Författningar om mervärdesskatt 2013

Del 2

ISBN 978-91-86525-75-0
SKV 551 utgåva 9

Edita i Västerås 2013

Förord

Denna författningssamling innehåller författningar om mervärdesskatt och består av två delar. Författningarna återges i deras lydelse den 1 januari 2013.

Del 1 innehåller mervärdesskattelagen (1994:200), mervärdesskatteförordningen (1994:223) samt vissa övriga författningar om mervärdesskatt.

Del 2 innehåller rådets direktiv 2006/112/EG (mervärdesskattedirektivet). Notera att visst medlemsland kan ha fått tillstånd till avvikelse från en bestämmelse i direktivet. Danmark och Sverige har till exempel genom rådets beslut 2000/91/EG fått tillstånd till en sådan avvikelse. Denna del innehåller även rådets direktiv 2008/9/EG (återbetalning) samt vissa övriga direktiv och förordningar om mervärdesskatt, såsom rådets förordning (EU) nr 904/2010 (administrativt samarbete).

De ändringar som vidtagits i respektive författning har anmärkts genom angivande av numret i Svensk författningssamling. Den äldre lydelsen återges med mindre stil och med indragen text. Dessutom anges vid vilken tidpunkt den äldre lydelsen upphörde att gälla. Övergångsbestämmelser och uppgift om förarbeten finns intagna efter respektive författning. De ändringar som vidtagits i den EU-rättsliga lagstiftningen har anmärkts genom angivande av respektive EEG/EG/EU-nummer. Den äldre lydelsen återges med mindre stil och med indragen text. Dessutom anges vid vilken tidpunkt den äldre lydelsen upphörde att gälla för medlemsländerna. Notera att visst medlemsland kan ha fått tillstånd till undantag från angivet datum. Inledningarna och ikraftträdandebestämmelserna avseende ändringsakterna finns i direkt anslutning till respektive direktiv/förordning.

Författningar om förfarandet för mervärdesskatt finns i Författningar om förfarandet 2013 (SKV 616).

Solna i februari 2013

Inga-Lill Askersjö

Innehåll

Del 1

Mervärdesskattelag (1994:200) 9

Mervärdesskatteförordning (1994:223) 288

Övriga författningar 310

Upphävda författningar 367

Del 2

Förord 389

EU-förordningar

Rådets förordning (EU) nr 904/2010 395

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 431

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 79/2012 472

EU-direktiv

Rådets direktiv 2006/112/EG 494
Syfte och tillämpningsområde 503
Territoriellt tillämpningsområde 506
Beskattningsbara personer 508
Beskattningsbara transaktioner 510
Leverans av varor 510
Gemenskapsinternt förvärv av varor 513
Tillhandahållande av tjänster 515
Import av varor 516
Platsen för beskattningsbara transaktioner 517
Platsen för leverans av varor 517
Platsen för gemenskapsinterna förvärv av varor 522
Platsen för tillhandahållande av tjänster 523
Platsen för import av varor 536
Beskattningsgrundande händelse och mervärdesskattens utkrävbarhet 537
Allmänna bestämmelser 537
Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster 537
Gemenskapsinterna förvärv av varor 540
Import av varor 541
Beskattningsunderlag 541
Definition 541
Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster 542
Gemenskapsinterna förvärv av varor 545

Import av varor ... 546
Övriga bestämmelser ... 547
Skattesatser ... 548
Tillämpning av skattesatser ... 548
Skattesatsernas struktur och nivåer ... 549
Särskilda bestämmelser som skall tillämpas fram till införandet av en slutlig ordning ... 553
Tillfälliga bestämmelser ... 557
Undantag från skatteplikt ... 560
Allmänna bestämmelser ... 560
Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset ... 560
Undantag för andra verksamheter ... 563
Undantag i samband med gemenskapsinterna transaktioner ... 565
Undantag för import ... 568
Undantag för export ... 571
Undantag i samband med internationella transporter ... 572
Undantag för vissa med export likställda transaktioner ... 574
Undantag för tillhandahållande av tjänster som utförs av förmedlare ... 575
Undantag för transaktioner i samband med internationella varutransporter ... 576
Avdrag ... 580
Avdragsrättens inträde och räckvidd ... 580
Proportionellt avdrag ... 584
Begränsning av avdragsrätten ... 586
Regler om utövande av avdragsrätten ... 587
Justering av avdrag ... 589
Skyldigheter för beskattningsbara personer och för vissa icke beskattningsbara personer ... 591
Skyldigheter avseende betalning ... 591
Registrering ... 599
Fakturering ... 600
Räkenskaper ... 615
Deklarationer ... 619
Sammanställningar ... 622
Övriga bestämmelser ... 627
Skyldigheter beträffande vissa import- och exporttransaktioner ... 628
Särskilda ordningar ... 630
Särskild ordning för små företag ... 630
Gemensam ordning för schablonbeskattning av jordbrukare ... 634
Särskild ordning för resebyråer ... 638
Särskilda ordningar för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter ... 640
Särskild ordning för investeringsguld ... 650

Särskild ordning för icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer tjänster på elektronisk väg ... 654
Avvikelser ... 665
Avvikelser som skall gälla till dess att slutliga ordningar har antagits ... 665
Avvikelser som är beroende av bemyndigande ... 671
Diverse bestämmelser ... 673
Tillämpningsföreskrifter ... 673
Mervärdesskattekommitté ... 673
Omräkningskurser ... 674
Andra skatter och avgifter ... 674
Slutbestämmelser ... 675
Övergångsordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna ... 675
Övergångsbestämmelser som gäller i samband med anslutning till Europeiska unionen ... 676
Införlivande och ikraftträdande ... 678
Bilagor
I Förteckning över verksamheter som avses i artikel 13.1 tredje stycket ... 680
II Exempel på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med artikel 58 och artikel 59 första stycket k ... 681
III Förteckning över leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster på vilka de reducerade mervärdesskattesatser som avses i artikel 98 får tillämpas ... 682
V Varukategorier enligt artikel 160.2 omfattas av andra lagerförfaranden än tullagerförfaranden ... 686
VI Förteckning över leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster enligt artikel 199.1 d ... 688
VII Förteckning över sådana produktionsverksamheter i jordbruket som avses i artikel 295.1 led 4 ... 689
VIII Vägledande förteckning över sådana tillhandahållanden av jordbrukstjänster som avses i artikel 295.1 led 5 ... 690
IX Konstverk, samlarföremål och antikviteter som avses i punkterna 2, 3 och 4 i artikel 311.1 ... 691
X Förteckning över transaktioner som omfattas av de avvikelser som avses i artiklarna 370 och 371 och i artiklarna 375–390b ... 693
XI ... 696
XII Jämförelsetabell ... 699

Förteckning över ändringar i rådets direktiv 2006/112/EG ... 722
Rådets direktiv 2006/138/EG ... 723
Rådets direktiv 2007/75/EG ... 726
Rådets direktiv 2008/8/EG ... 728
Rådets direktiv 2008/117/EG ... 733
Rådets direktiv 2009/47/EG ... 736
Rådets direktiv 2009/69/EG ... 739
Rådets direktiv 2009/162/EU ... 742

Rådets direktiv 2010/23/EU 747
Rådets direktiv 2010/45/EU 750
Rådets direktiv 2010/88/EU 755

Rådets beslut 2000/91/EG 758

Förteckning över ändringar i rådets beslut 2000/91/EG 761
Rådets beslut 2003/65/EG 761
Rådets beslut 2007/132/EG 764

Rådets genomförandebeslut 2009/938/EU 767

Rådets direktiv 2008/9/EG 770

Förteckning över ändringar i rådets direktiv 2008/9/EG 782
Rådets direktiv 2010/66/EU 782

Rådets trettonde direktiv 86/560/EEG 785

Upphävda författningar

Rådets förordning (EEG) nr 218/92 790
Förteckning över ändringar i rådets förordning (EEG) nr 218/92 803

Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 806
Förteckning över ändringar i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 838

Rådets förordning (EG) nr 1777/2005 850

Kommissionens förordning (EG) nr 1925/2004 865
Förteckning över ändringar i kommissionens förordning (EG) nr 1925/2004 871

Kommissionens förordning (EG) nr 1174/2009 874

Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG 885
Förteckning över ändringar i sjätte direktivet (77/388/EEG) .. 1077

Rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG 1172

Rådets beslut 2007/133/EG 1182

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 904/2010

av den 7 oktober 2010

om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt[3] har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar ska göras bör den av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Instrumenten i förordning (EG) nr 1798/2003 för bekämpning av mervärdesskattebedrägeri bör förbättras och kompletteras mot bakgrund av rådets slutsatser av den 7 oktober 2008; meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en samordnad strategi för att förbättra bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri i EU samt kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 om det administrativa samarbetet i fråga om mervärdesskatt (nedan kallad *kommissionens rapport*). Redaktionella eller praktiska förtydliganden av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1798/2003 behöver också göras.

(3) Skatteundandragande och skatteflykt som sträcker sig över medlemsstaternas gränser leder till budgetförluster och strider mot principen om rättvis beskattning. De kan också framkalla en snedvridning av kapitalrörelserna och av konkurrensvillkoren. De påverkar därför den inre marknadens sätt att fungera.

(4) Kampen mot skatteundandragande inom mervärdesskattens område kräver ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheter som i

varje medlemsstat ansvarar för tillämpningen av bestämmelserna inom detta område.

(5) De åtgärder för harmonisering på skatteområdet som vidtas för att fullborda den inre marknaden bör innefatta upprättandet av ett gemensamt system för samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt vad beträffar informationsutbyte, med vars hjälp medlemsstaternas behöriga myndigheter bör bistå varandra och samarbeta med kommissionen, så att det säkerställs att mervärdesskatten appliceras korrekt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinterna förvärv av varor och import av varor.

(6) Det administrativa samarbetet bör inte medföra en oproportionell förskjutning av administrativa bördor mellan medlemsstaterna.

(7) Med tanke på skatteuppbörden bör medlemsstaterna samarbeta för att hjälpa till att säkerställa att mervärdesskatten fastställs korrekt. Följaktligen måste de inte bara kontrollera att skatten tillämpas korrekt på sitt territorium utan bör också ge bistånd till andra medlemsstater så att den skatt som är kopplad till en verksamhet på det egna territoriet men ska betalas i en annan medlemsstat tillämpas korrekt.

(8) Tillsynen över en korrekt tillämpning av mervärdeskatten på beskattningsbara transaktioner i en annan medlemsstat än den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad är i många fall beroende av information som den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad förfogar över eller som lättare kan inhämtas av nämnda medlemsstat. För att kontrollen över transaktioner av nämnda slag ska kunna ske effektivt krävs det således att den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad inhämtar eller kan inhämta den informationen.

(9) För att inrätta ordningen med en enda kontaktpunkt, som föreskrivs i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[4] och för att tillämpa återbetalningsförfarandet för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten som fastställs i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat[5], krävs det regler om informationsutbyte mellan medlemsstaterna och bevarandet av informationen i fråga.

(10) I gränsöverskridande situationer är det viktigt att närmare ange varje medlemsstats skyldigheter så att en faktisk kontroll av skatten ska kunna göras i den medlemsstat där den ska betalas.

(11) Elektronisk lagring och överföring av viss information för kontroll av mervärdesskatten är absolut nödvändig för att mervärdesskattesystemet ska fungera väl. Därigenom möjliggörs ett snabbt informationsutbyte och automatiserad tillgång till information vilket stärker bedrägeribekämpningen. Detta utbyte möjliggörs genom en förstärkning av databaserna om de personer som måste betala mervärdesskatt och deras gemenskapsinterna verksamhet, inbegripet information om de beskattningsbara personerna och deras transaktioner.

(12) Medlemsstaterna bör införa lämpliga kontrollförfaranden för att säkerställa att informationen är uppdaterad, jämförbar och av god kvalitet och följaktligen mer tillförlitlig. Villkoren för medlemsstaternas utbyte av och direkta tillgång till elektroniskt lagrad information bör fastställas klart och tydligt.

(13) För att bedrägeri ska kunna bekämpas på ett effektivt sätt är det nödvändigt att se till att informationsutbyte kan ske utan föregående begäran. För att underlätta informationsutbytet bör det fastställas för vilka kategorier automatiskt utbyte bör införas.

(14) Som framgår av kommissionens rapport är återkoppling ett lämpligt sätt att säkerställa kontinuerlig förbättring av kvaliteten på den information som utbyts. En ram för tillhandahållande av återkoppling bör därför inrättas.

(15) För en effektiv tillsyn i fråga om mervärdeskatten vid gränsöverskridande transaktioner måste medlemsstaterna inom ramen för det administrativa samarbetet få möjlighet att utföra samtliga kontroller och i närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium.

(16) De ekonomiska aktörerna använder allt mer möjligheten att via Internet bekräfta giltigheten av registreringsnummer för mervärdesskatt. Systemet för bekräftelse av giltigheten av registreringsnummer för mervärdesskatt bör tillhandahålla aktörerna relevant information bekräftad på automatisk väg.

(17) Vissa beskattningsbara personer kan ha särskilda skyldigheter som skiljer sig från dem som gäller i den medlemsstat där de är etablerade, särskilt när det gäller fakturering när de levererar varor eller tillhandahåller tjänster till kunder på en annan medlemsstats territorium. En mekanism med lättillgänglig information om dessa skyldigheter bör inrättas för de beskattningsbara personerna.

(18) Den senaste praktiska erfarenheten av tillämpningen av förordning (EG) nr 1798/2003 inom ramen för kampen mot karusellbedrägeri har visat att det för en effektiv bedrägeribekämpning i vissa fall krävs en avsevärt snabbare mekanism för utbyte av mera omfattande och riktad information. I enlighet med rådets slutsatser av den 7 oktober 2008 bör ett decentraliserat nätverk, utan status som

juridisk person, som kommer att benämnas Eurofisc inrättas inom ramen för denna förordning för alla medlemsstater för att främja och underlätta ett multilateralt och decentraliserat samarbete som ger möjlighet att riktat och snabbt bekämpa särskilda typer av bedrägerier.

(19) Konsumtionsmedlemsstaten har det grundläggande ansvaret för att säkerställa att icke etablerade leverantörer och tillhandahållare inom gemenskapen uppfyller sina åligganden. För tillämpningen av den tillfälliga särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG krävs det därför fastställande av regler för tillhandahållande av information och för överföring av pengar mellan identifieringsmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.

(20) Den information som en medlemsstat inhämtat från tredjeland kan vara mycket användbar för andra medlemsstater. På samma sätt kan den information som en medlemsstat inhämtat från andra medlemsstater vara mycket användbar för tredjeland. Villkoren för utbyte av information av sådant slag bör därför preciseras.

(21) De nationella bestämmelserna om banksekretess bör inte stå i strid med denna förordning.

(22) Denna förordning bör inte påverka andra åtgärder som antas på unionsnivå och som bidrar till att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.

(23) Av effektivitets-, tids- och kostnadsskäl måste information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg.

(24) För en snabbare behandling av informationsförfrågningarna är det viktigt att öka användningen av standardformulär inom ramen för informationsutbytet, eftersom vissa förfrågningar ofta upprepas och det finns en språklig mångfald inom unionen.

(25) De tidsfrister som föreskrivs i denna förordning för lämnande av information ska uppfattas som maximiperioder som inte får överskridas, varvid det för att samarbetet ska bli effektivt som princip ska gälla att sådan information som den tillfrågade medlemsstaten redan förfogar över bör lämnas utan ytterligare dröjsmål.

(26) I denna förordning bör begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[6] övervägas, för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet. Med hänsyn till medlemsstaternas potentiella inkomstbortfall och den centrala betydelse de uppgifter som omfattas av denna förordning har för en effektiv bedrägeribekämpning är begränsning nödvändig och proportionerlig.

(27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[7] och de måste därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i detta beslut.

[1]Yttrandet avgivet den 5 maj 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2]Yttrandet avgivet den 17 februari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3]EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.
[4]EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[5]EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.
[6]EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
[7]EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt, samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta all information som kan göra det möjligt att korrekt fastställa mervärdesskatten, säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten, särskilt för gemenskapsinterna transaktioner, och bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Här anges särskilt de regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska inhämta och utbyta information på elektronisk väg.

2. I denna förordning fastställs villkoren enligt vilka de myndigheter som avses i första stycket ska bidra till att skydda mervärdesskatteintäkter i samtliga medlemsstater.

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

4. I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG

samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 2

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *centralt kontaktkontor:* det kontor som har utsetts enligt artikel 4.1, med huvudansvar för kontakter med andra medlemsstater i fråga om administrativt samarbete.

b) *kontaktorgan:* ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret, vilket har utsetts till detta av den behöriga myndigheten enligt artikel 4.2 för att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.

c) *behörig tjänsteman:* varje tjänsteman som på grundval av denna förordning direkt kan utbyta information för vilken han eller hon har behörighet enligt artikel 4.3.

d) *begärande myndighet:* det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.

e) *tillfrågad myndighet:* det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.

f) *gemenskapsinterna transaktioner:* gemenskapsintern leverans av varor och gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.

g) *gemenskapsintern leverans av varor:* leverans av varor som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.

h) *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster:* tillhandahållande av tjänster som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.

i) *gemenskapsinternt förvärv av varor:* förvärv av rätten, enligt artikel 20 i direktiv 2006/112/EG, att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom.

j) *registreringsnummer för mervärdesskatt:* det nummer som avses i artiklarna 214, 215 och 216 i direktiv 2006/112/EG.

k) *administrativ utredning:* alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen.

l) *automatiskt informationsutbyte:* systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information utan föregående begäran till en annan medlemsstat.

m) *spontant informationsutbyte:* icke-systematiskt lämnande av uppgifter till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran.

n) *person*:

i) fysisk person,

ii) juridisk person,

iii) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller,

iv) någon annan juridisk konstruktion, oavsett hur den är beskaffad eller utformad och oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som utför mervärdesskattepliktiga transaktioner.

o) *automatiserad åtkomst:* möjlighet att utan dröjsmål få tillträde till ett elektroniskt system för att inhämta viss information.

p) *på elektronisk väg:* med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.

q) *CCN/CSI-nätet:* den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (nedan kallat *CCN*) och Gemensamma systemgränssnittet (nedan kallat *CSI*), vilken unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning.

r) *samtidig kontroll:* samordnad kontroll av skattesituationen för en eller flera beskattningsbara personer som har en anknytning till varandra och som organiseras av minst två deltagande medlemsstater som har gemensamma eller kompletterande intressen.

2. Från och med den 1 januari 2015 ska definitionerna i artiklarna 358, 358a och 369a i direktiv 2006/112/EG också gälla för denna förordning.

Artikel 3

De behöriga myndigheterna är de myndigheter i vars namn denna förordning ska tillämpas, antingen direkt eller genom delegering.

Varje medlemsstat ska senast den 1 december 2010 underrätta kommissionen om sin behöriga myndighet enligt denna förordning och ska därefter utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella ändringar.

Kommissionen ska göra en förteckning över alla behöriga myndigheter tillgänglig för medlemsstaterna och offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat ska utse ett enda centralt kontaktkontor, som ska tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Det centrala kontaktkontoret får även utses till att ansvara för kontakter med kommissionen.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa organ aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på de villkor som den fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning. Den kan därvid begränsa räckvidden av ett sådant utseende. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

4. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 28, 29 och 30 ska under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

Artikel 5

När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om bistånd, ska de informera det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

Artikel 6

Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver en åtgärd utanför det territorium som de ansvarar för eller utanför deras verksamhetsområde, ska de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I sådant fall ska den tidsfrist som avses i artikel 10 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION PÅ BEGÄRAN

AVSNITT 1

Begäran om information och om administrativa utredningar

Artikel 7

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall.

2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

3. Fram till och med den 31 december 2014 får den begäran som avses i punkt 1 innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

4. Från och med den 1 januari 2015 får den begäran som avses i punkt 1 innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Trots vad som sägs i första stycket får en utredning avseende de belopp som deklareras av en beskattningsbar person i samband med leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som avses i bilaga I, vilka utförs av en beskattningsbar person som är etablerad i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten är belägen och vilka är beskattningsbara i den begärande myndighetens medlemsstat vägras, endast

a) av de skäl som föreskrivs i artikel 54.1, efter prövning av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om sambandet mellan denna punkt och artikel 54.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 eller

b) av de skäl som föreskrivs i artikel 54.2, 54.3 och 54.4 eller

c) av skälet att den tillfrågade myndigheten redan har överlämnat information till den begärande myndigheten om samma beskattningsbara person, som inhämtats genom en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

Om den tillfrågade myndigheten vägrar att genomföra en sådan administrativ utredning som avses i andra stycket av de skäl som nämns i a och b, ska den ändå förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och belopp för alla berörda leveranser och tillhandahållanden som under de senaste två åren gjorts av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat.

5. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen ska den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artikel 8

En begäran om information och administrativa utredningar enligt artikel 7 ska översändas med hjälp av ett standardformulär, som ska antas enligt förfarandet i artikel 58.2, utom i de fall som avses i artikel 50 eller i undantagsfall då begäran innehåller en förklaring till varför den begärande myndigheten anser att standardformuläret inte var lämpligt.

Artikel 9

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna all relevant information som den får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.

2. Originalhandlingar ska tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

AVSNITT 2

Tidsfrist för att lämna information

Artikel 10

Den tillfrågade myndigheten ska lämna den information som avses i artiklarna 7 och 9 så snart som möjligt och senast tre månader efter den dag då begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, ska tidsfristen dock förkortas till högst en månad.

Artikel 11

För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i artikel 10.

Artikel 12

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, ska den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och om när den räknar med att kunna svara.

KAPITEL III

INFORMATIONSUTBYTE UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

Artikel 13

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska utan föregående begäran vidarebefordra den information som avses i artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande fall:

a) Om beskattningen anses äga rum i destinationsmedlemsstaten och den information som tillhandahålls av ursprungsmedlemsstaten är nödvändig för kontrollsystemets effektivitet i destinationsmedlemsstaten.

b) Om en medlemsstat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra medlemsstaten.

c) Om det finns en risk för skattebortfall i den andra medlemsstaten.

2. Informationsutbytet utan föregående begäran ska antingen vara automatiskt, i enlighet med artikel 14, eller spontant, i enlighet med artikel 15.

3. Informationen ska översändas med hjälp av standardformulär som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 14

1. Följande ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2:

a) De exakta kategorierna av information som är föremål för automatiskt utbyte.

b) Hur ofta det automatiska informationsutbytet av varje kategori ska äga rum.

c) De praktiska formerna för det automatiska informationsutbytet.

En medlemsstat får avstå från att delta i det automatiska informationsutbytet för en eller flera kategorier om inhämtandet av information för ett sådant utbyte skulle kräva att nya ålägganden införs för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller skulle ålägga medlemsstaterna en oproportionerlig administrativ börda.

Resultaten av det automatiska informationsutbytet för varje kategori ska ses över en gång per år av den kommitté som avses i artikel 58.1 för att säkerställa att denna typ av utbyte enbart görs när det är det effektivaste sättet att utbyta information.

2. Från och med den 1 januari 2015 ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat delta i ett automatiskt informationsutbyte så att konsumtionsmedlemsstaterna kan fastställa om de beskattningsbara personer som inte är etablerade inom dess territorium på ett korrekt sätt deklarerar och betalar den mervärdesskatt som läggs på telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, oavsett om de beskattningsbara personerna utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG. Etableringsmedlemsstaten ska informera konsumtionsmedlemsstaten om eventuella avvikelser som den får kännedom om.

Artikel 15

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater spontant lämna all information enligt artikel 13.1, som inte har lämnats i enlighet med det automatiska informationsutbyte som anges i artikel 14, som de har kännedom om och som de anser kan vara användbar för dessa behöriga myndigheter.

KAPITEL IV

ÅTERKOPPLING

Artikel 16

Om en behörig myndighet lämnar information i enlighet med artikel 7 eller 15 kan den begära att den behöriga myndighet som tog emot informationen ger återkoppling om den mottagna informationen. Om en sådan begäran görs ska den behöriga myndighet som tog emot informationen, utan att det påverkar de bestämmelser om skattesekretess och uppgiftsskydd som tillämpas i dess medlemsstat, ge

återkoppling så snart som möjligt, förutsatt att detta inte medför en oproportionerlig administrativ börda för den. De praktiska formerna för detta ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL V

LAGRING OCH UTBYTE AV SÄRSKILD INFORMATION

Artikel 17

1. Varje medlemsstat ska i ett elektroniskt system lagra följande information:

a) Information som den inhämtar enligt avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

b) Uppgifter om identitet, verksamhet, rättslig form och adress avseende personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt, som inhämtas enligt artikel 213 i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när detta nummer tilldelades.

c) Uppgifter om de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats som blivit ogiltiga, och de datum då dessa nummer blev ogiltiga.

d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364 och 365 i direktiv 2006/112/EG samt, från och med den 1 januari 2015, information som inhämtats enligt artiklarna 369c, 369f och 369g i det direktivet.

2. De tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om informationen som avses i punkt 1 b, c, och d ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 18

För att den information som avses i artikel 17 ska kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, ska informationen finnas tillgänglig i minst fem år efter utgången av det första kalenderår under vilket tillgång till informationen ska ges.

Artikel 19

Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som de förfogar över i det elektroniska system som avses i artikel 17 är aktuell, komplett och korrekt.

Kriterier för att avgöra vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 20

1. Den information som avses i artikel 17 ska utan dröjsmål föras in i det elektroniska systemet.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska den information som avses i artikel 17.1 a föras in i det elektroniska systemet senast en månad efter utgången av den period som informationen hänför sig till.

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 ska information som korrigeras eller läggs till i det elektroniska systemet enligt artikel 19 föras in senast månaden efter den period under vilken den inhämtades.

Artikel 21

1. Varje medlemsstat ska bevilja de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater automatiserad åtkomst till den information som lagras enligt artikel 17.

2. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 a ska åtminstone följande uppgifter vara tillgängliga

a) de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen,

b) det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor och det sammanlagda värdet av allt gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i led a från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen,

c) registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har utfört de varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som avses i led b,

d) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a,

e) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat på följande villkor:

i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri.

ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.

iii) Åtkomsten ska vara möjlig endast under allmän arbetstid.

Det värde som avses i led b, d och e ska anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till de perioder för inlämnande av sammanställningar som gäller för varje enskild beskattningsbar person och som upprättas i enlighet med artikel 263 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 22

1. För att kunna ge rimliga garantier till skatteförvaltningarna för kvaliteten och tillförlitligheten hos de uppgifter som finns tillgängliga i det elektroniska system som avses i artikel 17 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de uppgifter som tillhandahålls av beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer i syfte att bli registrerade till mervärdesskatt i enlighet med artikel 214 i direktiv 2006/112/EG är fullständiga och tillförlitliga.

Medlemsstaterna ska genomföra förfaranden för kontroll av dessa uppgifter utifrån resultatet av deras riskbedömning. Kontrollerna ska i princip genomföras före registreringen till mervärdesskatt eller, om endast preliminära kontroller görs före en sådan registrering, senast sex månader efter en sådan registrering.

2. Medlemsstaterna ska informera den kommitté som avses i artikel 58.1 om de åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att säkerställa informationens kvalitet och tillförlitlighet i enlighet med punkt 1.

Artikel 23

Medlemsstaterna ska säkerställa att registreringsnumret för mervärdesskatt, som avses i artikel 214 i direktiv 2006/112/EG, visas som ogiltigt i det elektroniska system som avses i artikel 17, åtminstone vid följande omständigheter:

a) Om personer som är registrerade till mervärdesskatt har förklarat att deras ekonomiska verksamhet, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2006/112/EG, har upphört eller om den behöriga skatteförvaltningen anser att de har upphört med sådan verksamhet. Skatteförvaltningen får i synnerhet utgå från att en person har upphört med sin ekonomiska verksamhet om personen, trots sin skyldighet att göra det, inte har lämnat in några mervärdesskattedeklarationer och periodiska sammanställningar för ett år efter det att tidsfristen för inlämnande av den första uteblivna deklarationen eller sammanställningen har löpt ut. Personen ska ha rätt att på annat sätt styrka att ekonomisk verksamhet bedrivs.

b) Om personer har lämnat falska uppgifter för att bli registrerade till mervärdesskatt eller har underlåtit att anmäla ändring av sina uppgifter, och skatteförvaltningen skulle ha vägrat registrering till mer-

värdesskatt eller dragit tillbaka registreringsnumret för mervärdesskatt om den haft kännedom om detta.

Artikel 24

När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av artiklarna 17–21 utbyter information på elektronisk väg, ska de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 55 följs.

Medlemsstaterna ska ansvara för den utveckling av sina system som behövs för att den informationen ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet.

KAPITEL VI

BEGÄRAN OM ADMINISTRATIV DELGIVNING

Artikel 25

På anmodan av den begärande myndigheten ska den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av motsvarande handlingar i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de behöriga myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

Artikel 26

I en begäran om delgivning, som ska innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som ska delges, ska namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren anges.

Artikel 27

Den tillfrågade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

KAPITEL VII

NÄRVARO VID DE ADMINISTRATIVA MYNDIGHETERNA OCH MEDVERKAN I ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR

Artikel 28

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten närvara, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, vid kontoren tillhörande de administrativa myndigheterna i den tillfrågade medlemsstaten, eller på en annan plats, där dessa myndigheter utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium. Endast tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten ska genomföra sådana administrativa utredningar. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom förmedling av tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

KAPITEL VIII

SAMTIDIGA KONTROLLER

Artikel 29

Medlemsstaterna får komma överens om att utföra samtidiga kontroller när de anser att sådana kontroller är mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

Artikel 30

1. En medlemsstat ska självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna medlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den ska i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den ska ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.

2. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tar emot förslaget om samtidig kontroll ska bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten, i princip senast två veckor efter den dag då förslaget togs emot men senast efter en månad.

3. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna ska utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

KAPITEL IX

INFORMATION OM BESKATTNINGSBARA PERSONER

Artikel 31

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till direktiv 2006/112/EG, har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en elektronisk bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person liksom dennes namn och adress. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 17.

2. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina nationella bestämmelser om uppgiftsskydd, på elektronisk väg bekräfta namnet på och adressen till den person till vilken registreringsnumret för mervärdesskatt har utfärdats.

3. Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska punkt 1 i den här artikeln inte gälla icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster och radio- och televisionstjänster.

Artikel 32

1. Kommissionen ska, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de bestämmelser som godkänts av de olika medlemsstater som genomför avdelning XI kapitel 3 i direktiv 2006/112/EG.

2. Närmare uppgifter om vilken information som ska lämnas och hur den ska tillhandahållas ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL X

EUROFISC

Artikel 33

1. Genom detta kapitel upprättas ett nätverk för snabbt utbyte av riktad information mellan medlemsstaterna (nedan kallat *Eurofisc*) som ska främja och underlätta det multilaterala samarbetet i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

2. Inom ramen för Eurofisc ska medlemsstaterna

a) inrätta en multilateral mekanism för tidig varning i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

b) samordna det snabba multilaterala utbytet av riktad information inom de områden där Eurofisc har sin verksamhet (nedan kallade *Eurofiscs verksamhetsområden*).

c) samordna de insatser som görs av Eurofiscs sambandstjänstemän i de deltagande länderna i samband med mottagna varningar.

Artikel 34

1. Medlemsstaterna ska själva välja i vilka av Eurofiscs verksamhetsområden som de vill delta och får också besluta att avsluta sitt deltagande i något av dessa verksamhetsområden.

2. De medlemsstater som har valt att delta i ett verksamhetsområde inom Eurofisc ska aktivt medverka i det multilaterala utbytet av riktad information mellan samtliga deltagande medlemsstater.

3. Informationsutbytet ska omfattas av sekretess i enlighet med artikel 55.

Artikel 35

Eurofisc ska få tekniskt och logistiskt stöd från kommissionen. Kommissionen ska inte ha tillgång till den information enligt artikel 1 som kan utbytas inom Eurofisc.

Artikel 36

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska utse minst en sambandstjänsteman för Eurofisc. Eurofiscs sambandstjänstemän ska vara behöriga tjänstemän i den mening som avses i artikel 2.1 c och utföra de uppgifter som avses i artikel 33.2. De ska fortsätta att enbart vara underordnade sina nationella administrationer.

2. Sambandstjänstemännen i de medlemsstater som deltar i ett särskilt Eurofisc-verksamhetsområde (nedan kallade *deltagande Eurofisc-sambandstjänstemän*) ska bland de deltagande sambandstjänstemännen och för en begränsad tid utse en samordnare (nedan kallade *verksamhetsområdessamordnare för Eurofisc*). Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska

a) sammanställa den information som tagits emot från de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen och göra den tillgänglig för andra deltagande Eurofisc-sambandstjänstemän; informationen ska utbytas på elektronisk väg,

b) säkerställa att den information som tagits emot från de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen har behandlats, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen,

c) ge återkoppling till de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemänen.

Artikel 37

Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska lägga fram en årsrapport över verksamheten för varje verksamhetsområde för den kommitté som anges i artikel 58.1.

KAPITEL XI

BESTÄMMELSER AVSEENDE DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG

AVSNITT 1

Gällande bestämmelser till och med den 31 december 2014

Artikel 38

Följande bestämmelser ska gälla för den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. Definitionerna i artikel 358 i det direktivet ska också gälla för detta kapitel.

Artikel 39

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke etablerade beskattningsbara personen. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke etablerad beskattningsbar person stryks ur identifieringsregistret.

Artikel 40

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artikel 365 i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten senast tio dagar efter utgången av den månad då deklarationen mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklarationer ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information ska överföras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 41

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 42

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 41.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av normalskattesatsen.

AVSNITT 2

Gällande bestämmelser från och med den 1 januari 2015

Artikel 43

Följande bestämmelser ska gälla för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 44

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen lämnades in av den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen. Liknande uppgifter för identifieringen av den beskattningsbara person som tillämpar den särskilda ordningen enligt artikel 369b i direktiv 2006/112/EG ska överföras till de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter inom tio dagar från utgången av den månad då den beskattningsbara personen har förklarat att den beskattningsbara verksamheten enligt denna ordning inleds. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer.

De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen eller en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har uteslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 45

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365 och 369g i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken deklarationen inkom. Den information som föreskrivs i artikel 369g andra stycket i direktiv 2006/112/EG ska också skickas in till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten. De medlemsstater som begärt att skattedeklarationen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro med hjälp av den växelkurs som gäller den sista dagen i beskattningsperioden. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljer som gäller för överföringen av denna information ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 46

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

3. När det gäller de betalningar som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG, ska identifieringsmedlemsstaten ha rätt att behålla följande andel av de belopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln:

a) 1 januari 2015–31 december 2016: 30 %.

b) 1 januari 2017–31 december 2018: 15 %.

c) Från och med den 1 januari 2019: 0 %.

Artikel 47

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 46.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av den skattesats som ska tillämpas på tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg.

KAPITEL XII

UTBYTE OCH BEVARANDE AV INFORMATION INOM RAMEN FÖR FÖRFARANDET FÖR ÅTERBETALNING AV MERVÄRDESSKATT TILL BESKATTNINGSBARA PERSONER SOM INTE ÄR ETABLERADE I DEN ÅTERBETALANDE MEDLEMSSTATEN MEN I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

Artikel 48

1. När den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten tar emot en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 5 i direktiv 2008/9/EG ska den, om artikel 18 i det direktivet inte är tillämplig, på elektronisk väg inom 15 kalenderdagar efter det att ansökan inkommit vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna i varje berörd återbetalande medlemsstat och på så sätt bekräfta att sökanden i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2008/9/EG är en i mervärdesskattehänseende beskattningsbar person samt att det registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som denna person har uppgett är giltigt för återbetalningsperioden.

2. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg delge de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater alla uppgifter som dessa anger i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG. De närmare tekniska specifikationerna, däribland ett gängse elektroniskt meddelande, genom vilka dessa uppgifter ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om de önskar utnyttja den möjlighet som avses i artikel 11 i direktiv 2008/9/EG att av sökanden begära att denne lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder.

De i första stycket nämnda harmoniserade koderna ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning på grundval av den Nace-klassificering som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2[1].

[1] EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.

KAPITEL XIII

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 49

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i denna förordning fungerar. Kommissionen ska sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.

2. Medlemsstaterna ska ge kommissionen all tillgänglig information om hur de tillämpar denna förordning.

3. En förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera denna förordning ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Medlemsstaterna ska överlämna dessa uppgifter till kommissionen i den mån de finns tillgängliga och överlämnandet inte kan anses medföra en omotiverad administrativ börda.

4. Medlemsstaterna får överlämna all annan information som avses i artikel 1 till kommissionen, för en bedömning av hur effektivt systemet för administrativt samarbete är i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt.

5. Kommissionen ska vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.

6. Vid behov och som ett komplement till andra bestämmelser i denna förordning ska kommissionen till de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat överföra information som kan vara användbar i kampen mot mervärdesskattebedrägeri så snart sådan information är tillgänglig.

7. Kommissionen kan, på anmodan av en medlemsstat, ge tillgång till expertis, tekniskt eller logistiskt stöd eller annat stöd för att förverkliga målen i denna förordning.

KAPITEL XIV

FÖRBINDELSER MED TREDJELAND

Artikel 50

1. När ett tredjeland lämnar information till en medlemsstats behöriga myndighet, får denna vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla de medlemsstater som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredjeland.

2. De behöriga myndigheterna får, i överensstämmelse med sina nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredjeland, överföra den information som erhållits i enlighet med denna förordning till ett tredjeland, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som informationen kommer ifrån har samtyckt till överföringen.

b) Det berörda tredjelandet har förbundit sig att erbjuda det samarbete som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot mervärdesskattelagstiftningen.

KAPITEL XV

VILLKOR FÖR INFORMATIONSUTBYTET

Artikel 51

1. Information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning ska så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Om en begäran inte i sin helhet har lämnats in genom det elektroniska system som anges i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten utan dröjsmål bekräfta mottagandet av begäran på elektronisk väg och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Om en myndighet har mottagit en begäran eller information som den inte är den avsedda mottagaren för, ska den utan dröjsmål skicka ett meddelande på elektronisk väg till avsändaren och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Artikel 52

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade

och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, i särskilda fall när denna myndighet motiverar begäran om en sådan översättning.

Artikel 53

Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges är funktionsdugliga. Ett avtal om servicenivå, vilket ska sörja för den tekniska kvaliteten och omfattningen av de tjänster som kommissionen och medlemsstaterna ska tillhandahålla för att dessa kommunikations- och informationsutbytessystem ska fungera, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av CCN/CSI-nätet som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet.

Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvoden.

Artikel 54

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat ska ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som avses i artikel 1, under förutsättning att

a) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,

b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.

2. Denna förordning ska inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information om ett specifikt fall, om den medlemsstat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.

3. Den behöriga myndigheten i en tillfrågad medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den begärande medlemsstaten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Kommissionen ska av den tillfrågade medlemsstaten underrättas om orsakerna till vägran.

4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot allmän ordning.

5. Punkterna 2, 3 och 4 får inte under några omständigheter tolkas som att de tillåter att en medlemsstats tillfrågade myndighet vägrar att lämna uppgifter om en person som är registrerad till mervärdesskatt i den begärande myndighetens medlemsstat enbart på grund av att dessa uppgifter innehas av en bank, ett annat finansiellt institut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att uppgifterna rör ägarintressen i en juridisk person.

6. Den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

7. Det minsta belopp som kan föranleda en begäran om bistånd får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 55

1. All information, oavsett form, som tillhandahålls eller inhämtas vid tillämpning av denna förordning, inbegripet all information som varit tillgänglig för en tjänsteman under de omständigheter som föreskrivs i kapitlen VII, VIII och X liksom i de fall som avses i punkt 2, ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och motsvarande bestämmelser för unionens organ. Sådan information får endast användas under de omständigheter som föreskrivs i denna förordning.

Sådan information får användas i syfte att fastställa beräkningsgrunden eller för skatteuppbörden eller för administrativ kontroll av skatter i syfte att fastställa beräkningsgrunden.

Informationen får också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 2008/55/EG* av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder[1].

Den får dessutom användas i samband med rättsliga förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet.

3. Med avvikelse från punkt 1 ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

4. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna behöriga myndighet. Den tillfrågade myndigheten ska i förväg informeras om detta. Den tillfrågade myndigheten får ställa upp som villkor för överlämnande av information till en tredje part att den har givit sitt samtycke i förväg.

5. Lagring eller utbyte av information enligt denna förordning ska omfattas av bestämmelserna för att genomföra direktiv 95/46/EG. Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artikel 10 och artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet.

[1]EUT L 150, 10.6.2008, s. 28.

[* Direktiv 2008/55/EG har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Jämför artikel 29 i direktiv 2010/24/EU.]

Artikel 56

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och överlämnat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i det egna landet.

Artikel 57

1. Vid tillämpning av denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter,

b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som getts bemyndigande för denna samordning,

c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.

2. Kommissionen ska snarast möjligt till varje medlemsstat vidarebefordra all information som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL XVI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för administrativt samarbete.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 59

1. Senast den 1 november 2013, och därefter vart femte år, ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 60

1. Denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfattande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

2. När medlemsstaterna träffar bilaterala överenskommelser i frågor inom de områden som omfattas av denna förordning, särskilt enligt artikel 11, utom när det gäller enskilda fall, ska de utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 61

Förordning (EG) nr 1798/2003 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2012. Dock ska artikel 2.1 i den förordningen fortsätta att gälla till och med dagen för kommissionens offentliggörande av den förteckning över behöriga myndigheter som avses i artikel 3 i denna förordning.

Kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den förordningen ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 62

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Dock ska artiklarna 33–37 tillämpas från och med den 1 november 2010.

Kapitel V, med undantag av artiklarna 22 och 23, ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

– Artiklarna 38–42 ska tillämpas från och med 1 januari 2012 till och med den 31 december 2014.

– Artiklarna 43–47 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 7 oktober 2010.

På rådets vägnar

S. VANACKERE

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som omfattas av artikel 7.3 och 7.4

1. Distansförsäljning (artiklarna 33 och 34 i direktiv 2006/112/EG).

2. Tjänster med anknytning till fast egendom (artikel 47 i direktiv 2006/112/EG).

3. Telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (artikel 58 i direktiv 2006/112/EG).

4. Uthyrning, utom korttidsuthyrning, av transportmedel till en icke beskattningsbar person (artikel 56 i direktiv 2006/112/EG)

BILAGA II

Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

Rådets förordning (EG) nr 1798/2003	EUT L 264, 15.10.2003, s. 1
Rådets förordning (EG) nr 885/2004	EUT L 168, 1.5.2004, s. 1.
Rådets förordning (EG) nr 1791/2006	EUT L 363, 20.12.2006, s. 1.
Rådets förordning (EG) nr 143/2008	EUT L 44, 20.2.2008, s. 1
Rådets förordning (EG) nr 37/2009	EUT L 14, 20.1.2009, s. 1

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 1.1 första och andra styckena	Artikel 1.1 första och andra styckena
Artikel 1.1 tredje stycket	—
Artikel 1.1 fjärde stycket	Artikel 1.4
Artikel 1.2	Artikel 1.3
Artikel 2.1.1	Artikel 3
Artikel 2.1.2	Artikel 2.1 led a
Artikel 2.1.3	Artikel 2.1 led b
Artikel 2.1.4	Artikel 2.1 led c
Artikel 2.1.5	Artikel 2.1 led d
Artikel 2.1.6	Artikel 2.1 led e
Artikel 2.1.7	Artikel 2.1 led f
Artikel 2.1.8	Artikel 2.1 led g
Artikel 2.1.9	Artikel 2.1 led h
Artikel 2.1.10	Artikel 2.1 led i
Artikel 2.1.11	Artikel 2.1 led j
Artikel 2.1.12	Artikel 2.1 led k
Artikel 2.1.13	Artikel 2.1 led l
Artikel 2.1.14	—
Artikel 2.1.15	Artikel 2.1 led m
Artikel 2.1.16	Artikel 2.1 led n
Artikel 2.1.17	—
Artikel 2.1.18	Artikel 2.1 led p
Artikel 2.1.19	Artikel 2.1 led q
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 3.1	—
Artikel 3.2	Artikel 4.1
Artikel 3.3	Artikel 4.2
Artikel 3.4	Artikel 4.3
Artikel 3.5	Artikel 4.4
Artikel 3.6	Artikel 5
Artikel 3.7	Artikel 6
Artikel 4	—
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	Artikel 7.2
Artikel 5.3	Till och med den 31 december 2014: Artikel 7.3 Från och med den 1 januari 2015: Artikel 7.4
Artikel 5.4	Artikel 7.5
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 13	Artikel 30
Artikel 14	Artikel 25
Artikel 15	Artikel 26

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 16	Artikel 27
Artikel 17 första stycket	Artikel 13.1
Artikel 17 andra stycket	Artikel 14.2
Artikel 18	Artikel 14.1 första stycket
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 14.1 andra stycket
Artikel 22.1 första stycket	Artikel 17.1 a
Artikel 22.1 andra stycket	Artikel 18
Artikel 22.2	Artikel 19
Artikel 23 första stycket	Artikel 21.2 a och b
Artikel 23 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 24 första stycket punkt 1	Artikel 21.2 c
Artikel 24 första stycket punkt 2	Artikel 21.2 d
Artikel 24 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 25.1	Artikel 20.1
Artikel 25.2	Artikel 20.2
Artikel 25.3	—
Artikel 26	Artikel 24 första stycket
Artikel 27.1	Artikel 17.1 b
Artikel 27.2	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.3	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.4	Artikel 31
Artikel 27.5	Artikel 24
Artikel 28	Till och med den 31 december 2014 artikel 38 Från och med den 1 januari 2015 artikel 43
Artikel 29	Till och med den 31 december 2014 artikel 39 Från och med den 1 januari 2015 artikel 44
Artikel 30	Till och med den 31 december 2014 artikel 40 Från och med den 1 januari 2015 artikel 45
Artikel 31	Artikel 17.1 d
Artikel 32	Till och med den 31 december 2014 artikel 41 Från och med den 1 januari 2015 artikel 46
Artikel 33	Till och med den 31 december 2014 artikel 42 Från och med den 1 januari 2015 artikel 47
Artikel 34	—
Artikel 34a	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51.1
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	Artikel 56

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 43	Artikel 57
Artikel 44	Artikel 58
Artikel 45	Artikel 59
Artikel 46	Artikel 60
Artikel 47	Artikel 61
Artikel 48	Artikel 62

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 282/2011

av den 15 mars 2011

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 397,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Ett antal materiella ändringar ska göras i rådets förordning (EG) nr 1777/2005 av den 17 oktober 2005 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 77/388/EEG rörande det gemensamma systemet för mervärdesskatt[2]. Det är av tydlighets- och rationaliseringsskäl önskvärt att det görs en omarbetning av de aktuella bestämmelserna.

(2) I direktiv 2006/112/EG anges regler om mervärdesskatt, vilka i vissa fall tolkas av medlemsstaterna. Antagandet av gemensamma tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG bör säkerställa en tillämpning av mervärdesskattesystemet som bättre överensstämmer med den inre marknadens syfte, i de fall det uppstår eller riskerar att uppstå skillnader i tillämpningen som är oförenliga med en väl fungerande inre marknad. Dessa tillämpningsföreskrifter blir juridiskt bindande först från och med den dag då denna förordning träder i kraft och påverkar inte giltigheten av den lagstiftning och den tolkning som medlemsstaterna tidigare antagit.

(3) De ändringar som följer av antagandet av rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster[3] bör återspeglas i denna förordning.

(4) Målet med denna förordning är att säkerställa enhetlig tillämpning av det nuvarande mervärdesskattesystemet genom att fastställa tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG, särskilt med av-

seende på beskattningsbara personer, leverans av varor och tillhandahållande av tjänster samt platsen för beskattningsbara transaktioner. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. En enhetlig tillämpning säkerställs bäst av en förordning, eftersom den är bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

(5) Dessa tillämpningsföreskrifter innehåller specifika regler som klargör vissa tillämpningsfrågor och syftar till att just dessa specifika omständigheter ska behandlas enhetligt i hela unionen. De kan alltså inte överföras på andra fall och ska, med hänsyn till ordalydelsen, tillämpas restriktivt.

(6) Om en icke beskattningsbar person ändrar vistelseort och överför ett nytt transportmedel eller om ett nytt transportmedel återförs till den medlemsstat där det ursprungligen levererades undantaget från mervärdesbeskattning till den icke beskattningsbara person som återför det, bör det klargöras att en sådan överföring inte utgör ett gemenskapsinternt förvärv av ett nytt transportmedel.

(7) För vissa tjänster är det tillräckligt att tillhandahållaren visar att köparen av dessa tjänster, oavsett om denne är en beskattningsbar person eller inte, är lokaliserad utanför gemenskapen för att tillhandahållandet av dessa tjänster inte ska omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatt.

(8) Det bör specificeras att tilldelningen av ett registreringsnummer för mervärdesskatt till en beskattningsbar person, som tillhandahåller eller mottar tjänster till eller från en annan medlemsstat och för vilka mervärdesskatten ska betalas uteslutande av köparen, inte påverkar den beskattningsbara personens rätt att inte bli beskattad för sina gemenskapsinterna förvärv av varor. Om den beskattningsbara personen i samband med ett gemenskapsinternt förvärv av varor meddelar leverantören sitt registreringsnummer för mervärdesskatt ska han dock alltid anses ha valt att göra dessa transaktioner föremål för mervärdesbeskattning.

(9) Den fortsatta integrationen av den inre marknaden har lett till ett ökat behov av samarbete över gränserna mellan ekonomiska aktörer som är etablerade i olika medlemsstater och till uppkomsten av europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG), som inrättats i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG)[4]. Det bör därför klargöras att en EEIG är en beskattningsbar person om den levererar varor eller tillhandahåller tjänster mot ersättning.

(10) Det är nödvändigt att klart definiera restaurang- och cateringtjänster samt skillnaderna dem emellan och den ändamålsenliga behandlingen av dessa tjänster.

(11) För ökad klarhet bör de transaktioner som identifierats som tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg förtecknas utan att förteckningarna ska anses slutgiltiga eller uttömmande.

(12) Det är å ena sidan nödvändigt att fastställa att en transaktion som endast utgörs av montering av olika maskindelar som köparen står för måste betraktas som ett tillhandahållande av tjänster samt, å andra sidan, att bestämma platsen för ett sådant tillhandahållande när tjänsten tillhandahålls en icke beskattningsbar person.

(13) Försäljningen av en option såsom ett finansiellt instrument bör behandlas som ett tillhandahållande av tjänster skilt från de underliggande transaktioner som optionen hänför sig till.

(14) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna om platsen för beskattningsbara transaktioner bör begrepp som den plats där en beskattningsbar person har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet, fast etableringsställe och den plats där en person är bosatt eller stadigvarande vistas klargöras. Begreppens praktiska tillämpning bör, med beaktande av domstolens praxis, underlättas genom användningen av så tydliga och objektiva kriterier som möjligt.

(15) Det bör fastställas regler för att leveranser av varor ska behandlas enhetligt i de fall en leverantör har överskridit tröskelvärdet för distansförsäljning till en annan medlemsstat.

(16) Det bör klargöras att den resa ett transportmedel gör, inte turerna dess passagerare reser, bestämmer den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen.

(17) Vid ett gemenskapsinternt förvärv av varor bör inte beskattningsrätten för den medlemsstat där förvärvet ägde rum påverkas av hur transaktionen behandlas i mervärdesskattehänseende i den medlemsstat varifrån varorna försänts eller transporterats.

(18) En korrekt tillämpning av reglerna om platsen för tillhandahållande av tjänster är huvudsakligen beroende på köparens status som en beskattningsbar eller icke beskattningsbar person och i vilken egenskap han agerar. För att kunna avgöra om köparen har status som en beskattningsbar person är det nödvändigt att fastslå vilken slags bevisning det bör krävas att tillhandahållaren införskaffar från köparen.

(19) Det bör klargöras att, om tjänster som tillhandahålls en beskattningsbar person är avsedda för privata bruk, inbegripet köparens personals privata bruk, den beskattningsbara personen inte kan anses agera i egenskap av beskattningsbar person. Det är tillräckligt att köparen meddelar tillhandahållaren sitt registreringsnummer för mervärdesskatt för att fastställa att köparen agerar i egenskap av beskattningsbar person, om inte tillhandahållaren har uppgifter som mot-

säger detta. Det bör även säkerställas att en enda tjänst som förvärvas för rörelseändamål, men som även används för privat bruk, blir beskattad på enbart en plats.

(20) För att det ska gå att exakt fastställa var köparen är etablerad krävs det att tillhandahållaren av tjänsten bekräftar den information som köparen lämnat.

(21) Om tjänster tillhandahålls en köpare som är etablerad på flera platser bör det, utan att det påverkar tillämpningen av den allmänna regeln om platsen för tillhandahållande av tjänster till en beskattningsbar person, finnas regler som hjälper tillhandahållaren att fastställa köparens fasta etableringsställe till vilket tjänsterna tillhandahållits, samtidigt som omständigheterna beaktas. Om tillhandahållaren av tjänsterna inte kan fastställa denna plats bör det finnas regler som klargör tillhandahållarens skyldigheter. Dessa regler bör inte påverka eller ändra köparens skyldigheter.

(22) Det bör också anges vid vilken tidpunkt tillhandahållaren av tjänsten ska fastställa köparens status, i vilken egenskap denne agerar och dennes placering, oberoende av om köparen är en beskattningsbar person eller inte.

(23) Principen om missbruk gäller generellt för bestämmelserna i denna förordning, men det bör ändå påpekas att den särskilt gäller för vissa bestämmelser i denna förordning.

(24) Vissa specifika tjänster, såsom tilldelning av tv-sändningsrättigheter för fotbollsmatcher, textöversättning, tjänster som avser framställningar om återbetalning av mervärdesskatt och tjänster utförda som förmedlare för en icke beskattningsbar person, inbegriper gränsöverskridande transaktioner eller ibland även deltagande av ekonomiska aktörer som är etablerade utanför gemenskapen. I syfte att skapa större rättssäkerhet bör platsen för tillhandahållande av sådana tjänster fastställas klart och tydligt.

(25) Det bör specificeras att tjänster som tillhandahålls av en förmedlare som agerar i annans namn och för annans räkning och som är del i tillhandahållandet av logi inom hotellsektorn inte omfattas av den specifika regeln för tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom.

(26) En regel om platsen för tillhandahållandet bör också fastställas för de fall då flera tjänster som tillhandahålls i samband med en begravning kan anses som en enda tjänst.

(27) För att säkerställa att tillhandahållanden av kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande tjänster behandlas på ett enhetligt sätt, behöver tillträdet

till sådana arrangemang och tjänster i anknytning till tillträdet definieras.

(28) Det är nödvändigt att klargöra hur restaurang- och cateringtjänster, som tillhandahålls ombord på ett transportmedel under utförandet av en persontransporttjänst inom flera länders territorium, ska behandlas.

(29) Med hänsyn till att särskilda regler för uthyrning av transportmedel är beroende av hur länge transportmedlet innehas eller används är det nödvändigt att både fastställa vilka fordon som bör betraktas som transportmedel och att klargöra hur ett sådant tillhandahållande ska behandlas vid flera på varandra följande avtal. Det är även nödvändigt att fastställa den plats där ett transportmedel faktiskt ställs till köparens förfogande.

(30) Under vissa bestämda omständigheter bör en betal- eller kreditkortsavgift som betalas i samband med en transaktion inte minska beskattningsunderlaget för transaktionen.

(31) Det är nödvändigt att klargöra att den reducerade skattesatsen får tillämpas på uthyrning av tält, husvagnar och husbilar som installerats på en campingplats och används som logi.

(32) Yrkesutbildning eller fortbildning bör, oavsett utbildningens längd, inkludera utbildning med direkt anknytning till en näring eller ett yrke samt utbildning som syftar till förvärv av kunskaper för yrkesändamål eller att hålla sådana kunskaper aktuella.

(33) ”Platinum nobles” bör behandlas såsom uteslutna från undantaget från skatteplikt för valuta, sedlar och mynt.

(34) Det bör specificeras att undantaget från skatteplikt för tillhandahållande av tjänster i samband med import av varor, när tjänsternas värde ingår i varornas beskattningsunderlag, bör omfatta transporttjänster som tillhandahålls vid ett byte av vistelseort.

(35) Varor som transporteras ut ur gemenskapen av köparen och som är avsedda för utrustning, bunkring eller proviantering av transportmedel som används för icke-kommersiella syften av andra personer än fysiska personer, såsom offentligrättsliga organ och sammanslutningar, bör uteslutas från rätten till undantag från skatteplikt för exporttransaktioner.

(36) För att säkerställa enhetlig administrativ praxis vid beräkningen av minimivärdet i samband med undantag från skatteplikt vid utförsel av varor som medförs i resandes personliga bagage bör bestämmelserna för denna beräkning harmoniseras.

(37) Det bör specificeras att undantaget från skatteplikt för vissa med export likställda transaktioner också bör gälla de tjänster som omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg.

(38) En organisation som ska inrättas enligt den rättsliga ramen för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium) bör endast betraktas som en internationell organisation när det gäller undantag från mervärdesskatteplikt om den uppfyller vissa villkor. De egenskaper som krävs av organisationen för att den ska omfattas av undantaget från skatteplikt bör därför identifieras.

(39) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser eller till erkända internationella organisationer eller vissa väpnade styrkor undantas från mervärdesskatteplikt inom vissa gränser och på vissa villkor. För att en beskattningsbar person, som gör en sådan leverans eller ett sådant tillhandahållande från en annan medlemsstat, ska kunna avgöra om villkoren och gränserna för detta undantag har uppfyllts bör ett intyg om undantag från skatteplikt fastställas.

(40) Införselhandlingar som tillhandahålls på elektronisk väg bör också få användas i samband med utövande av rätten att göra avdrag, om de uppfyller samma krav som pappersbaserade dokument.

(41) Om en leverantör av varor eller tillhandahållare av tjänster har ett fast etableringsställe inom territoriet för den medlemsstat där skatten ska betalas, bör det specificeras under vilka förhållanden etableringsstället bör vara betalningsskyldigt för mervärdesskatt.

(42) Det bör klargöras att en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, måste anses vara en beskattningsbar person som är etablerad i den medlemsstaten när det gäller betalningsskyldigheten, även om sätet inte är involverat i leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänsterna.

(43) För att garantera en korrekt skatteuppbörd bör det klargöras att varje beskattningsbar person är skyldig att, vid vissa beskattningsbara transaktioner, så snart han har fått ett registreringsnummer för mervärdesskatt meddela detta.

(44) För att säkerställa att de ekonomiska aktörerna behandlas lika bör de vikter för investeringsguld som slutgiltigt godtagits av guldmarknaden anges och en gemensam dag för fastställande av värdet av guldmynt bestämmas.

(45) Vissa villkor måste uppfyllas för att den särskilda ordningen för beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen och som tillhandahåller tjänster på elektronisk väg till icke beskattnings-

bara personer som är etablerade eller bosatta i gemenskapen ska få tillämpas. Om dessa villkor inte längre uppfylls bör följderna av detta tydligt klargöras.

(46) Vissa ändringar följer av direktiv 2008/8/EG. Då dessa ändringar avser å ena sidan beskattning av långtidsuthyrning av transportmedel från och med den 1 januari 2013 och, å andra sidan, beskattning av tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg från och med den 1 januari 2015, bör det specificeras att de motsvarande artiklarna i denna förordning är tillämpliga endast från och med dessa datum.

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUT L 288, 29.10.2005, s. 1.
[3] EUT L 44, 20.2.2008, s. 11.
[4] EGT L 199, 31.7.1985, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE

Artikel 1

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i avdelningarna I–V och VII–XII i direktiv 2006/112/EG.

KAPITEL II

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

(AVDELNING I I DIREKTIV 2006/112/EG)

Artikel 2

Följande ska inte betraktas som gemenskapsinterna förvärv enligt artikel 2.1 b i direktiv 2006/112/EG:

a) En icke beskattningsbar persons överföring av ett nytt transportmedel vid ändring av vistelseort, förutsatt att det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 138.2 a i direktiv 2006/112/EG inte kunde tillämpas vid tiden för leveransen.

b) En icke beskattningsbar persons återföring av ett nytt transportmedel till den medlemsstat från vilken det ursprungligen levererades

till honom inom ramen för det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 138.2 a i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 3

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 59a första stycket b i direktiv 2006/112/EG ska tillhandahållandet av följande tjänster inte vara föremål för mervärdesskatt, om tillhandahållaren visar att den plats för tillhandahållandet som fastställts enligt kapitel V avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i denna förordning är belägen utanför gemenskapen:

a) Från och med den 1 januari 2013, de tjänster som anges i artikel 56.2 första stycket i direktiv 2006/112/EG.

b) Från och med den 1 januari 2015, de tjänster som anges i artikel 58 i direktiv 2006/112/EG.

c) De tjänster som anges i artikel 59 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 4

En beskattningsbar person som i enlighet med artikel 3 i direktiv 2006/112/EG har rätt att inte beskattas för sina gemenskapsinterna förvärv av varor, ska fortsätta ha denna rätt om den beskattningsbara personen har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 214.1 d eller e i det direktivet med anledning av de mottagna tjänsterna för vilka han är skyldig att betala mervärdesskatt eller tjänsterna som han tillhandahåller inom en annan medlemsstats territorium för vilka mervärdesskatt ska betalas uteslutande av mottagaren.

Om den beskattningsbara personen emellertid meddelar leverantören detta registreringsnummer för mervärdesskatt med anledning av ett gemenskapsinternt förvärv av varor ska han anses ha utnyttjat valmöjligheten som ges i artikel 3.3 i det direktivet.

KAPITEL III

BESKATTNINGSBARA PERSONER

(AVDELNING III I DIREKTIV 2006/112/EG)

Artikel 5

En europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) som inrättats i enlighet med förordning (EEG) nr 2137/85, vilken levererar varor eller tillhandahåller tjänster mot ersättning till medlemmar i gruppe-

ringen eller till tredje parter, ska vara en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG.

KAPITEL IV

BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER

(ARTIKLARNA 24–29 I DIREKTIV 2006/112/EG)

Artikel 6

1. Med restaurang- och cateringtjänster avses tjänster som består i att för mänsklig konsumtion leverera beredd eller oberedd mat eller dryck eller båda, åtföljda av tillräckligt med stödtjänster som möjliggör omedelbar konsumtion av det levererade. Leveransen av mat eller dryck eller båda är endast en del i helheten, i vilken tjänsteaspekten ska dominera. Restaurangtjänster är tillhandahållandet av sådana tjänster i tillhandahållarens lokaler och cateringtjänster är tillhandahållandet av sådana tjänster på andra ställen än i tillhandahållarens lokaler.

2. En leverans av beredd eller oberedd mat eller dryck eller båda, med eller utan transport, som inte åtföljs av några andra stödtjänster, ska inte anses som restaurang- och cateringtjänster enligt punkt 1.

Artikel 7

1. Begreppet *tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg* som anges i direktiv 2006/112/EG ska inbegripa tjänster som tillhandahålls via Internet eller ett elektroniskt nät och som till sin natur är sådana att tillhandahållandet huvudsakligen är automatiserat, kräver ett minimalt mått av mänsklig inblandning och inte kan utföras i avsaknad av informationsteknik.

2. Punkt 1 ska i synnerhet omfatta följande:

a) Tillhandahållande av digitaliserade produkter i allmänhet, t.ex. programvara och ändringar och uppdateringar av programvara.

b) Tjänster som tillhandahåller eller stöder en kommersiell eller personlig närvaro på ett elektroniskt nät, t.ex. en webbplats eller en webbsida.

c) Tjänster som genereras automatiskt från en dator via Internet eller ett elektroniskt nät, när en mottagare matar in vissa specifika uppgifter.

d) Tilldelning mot ersättning av rättigheter att utbjuda varor eller tjänster till försäljning på en webbplats på Internet, vilken fungerar som en marknadsplats online, där de potentiella köparna lägger bud

via ett automatiserat förfarande och där parterna får meddelande om försäljningen genom automatiskt genererad e-post från en dator.

e) Servicepaket för Internet (ISP) i vilka telekommunikationsdelen endast är en understödjande och underordnad del (dvs. paket som omfattar mer än bara Internetanslutning och innehåller andra inslag, såsom sidor med ett innehåll som tillhandahåller nyheter, meteorologisk information eller turistinformation, spelplatser, webbhotellverksamhet, tillträde till diskussioner online osv.).

f) De tjänster som förtecknas i bilaga I.

3. I synnerhet följande ska inte omfattas av punkt 1:

a) Radio- och televisionssändningar.

b) Telekommunikationstjänster.

c) Varor för vilka beställningen och orderhanteringen sker på elektronisk väg.

d) Cd-rom, disketter och liknande fysiska medier.

e) Trycksaker såsom böcker, nyhetsbrev, tidningar eller tidskrifter.

f) Cd-skivor och ljudkassetter.

g) Videokassetter och dvd-skivor.

h) Spel på cd-rom.

i) Tjänster av fackmän, t.ex. jurister och ekonomiska konsulter, som ger kunderna råd via e-post.

j) Undervisning, när kursens innehåll förmedlas av en utbildare över Internet eller ett annat elektroniskt nät (dvs. via fjärrförbindelse).

k) Fysisk reparation offline av datorutrustning.

l) Datalagerhanteringstjänster offline.

m) Reklam, t.ex. i tidningar, på affischer och i tv.

n) Användarstöd per telefon.

o) Undervisning som enbart tillhandahålls via korrespondens, t.ex. brevkurser.

p) Konventionella auktioner som kräver direkt medverkan av människor, oavsett hur buden läggs.

q) Telefoni med en videobildkomponent, även kallad bildtelefoni.

r) Tillgång till Internet och World Wide Web.

s) Telefoni som tillhandahålls via Internet.

Artikel 8

Om en beskattningsbar person endast monterar olika maskindelar som alla har försetts honom av hans kund, ska den transaktionen

utgöra ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artikel 24.1 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 9

Försäljningen av en option, i de fall en sådan försäljning är en transaktion inom tillämpningsområdet för artikel 135.1 f i direktiv 2006/112/EG, ska utgöra ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artikel 24.1 i det direktivet. Ett sådant tillhandahållande av tjänster ska betraktas som skilt från de underliggande transaktioner som tjänsterna hänför sig till.

KAPITEL V

PLATSEN FÖR BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER

AVSNITT 1

Begrepp

Artikel 10

1. Vid tillämpningen av artiklarna 44 och 45 i direktiv 2006/112/EG ska den plats där en beskattningsbar person har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet vara den plats där företagets centrala administrativa funktioner utförs.

2. Vid fastställandet av den plats som avses i punkt 1 ska hänsyn tas till platsen där väsentliga beslut om företagets centrala ledning fattas, platsen för företagets stadgeenliga säte samt platsen där ledningen sammanträder.

Om dessa kriterier inte gör det möjligt att med säkerhet fastställa sätet för ett företags ekonomiska verksamhet ska platsen där väsentliga beslut om företagets centrala ledning fattas ha företräde.

3. Enbart en postadress kan inte anses vara den plats där en beskattningsbar person har sätet för sin ekonomiska verksamhet.

Artikel 11

1. Vid tillämpningen av artikel 44 i direktiv 2006/112/EG ska med begreppet *fast etableringsställe* avses varje annat etableringsställe, än det säte för den ekonomiska verksamheten som avses i artikel 10 i denna förordning, som har en tillräcklig grad av varaktighet och en

lämplig struktur avseende personella och tekniska resurser för att kunna ta emot och använda de tillhandahållna tjänsterna för sitt eget behov.

2. Vid tillämpningen av följande artiklar ska med begreppet *fast etableringsställe* avses varje annat etableringsställe än det säte för den ekonomiska verksamheten som avses i artikel 10 i denna förordning som har en tillräcklig grad av varaktighet och en lämplig struktur avseende personella och tekniska resurser för att kunna tillhandahålla de tjänster som det tillhandahåller:

a) Artikel 45 i direktiv 2006/112/EG,

b) Från och med den 1 januari 2013, artikel 56.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG,

c) Till och med den 31 december 2014, artikel 58 i direktiv 2006/112/EG,

d) Artikel 192a i direktiv 2006/112/EG.

3. Innehavet av ett registreringsnummer för mervärdesskatt ska inte i sig vara tillräckligt för att en beskattningsbar person ska anses ha ett fast etableringsställe.

Artikel 12

Med den plats där en fysisk person är *bosatt*, oavsett om denne är en beskattningsbar person eller inte, ska vid tillämpningen av direktiv 2006/112/EG avses den adress som anges i folkbokföringen eller i ett liknande register eller den adress som personen angett för relevant skattemyndighet, såvida det inte finns bevisning för att denna adress inte är korrekt.

Artikel 13

Med den plats där en fysisk person *stadigvarande vistas*, oavsett om denne är en beskattningsbar person eller inte, som anges i direktiv 2006/112/EG ska avses den plats där denna fysiska person vanligtvis vistas till följd av personliga eller yrkesmässiga förbindelser.

Om de yrkesmässiga förbindelserna finns i ett annat land än de personliga förbindelserna, eller när det inte finns några yrkesmässiga förbindelser, ska platsen för den stadigvarande vistelsen bestämmas av personliga förbindelser som visar en nära anknytning mellan den fysiska personen och den plats där han vistas.

AVSNITT 2

Platsen för leverans av varor

(Artiklarna 31–39 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 14

Om under ett kalenderår det tröskelvärde som tillämpas av en medlemsstat enligt artikel 34 i direktiv 2006/112/EG överskrids, ska artikel 33 i det direktivet inte medföra ändring av platsen för leveranser av andra varor än punktskattepliktiga varor, när det gäller de leveranser under samma kalenderår som gjordes innan det tröskelvärde som medlemsstaten tillämpar under innevarande kalenderår överskreds, förutsatt att samtliga av följande villkor uppfylls:

a) Leverantören har inte utnyttjat valmöjligheten enligt artikel 34.4 i det direktivet.

b) Värdet av hans leveranser av varor överskred inte tröskelvärdet under det föregående kalenderåret.

Artikel 33 i direktiv 2006/112/EG ska däremot medföra ändring av platsen för följande leveranser till den medlemsstat där försändelsen eller transporten avslutas:

a) Den leverans av varor som medför att det tröskelvärde som medlemsstaten tillämpar under innevarande kalenderår överskreds under det kalenderåret.

b) Alla efterföljande leveranser av varor i den medlemsstaten under samma kalenderår.

c) Leveranser av varor i den medlemsstaten under kalenderåret efter det kalenderår under vilket den händelse som avses i led a inträffade.

Artikel 15

Den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen som anges i artikel 37 i direktiv 2006/112/EG ska bestämmas av transportmedlets resa och inte av den resa som någon av passagerarna har genomfört.

AVSNITT 3

Platsen för gemenskapsinterna förvärv av varor

(Artiklarna 40, 41 och 42 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 16

Om ett gemenskapsinternt förvärv av varor i den mening som avses i artikel 20 i direktiv 2006/112/EG har ägt rum, ska den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutas utöva sin beskattningsrätt oavsett vilken mervärdesskattebehandling som tillämpats på transaktionen i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick.

En eventuell begäran från leverantören av varorna om justering av den mervärdesskatt som denne fakturerat och redovisat till den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick ska behandlas av denna medlemsstat i enlighet med dess egna regler.

AVSNITT 4

Platsen för tillhandahållande av tjänster

(Artiklarna 43–59 i direktiv 2006/112/EG)

Underavsnitt 1

Köparens status

Artikel 17

1. Om platsen för tillhandahållande av tjänster beror på huruvida köparen är en beskattningsbar eller icke beskattningsbar person, ska köparens status fastställas på grundval av artiklarna 9–13 och 43 i direktiv 2006/112/EG.

2. En icke beskattningsbar juridisk person som är registrerad eller skyldig att vara registrerad till mervärdesskatt enligt artikel 214.1 b i direktiv 2006/112/EG på grund av att hans gemenskapsinterna förvärv av varor är föremål för mervärdesskatt eller att han har valt att låta dessa transaktioner bli föremål för mervärdesskatt, ska vara en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 43 i det direktivet.

Artikel 18

1. Såvida han inte har uppgifter som motsäger det, får tillhandahållaren betrakta en i gemenskapen etablerad köpare som en beskattningsbar person:

a) om köparen har meddelat sitt individuella registreringsnummer för mervärdesskatt till honom, och tillhandahållaren i enlighet med artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri[1] införskaffar en bekräftelse av såväl detta registreringsnummer som tillhörande namn och adress,

b) om köparen ännu inte har erhållit något individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt, men meddelar tillhandahållaren att han har ansökt om det och tillhandahållaren införskaffar någon annan form av bevisning som visar att köparen är en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som är skyldig att registrera sig för mervärdesskatt och på en rimlig kontrollnivå med hjälp av normala kommersiella säkerhetsförfaranden, såsom sådana avseende identitets- eller betalningskontroll, bekräftar riktigheten av uppgifterna som lämnats av köparen.

2. Såvida han inte har uppgifter som motsäger det, får tillhandahållaren betrakta en köpare som är etablerad i gemenskapen som en icke beskattningsbar person, om han kan visa att köparen inte har meddelat honom sitt individuella registreringsnummer för mervärdesskatt.

3. Såvida han inte har uppgifter som motsäger det, får tillhandahållaren betrakta en köpare som är etablerad utanför gemenskapen som en beskattningsbar person:

a) om han från köparen införskaffar ett intyg som utfärdats av köparens behöriga skattemyndigheter, såsom bekräftelse på att köparen bedriver ekonomisk verksamhet, för att möjliggöra för denne att få återbetalning av mervärdesskatt enligt rådets direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter − Regler om återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium[2],

b) för det fall köparen inte innehar detta intyg, om tillhandahållaren har det registreringsnummer för mervärdesskatt eller ett liknande nummer som tilldelats köparen av etableringsstaten och som används för att identifiera företag eller någon annan form av bevisning som visar att köparen är en beskattningsbar person, och om tillhandahållaren på en rimlig kontrollnivå med hjälp av normala kommersiella säkerhetsförfaranden, såsom sådana avseende identitets- eller betalningskontroll, bekräftar riktigheten av uppgifterna som lämnats av köparen.

[1] EUT L 268, 12.10.2010, s. 1.
[2] EGT L 326, 21.11.1986, s. 40.

Underavsnitt 2

I vilken egenskap köparen agerar

Artikel 19

Vid tillämpningen av reglerna om platsen för tillhandahållande av tjänster i artiklarna 44 och 45 i direktiv 2006/112/EG ska en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person som anses vara en beskattningsbar person, som mottar tjänster uteslutande för privat bruk, inbegripet hans personals privata bruk, anses som en icke beskattningsbar person.

Såvida han inte har uppgifter som motsäger det, såsom uppgifter om de tillhandahållna tjänsternas art, får tillhandahållaren anse att tjänsterna är avsedda för köparens rörelse, om köparen har meddelat sitt individuella registreringsnummer för mervärdesskatt för den transaktionen.

Om en och samma tjänst är avsedd för både privata bruk, inbegripet köparens personals privata bruk, och för hans rörelse, ska tillhandahållandet av denna tjänst uteslutande omfattas av artikel 44 i direktiv 2006/112/EG, förutsatt att det inte förekommer något missbruk.

Underavsnitt 3

Köparens placering

Artikel 20

Om tjänster som tillhandahålls en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person som anses vara en beskattningsbar person, omfattas av artikel 44 i direktiv 2006/112/EG och om den beskattningsbara personen endast är etablerad i ett land eller, i avsaknad av ett säte för den ekonomiska verksamheten eller ett fast etableringsställe, han är bosatt och stadigvarande vistas endast i ett land, ska tillhandahållandet av tjänsterna beskattas i det landet.

Tillhandahållaren ska fastställa den platsen på grundval av uppgifter från köparen samt bekräfta dessa uppgifter med hjälp av normala kommersiella säkerhetsförfaranden, såsom sådana avseende identitets- eller betalningskontroll.

Uppgifterna kan innefatta det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats köparen av den medlemsstat där han är etablerad.

Artikel 21

Om ett tillhandahållande av tjänster till en beskattningsbar person, eller till en icke beskattningsbar juridisk person som anses vara en beskattningsbar person, omfattas av tillämpningsområdet för artikel 44 i direktiv 2006/112/EG och den beskattningsbara personen är etablerad i mer än ett land, ska tillhandahållandet beskattas i det land där den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.

Om tjänsterna emellertid tillhandahålls ett fast etableringsställe som tillhör den beskattningsbara personen och är beläget på en annan plats än den där denne har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet, ska detta tillhandahållande beskattas på platsen för det fasta etableringsställe som mottar tjänsten och använder den för sitt eget behov.

Om den beskattningsbara personen inte har något säte för sin ekonomiska verksamhet eller något fast etableringsställe, ska tillhandahållandet beskattas på den ort där denne är bosatt eller stadigvarande vistas.

Artikel 22

1. För att bestämma köparens fasta etableringsställe till vilket tjänsten tillhandahållits, ska tillhandahållaren undersöka den tillhandahållna tjänstens art och användning.

Om den tillhandahållna tjänstens art och användning inte gör det möjligt för honom att identifiera det fasta etableringsställe till vilket tjänsten tillhandahållits, ska tillhandahållaren, vid identifierandet av det fasta etableringsstället, lägga särskilt vikt vid om kontraktet, orderblanketten och det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av köparens medlemsstat och som meddelats honom av köparen, identifierar det fasta etableringsstället som köpare av tjänsten och om det fasta etableringsstället är den enhet som betalar för tjänsten.

Om köparens fasta etableringsställe till vilket tjänsten tillhandahållits inte kan identifieras i enlighet med första och andra styckena i denna punkt eller om tjänster som omfattas av artikel 44 i direktiv 2006/112/EG tillhandahålls en beskattningsbar person enligt ett avtal som omfattar en eller flera tjänster som används på ett oidentifierbart och okvantifierbart sätt, får tillhandahållaren rättmätigt anse att tjänsterna har tillhandahållits på den plats där köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.

2. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka köparens skyldigheter.

Artikel 23

1. Från och med den 1 januari 2013, om ett tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 56.2 första stycket i direktiv 2006/112/EG ska beskattas på den plats där köparen är etablerad eller, i avsaknad av ett etableringsställe, där han är bosatt eller stadigvarande vistas, ska tillhandahållaren fastställa den platsen på grundval av faktauppgifter från köparen samt bekräfta uppgifterna med hjälp av normala kommersiella säkerhetsförfaranden såsom sådana avseende identitets- eller betalningskontroll.

2. Om ett tillhandahållande av tjänster i enlighet med artiklarna 58 och 59 i direktiv 2006/112/EG ska beskattas på den plats där köparen är etablerad eller, i avsaknad av ett etableringsställe, där han är bosatt eller stadigvarande vistas, ska tillhandahållaren fastställa den platsen på grundval av faktauppgifter från köparen samt bekräfta uppgifterna med hjälp av normala kommersiella säkerhetsförfaranden, såsom sådana avseende identitets- eller betalningskontroll.

Artikel 24

1. Från och med den 1 januari 2013, om tjänster som omfattas av artikel 56.2 första stycket i direktiv 2006/112/EG tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad i mer än ett land eller bosatt i ett land och stadigvarande vistas i ett annat, ska företräde ges åt den plats som bäst säkerställer beskattning på den plats där konsumtionen faktiskt sker vid fastställandet av platsen för tillhandahållande av dessa tjänster.

2. Om tjänster som omfattas av artiklarna 58 och 59 i direktiv 2006/112/EG tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad i mer än ett land eller bosatt i ett land och stadigvarande vistas i ett annat, ska företräde ges åt den plats som bäst säkerställer beskattning på den plats där konsumtionen faktiskt sker vid fastställandet av platsen för tillhandahållande av dessa tjänster.

Underavsnitt 4

Gemensamma bestämmelser om fastställande av köparens status, i vilken egenskap denne agerar och dennes placering

Artikel 25

Vid tillämpningen av bestämmelserna om platsen för tillhandahållande av tjänster ska enbart omständigheter som råder vid tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen beaktas. Eventuella senare ändringar av den mottagna tjänstens användning ska inte påverka fast-

ställandet av platsen för tillhandahållandet, förutsatt att det inte förekommer något missbruk.

Underavsnitt 5

Tillhandahållande av tjänster som omfattas av de allmänna reglerna

Artikel 26

En transaktion varigenom ett organ tilldelar beskattningsbara personer tv-sändningsrättigheter för fotbollsmatcher, ska omfattas av artikel 44 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 27

Tillhandahållandet av tjänster i form av ansökan om eller mottagande av återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat[1] ska omfattas av artikel 44 i direktiv 2006/112/EG.

[1] EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.

Artikel 28

Tillhandahållandet av tjänster inom ramen för ombesörjandet av en begravning ska, om begravningen utgör en enda tjänst, omfattas av artiklarna 44 och 45 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 29

Tillhandahållandet av tjänster i form av textöversättning ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 41 i denna förordning, omfattas av artiklarna 44 och 45 i direktiv 2006/112/EG.

Underavsnitt 6

Förmedlares tillhandahållande av tjänster

Artikel 30

Tillhandahållanden av tjänster av förmedlare som anges i artikel 46 i direktiv 2006/112/EG ska omfatta både tillhandahållanden av tjänster

av förmedlare som agerar i mottagaren av den förmedlade tjänstens namn och för dennes räkning och tillhandahållanden av tjänster av förmedlare som agerar i tillhandahållaren av den förmedlade tjänstens namn och för dennes räkning.

Artikel 31

Tjänster som tillhandahålls av förmedlare som agerar i annans namn och för annans räkning och som består i att förmedla tillhanda hållande av logi i hotellsektorn eller i sektorer som har en liknande funktion ska omfattas av:

a) Artikel 44 i direktiv 2006/112/EG om de tillhandahålls en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap eller en icke beskattningsbar juridisk person som anses vara en beskattningsbar person,

b) Artikel 46 i det direktivet om de tillhandahålls en icke beskattningsbar person.

Underavsnitt 7

Tillhandahållande av tjänster som har samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande verksamheter och evenemang

Artikel 32

1. Tjänster avseende tillträde till kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga eller liknande evenemang av det slag som avses i artikel 53 i direktiv 2006/112/EG ska omfatta tillhandahållande av tjänster vars huvudsakliga egenskap består i att ge rätt till tillträde till ett evenemang i utbyte mot en biljett eller betalning, inklusive betalning i form av ett abonnemang, en säsongsbiljett eller en periodisk avgift.

2. Punkt 1 ska tillämpas särskilt med avseende på följande:

a) Tillträdesrätten till föreställningar, teaterföreställningar, cirkusföreställningar, mässor, nöjesparker, konserter, utställningar samt andra liknande kulturella evenemang.

b) Tillträdesrätten till idrottsevenemang såsom matcher eller tävlingar.

c) Tillträdesrätten till evenemang av pedagogiskt eller vetenskapligt slag såsom konferenser och seminarier.

3. Punkt 1 omfattar inte nyttjandet av anläggningar såsom gymnastiksalar och liknande mot betalning av en avgift.

Artikel 33

De underordnade tjänster som avses i artikel 53 i direktiv 2006/112/EG ska inkludera tjänster som direkt sammanhänger med tillträde till kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga eller liknande evenemang och som tillhandahålls var för sig mot ersättning till en person som närvarar vid ett evenemang.

Sådana underordnade tjänster ska särskilt inkludera användning av garderob eller sanitära anläggningar men ska inte inkludera rena förmedlingstjänster hänförliga till biljettförsäljning.

Underavsnitt 8

Tillhandahållande av tjänster med anknytning till transport samt värderingar av och arbete på lösegendom

Artikel 34

Med undantag för de fall då de varor som monteras blir del i fast egendom, ska platsen för tillhandahållande av tjänster till en icke beskattningsbar person som endast består i att en beskattningsbar person monterar olika maskindelar, varav samtliga har försetts honom av köparen, fastställas i enlighet med artikel 54 i direktiv 2006/112/ EG.

Underavsnitt 9

Tillhandahållande av restaurang- och cateringtjänster ombord på transportmedel

Artikel 35

Den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen som anges i artikel 57 i direktiv 2006/112/EG ska bestämmas av transportmedlets resa och inte av den resa som genomförs av respektive passagerare.

Artikel 36

Om restaurang- och cateringtjänster tillhandahålls under den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen, ska tillhandahållandet omfattas av artikel 57 i direktiv 2006/112/EG.

Om restaurang- och cateringtjänster tillhandahålls utanför en sådan del men inom en medlemsstats eller ett tredjelands territorium eller

ett tredje territorium, ska tillhandahållandet omfattas av artikel 55 i det direktivet.

Artikel 37

Platsen för tillhandahållandet av en restaurang- eller cateringtjänst i gemenskapen som utförs delvis under en del av en persontransport som genomförs i gemenskapen, och delvis utanför en sådan del men på en medlemsstats territorium, ska i sin helhet fastställas i enlighet med de regler för fastställande av platsen för tillhandahållandet som är tillämpliga vid början av tillhandahållandet av restaurang- eller cateringtjänsten.

Underavsnitt 10

Uthyrning av transportmedel

Artikel 38

1. Begreppet *transportmedel* som anges i artikel 56 och artikel 59 första stycket g i direktiv 2006/112/EG ska innefatta fordon, motordrivna eller inte, och andra utrustningar och anordningar utformade för att transportera personer eller föremål från en plats till en annan, vilka kan bogseras, dras eller skjutas på av fordon och som normalt är utformade och faktiskt kapabla att användas för att transportera.

2. De transportmedel som avses i punkt 1 ska omfatta särskilt följande fordon:

a) Landfordon, t.ex. bilar, motorcyklar, cyklar, trehjuliga fordon och husvagnar.

b) Släpfordon och påhängsvagnar.

c) Järnvägsvagnar.

d) Fartyg.

e) Luftfartyg.

f) Fordon som är särskilt utformade för att transportera sjuka eller skadade personer.

g) Jordbrukstraktorer och andra jordbruksfordon.

h) Mekaniskt eller elektroniskt framdrivna invalidfordon.

3. Fordon som har gjorts permanent orörliga och containrar ska inte anses vara transportmedel som anges i punkt 1.

Artikel 39

1. Vid tillämpningen av artikel 56 i direktiv 2006/112/EG ska längden på en sammanhängande period för innehav eller en användning av ett transportmedel som är föremål för uthyrning bestämmas på grundval av avtalet mellan de involverade parterna.

Avtalet ska fungera som en presumtion vilken dock kan brytas med hjälp av sakförhållanden eller rättsliga skäl för att fastställa den faktiska längden på den sammanhängande perioden för innehavet eller användningen.

Det förhållandet att den avtalade perioden för korttidsuthyrning, i den mening som avses i artikel 56 i direktiv 2006/112/EG, överskrids till följd av force majeure ska inte inverka på fastställandet av längden på den sammanhängande perioden för innehavet eller användningen av transportmedlet.

2. Om uthyrningen av ett och samma transportmedel omfattas av flera på varandra följande avtal mellan samma avtalsparter, ska periodlängden vara längden på den sammanhängande perioden för innehavet eller användningen av transportmedlet som anges i avtalen sammantagna.

Vid tillämpningen av första stycket ska ett avtal och förlängningar av detta utgöra på varandra följande avtal.

Den avtalade perioden för korttidsuthyrning enligt det eller de avtal som föregår ett avtal som betraktas som långtidsuthyrning ska dock inte ifrågasättas, förutsatt att det inte förekommer något missbruk.

3. Såvida det inte förekommer något missbruk ska på varandra följande avtal mellan samma parter, men avseende olika transportmedel, inte betraktas som på varandra följande avtal vid tillämpningen av punkt 2.

Artikel 40

Den plats där transportmedlet faktiskt ställs till kundens förfogande som anges i artikel 56.1 i direktiv 2006/112/EG ska vara den plats där köparen eller tredje part som agerar på dennes vägnar tar det i fysisk besittning.

Underavsnitt 11

Tillhandahållande av tjänster till icke beskattningsbara personer utanför gemenskapen

Artikel 41

Tillhandahållandet av tjänster i form av textöversättning till en icke beskattningsbar person som är etablerad utanför gemenskapen ska omfattas av artikel 59 första stycket c i direktiv 2006/112/EG.

KAPITEL VI

BESKATTNINGSUNDERLAG

(AVDELNING VII I DIREKTIV 2006/112/EG)

Artikel 42

Om en leverantör av varor eller en tillhandahållare av tjänster, som villkor för att godta betalning med kredit- eller betalkort, kräver att köparen ska betala ett belopp till honom själv eller till ett annat företag och det totala pris som ska betalas av köparen inte påverkas av hur betalningen görs, ska detta belopp också ingå i beskattningsunderlaget för leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna i enlighet med artiklarna 73–80 i direktiv 2006/112/EG.

KAPITEL VII

SKATTESATSER

Artikel 43

Begreppet *tillhandahållande av semesterlogi* som anges i led 12 i bilaga III till direktiv 2006/112/EG ska innefatta tält, husvagnar eller husbilar som installerats på campingplatser och används som logi.

KAPITEL VIII

UNDANTAG FRÅN SKATTEPLIKT

AVSNITT 1

Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset

(Artiklarna 132, 133 och 134 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 44

Tjänster i form av yrkesutbildning och fortbildning som tillhandahålls i enlighet med artikel 132.1 i i direktiv 2006/112/EG ska inbegripa utbildning med direkt anknytning till en näring eller ett yrke och sådan utbildning som syftar till förvärv av kunskaper för yrkesändamål eller att hålla sådana kunskaper aktuella. Yrkesutbildningens eller fortbildningens längd ska sakna betydelse i detta sammanhang.

AVSNITT 2

Undantag för andra verksamheter

(Artiklarna 135, 136 och 137 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 45

Det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 135.1 e i direktiv 2006/112/EG ska inte vara tillämpligt på platinum nobles.

AVSNITT 3

Undantag för import

(Artiklarna 143, 144 och 145 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 46

Det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 144 i direktiv 2006/112/EG ska vara tillämpligt på transporttjänster i samband med import av lös egendom vid ändring av vistelseort.

AVSNITT 4

Undantag för export

(Artiklarna 146 och 147 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 47

Begreppet *transportmedel för privat bruk* som anges i artikel 146.1 b i direktiv 2006/112/EG ska inbegripa transportmedel som används för icke-kommersiella syften av andra personer än fysiska personer, såsom offentligrättsliga organ i den mening som avses i artikel 13 i det direktivet samt sammanslutningar.

Artikel 48

När det, som ett villkor för undantaget från skatteplikt vid leverans av varor som medförs i resandes personliga bagage, ska fastställas om det tröskelvärde som fastställts av en medlemsstat i enlighet med artikel 147.1 första stycket c i direktiv 2006/112/EG har överskridits, ska beräkningen göras på grundval av fakturabeloppet. Det sammanlagda värdet av flera varor får bara användas om alla varorna omfattas av en och samma faktura som utfärdas av en och samma beskattningsbara person, som levererar varorna till en och samma köpare.

AVSNITT 5

Undantag för vissa med export likställda transaktioner

(Artiklarna 151 och 152 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 49

Det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 151 i direktiv 2006/112/EG ska också vara tillämpligt på elektroniska tjänster om dessa tillhandahålls av en beskattningsbar person som omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg som föreskrivs i artiklarna 357–369 i det direktivet.

Artikel 50

1. För att en organisation ska kunna erkännas som en internationell organisation vid tillämpningen av artikel 143.1 g och artikel 151.1 första stycket b i direktiv 2006/112/EG, ska en organisation som ska inrättas som ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium), som anges i rådets förordning (EG) nr 723/2009

av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium)[1], uppfylla samtliga följande villkor:

a) Den ska vara en separat juridisk person och ha full rättskapacitet.

b) Den ska inrättas enligt och omfattas av unionslagstiftningen.

c) Dess medlemmar ska inbegripa medlemsstater och i tillämpliga fall tredjeländer och mellanstatliga organisationer, men exkludera privata organ eller organisationer.

d) Den ska ha specifika och legitima mål som eftersträvas samfällt och i huvudsak är av icke-ekonomisk karaktär.

2. Det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 143.1 g och artikel 151.1 första stycket b i direktiv 2006/112/EG ska vara tillämpligt på ett Eric-konsortium som anges i punkt 1, om det erkänns som en internationell organisation av värdmedlemsstaten.

Gränserna och villkoren för ett sådant undantag ska fastställas genom ett avtal mellan konsortiets medlemmar i enlighet med artikel 5.1 d i förordning (EG) nr 723/2009. Om varor inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster, får undantaget beviljas i form av återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med artikel 151.2 i direktiv 2006/112/EG.

[1] EUT L 206, 8.8.2009, s. 1.

Artikel 51

1. Om mottagaren av en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster är etablerad inom gemenskapen men inte i den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet äger rum ska intyget om undantag från mervärdesskatte- och/eller punktskatteplikt som fastställs i bilaga II till denna förordning, med förbehåll för de förklarande anmärkningarna i bilagan till intyget, tjäna som en bekräftelse på att transaktionen är berättigad till ett sådant undantag enligt artikel 151 i direktiv 2006/112/EG.

Vad gäller användningen av detta intyg får medlemsstaten där mottagaren av varorna eller tjänsterna är etablerad bestämma om antingen ett gemensamt intyg om undantag från mervärdesskatte- och punktskatteplikt eller två separata intyg ska användas.

2. Det intyg som anges i punkt 1 ska stämplas av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. Om varorna eller tjänsterna är avsedda för officiellt bruk får emellertid medlemsstaterna, på villkor som de fastställer, ge mottagaren dispens från kravet på att få intyget stämplat. Denna dispens får dras tillbaka i händelse av missbruk.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om vilken kontaktpunkt som har utsetts för att ange de myndigheter som ansvarar för att stämpla intyget och i vilken omfattning de ger dispens från kravet på att intyget ska stämplas. Kommissionen ska informera övriga medlemsstater om de uppgifter som har mottagits från medlemsstaterna.

3. Om direkt undantag från skatteplikt tillämpas i den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet äger rum ska leverantören eller tillhandahållaren införskaffa det intyg som avses i punkt 1 från mottagaren av varorna eller tjänsterna och behålla intyget som en del av sina räkenskaper. Om undantaget beviljas i form av en återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 151.2 i direktiv 2006/112/EG, ska intyget bifogas den ansökan om återbetalning som lämnas till den berörda medlemsstaten.

KAPITEL IX

AVDRAG

(AVDELNING X I DIREKTIV 2006/112/EG)

Artikel 52

Om importmedlemsstaten har infört ett elektroniskt system för fullgörande av tullformaliteterna, ska begreppet importdokument i artikel 178 e i direktiv 2006/112/EG omfatta elektroniska versioner av sådana dokument, förutsatt att systemet gör det möjligt att kontrollera hur avdragsrätten utövats.

KAPITEL X

SKYLDIGHETER FÖR BESKATTNINGSBARA PERSONER OCH FÖR VISSA ICKE BESKATTNINGSBARA PERSONER

(AVDELNING XI I DIREKTIV 2006/112/EG)

AVSNITT 1

Personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt

(Artiklarna 192a –205 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 53

1. Vid tillämpningen av artikel 192a i direktiv 2006/112/EG ska ett fast etableringsställe som tillhör en beskattningsbar person beaktas endast om det har en tillräcklig grad av varaktighet och en lämplig struktur avseende personella och tekniska resurser för att kunna utföra den leverans av varor eller det tillhandahållande av tjänster som det medverkar i.

2. Om en beskattningsbar person har ett fast etableringsställe inom territoriet för den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas ska detta etableringsställe inte anses medverka i leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster i den mening som avses i artikel 192a b i direktiv 2006/112/EG, om inte etableringsställets tekniska och personella resurser används av honom för transaktionerna som ingår i fullgörandet av den beskattningsbara leveransen eller tillhandahållandet av dessa varor eller tjänster som utförs inom den medlemsstaten, före eller under fullgörandet.

Om det fasta etableringsställets resurser enbart används för administrativa stöduppgifter, t.ex. bokföring, fakturering och indrivning av fordringar, ska de inte anses användas för fullgörandet av leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster.

Om emellertid en faktura utfärdas med angivande av det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av medlemsstaten där det fasta etableringsstället är beläget, ska detta fasta etableringsställe anses ha medverkat i leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster i den medlemsstaten, såvida motsatsen inte bevisas.

Artikel 54

Om en beskattningsbar person har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom territoriet för den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, ska artikel 192a i direktiv 2006/112/EG inte vara tillämplig, oavsett om sätet medverkar i leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster som han gör inom den medlemsstaten eller inte.

AVSNITT 2

Diverse bestämmelser

(Artiklarna 272 och 273 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 55

För de transaktioner som anges i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG är beskattningsbara personer som har tilldelats ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt i enlighet med artikel 214 i det direktivet och icke beskattningsbara juridiska personer som registrerats till mervärdesskatt skyldiga att, när de agerar i denna egenskap, omedelbart meddela sina registreringsnummer för mervärdesskatt till den som levererar varor eller tillhandahåller tjänster till dem.

De beskattningsbara personer som avses i artikel 3.1 b i direktiv 2006/112/EG, vilka har rätt att inte beskattas för sina gemenskapsinterna förvärv av varor i enlighet med artikel 4 första stycket i denna förordning, är inte skyldiga att meddela sina individuella registreringsnummer för mervärdesskatt till den som levererar varor till dem om de tilldelats registreringsnumren i enlighet med artikel 214.1 d eller e i det direktivet.

KAPITEL XI

SÄRSKILDA ORDNINGAR

AVSNITT 1

Särskild ordning för investeringsguld

(Artiklarna 344–356 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 56

I artikel 344.1.1 i direktiv 2006/112/EG ska uttrycket *en av guldmarknaderna godtagen vikt* åtminstone omfatta de omsatta enheter och vikter som anges i bilaga III till denna förordning.

Artikel 57

Vid upprättandet av den förteckning över guldmynt som avses i artikel 345 i direktiv 2006/112/EG ska begreppen *pris* och *marknadsvärdet* i artikel 344.1.2 i det direktivet avse priset respektive marknadsvärdet den 1 april varje år. Om den 1 april inte infaller på en dag då dessa värden fastställs, ska värdena den dag då de nästa gång fastställs användas.

AVSNITT 2

Särskild ordning för icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer tjänster på elektronisk väg

(Artiklarna 357–369 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 58

Om under loppet av ett kalenderkvartal en icke-etablerad beskattningsbar person som utnyttjar den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg som föreskrivs i artiklarna 357–369 i direktiv 2006/112/EG uppfyller åtminstone ett av kriterierna för strykning i artikel 363 i det direktivet, ska identifieringsmedlemsstaten utesluta denna icke-etablerade beskattningsbara person från den särskilda ordningen. I sådana fall får den icke-etablerade beskattningsbara personen därefter, när som helst under samma kvartal, uteslutas från den särskilda ordningen.

För tillhandahållanden av tjänster på elektronisk väg som gjorts före strykningen men under det kalenderkvartal under vilket strykningen inträffar ska den icke-etablerade beskattningsbara personen inge en mervärdesskattedeklaration för hela kvartalet i enlighet med artikel 364 i direktiv 2006/112/EG. Kravet på ingivande av denna mervärdesskattedeklaration ska inte påverka det eventuella kravet på att vara registrerad till mervärdesskatt enligt de normala reglerna i en medlemsstat.

Artikel 59

Varje rapporteringsperiod (kalenderkvartal) enligt artikel 364 i direktiv 2006/112/EG ska vara en oberoende rapporteringsperiod.

Artikel 60

När en mervärdesskattedeklaration väl har ingetts i enlighet med artikel 364 i direktiv 2006/112/EG, får uppgifterna i den ändras endast genom ändring av den deklarationen, inte genom justeringar i en senare mervärdesskattedeklaration.

Artikel 61

Belopp i mervärdesskattedeklarationer som upprättas inom ramen för den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg som föreskrivs i artiklarna 357–369 i direktiv 2006/112/EG ska inte avrundas uppåt eller nedåt till närmaste heltal i den berörda valutan. Det exakta mervärdesskattebeloppet ska redovisas och betalas.

Artikel 62

Den identifieringsmedlemsstat som har mottagit ett belopp som är högre än det som följer av den mervärdesskattedeklaration som ingetts för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med artikel 364 i direktiv 2006/112/EG, ska återbetala det överskjutande beloppet direkt till den berörda beskattningsbara personen.

Om en identifieringsmedlemsstat har mottagit ett belopp som motsvarar en mervärdesskattedeklaration som senare visar sig vara inkorrekt och den medlemsstaten redan har fördelat detta belopp bland konsumtionsmedlemsstaterna, ska dessa återbetala det överskjutande mottagna beloppet direkt till den icke-etablerade beskattningsbara personen och underrätta identifieringsmedlemsstaten om den justering som bör göras.

Artikel 63

Mervärdesskattebelopp som betalas enligt artikel 367 i direktiv 2006/112/EG ska vara hänförliga till den mervärdesskattedeklaration som inges i enlighet med artikel 364 i det direktivet. Eventuella senare ändringar av de belopp som betalats får endast företas med hänvisning till den deklarationen och får inte tas upp i en annan deklaration eller justeras i en senare deklaration.

KAPITEL XII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 64

Förordning (EG) nr 1777/2005 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 65

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2011.

Däremot ska

− artiklarna 3 a, 11.2 b, 23.1 och 24.1 tillämpas från och med den 1 januari 2013.

− artikel 3 b tillämpas från och med den 1 januari 2015.

− artikel 11.2 c tillämpas till och med den 31 december 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2011.

På rådets vägnar

MATOLCSY Gy.

Ordförande

BILAGA I

Artikel 7 i denna förordning

1. Punkt 1 i bilaga II till direktiv 2006/112/EG

a) Webbhotellverksamhet.

b) Automatiserat distansunderhåll online av programvara.

c) Fjärradministration av datasystem.

d) Datalagerhantering online där vissa uppgifter lagras och hämtas på elektronisk väg.

e) Tillhandahållande online av diskutrymme på begäran.

2. Punkt 2 i bilaga II till direktiv 2006/112/EG

a) Tillgång till eller nedladdning av programvara, t.ex. upphandlings-, bokförings- eller antivirusprogram, samt uppdateringar.

b) Programvara som förhindrar att det visas reklam på skärmen, även kallad ”bannerblockerare”.

c) Nedladdningsbara drivrutiner, såsom programvara som förbinder datorer med kringutrustning, t.ex. skrivare.

d) Automatisk installation online av filter på webbplatser.

e) Automatisk installation online av brandväggar.

3. Punkt 3 i bilaga II till direktiv 2006/112/EG

a) Tillgång till och nedladdning av ”skrivbordsteman”.

b) Tillgång till och nedladdning av fotografier, illustrationer eller skärmsläckare.

c) Det digitaliserade innehållet i böcker och andra elektroniska publikationer.

d) Prenumeration på nättidningar och nättidskrifter.

e) Webbloggar och webbplatsstatistik.

f) Nyheter, trafikinformation och väderrapporter online.

g) Information online som genereras automatiskt av en programvara genom att köparen för in vissa uppgifter, t.ex. rättsliga och finansiella uppgifter, inbegripet uppgifter såsom kontinuerligt uppdaterade börsuppgifter.

h) Tillhandahållande av annonsutrymme, t.ex. annonser på en webbplats eller webbsida.

i) Användning av sökverktyg och Internetkataloger.

4. Punkt 4 i bilaga II till direktiv 2006/112/EG

a) Tillgång till eller nedladdning av musik till datorer och mobiltelefoner.

b) Tillgång till eller nedladdning av jinglar, musikutdrag, ringsignaler eller andra ljud.

c) Tillgång till eller nedladdning av filmer.

d) Nedladdning av spel till datorer och mobiltelefoner.

e) Tillgång till automatiserade nätbaserade spel som inte fungerar utan Internet eller liknande elektroniska nätverk och där deltagarna befinner sig på avstånd från varandra.

5. Punkt 5 i bilaga II till direktiv 2006/112/EG

a) Automatiserad undervisning på distans som inte fungerar utan Internet eller ett liknande elektroniskt nät och som tillhandahålls med begränsad, eller utan, mänsklig medverkan, inbegripet virtuella klassrum, utom när Internet eller ett liknande elektroniskt nät används endast som ett verktyg för kommunikation mellan läraren och eleven.

b) Arbetsböcker som eleverna fyller i online och som rättas automatiskt, utan mänsklig medverkan.

BILAGA II

Artikel 51 i denna förordning

EUROPEISKA UNIONEN

INTYG OM UNDANTAG FRÅN MERVÄRDESSKATTE- OCH/ ELLER PUNKTSKATTEPLIKT (*)
(Direktiv 2006/112/EG – artikel 151 – och direktiv 2008/118/EG – artikel 13)

Serienummer (frivilligt):

1. BERÄTTIGAD ORGANISATION ELLER PERSON

Namn
Gata och nummer
Postnummer och postadress
(Värd-) Medlemsstat

2. BEHÖRIG MYNDIGHET SOM ÄR ANSVARIG FÖR STÄMPLING (Namn, adress och telefonnummer)

3. FÖRKLARING AV DEN BERÄTTIGADE ORGANISATIONEN ELLER PERSONEN

Den berättigade organisationen eller personen (1) förklarar härmed att

a) de varor och/eller tjänster som anges i fält 5 är avsedda för (2)

☐ officiellt bruk av	☐ personligt bruk
☐ en utländsk diplomatisk beskickning	☐ en medlem av en utländsk diplomatisk beskickning
☐ ett utländskt konsulat	☐ en medlem av ett utländskt konsulat
☐ en europeisk organisation som omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier	
☐ en internationell organisation	☐ en anställd vid en internationell organisation
☐ väpnade styrkor i en stat som är part i Atlantpakten (Nato-styrka)	
☐ Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern	
	(organisationens namn) (se fält 4)

b) de varor och/eller tjänster som beskrivs i fält 5 uppfyller de villkor och begränsningar som gäller för undantag från skatteplikt i den värdmedlemsstat som anges i fält 1, och

c) uppgifterna ovan är lämnade i god tro.

Den berättigade organisationen eller personen förbinder sig härmed att till den medlemsstat från vilken varorna avsänts eller från vilken varorna och/eller tjänsterna levererats eller tillhandahållits betala den mervärdesskatt och/eller punktskatt som skulle utgå om varorna eller tjänsterna inte uppfyller villkoren för undantag från skatteplikt, eller om varorna och/eller tjänsterna inte används på avsett vis.

	Undertecknarens namn och ställning
Ort, datum	Underskrift

4. ORGANISATIONENS STÄMPEL (endast för undantag avseende personligt bruk)

Ort, datum	Stämpel	Undertecknarens namn och ställning Underskrift

5. BESKRIVNING AV VAROR OCH/ELLER TJÄNSTER FÖR VILKA ANSÖKAN OM UNDANTAG FRÅN MERVÄRDESSKATTE- OCH/ ELLER PUNKTSKATTEPLIKT LÄMNAS

A. Uppgifter om leverantören/tillhandahållaren/den godkände upplagshavaren
1. Namn och adress
2. Medlemsstat
3. Registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer/ Punktskattenummer

B. Uppgifter om varorna och/eller tjänsterna

Nr.	Detaljerad beskrivning av varorna och/eller tjänsterna (3) (eller hänvisning till bifogad orderblankett)	Kvantitet eller antal	Värde exkl. mervärdes-skatt och/eller punktskatt		Valuta
			Värde per enhet	Sammanlagt värde	
		Sammanlagt belopp			

6. INTYG AV BEHÖRIGA MYNDIGHETER I VÄRDMEDLEMSSTATEN

Försändelsen/den leverans eller det tillhandahållande av varor och/eller tjänster som beskrivs i fält 5 uppfyller

☐ helt ☐ till en kvantitet av (antal) (4)

villkoren för undantag från mervärdesskatte- och/eller punktskatteplikt

Ort, datum	Stämpel	Undertecknarens namn och ställning Underskrift

7. DISPENS FRÅN STÄMPLINGEN SOM KRÄVS ENLIGT FÄLT 6 (endast för undantag avseende officiellt bruk)

Genom skrivelse, dnr:
Datum:
Den berättigade organisationens namn:
Beviljas av
Behörig myndighet i värdmedlemsstaten:
Dispens från skyldigheten att erhålla den stämpel som avses i ruta 6

Ort, datum	Stämpel	Undertecknarens namn och ställning Underskrift

(*) Stryk i tillämpliga fall
(1) Stryk det som inte är tillämpligt.
(2) Kryssa för tillämplig ruta.
(3) Korsa över det utrymme som inte används. Detta gäller även om order-blanketter bifogas.
(4) Varor och/eller tjänster som inte kommer i fråga för undantag ska strykas i fält 5, eller på bifogad orderblankett.

Förklarande anmärkningar

1. För leverantören/tillhandahållaren och/eller den godkände upplagshavaren utgör detta intyg ett dokument till stöd för undantag från skatteplikt för leveranserna eller tillhandahållandena av varor eller tjänster eller försändelsen av varor till de berättigade organisationer eller personer som anges i artikel 151 i direktiv 2006/112/EG och artikel 13 i direktiv 2008/118/EG. I enlighet härmed ska ett intyg upprättas för varje leverantör/tillhandahållare/upplagshavare. Leverantören/tillhandahållaren/upplagshavaren är dessutom skyldig att behålla intyget som en del av sina räkenskaper i enlighet med tillämplig lagstiftning i sin medlemsstat.

2. a) Kraven på det papper som ska användas är fastställda i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 164 av den 1 juli 1989, s. 3.

Vitt papper med måtten 210 mm × 297 mm ska användas till samtliga exemplar och får ha en högsta avvikelse på längden av minus 5 eller plus 8 mm.

Vid undantag från punktskatteplikt ska intyget upprättas i två exemplar varav

– ett ska behållas av avsändaren, och

– ett ska medfölja förflyttningen av de punktskattepliktiga varorna.

b) Varje outnyttjat utrymme i fält 5 B ska korsas över så att inget kan tillfogas.

c) Dokumentet ska fyllas i så att det är lättläsligt och på ett sådant sätt att de ifyllda uppgifterna är beständiga. Det är inte tillåtet att radera eller att skriva över uppgifter. Det ska fyllas i på ett av värdmedlemsstaten erkänt språk.

d) Om beskrivningen av varorna och/eller tjänsterna (fält 5 B i intyget) hänvisar till en inköpsorderblankett som upprättats på ett språk som inte erkänts av värdmedlemsstaten, ska den berättigade organisationen eller personen bifoga en översättning.

e) Om intyget å andra sidan har upprättats på ett språk som inte erkänts av leverantörens/tillhandahållarens/upplagslagerhavarens medlemsstat ska den berättigade organisationen eller personen bifoga en översättning av uppgifterna om varorna och/eller tjänsterna i fält 5 B.

f) Med erkänt språk avses ett officiellt språk i medlemsstaten eller ett av unionens officiella språk som medlemsstaten har godkänt för detta ändamål.

3. Den berättigade organisationen eller personen lämnar genom sin förklaring i fält 3 i intyget de upplysningar som är nödvändiga för bedömningen av ansökan om undantag från skatteplikt i värdmedlemsstaten.

4. Organisationen bekräftar genom sin förklaring i fält 4 i intyget uppgifterna i dokumentets fält 1 och 3 a och intygar att den berättigade personen är anställd av organisationen.

5. a) Hänvisningen till inköpsorderblanketten (fält 5 B i intyget) ska innehålla åtminstone datum och ordernummer. Orderblanketten bör innehålla alla de uppgifter som anges i fält 5 i intyget. Om intyget måste stämplas av värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska även orderblanketten stämplas.

b) Angivandet av registreringsnumret för punktskatt enligt artikel 22.2 a i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter är frivilligt. Registreringsnumret för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnumret ska anges.

c) Valutorna bör anges med en kod på tre bokstäver i enlighet med standarden ISO-kod 4217, som fastställts av Internationella standardiseringsorganisationen [(1)].

6. Den ovannämnda förklaringen av den berättigade organisationen eller personen ska i fält 6 bestyrkas genom värdmedlemsstatens behöriga myndighets stämpel/stämplar. Den myndigheten får göra sitt godkännande avhängigt ett samtycke av en annan myndighet i värdmedlemsstaten. Det är den behöriga skattemyndighetens sak att inhämta ett sådant samtycke.

7. För att förenkla förfarandet får den behöriga myndigheten undanta den berättigade organisationen från förpliktelsen att få intyget stämplat, om undantaget från skatteplikt avser officiellt bruk. Den berättigade organisationen bör ange detta undantag i fält 7 i intyget.

[(1)] Exempel på valutakoder som används: EUR (euro), BGN (lev), CZK (tjeckiska kronor), DKK (danska kronor), GBP (brittiska pund), HUF (forinter), LTL (litas), PLN (zloty), RON (rumänska leu), SEK(svenska kronor) och USD (US-dollar).

BILAGA III

Artikel 56 i denna förordning

Enhet	Omsatta vikter
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uns (1 uns = 31,1035 gram)	100/10/5/1/½/¼
Tael (1 tael = 1,193 uns) [(1)]	10/5/1
Tola (10 tola = 3,75 uns) [(2)]	10

[(1)] Tael = en traditionell kinesisk viktenhet. Den nominella finheten i en tael-tacka från Hongkong är 990, men i Taiwan kan tackor på 5 och 10 tael ha en finhet på 999,9.

[(2)] Tola = en traditionell indisk viktenhet för guld. Den vanligaste storleken på en guldtacka är 10 tola med en finhet på 999.

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1777/2005	Denna förordning
Kapitel I	Kapitel I
Artikel 1	Artikel 1
Kapitel II	Kapitlen III och IV
Kapitel II avsnitt 1	Kapitel III
Artikel 2	Artikel 5
Kapitel II avsnitt 2	Kapitel IV
Artikel 3.1	Artikel 9
Artikel 3.2	Artikel 8
Kapitel III	Kapitel V
Kapitel III avsnitt 1	Kapitel V avsnitt 4
Artikel 4	Artikel 28
Kapitel III avsnitt 2	Kapitel V avsnitt 4
Artikel 5	Artikel 34
Artikel 6	Artiklarna 29 och 41
Artikel 7	Artikel 26
Artikel 8	Artikel 27
Artikel 9	Artikel 30
Artikel 10	Artikel 38.2 b–c
Artikel 11.1–11.2	Artikel 7.1–7.2
Artikel 12	Artikel 7.3
Kapitel IV	Kapitel VI
Artikel 13	Artikel 42
Kapitel V	Kapitel VIII
Kapitel V avsnitt 1	Kapitel VIII avsnitt 1
Artikel 14	Artikel 44
Artikel 15	Artikel 45
Kapitel V avsnitt 2	Kapitel VIII avsnitt 4
Artikel 16	Artikel 47
Artikel 17	Artikel 48
Kapitel VI	Kapitel IX
Artikel 18	Artikel 52
Kapitel VII	Kapitel XI
Artikel 19.1	Artikel 56
Artikel 19.2	Artikel 57
Artikel 20.1	Artikel 58
Artikel 20.2	Artikel 62
Artikel 20.3 första stycket	Artikel 59
Artikel 20.3 andra stycket	Artikel 60
Artikel 20.3 tredje stycket	Artikel 63
Artikel 20.4	Artikel 61
Kapitel VIII	Kapitel V avsnitt 3
Artikel 21	Artikel 16
Artikel 22	Artikel 14
Kapitel IX	Kapitel XII
Artikel 23	Artikel 65
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga III

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDE-FÖRORDNING (EU) nr 79/2012

av den 31 januari 2012

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets förordning (EU) nr 904/2010 angående administrativt samarbete och bedrägeribekämpning i fråga om mervärdesskatt (omarbetning)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri[1], särskilt artiklarna 14, 32, 48, 49 och 51.1, och

av följande skäl:

(1) För att förbättra och komplettera bedrägeribekämpningsinstrumenten har rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92[2] omarbetats och upphävts genom förordning (EU) nr 904/2010. De regler som återfinns i förordning (EU) nr 904/2010 bör återspeglas i de akter varigenom förordning (EU) nr 904/2010 tillämpas.

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 1925/2004 av den 29 oktober 2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 angående administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt[3] har ändrats på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar ska göras efter antagandet av förordning (EU) nr 904/2010 och för att få en enda uppsättning regler om informationsutbytet bör den av tydlighetsskäl omarbetas tillsammans med kommissionens förordning (EG) nr 1174/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för artiklarna 34a och 37 i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 när det gäller återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med rådets direktiv 2008/9/EG[4].

(3) För att underlätta informationsutbytet mellan medlemsstater är det nödvändigt att specificera de exakta kategorier av information som ska utbytas utan föregående begäran, liksom hur ofta informationsutbytet ska äga rum och de praktiska formerna för det. I den mån som medlemsstater har för avsikt att avstå från sådant utbyte bör de

underrätta kommissionen om detta i enlighet med artikel 14.1 i förordning (EU) nr 904/2010.

(4) I enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 904/2010 ska information så vitt det är möjligt förmedlas mellan skattemyndigheter på elektronisk väg. Därför bör den praktiska tillämpningen och de tekniska detaljerna fastställas.

(5) Den praktiska tillämpningen bör bestämmas vad gäller tillhandahållandet av information avseende faktureringsregler, mervärdesskattesatser, vilka är tillämpliga inom ramen för de särskilda ordningar som är tillämpliga på icke-etablerade beskattningsbara personer, och den ytterligare elektroniska kodade information som avses i artikel 9.2 i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat[5].

(6) För att säkerställa att medlemsstaterna effektivt kan utnyttja möjligheterna att begära den information som föreskrivs i vissa bestämmelser i direktiv 2008/9/EG, är det nödvändigt att specificera de relevanta harmoniserade koder som ska användas vid utbytet av den relevanta informationen, inbegripet det sätt på vilket sådant utbyte bör ske, i enlighet med förordning (EU) nr 904/2010.

(7) Enligt artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG får den återbetalande medlemsstaten kräva att sökanden lämnar ytterligare elektronisk kodad information avseende var och en av koderna i artikel 9.1 i detta direktiv, i den utsträckning sådan information behövs på grund av begränsningar av avdragsrätten enligt rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[6], eller för tillämpningen av ett relevant undantag som beviljats av den återbetalande medlemsstaten enligt artiklarna 395 eller 396 i det direktivet.

(8) Enligt artikel 48.2 i förordning (EU) nr 904/2010 ska de behöriga myndigheterna i den återbetalande medlemsstaten på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om alla de uppgifter som de behöver enligt artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG.

(9) De tekniska detaljerna för överföring av ytterligare information som medlemsstaterna behöver i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG bör därför fastställas, särskilt de koder som bör användas för överföringen av denna information. De koder som anges i bilaga III till denna förordning har utarbetats av ständiga kommittén för administrativt samarbete på grundval av den information som medlemsstaterna behöver vid tillämpning av artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG.

(10) I enlighet med artikel 11 i direktiv 2008/9/EG kan det krävas att sökanden lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder. I detta syfte bör de använda de allmänt etablerade koder som anges i artikel 2.1 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden[7].

(11) I artikel 25 i förordning (EU) nr 904/2010 föreskrivs att den tillfrågade myndigheten på anmodan av den begärande myndigheten ska delge mottagaren alla handlingar och beslut från de administrativa myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

(12) När en återbetalande medlemsstat begär att etableringsmedlemsstaten ska delge sökanden alla dess handlingar och beslut med avseende på tillämpningen av direktiv 2008/9/EG bör ett sådant delgivande, med tanke på dataskyddet, kunna göras via Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som det definieras i artikel 2.1 q i förordning (EU) nr 904/2010.

(13) Tillämpningsföreskrifter bör fastställas för bland annat artikel 48 i förordning (EU) nr 904/2010 i fråga om införande av arrangemang för administrativt samarbete och informationsutbyte vad gäller bestämmelserna i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster, de särskilda ordningarna och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt.

(14) Slutligen är det också nödvändigt att fastställa en förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera förordning (EU) nr 904/2010.

(15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för administrativt samarbete.

[1] EUT L 268, 12.10.2010, s. 1.
[2] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.
[3] EUT L 331, 5.11.2004, s. 13.
[4] EUT L 314, 1.12.2009, s. 50.
[5] EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.
[6] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[7] EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för artiklarna 14, 32, 48, 49 och 51.1 i förordning (EU) nr 904/2010.

Artikel 2

Kategorier av information som ska utbytas utan föregående begäran

Följande kategorier av information ska utbytas genom automatiskt informationsutbyte enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 904/2010:

1. Information om icke-etablerade beskattningsbara personer.

2. Information om nya transportmedel.

Artikel 3

Underkategorier av information som ska utbytas utan föregående begäran

1. I fråga om icke-etablerade beskattningsbara personer ska den information som omfattas av automatiskt utbyte vara följande:

a) Information om tilldelning av registreringsnummer för mervärdesskatt till beskattningsbara personer som är etablerade i en annan medlemsstat.

b) Information om återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men som är etablerade i en annan medlemsstat enligt direktiv 2008/9/EG.

2. I fråga om nya transportmedel ska den information som omfattas av automatiskt utbyte vara följande:

a) Information om leveranser av nya transportmedel enligt definitionen i artikel 2.2 a och b i direktiv 2006/112/EG vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 138.2 a i det direktivet och görs av personer som anses som beskattningsbara personer enligt artikel 9.2 i det direktivet och som är registrerade till mervärdesskatt.

b) Information om leveranser av nya fartyg eller luftfartyg enligt definitionen i artikel 2.2 a och b i direktiv 2006/112/EG vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 138.2 a i det direktivet och görs av andra beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt än de som avses i a, till personer som inte är registrerade till mervärdesskatt.

c) Information om leveranser av nya motordrivna landfordon enligt definitionen i artikel 2.2 a och b i direktiv 2006/112/EG vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 138.2 a i det direktivet och görs av andra beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt än de som avses i a, till personer som inte är registrerade till mervärdesskatt.

Artikel 4

Meddelande om att en medlemsstat avstår från deltagande i informationsutbytet utan föregående begäran

Senast den 20 maj 2012 ska varje medlemsstat skriftligen till kommissionen anmäla sitt beslut enligt artikel 14.1 andra stycket i förordning (EU) nr 904/2010 om huruvida den avser att avstå från att delta i det automatiska utbytet av information inom en eller flera kategorier eller underkategorier som avses i artiklarna 2 och 3 i denna förordning. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om de kategorier för vilka en medlemsstat har valt att avstå.

Artikel 5

Tidsfrister för överföring av information

Om ett automatiskt informationsutbyte tillämpas ska information inom de kategorier och underkategorier som avses i artiklarna 2 respektive 3 tillhandahållas så snart den blir tillgänglig, och i alla händelser före utgången av den tredje månaden efter den tre-månadersperiod då informationen blev tillgänglig.

Artikel 6

Överföring av information

1. Information som tillhandahålls i enlighet med i förordning (EU) nr 904/2010 ska i möjligaste mån överföras endast på elektronisk väg via CCN/CSI-nätet, med följande undantag:

a) Begäran om delgivning enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 904/2010 och den handling eller det beslut som delgivningen avser.

b) Originalhandlingar som tillhandahålls i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 904/2010.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får besluta att överföra den information som avses i punkt 1 a och b på elektronisk väg.

Artikel 7

Information till beskattningsbara personer

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla de faktureringsuppgifter som förtecknas i bilaga I till denna förordning i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) nr 904/2010 via den webbportal som inrättats av kommissionen.

2. Kommissionen ska göra den webbportal som avses i punkt 1 tillgänglig för de medlemsstater som väljer att offentliggöra följande ytterligare information:

a) Den information om lagring av fakturor som förtecknas i bilaga II.

b) Den ytterligare elektroniska kodade information som krävs av medlemsstater i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG.

c) Till och med den 31 december 2014: den normalskattesats som avses i artikel 42 andra stycket i förordning (EU) nr 904/2010.

d) Från och med den 1 januari 2015: den skattesats som avses i artikel 47 andra stycket i förordning (EU) nr 904/2010 som ska tillämpas på tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg.

Artikel 8

Information som utbyts inom ramen för återbetalning av mervärdesskatt

När en återbetalande medlemsstat meddelar andra medlemsstater att den behöver ytterligare elektronisk kodad information i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG, ska de koder som anges i bilaga III till denna förordning användas för att överföra denna information.

Artikel 9

Redogörelse som avser affärsverksamhet och som utbyts inom ramen för återbetalning av mervärdesskatt

När en återbetalande medlemsstat begär en redogörelse för sökandens affärsverksamhet i enlighet med artikel 11 i direktiv 2008/9/EG, ska sådan information lämnas på den fjärde nivån av koderna i Nace Rev. 2 i enlighet med artikel 2.1 d i förordning (EG) nr 1893/2006.

Artikel 10

Delgivande av handlingar och beslut som avser återbetalning av mervärdesskatt

När en återbetalande medlemsstat begär att den medlemsstat där mottagaren har sitt säte ska delge denne alla handlingar och beslut som avser återbetalning i enlighet med direktiv 2008/9/EG, får en sådan begäran om delgivande överföras via CCN/CSI-nätet som det definieras i artikel 2.1 q i förordning (EU) nr 904/2010.

Artikel 11

Statistiska uppgifter

Den förteckning över statistiska uppgifter som avses i artikel 49.3 i förordning (EU) nr 904/2010 fastställs i bilaga IV.

Varje medlemsstat ska före den 30 april varje år, på elektronisk väg, meddela kommissionen de statistiska uppgifter som avses i första stycket med användning av förlagan i bilaga IV.

Artikel 12

Överlämnande av uppgifter om nationella bestämmelser

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om dessa åtgärder.

Artikel 13

Upphävande

Förordning (EG) nr 1925/2004 och förordning (EG) nr 1174/2009 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 januari 2012.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Faktureringsuppgifter i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) nr 904/2010

1. Utfärdande av fakturor

Artikel 221.1 i direktiv 2006/112/EG – möjlighet att kräva att fakturor ska utfärdas

Q1. Under vilka omständigheter krävs det fakturor?

Q2. Om fakturor krävs: Är fakturorna förenklade eller fullständiga fakturor?

Artikel 221.2 i direktiv 2006/112/EG – möjlighet att kräva fakturor för undantagna finansiella tjänster och försäkringstjänster

Q3. Krävs det en faktura för undantagna finansiella tjänster och försäkringstjänster?

Q4. Om svaret är ja: Krävs det en förenklad eller fullständig faktura?

Artikel 221.3 i direktiv 2006/112/EG – möjlighet att inte kräva en faktura för undantagna leveranser

Q5. För vilka undantagna leveranser – om detta är aktuellt – krävs det ingen faktura?

2. Tidpunkt för utfärdande av en faktura

Artikel 222 i direktiv 2006/112/EG – möjlighet att fastställa tidsfrister för utfärdande av fakturor

Q6. Finns det en annan tidsfrist för utfärdande av fakturor än den som gäller för gemenskapsinterna eller gränsöverskridande leveranser av tjänster som omfattas av omvänd betalningsskyldighet?

Q7. Om svaret är ja: När måste en faktura senast utfärdas?

3. Samlingsfakturor

Artikel 223 i direktiv 2006/112/EG – tidsperiod för utfärdande av samlingsfakturor

Q8. Kan samlingsfakturor utfärdas för leveranser för vilka skatt blir utkrävbar under en längre period än en kalendermånad? Detta gäller inte gemenskapsinterna och gränsöverskridande leveranser av tjänster som omfattas av omvänd betalningsskyldighet.

Q9. Om svaret är ja: Hur lång är tidsperioden?

4. Självfakturering

Artikel 224 i direktiv 2006/112/EG – möjlighet att utfärda fakturor genom självfakturering i den beskattningsbara personens namn och för hans räkning

Q10. Finns det ett krav på att fakturor som utfärdas genom självfakturering ska utfärdas i den beskattningsbara personens (den som utför leveransen) namn och för hans räkning?

5. Utläggning av fakturering på tredje person utanför EU

Artikel 225 i direktiv 2006/112/EG – möjlighet att uppställa krav på tredje person utanför EU som utfärdar fakturor för EU-leverantörers räkning

Q11. Har det uppställts några krav i fråga om utläggning av fakturering på tredje person som är etablerad utanför EU?

Q12. Om svaret är ja: Vilka krav har uppställts?

6. Uppgifter i fakturan

Artikel 227 i direktiv 2006/112/EG – krav på att nämna förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt

Q13. Krävs det att förvärvarens identifieringsnummer för mervärdesskatt anges på fakturan i andra fall än för gemenskapsinterna leveranser av varor eller leveranser med omvänd betalningsskyldighet?

Q14. Om svaret är ja: Under vilka omständigheter krävs det att förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt anges på fakturan?

Artikel 230 i direktiv 2006/112/EG – valuta på fakturan med mervärdesskatteuppgifter

Q15. Krävs det en anmälan om mervärdesskattebeloppet omräknas till den nationella valutan med användning av Europeiska centralbankens växelkurs?

Artikel 239 i direktiv 2006/112/EG – användning av ett skatteregistreringsnummer

Q16. Utfärdas ett registreringsnummer för mervärdesskatt om leverantören eller förvärvaren inte gör gemenskapsinterna förvärv, bedriver distansförsäljning eller tillhandahåller gemenskapsinterna leveranser?

Artikel 240 i direktiv 2006/112/EG – användning av ett registreringsnummer för mervärdesskatt och ett skatteregistreringsnummer

Q17. Om både ett registreringsnummer för mervärdesskatt och ett skatteregistreringsnummer utfärdas: Under vilka omständigheter måste ett eller båda av dessa nämnas på fakturan?

7. Pappersfakturor och elektroniska fakturor

Artikel 235 i direktiv 2006/112/EG – elektroniska fakturor som utfärdas från länder utanför EU

Q18. Finns det några villkor för elektroniska fakturor som utfärdats från ett tredjeland?

Q19. Om svaret är ja: Vilka är dessa villkor?

8. Förenklade fakturor

Artikel 238 i direktiv 2006/112/EG – användning av förenklade fakturor

Q20. Under vilka omständigheter tillåts förenklade fakturor?

Artikel 226b i direktiv 2006/112/EG – uppgifter som krävs på en förenklad faktura

Q21. Vilka uppgifter krävs för förenklade fakturor?

BILAGA II

Den information om lagring av fakturor som medlemsstaterna kan tillhandahålla via webbportalen

Artikel 245 i direktiv 2006/112/EG – lagringsplats

Q1. Krävs det en underrättelse om var lagringsplatsen är belägen om den är belägen utanför medlemsstaten?

Q2. Om svaret är ja: Hur ska denna underrättelse ske?

Q3. Får pappersfakturor lagras utanför medlemsstaten?

Artikel 247.1 i direktiv 2006/112/EG – lagringsperiod

Q4. Vilka lagringsperioder gäller för fakturor?

Artikel 247.2 i direktiv 2006/112/EG – lagringsform

Q5. Får pappersfakturor lagras elektroniskt?

Q6. Får elektroniska fakturor lagras i pappersform?

Q7. Måste uppgifter, som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets fullständighet för elektroniskt lagrade fakturor, sparas om elektroniska signaturer eller EDI används?

Artikel 247.3 i direktiv 2006/112/EG – lagring i ett tredjeland

Q8. Får fakturor lagras i ett tredjeland?

Q9. Om svaret är ja: På vilka villkor?

BILAGA III

Koder som ska användas för överföring av information i enlighet med artikel 48.2 i förordning (EU) nr 904/2010

Kod 1. Bränsle		
1.1	Bränsle för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	1.1.1	Bensin
	1.1.2	Diesel
	1.1.3	LPG
	1.1.4	Naturgas
	1.1.5	Biobränsle
1.2	Bränsle för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	1.2.1	Bensin
	1.2.2	Diesel
	1.2.3	LPG
	1.2.4	Naturgas
	1.2.5	Biobränsle
	1.2.6	Personbilar
	1.2.7	Tunga transportfordon
1.3	Bränsle för transportmedel för betalande passagerare	
	1.3.1	Bensin
	1.3.2	Diesel
	1.3.3	LPG
	1.3.4	Naturgas
	1.3.5	Biobränsle
1.4	Bränsle som särskilt används för testfordon	
1.5	Petroleumprodukter som används för smörjning av transportmedel eller motorer	
1.6	Bränsle som inköps för återförsäljning	
1.7	Bränsle för transportmedel för godstransport	
1.8	Bränsle för passagerar- och kombinationsfordon	
	1.8.1	Som endast används i affärsverksamhet
	1.8.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	1.8.3	Som delvis används för andra ändamål än de ändamål som avses i 1.8.2
1.9	Bränsle för motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mindre än 1 550 kg	
	1.9.1	Som används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	1.9.2	Som används i affärsverksamhet
1.10	Bränsle för maskiner och jordbrukstraktorer	
	1.10.1	Bensin
	1.10.2	Diesel
	1.10.3	LPG
	1.10.4	Naturgas
	1.10.5	Biobränsle
1.11	Bränsle för transportmedel för passagerartransport med färre än 9 platser eller hyrbilar	
	1.11.1	Bensin
	1.11.2	Diesel
	1.11.3	LPG

	1.11.4	Naturgas
	1.11.5	Biobränsle
1.12	Bränsle för transportmedel för passagerartransport, bortsett från de transportmedel som avses i 1.8 och 1.9	
1.13	Bränsle för transportmedel för vilka det inte finns några begränsningar av avdragsrätten	
1.14	Bränsle för transportmedel för vilka det finns en begränsning av avdragsrätten	
Kod 2. Hyra av transportmedel		
2.1	Hyra av transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
2.2	Hyra av transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	2.2.1	I en oavbruten period som överstiger 6 månader
	2.2.2	I en oavbruten period på högst 6 månader
	2.2.3	Personbilar
	2.2.4	Tunga transportfordon
2.3	Hyra av transportmedel för betalande passagerare	
	2.3.1	I en oavbruten period som överstiger 6 månader
	2.3.2	I en oavbruten period på högst 6 månader
2.4	Hyra av transportmedel för godstransport	
2.5	Hyra av personbilar och kombinationsfordon	
	2.5.1	Som endast används i affärsverksamhet
	2.5.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport eller körskoleverksamhet
	2.5.3	Som delvis används för andra ändamål än de ändamål som avses i 2.5.2
2.6	Hyra av motorcyklar, husvagnar och fritids- och sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mindre än 1 550 kg	
	2.6.1	Som används för kommersiell passagerartransport eller körskoleverksamhet
	2.6.2	Som används för annan affärsverksamhet
2.7	Hyra av personbilar i M1-kategorin	
2.8	Hyra av transportmedel för passagerartransport med fler än 9 platser	
2.9	Hyra av transportmedel för passagerartransport med färre än 9 platser	
	2.9.1	Som används för kommersiella verksamheter
	2.9.2	Som används för andra ändamål än kommersiella verksamheter
2.10	Hyra av transportmedel för vilka det inte finns några begränsningar av avdragsrätten	
2.11	Hyra av transportmedel för vilka det finns en begränsning av avdragsrätten	
2.12	Hyra av andra transportmedel än de transportmedel som avses i 2.5 och 2.6	
Kod 3. Utgifter med anknytning till transportmedel (bortsett från de varor och tjänster som hänförs till kod 1 och 2)		
3.1	Utgifter för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	3.1.1	Inköp av transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.1.2	Underhåll av transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.1.3	Inköp och installation av tillbehör för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare

	3.1.4	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.1.5	Andra utgifter för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
3.2	Utgifter för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	3.2.1	Inköp av transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.2	Underhåll av transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.3	Inköp och installation av tillbehör för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.4	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.5	Andra utgifter för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.6	Personbilar
	3.2.7	Tunga transportfordon
3.3	Utgifter för transportmedel för betalande passagerare	
	3.3.1	Inköp av transportmedel för betalande passagerare
	3.3.2	Underhåll av transportmedel för betalande passagerare
	3.3.3	Inköp och installation av tillbehör för transportmedel för betalande passagerare
	3.3.4	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel för betalande passagerare
	3.3.5	Andra utgifter för transportmedel för betalande passagerare
3.4	Utgifter för transportmedel för godstransport	
	3.4.1	Inköp av transportmedel för godstransport
	3.4.2	Underhåll av transportmedel för godstransport
	3.4.3	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel för godstransport
	3.4.4	Andra utgifter för transportmedel för godstransport, bortsett från de utgifter som avses i 3.4.1, 3.4.2 och 3.4.3
3.5	Underhåll av personbilar och kombinationsfordon	
	3.5.1	Som endast används i affärsverksamhet
	3.5.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	3.5.3	Som delvis används i affärsverksamhet, bortsett från den affärsverksamhet som avses i 3.5.2
3.6	Underhåll av motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg	
	3.6.1	Som används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	3.6.2	Som används i annan affärsverksamhet
3.7	Andra utgifter än underhållsutgifter eller garage- och parkeringsavgifter för personbilar och kombinationsfordon	
	3.7.1	Som endast används i affärsverksamhet
	3.7.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	3.7.3	Som delvis används för andra ändamål än de ändamål som avses i 3.7.2
3.8	Andra utgifter än underhållsutgifter eller garage- och parkeringsavgifter för motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg	

	3.8.1	Som används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet, uthyrning eller återförsäljning
	3.8.2	Som används i andra affärsverksamheter
3.9	Inköp av personbilar i ”M1”-kategorin	
3.10	Inköp av tillbehör för personbilar i ”M1”-kategorin, inklusive montering och installation	
3.11	Utgifter för transportmedel för passagerartransport med fler än 9 platser eller transportmedel för godstransport	
3.12	Utgifter för transportmedel för passagerartransport med färre än 9 platser som används för kommersiella ändamål	
3.13	Utgifter för transportmedel för vilka det inte finns några begränsningar av avdragsrätten	
3.14	Utgifter för transportmedel för vilka det finns begränsningar av avdragsrätten	
3.15	Underhåll av transportmedel för passagerartransport, bortsett från personbilar och kombinationsfordon, motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg	
3.16	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel för passagerartransport	
3.17	Andra utgifter än underhållsutgifter eller garage- och parkeringsavgifter för andra transportmedel än personbilar och kombinationsfordon, motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg	
Kod 4. Vägtullar och vägavgifter		
4.1	Vägtullar för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
4.2	Vägtullar för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	4.2.1	Personbilar
	4.2.2	Tunga transportfordon
4.3	Vägtullar för transportmedel för betalande passagerare	
4.4	Vägtullar för alla transportmedel över Stora Bältbron	
4.5	Vägtullar för alla transportmedel över Öresundsbron	
4.6	Vägtullar för transportmedel för betalande passagerare med fler än 9 platser	
4.7	Vägtullar för transportmedel för betalande passagerare med färre än 9 platser	
4.8	Vägtullar för transportmedel som används i anslutning till konferenser, mässor, utställningar eller kongresser	
	4.8.1	För arrangören av evenemanget
	4.8.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören
Kod 5. Utgifter för resor, såsom passageraravgift för taxi och kollektivtrafik		
5.1	Utgifter för resor för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
5.2	Utgifter för resor för andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
5.3	Utgifter för resor för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer i anslutning till en konferens, mässa, utställning eller kongress	
	5.3.1	För arrangören av evenemanget
	5.3.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören

Kod 6. Logi		
6.1	Utgifter för inkvartering och logi för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
6.2	Utgifter för inkvartering och logi för andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
6.3	Utgifter för inkvartering och logi för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer som deltar i avdragsberättigande konferenser	
6.4	Utgifter för inkvartering och logi för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer i anslutning till en konferens, mässa, utställning eller kongress	
	6.4.1	För arrangören av evenemanget
	6.4.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören
6.5	Utgifter för inkvartering och logi för anställda till beskattningsbara personer, vilka utför leveranser av varor eller tjänster	
6.6	Utgifter för inkvartering och logi för efterföljande leveranser	
6.7	Andra utgifter för inkvartering och logi än de utgifter som avses i 6.5 eller 6.6	
Kod 7. Mat, dryck och restaurangtjänster		
7.1	Mat och dryck som tillhandahålls av hotell, barer, restauranger och pensionat, inklusive frukost	
	7.1.1	För beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer
	7.1.2	För andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer
7.2	Mat och dryck som tillhandahålls i anslutning till en konferens, mässa, utställning eller kongress	
	7.2.1	För arrangören av evenemanget
	7.2.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören
7.3	Mat och dryck för anställda till beskattningsbara personer, vilka utför leveranser av varor eller tjänster	
7.4	Restaurangtjänster som inköps för efterföljande leveranser	
7.5	Inköp av mat, dryck eller restaurangtjänster, bortsett från de som avses i 7.2, 7.3 och 7.4.	
Kod 8. Inträdesavgifter till mässor och utställningar		
8.1	Inträdesavgifter för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
8.2	Inträdesavgifter för andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
Kod 9. Utgifter för lyxartiklar, underhållning och representation		
9.1	Inköp av alkoholhaltiga drycker	
9.2	Inköp av tillverkade tobaksprodukter	
9.3	Utgifter för mottagningar och representation	
	9.3.1	För publicitetsändamål
	9.3.2	Ej för publicitetsändamål
9.4	Utgifter för underhåll av fritidsbåtar	
9.5	Utgifter för konstverk, samlarobjekt och antikviteter	
9.6	Utgifter för lyxartiklar, underhållning eller representation i reklamsyfte	
9.7	Utgifter för andra lyxartiklar, underhållning och representation, bortsett från de som avses i 9.1, 9.2 och 9.3	

Kod 10. Övrigt		
10.1	Verktyg	
10.2	Reparationer inom garantiperioden	
10.3	Tjänster kopplade till utbildning	
10.4	Arbete med egendom	
	10.4.1	Arbete med fast egendom
	10.4.2	Arbete med fast egendom som används som bostäder
	10.4.3	Arbete med lös egendom, bortsett från sådan lös egendom som avses i kod 3
10.5	Inköp eller hyra av egendom	
	10.5.1	Inköp eller hyra av fast egendom
	10.5.2	Inköp eller hyra av fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.5.3	Inköp eller hyra av lös egendom som har anknytning till eller används i fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.5.4	Inköp eller hyra av lös egendom, bortsett från sådan lös egendom som avses i kod 2
10.6	Försörjning av vatten, gas eller el genom ett distributionsnät	
10.7	Gåvor av lågt värde	
10.8	Kontorsutgifter	
10.9	Deltagande i mässor och seminarier, utbildning eller fortbildning	
	10.9.1	Mässor
	10.9.2	Seminarier
	10.9.3	Utbildning
	10.9.4	Fortbildning
10.10	Schablontillägg för boskap och jordbruksprodukter	
10.11	Utgifter för porto och brev till länder utanför EU	
10.12	Utgifter för fax och telefon i anslutning till logi	
10.13	Varor och tjänster som förvärvas av en researrangör och som kommer den resande till direkt fördel	
10.14	Andra varor som inköps för återförsäljning än de varor som avses i 1.6	
10.15	Andra tjänster som inköps för återförsäljning än de tjänster som avses i 6.6 och 7.4	
10.16	Arbete med egendom	
	10.16.1	Arbete med fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.16.2	Arbete med fast egendom, bortsett från sådan fast egendom som avses i 10.16.1
	10.16.3	Arbete med lös egendom som har anknytning till eller används i sådan fast egendom som avses i 10.16.1
	10.16.4	Arbete med lös egendom, bortsett från sådan lös egendom som avses i 10.16.3
10.17	Utgifter för egendom	
	10.17.1	Utgifter för fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.17.2	Andra utgifter för fast egendom än de utgifter som avses i 10.17.1

BILAGA IV

Modell för medlemsstaternas uppgiftslämnande till kommissionen enligt artikel 49.3 i förordning (EU) nr 904/2010

Medlemsstat:

År:

Del A: Statistiska uppgifter per medlemsstat

Artiklarna 7–12	
1	Begäran om information; mottagna
2	Begäran om information; skickade
3	Sena + ej inkomna svar
4	Svar inom 1 månad; mottagna
5	Underrättelser enligt artikel 12; mottagna
Artikel 15	
6	Spontan information; mottagen
7	Spontan information; skickad
Artikel 16	
8	Begäran om återkoppling; mottagna
9	Återkoppling; skickad
10	Begäran om återkoppling; skickade
11	Återkoppling; mottagen
Artikel 25	
12	Begäran om administrativ delgivning; mottagna
13	Begäran om administrativ delgivning; skickade

Del B: Andra övergripande statistiska uppgifter

Statistiska uppgifter avseende näringsidkare	
14	Antal näringsidkare som har deklarerat unionsinterna förvärv under kalenderåret
15	Antal näringsidkare som har deklarerat unionsintern försäljning av varor och/eller tjänster under kalenderåret
Statistiska uppgifter om kontroller och utredningar	
16	Antal gånger som artikel 28 i förordning (EU) nr 904/2010 (närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar i andra medlemsstater) har använts
17	Antal samtidiga kontroller som medlemsstaten har tagit initiativ till (artiklarna 29 och 30 i förordning (EU) nr 904/2010)
18	Antal samtidiga kontroller där medlemsstaten har deltagit (artiklarna 29 och 30 i förordning (EU) nr 904/2010)

Statistiska uppgifter om automatiskt informationsutbyte (omarbetning av kommissionens förordning (EU) nr 79/2012)	
19	Antal registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats beskattningsbara personer som inte är etablerade i din medlemsstat (artikel 3.1 a i förordning (EU) nr 79/2012)
20	Antal uppgifter om nya transportmedel (artikel 3.2 i förordning (EU) nr 79/2012) som översänts till andra medlemsstater
Icke obligatoriska fält (löpande text)	
21	Annat (automatiskt) informationsutbyte som inte omfattas av fälten ovan
22	Nytta och/eller resultat av det administrativa samarbetet

[Bilagan är inte exakt återgiven]

BILAGA V

Upphävda förordningar

Kommissionens förordning (EG) nr 1925/2004
(EUT L 331, 5.11.2004, s. 13)

Kommissionens förordning (EG) nr 1792/2006
(EUT L 362, 20.12.2006, s. 1)

Kommissionens förordning (EG) nr 1174/2009
(EUT L 314, 1.12.2009, s. 50)

BILAGA VI

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1925/2004	Förordning (EG) nr 1174/2009	Denna förordning
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2		—
Artikel 3.1 och 3.2		Artikel 2.1 och 2.2
Artikel 3.3, 3.4 och 3.5		—
Artikel 4.1 och 4.2		Artikel 3.1 och 3.2
Artikel 4.3, 4.4 och 4.5		—
Artikel 5.1		Artikel 4
Artikel 5.2		—
Artikel 6		Artikel 5
Artikel 7		Artikel 6
Artikel 8		—
Artikel 9		Artikel 11
Artikel 10		Artikel 12
Artikel 11		Artikel 14
Bilaga		Bilaga IV
	Artikel 1	Artikel 8
	Artikel 2	Artikel 9
	Artikel 3	Artikel 10
	Bilaga	Bilaga III

RÅDETS DIREKTIV 2006/112/EG

av den 28 november 2006

om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[1] har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. I samband med de nya ändringarna av detta direktiv bör därför direktivet av tydlighetsskäl och effektivitetsskäl omarbetas.

(2) Inom ramen för denna omarbetning bör de bestämmelser i rådets direktiv 67/722/EEG* av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter[2] som fortfarande gäller inarbetas i det nya direktivet. Det förstnämnda direktivet bör alltså upphöra att gälla.

(3) För att se till att bestämmelserna presenteras på ett tydligt och rationellt sätt i enlighet med principen om bättre lagstiftning är det lämpligt att omarbeta direktivets struktur och lydelse även om detta i princip inte kommer att leda till några materiella ändringar i den befintliga lagstiftningen. Omarbetningen för emellertid med sig ett fåtal materiella ändringar som trots allt bör göras. När sådana ändringar införs anges de på ett uttömmande sätt i de bestämmelser som rör direktivets införlivande och ikraftträdande.

(4) Förverkligandet av målet att skapa en inre marknad förutsätter att det i medlemsstaterna tillämpas en sådan lagstiftning om omsättningsskatter som inte snedvrider konkurrensvillkoren eller hindrar den fria rörligheten av varor och tjänster. Det är därför nödvändigt att genom ett mervärdesskattesystem åstadkomma en sådan harmonisering av lagstiftningen om omsättningsskatter som i möjligaste mån

undanröjer faktorer som kan snedvrida konkurrensvillkoren, på nationell nivå såväl som på gemenskapsnivå.

(5) Ett mervärdesskattesystem blir enklast och mest neutralt när skatten tas ut på ett så allmänt sätt som möjligt och när dess tillämpningsområde omfattar alla led av produktion och distribution samt tillhandahållande av tjänster. Det ligger därför i den inre marknadens och medlemsstaternas intresse att det införs ett gemensamt system som tillämpas också på detaljhandeln.

(6) Det är nödvändigt att gå fram i etapper, eftersom harmoniseringen av omsättningsskatter leder till förändringar i medlemsstaternas skattestruktur och får betydande konsekvenser på budgetområdet och det ekonomiska och sociala området.

(7) Det gemensamma systemet för mervärdesskatt bör, även om skattesatserna och undantagen inte är helt harmoniserade, vara konkurrensneutralt genom att liknande varor och tjänster belastas med lika stort skatteuttag inom varje medlemsstats territorium, oavsett hur lång produktions- och distributionskedjan är.

(8) Enligt rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel[3] skall Europeiska gemenskapernas budget, oberoende av övriga inkomster, finansieras helt med gemenskapernas egna medel. Dessa medel skall omfatta inkomster som härrör från mervärdesskatt och som erhålls genom tillämpning av en gemensam skattesats baserad på en beräkningsgrund som bestäms på ett enhetligt sätt och i enlighet med gemenskapens regler.

(9) Det är ytterst viktigt att en övergångsperiod fastställs som medger att den nationella lagstiftningen på de berörda områdena gradvis kan anpassas.

(10) Under denna övergångsperiod bör gemenskapsinterna transaktioner som utförs av beskattningsbara personer som inte är undantagna från skatteplikt beskattas i destinationsmedlemsstaten, enligt denna medlemsstats skattesatser och villkor.

(11) Det är också lämpligt att gemenskapsinterna förvärv av varor till ett visst värde som görs av beskattningsbara personer som är undantagna från skatteplikt eller av icke beskattningsbara juridiska personer samt även vissa gemenskapsinterna transaktioner som gäller distansförsäljning eller leverans av nya transportmedel till enskilda personer eller till organ som är undantagna från skatteplikt eller inte är beskattningsbara under övergångsperioden också bör beskattas i destinationsmedlemsstaten, enligt den medlemsstatens skattesatser och villkor, i den mån sådana transaktioner, i avsaknad av särskilda bestämmelser, skulle kunna befaras vålla en betydande snedvridning av konkurrensen mellan medlemsstater.

(12) Med hänsyn till deras geografiska läge och ekonomiska och sociala förhållanden bör vissa territorier uteslutas från detta direktivs tillämpningsområde.

(13) Begreppet ”beskattningsbar person” bör definieras så, att medlemsstaterna för att skatten skall vara så neutral som möjligt kan låta beteckningen omfatta personer som vid enstaka tillfällen utför vissa transaktioner.

(14) Begreppet ”beskattningsbar transaktion” kan leda till svårigheter, särskilt vad beträffar transaktioner som likställs med beskattningsbara transaktioner. Dessa begrepp måste därför klarläggas.

(15) För att underlätta gemenskapsintern handel som avser arbete på materiell lös egendom bör det fastställas närmare regler för beskattning av sådana transaktioner när de utförs för en köpare som är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där transaktionerna faktiskt utförs.

(16) Sådan transport av varor inom en medlemsstats territorium som är direkt förbunden med en transport mellan medlemsstaterna bör likställas med en gemenskapsintern transport, i syfte att förenkla inte bara principerna och reglerna för beskattningen av sådana transporttjänster inom en medlemsstat utan också de regler som är tillämpliga på tjänster som har samband med sådan transport och på tjänster som utförs av förmedlare som deltar i tillhandahållandet av de olika tjänsterna.

(17) Fastställandet av platsen för beskattningsbara transaktioner kan ge upphov till behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna, särskilt vad beträffar leverans av varor för montering samt tillhandahållanden av tjänster. Även om platsen för tillhandahållande av tjänster i princip bör fastställas som den plats där den person som tillhandahåller tjänsterna har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet, bör den emellertid anses vara belägen i köparens medlemsstat, särskilt vid vissa tjänster som tillhandahålls mellan beskattningsbara personer i fall då kostnaden för tjänsterna ingår i varornas pris.

(18) Det är nödvändigt att klargöra definitionen av platsen för beskattning av vissa transaktioner som utförs ombord på fartyg, flygplan eller tåg som transporterar passagerare inom gemenskapen.

(19) El och gas anses som varor ur mervärdesskattesynpunkt. Det är emellertid särskilt svårt att fastställa platsen för leverans. För att undvika dubbelbeskattning eller utebliven beskattning och för att åstadkomma en verklig inre marknad för gas och el utan hinder för mervärdesskattessystemet bör det fastställas att platsen för leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el, före det slutliga förbrukningsledet, därför skall vara den plats där förvärvaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Leveranser av el

och gas i det slutliga ledet, dvs. från leverantörer och distributörer till slutkonsumenten, bör beskattas på den plats där förvärvarens egentliga användning och förbrukning av varan äger rum.

(20) I det fall den allmänna regeln om beskattning av tillhandahållanden av tjänster i den medlemsstat där tillhandahållaren är etablerad tillämpas på uthyrning av materiell lös egendom kan det leda till betydande snedvridning av konkurrensen när uthyraren och köparen är etablerade i olika medlemsstater och skattesatserna i dessa stater skiljer sig åt. Det bör därför fastställas att platsen för sådant tillhandahållande av tjänster är den plats där köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket tjänsten har tillhandahållits eller, i avsaknad därav, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

(21) Dock bör av kontrollskäl den allmänna regeln tillämpas strikt på uthyrning av transportmedel och således bör platsen för sådant tillhandahållande av tjänster anses vara den plats där tillhandahållaren är etablerad.

(22) Samtliga telekommunikationstjänster som konsumeras inom gemenskapen bör beskattas för att förhindra en snedvridning av konkurrensen på detta område. I detta syfte bör telekommunikationstjänster som tillhandahålls beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen eller köpare som är etablerade i tredjeland i princip beskattas på den plats där köparen är etablerad. För att säkerställa en enhetlig beskattning av telekommunikationstjänster som av beskattningsbara personer etablerade i ett tredje territorium eller ett tredjeland tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen och vars egentliga användning eller egentliga utnyttjande äger rum i gemenskapen, bör emellertid medlemsstaterna föreskriva att platsen för tillhandahållandet av tjänsterna skall vara belägen i gemenskapen.

(23) För att förhindra snedvridning av konkurrensen bör även radio- och televisionssändningar och på elektronisk väg tillhandahållna tjänster som från ett tredje territorium eller ett tredjeland tillhandahålls personer som är etablerade i gemenskapen, eller från gemenskapen tillhandahålls köpare som är etablerade i ett tredje territorium eller ett tredjeland, beskattas på den plats där köparen av tjänsterna är etablerad.

(24) Begreppen ”beskattningsgrundande händelse” och ”mervärdesskattens utkrävbarhet” bör harmoniseras för att införandet av det gemensamma mervärdesskattesystemet och eventuella senare ändringar av detta system skall kunna få verkan samtidigt i alla medlemsstater.

(25) Beskattningsunderlaget bör harmoniseras, så att tillämpningen av mervärdesskatt på beskattningsbara transaktioner leder till jämförbara resultat i alla medlemsstater.

(26) För att förhindra skattebortfall genom att förbundna parter utnyttjas för att uppnå skattefördelar bör det under vissa klart angivna omständigheter vara möjligt för medlemsstaterna att ingripa när det gäller beskattningsunderlaget för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster samt gemenskapsinterna förvärv av varor.

(27) För att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt bör medlemsstaterna ha möjlighet att i beskattningsunderlaget för en transaktion som innebär arbete utfört på investeringsguld som tillhandahållits av en köpare inbegripa värdet av detta investeringsguld, om guldet bearbetats på ett sådant sätt att det upphör att vara investeringsguld. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser bör medlemsstaterna ges ett visst handlingsutrymme.

(28) För att snedvridningar av konkurrensen skall undvikas förutsätter avskaffandet av skattekontrollerna vid gränserna inte endast en enhetlig beräkningsgrund för mervärdesskatten utan även att ett antal skattesatser och skattenivåer anpassas tillräckligt medlemsstaterna emellan.

(29) Med de normalskattesatser för mervärdesskatt som för närvarande gäller i medlemsstaterna, i kombination med övergångsordningens bestämmelser, fungerar denna ordning på ett godtagbart sätt. För att förhindra att skillnader i fråga om de normalskattesatser för mervärdesskatt som medlemsstaterna tillämpar leder till strukturella obalanser inom gemenskapen eller snedvridning av konkurrensen inom vissa branscher, bör det fastställas en lägsta normalskattesats på 15 %, vilken kan bli föremål för en översyn.

(30) För att mervärdesskatten skall förbli neutral bör de skattesatser som medlemsstaterna tillämpar vara sådana att de medger normalt avdrag av den mervärdesskatt som tagits ut i det föregående ledet.

(31) Under övergångsperioden bör vissa avvikelser beträffande skattesatsernas antal och nivå vara möjliga.

(32) För att klarlägga effekterna av reducerade skattesatser är det nödvändigt att kommissionen lägger fram en utvärderingsrapport om effekterna av reducerade skattesatser som tillämpas på tjänster som tillhandahålls lokalt, särskilt när det gäller nya arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt och en väl fungerande inre marknad.

(33) I syfte att bekämpa arbetslösheten bör de medlemsstater som så önskar få göra ett försök med en reducerad mervärdesskattesats för arbetsintensiva tjänster för att se hur en sådan nedsättning skulle fungera och vilka effekter den skulle få för skapandet av sysselsättning. En nedsättning av mervärdesskattesatsen skulle sannolikt också

göra de berörda företagen mindre benägna att ansluta sig till eller stanna kvar i den svarta ekonomin.

(34) En sådan nedsättning av skattesatsen är emellertid inte riskfri för en väl fungerande inre marknad och för skatteneutraliteten. Det är därför nödvändigt att införa ett förfarande för beviljande av tillstånd för en fastställd period som är tillräckligt lång för att det skall vara möjligt att bedöma effekterna av de reducerade skattesatser som tillämpas på tjänster som tillhandahålls lokalt. För att säkerställa att denna åtgärd förblir kontrollerbar och begränsad bör dess tillämpningsområde noga definieras.

(35) En gemensam förteckning över undantagen från skatteplikt bör upprättas så att gemenskapernas egna medel kan uppbäras på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

(36) Till fördel för både dem som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt och de behöriga administrativa myndigheterna bör reglerna för mervärdesbeskattningen av vissa leveranser och gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor anpassas till de förfaranden och skyldigheter rörande deklarationsplikt i fall då sådana varor sänds till en annan medlemsstat som fastställs i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattebelagda varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor[4].

(37) Leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas och av el beskattas på den plats där förvärvaren finns. I syfte att undvika dubbelbeskattning bör import av sådana varor därför undantas från mervärdesskatt.

(38) För sådana beskattningsbara transaktioner på hemmamarknaden med anknytning till gemenskapsintern handel med varor som under övergångsperioden utförs av beskattningsbara personer som inte är etablerade på den medlemsstats territorium i vilken det gemenskapsinterna förvärvet av varor görs, inklusive kedjetransaktioner, är det nödvändigt att vidta förenklande åtgärder som säkerställer likvärdig behandling i alla medlemsstater. Bestämmelserna om beskattningsordning och om vem som är betalningsskyldig för den mervärdesskatt som skall betalas för dessa transaktioner bör i detta syfte harmoniseras. Det är dock nödvändigt att från sådana förfaranden i princip utesluta varor som är avsedda för leverans i detaljhandelsledet.

(39) Avdragsreglerna bör harmoniseras i den mån de påverkar de faktiska belopp som uppbärs. Den avdragsgilla andelen bör beräknas på liknande sätt i alla medlemsstater.

(40) Den ordning som medger justering av avdrag för investeringsvaror, under tillgångens hela livslängd och på grundval av dess

faktiska användning, bör också kunna tillämpas på vissa tjänster som har karaktären av investeringsvaror.

(41) Det bör anges vilka personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatten, särskilt när det gäller tillhandahållanden av tjänster där tillhandahållaren inte är etablerad i den medlemsstat där skatten skall betalas.

(42) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att i vissa bestämda fall fastställa att mottagaren av varor eller tjänster skall vara betalningsskyldig för mervärdesskatt. Detta bör underlätta för medlemsstaterna att förenkla reglerna och förhindra skatteundandragande och skatteflykt inom vissa sektorer och för vissa typer av transaktioner.

(43) Medlemsstaterna bör ha full valfrihet när det gäller att fastställa vem som skall vara betalningsskyldig för mervärdesskatten vid import.

(44) Medlemsstaterna bör få föreskriva att någon annan än den som är betalningsskyldig skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten.

(45) Beskattningsbara personers skyldigheter bör i möjligaste mån harmoniseras för att säkerställa att skatteuppbörden sker på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

(46) Användningen av elektronisk fakturering måste utformas så att skattemyndigheterna kan utöva sin kontrollverksamhet. För att se till att den inre marknaden fungerar väl är det därför lämpligt att upprätta en på gemenskapsnivå harmoniserad förteckning över vilka uppgifter som fakturorna måste innehålla och fastställa ett antal gemensamma bestämmelser för användning av elektronisk fakturering, för elektronisk lagring av fakturor och för självfakturering och utläggning av fakturering.

(47) Medlemsstaterna bör, på av dem fastställda villkor, tillåta och får kräva att vissa sammanställningar och deklarationer lämnas på elektronisk väg.

(48) Den nödvändiga strävan att minska de administrativa och statistiska formaliteterna för företag, i synnerhet små och medelstora företag, bör förenas med genomförandet av verksamma kontrollåtgärder och med upprätthållandet av kvaliteten på gemenskapens statistiska instrument, vilket är nödvändigt av såväl ekonomiska som skattemässiga skäl.

(49) Medlemsstaterna bör få fortsätta att tillämpa sina särskilda regler för små företag, i enlighet med gemensamma bestämmelser och med sikte på en närmare harmonisering.

(50) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillämpa en särskild ordning som innebär att jordbrukare som inte omfattas av de vanliga mervärdesskattereglerna tillgodoräknas en schablonberäknad kompensation för ingående skatt. De grundläggande principerna för denna ordning bör fastställas och, med avseende på uppbörden av egna medel, en gemensam metod antas för att beräkna det mervärde som dessa jordbrukare bidrar med.

(51) En gemenskapsordning för beskattning av begagnade varor, konstverk, antikviteter och samlarföremål bör antas i syfte att undvika dubbelbeskattning och en snedvridning av konkurrensen mellan beskattningsbara personer.

(52) Tillämpningen av de normala mervärdesskattereglerna på guld utgör ett stort hinder för användningen av guld som en finansiell investering och motiverar därför att det tillämpas en särskild beskattningsordning, som också syftar till att öka den internationella konkurrenskraften hos gemenskapens guldmarknad.

(53) Leverans av guld för investeringsändamål liknar till sin natur andra finansiella investeringar som är undantagna från mervärdesskatt. Undantag förefaller därför vara den lämpligaste skattemässiga behandlingen för leveranser av investeringsguld.

(54) Definitionen av investeringsguld bör inbegripa guldmynt vilkas värde huvudsakligen speglar priset på deras halt av guld. För öppenhetens och rättssäkerhetens skull bör det upprättas en årlig förteckning över mynt som får omfattas av ordningen för investeringsguld så att det skapas säkerhet för de aktörer som handlar med sådana mynt. En sådan förteckning påverkar inte möjligheten att bevilja undantag från skatteplikt för mynt som inte omfattas av förteckningen men som uppfyller kriterierna i detta direktiv.

(55) För att förhindra skatteundandragande och samtidigt lindra de finansiella kostnaderna för leveranser av guld över en viss renhetsgrad är det berättigat att tillåta medlemsstaterna att utse köparen som betalningsskyldig för mervärdesskatten.

(56) För att göra det lättare för aktörer, som tillhandahåller tjänster på elektronisk väg och som varken är etablerade eller tvungna att registreras till mervärdesskatt i gemenskapen, att fullgöra sina skattemässiga skyldigheter bör en särskild ordning inrättas. Enligt denna ordning bör alla aktörer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer i gemenskapen sådana tjänster på elektronisk väg kunna välja att låta registrera sig i en enda medlemsstat, om de inte på annat sätt har registrerats till mervärdesskatt i gemenskapen.

(57) Det är önskvärt att bestämmelserna om radio- och televisionssändningar och om vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk

väg endast införs på tillfällig basis och att de ses över mot bakgrund av erfarenheterna inom en kort tidsperiod.

(58) En enhetlig tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv bör främjas; för detta ändamål bör en rådgivande kommitté för mervärdesskatt inrättas som gör det möjligt att organisera ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område.

(59) Medlemsstaterna bör, inom vissa begränsningar och på vissa villkor, kunna vidta eller vidmakthålla särskilda åtgärder som avviker från detta direktiv, i syfte att förenkla skatteuppbörden eller förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt.

(60) I syfte att undvika att en medlemsstat hamnar i ovisshet om hur kommissionen avser att ställa sig till medlemsstatens ansökan om avvikelse bör en tidsfrist införas inom vilken kommissionen för rådet skall lägga fram antingen ett förslag om bemyndigande eller ett meddelande där eventuella invändningar redovisas.

(61) Det är väsentligt att säkerställa att det gällande mervärdesskattesystemet tillämpas enhetligt. Tillämpningsföreskrifter är lämpliga för att uppnå detta mål.

(62) Dessa bestämmelser bör i synnerhet lösa problemet med den dubbelbeskattning av gränsöverskridande transaktioner som kan inträffa till följd av att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna om platsen för beskattningsbara transaktioner på olika sätt.

(63) Även om tillämpningsområdet för tillämpningsföreskrifterna kommer att vara begränsat, kommer dessa bestämmelser att ha budgetkonsekvenser som för en eller flera medlemsstater kan vara betydande. Följaktligen är det motiverat att rådet förbehåller sig rätten att utöva genomförandebefogenheterna.

(64) Med hänsyn till det begränsade tillämpningsområdet bör dessa tillämpningsföreskrifter antas av rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen.

(65) Eftersom, av de skäl som angivits ovan, målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(66) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en ändring i sak i förhållande till tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av tidigare direktiv.

(67) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter beträffande de tidsfrister som i del B i bilaga XI anges för direktivens införlivande med nationell lagstiftning.

[1] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

[2] EGT 71, 14.4.1967, s. 1301. Direktivet senast ändrat genom direktiv 77/388/EEG.

[3] EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

[4] EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/106/EG (EUT L 359, 4.12.2004, s. 30).

[* Hänvisningen till direktiv 67/722/EEG ska vara till direktiv 67/227/EEG, se t.ex. den franska versionen av direktiv 2006/112/EG.]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. Genom detta direktiv fastställs det gemensamma systemet för mervärdesskatt.

2. Principen om det gemensamma systemet för mervärdesskatt innebär tillämpning på varor och tjänster av en allmän skatt på konsumtion som är exakt proportionell mot priset på varorna och tjänsterna, oavsett antalet transaktioner som äger rum under produktions- och distributionsprocessen före det led där skatt tas ut.

På varje transaktion skall mervärdesskatt, beräknad på varornas eller tjänsternas pris enligt den skattesats som är tillämplig på sådana varor eller tjänster, vara utkrävbar efter avdrag av det mervärdesskattebelopp som burits direkt av de olika kostnadskomponenter som utgör priset.

Det gemensamma systemet för mervärdesskatt skall tillämpas till och med detaljhandelsledet.

Artikel 2

1. Följande transaktioner skall vara föremål för mervärdesskatt:

a) Leverans av varor mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap.

b) Gemenskapsinterna förvärv av varor mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium

i) av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap eller av en icke beskattningsbar juridisk person, om säljaren är en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som inte har rätt till den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292 och som inte omfattas av bestämmelserna i artiklarna 33 eller 36,

ii) av en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars övriga förvärv inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller av varje annan icke beskattningsbar person, om det är fråga om nya transportmedel,

iii) av en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars övriga förvärv inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, om det är fråga om punktskattepliktiga varor för vilka skatten är utkrävbar inom medlemsstatens territorium i enlighet med direktiv 92/12/EEG.

c) Tillhandahållande av tjänster mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap.

d) Import av varor. *(2006/112/EG)*

2 a) I punkt 1 b ii avses med transportmedel följande transportmedel avsedda för transport av personer eller varor:

i) Motordrivna landfordon med en motor vars cylindervolym överstiger 48 kubikcentimeter eller vars effekt är större än 7,2 kilowatt.

ii) Fartyg som är längre än 7,5 meter, med undantag av fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning eller används för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet, fartyg som används för sjöräddning eller assistans och fartyg som används för kustfiske.

iii) Luftfartyg vars startvikt överstiger 1 550 kg, med undantag av luftfartyg som används av företag som bedriver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer.

b) Dessa transportmedel skall anses vara ”nya” i följande fall:

i) Motordrivna landfordon: om leveransen utförs inom sex månader efter det att fordonet först togs i bruk eller om det har gått högst 6 000 km.

ii) Fartyg: om leveransen utförs inom tre månader efter det att fartyget först togs i bruk eller om det har seglat högst 100 timmar.

iii) Luftfartyg: om leveransen utförs inom tre månader efter det att luftfartyget först togs i bruk eller om det har flugit högst 40 timmar.

c) Medlemsstaterna skall fastställa de betingelser under vilka de omständigheter som avses i led b kan anses vara uppfyllda. *(2006/112/EG)*

3. Med punktskattepliktiga varor avses energiprodukter, alkohol, alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror enligt deras definition i gällande gemenskapslagstiftning, men inte gas som levereras genom ett naturgassystem beläget på gemenskapens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system. *(2009/162/EU)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 2.3 följande lydelse:*
> 3. Med *punktskattepliktiga varor* avses energiprodukter, alkohol, alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror enligt deras definition i gällande gemenskapslagstiftning, men inte gas som levereras genom distributionssystemet för naturgas eller el. *(2006/112/EG)*

Artikel 3

1. Med avvikelse från artikel 2.1.b i skall följande transaktioner inte vara föremål för mervärdesskatt:

a) Gemenskapsinterna förvärv av varor som görs av en beskattningsbar person eller av en icke beskattningsbar juridisk person, om leverans av varorna skulle vara undantagen från skatteplikt i medlemsstaten i enlighet med artiklarna 148 och 151.

b) Andra gemenskapsinterna förvärv av varor än dels de förvärv som avses i led a och artikel 4 dels förvärv av nya transportmedel och punktskattepliktiga varor, som görs av en beskattningsbar person för hans jordbruks-, skogsbruks- eller fiskeriföretag som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare, av en beskattningsbar person som enbart utför sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte medför rätt till avdrag för mervärdesskatten, eller av en icke beskattningsbar juridisk person.

2. Punkt 1 b gäller endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Det sammanlagda beloppet för de gemenskapsinterna förvärven av varor under det löpande kalenderåret överstiger inte ett tröskelvärde som medlemsstaterna skall fastställa, men som inte får vara lägre än 10 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

b) Det sammanlagda beloppet för de gemenskapsinterna förvärven av varor under det närmast föregående kalenderåret inte översteg det tröskelvärde som avses i led a.

Det tröskelvärde som skall tjäna som referens skall utgöras av det sammanlagda beloppet för gemenskapsinterna förvärv av varor enligt punkt 1 b, exklusive mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgick.

3. Medlemsstaterna skall ge beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer som kan omfattas av bestämmelserna i punkt 1 b rätt att välja att omfattas av de generella bestämmelserna i artikel 2.1 b i.

Medlemsstaterna skall fastställa de närmare reglerna för utnyttjande av den valmöjlighet som avses i första stycket, vilken i vart fall skall gälla under två kalenderår.

Artikel 4

Förutom de transaktioner som avses i artikel 3 skall följande transaktioner inte vara föremål för mervärdesskatt:

a) Gemenskapsinterna förvärv av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, såsom dessa definieras i leden 1–4 i artikel 311.1, om försäljaren är en beskattningsbar återförsäljare som agerar i denna egenskap och om den förvärvade varan har varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal i artiklarna 312–325.

b) Gemenskapsinterna förvärv av begagnade transportmedel enligt definitionen i artikel 327.3, om säljaren är en beskattningsbar återförsäljare som agerar i denna egenskap och det begagnade transportmedlet har varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick i enlighet med övergångsordningen för begagnade transportmedel.

c) Gemenskapsinterna förvärv av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter såsom dessa definieras i leden 1–4 i artikel 311.1, när säljaren är auktionsförrättare som agerar i denna egenskap och de förvärvade varorna har varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick i enlighet med den särskilda ordningen för offentliga auktioner.

AVDELNING II

TERRITORIELLT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 5

Vid tillämpningen av detta direktiv avses med

1. *gemenskapen och gemenskapens territorium*: medlemsstaternas samtliga territorier enligt definitionen i punkt 2,

2. *medlemsstat och en medlemsstats territorium*: varje medlemsstats territorium där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

skall tillämpas i enlighet med artikel 299 i fördraget med undantag av det eller de territorier som anges i artikel 6 i detta direktiv,

3. *tredje territorier*: de territorier som anges i artikel 6,

4. *tredjeland*: varje stat eller territorium där fördraget inte skall tillämpas.

Artikel 6

1. Detta direktiv skall inte tillämpas på följande territorier vilka utgör en del av gemenskapens tullområde:

a) Berget Athos.

b) Kanarieöarna.

c) De franska utomeuropeiska departementen.

d) Åland.

e) Kanalöarna.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på följande territorier, vilka inte utgör en del av gemenskapens tullområde:

a) Ön Helgoland.

b) Territoriet Büsingen.

c) Ceuta.

d) Melilla.

e) Livigno.

f) Campione d'Italia.

g) De italienska delarna av Luganosjön.

Artikel 7

1. Vid tillämpningen av detta direktiv skall Furstendömet Monaco, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia, med hänsyn till de konventioner och avtal som de har ingått med Frankrike, Förenade kungariket respektive Cypern, inte anses som tredjeländer.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att transaktioner med ursprung i eller avsedda för Furstendömet Monaco behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Frankrike, att transaktioner med ursprung i eller avsedda för Isle of Man behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Förenade kungariket, samt att transaktioner med ursprung i eller avsedda för

Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Cypern.

Artikel 8

Om kommissionen finner att bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 inte längre har något berättigande, särskilt med avseende på konkurrensneutralitet eller egna medel, skall den lägga fram lämpliga förslag för rådet.

AVDELNING III

BESKATTNINGSBARA PERSONER

Artikel 9

1. Med *beskattningsbar person* avses den som, oavsett på vilken plats, självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, oberoende av dess syfte eller resultat.

Med *ekonomisk verksamhet* avses varje verksamhet som bedrivs av en producent, en handlare eller en tjänsteleverantör, inbegripet gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamheter inom fria och därmed likställda yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav skall särskilt betraktas som ekonomisk verksamhet.

2. Förutom de personer som avses i punkt 1 skall var och en som tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel, som försänds eller transporteras till förvärvaren av säljaren eller av förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning ut ur en medlemsstats territorium men inom gemenskapens territorium, anses som en beskattningsbar person.

Artikel 10

Genom villkoret i artikel 9.1 att den ekonomiska verksamheten skall bedrivas självständigt utesluts anställda och andra personer från beskattning i den mån de är bundna till en arbetsgivare av ett anställningsavtal eller av andra rättsliga band som skapar ett anställningsförhållande vad beträffar arbetsvillkor, lön och arbetsgivaransvar.

Artikel 11

Efter samråd med den rådgivande kommittén för mervärdesskatt (nedan kallad ”mervärdesskattekommittén”) får varje medlemsstat anse som en enda beskattningsbar person sådana personer som är

etablerade i medlemsstaten och som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band.

En medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som fastställs i första stycket får anta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt genom användning av denna bestämmelse.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får anse som beskattningsbar person var och en som tillfälligtvis utför en transaktion som hänför sig till sådana verksamheter som avses i artikel 9.1 andra stycket, särskilt någon av följande transaktioner:

a) Leverans före första besittningstagandet av en byggnad eller delar av en byggnad och den mark byggnaden står på.

b) Leverans av mark för bebyggelse.

2. I punkt 1 a avses med *byggnad* varje anläggning som anbragts på eller i marken.

Medlemsstaterna får fastställa närmare regler för tillämpning av kriteriet i punkt 1 a på ombyggnation av byggnader och innebörden av begreppet ”den mark byggnaden står på”.

Medlemsstaterna får tillämpa andra kriterier än första besittningstagandet, såsom den tid som förflyter mellan den dag då byggnaden färdigställs och dagen för första leverans eller den tid som förflyter mellan dagen för första besittningstagandet och dagen för senare leverans, såvida dessa perioder inte överstiger fem respektive två år.

3. I punkt 1 b avses med *mark för bebyggelse* råmark eller iordningställd mark som av medlemsstaterna definierats som sådan mark.

Artikel 13

1. Stater, regionala och lokala myndigheter och övriga offentligrättsliga organ skall inte anses som beskattningsbara personer när det gäller verksamheter som de bedriver eller transaktioner som de utför i sin egenskap av offentliga myndigheter, även om de i samband härmed uppbär avgifter, arvoden, bidrag eller betalningar.

När de bedriver sådana verksamheter eller genomför sådana transaktioner skall de dock ändå anses som beskattningsbara personer med avseende på dessa verksamheter eller transaktioner om det skulle leda till en betydande snedvridning av konkurrensen ifall de behandlades som icke beskattningsbara personer.

Offentligrättsliga organ skall i vart fall anses som beskattningsbara personer när det gäller de verksamheter som anges i bilaga I, såvida dessa inte bedrivs i försumbart liten skala. *(2006/112/EG)*

2. Medlemsstaterna får betrakta verksamheter som bedrivs av offentligrättsliga organ och som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 136, 371, 374–377, 378.2, 379.2 eller artiklarna 380–390b som verksamheter som dessa organ bedriver i egenskap av offentliga myndigheter. *(2009/162/EU)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 13.2 följande lydelse:*
> 2. Medlemsstaterna får betrakta verksamheter som bedrivs av offentligrättsliga organ och som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 136, 371, 374–377, 378.2, 379.2 eller artiklarna 380–390 som verksamheter som dessa organ bedriver i egenskap av offentliga myndigheter. *(2006/112/EG)*

AVDELNING IV

BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Leverans av varor

Artikel 14

1. Med *leverans av varor* avses överföring av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar.

2. Förutom den transaktion som avses i punkt 1 skall följande transaktioner anses som leverans av varor:

a) Överföring, på order av en offentlig myndighet eller i dess namn eller i enlighet med lagstiftning, av äganderätten till en vara mot ersättning.

b) Faktiskt överlämnande av en vara, i överensstämmelse med ett avtal om uthyrning av varor under en viss tid eller om avbetalningsköp enligt vilket äganderätten normalt skall övergå senast när den sista avbetalningen har erlagts.

c) Överföring av en vara i enlighet med ett kommissionsavtal om köp eller försäljning.

3. Medlemsstaterna får betrakta överlämnandet av vissa byggnadsarbeten som leverans av varor.

Artikel 15

1. El, gas, värme eller kyla och liknande ska likställas med materiella tillgångar. *(2009/162/EU)*

2. Medlemsstaterna får betrakta följande som materiella tillgångar:

a) Vissa rättigheter i fast egendom.

b) Sakrätter som ger innehavaren nyttjanderätt till fast egendom.

c) Aktier eller motsvarande som ger innehavaren rättsliga eller faktiska rättigheter såsom ägare eller innehavare av fast egendom eller del därav. *(2006/112/EG)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 15.1 följande lydelse:*
> 1. El, gas, värme, kyla och liknande skall likställas med materiella tillgångar. *(2006/112/EG)*

Artikel 16

Med leverans av varor mot ersättning skall likställas uttag som en beskattningsbar person gör av en vara ur sin rörelse för sitt eget eller personalens privata bruk, för överlåtelse därav utan ersättning eller mer generellt för användning för andra ändamål än den egna rörelsen, om mervärdesskatten på varan i fråga eller dess beståndsdelar helt eller delvis har medfört avdragsrätt.

Emellertid skall uttag som görs inom ramen för den beskattningsbara personens rörelse i syfte att skänka bort gåvor av ringa värde eller ge bort varuprov inte likställas med en leverans av varor mot ersättning.

Artikel 17

1. Med leverans av varor mot ersättning skall likställas en beskattningsbar persons överföring av varor från sin rörelse till en annan medlemsstat.

Med *överföring av varor till en annan medlemsstat* avses varje försändelse eller transport av materiell lös egendom som utförs av en beskattningsbar person eller för hans räkning inom ramen för den beskattningsbara personens rörelse, till en bestämmelseort utanför den medlemsstats territorium där tillgångarna befinner sig men inom gemenskapen. *(2006/112/EG)*

2. En försändelse eller transport av en vara som avser någon av följande transaktioner skall inte anses som överföring till en annan medlemsstat:

a) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten avslutas, på de villkor som anges i artikel 33.

b) Leverans av varan, för installation eller montering av leverantören eller för hans räkning, som utförs av den beskattningsbara personen inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten avslutas, på de villkor som anges i artikel 36.

c) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen ombord på ett fartyg, ett flygplan eller ett tåg under en persontransport, på de villkor som anges i artikel 37. *(2006/112/EG)*

d) Leverans av gas genom ett naturgassystem som är beläget på gemenskapens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla, på de villkor som anges i artiklarna 38 och 39. *(2009/162/EU)*

e) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen inom medlemsstatens territorium på de villkor som anges i artikel 138, 146, 147, 148, 151 och 152. *(2006/112/EG)*

f) Tillhandahållande av en tjänst som utförs för den beskattningsbara personen och innebär att värderingar av eller arbete på varan faktiskt utförs inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten av varan avslutas, förutsatt att varan sedan värderingarna eller arbetet utförts återsänds till den beskattningsbara personen i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av den ursprungligen avgick. *(2010/45/EU)*

g) Tillfälligt bruk av varan inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten avslutas, för tillhandahållande av tjänster som görs av den beskattningsbara person som är etablerad i den medlemsstat varifrån försändelsen eller transporten av varan avgick.

h) Tillfälligt bruk av varan under högst tjugofyra månader inom en annan medlemsstats territorium där samma vara, om den importerats från ett tredjeland för tillfälligt bruk, skulle omfattas av förfarandet för temporär import och vara helt befriad från importtullar. *(2006/112/EG)*

3. När något av villkoren för att punkt 2 skall vara tillämplig inte längre uppfylls, skall varan anses ha överförts till en annan medlemsstat. Överföringen skall i detta fall anses äga rum vid den tidpunkt då villkoret inte längre uppfylls. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 17.2 led f följande lydelse:

f) Tillhandahållande av en tjänst som utförs för den beskattningsbara personen och innebär att arbete på varan faktiskt utförs inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten av varan avslutas, förutsatt att varan sedan arbetet utförts återsänds till den beskattningsbara personen i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av den ursprungligen avgick. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 17.2 led d följande lydelse:

d) Leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el på de villkor som anges i artiklarna 38 och 39. *(2006/112/EG)*

Artikel 18

Medlemsstaterna får med leverans av varor mot ersättning likställa följande transaktioner:

a) När en beskattningsbar person för sin rörelse använder en vara som producerats, konstruerats, utvunnits, bearbetats, inköpts eller importerats inom ramen för denna rörelse, om full avdragsrätt inte skulle ha förelegat för mervärdesskatten på varan om den hade förvärvats från en annan beskattningsbar person.

b) När en beskattningsbar person använder en vara inom en verksamhetsgren som inte är beskattningsbar, om avdragsrätt helt eller delvis förelåg för mervärdesskatten på varan när den förvärvades eller när den användes enligt led a.

c) Med undantag för de fall som avses i artikel 19, när en beskattningsbar person eller hans efterföljande rättsinnehavare behåller varor när de upphör att bedriva en beskattningsbar ekonomisk verksamhet, om avdragsrätt helt eller delvis förelåg för mervärdesskatten på varorna när de förvärvades eller när de användes enligt led a.

Artikel 19

Vid en överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav, vare sig den sker mot ersättning eller gratis eller som tillskott till ett företag, får medlemsstaterna anse att någon leverans av varor inte har ägt rum och att mottagaren träder i överlåtarens ställe.

Medlemsstaterna får, i fall där mottagaren inte till fullo är beskattningsbar, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra snedvridning av konkurrensen. De får också anta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt genom utnyttjande av denna artikel.

KAPITEL 2

Gemenskapsinternt förvärv av varor

Artikel 20

Med *gemenskapsinternt förvärv av varor* avses förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom som försänds eller transporteras till förvärvaren av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgick.

När varor som förvärvats av en icke beskattningsbar juridisk person försänds eller transporteras från ett tredje territorium eller ett tredjeland och av den icke beskattningsbara juridiska personen importeras

till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, skall varorna anses ha försänts eller transporterats från importmedlemsstaten. Denna medlemsstat skall bevilja den importör som utsetts eller erkänts som betalningsskyldig för mervärdesskatten enligt artikel 201 återbetalning av den mervärdesskatt som har betalats i samband med importen, i den mån importören kan visa att hans förvärv varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades.

Artikel 21

En beskattningsbar persons användning, inom ramen för sin rörelse, av varor som av honom eller för hans räkning försänts eller transporterats från en annan medlemsstat inom vilken varorna producerats, utvunnits, bearbetats, inköpts eller förvärvats i den mening som avses i artikel 2.1 b, eller importerats av den beskattningsbara personen inom ramen för hans rörelse till denna andra medlemsstat, skall likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning.

Artikel 22

Om de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nordatlantiska fördraget, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1 h. *(2009/69/EG)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 22 följande lydelse:*
> Om de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nordatlantiska fördraget, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, skall användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143 h.
> *(2006/112/EG)*

Artikel 23

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att transaktioner som skulle ha betraktats som leverans av varor om de hade genomförts inom deras territorier av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap, betraktas som gemenskapsinternt förvärv av varor.

KAPITEL 3

Tillhandahållande av tjänster

Artikel 24

1. Med *tillhandahållande av tjänster* avses varje transaktion som inte utgör leverans av varor.

2. Med *telekommunikationstjänster* avses tjänster för överföring, sändning eller mottagning av signaler, text, bilder och ljud eller information av vilket slag som helst via tråd, radio, optiska eller andra elektromagnetiska medel, inbegripet överlåtelse och upplåtelse i samband härmed av rätten att nyttja kapacitet för sådan överföring, sändning eller mottagning, inbegripet tillhandahållande av tillgång till globala informationsnät.

Artikel 25

Ett tillhandahållande av tjänster kan bl.a. utgöras av någon av följande transaktioner:

a) Överlåtelse av immateriella tillgångar, vare sig det upprättats någon handling angående äganderätten eller ej.

b) Åtagande att avstå från ett handlande eller att tolerera ett handlande eller en situation.

c) Utförande av tjänster på anmodan av en offentlig myndighet eller i dennas namn eller enligt lag.

Artikel 26

1. Följande transaktioner skall likställas med tillhandahållande av tjänster mot ersättning:

a) Användning av en vara som ingår i en rörelses tillgångar för den beskattningsbara personens eget eller personalens privata bruk, eller mer generellt sådan användning för andra ändamål än den egna rörelsen, om avdragsrätt förelegat helt eller delvis för mervärdesskatten på dessa varor.

b) Tillhandahållande av tjänster utan ersättning som utförs av den beskattningsbara personen för hans eget eller personalens privata bruk eller, mer generellt, annat rörelsefrämmande ändamål.

2. Medlemsstaterna får avvika från bestämmelserna i punkt 1, förutsatt att avvikelsen inte leder till snedvridning av konkurrensen.

Artikel 27

För att hindra snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, med tillhandahållande av tjänster mot ersättning likställa en beskattningsbar persons utförande av tjänster för rörelsens behov, om full avdragsrätt för mervärdesskatten på tjänsterna inte skulle ha varit förelegat om de hade tillhandahållits av en annan beskattningsbar person.

Artikel 28

Om en beskattningsbar person i eget namn men för någon annans räkning deltar i ett tillhandahållande av tjänster, skall han anses själv ha tagit emot och tillhandahållit tjänsterna i fråga.

Artikel 29

Artikel 19 skall tillämpas på motsvarande sätt på tillhandahållande av tjänster.

KAPITEL 4

Import av varor

Artikel 30

Med *import av varor* avses införsel i gemenskapen av varor som inte är i fri omsättning i den mening som avses i artikel 24 i fördraget.

Förutom den transaktion som avses i första stycket skall införsel i gemenskapen av en vara i fri omsättning från ett tredje territorium som ingår i gemenskapens tullområde anses som import av varor.

AVDELNING V

PLATSEN FÖR BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Platsen för leverans av varor

Avsnitt 1

Leverans av varor utan transport

Artikel 31

Om varan inte försänds eller transporteras, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varan befinner sig vid den tidpunkt då leveransen äger rum.

Avsnitt 2

Leverans av varor med transport

Artikel 32

Om varan försänds eller transporteras av leverantören, förvärvaren eller en tredje person, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varan befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten till förvärvaren avgår.

När avgångsorten för försändelsen eller transporten av varan är belägen i ett tredje territorium eller ett tredjeland, skall platsen för leveransen av den importör som enligt artikel 201 utsetts eller erkänts som betalningsskyldig, liksom platsen för efterföljande leveranser, dock anses vara belägen inom den medlemsstat till vilken varorna importeras.

Artikel 33

1. Med avvikelse från artikel 32 skall platsen för leverans av varor som försänts eller transporterats av leverantören eller för hans räkning från en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas anses vara den plats där varorna befinner sig när försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas, när följande villkor är uppfyllda:

a) Leveransen görs till en sådan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.

b) De levererade varorna avser andra varor än nya transportmedel eller andra varor än varor som levereras efter montering eller installation, med eller utan provning, av leverantören eller för hans räkning.

2. När de varor som levereras försänds eller transporteras från ett tredje territorium eller ett tredjeland och av leverantören importeras till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas, skall de anses ha försänts eller transporterats från den medlemsstat till vilken de importeras.

Artikel 34

1. Under förutsättning att följande villkor är uppfyllda skall artikel 33 inte tillämpas på leveranser av varor som samtliga försänds eller transporteras till samma medlemsstat när den medlemsstaten är den medlemsstat där försändelsen eller transporten avslutas:

a) Leveransen av varor avser annat än punktskattepliktiga varor.

b) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser som skett i den medlemsstaten enligt villkoren i artikel 33 överstiger under ett kalenderår inte 100 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

c) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser som skett i den medlemsstaten enligt villkoren i artikel 33 av andra varor än punktskattepliktiga varor översteg under det föregående kalenderåret inte 100 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

2. Den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas får sänka det tröskelvärde som avses i punkt 1 till 35 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta, om den befarar att ett tröskelvärde på 100 000 EUR skulle leda till allvarlig snedvridning av konkurrensen.

De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som avses i första stycket skall vidta nödvändiga åtgärder för att underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken försändelse eller transport av varorna inleddes.

3. Kommissionen skall så snart som möjligt lägga fram en rapport till rådet om hur det särskilda tröskelvärde på 35 000 EUR som avses i punkt 2 fungerar, vid behov tillsammans med lämpliga förslag.

4. Den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår skall bevilja

beskattningsbara personer som utför sådana leveranser av varor som kan komma att omfattas av bestämmelserna i punkt 1 rätt att välja att platsen för leveransen skall bestämmas i enlighet med artikel 33.

De berörda medlemsstaterna skall fastställa de närmare reglerna för utnyttjande av den valmöjlighet som avses i första stycket, vilken i vart fall skall omfatta två kalenderår.

Artikel 35

Artiklarna 33 och 34 skall inte tillämpas på leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, såsom dessa definieras i leden 1–4 i artikel 311.1, eller på leveranser av begagnade transportmedel, såsom dessa definieras i artikel 327.3, vilka är föremål för mervärdesskatt i enlighet med de särskilda ordningar som är tillämpliga på dessa områden.

Artikel 35 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 36

Om de varor som försänds eller transporteras av leverantören, av förvärvaren eller av en tredje person skall installeras eller monteras, med eller utan provning, av leverantören eller för hans räkning, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varorna installeras eller monteras.

När installationen eller monteringen utförs i en annan medlemsstat än leverantörens, skall den medlemsstat inom vars territorium installationen eller sammansättningen sker vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dubbelbeskattning inte sker i den medlemsstaten.

Avsnitt 3

Leverans av varor ombord på fartyg, flygplan eller tåg

Artikel 37

1. Om en leverans av varor äger rum ombord på fartyg, flygplan eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen, skall platsen för leveransen anses vara persontransportens avgångsort.

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med *del av en persontransport som genomförs i gemenskapen* den del av en persontransport som utan uppehåll utanför gemenskapen genomförs mellan avgångsorten och ankomstorten.

Persontransportens avgångsort är den första plats för påstigning av passagerare som är planerad i gemenskapen, i förekommande fall efter ett uppehåll utanför gemenskapen.

Persontransportens ankomstort är den sista plats för avstigning av passagerare som är planerad i gemenskapen i fråga om passagerare som steg på i gemenskapen, i förekommande fall före ett uppehåll utanför gemenskapen.

När det gäller resa tur och retur skall återresan betraktas som en separat transport.

3. Kommissionen skall snarast möjligt till rådet överlämna en rapport, vid behov tillsammans med lämpliga förslag, beträffande platsen för beskattning av leverans av varor avsedda för förbrukning ombord och platsen för beskattning av tillhandahållande av tjänster, inklusive restaurangtjänster, för passagerare ombord på fartyg, flygplan eller tåg.

Fram till dess att de förslag som avses i första stycket antas får medlemsstaterna undanta eller fortsätta att undanta, med rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, leverans av varor avsedda för förbrukning ombord för vilken platsen för beskattning bestäms i enlighet med punkt 1.

Avsnitt 4

Leverans av gas genom ett naturgassystem, av el eller av värme eller kyla genom nät för värme och kyla *(2009/162/EU)*

Intill den 1 januari 2011 hade rubriken till avsnitt 4 följande lydelse:
Leverans av varor genom distributionssystem *(2006/112/EG)*

Artikel 38

1. När det gäller leverans av gas genom ett naturgassystem som är beläget på gemenskapens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla till en beskattningsbar återförsäljare, ska platsen för leveransen anses vara den plats där den beskattningsbara återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket varan levereras eller, om det inte finns något sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där denne återförsäljare är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2009/162/EU)*

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med beskattningsbar återförsäljare en beskattningsbar person vars huvudsakliga verksamhet i samband med köp av gas, el, värme eller kyla består i att sälja sådana

produkter vidare och vars egen konsumtion av dessa produkter är försumbar. *(2009/162/EU)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 38 följande lydelse:

1. När det gäller leveranser av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el till en beskattningsbar återförsäljare skall platsen för leveransen anses vara den plats där den beskattningsbara återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket varan levereras eller, om det inte finns något sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2006/112/EG)*

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med en beskattningsbar återförsäljare en beskattningsbar person vars huvudsakliga verksamhet i samband med köp av gas eller el består i att sälja sådana produkter vidare och vars egen konsumtion av dessa produkter är försumbar. *(2006/112/EG)*

Artikel 39

När det gäller sådana leveranser av gas genom ett naturgassystem som är beläget på gemenskapens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla, och dessa leveranser inte omfattas av artikel 38, ska platsen för leveransen anses vara den plats där förvärvarens faktiska användning och förbrukning av varan äger rum.

Om all eller en del av gasen, elen eller värmen eller kylan inte faktiskt förbrukas av förvärvaren, ska den icke förbrukade varan anses ha använts och förbrukats på den plats där förvärvaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket varan levereras. Om det inte finns något sådant säte eller fast etableringsställe, ska förvärvaren anses ha använt och förbrukat varan på den plats där denne är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2009/162/EU)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 39 följande lydelse:

När det gäller sådana leveranser av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el som inte omfattas av artikel 38 skall platsen för leveransen anses vara den plats där förvärvarens faktiska användning och förbrukning av varan äger rum.

Om hela eller en del av gasen eller elen faktiskt inte förbrukas av förvärvaren, anses denna icke förbrukade vara ha använts och förbrukats på den plats där han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket varan levereras. Om det inte finns något sådant säte eller ett fast etableringsställe anses han ha använt och förbrukat varan på den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2006/112/EG)*

KAPITEL 2

Platsen för gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 40

Platsen för ett gemenskapsinternt förvärv av varor skall anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas.

Artikel 41

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40 skall platsen för sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 2.1 b i anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket förvärvaren gjorde förvärvet, om denne inte visar att förvärvet har varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 40.

Om förvärvet blir föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 40 i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutas efter att ha varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med första stycket, skall beskattningsunderlaget minskas i motsvarande mån i den medlemsstat som tilldelat det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket förvärvaren gjorde förvärvet.

Artikel 42

Artikel 41 första stycket skall inte tillämpas, och det gemenskapsinterna förvärvet skall anses ha varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 40, när följande villkor är uppfyllda:

a) Förvärvaren styrker att han har gjort det gemenskapsinterna förvärvet för en efterföljande leverans inom den medlemsstats territorium som fastställs i enlighet med artikel 40 och för vilken mottagaren har utsetts som betalningsskyldig för mervärdesskatten i enlighet med artikel 197.

b) Förvärvaren har uppfyllt de skyldigheter när det gäller överlämnande av den sammanställning som fastställs i artikel 265.

KAPITEL 3

Platsen för tillhandahållande av tjänster

Avsnitt 1

Definitioner *(2008/8/EG)*

Artikel 43

Vid tillämpning av bestämmelserna om bestämning av platsen för tillhandahållande av tjänster ska

1. en beskattningsbar person som även bedriver verksamhet eller genomför transaktioner som inte betraktas som beskattningsbara leveranser av varor eller beskattningsbara tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artikel 2.1 anses som beskattningsbar person för alla tjänster som han kommer i åtnjutande av,

2. en icke beskattningsbar juridisk person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt anses som beskattningsbar person. *(2008/8/EG)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 43 följande lydelse och rubrik:*
> **Allmän regel**
> Platsen för tillhandahållande av tjänster skall anses vara den plats där tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tillhandahållandet av tjänsterna görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 2

Allmänna regler *(2008/8/EG)*

Artikel 44

Platsen för tillhandahållande av tjänster till en beskattningsbar person, som agerar i denna egenskap, ska vara den plats där denna person har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Om dessa tjänster tillhandahålls den beskattningsbara personens fasta etableringsställe som är beläget på en annan plats än där han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet ska dock platsen för tillhandahållande av dessa tjänster vara den plats där det fasta etableringsstället är beläget. I avsaknad av ett sådant säte eller ett sådant fast etableringsställe, ska platsen för tillhandahållande av tjänster vara den plats där den

beskattningsbara person som tillhandahålls sådana tjänster är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 44 följande lydelse och rubriker:

Särskilda bestämmelser

Underavsnitt 1

Tillhandahållande av tjänster genom förmedlare

Platsen för tillhandahållande av andra tjänster än de som avses i artiklarna 50 och 54 samt artikel 56.1 och som utförs av en förmedlare i annans namn och för annans räkning skall vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Om det är fråga om ett tillhandahållande av tjänster av en förmedlare och köparen är registrerad till mervärdesskatt inom en annan medlemsstats territorium än den inom vars territorium den transaktionen utförs, skall dock platsen för förmedlarens tillhandahållande anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom. *(2006/112/EG)*

Artikel 45

Platsen för tillhandahållande av tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Om dessa tjänster tillhandahålls från tillhandahållarens fasta etableringsställe som är beläget på en annan plats än där han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet ska dock platsen för tillhandahållande av dessa tjänster vara den plats där det fasta etableringsstället är beläget. I avsaknad av ett sådant säte eller ett sådant fast etableringsställe, ska platsen för tillhandahållande av tjänster vara den plats där tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 45 följande lydelse och rubriker:

Underavsnitt 2

Tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom

Platsen för tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom, däribland fastighetsmäklartjänster och experttjänster, och av tjänster för förberedelse och samordning av byggnadsarbeten, t.ex. tjänster av arkitekter och av inspektionsföretag, skall vara den plats där egendomen är belägen. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 3

Särskilda bestämmelser *(2008/8/EG)*

Underavsnitt 1

Tillhandahållande av tjänster genom förmedlare *(2008/8/EG)*

Artikel 46

Platsen för tillhandahållande av tjänster till en icke beskattningsbar person som utförs av en förmedlare som agerar i annans namn och för annans räkning ska vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 46 följande lydelse och rubriker:

Underavsnitt 3

Tillhandahållande av transporter

Platsen för tillhandahållanden av andra transporter än den gemenskapsinterna transporten av varor skall vara den plats där transporten äger rum, med beaktande av de avstånd som tillryggaläggs. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 2

Tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom *(2008/8/EG)*

Artikel 47

Platsen för tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom, däribland experttjänster och fastighetsmäklartjänster, tillhandahållande av logi inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion, såsom semesterbyar eller områden som iordningställts för användning som campingplatser, beviljande av rätten att använda fast egendom samt tjänster för förberedelse och samordning av byggnadsarbeten, såsom tjänster som tillhandahålls av arkitekter och inspektionsföretag, ska vara den plats där den fasta egendomen är belägen. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 47 följande lydelse:

Platsen för tillhandahållande av tjänster som avser gemenskapsintern transport av varor skall vara den plats från vilken transporten avgår.

Om tjänster som avser gemenskapsintern transport av varor tillhandahålls köpare som är registrerade till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken transporten avgår, skall dock platsen för tillhandahållandet anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det regist-

reringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 3

Tillhandahållande av transporter *(2008/8/EG)*

Artikel 48

Platsen för tillhandahållande av persontransporttjänster ska vara den plats där transporten äger rum, proportionellt mot de avstånd som tillryggaläggs. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 48 följande lydelse:

Med *gemenskapsintern transport av varor* avses varje transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier.

Med *avgångsort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt inleds, utan hänsyn till det avstånd som tillryggalagts till den plats där varorna befinner sig.

Med *ankomstort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt avslutas. *(2006/112/EG)*

Artikel 49

Platsen för tillhandahållande av andra än gemenskapsinterna varutransporttjänster till icke beskattningsbara personer ska vara den plats där transporten äger rum, proportionellt mot de avstånd som tillryggaläggs. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 49 följande lydelse:

Med gemenskapsintern transport av varor skall likställas en transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom en och samma medlemsstats territorium, om denna transport är direkt förbunden med en transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier. *(2006/112/EG)*

Artikel 50

Platsen för tillhandahållande av gemenskapsinterna varutransporttjänster till icke beskattningsbara personer ska vara transportens avgångsort. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 50 följande lydelse:

Platsen för en förmedlares tillhandahållande av tjänster i annans namn och för annans räkning skall, när tillhandahållandet innefattar gemenskapsintern transport av varor, vara avgångsorten för transporten.

Om den köpare till vilken förmedlaren tillhandahåller tjänster är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken transporten avgår, skall platsen för förmedlarens tillhandahållande dock anses vara belägen inom

det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom. *(2006/112/EG)*

Artikel 51

Med *gemenskapsintern transport av varor* avses varje transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier.

Med *avgångsort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt inleds, utan hänsyn till det avstånd som tillryggalagts till den plats där varorna befinner sig. Med *ankomstort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt avslutas. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 51 följande lydelse:
Medlemsstaterna behöver inte beskatta den del av en gemenskapsintern transport av varor som företas över farvatten som inte utgör en del av gemenskapens territorium. *(2006/112/EG)*

Artikel 52

Medlemsstaterna behöver inte beskatta den del av en gemenskapsintern transport av varor till icke beskattningsbara personer som företas över farvatten som inte utgör en del av gemenskapens territorium. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 52 följande lydelse och rubriker:
Underavsnitt 4
Tillhandahållande av kulturella och liknande tjänster, tjänster som har samband med transport eller tjänster som har samband med materiell lös egendom
Platsen för tillhandahållande av följande tjänster skall vara den plats där tjänsten faktiskt utförs:
a) Kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande verksamheter, däribland sådana som bedrivs av sådana verksamheters organisatörer och i förekommande fall tillhandahållande av tjänster som har samband med dessa verksamheter.
b) Verksamheter som har samband med transport, såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamheter.
c) Värdering av eller arbete på materiell lös egendom. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 4

Tillhandahållande av tjänster som har samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande verksamheter och evenemang, tjänster med anknytning till transport samt värderingar av och arbete på lös egendom. *(2008/8/EG)*

Artikel 53

Platsen för tillhandahållande av tillträde till kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga eller liknande arrangemang som till exempel mässor och utställningar, samt tjänster i anknytning till tillträdet, som tillhandahålls en beskattningsbar person, ska vara den plats där evenemangen i fråga faktiskt äger rum. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 53 följande lydelse:
Platsen för tillhandahållande av tjänster, inklusive underordnade tjänster, i samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållsmässiga eller liknande verksamheter, till exempel mässor och utställningar, inklusive tillhandahållande av tjänster av sådana verksamheters organisatörer, ska vara den plats där dessa verksamheter faktiskt utövas. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 53 följande lydelse:
Med avvikelse från artikel 52 b skall platsen för sådant tillhandahållande av tjänster som innefattar verksamheter som har samband med gemenskapsintern transport av varor, till köpare som är registrerade till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den inom vars territorium verksamheterna faktiskt utförs, anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som har tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom. *(2006/112/EG)*

Artikel 54

1. Platsen för tillhandahållande av tjänster och underordnade tjänster, i samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga eller liknande verksamheter, till exempel mässor och utställningar, inklusive tillhandahållande av tjänster av sådana verksamheters organisatörer, som tillhandahålls en icke beskattningsbar person, ska vara den plats där dessa verksamheter faktiskt äger rum. *(2008/8/EG)*

2. Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där tjänsterna fysiskt utförs:

a) Verksamheter som har anknytning till transport såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamhet.

b) Värdering av eller arbeten på materiell lös egendom. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 54 följande lydelse:
Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där tjänsterna fysiskt utförs:
a) Verksamhet med anknytning till transport såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamhet.
b) Värdering av eller arbete på materiell lös egendom. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 54 följande lydelse:
Platsen för tillhandahållandet av tjänster som utförs av förmedlare i annans namn och för annans räkning skall vara den plats där tjänsterna som har samband med den gemenskapsinterna transporten av varor faktiskt utförs, när tillhandahållandet i vilket förmedlaren deltar innefattar verksamhet som har samband med den gemenskapsinterna transporten av varor.
Om den köpare till vilken förmedlaren tillhandahåller tjänsterna är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den inom vars territorium tjänsterna som har samband med den gemenskapsinterna transporten av varor faktiskt utförs, skall dock platsen för förmedlarens tillhandahållande anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som har tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 5

Restaurang- och cateringtjänster *(2008/8/EG)*

Artikel 55

Platsen för tillhandahållande av restaurang- och cateringtjänster, med undantag för sådana tjänster som fysiskt utförs ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen, ska vara den plats där tjänsterna fysiskt utförs. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 55 följande lydelse:
Med avvikelse från artikel 52 c skall platsen för tillhandahållande av tjänster vilka innefattar värdering av eller arbete på materiell lös egendom till köpare som är registrerade till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där dessa tjänster faktiskt utförs anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsterna tillhandahölls honom.
Avvikelsen enligt första stycket skall endast tillämpas när varorna försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där tjänsten faktiskt utfördes.
(2006/112/EG)

Underavsnitt 6

Uthyrning av transportmedel *(2008/8/EG)*

Artikel 56

1. Platsen för tillhandahållande av korttidsuthyrning av transportmedel ska vara den plats där transportmedlet faktiskt ställs till kundens förfogande. *(2008/8/EG)*

2. Platsen för tillhandahållande av uthyrning, utom korttidsuthyrning, av transportmedel till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där kunden är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.

Platsen för uthyrning av fritidsbåtar till icke beskattningsbara personer, utom i fråga om korttidsuthyrning, ska emellertid vara den plats där fritidsbåten faktiskt levereras till mottagaren, när tjänsteleverantören faktiskt tillhandahåller denna tjänst från sätet för sin ekonomiska verksamhet eller från ett fast etableringsställe beläget på denna plats. *(2008/8/EG)*

3. I punkterna 1 och 2 avses med *korttidsuthyrning* att transportmedlet får innehas eller användas under en sammanhängande period om högst 30 dagar och, när det gäller fartyg, högst nittio dagar. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 56.2 följande lydelse:

2. I punkt 1 avses med *korttidsuthyrning* att transportmedlet får innehas eller användas under en sammanhängande period om högst 30 dagar och, när det gäller fartyg, högst 90 dagar. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 56 följande lydelse och rubriker:

Underavsnitt 5

Övriga tjänster

1. Platsen för följande tillhandahållanden av tjänster till köpare som är etablerade utanför gemenskapen eller till beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i samma land som tillhandahållaren, skall vara den plats där köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket tillhandahållandet av tjänster görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas:

a) Överlåtelse och upplåtelse av upphovsrätter, patent, licenser, varumärken och liknande rättigheter.

b) Reklamtjänster.

c) Tjänster av rådgivare, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databehandling och tillhandahållande av information.

d) Åtaganden att helt eller delvis avstå från att utöva en yrkesverksamhet, eller en rättighet som avses i denna punkt.

e) Bank-, finansierings- och försäkringstransaktioner, däribland återförsäkring, med undantag för uthyrning av bankfack.

f) Tillhandahållande av personal.

g) Uthyrning av materiell lös egendom, med undantag för alla slags transportmedel.
h) Tillhandahållande av tillträde till distributionssystem för naturgas och el samt transport och överföring genom dessa system och tillhandahållande av andra direkt kopplade tjänster.
i) Telekommunikationstjänster.
j) Radio- och televisionssändningar.
k) Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, bland annat de som avses i bilaga II.
l) Tillhandahållande av tjänster av förmedlare i annans namn och för annans räkning, när förmedlaren deltar i tillhandahållandet av sådana tjänster som avses i denna punkt. *(2006/112/EG)*
2. Om en tjänsteleverantör och köparen kommunicerar via e-post, skall detta inte i sig betyda att den tjänst som tillhandahålls är en elektronisk tjänst i den mening som avses i punkt 1 k. *(2006/112/EG)*
3. Punkt 1 j och k samt punkt 2 ska tillämpas till och med den 31 december 2009. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2009 hade artikel 56.3 följande lydelse:
Punkt 1 j och k samt punkt 2 skall tillämpas till och med den 31 december 2008. *(2006/138/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 56.3 följande lydelse:
Punkt 1 j och k samt punkt 2 skall tillämpas till och med den 31 december 2006. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 7

Tillhandahållande av restaurang- och cateringtjänster ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg *(2008/8/EG)*

Artikel 57

1. Platsen för tillhandahållande av restaurang- eller cateringtjänster som fysiskt utförs ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen ska vara persontransportens avgångsort. *(2008/8/EG)*

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med *del av en persontransport som genomförs i gemenskapen* den del av en persontransport som, utan uppehåll utanför gemenskapen, genomförs mellan avgångsorten och ankomstorten.

Persontransportens avgångsort är den första platsen för påstigning av passagerare i gemenskapen, i förekommande fall efter ett uppehåll utanför gemenskapen.

Persontransportens ankomstort är den sista platsen för avstigning av passagerare inom gemenskapen för passagerare som stigit på inom

gemenskapen, i förekommande fall före ett uppehåll utanför gemenskapen.

När det gäller resa tur och retur ska återresan betraktas som en separat transport. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 57 följande lydelse:
1. Om de tjänster som avses i artikel 56.1 k tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen, skall platsen för tillhållandet vara den plats där den icke beskattningsbara personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2006/112/EG)*
2. Punkt 1 ska tillämpas till och med den 31 december 2009. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2009 hade artikel 57.2 följande lydelse:
Punkt 1 skall tillämpas till och med den 31 december 2008. *(2006/138/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 57.2 följande lydelse:
Punkt 1 skall tillämpas till och med den 31 december 2006. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 8

[Rubriken till underavsnitt 8 upphör att gälla den 1 januari 2015]

Elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer *(2008/8/EG)*

[Rubriken till underavsnitt 8 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer *(2008/8/EG)*

Artikel 58

[Artikel 58 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Platsen för tillhandahållande av tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II, när de tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe, från vilket tjänsterna tillhandahålls, utanför gemenskapen eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen, ska vara den plats där den icke beskattningsbara personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.

Om tillhandahållaren av en tjänst och kunden kommunicerar med e-post, ska detta i sig inte innebära att den tillhandahållna tjänsten är en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg. *(2008/8/EG)*

[Artikel 58 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara platsen där personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas:

a) Telekommunikationstjänster.

b) Radio- och televisionssändningar.

c) Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II.

Om tillhandahållaren av en tjänst och kunden kommunicerar med e-post, ska detta i sig inte innebära att den tillhandahållna tjänsten är en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 58 följande lydelse och rubriker:
Underavsnitt 6
Kriteriet beträffande faktisk användning och faktiskt utnyttjande
För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna, när det gäller tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 56.1 och när det gäller uthyrning av transportmedel, ange
a) platsen för tillhandahållandet av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen inom medlemsstaternas territorium, som om den vore belägen utanför gemenskapen, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,
b) platsen för tillhandahållandet av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen utanför gemenskapen, som om den vore belägen inom medlemsstaternas territorium, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.
Denna bestämmelse gäller inte de tjänster som avses i artikel 56.1 k, när tjänsterna tillhandahålls icke beskattningsbara personer. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 9

Tjänster till icke beskattningsbara personer utanför gemenskapen *(2008/8/EG)*

Artikel 59

Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen ska vara den plats där denna person är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas:

a) Överlåtelse av upphovsrätter, patent, licenser, varumärken och liknande rättigheter.

b) Reklamtjänster.

c) Tjänster av rådgivare, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databehandling och tillhandahållande av information.

d) Åtaganden att helt eller delvis avstå från att utöva en näringsverksamhet eller en rättighet som avses i denna artikel.

e) Bank-, finansierings- och försäkringstransaktioner, däribland återförsäkring, med undantag för uthyrning av bankfack.

f) Tillhandahållande av personal.

g) Uthyrning av materiell lös egendom, med undantag för alla slags transportmedel. *(2008/8/EG)*

h) Tillhandahållande av tillträde till ett naturgassystem som är beläget på gemenskapens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, till system för el eller till nät för värme eller kyla eller överföring eller distribution genom dessa system eller nät och tillhandahållande av andra därtill direkt kopplade tjänster. *(2009/162/EU)*

[Artikel 59 första stycket i upphör att gälla den 1 januari 2015 genom direktiv 2008/8/EG]
i) Telekommunikationstjänster.

[Artikel 59 första stycket j upphör att gälla den 1 januari 2015 genom direktiv 2008/8/EG]
j) Radio- och televisionssändningar.

[Artikel 59 första stycket k upphör att gälla den 1 januari 2015 genom direktiv 2008/8/EG]
k) Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II. *(2008/8/EG)*

[Artikel 59 andra stycket upphör att gälla den 1 januari 2015 genom direktiv 2008/8/EG]
Om en tjänsteleverantör och köparen kommunicerar via e-post, ska detta inte i sig betyda att den tjänst som tillhandahålls är en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 59 första stycket h följande lydelse:
h) Tillhandahållande av tillträde till distributionssystem för naturgas och el samt transport och överföring genom dessa system och tillhandahållande av andra tjänster som är direkt kopplade därtill. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 59 följande lydelse:
1. Medlemsstaterna skall tillämpa artikel 58 b på telekommunikationstjänster som tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen. *(2006/112/EG)*

2. Medlemsstaterna ska till och med den 31 december 2009 tillämpa artikel 58 b på sådana radio- och televisionssändningar som avses i artikel 56.1 j när de tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2009 hade artikel 59.2 följande lydelse:
Medlemsstaterna skall till och med den 31 december 2008 tillämpa artikel 58 b på sådana radio- och televisionssändningar som avses i artikel 56.1 j när de tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen. *(2006/138/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 59.2 följande lydelse:
Medlemsstaterna skall till och med den 31 december 2006 tillämpa artikel 58 b på sådana radio- och televisionssändningar som avses i artikel 56.1 j när de tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen. *(2006/112/EG)*

Underavsnitt 10

Förhindrande av dubbelbeskattning eller utebliven beskattning *(2008/8/EG)*

Artikel 59a

[Artikel 59a upphör att gälla den 1 januari 2015]
För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna när det gäller tillhandahållande av tjänster för vilka platsen för tillhandahållande bestäms enligt artiklarna 44, 45, 56 och 59

a) betrakta platsen för tillhandahållande av någon av eller alla dessa tjänster, när den är belägen inom medlemsstaternas territorium, såsom belägen utanför gemenskapen, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,

b) betrakta platsen för tillhandahållande av någon av eller alla dessa tjänster, när den är belägen utanför gemenskapen, såsom belägen inom medlemsstaternas territorium, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.

Denna bestämmelse ska dock inte gälla tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg om dessa tjänster tillhandahålls icke beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen. *(2008/8/EG)*

[Artikel 59a gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna när det gäller tillhandahållande av tjänster för vilka platsen för tillhandahållande bestäms enligt artiklarna 44, 45, 56, 58 och 59

a) betrakta platsen för tillhandahållande av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen inom deras territorium, såsom belägen utanför gemenskapen, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,

b) betrakta platsen för tillhandahållande av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen utanför gemenskapen, såsom belägen inom deras territorium, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.
(2008/8/EG)

Artikel 59b *[Artikeln upphör att gälla den 1 januari 2015 genom direktiv 2008/8/EG]*

Medlemsstaterna ska tillämpa artikel 59a första stycket b på telekommunikationstjänster och radio- och televisionssändningar enligt artikel 59 första stycket j när de tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe, från vilket tjänsterna tillhandahålls, utanför gemenskapen eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen. *(2008/8/EG)*

KAPITEL 4

Platsen för import av varor

Artikel 60

Importen av varor skall anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de förs in i gemenskapen.

Artikel 61

Med avvikelse från artikel 60 skall, när varor som inte är i fri omsättning och som vid ankomsten till gemenskapen hänförts till något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 156, ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från import-

tull eller ett förfarande för extern transitering, importen av varorna anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer.

På samma sätt skall import av varor i fri omsättning och som vid ankomsten till gemenskapen hänförs till något av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 276 och 277 anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer.

AVDELNING VI

BESKATTNINGSGRUNDANDE HÄNDELSE OCH MERVÄRDESSKATTENS UTKRÄVBARHET

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 62

I detta direktiv avses med

1. *beskattningsgrundande händelse*: den händelse genom vilken de rättsliga villkoren för att mervärdesskatt skall bli utkrävbar är uppfyllda,

2. *mervärdesskattens utkrävbarhet*: att staten enligt lag får rätt att vid en given tidpunkt kräva skatt från den person som är betalningsskyldig för skatten; detta hindrar inte att tidpunkten för betalning får skjutas upp.

KAPITEL 2

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

Artikel 63

Den beskattningsgrundande händelsen inträffar och mervärdesskatt blir utkrävbar vid den tidpunkt då leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum.

Artikel 64

1. När andra leveranser av varor än sådana som avser uthyrning av en vara under en viss period eller avbetalningsförsäljning av varor i enlighet med artikel 14.2 b och tillhandahållanden av tjänster ger upphov till successiva avräkningar eller successiva betalningar, skall dessa leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster anses äga rum vid utgången av de perioder som dessa avräkningar eller betalningar hänför sig till. *(2006/112/EG)*

2. Leveranser av varor som pågår kontinuerligt under mer än en kalendermånad och där varorna, på de villkor som anges i artikel 138, försänds eller transporteras till en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten avgick och varorna levereras undantagna från mervärdesskatt eller överförs undantagna från mervärdesskatt till en annan medlemsstat av en beskattningsbar person för dennes rörelses räkning, ska anses äga rum vid utgången av varje kalendermånad till dess att leveransen upphör.

De tillhandahållanden av tjänster för vilka skatten i enlighet med artikel 196 ska betalas av köparen och som pågår kontinuerligt under en längre period än ett år och inte ger upphov till avräkningar eller betalningar under denna period, ska anses äga rum vid utgången av varje kalenderår till dess att tillhandahållandet upphör.

I vissa fall som inte avses i första och andra styckena får medlemsstaterna föreskriva att leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som pågår kontinuerligt under en viss tidsperiod ska anses äga rum åtminstone med ett års intervall. *(2010/45/EU)*

> *Intill den 1 januari 2013 hade artikel 64.2 följande lydelse:*
> 2. De tillhandahållanden av tjänster för vilka skatten i enlighet med artikel 196 ska betalas av köparen av tjänsterna och som pågår kontinuerligt över en tidsperiod som överstiger ett år och inte ger upphov till avräkningar eller betalningar under denna period, ska anses äga rum vid utgången av varje kalenderår, såvida tillhandahållandet av tjänsterna inte upphört.
> Medlemsstaterna får, i vissa fall som inte avses i första stycket, föreskriva att leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som pågår kontinuerligt över en viss tidsperiod ska anses äga rum åtminstone med ett års intervaller. *(2008/117/EG)*
>
> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 64.2 följande lydelse:*
> 2. Medlemsstaterna får föreskriva att leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som pågår kontinuerligt över en viss tidsperiod i vissa fall skall anses äga rum åtminstone med ett års intervaller. *(2006/112/EG)*

Artikel 65

Om förskottsbetalningar görs innan leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum, skall mervärdesskatten på

förskottsbetalningen vara utkrävbar vid mottagandet av betalningen och på det mottagna beloppet.

Artikel 66

Med avvikelse från artiklarna 63, 64 och 65 får medlemsstaterna föreskriva att mervärdesskatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer blir utkrävbar vid någon av följande tidpunkter:

a) Senast när fakturan utfärdas.

b) Senast vid mottagandet av betalningen. *(2006/112/EG)*

c) Om någon faktura inte har utfärdats eller om fakturan utfärdas för sent, inom en angiven tid, dock senast vid utgången av den tidsfrist för utfärdande av fakturor som medlemsstaterna föreskriver i enlighet med artikel 222 andra stycket eller om ingen sådan tidsfrist har föreskrivits av medlemsstaten, inom en angiven period från dagen för den beskattningsgrundande händelsen.

Undantaget i första stycket ska emellertid inte tillämpas på tillhandahållande av tjänster för vilka mervärdesskatten i enlighet med artikel 196 ska betalas av förvärvaren eller på leveranser eller överföring av varor som avses i artikel 67. *(2010/45/EU)*

> *Intill den 1 januari 2013 hade artikel 66 första stycket led c och andra stycket följande lydelse:*
> c) Om någon faktura inte har utfärdats, eller om fakturan utfärdas för sent, inom en angiven period från dagen för den beskattningsgrundande händelsen. *(2006/112/EG)*
> Den avvikelse som avses i första stycket ska dock inte gälla för tillhandahållanden av tjänster för vilka skatten i enlighet med artikel 196 ska betalas av köparen av tjänsterna. *(2008/117/EG)*

Artikel 67

När, på de villkor som anges i artikel 138, varor som försänts eller transporterats till en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten avgick levereras undantagna från mervärdesskatt eller varor överförs undantagna från mervärdesskatt till en annan medlemsstat av en beskattningsbar person för hans rörelses räkning, ska skatten bli utkrävbar vid utfärdandet av fakturan, eller vid utgången av den tidsfrist som avses i artikel 222 första stycket om ingen faktura har utfärdats vid den tidpunkten.

Artikel 64.1, artikel 64.2 tredje stycket och artikel 65 ska inte tillämpas på leveranser och överföringar av varor som avses i första stycket. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 67 följande lydelse:

1. När, på de villkor som anges i artikel 138, varor som försänts eller transporterats till en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten avgick levereras undantagna från mervärdesskatt eller varor överförs undantagna från mervärdesskatt till en annan medlemsstat av en beskattningsbar person för hans rörelses räkning, skall skatten bli utkrävbar den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade. *(2006/112/EG)*

2. Med avvikelse från punkt 1 skall mervärdesskatten bli utkrävbar vid utfärdandet av den faktura som avses i artikel 220 om denna utfärdas före den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade. *(2006/112/EG)*

KAPITEL 3

Gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 68

Den beskattningsgrundande händelsen skall anses inträffa vid den tidpunkt då det gemenskapsinterna förvärvet av varor äger rum.

Det gemenskapsinterna förvärvet av varor skall anses äga rum vid den tidpunkt då leverans av liknande varor inom medlemsstatens territorium anses äga rum.

Artikel 69

Mervärdesskatten vid gemenskapsinterna förvärv av varor ska bli utkrävbar vid utfärdandet av fakturan, eller vid utgången av den tidsfrist som avses i artikel 222 första stycket om ingen faktura har utfärdats vid den tidpunkten. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 69 följande lydelse:

1. För gemenskapsinterna förvärv av varor skall mervärdesskatten bli utkrävbar den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade. *(2006/112/EG)*

2. Med avvikelse från punkt 1 skall mervärdesskatten bli utkrävbar vid utfärdandet av den faktura som avses i artikel 220, om denna utfärdas före den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade. *(2006/112/EG)*

KAPITEL 4

Import av varor

Artikel 70

Den beskattningsgrundande händelsen skall anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar vid den tidpunkt då importen av varorna äger rum.

Artikel 71

1. Om varorna vid införseln till gemenskapen hänförts till något av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 156, 276 och 277, till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller till ett förfarande för extern transitering skall den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar först när varorna upphör att omfattas av något av dessa förfaranden eller situationer.

Om de importerade varorna är föremål för tullar, jordbruksavgifter eller avgifter med motsvarande verkan vilka har fastställts inom ramen för en gemensam politik, skall emellertid den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar när den avgiftsgrundande händelsen för dessa tullar och avgifter inträffar respektive när tullarna eller avgifterna blir utkrävbara.

2. Om de importerade varorna inte är föremål för någon av de tullar eller avgifter som avses i punkt 1 andra stycket, skall medlemsstaterna tillämpa gällande tullbestämmelser vad beträffar den beskattningsgrundande händelsen och den tidpunkt då mervärdesskatten blir utkrävbar.

AVDELNING VII

BESKATTNINGSUNDERLAG

KAPITEL 1

Definition

Artikel 72

Vid tillämpningen av detta direktiv skall med *marknadsvärde* avses hela det belopp som förvärvaren av en vara eller tjänst, i samma försäljningsled som det där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster äger rum, i fri konkurrens, skulle få betala till en

oberoende leverantör eller tjänsteleverantör i den medlemsstat där transaktionen beskattas för att vid den tidpunkten erhålla ifrågavarande varor eller tjänster.

Om ingen jämförbar leverans av varor eller inget jämförbart tillhandahållande av tjänster kan fastställas, skall marknadsvärdet utgöras av följande:

1. Med avseende på varor, ett belopp som inte understiger inköpspriset för varorna eller för liknande varor eller, om det inte finns något inköpspris, självkostnadspriset, fastställt vid tidpunkten för transaktionen.

2. Med avseende på tjänster, ett belopp som inte understiger den beskattningsbara personens kostnad för att tillhandahålla tjänsten.

KAPITEL 2

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

Artikel 73

För andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än som avses i artiklarna 74–77 skall beskattningsunderlaget omfatta allt som utgör den ersättning som leverantören eller tillhandahållaren har erhållit eller skall erhålla från förvärvaren eller en tredje part för dessa transaktioner, inklusive subventioner som är direkt kopplade till priset på transaktionerna.

Artikel 74

Om en beskattningsbar person tar ut eller använder varor från sin rörelse eller om en beskattningsbar person eller hans efterföljande rättsinnehavare behåller varor när han upphör att bedriva en beskattningsbar ekonomisk verksamhet, som avses i artiklarna 16 och 18, skall beskattningsunderlaget utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av ett inköpspris, självkostnadspris, bestämda vid den tidpunkt då transaktionerna äger rum.

Artikel 75

För sådana tillhandahållanden av tjänster i form av användning för privat bruk av varor som ingår i en rörelses tillgångar och sådana tillhandahållanden av tjänster utan ersättning som avses i artikel 26 skall beskattningsunderlaget utgöras av den beskattningsbara personens totala kostnad för att tillhandahålla tjänsterna.

Artikel 76

För leveranser av varor i form av överföring till en annan medlemsstat skall beskattningsunderlaget utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av ett inköpspris, självkostnadspris, bestämda vid den tidpunkt då transaktionerna äger rum.

Artikel 77

För sådana tillhandahållanden av tjänster som en beskattningsbar person utför för sin rörelse och som avses i artikel 27 skall beskattningsunderlaget utgöras av marknadsvärdet för transaktionen i fråga.

Artikel 78

Följande poster skall ingå i beskattningsunderlaget:

a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor, med undantag för själva mervärdesskatten.

b) Bikostnader såsom provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader som leverantören debiterar förvärvaren.

För tillämpningen av första stycket b får medlemsstaterna anse kostnader som är föremål för ett separat avtal som bikostnader.

Artikel 79

Följande poster skall inte ingå i beskattningsunderlaget:

a) Prisnedsättningar som rabatt för förtida betalning.

b) Prisreduktioner och rabatter som förvärvaren beviljas och som denne förvärvar vid den tidpunkt då transaktionen äger rum.

c) Belopp som en beskattningsbar person har mottagit av förvärvaren som ersättning för utlägg som gjorts i förvärvarens namn och för förvärvarens räkning och som bokförts på ett interimskonto.

Den beskattningsbara personen skall styrka de faktiska beloppen för de utlägg som avses i första stycket led c, och han skall inte ha rätt att dra av den mervärdesskatt som eventuellt påförts utläggen.

Artikel 79 andra stycket har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 80

1. För att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt får medlemsstaterna i följande fall vidta åtgärder för att beskattningsunderlaget för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster där det föreligger familjeband eller andra nära personliga band, organisa-

toriska band, äganderättsliga band, band på grund av medlemskap, finansiella band eller juridiska band enligt medlemsstatens definition skall motsvara marknadsvärdet:

a) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet och mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177. *(2006/112/EG)*

b) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet, leverantören eller tillhandahållaren inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177 och leveransen eller tillhandahållandet omfattas av ett undantag från skatteplikt enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, artiklarna 378.2, 379.2 eller artiklarna 380–390b. *(2009/162/EU)*

c) Om ersättningen är högre än marknadsvärdet och leverantören eller tillhandahållaren inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177.

Vid tillämpningen av första stycket får även bandet mellan arbetsgivare och arbetstagare eller mellan arbetsgivaren och arbetstagarens familj eller alla andra personer som står arbetstagaren nära betraktas som juridiskt band. *(2006/112/EG)*

2. Vid tillämpningen av valfriheten i punkt 1 får medlemsstaterna fastställa för vilka kategorier av leverantörer, tillhandahållare eller förvärvare dessa åtgärder skall tillämpas. *(2006/112/EG)*

3. Medlemsstaterna skall informera mervärdesskattekommittén om nationella lagstiftningsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 1 såvida det inte rör sig om åtgärder som godkänts av rådet före den 13 augusti 2006 i enlighet med artikel 27.1–27.4 i direktiv 77/388/EEG och som fortsätter att gälla enligt punkt 1 i den här artikeln. *(2006/112/EG)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 80.1 första stycket led b följande lydelse:*
> b) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet, leverantören eller tillhandahållaren inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177 och leveransen eller tillhandahållandet omfattas av ett undantag från skatteplikt enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, artiklarna 378.2, 379.2 eller artiklarna 380–390. *(2006/112/EG)*
>
> *Artikel 80.1 andra stycket har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.*

Artikel 81

De medlemsstater som den 1 januari 1993 inte utnyttjade möjligheten att tillämpa en reducerad skattesats med stöd av artikel 98 får, om de utnyttjar den möjlighet som fastställs i artikel 89, föreskriva att beskattningsunderlaget för sådana leveranser av konstverk som avses i artikel 103.2 skall motsvara en andel av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 73, 74, 76, 78 och 79.

Den andel som avses i första stycket skall fastställas på så sätt att den mervärdesskatt som skall betalas motsvarar minst 5 % av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 73, 74, 76, 78 och 79.

Artikel 82

Medlemsstaterna får föreskriva att beskattningsunderlaget för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster skall innefatta värdet av sådant från skatteplikt undantaget investeringsguld som avses i artikel 346, vilket tillhandahållits av förvärvaren för att utnyttjas som bas för bearbetning och därigenom förlorar sin status som investeringsguld som är undantaget från mervärdesskatt vid leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster. Det värde som skall användas är marknadsvärdet på investeringsguldet vid den tidpunkt då varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

KAPITEL 3

Gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 83

För gemenskapsinterna förvärv av varor skall beskattningsunderlaget utgöras av samma poster som dem som i enlighet med kapitel 2 används för att bestämma beskattningsunderlaget för leverans av samma varor inom medlemsstatens territorium. Särskilt skall, för de transaktioner som avses i artiklarna 21 och 22 och som likställs med gemenskapsinterna förvärv av varor, beskattningsunderlaget utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av ett inköpspris, självkostnadspris, bestämda vid den tidpunkt då transaktionerna sker.

Artikel 83 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 84

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att punktskatt som skall betalas eller har betalats av den som gör ett gemenskapsinternt förvärv av en punktskattepliktig vara ingår i beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 78 första stycket led a.

2. Om den som gör ett gemenskapsinternt förvärv av varor efter förvärvet erhåller återbetalning av punktskatt som betalats i den medlemsstat varifrån varorna försänts eller transporterats, skall beskattningsunderlaget nedsättas i motsvarande mån i den medlemsstat inom vars territorium det gemenskapsinterna förvärvet av varor ägde rum.

Artikel 84.1 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

KAPITEL 4

Import av varor

Artikel 85

För import av varor skall beskattningsunderlaget utgöras av det värde som i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser fastställts som tullvärdet.

Artikel 86

1. Följande poster skall ingå i beskattningsunderlaget, i den mån de inte redan ingår:

a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor som påförs utanför importmedlemsstaten och sådana som påförs med anledning av importen, med undantag för den mervärdesskatt som skall tas ut.

b) Bikostnader såsom provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader, som uppkommer fram till varornas första bestämmelseort inom importmedlemsstatens territorium samt bikostnader som härrör från transport till en annan bestämmelseort i gemenskapen, om denna är känd när den beskattningsgrundande händelsen inträffar.

2. I punkt 1 b avses med *första bestämmelseort* den ort som anges på fraktsedeln eller varje annan handling med vars hjälp varorna införs i importmedlemsstaten. Om ingen sådan angivelse finns, skall platsen för den första omlastningen i importmedlemsstaten anses vara första bestämmelseort.

Artikel 87

Följande poster skall inte ingå i beskattningsunderlaget:

a) Prisnedsättningar som rabatt för förtida betalning.

b) Prisreduktioner och rabatter som förvärvaren beviljas och som han erhåller vid den tidpunkt då importen äger rum.

Artikel 88

När varor som tillfälligt exporterats ut ur gemenskapen återimporteras efter att utanför gemenskapen ha genomgått reparation, bearbetning eller anpassning eller ha blivit iståndsatta eller omarbetade, skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att de framställda varorna för mervärdesskatteändamål behandlas på samma sätt som om den nämnda behandlingen av dem hade skett inom deras territorium.

Artikel 89

De medlemsstater som den 1 januari 1993 inte utnyttjade möjligheten att tillämpa en reducerad skattesats med stöd av artikel 98 får föreskriva att beskattningsunderlaget för import av konstverk, samlarföremål och antikviteter, såsom dessa definieras i leden 2, 3 och 4 i artikel 311.1, skall motsvara en andel av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 85, 86 och 87.

Den andel som avses i första stycket skall fastställas på så sätt att den mervärdesskatt som skall betalas för importen motsvarar minst 5 % av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 85, 86 och 87.

KAPITEL 5

Övriga bestämmelser

Artikel 90

1. Vid avbeställning, hävning, icke godkännande, helt eller delvis utebliven betalning eller nedsättning av priset efter det att transaktionen ägt rum, skall beskattningsunderlaget nedsättas i motsvarande omfattning på de villkor som medlemsstaterna bestämmer.

2. Om betalningen helt eller delvis uteblir, får medlemsstaterna avvika från bestämmelsen i punkt 1.

Artikel 91

1. När uppgifter till ledning för bestämning av beskattningsunderlaget vid import uttrycks i en annan valuta än valutan i den medlemsstat i vilken bestämningen sker, skall växelkursen bestämmas i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser för beräkning av tullvärdet. *(2006/112/EG)*

2. När uppgifter till ledning för bestämning av beskattningsunderlaget för någon annan transaktion än import av varor uttrycks i en annan valuta än valutan i den medlemsstat där bestämningen sker, skall den tillämpliga omräkningskursen vara den senaste säljkurs som vid den tidpunkt då mervärdesskatten blir utkrävbar har registrerats på den eller de mest representativa valutamarknaderna i medlemsstaten i fråga, eller en kurs som bestäms genom hänvisning till denna marknad eller dessa marknader, i enlighet med de regler som fastställts av den medlemsstaten. *(2006/112/EG)*

Medlemsstaterna ska i stället godta att den senaste växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar används. Omräkning mellan andra valutor än

euro ska göras med användande av växelkursen i euro för varje valuta. Medlemsstaterna får kräva att den beskattningsbara personen underrättar dem om att denna möjlighet utnyttjats.

För vissa av de transaktioner som avses i första stycket eller för vissa kategorier av beskattningsbara personer får medlemsstaterna dock fortsätta att tillämpa den omräkningskurs som fastställs i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser för beräkning av tullvärdet. *(2010/45/EU)*

> *Intill den 1 januari 2013 hade artikel 91.2 andra stycket följande lydelse:*
> För vissa av de transaktioner som avses i första stycket eller vissa kategorier av beskattningsbara personer får medlemsstaterna dock fortsätta att tillämpa den omräkningskurs som fastställs i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser för beräkning av tullvärdet. *(2006/112/EG)*

Artikel 92

Vad beträffar kostnader för returemballage får medlemsstaterna fatta ett av följande beslut:

a) Att utesluta dem från beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att detta underlag justeras om emballaget inte återlämnas,

b) Att låta dem ingå i beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att beskattningsunderlaget justeras om emballaget faktiskt återlämnas.

AVDELNING VIII

SKATTESATSER

KAPITEL 1

Tillämpning av skattesatser

Artikel 93

Den skattesats som skall tillämpas på beskattningsbara transaktioner skall vara den som är i kraft vid tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen.

I följande fall skall den tillämpliga skattesatsen dock vara den som är i kraft när skatten blir utkrävbar:

a) De fall som avses i artiklarna 65 och 66.

b) De fall som avser gemenskapsinterna förvärv av varor.

c) De fall av import av varor som avses i artikel 71.1 andra stycket och 71.2.

Artikel 94

1. Den skattesats som skall tillämpas vid gemenskapsinterna förvärv av varor skall vara den som skulle tillämpas inom medlemsstatens territorium på leverans av motsvarande varor.

2. Om inte annat följer av möjligheten i artikel 103.1 att tillämpa en reducerad skattesats vid import av konstverk, samlarföremål och antikviteter, skall skattesatsen vid import av varor vara den som skulle tillämpas inom medlemsstatens territorium på leverans av samma varor.

Artikel 95

Om skattesatserna ändras får medlemsstaterna, i de fall som anges i artiklarna 65 och 66, genomföra justeringar för att ta hänsyn till den skattesats som var tillämplig vid den tidpunkt då leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna ägde rum.

Medlemsstaterna får även införa lämpliga övergångsåtgärder.

KAPITEL 2

Skattesatsernas struktur och nivåer

Avsnitt 1

Normalskattesats

Artikel 96

Medlemsstaterna skall tillämpa en normalskattesats för mervärdesskatt, som skall fastställas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och som skall vara densamma för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster.

Artikel 97

Från och med den 1 januari 2011 till och med den 31 december 2015 får normalskattesatsen inte vara lägre än 15 %. *(2010/88/EU)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 97 följande lydelse:
1. Från och med den 1 januari 2006 till och med den 31 december 2010 får normalskattesatsen inte vara lägre än 15 %. *(2006/112/EG)*
2. Rådet skall, i enlighet med artikel 93 i fördraget, besluta om nivån på den normalskattesats som skall tillämpas efter den 31 december 2010. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 2

Reducerade skattesatser

Artikel 98

1. Medlemsstaterna får tillämpa en eller två reducerade skattesatser. *(2006/112/EG)*

2. De reducerade skattesatserna får endast tillämpas på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster i de kategorier som anges i bilaga III. *(2006/112/EG)*

De reducerade skattesatserna får inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. *(2008/8/EG)*

3. Vid tillämpningen av de reducerade skattesatser som avses i punkt 1 på varukategorier får medlemsstaterna använda Kombinerade nomenklaturen för att fastställa exakt vad respektive kategori omfattar. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 98.2 andra stycket följande lydelse:
De reducerade skattesatserna får inte tillämpas på de tjänster som avses i artikel 56.1 k. *(2006/112/EG)*

Artikel 99

1. De reducerade skattesatserna skall fastställas som en viss procentsats av beskattningsunderlaget vilken inte får vara lägre än 5 %.

2. Varje reducerad skattesats skall bestämmas så, att det mervärdesskattebelopp som följer av tillämpningen av en sådan skattesats i normalfallet gör det möjligt att dra av hela den mervärdesskatt som är avdragsgill enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177.

Artikel 100

På grundval av en rapport från kommissionen skall rådet vartannat år, med början 1994, granska tillämpningsområdet för de reducerade skattesatserna.

Rådet får i enlighet med artikel 93 i fördraget besluta att ändra i förteckningen över varor och tjänster i bilaga III.

Artikel 101

Senast den 30 juni 2007 skall kommissionen på grundval av en undersökning som skall genomföras av en oberoende ekonomisk tankesmedja förelägga Europaparlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport om effekterna av reducerade skattesatser som tillämpas på tjänster som tillhandahålls lokalt, inbegripet restaurangtjänster, särskilt när det gäller nya arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt och en väl fungerande inre marknad.

Avsnitt 3

Särskilda bestämmelser

Artikel 102

Efter samråd med mervärdesskattekommittén får varje medlemsstat tillämpa en reducerad skattesats på leverans av naturgas, el eller fjärrvärme. *(2009/162/EU)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 102 följande lydelse:*
> Medlemsstaterna får tillämpa en reducerad skattesats på leverans av naturgas, el och fjärrvärme, förutsatt att ingen risk för snedvridning av konkurrensen föreligger.
> En medlemsstat som avser att tillämpa en reducerad skattesats med stöd av första stycket skall underrätta kommissionen i förväg. Kommissionen skall fastställa om det föreligger någon risk för snedvridning av konkurrensen. Om kommissionen inte har gjort detta inom tre månader efter mottagandet av en sådan underrättelse, skall någon risk för snedvridning av konkurrensen inte anses föreligga. *(2006/112/EG)*

Artikel 103

1. Medlemsstaterna får föreskriva att den reducerade skattesats eller en av de reducerade skattesatser som de tillämpar med stöd av artiklarna 98 och 99 också skall tillämpas vid import av konstverk, samlarföremål och antikviteter, såsom dessa definieras leden 2, 3 och 4 i artikel 311.1.

2. När medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som anges i punkt 1 får de även tillämpa den reducerade skattesatsen på följande transaktioner:

a) Leveranser av konstverk som görs av upphovsmannen eller hans efterföljande rättsinnehavare.

b) Leveranser av konstverk som tillfälligt utförs av en beskattningsbar person som inte är en beskattningsbar återförsäljare, när konstverken har importerats av den beskattningsbara personen själv eller när de har levererats till honom av upphovsmannen eller hans efterföljande rättsinnehavare eller när de har gett honom rätt till fullt avdrag av mervärdesskatten.

Artikel 104

Österrike får för kommunerna Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) tillämpa en andra normalskattesats som är lägre än den tillämpliga skattesatsen för Österrike i övrigt, dock lägst 15 %.

Artikel 104a

Cypern får tillämpa den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på leverans av gasol (LPG) i tuber. *(2009/47/EG)*

Artikel 105

1. Portugal får tillämpa den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på broavgifter i Lissabonområdet. *(2009/47/EG)*

2. Portugal får för transaktioner som utförs i de autonoma regionerna Azorerna och Madeira och för direkt import till dessa regioner tillämpa lägre skattesatser än dem som gäller på fastlandet. *(2009/47/EG)*

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 105 följande lydelse:
Portugal får för transaktioner som utförs i de autonoma regionerna Azorerna och Madeira och för direkt import till dessa regioner tillämpa lägre skattesatser än dem som gäller på fastlandet. *(2006/112/EG)*

Artikel 106 Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 106 följande lydelse och rubrik:
KAPITEL 3
Tillfälliga bestämmelser rörande vissa arbetsintensiva tjänster
(2006/112/EG)
Medlemsstaterna får av rådet genom enhälligt beslut på kommissionens förslag beviljas tillstånd att som längst till och med den 31 december 2010 tillämpa de reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på de tjänster som anges i bilaga IV.
De reducerade skattesatserna får tillämpas på tjänster inom högst två av de kategorier som anges i bilaga IV.
I undantagsfall kan en medlemsstat beviljas tillstånd att tillämpa de reducerade skattesatserna på tjänster inom tre av de ovannämnda kategorierna.
(2006/112/EG)

Artikel 107 Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 107 följande lydelse:
De tjänster som avses i artikel 106 skall uppfylla följande villkor:
a) De skall vara arbetsintensiva.
b) De skall till stor del tillhandahållas slutkonsumenten direkt.
c) De skall i huvudsak vara lokala och inte kunna leda till snedvridning av konkurrensen.
Dessutom måste det finnas ett nära samband mellan de lägre priser som den reducerade skattesatsen leder till och den ökning av efterfrågan och sysselsättning som kan förutses. Tillämpningen av den reducerade skattesatsen får inte inverka menligt på den inre marknadens funktion. *(2006/112/EG)*

Artikel 108 Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 108 följande lydelse:
En medlemsstat som efter den 31 december 2005 för första gången önskar tillämpa en reducerad skattesats på en eller flera av de tjänster som avses i artikel 106 i enlighet med den här artikeln skall underrätta kommissionen om detta senast den 31 mars 2006. Den skall före denna dag till kommissionen lämna alla relevanta uppgifter om de nya åtgärder den vill införa, särskilt följande:
a) Uppgift om åtgärdens tillämpningsområde och en noggrann beskrivning av de berörda tjänsterna.
b) Uppgifter som visar att villkoren i artikel 107 är uppfyllda.
c) Uppgifter som visar budgetkostnaden för den planerade åtgärden.
(2006/112/EG)

KAPITEL 4

Särskilda bestämmelser som skall tillämpas fram till införandet av en slutlig ordning

Artikel 109

Bestämmelserna i detta kapitel skall gälla fram till dess den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs.

Artikel 110

De medlemsstater som den 1 januari 1991 beviljade undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet eller tillämpade reducerade skattesatser som är lägre än minimisatsen i artikel 99 får fortsätta att tillämpa dessa.

De undantag från skatteplikt och reducerade skattesatser som avses i första stycket skall stå i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen och ha antagits av väl definierade sociala skäl och till förmån för slutkonsumenterna.

Artikel 111

Undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet får på de villkor som anges i artikel 110 andra stycket fortsätta att tillämpas i följande fall:

a) Av Finland, på leveranser av tidningar och tidskrifter till prenumeranter samt tryckning av publikationer som distribueras till medlemmar i allmännyttiga sammanslutningar,

b) Av Sverige, på leveranser av tidningar, inklusive radio- och kassett-tidningar för synskadade, av läkemedel till sjukhus eller av läkemedel som säljs mot recept eller framställning av tidskrifter för ideella organisationer eller tjänster som har samband med sådan framställning. *(2006/112/EG)*

c) Av Malta, på leveranser av livsmedel och läkemedel. *(2009/47/EG)*

Artikel 112

Om bestämmelserna i artikel 110 för Irlands del skulle skapa snedvridning av konkurrensen när det gäller leverans av energiprodukter för uppvärmning och belysning, får kommissionen på särskild begäran bevilja Irland tillstånd att tillämpa en reducerad skattesats på sådana leveranser, i enlighet med artiklarna 98 och 99.

I det fall som avses i första stycket skall Irland inlämna sin begäran till kommissionen tillsammans med alla nödvändiga upplysningar. Om kommissionen inte har fattat något beslut inom tre månader efter mottagandet av denna begäran, skall Irland anses ha beviljats tillstånd att tillämpa den föreslagna reducerade skattesatsen.

Artikel 113

De medlemsstater som för andra varor och tjänster än som anges i bilaga III den 1 januari 1991 i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen beviljade undantag från skatteplikt, med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, eller tillämpade reducerade skattesatser som var lägre än minimum i artikel 99 får tillämpa den reducerade skattesatsen eller den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster.

Artikel 114

1. De medlemsstater som den 1 januari 1993 var tvungna att höja den normalskattesats som gällde den 1 januari 1991 med mer än 2 procent får på leveranser av varor och på tillhandahållanden av tjänster i de kategorier som anges i bilaga III tillämpa en reducerad skattesats som är lägre än minimum i artikel 99. *(2006/112/EG)*

Vidare får de medlemsstater som avses i första stycket tillämpa en sådan skattesats på barnkläder och barnskor samt bostäder. *(2009/47/EG)*

2. Medlemsstaterna får inte med stöd av punkt 1 införa undantag med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 114.1 andra stycket följande lydelse:
Vidare får de medlemsstater som avses i första stycket tillämpa en sådan skattesats på restaurangtjänster, barnkläder, barnskor och bostäder. *(2006/112/EG)*

Artikel 115

De medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade en reducerad skattesats på barnkläder, barnskor eller bostäder får fortsätta att tillämpa den skattesatsen på leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster. *(2009/47/EG)*

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 115 följande lydelse:
De medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade en reducerad skattesats på restaurangtjänster, barnkläder, barnskor och bostäder får fortsätta att tillämpa den skattesatsen på leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster. *(2006/112/EG)*

Artikel 116 Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 116 följande lydelse:
Portugal får på restaurangtjänster tillämpa den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98, förutsatt att denna skattesats inte är lägre än 12 %. *(2006/112/EG)*

Artikel 117

1. *Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.*

2. Österrike får på uthyrning av fast egendom avsedd som bostad tillämpa den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98, förutsatt att denna skattesats inte är lägre än 10 %. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 117.1 följande lydelse:
Vid tillämpningen av artikel 115 får Österrike fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på restaurangtjänster. *(2006/112/EG)*

Artikel 118

De medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade en reducerad skattesats på andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än sådana som avses i bilaga III får tillämpa den reducerade skattesatsen eller den ena av de två reducerade skattesatser som avses

i artikel 98 på dessa leveranser eller tillhandahållanden, förutsatt att skattesatsen inte är lägre än 12 %.

Första stycket skall inte gälla för sådana leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, såsom dessa definieras i leden 1–4 i artikel 311.1, som är föremål för mervärdesskatt i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal i artiklarna 312–325 eller ordningen för försäljning på offentlig auktion.

Artikel 119

Vid tillämpningen av artikel 118 får Österrike tillämpa en reducerad skattesats på vin som framställts i en producerande jordbrukares jordbruksföretag, förutsatt att skattesatsen inte är lägre än 12 %.

Artikel 120

Grekland får i regionerna Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserna och Cykladerna och på öarna Thasos, Norra Sporaderna, Samothrake och Skiros i Egeiska havet tillämpa skattesatser som är upp till 30 % lägre än motsvarande skattesatser på det grekiska fastlandet.

Artikel 121

De medlemsstater som den 1 januari 1993 betraktade beställningsarbete som leverans av varor får på leveranser enligt avtal om beställningsarbete tillämpa den skattesats som är tillämplig på den vara som framställs genom beställningsarbetet.

I första stycket avses med *leveranser enligt avtal om beställningsarbete* att den som har åtagit sig arbetet till sin kund levererar lös egendom som han har tillverkat eller satt samman med hjälp av material eller föremål som kunden i detta syfte har ställt till hans förfogande, oavsett om den som har åtagit sig arbetet har levererat en del av det använda materialet eller inte.

Artikel 122

Medlemsstaterna får tillämpa en reducerad skattesats på leverans av levande växter och andra produkter från blomsterodling, inklusive lökar, rötter och liknande produkter, snittblommor och prydnadsbladväxter, och på leverans av ved.

KAPITEL 5

Tillfälliga bestämmelser

Artikel 123

Fram till och med den 31 december 2010 får Republiken Tjeckien fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % för tillhandahållandet av byggnadsarbeten för bostäder som inte utgör ett led i socialpolitiken och inte omfattar byggnadsmaterial. *(2007/75/EG)*

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 123 följande lydelse:
Tjeckien får fram till och med den 31 december 2007 fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % på följande transaktioner:
a) Leverans av värmeenergi som används för uppvärmning och produktion av varmvatten av privata hushåll och småföretagare vilka inte är föremål för mervärdesskatt, med undantag för råvaror som används för att generera värmeenergi.
b) Tillhandahållandet av byggnadsarbeten för bostäder som inte ingår som ett led i socialpolitiken och inte omfattar byggnadsmaterial. *(2006/112/EG)*

Artikel 124 Har upphävts genom direktiv 2007/75/EG.

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 124 följande lydelse:
Estland får till och med den 30 juni 2007 fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % på leverans av värme till fysiska personer, bostadsföreningar, kyrkor, församlingar samt institutioner och organ som finansieras genom statens, en landsbygdskommuns eller en stads budget, samt på leverans av torv, briketter, kol och ved till fysiska personer. *(2006/112/EG)*

Artikel 125

1. Cypern får fortsätta att bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av läkemedel och livsmedel, med undantag för glass, isglass, frusen yoghurt, sorbet och liknande produkter samt produkter avsedda som tilltugg (potatischips/potatisstickor, potatispuffar och liknande produkter som förpackas för konsumtion utan ytterligare beredning) till och med den 31 december 2010. *(2007/75/EG)*

2. *Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.*

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 125.2 följande lydelse:
2. Cypern får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % på tillhandahållande av restaurangtjänster till och med den 31 december 2010, eller fram till dess den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först. *(2007/75/EG)*

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 125 följande lydelse:
1. Cypern får fortsätta att bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av läkemedel och livsmedel, med undantag för glass, isglass, frusen yoghurt, sorbet och

liknande produkter samt produkter avsedda som tilltugg (potatischips/potatisstickor, potatispuffar och liknande produkter som förpackas för konsumtion utan ytterligare beredning) till och med den 31 december 2007. *(2006/112/EG)*

2. Cypern får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % på tillhandahållande av restaurangtjänster till och med den 31 december 2007, eller fram till dess den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först. *(2006/112/EG)*

Artikel 126 Har upphävts genom direktiv 2007/75/EG.

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 126 följande lydelse:

Ungern får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 12 % på följande transaktioner:

a) Leverans av kol, kolbriketter, koks, ved och träkol samt på tillhandahållande av fjärrvärmetjänster till och med den 31 december 2007.

b) Tillhandahållande av restaurangtjänster och livsmedel som säljs i liknande lokaler till och med den 31 december 2007 eller fram till det att den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först. *(2006/112/EG)*

Artikel 127 Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 127 följande lydelse:

Malta får fram till och med den 31 december 2010 fortsätta att bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av livsmedel och läkemedel. *(2007/75/EG)*

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 127 följande lydelse:

Malta får fram till och med den 1 januari 2010 fortsätta att bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av livsmedel och läkemedel. *(2006/112/EG)*

Artikel 128

1. Polen får bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av vissa böcker och facktidskrifter till och med den 31 december 2010. *(2007/75/EG)*

2. *Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.*

3. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats som inte får understiga 3 % på livsmedel som avses i punkt 1 i bilaga III till och med den 31 december 2010. *(2007/75/EG)*

4. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats som inte får understiga 7 % på tillhandahållande av tjänster, som inte tillhandahålls som ett led i socialpolitiken, för uppförande, renovering och ombyggnad av bostadshus, exklusive byggnadsmaterial, samt för leverans före första inflyttning av bostadshus eller del av bostadshus som avses i artikel 12.1 a till och med den 31 december 2010. *(2007/75/EG)*

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 128.2 följande lydelse:
Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 7 % på tillhandahållandet av restaurangtjänster till och med den 31 december 2010, eller fram till det att den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först. *(2007/75/EG)*

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 128 följande lydelse:
1. Polen får bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av vissa böcker och facktidskrifter till och med den 31 december 2007.
2. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 7 % på tillhandahållandet av restaurangtjänster till och med den 31 december 2007, eller fram till det att den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först.
3. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats som inte får understiga 3 % på livsmedel som avses i punkt 1 i bilaga III till och med den 30 april 2008.
4. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats som inte får understiga 3 % på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster av de slag som normalt är avsedda för jordbruksproduktion, men exklusive kapitalvaror såsom maskiner och byggnader som avses i punkt 11 i bilaga III till och med den 30 april 2008.
5. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats som inte får understiga 7 % på tillhandahållande av tjänster, som inte tillhandahålls som ett led i socialpolitiken, för uppförande, renovering och ombyggnad av bostadshus, exklusive byggnadsmaterial, samt för leverans före första inflyttning av bostadshus eller del av bostadshus som avses i artikel 12.1 a till och med den 31 december 2007. *(2006/112/EG)*

Artikel 129

1. *Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.*

2. Slovenien får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % för tillhandahållandet av uppförande, renovering och underhåll av bostäder som inte ingår som ett led i socialpolitiken och inte omfattar byggnadsmaterial till och med den 31 december 2010. *(2007/75/EG)*

Intill den 1 juni 2009 hade artikel 129.1 följande lydelse:
Slovenien får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 8,5 % på anrättning av måltider till och med den 31 december 2010, eller fram till det att den slutliga ordningen som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först. *(2007/75/EG)*

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 129 följande lydelse:
1. Slovenien får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 8,5 % på anrättning av måltider till och med den 31 december 2007, eller fram till det att den slutliga ordningen som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först. *(2006/112/EG)*
2. Slovenien får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % för tillhandahållandet av uppförande, renovering och underhåll av bostäder som

inte ingår som ett led i socialpolitiken och inte omfattar byggnadsmaterial till och med den 31 december 2007. *(2006/112/EG)*

Artikel 130 Har upphävts genom direktiv 2007/75/EG.

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 130 följande lydelse:

Slovakien får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % på följande transaktioner:

a) Tillhandahållande av byggnadsarbeten, exklusive byggnadsmaterial, för bostäder som inte utgör ett led i socialpolitiken till och med den 31 december 2007.

b) Leverans av värmeenergi som används för uppvärmning och produktion av varmvatten av privata hushåll och småföretagare som inte är föremål för mervärdesskatt, med undantag av råvaror för att generera värmeenergi till och med den 31 december 2008. *(2006/112/EG)*

AVDELNING IX

UNDANTAG FRÅN SKATTEPLIKT

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 131

Undantagen från skatteplikt i kapitlen 2–9 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser och i enlighet med de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av dessa undantag och förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.

KAPITEL 2

Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset

Artikel 132

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Tjänster och därmed förenade varuleveranser som tillhandahålls av det offentliga postväsendet, med undantag för persontransporter och telekommunikationstjänster.

b) Sjukhusvård och sjukvård samt transaktioner nära knutna till dessa, som utförs av offentligrättsliga organ eller under jämförbara sociala betingelser av sjukhus, centrum för medicinsk behandling eller diagnos och andra i vederbörlig ordning erkända inrättningar av liknande art.

c) Sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare såsom dessa definieras av medlemsstaten i fråga.

d) Leveranser av organ, blod och mjölk från människor.

e) Tillhandahållande av tjänster av tandtekniker inom ramen för deras yrkesutövning samt leveranser av tandproteser av tandläkare och tandtekniker.

f) Tillhandahållande av tjänster av fristående grupper av personer vilka bedriver en verksamhet som är undantagen från mervärdesskatt eller för vilken de inte är en beskattningsbar person, i syfte att tillhandahålla medlemmarna av dessa grupper tjänster som är direkt nödvändiga för att bedriva denna verksamhet, om grupperna endast begär ersättning av sina medlemmar för deras andel av gemensamma utgifter, förutsatt att undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

g) Tillhandahållanden av tjänster och leveranser av varor med nära anknytning till hjälparbete eller socialt trygghetsarbete, däribland sådana som görs av ålderdomshem, av offentligrättsliga organ eller av andra organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär.

h) Tillhandahållanden av tjänster och leveranser av varor med nära anknytning till skydd av barn och ungdomar vilka görs av offentligrättsliga organ eller andra organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär.

i) Undervisning och fostran av barn och ungdomar, skolundervisning, universitetsutbildning, yrkesutbildning och fortbildning samt tillhandahållande av tjänster och leverans av varor med nära anknytning därtill, som utförs av offentligrättsliga organ med detta syfte eller av andra organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ med liknande syften.

j) Undervisning som ges privat av lärare och som avser skolundervisning eller universitetsutbildning.

k) Tillhandahållande av personal av religiösa eller filosofiska institutioner för de verksamheter som avses i b, g, h och i, i syfte att ge själavård.

l) Tillhandahållanden av tjänster och leveranser av varor med nära anknytning därtill som görs till medlemmarna i deras gemensamma intresse av organisationer som utan vinstsyfte verkar i politiskt, fackligt, religiöst, patriotiskt, filosofiskt, filantropiskt eller medborgerligt syfte, mot en medlemsavgift som bestäms i enlighet med organets stadgar, förutsatt att undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

m) Vissa tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning vilka görs av organisationer utan vinstsyfte till personer som ägnar sig åt idrott eller fysisk träning.

n) Vissa tillhandahållanden av kulturella tjänster och leveranser av varor med nära anknytning därtill vilka görs av offentligrättsliga

organ eller av andra kulturella organ som är erkända av medlemsstaten i fråga.

o) Tillhandahållande av tjänster och leverans av varor vilka görs av organisationer vars transaktioner är undantagna från skatteplikt i enlighet med b, g, h, i, l, m och n, i samband med penninginsamlingsevenemang som anordnas uteslutande till förmån för organisationen själv, förutsatt att undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

p) Transport av sjuka eller skadade personer i för ändamålet särskilt utformade fordon vilken utförs av organ med vederbörligt tillstånd.

q) Icke-kommersiell verksamhet som utförs av offentliga radio- och televisionsorgan.

2. Medlemsstaterna får för tillämpningen av punkt 1 o införa nödvändiga restriktioner, särskilt vad beträffar antalet evenemang eller de intäktsbelopp som kan undantas.

Artikel 133

Medlemsstaterna får, när det gäller andra organ än offentligrättsliga organ, i varje enskilt fall göra undantagen i artikel 132.1 b, g, h, i, l, m och n beroende av att ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

a) Organen i fråga får inte ha som mål att systematiskt sträva efter att uppnå vinst, och vinster som ändå uppstår får inte delas ut utan skall avsättas för bibehållande eller förbättring av de tjänster som tillhandahålls.

b) Organen i fråga skall ledas och förvaltas på huvudsakligen frivillig basis av personer som inte har något direkt eller indirekt intresse, vare sig själva eller genom en mellanman, av verksamhetens resultat.

c) De priser som organen sätter skall vara godkända av de offentliga myndigheterna eller inte överstiga sådana priser eller, när det gäller transaktioner vars pris inte är föremål för godkännande, vara lägre än de priser som debiteras för liknande tjänster av kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.

d) Undantagen får inte befaras vålla snedvridning av konkurrensen till skada för kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.

De medlemsstater som i enlighet med bilaga E i direktiv 77/388/ EEG den 1 januari 1989 tog ut mervärdesskatt på de transaktioner som avses i artikel 132.1 m och n kan även tillämpa de villkor som anges i första stycket led d i den här artikeln när undantag medges för den leverans av varor eller det tillhandahållanden av tjänster som utförs av offentligrättsliga organ.

Artikel 133 andra stycket har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 134

Tillhandahållande av tjänster eller leverans av varor skall i följande fall inte omfattas av undantaget från skatteplikt som avses i artikel 132.1 b, g, h, i, l, m och n:

a) När transaktionerna inte är absolut nödvändiga för att de undantagna transaktionerna skall kunna utföras.

b) När det grundläggande syftet med transaktionerna är att vinna ytterligare intäkter åt organet genom transaktioner som utförs i direkt konkurrens med kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.

KAPITEL 3

Undantag för andra verksamheter

Artikel 135

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, inbegripet tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter.

b) Beviljande av och förmedling av krediter samt förvaltning av krediter av den som beviljat krediten.

c) Förmedling av och annan befattning med kreditgarantier eller andra säkerheter samt förvaltning av kreditgarantier av den som beviljat kredit.

d) Transaktioner, inbegripet förmedling, rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av indrivning av fordringar.

e) Transaktioner, inbegripet förmedling, rörande valuta, sedlar och mynt använda som lagligt betalningsmedel, med undantag av mynt och sedlar som är samlarobjekt, dvs. guld-, silver- eller andra metallmynt eller sedlar som normalt inte används som lagligt betalningsmedel eller som är av numismatiskt intresse.

f) Transaktioner, inbegripet förmedling men med undantag av förvaltning och förvar, rörande aktier, andelar i bolag eller andra sammanslutningar, obligationer och andra värdepapper, dock med uteslutande av handlingar som representerar äganderätt till varor och sådana rättigheter eller värdepapper som avses i artikel 15.2.

g) Förvaltning av särskilda investeringsfonder såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

h) Leverans till nominella värdet av frimärken giltiga för posttjänster inom respektive medlemsstats territorium, skattemärken och andra liknande märken.

i) Vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel, om inte annat följer av de villkor och begränsningar som fastställs av varje medlemsstat.

j) Leverans av andra byggnader eller delar därav och den mark de står utom sådana leveranser som avses i artikel 12.1 a.

k) Leverans av annan obebyggd mark än sådan mark för bebyggelse som avses i artikel 12.1 b.

l) Utarrendering och uthyrning av fast egendom.

2. Följande transaktioner skall inte omfattas av undantaget från skatteplikt i punkt 1 l:

a) Tillhandahållande av logi, såsom detta definieras i medlemsstaternas lagstiftning, inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion, däribland tillhandahållande av logi i semesterbyar eller på områden som iordningställts för användning som campingplatser.

b) Uthyrning av lokaler och platser för parkering av fordon.

c) Uthyrning av varaktigt installerad utrustning och maskiner.

d) Uthyrning av boxar.

Medlemsstaterna får besluta om ytterligare begränsningar av tillämpningsområdet för undantaget i punkt 1 l.

Artikel 136

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt: *(2006/112/EG)*

a) Leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390b, förutsatt att varorna inte har gett upphov till avdragsrätt. *(2009/162/EU)*

b) Leverans av varor vars anskaffning eller användning inte varit berättigad till avdrag för mervärdesskatt i enlighet med artikel 176. *(2006/112/EG)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 136 a följande lydelse:*
> a) Leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390, förutsatt att varorna inte har gett upphov till avdragsrätt. *(2006/112/EG)*

Artikel 137

1. Medlemsstaterna får medge beskattningsbara personer rätt till valfrihet för beskattning av följande transaktioner:

a) Sådana finansiella transaktioner som avses i artikel 135.1 b–g.

b) Leveranser av byggnader eller delar därav och den mark de står på utom sådana leveranser som avses i artikel 12.1 a.

c) Leveranser av annan obebyggd mark än sådan mark för bebyggelse som avses i artikel 12.1 b.

d) Utarrendering och uthyrning av fast egendom.

2. Medlemsstaterna skall fastställa de närmare villkoren för utövande av den rätt till valfrihet som avses i punkt 1.

Medlemsstaterna får inskränka räckvidden av den rätten.

KAPITEL 4

Undantag i samband med gemenskapsinterna transaktioner

Avsnitt 1

Undantag för leverans av varor

Artikel 138

1. Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen, om leveransen görs till en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.

2. Förutom de leveranser som avses i punkt 1 skall medlemsstaterna undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av nya transportmedel som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen till förvärvaren, om leveransen görs till en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.

b) Leverans av punktskattepliktiga varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen till förvärvaren, om leveransen görs till en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av andra varor än punktskattepliktiga varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 och försändelsen eller transporten av varorna utförs i enlighet med artikel 7.4 och 7.5 eller artikel 16 i direktiv 92/12/EEG.

c) Varuleverans i form av överföring till en annan medlemsstat vilken skulle omfattas av undantagen från skatteplikt i punkt 1 och punkt 2 a och b om den hade gjorts till en annan beskattningsbar person.

Artikel 139

1. Undantaget i artikel 138.1 skall inte tillämpas på leverans av varor av beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.

Undantaget skall inte heller tillämpas på leverans av varor till en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1.

2. Undantaget i artikel 138.2 b skall inte tillämpas på leverans av punktskattepliktiga varor av beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.

3. Undantaget i artikel 138.1 och 138.2 b och c skall inte tillämpas på sådan leverans av varor som är föremål för mervärdesskatt i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal i artiklarna 312–325 eller ordningen för försäljning på offentlig auktion.

Undantaget i artikel 138.1 och 138.2 c skall inte tillämpas på sådan leverans av begagnade transportmedel enligt definitionen i artikel 327.3 som är föremål för mervärdesskatt i enlighet med övergångsordningen för begagnade transportmedel.

Avsnitt 2

Undantag för gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 140

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Gemenskapsinterna förvärv av varor när leverans av sådana varor av en beskattningsbar person under alla förhållanden skulle vara

undantagen från skatteplikt inom deras respektive territorium. *(2006/112/EG)*

b) Gemenskapsinterna förvärv av varor vilkas import under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 143.1 a, b och c samt e–l. *(2009/69/EG)*

c) Gemenskapsinterna förvärv av varor när förvärvaren under alla förhållanden, i enlighet med artiklarna 170 och 171, skulle ha rätt till full återbetalning av den mervärdesskatt som skulle betalas i enlighet med artikel 2.1 b. *(2006/112/EG)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 140 led b följande lydelse:*
>
> b) Gemenskapsinterna förvärv av varor vilkas import under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 143 a, b och c samt e–l. *(2006/112/EG)*

Artikel 141

Medlemsstaterna skall vidta särskilda åtgärder för att se till att mervärdesskatt inte tas ut på gemenskapsinterna förvärv av varor inom deras territorium, i enlighet med artikel 40, när följande villkor är uppfyllda:

a) Förvärvet görs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i medlemsstaten, men som har registrerats till mervärdesskatt i en annan medlemsstat.

b) Förvärvet görs för en efterföljande leverans av varorna inom samma medlemsstat av den beskattningsbara person som avses i a.

c) De varor som på detta sätt förvärvats av den beskattningsbara person som avses i a försänds eller transporteras direkt från en annan medlemsstat än den där han har registrerats till mervärdesskatt till den person för vilken han gör den efterföljande leveransen.

d) Mottagaren av den efterföljande leveransen är en annan beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, som har registrerats till mervärdesskatt i samma medlemsstat.

e) Den mottagare som avses i d har i enlighet med artikel 197 utsetts till betalningsskyldig för mervärdesskatt som skall betalas för den leverans som görs av den beskattningsbara person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten skall betalas.

Avsnitt 3

Undantag för vissa transporttjänster

Artikel 142

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av gemenskapsintern transport av varor till och från de öar som utgör de autonoma regionerna Azorerna och Madeira samt transport av varor mellan dessa öar.

KAPITEL 5

Undantag för import

Artikel 143

1. Medlemsstaterna ska undanta följande transaktioner från skatteplikt: *(2009/69/EG)*

a) Slutlig import av varor vars leverans av en beskattningsbar person under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt inom respektive medlemsstats territorium.

b) Slutlig import av varor i enlighet med rådets direktiv 69/169/EEG[1], 83/181/EEG[2] och 2006/79/EG[3].

c) Slutlig import av varor i fri omsättning från ett tredje territorium som ingår i gemenskapens tullområde vilka skulle kunna komma i åtnjutande av undantaget i b om de hade importerats i enlighet med artikel 30 första stycket.

d) Import av varor som försänts eller transporterats från ett tredje territorium eller ett tredjeland till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, om leveransen av varorna, som görs av en importör som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig i enlighet med artikel 201, är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 138.

e) Återimport av varor, i samma skick som det i vilket de exporterades, som görs av den person som exporterat dem, när varorna åtnjuter tullbefrielse.

f) Import av varor inom ramen för diplomatiska eller konsulära förbindelser vilka åtnjuter tullbefrielse. *(2006/112/EG)*

fa) Import av varor som görs av Europeiska gemenskapen, Europeiska atomenergigemenskapen, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken eller organ som har inrättats av gemenskaperna och för vilka protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier gäller, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom protokollet och avtalen om dess genom-

förande eller avtalen om deras säte och i den mån detta inte leder till snedvridning av konkurrensen.

g) Import av varor som görs av andra internationella organ än dem som avses i led fa, vilka är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten, eller import som görs av medlemmar i sådana organ, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om inrättande av dessa organ eller genom avtalen om deras säte. *(2009/162/EU)*

h) Import av varor till en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget, om den görs av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i detta fördrag och varorna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

i) Import av varor som görs av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade på ön Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, som är avsedd att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier.

j) Havsfiskeföretags import till hamnar av fiskeriprodukter, antingen obehandlade eller efter att de genomgått konservering för saluföring, men innan de levereras.

k) Centralbankers import av guld. *(2006/112/EG)*

l) Import av gas som transporteras genom ett naturgassystem eller varje nät som är anslutet till ett sådant system eller införs från ett fartyg som transporterar gas i ett naturgassystem eller ett rörledningsnät uppströms, av el eller av värme eller kyla genom nät för värme och kyla. *(2009/162/EU)*

2. Det undantag som avses i punkt 1 d ska gälla i de fall då importen av varor följs av en varuleverans som undantagits från skatteplikt enligt artikel 138.1 och 138.2 c endast om importören vid importtillfället har lämnat minst följande uppgifter till importmedlemsstatens behöriga myndigheter:

a) Sitt registreringsnummer för mervärdesskatt utfärdat i importmedlemsstaten eller det i importmedlemsstaten utfärdade registreringsnumret för mervärdesskatt för sin skatterepresentant som är ansvarig för betalningen av mervärdesskatt.

b) Registreringsnumret för mervärdesskatt för den kund till vilken varorna levereras enligt artikel 138.1, vilket har utfärdats i en annan medlemsstat, eller importörens eget registreringsnummer för mervärdesskatt utfärdat i den medlemsstat där försändelsen eller transporten avslutas, när varorna överförs enligt artikel 138.2 c.

c) Bevisning för att de importerade varorna är avsedda att transporteras eller försändas från importmedlemsstaten till en annan medlemsstat.

Medlemsstaterna får dock föreskriva att den bevisning som avses i led c ska lämnas till de behöriga myndigheterna endast på begäran. *(2009/69/EG)*

[1] Rådets direktiv 69/169/EEG av den 28 maj 1969 om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från omsättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande (EGT L 133, 4.6.1969, s. 6). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/93/EG (EUT 346, 29.12.2005, L s. 16).

[2] Rådets direktiv 83/181/EEG av den 28 mars 1983 om räckvidden av artikel 14.1 d i direktiv 77/388/EEG om befrielse från mervärdesskatt vid slutlig införsel av vissa varor (EGT L 105, 23.4.1983, s. 38. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

[3] Rådets direktiv 2006/79/EG av den 5 oktober 2006 om befrielse från införselskatter på varor i småförsändelser av icke-kommersiell karaktär från tredjeland (kodifierad version) (EUT L 286, 17.10.2006, s. 15).

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 143 inledningen, leden g och l följande lydelse:

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt: *(2006/112/EG)*

g) Import av varor som görs av internationella organisationer vilka är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, och import som görs av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtalen om deras säte. *(2006/112/EG)*

l) Import av gas genom distributionssystemet för naturgas eller el. *(2006/112/EG)*

Artikel 143 led l har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 144

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av tjänster i samband med import av varor om värdet av dessa tjänster ingår i beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 86.1 b.

Artikel 145

1. Kommissionen skall vid behov och så snart som möjligt lämna förslag till rådet i syfte att precisera tillämpningsområdet för undantagen i artiklarna 143 och 144 och anta närmare regler för deras genomförande.

2. Till dess att de bestämmelser som avses i punkt 1 träder i kraft får medlemsstaterna behålla gällande nationella bestämmelser.

Medlemsstaterna får anpassa sina nationella bestämmelser för att minimera snedvridning av konkurrensen och särskilt för att förhindra utebliven beskattning eller dubbelbeskattning i gemenskapen.

Medlemsstaterna får använda de administrativa förfaranden som de anser mest lämpliga för att åstadkomma undantag från skatteplikt.

3. Medlemsstaterna skall anmäla gällande nationella bestämmelser, om anmälan av dessa bestämmelser inte redan har gjorts, och de bestämmelser som de antar i enlighet med punkt 2 till kommissionen, som i sin tur skall underrätta övriga medlemsstater.

KAPITEL 6

Undantag för export

Artikel 146

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av varor som av säljaren eller för hans räkning försänds eller transporteras ut ur gemenskapen.

b) Leverans av varor som av en förvärvare som inte är etablerad inom deras respektive territorium eller för hans räkning försänds eller transporteras ut ur gemenskapen, med undantag av varor som transporteras av förvärvaren själv för utrustning, bunkring eller proviantering av fritidsbåtar och privatflygplan eller andra transportmedel för privat bruk.

c) Leverans av varor till godkända organ som exporterar dessa varor ut ur gemenskapen som ett led i sina humanitära eller undervisande verksamheter eller välgörenhetsverksamheter utanför gemenskapen.

d) Tillhandahållande av tjänster bestående av arbete på lös egendom som förvärvats eller importerats för att bli föremål för sådant arbete i gemenskapen och som försänds eller transporteras ut ur gemenskapen av den som tillhandahåller tjänsterna eller av köparen, om denne inte är etablerad inom respektive medlemsstats territorium, eller för tillhandahållarens eller köparens räkning.

e) Tillhandahållande av tjänster, inbegripet transporter och transaktioner som har samband med dessa, med undantag av sådana tillhandahållanden av tjänster som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132 och 135, om tillhandahållandet av tjänster är direkt förbundet med export eller import av varor för vilka bestämmelserna i artikel 61 eller artikel 157.1 a tillämpas.

2. Undantaget i punkt 1 c får beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten.

Artikel 147

1. Om den leverans som avses i artikel 146.1 b gäller varor som medförs i resandes personliga bagage, skall undantaget endast gälla om följande villkor är uppfyllda:

a) Den resande är inte etablerad i gemenskapen.

b) Varorna transporteras ut ur gemenskapen före utgången av den tredje månaden efter den månad då leveransen äger rum.

c) Leveransens sammanlagda värde, inklusive mervärdesskatt, överstiger 175 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta, vilket skall fastställas en gång årligen på grundval av omräkningskursen den första arbetsdagen i oktober månad och gälla från och med den 1 januari påföljande år.

Medlemsstaterna får dock undanta en leverans vars sammanlagda värde är lägre än beloppet i första stycket c.

2. I punkt 1 avses med *en resande som inte är etablerad i gemenskapen* en resande vars hemvist eller stadigvarande vistelseort inte är belägen i gemenskapen. Med *hemvist eller stadigvarande vistelseort* avses i detta fall den plats som anges som sådan i pass, identitetskort eller någon annan identitetshandling som den medlemsstat inom vilken leveransen äger rum godtar som identitetshandling.

Bevis om exporten skall finnas i form av fakturan, eller motsvarande handling, som skall vara påtecknad av det tullkontor där varorna lämnade gemenskapen.

Varje medlemsstat skall till kommissionen översända prov på de stämplar som den använder för det påtecknande som avses i andra stycket. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till skattemyndigheterna i de andra medlemsstaterna.

KAPITEL 7

Undantag i samband med internationella transporter

Artikel 148

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning eller används för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet samt fartyg som används för sjöräddning eller assistans eller för kustfiske, i det senare fallet med undantag för fartygsproviant.

b) Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av krigsfartyg enligt KN-nummer (kombinerade nomenklaturen) 8906 10 00 som lämnar medlemsstatens territorium och är destinerade till hamnar eller ankarplatser utanför den medlemsstaten.

c) Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av fartyg som avses i led a samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning, däribland fiskeriutrustning, som utgör en del av dessa fartyg eller används i dem.

d) Tillhandahållanden av andra tjänster än de som avses i led c, för att täcka direkta behov för de fartyg som avses i led a och deras laster.

e) Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av luftfartyg som används av flygbolag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning.

f) Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av sådana luftfartyg som avses i led e, samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning som utgör en del av dessa luftfartyg eller används i dem.

g) Tillhandahållanden av andra tjänster än de som avses i led f, för att täcka direkta behov för sådana luftfartyg som avses i led e och deras laster.

Artikel 149

Portugal får behandla sjö- och lufttransporter mellan de öar som utgör de autonoma regionerna Azorerna och Madeira och mellan dessa regioner och fastlandet på samma sätt som internationell transport.

Artikel 150

1. Kommissionen skall vid behov och så snart som möjligt lämna förslag till rådet i syfte att precisera tillämpningsområdet för undantagen i artikel 148 och anta närmare regler för deras genomförande.

2. Till dess att de bestämmelser som avses i punkt 1 träder i kraft får medlemsstaterna begränsa räckvidden för undantagen i artikel 148 a och b.

KAPITEL 8

Undantag för vissa med export likställda transaktioner

Artikel 151

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser. *(2006/112/EG)*

aa) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till Europeiska gemenskapen, Europeiska atomenergigemenskapen, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken eller till organ som har inrättats av gemenskaperna och för vilka protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier gäller, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom protokollet och avtalen om dess genomförande eller avtalen om deras säte och i den mån detta inte leder till snedvridning av konkurrensen.

b) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till andra internationella organ än dem som avses i led aa, vilka är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten, och till medlemmar av sådana organ, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organ eller genom avtalen om deras säte. *(2009/162/EU)*

c) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs i en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget och är avsedda för väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i det fördraget samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

d) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs med en annan medlemsstat som bestämmelseort och är ämnade för väpnade styrkor tillhörande varje annan stat som är part i Nordatlantiska fördraget än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

e) Leveranser av varor och tjänster till Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade på ön Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, som är avsedda att användas av dessa styrkor eller den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier.

Undantagen i första stycket skall, inom de gränser som fastställs av värdmedlemsstaten, gälla till dess att gemensamma skatteregler är införda. *(2006/112/EG)*

2. När det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster får undantaget beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten. *(2006/112/EG)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 151.1 första stycket led b följande lydelse:*
> b) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till internationella organisationer vilka är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, och för medlemmar av sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtalen om deras säte. *(2006/112/EG)*

Artikel 152

Medlemsstaterna skall undanta leverans av guld till centralbanker från skatteplikt.

KAPITEL 9

Undantag för tillhandahållande av tjänster som utförs av förmedlare

Artikel 153

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av tjänster av förmedlare som agerar i annans namn och för annans räkning, när tjänsterna utgör en del av sådana transaktioner som avses i kapitlen 6, 7 och 8 eller av transaktioner som utförs utanför gemenskapen.

Undantaget i första stycket skall inte gälla för resebyråer som i den resandes namn och för hans räkning tillhandahåller tjänster som utförs i andra medlemsstater.

KAPITEL 10

Undantag för transaktioner i samband med internationella varutransporter

Avsnitt 1

Tullager, andra lager än tullager och liknande ordningar

Artikel 154

I detta avsnitt avses med *andra lager än tullager*, när det gäller punktskattepliktiga varor, de platser som definieras som skatteupplag i artikel 4 b i rådets direktiv 92/12/EEG och, när det gäller icke punktskattepliktiga varor, de platser som av medlemsstaterna definieras som andra lager än tullager.

Artikel 155

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens övriga skattebestämmelser får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, vidta särskilda åtgärder i syfte att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som avses i detta avsnitt, eller några av dessa, förutsatt att transaktionerna inte syftar till slutlig användning eller konsumtion och att beloppet för den mervärdesskatt som skall betalas när varorna upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i detta avsnitt motsvarar den mervärdesskatt som skulle ha betalats om var och en av transaktionerna skulle ha beskattats inom medlemsstaternas territorium.

Artikel 156

1. Medlemsstaterna får undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av varor avsedda att uppvisas för tullen och, i tillämpliga fall, placeras i tillfällig förvaring.

b) Leverans av varor avsedda att placeras i en frizon eller ett frilager.

c) Leverans av varor avsedda att hänföras till ett tullagerförfarande eller ett förfarande för aktiv förädling.

d) Leverans av varor avsedda att införas i territorialvatten för att införlivas i borrnings- eller produktionsplattformar i avsikt att konstruera, reparera, underhålla, ändra eller utrusta sådana plattformar, eller för att förbinda sådana plattformar med fastlandet.

e) Leverans av varor avsedda att införas i territorialvatten för bunkring, tankning eller proviantering för borrnings- eller produktionsplattformar.

2. De platser som avses i punkt 1 skall vara de som definieras i gemenskapens gällande tullbestämmelser.

Artikel 157

1. Medlemsstaterna får undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Import av varor som är avsedda att hänföras till ett annat lagerförfarande än tullagerförfarandet.

b) Leverans av varor som är avsedda att inom deras territorium hänföras till ett annat lagerförfarande än tullagerförfarandet.

2. Medlemsstaterna får inte föreskriva något annat lagerförfarande än tullagerförfarandet för icke punktskattepliktiga varor när dessa varor är avsedda att levereras till detaljhandelsledet.

Artikel 158

1. Med avvikelse från artikel 157.2 får medlemsstaterna föreskriva ett annat lagerförfarande än tullagerförfarandet i följande fall:

a) När varor är avsedda för skattefria butiker, för leveranser av varor avsedda att medföras i den resandes personliga bagage när det gäller resande vilka med flyg eller sjövägen beger sig till ett tredje territorium eller ett tredjeland och som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 146.1 b.

b) När varor är avsedda för beskattningsbara personer, för leveranser som dessa gör till resande ombord på flygplan eller fartyg under en flygning eller överfart till en ankomstort som är belägen utanför gemenskapen.

c) När varor är avsedda för beskattningsbara personer, för leveranser som dessa utför och som är undantagna från mervärdesskatt i enlighet med artikel 151.

2. När medlemsstaterna utnyttjar möjligheten till undantag från skatteplikt enligt punkt 1 a skall de vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av detta undantag och förhindra eventuellt skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.

3. I punkt 1 a avses med *skattefria butiker* varje inrättning inom en flygplats eller hamn som uppfyller de villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna.

Artikel 159

Medlemsstaterna får från skatteplikt undanta tillhandahållande av tjänster som hänför sig till sådana leveranser av varor som avses i artiklarna 156, 157.1 b och 158.

Artikel 160

1. Medlemsstaterna får undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs på de platser som avses i artikel 156.1, om någon av de situationer som avses i den punkten fortsätter att gälla.

b) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs på de platser som anges i artikel 157.1 b och artikel 158, om, inom deras territorium, någon av de situationer som avses i artikel 157.1 b eller i artikel 158.1 fortsätter att gälla.

2. Om medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som fastställs i punkt 1 a för transaktioner som utförs i tullager, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att föreskriva andra lagerförfaranden än tullagerförfarandet så att det är möjligt att tillämpa punkt 1 b på dessa transaktioner när dessa avser de varor som anges i bilaga V och när de utförs i dessa andra lager än tullager.

Artikel 161

Medlemsstaterna får tillämpa undantag från skatteplikt för följande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster med anknytning till sådana leveranser:

a) Leverans av sådana varor som avses i artikel 30 första stycket, med bibehållande av förfarandena för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller för extern transitering.

b) Leverans av sådana varor som avses i artikel 30 andra stycket, med bibehållande av det förfarande för intern gemenskapstransitering som avses i artikel 276.

Artikel 162

Om medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som fastställs i detta avsnitt, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det på gemenskapsinterna förvärv av varor som är avsedda att hänföras till något av de förfaranden eller någon av de situationer som avses i artiklarna 156, 157.1 b och 158 tillämpas samma bestämmelser som på leveranser av varor som utförs inom deras territorium under motsvarande villkor.

Artikel 163

När varor upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i detta avsnitt och det medför att import enligt artikel 61 föreligger, skall importmedlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att undvika dubbelbeskattning.

Avsnitt 2

Transaktioner som är undantagna från skatteplikt med avseende på export och inom ramen för handeln mellan medlemsstaterna

Artikel 164

1. Efter samråd med mervärdesskattekommittén får medlemsstaterna tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner som utförs av en beskattningsbar person eller med en beskattningsbar person som mottagare, dock högst intill ett belopp som är lika med beloppet för hans export under de närmast föregående tolv månaderna:

a) Gemenskapsinterna förvärv av varor som görs av en beskattningsbar person samt import och leverans av varor till en beskattningsbar person som har för avsikt att, i oförändrat skick eller efter bearbetning, exportera dem utanför gemenskapen.

b) Tillhandahållande av tjänster med anknytning till den beskattningsbara personens exportrörelse.

2. När medlemsstaterna utnyttjar möjligheten till undantag från skatteplikt enligt punkt 1 skall de, efter samråd med mervärdesskattekommittén, även låta detta undantag omfatta sådana transaktioner med anknytning till de leveranser som görs av den beskattningsbara personen på de villkor som anges i artikel 138, dock högst intill ett belopp som är lika med beloppet för de leveranser som den beskattningsbara personen utfört på samma villkor under de närmast föregående tolv månaderna.

Artikel 165

Medlemsstaterna får fastställa ett gemensamt högsta belopp för de undantag de beviljar med stöd av artikel 164.

Artikel 165 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Avsnitt 3

Gemensamma regler för avsnitten 1 och 2

Artikel 166

Kommissionen skall vid behov och så snart som möjligt lämna förslag till rådet om gemensamma regler för tillämpning av mervärdesskatt på de transaktioner som avses i avsnitten 1 och 2.

AVDELNING X

AVDRAG

KAPITEL 1

Avdragsrättens inträde och räckvidd

Artikel 167

Avdragsrätten skall inträda vid den tidpunkt då den avdragsgilla skatten blir utkrävbar.

Artikel 167a

Medlemsstaterna får inom ramen för ett frivilligt system föreskriva att avdragsrätten för en beskattningsbar person vars mervärdesskatt endast blir utkrävbar i enlighet med artikel 66 b ska skjutas upp till dess att mervärdesskatten på de varor som levererats eller de tjänster som tillhandahållits till denne har betalats till dennes leverantör eller tillhandahållare.

Medlemsstater som tillämpar det frivilliga system som avses i första stycket ska fastställa ett tröskelvärde för beskattningsbara personer som använder systemet på deras territorium, baserat på den beskattningsbara personens årsomsättning beräknad enligt artikel 288. Det tröskelvärdet får uppgå till högst 500 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta. Medlemsstater får höja detta tröskelvärde till högst 2 000 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta efter att ha samrått med mervärdesskattekommittén. Sådant samråd med mervärdesskattekommittén ska emellertid inte krävas för medlemsstater som den 31 december 2012 tillämpade ett tröskelvärde som överstiger 500 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

Medlemsstaterna ska informera mervärdesskattekommittén om den nationella lagstiftning som antas enligt första stycket. *(2010/45/EU)*

Artikel 168

I den mån varorna och tjänsterna används för den beskattningsbara personens beskattade transaktioner skall han ha rätt att, i den medlemsstat där han utför dessa transaktioner, från den mervärdesskatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp:

a) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i medlemsstaten för varor som har levererats, eller kommer att levereras, till honom eller för tjänster som har tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas till honom av en annan beskattningsbar person.

b) Mervärdesskatt som skall betalas för transaktioner som enligt artikel 18 a och artikel 27 likställs med leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster.

c) Mervärdesskatt som i enlighet med artikel 2.1 b i skall betalas för gemenskapsinterna förvärv av varor.

d) Mervärdesskatt som skall betalas för de transaktioner som avses i artiklarna 21 och 22 och som likställs med gemenskapsinterna förvärv.

e) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för varor som importerats till medlemsstaten.

Artikel 168a

1. När fast egendom som ingår i en beskattningsbar persons rörelsetillgångar och av den beskattningsbara personen används för rörelsens verksamhet och för eget bruk eller för personalens bruk eller, mer allmänt, för rörelsefrämmande ändamål, ska mervärdesskatten på utgifter i samband med denna egendom vara avdragsgill i enlighet med principerna i artiklarna 167, 168, 169 och 173 endast i proportion till den beskattningsbara personens användning för rörelsens verksamhet.

Genom undantag från artikel 26 ska ändringar av den proportion i vilken fast egendom används enligt första stycket beaktas i enlighet med principerna i artiklarna 184–192 såsom de tillämpas i respektive medlemsstat. *(2009/162/EU)*

2. Medlemsstaterna får även tillämpa punkt 1 när det gäller mervärdesskatt på utgifter i samband med andra varor som ingår i en rörelses tillgångar enligt egna angivelser. *(2009/162/EU)*

Artikel 169

Förutom det avdrag som avses i artikel 168 skall den beskattningsbara personen ha rätt till avdrag för eller återbetalning av den mervärdesskatt som avses i den artikeln i den mån varorna eller tjänsterna används för följande transaktioner:

a) Transaktioner som avser de i artikel 10.1 andra stycket* angivna verksamheterna, som utförs utanför den medlemsstat där skatten skall betalas eller har betalats och som skulle ha medfört rätt till avdrag för mervärdesskatt om de hade genomförts i medlemsstaten.

b) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 138, 142 och 144, artiklarna 146–149, artiklarna 151, 152, 153 och 156, artikel 157.1 b, artiklarna 158–161 och artikel 164.

c) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 135.1 a–f, om köparen är etablerad utanför gemenskapen eller om transaktionerna är direkt kopplade till varor som skall exporteras ut ur gemenskapen.

[* Hänvisningen till artikel 10.1 andra stycket ska vara till artikel 9.1 andra stycket, se t.ex. den franska versionen av direktiv 2006/112/EG.]

Artikel 170

De beskattningsbara personer som i enlighet med artikel 1 i direktiv 86/560/EEG[1], artikel 2.1 och artikel 3 i direktiv 2008/9/EG[2] och artikel 171 i detta direktiv inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor eller tjänster eller importerar varor som belastats med mervärdesskatt har rätt till återbetalning av den erlagda mervärdesskatten i den mån varorna och tjänsterna används för *(2008/8/EG)*

a) de transaktioner som avses i artikel 169,

b) transaktioner för vilka mervärdesskatten endast skall betalas av förvärvaren i enlighet med artiklarna 194–197 och 199.
(2006/112/EG)

[1] Rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium (EGT L 326, 21.11.1986, s. 40).

[2] Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (EUT L 44, 20.2.2008, s. 23).

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 170 den inledande meningen följande lydelse:
De beskattningsbara personer som i enlighet med artikel 1 i rådets direktiv 79/1072/EEG[3], artikel 1 i rådets direktiv 86/560/EEG[4] och artikel 171 i detta direktiv inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor eller tjänster eller importerar varor som belastats med mervärdesskatt har rätt till återbetalning av den erlagda mervärdesskatten i den mån varorna och tjänsterna används för *(2006/112/EG)*

[3] Rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium (EGT L 331, 27.12.1979, s. 11). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

[4] Rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter –Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium (EGT L 326, 21.11.1986, s. 40).

Artikel 171

1. Återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor och tjänster som belastats med mervärdesskatt eller importerar varor som är belagda med mervärdesskatt, men som är etablerade i en annan medlemsstat, ska ske i enlighet med genomföranderegelerna i direktiv 2008/9/EG. *(2008/8/EG)*

2. Återbetalning till beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapens territorium skall ske i enlighet med genomföranderegelerna i direktiv 86/560/EEG.

De beskattningsbara personer som avses i artikel 1 i direktiv 86/560/EEG skall även vid tillämpningen av det direktivet anses vara beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen när de i en medlemsstat köper varor och tjänster som är belagda med mervärdesskatt eller importerar varor som är belagda med mervärdesskatt och de i den medlemsstaten endast har utfört leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mottagaren är betalningsskyldig, i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199. *(2006/112/EG)*

3. Direktiv 86/560/EEG gäller inte för

a) enligt den återbetalande medlemsstatens lagstiftning felaktigt fakturerad mervärdesskatt,

b) mervärdesskatt som fakturerats för leverans av varor som enligt artikel 138 eller artikel 146.1 b är undantagna eller kan undantas från skatteplikt. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 171.1 och 171.3 följande lydelse:

1. Återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor och tjänster som belastats med mervärdesskatt eller importerar av varor som är belagda med mervärdesskatt, men som är etablerade i en annan medlemsstat, skall ske i enlighet med genomföranderegelerna i rådets direktiv 79/1072/EEG.

De beskattningsbara personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG skall även vid tillämpningen av det direktivet anses vara beskattningsbara personer som inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor och tjänster som belastats med mervärdesskatt eller importerar varor som belastats med mervärdesskatt när de i den medlemsstaten endast har utfört leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mottagaren är betalningsskyldig, i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199. *(2006/112/EG)*

3. Direktiven 79/1072/EEG och 86/560/EEG skall inte tillämpas på leveranser av varor vilka är eller kan bli undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel

138, när varorna försänds eller transporteras av förvärvaren eller för hans räkning. *(2006/112/EG)*

Artikel 171a

Medlemsstaterna får i stället för att bevilja återbetalning av mervärdesskatt enligt direktiven 86/560/EEG eller 2008/9/EG avseende leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till en beskattningsbar person, för vilka denna person är skyldig att betala skatt enligt artiklarna 194–197 eller artikel 199, medge avdrag för denna skatt enligt förfarandet i artikel 168. Inskränkningarna i artikel 2.2 och artikel 4.2 i direktiv 86/560/EEG får bibehållas.

I detta syfte får medlemsstaterna helt undanta den beskattningsbara person som är skyldig att betala denna skatt från återbetalningsförfarandet enligt direktiven 86/560/EEG eller 2008/9/EG.
(2008/8/EG)

Artikel 172

1. Varje person som anses som en beskattningsbar person på grund av att han tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 a skall ha rätt att i den medlemsstat i vilken leveransen äger rum dra av den mervärdesskatt som ingår i inköpspriset eller som har betalats för importen eller det gemenskapsinterna förvärvet av transportmedlet, dock högst det skattebelopp han skulle vara skyldig att betala om leveransen inte skulle vara undantagen från skatteplikt.

Avdragsrätten skall inträda och får inte utövas förrän vid tidpunkten för leveransen av det nya transportmedlet.

2. Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för tillämpningen av punkt 1.

KAPITEL 2

Proportionellt avdrag

Artikel 173

1. När varor och tjänster används av en beskattningsbar person såväl för transaktioner som avses i artiklarna 168, 169 och 170, vilka medför rätt till avdrag för mervärdesskatt, som för transaktioner som inte medför rätt till avdrag, skall bara den andel av mervärdesskatten vara avdragsgill som kan hänföras till de förstnämnda transaktionerna.

Den avdragsgilla andelen skall bestämmas i enlighet med artiklarna 174 och 175 för alla transaktioner som utförs av den beskattningsbara personen.

2. Medlemsstaterna får vidta följande åtgärder:

a) tillåta den beskattningsbara personen att bestämma en andel för varje gren av sin verksamhet, om han för separata räkenskaper för varje verksamhetsgren,

b) ålägga den beskattningsbara personen att bestämma en andel för varje verksamhetsgren och att föra separata räkenskaper för varje verksamhetsgren,

c) tillåta eller ålägga den beskattningsbara personen att göra avdraget på grundval av användningen av alla eller en del av varorna och tjänsterna,

d) tillåta eller ålägga den beskattningsbara personen att göra avdraget, i enlighet med bestämmelsen i punkt 1 första stycket, med avseende på alla varor och tjänster som används för alla transaktioner som avses där,

e) föreskriva att mervärdesskatt som inte medför avdragsrätt hos den beskattningsbara personen och som är ringa inte skall beaktas vid beräkningen.

Artikel 174

1. Den avdragsgilla andelen skall vara resultatet av ett bråk bestående av följande belopp:

a) I täljaren, det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner som medför rätt till avdrag enligt artiklarna 168 och 169.

b) I nämnaren, det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner som ingår i täljaren och till transaktioner som inte medför rätt till avdrag.

Medlemsstaterna får i nämnaren inräkna beloppet av andra subventioner än sådana som är direkt knutna till priset på leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster som avses i artikel 73.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall vid beräkningen av den avdragsgilla andelen bortses från följande belopp:

a) den omsättning som kan hänföras till leverans av investeringsvaror som används av den beskattningsbara personen i hans rörelse,

b) den omsättning som kan hänföras till transaktioner som har karaktären av bitransaktioner till fastighets- och finansiella transaktioner,

c) den omsättning som kan hänföras till de transaktioner som avses i artikel 135.1 b–g i de fall de har karaktären av bitransaktioner.

3. När medlemsstaterna utnyttjar möjligheten i artikel 191 att inte kräva justering med avseende på investeringsvaror, får de låta köpeskillingen vid avyttring av dessa varor ingå i den avdragsgilla andelen.

Artikel 175

1. Den avdragsgilla andelen skall bestämmas varje år och omräknas till ett procenttal, avrundat uppåt till nästa heltal.

2. Den andel som skall gälla preliminärt för ett år skall vara den som beräknas på grundval av föregående års transaktioner. I avsaknad av sådana transaktioner att jämföra med, eller om transaktionerna uppgick till obetydliga belopp, skall den beskattningsbara personen under skattemyndighetens överinseende uppskatta den avdragsgilla andelen med utgångspunkt i sina prognoser.

Medlemsstaterna får dock behålla de regler som gällde hos dem den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter den dagen, de regler som gällde hos dem på dagen för deras anslutning.

3. Avdrag som görs på grundval av en sådan preliminär andel skall justeras när den slutliga andelen för året bestämts under det påföljande året.

KAPITEL 3

Begränsning av avdragsrätten

Artikel 176

Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag besluta vilka utgifter som inte skall medföra rätt till avdrag av mervärdesskatt. Mervärdesskatt skall inte under några omständigheter vara avdragsgill för utgifter som inte strikt är av yrkesmässig karaktär, såsom utgifter för lyx, nöjen eller representation.

Till dess att de bestämmelser som avses i första stycket träder i kraft får medlemsstaterna behålla alla de avvikelser som föreskrivs i deras nationella lagstiftning den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter den dagen, dagen för deras anslutning.

Artikel 177

Efter samråd med mervärdesskattekommittén får varje medlemsstat av konjunkturskäl helt eller delvis undanta alla eller vissa investeringsvaror eller andra varor från avdragssystemet.

För att bibehålla identiska konkurrensvillkor får medlemsstaterna, i stället för att vägra avdrag, beskatta varor som är tillverkade av den beskattningsbara personen själv eller som han har inköpt inom gemenskapen eller importerat, på ett sådant sätt att skatten inte överstiger den mervärdesskatt som skulle ha tagits ut på förvärv av liknande varor.

KAPITEL 4

Regler om utövande av avdragsrätten

Artikel 178

För att få utöva sin rätt till avdrag skall en beskattningsbar person uppfylla följande villkor: *(2006/112/EG)*

a) För avdrag enligt artikel 168 a, avseende leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, ska denne inneha en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitten 3–6. *(2010/45/EU)*

b) För avdrag enligt artikel 168 b, avseende transaktioner som likställs med leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, skall han iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat. *(2006/112/EG)*

c) För avdrag enligt artikel 168 c, avseende gemenskapsinterna förvärv av varor, ska denne i den mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250 ange alla de uppgifter som behövs för att beräkna den mervärdesskatt som ska betalas på hans gemenskapsinterna förvärv av varor samt inneha en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitten 3–5. *(2010/45/EU)*

d) För avdrag enligt artikel 168 d, avseende transaktioner som likställs med gemenskapsinterna förvärv av varor, skall han iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat.

e) För avdrag enligt artikel 168 e, avseende import av varor, skall han inneha ett importdokument som uppger honom som mottagare eller importör och anger, eller medger beräkning av, den mervärdesskatt som skall betalas.

f) När han skall betala mervärdesskatt såsom förvärvare, vid tillämpning av artiklarna 194–197 och artikel 199, skall han iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 178 leden a och c följande lydelse:

a) För avdrag enligt artikel 168 a, avseende leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, skall han inneha en faktura som utfärdats i enlighet med artiklarna 220–236 och artiklarna 238, 239 och 240. *(2006/112/EG)*

c) För avdrag enligt artikel 168 c, avseende gemenskapsinterna förvärv av varor, skall han i den mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250 ange alla uppgifter som behövs för att beräkna den mervärdesskatt som skall

betalas på hans förvärv samt inneha en faktura som utfärdats i enlighet med artiklarna 220–236. *(2006/112/EG)*

Artikel 179

Den beskattningsbara personen skall göra avdraget genom att från det totala mervärdesskattebelopp som skall betalas för en given beskattningsperiod subtrahera det totala skattebelopp för vilket avdragsrätt har inträtt under samma period och utövas i enlighet med bestämmelserna i artikel 178.

Medlemsstaterna får dock, vad beträffar beskattningsbara personer som utför sådana tillfälliga transaktioner som avses i artikel 12, kräva att avdragsrätten endast utövas vid tidpunkten för leveransen.

Artikel 180

Medlemsstaterna får tillåta en beskattningsbar person att göra avdrag som inte gjorts i enlighet med artiklarna 178 och 179.

Artikel 181

Medlemsstaterna får tillåta en beskattningsbar person som inte innehar en faktura som utfärdats i enlighet med avdelning XI kapitel 3 avsnitten 3–5 att göra det avdrag som avses i artikel 168 c för sina gemenskapsinterna förvärv av varor. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 181 följande lydelse:
Medlemsstaterna får tillåta en beskattningsbar person som inte innehar någon faktura som utfärdats i enlighet med artiklarna 220–236 att göra det avdrag som avses i artikel 168 c avseende gemenskapsinterna förvärv av varor.
(2006/112/EG)

Artikel 182

Medlemsstaterna skall bestämma villkoren och reglerna för tillämpning av artiklarna 180 och 181.

Artikel 183

Om avdragen för en viss beskattningsperiod överstiger den mervärdesskatt som skall betalas får medlemsstaterna föra över det överskjutande beloppet till nästa period eller göra en återbetalning enligt de villkor som de skall fastställa.

Om det överskjutande beloppet är ringa, får medlemsstaterna dock vägra att föra över det till nästa period eller att återbetala det.

KAPITEL 5

Justering av avdrag

Artikel 184

Det ursprungliga avdraget skall justeras när det är högre eller lägre än det avdrag som den beskattningsbara personen hade rätt att göra.

Artikel 185

1. Justering skall särskilt göras när det efter det att mervärdesskattedeklarationen har lämnats inträffar någon förändring i de faktorer som beaktats vid bestämningen av avdragsbeloppet, däribland att köp hävs eller prisnedsättningar erhålls.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall någon justering inte ske i fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda eller då det har visats eller bekräftats att varor förstörts, gått förlorade eller stulits, och inte heller vid sådana uttag i syfte att skänka bort gåvor av ringa värde eller ge bort varuprov som avses i artikel 16.

I de fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda och vid stöld får medlemsstaterna dock kräva justering.

Artikel 186

Medlemsstaterna skall fastställa närmare bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 184 och 185.

Artikel 187

1. När det gäller investeringsvaror skall justeringen fördelas över fem år, inklusive det år då varorna förvärvades eller tillverkades.

Medlemsstaterna får dock grunda justeringen på en period av fem hela år med början från den tidpunkt då varorna först användes.

När det gäller investeringsvaror som utgör fast egendom får den period som läggs till grund för beräkningen av justeringen förlängas till högst 20 år.

2. Den årliga justeringen skall endast ske med avseende på en femtedel eller, om justeringsperioden har förlängts, motsvarande andel av den mervärdesskatt som har belastat investeringsvarorna.

Justeringen enligt första stycket skall göras på grundval av ändringarna i avdragsrätt under de följande åren jämfört med den

avdragsrätt som gällde det år då varorna förvärvades, tillverkades eller, i förekommande fall, användes för första gången.

Artikel 188

1. Vid leverans under justeringsperioden skall investeringsvaror betraktas som om de fortfarande användes i den beskattningsbara personens ekonomiska verksamhet fram till och med utgången av justeringsperioden.

Den ekonomiska verksamheten skall antas vara helt skattepliktig om leveransen av de investeringsvarorna är skattepliktig.

Den ekonomiska verksamheten skall antas vara helt undantagen om leveransen av investeringsvarorna är undantagen.

2. Justeringen enligt punkt 1 görs en enda gång för hela den tid av justeringsperioden som återstår. Om leveransen av investeringsvarorna är undantagen får medlemsstaterna emellertid avstå från kravet på justering i den mån förvärvaren är en beskattningsbar person som använder investeringsvarorna i fråga uteslutande för transaktioner som medför rätt till avdrag.

Artikel 189

För tillämpningen av artiklarna 187 och 188 får medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

a) Definiera begreppet investeringsvaror.

b) Närmare ange det belopp av skatten som skall beaktas vid justeringen.

c) Vidta lämpliga åtgärder för att se till att justeringen inte medför några omotiverade fördelar.

d) Tillåta administrativa förenklingar.

Artikel 190

Vid tillämpningen av artiklarna 187, 188, 189 och 191 får medlemsstaterna som investeringsvaror betrakta tjänster med egenskaper liknande dem som normalt tillskrivs investeringsvaror.

Artikel 191

Om tillämpningen av artiklarna 187 och 188 i någon medlemsstat ger en försumbar effekt, får den medlemsstaten efter samråd med mervärdesskattekommittén avstå från att tillämpa artiklarna med hänsyn till den samlade effekten av mervärdesskatten i medlemsstaten i fråga

och till behovet av administrativa förenklingar, förutsatt att detta inte leder till snedvridning av konkurrensen.

Artikel 192

Om den beskattningsbara personen övergår från att beskattas på normalt sätt till att beskattas enligt en särskild ordning eller omvänt, får medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att den beskattningsbara personen inte skall otillbörligen gynnas eller otillbörligen missgynnas.

AVDELNING XI

SKYLDIGHETER FÖR BESKATTNINGSBARA PERSONER OCH FÖR VISSA ICKE BESKATTNINGSBARA PERSONER

KAPITEL 1

Skyldigheter avseende betalning

Avsnitt 1

Personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt till staten

Artikel 192a

Vid tillämpningen av detta avsnitt ska en beskattningsbar person som har ett fast etableringsställe inom den medlemsstats territorium där skatten ska betalas, anses vara en beskattningsbar person som inte är etablerad inom den medlemsstaten om följande villkor är uppfyllda:

a) Personen utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster i den medlemsstaten.

b) Leverans av dessa varor eller tillhandahållande av dessa tjänster sker utan medverkan av leverantörens eller tillhandahållarens etableringsställe inom den medlemsstatens territorium. *(2008/8/EG)*

Artikel 193

Mervärdesskatt skall betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster, utom i de fall då skatten skall betalas av en annan person i enlighet med artiklarna 194–199 och artikel 202.

Artikel 194

1. När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten skall betalas, får medlemsstaterna föreskriva att mottagaren av leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster skall vara betalningsskyldig.

2. Medlemsstaterna skall fastställa villkoren för tillämpningen av punkt 1.

Artikel 195

Mervärdesskatten skall betalas av de personer som är registrerade till mervärdesskatt i den medlemsstat där skatten skall betalas och till vilka varor levereras enligt villkoren i artiklarna 38 och 39, om leveransen genomförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landets territorium.

Artikel 196

Mervärdesskatt ska betalas av beskattningsbara personer eller icke beskattningsbara juridiska personer registrerade till mervärdesskatt som köper sådana tjänster som avses i artikel 44, om tjänsterna tillhandahålls av en beskattningsbar person som inte är etablerad i medlemsstaten. *(2008/8/EG)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 196 följande lydelse:*
> Mervärdesskatt skall betalas av beskattningsbara personer som köper sådana tjänster som avses i artikel 56 eller personer vilka köper sådana tjänster som avses i artiklarna 44, 47, 50, 53, 54 och 55 och vilka är registrerade till mervärdesskatt i den medlemsstat där skatten skall betalas, om tjänsterna tillhandahålls av en beskattningsbar person som inte är etablerad i medlemsstaten.
> *(2006/112/EG)*

Artikel 197

1. Mervärdesskatt skall betalas av mottagaren av en leverans av varor när följande villkor är uppfyllda:

a) Den beskattningsbara transaktionen utgörs av en leverans av varor som görs på de villkor som anges i artikel 141.

b) Mottagaren av denna leverans av varor är en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person, som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där leveransen görs. *(2006/112/EG)*

c) Den faktura som har utfärdats av den beskattningsbara person som inte är etablerad i varumottagarens medlemsstat har upprättats i enlighet med kapitel 3 avsnitten 3–5. *(2010/45/EU)*

2. Om en skatterepresentant utsetts till betalningsskyldig, i enlighet med artikel 204, får medlemsstaterna fastställa en avvikelse från punkt 1 i den här artikeln. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 197.1 led c följande lydelse:

c) Den faktura som har utfärdats av den beskattningsbara person som inte är etablerad i mottagarens medlemsstat har upprättats i enlighet med artiklarna 220–236. *(2006/112/EG)*

Artikel 198

1. Vid beskattning enligt artikel 352 av särskilda transaktioner avseende investeringsguld mellan en beskattningsbar person som är verksam på en reglerad guldmarknad och en annan beskattningsbar person som inte är verksam på denna marknad skall medlemsstaterna utse förvärvaren till betalningsskyldig för mervärdesskatten.

När en förvärvare som inte är verksam på en reglerad guldmarknad är en beskattningsbar person som skall registrera sig till mervärdesskatt i den medlemsstat där skatten skall betalas endast för de transaktioner som avses i artikel 352, skall säljaren fullgöra de skattemässiga skyldigheterna på förvärvarens vägnar i enlighet med bestämmelserna i denna medlemsstat.

2. När en leverans av guld i råvaruform eller i form av halvfärdiga produkter med en renhet av minst 325/1 000 eller en leverans av investeringsguld enligt definitionen i artikel 344.1 görs av en beskattningsbar person som utnyttjat någon av valmöjligheterna i artiklarna 348, 349 och 350, får medlemsstaterna utse förvärvaren till betalningsskyldig.

3. Medlemsstaterna skall fastställa förfaranden och villkor för tillämpning av punkterna 1 och 2.

Artikel 199

1. Medlemsstaterna får för följande leveranser eller tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person åt vilken leveranserna eller tillhandahållandena görs.

a) Tillhandahållande av byggtjänster, inbegripet reparations-, rengörings-, underhålls-, ombyggnads- och rivningstjänster avseende fast egendom, samt överlämnande av byggnadsarbeten som betraktas som leverans av varor enligt artikel 14.3.

b) Tillhandahållande av personal för verksamhet enligt a.

c) Leverans av fast egendom enligt artikel 135.1 j och k, om leverantören har valt beskattning av leveransen enligt artikel 137.

d) Leverans av använt material, använt material som inte kan återanvändas i befintligt tillstånd, skrot, industriavfall och annat avfall, avfall för återvinning och delvis bearbetat avfall samt leverans av vissa varor och tillhandahållande av vissa tjänster, enligt förteckningen i bilaga VI.

e) Leverans av varor som av en beskattningsbar person ställts som säkerhet till en annan beskattningsbar person, när denna säkerhet tas i anspråk.

f) Leverans av varor efter det att egendomsförbehåll överlåtits till en rättsinnehavare som utövar denna rätt.

g) Leverans av fast egendom som av gäldenären sålts inom ramen för ett tvångsauktionsförfarande.

2. Vid tillämpningen av den möjlighet som anges i punkt 1 får medlemsstaterna fastställa de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster och de kategorier av leverantörer, tillhandahållare eller förvärvare på vilka dessa åtgärder får tillämpas.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

a) Föreskriva att en beskattningsbar person som även bedriver verksamhet eller utför transaktioner som inte anses vara beskattningsbar leverans av varor eller beskattningsbart tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 2 skall betraktas som beskattningsbar person med avseende på leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som denne erhållit i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

b) Föreskriva att ett icke beskattningsbart offentligrättsligt organ med avseende på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster enligt e, f och g i punkt 1 skall betraktas som en beskattningsbar person.

4. Medlemsstaterna skall informera mervärdesskattekommittén om nationella lagstiftningsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 1 såvida det inte rör sig om åtgärder som godkänts av rådet före den 13 augusti 2006 i enlighet med artikel 27.1–27.4 i direktiv 77/388/EEG och som fortsätter att gälla punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 199a

1. Medlemsstaterna får, till och med den 30 juni 2015 och under minst två år, för följande tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person åt vilken tillhandahållandena görs:

a) Överlåtelse av utsläppsrätter för växthusgaser enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen[1], vilka kan överlåtas enligt artikel 12 i det direktivet.

b) Överlåtelse av andra enheter som verksamhetsutövare kan använda för att följa det direktivet. *(2010/23/EU)*

2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om tillämpningen av det förfarande som anges i punkt 1 vid införandet av förfarandet och lämna följande information till kommissionen:

a) En förklaring om tillämpningsområdet för åtgärden om tillämpning av förfarandet och en ingående beskrivning av åtföljande åtgärder, inklusive alla eventuella rapporteringskrav för beskattningsbara personer och alla eventuella kontrollåtgärder.

b) Utvärderingskriterier för att göra det möjligt att jämföra bedrägerier när det gäller tjänster enligt punkt 1 före och efter tillämpningen av förfarandet, bedrägerier när det gäller andra tjänster före och efter tillämpningen av förfarandet och eventuella ökningar av andra typer av bedrägerier före och efter tillämpningen av förfarandet.

c) Uppgifter om vilket datum åtgärden om tillämpning av förfarandet inleds och vilken period som ska omfattas. *(2010/23/EU)*

3. Medlemsstater som tillämpar förfarandet i punkt 1 ska på grundval av utvärderingskriterierna i punkt 2 b lämna en rapport till kommissionen senast den 30 juni 2014. I rapporten ska det tydligt anges vilka uppgifter som ska behandlas konfidentiellt och vilka uppgifter som får offentliggöras.

Rapporten ska innehålla en detaljerad bedömning av åtgärdens samlade verkan och effektivitet, i synnerhet när det gäller

a) effekterna på bedrägerier när det gäller leveranser av tjänster som omfattas av åtgärden,

b) den eventuella överflyttningen av bedrägerier till varor eller andra tjänster,

c) de kostnader för att följa bestämmelserna som uppstår för beskattningsbara personer till följd av åtgärden. *(2010/23/EU)*

4. Varje medlemsstat som efter ikraftträdandet av denna artikel har upptäckt någon förändring i utvecklingen av bedrägerierna på sitt territorium med avseende på tjänsterna som förtecknas i punkt 1, ska senast den 30 juni 2014 lämna en rapport till kommissionen om detta. *(2010/23/EU)*

[1] EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

Artikel 200

Mervärdesskatt skall betalas av varje person som gör ett beskattningsbart gemenskapsinternt förvärv av varor.

Artikel 201

Mervärdesskatt skall vid import betalas av den eller de personer som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldiga av den medlemsstat till vilken varorna importeras.

Artikel 202

Mervärdesskatt skall betalas av den person som är ansvarig för att varorna upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 156, 157, 158, 160 och 161.

Artikel 203

Mervärdesskatt skall betalas av varje person som anger mervärdesskatten på en faktura.

Artikel 204

1. Om, vid tillämpning av artiklarna 193–197 och artiklarna 199–200, den som är betalningsskyldig är en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten skall betalas, får medlemsstaterna tillåta honom att utse en skatterepresentant till betalningsskyldig.

När den beskattningsbara transaktionen utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat i vilken skatten skall betalas och det med det land i vilket den beskattningsbara personen har sitt säte eller är etablerad inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som är likartad den som föreskrivs i rådets direktiv 76/308/EEG[1] och i rådets förordning (EG) nr 1798/2003[2], får medlemsstaterna dessutom införa bestämmelser om att en skatterepresentant som utsetts av den ickeetablerade beskattningsbara personen skall vara betalningsskyldig. *(2006/112/EG)*

[Artikel 204.1 tredje stycket upphör att gälla den 1 januari 2015]
Medlemsstaterna får emellertid inte tillämpa den valmöjlighet som avses i andra stycket på en enligt definitionen i artikel 358.1 i gemenskapen icke-etablerad beskattningsbar person som har valt att omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. *(2006/112/EG)*

[Artikel 204.1 tredje stycket gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Medlemsstaterna får emellertid inte tillämpa den valmöjlighet som avses i andra stycket på en enligt definitionen i artikel 358a 1 i gemenskapen icke-etablerad beskattningsbar person som har valt att omfattas av den särskilda ordningen för telekommunikationstjänster,

radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster. *(2008/8/EG)*

2. Den valmöjlighet som avses i punkt 1 första stycket skall omfattas av de villkor och närmare regler som varje medlemsstat fastställer. *(2006/112/EG)*

[1] Rådets direktiv 76/308/EEG* av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt (EGT L 73, 19.3.1976, s. 18). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

[2] Rådets förordning (EG) nr 1798/2003** av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 (EUT L 264, 15.10.2003, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 885/2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 1).

[* Direktiv 76/308/EEG har ersatts av rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, jfr artikel 25 i direktiv 2008/55/EG. Direktiv 2008/55/EG har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Jämför artikel 29 i direktiv 2010/24/EU.]

[** Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Artikel 205

I de fall som avses i artiklarna 193–200 och artiklarna 202, 203 och 204 får medlemsstaterna föreskriva att en annan person än den som är betalningsskyldig skall vara solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatten.

Avsnitt 2

Bestämmelser om betalning

Artikel 206

Varje beskattningsbar person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt skall betala nettobeloppet av denna skatt när den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250 lämnas. Medlemsstaterna får dock fastställa en annan förfallodag för betalning av detta belopp eller begära preliminär betalning.

Artikel 207

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de personer som i enlighet med artiklarna 194–197 och artiklarna 199 och 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom deras respektive territorium skall fullgöra de betalningsskyldigheter som avses i detta avsnitt.

Medlemsstaterna skall därutöver vidta nödvändiga åtgärder för att de personer som i enlighet med artikel 205 anses som solidariskt ansvariga för betalning av skatten skall fullgöra dessa betalningsskyldigheter.

Artikel 208

Om medlemsstaterna utser en förvärvare av investeringsguld till betalningsskyldig för mervärdesskatten enligt artikel 198.1 eller om de utnyttjar möjligheten enligt artikel 198.2 att till betalningsskyldig för mervärdesskatten utse en förvärvare av guld i råvaruform eller i form av halvfärdiga produkter eller av investeringsguld enligt artikel 344.1, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna person fullgör de betalningsskyldigheter som avses i detta avsnitt.

Artikel 209

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att icke beskattningsbara juridiska personer som är betalningsskyldiga för skatt som skall betalas för sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 2.1 b i fullgör de betalningsskyldigheter som avses i detta avsnitt.

Artikel 210

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för betalning av mervärdesskatt vid sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii samt vid sådana gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 2.1 b iii.

Artikel 211

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för betalning av mervärdesskatt vid import av varor.

Medlemsstaterna får bl.a. föreskriva att mervärdesskatt som skall betalas på import av varor vilken företas av beskattningsbara personer, av betalningsskyldiga eller av vissa kategorier av dessa båda inte behöver betalas vid tidpunkten för importen, under

förutsättning att skatten anges som sådan i den mervärdesskattedeklaration som skall lämnas enligt artikel 250.

Artikel 212

Medlemsstaterna får, om beloppet är ringa, befria beskattningsbara personer från betalning av den mervärdesskatt som skall betalas.

KAPITEL 2

Registrering

Artikel 213

1. Varje beskattningsbar person skall uppge när hans ekonomiska verksamhet som beskattningsbar person inleds, förändras eller upphör.

Medlemsstaterna skall tillåta, och får kräva, att denna anmälan lämnas på elektronisk väg, i enlighet med de villkor som de själva fastställer.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 första stycket skall varje beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person som gör gemenskapsinterna förvärv av varor vilka inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 uppge att han gör sådana förvärv, om villkoren i den artikeln för att sådana transaktioner inte skall vara föremål för mervärdesskatt inte längre är uppfyllda.

Artikel 214

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att med hjälp av ett individuellt registreringsnummer identifiera följande personer:

a) Varje beskattningsbar person, med undantag av dem som avses i artikel 9.2, som inom medlemsstaternas respektive territorium utför sådana andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som medför rätt till avdrag, än leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt skall betalas uteslutande av köparen eller mottagaren i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199.

b) Varje beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person som gör gemenskapsinterna förvärv av varor vilka är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 b, eller som har utnyttjat möjligheten i artikel 3.3 att välja att låta sina gemenskapsinterna förvärv bli föremål för mervärdesskatt.

c) Varje beskattningsbar person som inom medlemsstaternas respektive territorium gör gemenskapsinterna förvärv av varor avsedda för

transaktioner som han genomför utanför deras territorium och som har samband med sådana verksamheter som avses i artikel 9.1 andra stycket. *(2006/112/EG)*

d) Varje beskattningsbar person som inom medlemsstaternas respektive territorium mottar tjänster för vilka personen är skyldig att betala mervärdesskatt i enlighet med artikel 196.

e) Varje beskattningsbar person som är etablerad inom medlemsstaternas respektive territorium och tillhandahåller tjänster på en annan medlemsstats territorium, för vilka mervärdesskatt ska betalas uteslutande av mottagaren i enlighet med artikel 196. *(2008/8/EG)*

2. Medlemsstaterna får dock underlåta att registrera vissa beskattningsbara personer som tillfälligtvis utför sådana transaktioner som avses i artikel 12. *(2006/112/EG)*

Artikel 215

Varje individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt skall ha ett prefix i enlighet med ISO-kod 3166 alfa 2 genom vilket den medlemsstat som tilldelat numret kan identifieras.

Grekland skall dock ha rätt att använda prefixet ”EL”.

Artikel 216

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att deras registreringssystem skall göra det möjligt att särskilja de beskattningsbara personer som avses i artikel 214 och för att övergångsordningen i artikel 402 för beskattning av gemenskapsinterna transaktioner skall tillämpas korrekt.

KAPITEL 3

Fakturering

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 217

I detta direktiv avses med *elektronisk faktura* en faktura som innehåller den information som krävs enligt detta direktiv och som har utfärdats och mottagits i ett elektroniskt format. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 217 följande lydelse:
I detta kapitel avses med *överföring eller ställande till förfogande på elektronisk väg* att data överförs eller ställs till mottagarens förfogande med användning av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring, med användning av kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 2

Begreppet faktura

Artikel 218

Vid tillämpningen av detta direktiv skall medlemsstaterna godta som fakturor alla dokument eller meddelanden i pappersform eller i elektronisk form som uppfyller villkoren i detta kapitel.

Artikel 219

Varje handling eller meddelande med ändring av den ursprungliga fakturan och med en särskild och otvetydig hänvisning till den ursprungliga fakturan skall likställas med en faktura.

Avsnitt 3

Utfärdande av fakturor

Artikel 219a

Utan att det påverkar artiklarna 244–248 ska följande gälla:

1. Fakturering ska omfattas av de tillämpliga reglerna i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts i enlighet med bestämmelserna i avdelning V. *(2010/45/EU)*

2. Med avvikelse från punkt 1 ska fakturering omfattas av reglerna i den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas, om

a) leverantören eller tillhandahållaren är inte etablerad i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts i enlighet med bestämmelserna i avdelning V, eller vars etableringsställe i den medlemsstaten inte medverkar i leveran-

sen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a, och den person som ska betala mervärdesskatten är den till vilken varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

Vid transaktioner då förvärvaren utfärdar fakturan (självfakturering) ska dock punkt 1 tillämpas.

b) leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster inte anses ha gjorts i gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i avdelning V. *(2010/45/EU)*

Artikel 220

1. Varje beskattningsbar person ska se till att en faktura i följande fall utfärdas antingen av honom själv eller av förvärvaren eller, i hans namn och för hans räkning, av en tredje person:

1. För leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som han gjort till en annan beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person.

2. För sådana leveranser av varor som avses i artikel 33.

3. För sådana leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138.

4. För förskottsbetalningar som har gjorts till honom innan en av de leveranser av varor som avses i leden 1 och 2 utförts.

5. För förskottsbetalningar som har gjorts till honom av en annan beskattningsbar person eller av en icke beskattningsbar juridisk person innan tillhandahållandet av tjänsten har slutförts. *(2010/45/EU)*

2. Med avvikelse från punkt 1 och utan att artikel 221.2 påverkas ska utfärdande av faktura inte krävas med avseende på tillhandahållanden av tjänster som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 135.1 a–g. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 220 följande lydelse:

Varje beskattningsbar person skall se till att en faktura i följande fall utfärdas av honom själv, av förvärvaren eller, i hans namn och för hans räkning, av en tredje person:

1. För leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som han gjort till en annan beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person.

2. För sådana leveranser av varor som avses i artikel 33.

3. För sådana leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138.

4. För förskottsbetalningar som har gjorts till honom före sådana leveranser av varor som avses i leden 1, 2 och 3.

5. För förskottsbetalningar som har gjorts till honom av en annan beskattningsbar person eller av en icke beskattningsbar juridisk person innan tillhandahållandet av tjänsten har slutförts. *(2006/112/EG)*

Artikel 220 led 4 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 220a

1. Medlemsstaterna ska tillåta att beskattningsbara personer utfärdar en förenklad faktura i något av följande fall:

a) När fakturabeloppet inte överstiger 100 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

b) När den utfärdade fakturan är en handling eller ett meddelande som betraktas som en faktura enligt artikel 219. *(2010/45/EU)*

2. Medlemsstaterna ska inte tillåta beskattningsbara personer att utfärda en förenklad faktura om det krävs att fakturor ska utfärdas enligt punkterna 2 och 3 i artikel 220.1 eller om den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster görs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas eller vars etableringsställe i den medlemsstaten inte medverkar i leveransen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a och mottagaren av varorna eller tjänsterna är betalningsskyldig för mervärdesskatten. *(2010/45/EU)*

Artikel 221

1. Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer skyldigheten att utfärda en faktura med de uppgifter som föreskrivs enligt artiklarna 226 eller 226b för sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte avses i artikel 220.1. *(2010/45/EU)*

2. Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer som etablerat sin verksamhet på deras territorium eller som har ett fast etableringsställe på deras territorium från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs en skyldighet att utfärda en faktura med de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 226 eller 226b för sådana tillhandahållanden av tjänster som undantas enligt artikel 135.1 leden a–g som dessa beskattningsbara personer utför på medlemsstaternas territorium eller utanför gemenskapen. *(2010/45/EU)*

3. Medlemsstaterna får befria beskattningsbara personer från skyldigheten i artikel 220.1 eller artikel 220a att utfärda en faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som dessa utför på medlemsstaternas territorium och som är undantagna från skatteplikt med eller utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet i enlighet med artiklarna 110, 111, 125.1, 127, 128.1, 132, 135.1 h–l, 136, 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 och 380–390b. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 221 följande lydelse:

1. Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer en skyldighet att utfärda en faktura för andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av

tjänster än som avses i artikel 220 vilka dessa personer utför på medlemsstaternas territorium.

Medlemsstaterna får införa färre skyldigheter beträffande de fakturor som avses i första stycket än de skyldigheter som anges i artiklarna 226, 230, 233, 244 och 246. *(2006/112/EG)*

2. Medlemsstaterna får befria beskattningsbara personer från skyldigheten i artikel 220 att utfärda en faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som dessa utför på medlemsstaternas territorium, om leveranserna eller tillhandahållandena är undantagna från skatteplikt med eller utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet i enlighet med artiklarna 110 och 111, artikel 125.1, artikel 127, artikel 128.1, artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390b. *(2009/162/EU)*

Intill den 1 januari 2011 hade artikel 221.2 följande lydelse:

2. Medlemsstaterna får befria beskattningsbara personer från skyldigheten i artikel 220 att utfärda en faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som dessa utför på medlemsstaternas territorium, om leveranserna eller tillhandahållandena är undantagna från skatteplikt med eller utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet i enlighet med artiklarna 110 och 111, artikel 125.1, artikel 127, artikel 128.1, artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390. *(2006/112/EG)*

Artikel 222

För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller tillhandahållande av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artikel 196 ska en faktura utfärdas senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

För andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster får medlemsstaterna fastställa tidsfrister för beskattningsbara personers utfärdande av fakturor. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 222 följande lydelse:

Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer som utför leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster på deras territorium en tidsfrist för utfärdande av fakturor. *(2006/112/EG)*

Artikel 223

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer att utfärda samlingsfakturor med uppgifter om flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster, förutsatt att mervärdesskatten på de leveranser eller tillhandahållanden som nämns i samlingsfakturan blir utkrävbar under samma kalendermånad.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 222 får medlemsstaterna tillåta att samlingsfakturor omfattar leveranser eller tillhanda-

hållanden för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar under längre tid än en kalendermånad. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 223 följande lydelse:
På villkor som skall fastställas av de medlemsstater på vars territorium leveranserna av varor eller tillhandahållandena av tjänster utförs får en samlingsfaktura utfärdas för flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster. *(2006/112/EG)*

Artikel 224

Fakturor får utfärdas av förvärvaren för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som en beskattningsbar person har utfört åt honom, när det finns ett i förväg träffat avtal mellan parterna och på villkor att varje faktura blir föremål för ett förfarande för godkännande av den beskattningsbara person som utför leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster. Medlemsstaterna får kräva att sådana fakturor ska utfärdas i den beskattningsbara personens namn och för hans räkning. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 224 följande lydelse:
1. Fakturor skall få utfärdas av förvärvaren för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som en beskattningsbar person har utfört åt honom, under förutsättning att det finns ett i förväg träffat avtal mellan parterna och på villkor att varje faktura blir föremål för ett förfarande för godkännande av den beskattningsbara person som utför leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster. *(2006/112/EG)*
2. De medlemsstater på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna utförs skall bestämma villkor och närmare regler för ett sådant i förväg träffat avtal och för godkännandeförfarandet mellan den beskattningsbara personen och förvärvaren. *(2006/112/EG)*
3. Medlemsstaterna får införa ytterligare krav för beskattningsbara personer som på deras territorium utför sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren utfärdar fakturan. De får bland annat kräva att sådana fakturor skall utfärdas i den beskattningsbara personens namn och för hans räkning.
De krav som avses i första stycket skall under alla förhållanden vara desamma oavsett var förvärvaren är etablerad. *(2006/112/EG)*

Artikel 225

Medlemsstaterna får uppställa specifika krav för beskattningsbara personer om den tredje person eller förvärvare som utfärdar fakturan är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU[1] och förordning (EG) nr 1798/2003[2] *(2010/45/EU)*

[1] Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

[2] Rådets förordning (EG) nr 1798/2003* av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt (EUT L 264, 15.10.2003, s. 1).

[* Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 225 följande lydelse:
Medlemsstaterna får uppställa specifika krav för beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster på deras territorium, om den tredje person eller förvärvare som utfärdar fakturan är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG* och i förordning (EG) nr 1798/2003**. *(2006/112/EG)*

[* Direktiv 76/308/EEG har ersatts av rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, jfr artikel 25 i direktiv 2008/55/EG. Direktiv 2008/55/EG har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Jämför artikel 29 i direktiv 2010/24/EU.]

[** Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Avsnitt 4

Uppgifter i fakturan

Artikel 226

Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i detta direktiv skall endast följande uppgifter vara obligatoriska för mervärdesskatteändamål på fakturor som utfärdas i enlighet med artiklarna 220 och 221:

1. Datum för utfärdandet av fakturan.

2. Ett löpnummer baserat på en eller flera serier, som unikt identifierar fakturan.

3. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket den beskattningsbara personen har utfört leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster.

4. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket förvärvaren har erhållit en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster för vilken eller vilket han är betalnings-

skyldig för mervärdesskatt eller en sådan leverans av varor som avses i artikel 138.

5. Den beskattningsbara personens och förvärvarens fullständiga namn och adress.

6. De levererade varornas mängd och art eller de tillhandahållna tjänsternas omfattning och art.

7. Det datum då leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster utförs eller slutförs eller det datum då den förskottsbetalning som avses i artikel 220.4 och 220.5 erläggs, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datumet för fakturans utfärdande. *(2006/112/EG)*

7a. Om mervärdesskatten blir utkrävbar vid tidpunkten för betalningens mottagande i enlighet med artikel 66 b och rätten till avdrag uppkommer när den avdragsgilla skatten blir utkrävbar, uppgiften *kontantmetod*. *(2010/45/EU)*

8. Beskattningsunderlaget för varje skattesats eller undantag från skatteplikt, priset per enhet, exklusive mervärdesskatt, samt eventuell prisnedsättning eller rabatt om dessa inte är inkluderade i priset per enhet.

9. Tillämpad mervärdesskattesats.

10. Den mervärdesskatt som skall betalas, såvida inte en särskild ordning tillämpas för vilken detta direktiv utesluter en sådan uppgift. *(2006/112/EG)*

10a När den förvärvare som mottagit varor eller tjänster utfärdar fakturan i stället för leverantören eller tillhandahållaren, uppgiften *självfakturering*.

11. Vid undantag från skatteplikt, en hänvisning till den tillämpliga bestämmelsen i detta direktiv eller till den motsvarande nationella bestämmelsen eller annan uppgift som anger att leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster är undantagna från skatteplikt.

11a När förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatten, uppgiften *omvänd betalningsskyldighet*. *(2010/45/EU)*

12. Vid leverans av ett nytt transportmedel som görs på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 a, de uppgifter som avses i artikel 2.2 b. *(2006/112/EG)*

13. Vid tillämpning av ordningen för beskattning av vinstmarginal för resebyråer, uppgiften *vinstmarginalbeskattning för resebyråer*.

14. Vid tillämpning av någon av de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter, uppgiften *vinstmarginalbeskattning för begagnade varor*, *vinstmarginalbeskattning för konstverk* respektive *vinstmarginalbeskattning för samlarföremål och antikviteter*. *(2010/45/EU)*

15. Om den som är betalningsskyldig är en skatterepresentant i den mening som avses i artikel 204, skatterepresentantens registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 214 och dennes fullständiga namn och adress. *(2006/112/EG)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 226 leden 11, 13 och 14 följande lydelse:

11. Vid undantag från skatteplikt eller när förvärvaren är betalningsskyldig, hänvisning till den tillämpliga bestämmelsen i detta direktiv, till motsvarande nationella bestämmelse eller till en annan uppgift om att leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster är undantagna från skatteplikt eller föremål för förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. *(2006/112/EG)*

13. Vid tillämpning av den särskilda ordningen för resebyråer, hänvisning till artikel 306, eller motsvarande nationella bestämmelser eller varje annan uppgift om att denna ordning tillämpats. *(2006/112/EG)*

14. Vid tillämpning av någon av de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter, hänvisning till artikel 313, 326, eller artikel 333 eller motsvarande nationella bestämmelser eller varje annan uppgift om att en av dessa ordningar tillämpats. *(2006/112/EG)*

Artikel 226a

I de fall där fakturan utfärdas av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas eller vars etableringsställe i den medlemsstaten inte medverkar i leveransen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a och som gör en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster till en förvärvare som är betalningsskyldig för mervärdesskatten, får den beskattningsbara personen utelämna de uppgifter som avses i leden 8, 9 och 10 i artikel 226 och i stället med hänvisning till de levererade varornas eller tillhandahållna tjänsternas mängd eller omfattning, samt deras art, ange de beskattningsbara belopp* som de motsvarar. *(2010/45/EU)*

[* Begreppet ”beskattningsbara belopp” synes vara felöversatt och bör i stället lyda ”beskattningsunderlag”. Jämför t.ex. den franska, engelska eller tyska versionen av direktiv 2010/45/EU där begreppen ”la base d'imposition”,”the taxable amount” och ”die Steuerbemessungsgrundlage” används.]

Artikel 226b

Vad gäller förenklade fakturor som utfärdas enligt artiklarna 220a, 221.1 och 221.2, ska medlemsstaterna kräva att åtminstone följande uppgifter anges:

a) Datum för utfärdandet av fakturan.

b) Uppgifter för identifiering av den beskattningsbara person som levererat varor eller tillhandahållit tjänster.

c) Uppgifter för identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits.

d) Det mervärdesskattebelopp som ska betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna detta.

e) När den utfärdade fakturan är en handling eller ett meddelande som betraktas som en faktura enligt artikel 219, en specifik och otvetydig hänvisning till den ursprungliga fakturan samt de specifika uppgifter som ändras.

De får inte kräva andra uppgifter på fakturor än dem som avses i artiklarna 226, 227 och 230. *(2010/45/EU)*

Artikel 227

Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium och som där utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster anger förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 214 i andra fall än de som anges i artikel 226.4.

Artikel 228 Har upphävts genom direktiv 2010/45/EU.

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 228 följande lydelse:
De medlemsstater inom vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna utförs får när det gäller sådana handlingar eller meddelanden som avses i artikel 219 vilka likställs med en faktura medge befrielse från kravet på att de skall innehålla vissa obligatoriska uppgifter.
(2006/112/EG)

Artikel 229

Medlemsstaterna får inte föreskriva att fakturorna skall undertecknas.

Artikel 230

Beloppen i fakturorna får uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det mervärdesskattebelopp som ska betalas eller justeras anges i den nationella valutan i medlemsstaten, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 91. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 230 följande lydelse:
Beloppen i fakturorna får uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det mervärdesskattebelopp som skall betalas anges i den nationella valutan i den medlemsstat där leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 91. *(2006/112/EG)*

Artikel 231 Har upphävts genom direktiv 2010/45/EU.

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 231 följande lydelse:
Medlemsstaterna får för kontrolländamål kräva en översättning till det egna nationella språket av fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium och av fakturor som mottas av beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 5

Pappersfakturor och elektroniska fakturor *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade rubriken på avsnitt 5 följande lydelse:
Överföring av fakturor på elektronisk väg *(2006/112/EG)*

Artikel 232

Användning av elektronisk faktura måste godkännas av mottagaren. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 232 följande lydelse:
Fakturor som utfärdas i enlighet med avsnitt 2 får skickas i pappersform eller, under förutsättning att mottagaren godkänner det, överföras eller ställas till förfogande på elektronisk väg. *(2006/112/EG)*

Artikel 233

1. Ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller en faktura ska, oavsett om det gäller en pappersfaktura eller en elektronisk faktura, säkerställas från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut.

Varje beskattningsbar person ska fastställa hur ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan ska säkerställas. Detta kan uppnås med hjälp av administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande.

Ursprungets äkthet avser säkerställande av leverantörens eller tillhandahållarens eller fakturautfärdarens identitet.

Innehållets integritet avser att det innehåll som krävs enligt detta direktiv inte har ändrats. *(2010/45/EU)*

2. Förutom den typ av administrativa kontroller som beskrivs i punkt 1 är följande exempel på teknik som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet i fråga om en elektronisk faktura:

a) en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer[1] baserat på ett kvalificerat certifikat och skapat av en säker

anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i direktiv 1999/93/EG.

b) ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i bilaga 1 till kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994 om juridiska aspekter på elektroniskt datautbyte[2], när det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden som säkerställer ursprungets äkthet och uppgifternas integritet. *(2010/45/EU)*

[1] EUT L 13, 19.1.2000, s. 12.
[2] EGT L 338, 28.12.1994, s. 98.

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 233 följande lydelse:

1. Fakturor som överförs eller ställs till förfogande på elektronisk väg skall godkännas av medlemsstaterna förutsatt att ursprungets äkthet och innehållets integritet säkerställs med någon av följande metoder:

a) Genom en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer[1],

b) Genom ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994 om juridiska aspekter på elektroniskt datautbyte[2] om det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden som säkerställer uppgifternas äkthet och innehåll,

Fakturor får emellertid överföras eller ställas till förfogande på elektronisk väg enligt andra metoder, under förutsättning att den eller de berörda medlemsstaterna godkänner detta. *(2006/112/EG)*

2. I enlighet med punkt 1 första stycket led a får medlemsstaterna dock begära att den avancerade elektroniska signaturen baseras på ett kvalificerat certifikat och skapas av en säker anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i direktiv 1999/93/EG. *(2006/112/EG)*

3. I enlighet med punkt 1 första stycket led b får medlemsstaterna dessutom, på villkor som de själva fastställer, kräva att ett ytterligare sammanfattande dokument överlämnas i pappersform. *(2006/112/EG)*

[1] EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.
[2] EGT L 338, 28.12.1994, s. 98.

Artikel 233.2 och 233.3 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 234 Har upphävts genom direktiv 2010/45/EU.

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 234 följande lydelse:

Medlemsstaterna får inte införa några andra krav eller formaliteter för beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster på deras territorium när det gäller att överföra eller ställa till förfogande fakturor på elektronisk väg. *(2006/112/EG)*

Artikel 235

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för elektroniska fakturor som utfärdats för varor som levererats eller tjänster som tillhand-

hållits på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EG) nr 1798/2003*. *(2010/45/EU)*

[* Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 235 följande lydelse:
Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för utfärdande av fakturor på elektronisk väg avseende leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som utförs på deras territorium, från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG* och i förordning (EG) nr 1798/2003**. *(2006/112/EG)*

[* Direktiv 76/308/EEG har ersatts av rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, jfr artikel 25 i direktiv 2008/55/EG. Direktiv 2008/55/EG har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Jämför artikel 29 i direktiv 2010/24/EU.]

[** Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Artikel 236

I de fall då flera elektroniska fakturor översänds samlat till samma mottagare eller ställs till hans förfogande, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, när all information är åtkomlig för varje faktura. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 236 följande lydelse:
I de fall då flera fakturor översänds samlat till samma mottagare eller ställs till hans förfogande på elektronisk väg, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, i den mån all information är åtkomlig för varje faktura. *(2006/112/EG)*

Artikel 237

Senast den 31 december 2016 ska kommissionen på grundval av en oberoende ekonomisk undersökning förelägga Europaparlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport om effekterna av de regler om fakturering som gäller från och med den 1 januari 2013 och särskilt

om i vilken utsträckning dessa regler har lett till en faktisk minskning av företagens administrativa bördor, åtföljd om nödvändigt av ett lämpligt förslag om ändring av de berörda reglerna. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 237 följande lydelse:

Kommissionen skall senast den 31 december 2008 lägga fram en rapport om elektronisk fakturering, vid behov tillsammans med ett förslag om ändring av villkoren för sådan fakturering med hänsyn till framtida teknisk utveckling på området. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 6

Förenklingsåtgärder

Artikel 238

1. Efter samråd med mervärdesskattekommittén och på villkor som de själva fastställer får medlemsstaterna, när det gäller fakturor för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster, föreskriva att enbart de uppgifter som föreskrivs i artikel 226b ska anges på fakturorna i följande fall:

a) När fakturan är på ett belopp som överstiger 100 EUR, men inte 400 EUR, eller motsvarande värde i nationell valuta.

b) När handelsbruket eller administrativ praxis inom den berörda verksamhetsgrenen eller de tekniska förutsättningarna för utfärdande av dessa fakturor gör det svårt att iaktta alla de krav som anges i artiklarna 226 eller 230. *(2010/45/EU)*

2. *Har upphävts genom direktiv 2010/45/EU.*

3. Förenklingsåtgärden i punkt 1 får inte tillämpas när det krävs att fakturor utfärdas enligt leden 2 och 3 i artikel 220.1 eller när den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster görs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas eller vars etableringsställe i den medlemsstaten inte medverkar i leveransen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a och mottagaren av varorna eller tjänsterna är betalningsskyldig för mervärdesskatten. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 238 följande lydelse:

1. Efter samråd med mervärdesskattekommittén och på de villkor som de fastställer får medlemsstaterna när det gäller fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som har utförts inom deras territorium besluta att vissa av de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 226 och 230, med förbehåll för de alternativ som medlemsstaterna utnyttjar enligt artiklarna 227, 228 och 231, inte behöver anges på fakturorna i följande fall:

a) När fakturan är på mindre belopp.

b) När handelsbruket eller administrativ praxis inom den berörda verksamhetsgrenen eller de tekniska förutsättningarna för utfärdande av dessa fakturor gör det svårt att iaktta alla de krav som anges i artiklarna 226 och 230. *(2006/112/EG)*

2. Fakturorna måste under alla omständigheter innehålla följande uppgifter:

a) Datum för utfärdandet av fakturan.

b) Uppgifter för identifiering av den beskattningsbara personen.

c) Uppgifter för identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits.

d) Beloppet på den mervärdesskatt som skall betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna denna. *(2006/112/EG)*

3. Förenklingsåtgärden i punkt 1 får inte tillämpas på de transaktioner som avses i artiklarna 20, 21, 22, 33, 36, 138 och 141. *(2006/112/EG)*

Artikel 239

Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten i artikel 272.1 b att inte tilldela beskattningsbara personer, som inte utför någon av de transaktioner som avses i artiklarna 20, 21, 22, 33, 36, 138 och 141, något registreringsnummer för mervärdesskatt, skall leverantören och förvärvaren i stället identifieras på fakturan genom ett annat nummer kallat skatteregistreringsnummer, som de berörda medlemsstaterna fastställer.

Artikel 240

De medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 272.1 b får, om ett registreringsnummer för mervärdesskatt har tilldelats den beskattningsbara personen, vidare kräva att följande uppgifter skall finnas med på fakturan:

1. Leverantörens registreringsnummer för mervärdesskatt och skatteregistreringsnummer, när det gäller sådana tillhandahållanden av tjänster som avses i artiklarna 44, 47, 50, 53, 54 och 55 och sådana leveranser av varor som avses i artiklarna 138 och 141

2. Endast leverantörens skatteregistreringsnummer eller endast registreringsnumret för mervärdesskatt, när det gäller andra leveranser av varor eller andra tillhandahållanden av tjänster.

KAPITEL 4

Räkenskaper

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 241

I detta kapitel avses med *lagring av en faktura på elektronisk väg* att data lagras med användning av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring, med användning av kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

Avsnitt 2

Allmänna skyldigheter

Artikel 242

Varje beskattningsbar person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.

Artikel 243

1. Varje beskattningsbar person ska föra ett register över varor som han har försänt eller transporterat, eller som för hans räkning har försänts eller transporterats, till en bestämmelseort utanför avgångsmedlemsstatens territorium men inom gemenskapen för transaktioner i form av värderingar av eller arbeten på eller tillfälligt bruk av dessa varor enligt artikel 17.2 f, g och h. *(2010/45/EU)*

2. Varje beskattningsbar person ska föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att göra det möjligt att identifiera varor som försänts till honom från en annan medlemsstat av en beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt i den andra medlemsstaten eller på denna persons vägnar, i samband med tillhandahållande av tjänster i form av värdering av eller arbeten på dessa varor. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 243 följande lydelse:

1. Varje beskattningsbar person skall föra ett register över varor som han har försänt eller transporterat, eller som för hans räkning har försänts eller transporterats, till en bestämmelseort utanför avgångsmedlemsstatens territorium men inom gemenskapen och som är avsedda för sådana transaktioner i form av

arbeten på varorna eller tillfälligt bruk av dem som avses i artikel 17.2 f–h. *(2006/112/EG)*

2. Varje beskattningsbar person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att göra det möjligt att identifiera varor som försänts till honom från en annan medlemsstat av en beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt i den andra medlemsstaten, eller på denna persons vägnar, i samband med tillhandahållande av sådana tjänster i form av värdering av eller arbeten på dessa varor som avses i artikel 52 c. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 3

Särskilda skyldigheter avseende lagring av fakturor

Artikel 244

Varje beskattningsbar person skall se till att kopior lagras av de fakturor som har utfärdats av honom själv, av hans förvärvare eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, liksom alla fakturor som han har mottagit.

Artikel 245

1. Vid tillämpningen av detta direktiv får den beskattningsbara personen bestämma platsen för lagring av alla fakturor, förutsatt att han utan otillbörligt dröjsmål kan ställa alla fakturor eller uppgifter som lagras i enlighet med artikel 244 till de behöriga myndigheternas förfogande på deras begäran.

2. Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium att meddela dem lagringsplatsen, när denna är belägen utanför deras territorium.

Medlemsstaterna får dessutom ålägga en beskattningsbar person som är etablerad inom deras territorium att inom detta territorium lagra de fakturor som utfärdats av honom själv, av förvärvaren eller, i hans namn eller för hans räkning, av en tredje person, samt alla fakturor som han har mottagit, när lagringen inte sker på sådan elektronisk väg som säkerställer en fullständig åtkomst online av de berörda uppgifterna.

Artikel 246 Har upphävts genom direktiv 2010/45/EU.

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 246 följande lydelse:

Äktheten i de lagrade fakturornas ursprung och innehållets integritet samt fakturornas läsbarhet skall säkerställas under hela lagringsperioden.

Uppgifterna i de fakturor som avses i artikel 233.1 andra stycket får inte ändras och måste vara läsbara under hela lagringsperioden. *(2006/112/EG)*

Artikel 247

1. Varje medlemsstat skall fastställa den tidsperiod under vilken beskattningsbara personer skall lagra fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på dess territorium och den tidsperiod under vilken fakturor som mottas av beskattningsbara personer som är etablerade på dess territorium skall lagras. *(2006/112/EG)*

2. För att se till att kraven i artikel 233 uppfylls får den medlemsstat som avses i punkt 1 kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen översändes eller ställdes till förfogande i, oavsett om detta skedde i pappersform eller elektroniskt. Om fakturorna lagras elektroniskt får medlemsstaten dessutom kräva att de uppgifter som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet hos fakturan, i enlighet med artikel 233, också ska lagras elektroniskt.
(2010/45/EU)

3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 får uppställa särskilda villkor som förbjuder eller begränsar lagring av fakturorna i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och i förordning (EG) nr 1798/2003* eller om den rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning som avses i artikel 249. *(2010/45/EU)*

[* Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 247.2 och 247.3 följande lydelse:
2. För att se till att bestämmelserna i artikel 246 följs får den medlemsstat som avses i punkt 1 kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen överlämnades eller ställdes till förfogande i, antingen i pappersform eller elektroniskt. Om fakturorna lagras elektroniskt får medlemsstaten kräva att de uppgifter som säkerställer äktheten i varje fakturas ursprung och innehållets integritet, i enlighet med artikel 246 första stycket, också skall lagras. *(2006/112/EG)*
3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 får uppställa särskilda villkor som förbjuder eller begränsar lagring av fakturorna i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG* och i förordning (EG) nr 1798/2003** eller om den rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning som avses i artikel 249. *(2006/112/EG)*

Artikel 247.2 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

[* Direktiv 76/308/EEG har ersatts av rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, jfr artikel 25 i direktiv 2008/55/EG. Direktiv 2008/55/EG har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av

rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Jämför artikel 29 i direktiv 2010/24/EU.]

[** Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Artikel 248

Medlemsstaterna får, på villkor som de själva fastställer, föreskriva en skyldighet att lagra fakturor som mottas av icke beskattningsbara personer.

Artikel 248a

För kontrolländamål och vad gäller fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium och fakturor som mottas av beskattningsbara personer som är etablerade på deras territorium, får medlemsstaterna, i fråga om vissa beskattningsbara personer eller i vissa fall kräva översättning till deras officiella språk. Medlemsstaterna får emellertid inte införa något allmänt krav på att fakturorna ska översättas. *(2010/45/EU)*

Avsnitt 4

Rätt till åtkomst av elektroniskt lagrade fakturor i en annan medlemsstat

Artikel 249

När en beskattningsbar person lagrar fakturor som denne utfärdar eller mottar på sådan elektronisk väg som säkerställer åtkomst online till uppgifterna, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad samt, när mervärdesskatten ska betalas i en annan medlemsstat, de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten, ha rätt att för kontrolländamål få åtkomst till, ladda ned och använda dessa fakturor. *(2010/45/EU)*

Intill den 1 januari 2013 hade artikel 249 följande lydelse:
När en beskattningsbar person lagrar de fakturor han utfärdar eller mottar på sådan elektronisk väg som säkerställer åtkomst online av uppgifterna och lagringsplatsen är belägen i en annan medlemsstat än den där han är etablerad, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad ha rätt, för tillämpningen av detta direktiv, till åtkomst av dessa fakturor på elektronisk väg och till nedladdning och användning av sådana fakturor, med de begränsningar som fastställs i gällande föreskrifter i

den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad och i den mån detta är nödvändigt för de behöriga myndigheternas kontrolländamål.
(2006/112/EG)

KAPITEL 5

Deklarationer

Artikel 250

1. Varje beskattningsbar person skall inge en mervärdesskattedeklaration som innehåller alla uppgifter som behövs för att beräkna den skatt som är utkrävbar och de avdrag som skall göras, däribland och i den mån det är nödvändigt för att fastställa beräkningsgrunden, det sammanlagda beloppet för de transaktioner som hänför sig till skatten och avdragen i fråga samt beloppet för de transaktioner som är undantagna från skatteplikt.

2. Medlemsstaterna skall tillåta, och får kräva, att den mervärdesskattedeklaration som avses i punkt 1 lämnas på elektronisk väg, i enlighet med villkor som de själva fastställer.

Artikel 251

Utöver de uppgifter som avses i artikel 250 skall mervärdesskattedeklarationen för en viss beskattningsperiod också innehålla följande uppgifter:

a) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor som avses i artikel 138 för vilka skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden.

b) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor som avses i artiklarna 33 och 36 vilka ägt rum inom en annan medlemsstats territorium och för vilka skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden, om avgångsorten för försändelsen eller transporten av varorna är belägen inom den medlemsstat där deklarationen skall lämnas.

c) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för gemenskapsinterna förvärv samt sådana med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner i enlighet med artiklarna 21 eller 22, vilka har gjorts i den medlemsstat där deklarationen skall lämnas och för vilka skatt har blivit utkrävbar under beskattningsperioden.

d) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser av varor som avses i artiklarna 33 och 36 vilka L 347/46 SV Europeiska unionens officiella tidning 11.12.2006 har ägt rum i den medlemsstat där deklarationen skall lämnas och för vilka skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden, om avgångsorten för för-

sändelsen eller transporten av varorna är belägen inom en annan medlemsstats territorium.

e) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor som ägt rum i den medlemsstat där deklarationen skall lämnas och för vilka den beskattningsbara personen har utsetts till betalningsskyldig i enlighet med artikel 197 och skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden.

Artikel 252

1. Mervärdesskattedeklarationen skall lämnas inom en av medlemsstaterna fastställd tidsperiod. Denna får inte vara längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod.

2. Beskattningsperiodens längd skall av medlemsstaterna bestämmas till en, två eller tre månader.

Medlemsstaterna får dock fastställa andra tidsperioder, så länge dessa inte överstiger ett år.

Artikel 253

Sverige får tillämpa ett förenklat förfarande för små och medelstora företag enligt vilket mervärdesskattedeklarationen för beskattningsbara personer med enbart inhemska beskattningsbara transaktioner får lämnas inom tre månader efter utgången av beskattningsåret för direkt beskattning.

Artikel 254

För leveranser av nya transportmedel som görs på de villkor som anges i artikel 138.2 a av en beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt till en förvärvare som inte är registrerad till mervärdesskatt eller av en sådan beskattningsbar person som avses i artikel 9.2 skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säljaren meddelar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.

Artikel 255

Om medlemsstaterna utser en förvärvare av investeringsguld till betalningsskyldig för mervärdesskatten enligt artikel 198.1 eller om de utnyttjar möjligheten enligt artikel 198.2 att till betalningsskyldig för mervärdesskatten utse en förvärvare av guld i råvaruform eller i form av halvfärdiga produkter eller av investeringsguld enligt artikel

344.1, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna person fullgör de betalningsskyldigheter som avses i detta kapitel.

Artikel 256

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer, som i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom deras territorium, fullgör de deklarationsskyldigheter som fastställs i detta kapitel.

Artikel 257

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att icke beskattningsbara juridiska personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt som skall betalas för sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 2.1 b i fullgör de deklarationsskyldigheter som fastställs i detta kapitel.

Artikel 258

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för deklarationen när det gäller sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii och sådana gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 2.1 b iii.

Artikel 259

Medlemsstaterna får kräva att personer som gör sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii i sin mervärdesskattedeklaration lämnar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.

Artikel 260

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för deklarationen när det gäller import av varor.

Artikel 261

1. Medlemsstaterna får kräva att en beskattningsbar person lämnar en deklaration som för samtliga transaktioner som har utförts under det föregående året innehåller alla de uppgifter som avses i artiklarna 250 och 251. Denna deklaration skall även innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar.

2. Medlemsstaterna skall tillåta, och får kräva, att den deklaration som avses punkt 1 lämnas på elektronisk väg, i enlighet med villkor som de själva fastställer.

KAPITEL 6

Sammanställningar

Artikel 262

Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning, där följande anges:

a) De mervärdesskatteregistrerade förvärvare till vilka han har levererat varor enligt de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c.

b) De mervärdesskatteregistrerade personer till vilka han har levererat varor som levererats till honom genom sådana gemenskapsinterna förvärv som avses i artikel 42.

c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt till vilka han har tillhandahållit andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196. *(2008/8/EG)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 262 följande lydelse:*
> Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt skall lämna en sammanställning över mervärdesskatteregistrerade förvärvare till vilka han har levererat varor på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c och över mervärdesskatteregistrerade personer till vilka han har levererat varor som levererats till honom genom sådana gemenskapsinterna förvärv som avses i artikel 42. *(2006/112/EG)*

Artikel 263

1. En sammanställning ska upprättas för varje kalendermånad inom en tidsfrist på högst en månad och i enlighet med de förfaranden som medlemsstaterna fastställer. *(2008/117/EG)*

1a. Medlemsstaterna kan emellertid tillåta de beskattningsbara personerna, på villkor och inom gränser som medlemsstaterna får fastställa, att lämna in sammanställningen för varje kalenderkvartal inom en tidsfrist på högst en månad från och med kvartalets utgång, när beloppet för kvartalet, före mervärdesskatt, för de varuleveranser som avses i artiklarna 264.1 d och 265.1 c inte överstiger beloppet 50 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta vare sig för det aktuella kvartalet eller för något av de fyra föregående kvartalen.

Den möjlighet som ges i första stycket ska upphöra att vara tillämplig från och med utgången av den månad under vilken det totala beloppet, före mervärdesskatt, för de varuleveranser som avses i artiklarna 264.1 d och 265.1 c för det pågående kvartalet överstiger beloppet 50 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta. I sådana fall ska det inom en tidsfrist på högst en månad upprättas en sammanställning för den eller de månader som förflutit sedan kvartalets början. *(2008/117/EG)*

1b. Till och med den 31 december 2011 kan medlemsstaterna fastställa beloppet som avses i första stycket till 100 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta. *(2008/117/EG)*

1c. Medlemsstaterna kan, på villkor och inom gränser som de själva får fastställa, tillåta de beskattningsbara personerna när det gäller de tillhandahållanden av tjänster som avses i artikel 264.1 d att lämna in sammanställningen för varje kalenderkvartal inom en tidsfrist på högst en månad från och med utgången av kvartalet.

Medlemsstaterna kan i synnerhet kräva att de beskattningsbara personerna som tillhandahåller både varor och tjänster som avses i artikel 264.1 d lämnar in sammanställningen inom den tidsfrist som följer av tillämpningen av punkterna 1–1b. *(2008/117/EG)*

2. Medlemsstaterna ska tillåta, och får kräva, att den sammanställning som avses i punkt 1 lämnas in genom elektronisk filöverföring, i enlighet med villkor som de själva fastställer. *(2008/117/EG)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 263 följande lydelse:*
> 1. Sammanställningen skall upprättas för varje kvartal inom en tidsperiod och i enlighet med de förfaranden som medlemsstaterna fastställer.
> Medlemsstaterna får dock föreskriva att sammanställningen skall lämnas månadsvis. *(2006/112/EG)*
> 2. Medlemsstaterna skall tillåta, och får kräva, att de sammanställningar som avses i punkt 1 lämnas på elektronisk väg, i enlighet med villkor som de själva fastställer. *(2006/112/EG)*

Artikel 264

1. Sammanställningen skall innehålla följande uppgifter: *(2006/112/EG)*

a) Den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat där sammanställningen ska lämnas och under vilket han har utfört leveranser av varor på villkoren i artikel 138.1 eller tillhandahållit beskattningsbara tjänster på villkoren i artikel 44.

b) Förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där sammanställningen ska lämnas och under

vilket varorna eller tjänsterna levererats till honom eller tillhandahållits honom. *(2008/8/EG)*

c) Den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat där sammanställningen skall lämnas och under vilket han har utfört en sådan överföring till en annan medlemsstat som avses i artikel 138.2 c, samt det nummer under vilket han är registrerad i den medlemsstat där försändelsen eller transporten avslutades. *(2006/112/EG)*

d) För varje förvärvare av varor eller tjänster, det sammanlagda beloppet för de leveranser av varor och tjänster som utförts av den beskattningsbara personen. *(2008/8/EG)*

e) För sådana leveranser av varor i form av överföring till en annan medlemsstat som avses i artikel 138.2 c, det sammanlagda beloppet för dessa leveranser, fastställt i enlighet med artikel 76.

f) Beloppen för de justeringar som gjorts i enlighet med artikel 90. *(2006/112/EG)*

2. Det belopp som avses i punkt 1 d ska deklareras för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1–1c under vilken skatten blivit utkrävbar.

Det belopp som avses i punkt 1 f ska deklareras för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1–1c under vilken justeringen anmäls till förvärvaren. *(2008/117/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 264.1 leden a, b och d samt artikel 264.2 följande lydelse:

a) Den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat där sammanställningen skall lämnas och under vilket han har utfört leveranser av varor på villkoren i artikel 138.1. *(2006/112/EG)*

b) Förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där sammanställningen skall lämnas och under vilket varorna levererats till honom. *(2006/112/EG)*

d) För varje förvärvare det sammanlagda beloppet för de leveranser av varor som utförts av den beskattningsbara personen. *(2006/112/EG)*

2. Det belopp som avses i punkt 1 d skall deklareras för det kalenderkvartal under vilket skatten blivit utkrävbar.

Det belopp som avses i punkt 1 f skall deklareras för det kalenderkvartal under vilket justeringen anmäldes till förvärvaren. *(2006/112/EG)*

Artikel 265

1. För sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 42 skall den beskattningsbara person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat som har tilldelat honom det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket han har gjort dessa förvärv på ett tydligt sätt ange följande uppgifter i sammanställningen:

a) Det registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstaten under vilket han gjort förvärvet och utfört den efterföljande leveransen av varor.

b) Registreringsnumret för mervärdesskatt för mottagaren av den beskattningsbara personens efterföljande leverans i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades.

c) För varje sådan mottagare det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för de leveranser som gjorts av den beskattningsbara personen i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades. *(2006/112/EG)*

2. Det belopp som avses i punkt 1 c ska deklareras för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1–1b under vilken skatten blivit utkrävbar. *(2008/117/EG)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 265.2 följande lydelse:*
> 2. Det belopp som avses i punkt 1 c skall deklareras för det kalenderkvartal under vilket skatten blivit utkrävbar. *(2006/112/EG)*

Artikel 266

Med avvikelse från artiklarna 264 och 265 får medlemsstaterna kräva att sammanställningen innehåller ytterligare uppgifter.

Artikel 267

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet med artiklarna 194 och 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom deras territorium fullgör den skyldighet som fastställs i detta kapitel när det gäller inlämnande av sammanställningar.

Artikel 268

Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som inom deras territorium gör gemenskapsinterna förvärv av varor samt sådana med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner i enlighet med artiklarna 21 eller 22 lämnar sammanställningar med detaljerade uppgifter om dessa förvärv; sådana sammanställningar får dock inte krävas för en kortare period än en månad.

Artikel 269

Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att införa sådana särskilda åtgärder som avses i artiklarna 270 och 271 för att förenkla de skyldigheter när det gäller inlämnande av sammanställningar som fastställs i detta kapitel. Sådana åtgärder

får inte äventyra den behöriga övervakningen av gemenskapsinterna transaktioner.

Artikel 270

Med stöd av det bemyndigande som avses i artikel 269 får medlemsstaterna tillåta beskattningsbara personer att lämna en årlig sammanställning med uppgift om registreringsnumret för mervärdesskatt i en annan medlemsstat för varje förvärvare till vilken de har levererat varor på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c, om de beskattningsbara personerna uppfyller följande tre villkor:

a) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, får inte med mer än 35 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta överstiga den årsomsättning som används som referensnivå för tillämpning av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.

b) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 får inte överstiga 15 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

c) De leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 avser andra varor än nya transportmedel.

Artikel 271

Medlemsstater som med stöd av artikel 269 fastställer den beskattningsperiod för vilken beskattningsbara personer skall lämna den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250 till längre tid än tre månader får tillåta dessa personer att lämna sammanställningen för samma period, om de uppfyller följande tre villkor:

a) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, får inte överstiga 200 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

b) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 får inte överstiga 15 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

c) De leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 avser andra varor än nya transportmedel.

KAPITEL 7

Övriga bestämmelser

Artikel 272

1. Medlemsstaterna får befria följande beskattningsbara personer från vissa eller alla skyldigheter som avses i kapitel 2–6:

a) Beskattningsbara personer vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1.

b) Beskattningsbara personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i artiklarna 20, 21, 22, 33, 36, 138 och 141.

c) Beskattningsbara personer som endast utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som enligt artiklarna 132, 135 och 136, artiklarna 146–149 och artiklarna 151, 152 och 153 är undantagna från skatteplikt.

d) Beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.

e) Beskattningsbara personer som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare. *(2006/112/EG)*

Medlemsstaterna får inte befria de beskattningsbara personer som avses i led b i första stycket från faktureringsskyldigheterna enligt kapitel 3 avsnitten 3–6 och kapitel 4 avsnitt 3. *(2010/45/EU)*

2. Om medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som anges i punkt 1 e första stycket skall de vidta de åtgärder som är nödvändiga för att övergångsordningen för beskattning av gemenskapsinterna transaktioner skall tillämpas korrekt. *(2006/112/EG)*

3. Medlemsstaterna får befria andra beskattningsbara personer än sådana som avses i punkt 1 från vissa av de redovisningsskyldigheter som avses i artikel 242. *(2006/112/EG)*

> *Intill den 1 januari 2013 hade artikel 272.1 andra stycket följande lydelse:*
> Medlemsstaterna får inte befria de beskattningsbara personer som avses i punkt 1 b från skyldigheterna avseende fakturering enligt artiklarna 220–236 och artiklarna 238, 239 och 240. *(2006/112/EG)*

Artikel 273

Medlemsstaterna får införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för en riktig uppbörd av mervärdesskatten och för förebyggande av bedrägeri med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som utförs mellan medlemsstater av beskattningsbara personer och på villkor att dessa skyldigheter inte i

handeln mellan medlemsstaterna leder till formaliteter i samband med en gränspassage.

Möjligheten i första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav avseende fakturering utöver dem som anges i kapitel 3.

KAPITEL 8

Skyldigheter beträffande vissa import- och exporttransaktioner

Avsnitt 1

Importtransaktioner

Artikel 274

Artiklarna 275, 276 och 277 skall tillämpas på importtransaktioner som avser varor i fri omsättning vilka införs i gemenskapen från ett tredje territorium som utgör en del av gemenskapens tullområde.

Artikel 275

Formaliteterna vid import av de varor som avses i artikel 274 skall vara desamma som de som enligt gemenskapens tullbestämmelser gäller för import av varor till gemenskapens tullområde.

Artikel 276

Om försändelsen eller transporten av de varor som avses i artikel 274 avslutas på en plats som är belägen utanför den medlemsstat där varorna förs in i gemenskapen, skall varorna förflyttas i gemenskapen under det förfarande för intern gemenskapstransitering som föreskrivs i gemenskapens gällande tullbestämmelser, om de genom en deklaration hänförts till detta förfarande när de fördes in i gemenskapen.

Artikel 277

Om sådana varor som avses i artikel 274 vid den tidpunkt då de förs in i gemenskapen befinner sig i någon av de situationer som, om varorna hade importerats i den mening som avses i artikel 30 första stycket, skulle ha inneburit att de kunde omfattas av något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 156 eller vara hänförliga till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtullar, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varorna kan vara kvar i gemenskapen på

samma villkor som dem som fastställts för tillämpningen av dessa förfaranden eller situationer.

Avsnitt 2

Exporttransaktioner

Artikel 278

Artiklarna 279 och 280 skall tillämpas på exporttransaktioner som avser varor i fri omsättning vilka försänts eller transporterats från en medlemsstat till ett tredje territorium som utgör en del av gemenskapens tullområde.

Artikel 279

Formaliteterna vid export ut ur gemenskapens territorium av de varor som avses i artikel 278 skall vara desamma som gemenskapens gällande tullbestämmelser för export av varor ut ur gemenskapens tullområde.

Artikel 280

För varor som temporärt exporteras ut ur gemenskapen för att återimporteras skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sådana varor vid återimporten till gemenskapen kan åtnjuta samma villkor som om de temporärt hade exporterats ut ur gemenskapens tullområde.

AVDELNING XII

SÄRSKILDA ORDNINGAR

KAPITEL 1

Särskild ordning för små företag

Avsnitt 1

Förenklade regler om på förande och uppbörd av skatt

Artikel 281

Medlemsstater som kan tänkas stöta på svårigheter vid tillämpningen av de normala mervärdesskattereglerna på små företag, på grund av dessas verksamhet eller struktur, får, på de villkor och inom de gränser som de fastställer och efter samråd med mervärdesskattekommittén, tillämpa förenklade regler, såsom schablonregler, för påförande och uppbörd av skatten, förutsatt att dessa regler inte leder till någon minskning av skatten.

Avsnitt 2

Skattebefrielse eller graderade skattelättnader

Artikel 282

Den skattebefrielse och de skattelättnader som fastställs i detta avsnitt skall vara tillämpliga på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av små företag.

Artikel 283

1. Den ordning som fastställs i detta avsnitt skall inte vara tillämplig på följande transaktioner:

a) Sådana tillfälligtvis utförda transaktioner som avses i artikel 12.

b) Leveranser av nya transportmedel som görs på de villkor som anges i artikel 138.1 och artikel 138.2 a.

c) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatt skall betalas.

2. Medlemsstaterna får utesluta andra transaktioner än de som avses i punkt 1 från den ordning som fastställs i detta avsnitt.

Artikel 284

1. Medlemsstater som har utnyttjat den möjlighet som fastställs i artikel 14 i rådets direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmoniseringen av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt[1] för att införa skattebefrielse eller graderade skattelättnader får behålla dessa liksom reglerna för deras tillämpning, om de är förenliga med mervärdesskattesystemet.

2. De medlemsstater som den 17 maj 1977 tillämpade skattebefrielse för beskattningsbara personer vars årsomsättning var lägre än motsvarigheten i nationell valuta till 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gällde den dagen får höja denna gräns till 5 000 EUR.

De medlemsstater som tillämpade graderade skattelättnader får varken höja den övre gränsen för skattelättnaden eller göra villkoren för beviljande av den gynnsammare.

[1] EUT 71, 14.4.1967, s. 1303/67. Direktivet upphävt genom direktiv 77/388/EEG.

Artikel 285

De medlemsstater som inte har utnyttjat den möjlighet som fastställs i artikel 14 i rådets direktiv 67/228/EEG får tillämpa skattebefrielse för beskattningsbara personer vars årsomsättning är högst 5 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

De medlemsstater som avses i första stycket får medge en graderad skattelättnad till beskattningsbara personer vars årsomsättning överstiger den övre gräns som dessa medlemsstater fastställt för tillämpning av skattebefrielsen.

Artikel 286

De medlemsstater som den 17 maj 1977 tillämpade skattebefrielse för beskattningsbara personer vars årsomsättning var lika med eller högre än motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gällde den dagen får höja denna gräns för att bibehålla dess reala värde.

Artikel 287

De medlemsstater som anslutit sig efter den 1 januari 1978 får tillämpa skattebefrielse från skatteplikt för beskattningsbara personer vars årsomsättning högst är lika med motvärdet i nationell valuta av följande belopp enligt den omräkningskurs som gällde på dagen för deras anslutning:

1. Grekland: 10 000 europeiska beräkningsenheter.

2. Spanien: 10 000 ecu.

3. Portugal: 10 000 ecu.

4. Österrike: 35 000 ecu.

5. Finland: 10 000 ecu.

6. Sverige: 10 000 ecu.

7. Tjeckien: 35 000 EUR.

8. Estland: 16 000 EUR.

9. Cypern: 15 600 EUR.

10. Lettland: 17 200 EUR.

11. Litauen: 29 000 EUR.

12. Ungern: 35 000 EUR.

13. Malta: 37 000 EUR om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i leverans av varor, 24 300 EUR om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i tillhandahållande av tjänster med lågt mervärde (hög ingående skatt) och 14 600 EUR i övriga fall, nämligen tjänstetillhandahållanden med högt mervärde (låg ingående skatt).

14. Polen: 10 000 EUR.

15. Slovenien: 25 000 EUR.

16. Slovakien: 35 000 EUR. *(2006/112/EG)*

17. Bulgarien: 25 600 EUR.

18. Rumänien: 35 000 EUR. *(2009/162/EU)*

Artikel 288

Den omsättning som skall tjäna som referensnivå vid tillämpningen av ordningen i detta avsnitt skall utgöras av följande belopp, exklusive mervärdesskatt:

1. Beloppet för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, i den mån som de beskattas.

2. Beloppet för transaktioner som med stöd av artiklarna 110 och 111, artikel 125.1, artikel 127 och artikel 128.1 är undantagna från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet.

3. Beloppet för de transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 146–149 och artiklarna 151, 152 och 153.

4. Beloppet för fastighetstransaktioner, de finansiella transaktioner som avses i artikel 135.1 b–g och försäkringstjänster, såvida dessa transaktioner inte har karaktär av bitransaktioner.

Köpeskillingen vid avyttring av ett företags materiella eller immateriella anläggningstillgångar skall dock inte räknas med vid beräkning av omsättningen.

Artikel 289

Beskattningsbara personer som är skattebefriade skall inte ha rätt att dra av mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177 och inte heller att ange mervärdesskatten på sina fakturor.

Artikel 290

Beskattningsbara personer som kan skattebefrias får välja antingen de normala mervärdesskattereglerna eller de förenklade regler som avses i artikel 281. I detta fall skall de ha rätt till graderade skattelättnader som eventuellt har fastställts i den nationella lagstiftningen.

Artikel 291

Beskattningsbara personer för vilka en graderad skattelättnad tillämpas skall anses som beskattningsbara personer underkastade de normala mervärdesskattereglerna, om inte annat följer av tillämpningen av artikel 281.

Artikel 292

Ordningen i detta avsnitt skall tillämpas fram till och med den dag som rådet fastställer i enlighet med artikel 93 i fördraget, dock senast till och med den dag då den slutliga ordning som avses i artikel 402 träder i kraft.

Avsnitt 3

Rapport och omprövning

Artikel 293

Vart fjärde år från och med antagandet av detta direktiv skall kommissionen på grundval av uppgifter som inhämtats från medlemsstaterna lämna en rapport till rådet om tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel, när det är lämpligt och med beaktande av nödvändigheten av att på sikt uppnå överensstämmelse mellan de nationella lagstiftningarna, tillsammans med förslag rörande

1. förbättringar som bör göras av den särskilda ordningen för små företag,

2. anpassning av de nationella regelsystemen för skattebefrielse och graderad skattelättnad,

3. anpassning av tröskelvärdena i avsnitt 2.

Artikel 294

Rådet skall i enlighet med artikel 93 i fördraget besluta huruvida det krävs en särskild ordning för små företag inom ramen för den slutliga ordningen och vid behov fastställa de gemensamma gränserna och de gemensamma genomförandevillkoren för en sådan särskild ordning.

KAPITEL 2

Gemensam ordning för schablonbeskattning av jordbrukare

Artikel 295

1. I detta kapitel gäller följande definitioner:

   1. *jordbrukare*: beskattningsbar person som bedriver sin verksamhet i företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske.

2. *företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske*: företag som betraktas som sådant av varje medlemsstat inom ramen för de produktionsverksamheter som anges i bilaga VII.

3. *schablonbeskattad jordbrukare*: jordbrukare som omfattas av ordningen för schablonbeskattning i detta kapitel.

4. *jordbruksprodukter*: varor producerade av ett företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske i varje medlemsstat inom ramen för de verksamheter som anges i bilaga VII.

5. *jordbrukstjänster*: tjänster, särskilt sådana som anges i bilaga VIII, som tillhandahålls av en jordbrukare med hjälp av arbetskraft eller med hjälp av sådan utrustning som normalt är tillgänglig i det företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske som bedrivs av honom och som normalt används i genomförandet av jordbruksproduktionen.

6. *ingående mervärdesskatt*: beloppet av den sammanlagda mervärdesskatt som har belastat de varor och tjänster som inköps av alla företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske i varje medlemsstat som tillämpar schablonbeskattning, i den mån skatten skulle vara avdragsgill i enlighet med artiklarna 167, 168 och 169 och artiklarna 173–177 för en jordbrukare som omfattas av de normala mervärdesskattereglerna.

7. *schablonberäknat procentuellt kompensationstal*: det procenttal som bestäms av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 297, 298 och 299 och som tillämpas av dem i de fall som anges i artikel 300 för att göra det möjligt för schablonbeskattade jordbrukare att få schablonberäknad kompensation för ingående mervärdesskatt.

8. *schablonberäknad kompensation*: belopp som erhålls genom att tillämpa det schablonberäknade procentuella kompensationstalet på den schablonbeskattade jordbrukarens omsättning i de fall som avses i artikel 300.

2. Om en jordbrukare med de tillgångar som normalt används i ett företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske bearbetar produkter som väsentligen härrör från hans jordbruksproduktion, skall denna bearbetning likställas med sådana produktionsverksamheter inom jordbruket som anges i bilaga VII.

Artikel 296

1. Om tillämpningen på jordbrukare av de normala mervärdesskattereglerna eller, i förekommande fall, den särskilda ordningen i kapitel 1 skulle leda till svårigheter, får medlemsstaterna tillämpa en ordning med schablonbeskattning i enlighet med detta kapitel för att kompensera schablonbeskattade jordbrukare för den mervärdesskatt de betalar på inköp av varor och tjänster.

2. Varje medlemsstat får från ordningen för schablonbeskattning utesluta vissa kategorier av jordbrukare samt jordbrukare för vilka tillämpningen av de normala mervärdesskattereglerna eller, i förekommande fall, de förenklade reglerna i artikel 281, inte skulle vålla administrativa svårigheter.

3. Varje schablonbeskattad jordbrukare skall i enlighet med de regler och villkor som varje medlemsstat fastställt ha rätt att välja att de normala mervärdesskattereglerna eller, i förekommande fall, de förenklade reglerna i artikel 281, skall tillämpas på honom.

Artikel 297

Medlemsstaterna skall vid behov bestämma schablonberäknade procentuella kompensationstal. De får bestämma olika schablonberäknade procentuella kompensationstal för skogsbruk, för de olika underavdelningarna av jordbruk och för fiske.

Medlemsstaterna skall anmäla de schablonberäknade procentuella kompensationstal som fastställs med stöd av första stycket till kommissionen innan de tillämpar dem.

Artikel 298

De schablonberäknade procentuella kompensationstalen skall bygga på makroekonomiska statistiska uppgifter enbart för schablonbeskattade jordbrukare under de föregående tre åren.

Procenttalen får avrundas uppåt eller nedåt till närmaste halva procentenhet. Medlemsstaterna får även välja att minska dessa procenttal ned till noll.

Artikel 299

De schablonberäknade procentuella kompensationstalen får inte leda till att de schablonbeskattade jordbrukarna sammantaget ges återbetalningar som är större än den ingående mervärdesskatten.

Artikel 300

De schablonberäknade procentuella kompensationstalen skall tillämpas på priset, exklusive mervärdesskatt, på följande varor och tjänster:

1. Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare levereras till andra beskattningsbara personer än sådana som i den medlemsstat där dessa leveranser utförs omfattas av denna ordning för schablonbeskattning.

2. Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare levereras på de villkor som anges i artikel 138 till icke beskattningsbara juridiska personer vars gemenskapsinterna förvärv av varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 b, i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av de levererade jordbruksprodukterna avslutas.

3. Jordbrukstjänster som av schablonbeskattade jordbrukare tillhandahållits andra beskattningsbara personer än sådana som i den medlemsstat där dessa tjänster tillhandahålls omfattas av denna ordning för schablonbeskattning.

Artikel 301

1. När det gäller sådana leveranser av jordbruksprodukter och tillhandahållanden av tjänster som avses i artikel 300 skall medlemsstaterna föreskriva att den schablonberäknade kompensationen skall betalas antingen av förvärvaren eller av myndigheterna.

2. När det gäller andra leveranser av jordbruksprodukter och andra tillhandahållanden av jordbrukstjänster än de som avses i artikel 300 skall förvärvaren anses betala den schablonberäknade kompensationen.

Artikel 302

En schablonbeskattad jordbrukare med schablonberäknad kompensation skall inte ha rätt till avdrag för verksamheter för vilka denna ordning för schablonbeskattning tillämpas.

Artikel 303

1. När den beskattningsbara förvärvaren betalar en schablonberäknad kompensation enligt artikel 301.1 har han rätt att, på de villkor som anges i artiklarna 167, 168 och 169 och artiklarna 173–177 och enligt de regler som fastställs av medlemsstaterna, från den mervärdesskatt för vilken han är betalningsskyldig i den medlemsstat där han utför sina beskattade transaktioner dra av beloppet för den nämnda kompensationen.

2. Medlemsstaterna skall till förvärvaren återbetala den schablonberäknade kompensation som han har betalat för någon av följande transaktioner:

a) Leverans av jordbruksprodukter som görs på de villkor som anges i artikel 138, när förvärvaren är en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person, som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat inom vars territorium hans gemenskapsinterna förvärv av varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 b.

b) Leverans av jordbruksprodukter som görs på de villkor som anges i artiklarna 146, 147, 148 och 156, artikel 157.1 b och artiklarna 158,

160 och 161 till en beskattningsbar förvärvare som är etablerad utanför gemenskapen, om jordbruksprodukterna används av förvärvaren för sådana transaktioner som avses i artikel 169 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom den medlemsstats territorium där köparen är etablerad och för vilka skatt skall betalas uteslutande av köparen enligt artikel 196.

c) Tillhandahållande av jordbrukstjänster till en beskattningsbar köpare som är etablerad i gemenskapen men i en annan medlemsstat eller till en beskattningsbar köpare som är etablerad utanför gemenskapen, om tjänsterna används av köparen för sådana transaktioner som avses i artikel 169 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom den medlemsstats territorium där köparen är etablerad och för vilka skatt skall betalas uteslutande av köparen enligt artikel 196.

3. Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för hur de återbetalningar som föreskrivs i punkt 2 skall göras. De får därvid tillämpa direktiven 79/1072/EEG och 86/560/EEG.

Artikel 304

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att effektivt kunna kontrollera betalningen av den schablonberäknade kompensationen till schablonbeskattade jordbrukare.

Artikel 305

Om medlemsstaterna tillämpar denna ordning för schablonbeskattning, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att samma metod för beskattning skall tillämpas på leveranser av jordbruksprodukter mellan medlemsstater vilka gjorts på de villkor som anges i artikel 33, oberoende av om leveransen utförs av en schablonbeskattad jordbrukare eller av någon annan beskattningsbar person.

KAPITEL 3

Särskild ordning för resebyråer

Artikel 306

1. Medlemsstaterna skall tillämpa en särskild ordning för mervärdesskatt på resebyråers transaktioner i enlighet med detta kapitel, om resebyråerna handlar i eget namn gentemot kunder och använder andra beskattningsbara personers leveranser och tjänster för att tillhandahålla reseprestationer.

Denna särskilda ordning skall inte tillämpas på resebyråer som enbart fungerar som förmedlare och på vilka artikel 79 första stycket led c skall tillämpas för beräkning av beskattningsunderlaget.

2. Vid tillämpningen av detta kapitel skall även researrangörer betraktas som resebyråer.

Artikel 307

Transaktioner som genomförs av en resebyrå på de villkor som anges i artikel 306 i samband med en resa skall anses som ett enda tillhandahållande av tjänster av resebyrån till den resande.

Detta enda tillhandahållande skall beskattas i den medlemsstat där resebyrån har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tillhandahållandet av tjänsten görs.

Artikel 308

Med avseende på det enda tillhandahållande av tjänster som resebyrån utför skall som beskattningsunderlag och som pris, exklusive mervärdesskatt, i den mening som avses i artikel 226 punkt 8, anses resebyråns marginal, dvs. skillnaden mellan det totala belopp som skall betalas av den resande, exklusive mervärdesskatt, och resebyråns faktiska kostnad för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av andra beskattningsbara personer och som är till direkt nytta för den resande.

Artikel 309

Om transaktioner som av resebyrån har anförtrotts åt andra beskattningsbara personer utförs av sådana personer utanför gemenskapen, skall resebyråns tillhandahållande av tjänster likställas med en förmedlingsverksamhet som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 153.

Om de transaktioner som avses i första stycket utförs både inom och utanför gemenskapen, får endast den del av resebyråns tillhandahållande av tjänster som avser transaktioner utanför gemenskapen undantas från skatteplikt.

Artikel 310

Mervärdesskatt som debiteras resebyrån av andra beskattningsbara personer för sådana transaktioner som avses i artikel 307 och som är till direkt nytta för den resande skall inte berättiga till avdrag eller återbetalning i någon medlemsstat.

KAPITEL 4

Särskilda ordningar för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 311

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta kapitel med

1. *begagnade varor*: materiell lös egendom som är lämplig för vidare användning i befintligt skick eller efter reparation, med undantag av konstverk, samlarföremål eller antikviteter och med undantag för ädla metaller eller ädelstenar enligt medlemsstaternas definition,

2. *konstverk*: de föremål som anges i del A i bilaga IX,

3. *samlarföremål*: de föremål som anges i del B i bilaga IX,

4. *antikviteter*: de föremål som anges i del C i bilaga IX,

5. *beskattningsbar återförsäljare*: en beskattningsbar person som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet i syfte att sälja vidare köper, för sin rörelse använder eller importerar begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, oberoende av om denna beskattningsbara person handlar för egen räkning eller för en annan persons räkning inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid köp eller försäljning,

6. *auktionsförrättare*: varje beskattningsbar person som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet erbjuder varor till försäljning vid en offentlig auktion i syfte att överlåta dem till högstbjudande,

7. *uppdragsgivare åt en auktionsförrättare*: varje person som överlämnar varor till en auktionsförrättare som ett led i ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning.

2. Medlemsstaterna får välja att inte anse de föremål som anges i del A punkterna 5, 6 och 7 i bilaga IX som ”konstverk”.

3. I det provisionsavtal som avses i punkt 1 led 7 skall föreskrivas att auktionsförrättaren erbjuder varorna till försäljning på offentlig auktion i eget namn men för uppdragsgivarens räkning och att han överlåter varorna i eget namn men för uppdragsgivarens räkning till den högstbjudande vid den offentliga auktionen.

Artikel 311.3 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Avsnitt 2

Särskild ordning för beskattningsbara återförsäljare

Underavsnitt 1

Ordning för beskattning av vinstmarginal

Artikel 312

I detta underavsnitt avses med

1. *försäljningspris*: hela den ersättning som den beskattningsbara återförsäljaren har erhållit eller skall erhålla av förvärvaren eller tredje man, inbegripet subventioner direkt kopplade till transaktionen, skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor samt bikostnader såsom provisions-, emballage-, frakt- och försäkringskostnader som den beskattningsbara återförsäljaren debiterar förvärvaren för, men med uteslutande av de belopp som avses i artikel 79,

2. *inköpspris*: hela den ersättning som avses i punkt 1 vilken leverantören har erhållit eller skall erhålla av den beskattningsbara återförsäljaren.

Artikel 313

1. Medlemsstaterna skall för leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter som görs av beskattningsbara återförsäljare tillämpa en särskild ordning för beskattning av den beskattningsbara återförsäljarens vinstmarginal i enlighet med bestämmelserna i detta underavsnitt.

2. Fram till införandet av den slutliga ordning som avses i artikel 402 skall ordningen enligt punkt 1 i den här artikeln inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs på villkoren i artikel 138.1 och 138.2 a.

Artikel 314

Ordningen för beskattning av vinstmarginal skall tillämpas på beskattningsbara återförsäljares leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter, om varorna levererats till dem i gemenskapen av någon av följande personer:

a) En icke beskattningsbar person.

b) En annan beskattningsbar person, om den personens leverans av varan är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 136.

c) En annan beskattningsbar person, om den personens leverans av varan omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292 och det rör sig om en investeringsvara.

d) En annan beskattningsbar återförsäljare, om den personens leverans av varan varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med denna särskilda ordning.

Artikel 315

Beskattningsunderlaget för de leveranser av varor som avses i artikel 314 skall utgöras av den beskattningsbara återförsäljarens vinstmarginal efter avdrag av den mervärdesskatt som belöper på själva vinstmarginalen.

Den beskattningsbara återförsäljarens vinstmarginal skall motsvara skillnaden mellan det försäljningspris som återförsäljaren tar ut för varorna och inköpspriset.

Artikel 316

1. Medlemsstaterna skall ge beskattningsbara återförsäljare rätt att välja att tillämpa ordningen för beskattning av vinstmarginal för leveranser av följande varor:

a) Konstverk, samlarföremål eller antikviteter som de själva importerat.

b) Konstverk som levererats till dem av upphovsmännen till dessa eller av upphovsmännens efterföljande rättsinnehavare.

c) Konstverk som levererats till dem av en annan beskattningsbar person än den beskattningsbara återförsäljaren, i fall där en reducerad skattesats tillämpats på leveransen med stöd av artikel 103.

2. Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för utnyttjandet av valmöjligheten i punkt 1 vilken under alla omständigheter skall gälla under minst två kalenderår.

Artikel 317

När en beskattningsbar återförsäljare utnyttjar valmöjligheten i artikel 316 skall beskattningsunderlaget fastställas i enlighet med artikel 315.

För leveranser av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som den beskattningsbara återförsäljaren själv har importerat skall det inköpspris som skall beaktas för beräkning av vinstmarginalen motsvara beskattningsunderlaget vid importen, fastställt i enlighet med artiklarna 85–89, med tillägg av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för importen.

Artikel 318

1. För att förenkla uttaget av skatt får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara återförsäljare föreskriva att beskattningsunderlaget för leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal skall fastställas för varje beskattningsperiod för vilken den beskattningsbara återförsäljaren skall lämna den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250.

I de fall som avses i första stycket skall beskattningsunderlaget för leveranser av varor för vilka en och samma mervärdesskattesats tillämpas vara den beskattningsbara återförsäljarens sammanlagda vinstmarginal efter avdrag av den mervärdesskatt som belöper på denna vinstmarginal.

2. Den sammanlagda vinstmarginalen skall utgöras av skillnaden mellan följande två belopp:

a) Det totala beloppet för sådana leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal och som den beskattningsbara återförsäljaren har utfört under den beskattningsperiod som deklarationen avser, dvs. summan av försäljningspriserna.

b) Det totala beloppet för sådana inköp av varor som avses i artikel 314 och som den beskattningsbara återförsäljaren gjort under den beskattningsperiod som deklarationen avser, dvs. summan av inköpspriserna.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de beskattningsbara personer som avses i punkt 1 inte uppnår fördelar som de inte är berättigade till eller lider oberättigad skada.

Artikel 319

Den beskattningsbara återförsäljaren får tillämpa de normala mervärdesskattereglerna för varje leverans som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Artikel 320

1. Om den beskattningsbara återförsäljaren tillämpar de normala mervärdesskattereglerna för leverans av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som han själv importerat, skall han ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för importen av dessa varor.

Om den beskattningsbara återförsäljaren tillämpar de normala mervärdesskattereglerna för leverans av ett konstverk som levererats till honom av upphovsmannen eller dennes efterföljande rättsinnehavare

eller av en annan beskattningsbar person än en beskattningsbar återförsäljare, skall han ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för det konstverk som har levererats till honom.

2. Avdragsrätten skall inträda när skatten för den leverans för vilken den beskattningsbara återförsäljaren väljer att tillämpa de normala mervärdesskattereglerna blir utkrävbar.

Artikel 321

Leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter vilka omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal skall vara undantagna från skatteplikt när de görs på de villkor som anges i artiklarna 146, 147, 148 och 151.

Artikel 322

Om den beskattningsbara återförsäljaren använder varorna för leveranser vilka omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal, skall han inte ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp:

a) Den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk, samlarföremål eller antikviteter som han själv importerat.

b) Den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk som har levererats eller skall levereras till honom av upphovsmännen eller av deras efterföljande rättsinnehavare.

c) Den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk som har levererats eller skall levereras till honom av en annan beskattningsbar person än en beskattningsbar återförsäljare.

Artikel 323

Beskattningsbara personer skall inte ha rätt att från den skatt som de är skyldiga att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för varor som har levererats eller kommer att levereras till dem av en beskattningsbar återförsäljare, om den beskattningsbara återförsäljarens leverans av dessa varor omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Artikel 324

Beskattningsbara återförsäljare som tillämpar både de normala mervärdesskattereglerna och ordningen för beskattning av vinstmarginal skall, i enlighet med de regler som fastställs av medlemsstaterna, separat i sina räkenskaper redovisa de transaktioner som omfattas av vart och ett av dessa system.

Artikel 325

Beskattningsbara återförsäljare får inte på de fakturor de utfärdar särskilt ange mervärdesskatten på de leveranser av varor som de låter omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Underavsnitt 2

Övergångsordning för begagnade transportmedel

Artikel 326

De medlemsstater som den 31 december 1992 för leveranser av begagnade transportmedel som utförs av beskattningsbara återförsäljare tillämpade en annan särskild beskattningsordning än ordningen för beskattning av vinstmarginal, får fortsätta att tillämpa den beskattningsordningen fram till dess att den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, om den motsvarar, eller anpassas för att motsvara, villkoren i detta underavsnitt.

Danmark skall ha rätt att införa den ordning som avses i första stycket.

Artikel 327

1. Denna övergångsordning skall tillämpas på leveranser av begagnade transportmedel som utförs av beskattningsbara återförsäljare och omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

2. Denna övergångsordning skall inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs på de villkor som föreskrivs i artikel 138.1 och 138.2 a.

3. Med *begagnade transportmedel* avses enligt punkt 1 sådana landfordon, fartyg och luftfartyg som avses i artikel 2.2 a, om de är begagnade varor som inte uppfyller villkoren för att anses som nya transportmedel.

Artikel 328

Den mervärdesskatt som skall betalas för varje leverans som avses i artikel 327 skall motsvara den skatt som skulle ha betalats om leveransen hade omfattats av de normala mervärdesskattereglerna, med avdrag för den mervärdesskatt som anses ingå i den beskattningsbara återförsäljarens inköpspris för transportmedlet.

Artikel 329

Den mervärdesskatt som anses ingå i den beskattningsbara återförsäljarens inköpspris för transportmedlet skall beräknas på följande sätt:

a) Det inköpspris som skall användas skall vara det inköpspris som avses i artikel 312.2.

b) Det inköpspris som betalas av den beskattningsbara återförsäljaren skall anses omfatta den mervärdesskatt som skulle ha betalats om den beskattningsbara återförsäljarens leverantör hade låtit leveransen omfattas av de normala mervärdesskattereglerna.

c) Den skattesats som skall användas skall vara den som i enlighet med artikel 93 är tillämplig i den medlemsstat inom vars territorium platsen för leveransen till den beskattningsbara återförsäljaren skall anses vara belägen enligt artiklarna 31 och 32.

Artikel 330

Den mervärdesskatt, beräknad i enlighet med artikel 328, som skall betalas för varje sådan leverans av transportmedel som avses i artikel 327.1 får inte vara lägre än den mervärdesskatt som skulle ha betalats om leveransen hade omfattats av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Medlemsstaterna får föreskriva att om leveransen hade omfattats av ordningen för beskattning av vinstmarginal får vinstmarginalen inte vara lägre än 10 % av försäljningspriset i den mening som avses i artikel 312.1.

Artikel 330 första stycket har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 331

Beskattningsbara personer får inte från den skatt som de är skyldiga att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för begagnade transportmedel som levererats till dem av en beskattningsbar återförsäljare, om den beskattningsbara återförsäljarens leverans av dessa varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med denna övergångsordning.

Artikel 332

Beskattningsbara återförsäljare får inte på de fakturor de utfärdar särskilt ange mervärdesskatten på de leveranser som de låter omfattas av denna övergångsordning.

Avsnitt 3

Särskild ordning för försäljning på offentlig auktion

Artikel 333

1. Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt tillämpa en särskild ordning för beskattning av den vinstmarginal som en auktionsförrättare uppnår när det gäller leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter som görs av auktionsförrättaren i eget namn för de personers räkning som avses i artikel 334, inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning av dessa varor på offentlig auktion.

2. Ordningen i punkt 1 skall inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs på villkoren i artikel 138.1 och 138.2 a.

Artikel 334

Denna särskilda ordning skall tillämpas på leveranser som utförs av en auktionsförrättare som handlar i eget namn, för någon av följande personers räkning:

a) En icke beskattningsbar person.

b) En annan beskattningsbar person, om denna beskattningsbara persons leverans av varorna inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 136.

c) En annan beskattningsbar person, om denna beskattningsbara persons leverans av varorna inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292 och gäller en investeringsvara.

d) En beskattningsbar återförsäljare, om denna beskattningsbara återförsäljares leverans av varorna inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning är föremål för mervärdesskatt i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Artikel 335

En leverans av varor till en beskattningsbar auktionsförrättare skall anses vara utförd när själva försäljningen av dessa varor på offentlig auktion är genomförd.

Artikel 336

Beskattningsunderlaget för de leveranser av varor som avses i detta avsnitt skall vara det sammanlagda belopp som auktionsförrättaren fakturerar förvärvaren i enlighet med artikel 339, med avdrag för följande belopp:

a) Det nettobelopp, fastställt i enlighet med artikel 337, som har betalats eller skall betalas av auktionsförrättaren till hans uppdragsgivare.

b) Den mervärdesskatt som auktionsförrättaren skall betala för sin leverans.

Artikel 337

Det nettobelopp som har betalats eller skall betalas av auktionsförrättaren till hans uppdragsgivare skall utgöras av skillnaden mellan varornas auktionspris och det provisionsbelopp som auktionsförrättaren erhållit eller skall erhålla från sin uppdragsgivare enligt det avtal som föreskriver att provision skall betalas vid försäljning.

Artikel 338

En auktionsförrättare som levererar varor på de villkor som anges i artiklarna 333 och 334 skall i sina räkenskaper på ett interimskonto ange följande belopp:

a) Belopp som erhållits eller skall erhållas från förvärvaren av varorna.

b) Belopp som återbetalats eller skall återbetalas till säljaren av varorna.

De belopp som avses i första stycket skall vederbörligen kunna styrkas.

Artikel 339

Auktionsförrättaren skall utfärda en faktura till förvärvaren som tydligt anger följande uppgifter:

a) Varornas auktionspris.

b) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor.

c) Bikostnader, t.ex. provisions-, emballage-, frakt- och försäkringskostnader som auktionsförrättaren debiterar förvärvaren för.

I den faktura som auktionsförrättaren utfärdar får mervärdesskatten inte specificeras.

Artikel 340

1. En auktionsförrättare till vilken varor överlämnats inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning på offentlig auktion, skall lämna en avräkning till sin uppdragsgivare.

I auktionsförrättarens avräkning skall beloppet för transaktionen anges på ett tydligt sätt, dvs. varornas auktionspris med avdrag för det provisionsbelopp som har erhållits eller skall erhållas från uppdragsgivaren.

2. En avräkning som upprättats på de villkor som anges i punkt 1 skall tjäna som den faktura vilken uppdragsgivaren, om han är en beskattningsbar person, skall utfärda till auktionsförrättaren i enlighet med artikel 220.

Artikel 341

De medlemsstater som tillämpar ordningen i detta avsnitt skall även tillämpa den på leveranser av begagnade transportmedel enligt artikel 327.3, som utförs av en auktionsförrättare som handlar i eget namn, inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning av dessa varor på offentlig auktion, för en beskattningsbar återförsäljares räkning, om samma leveranser skulle vara föremål för mervärdesskatt i enlighet med övergångsordningen för begagnade transportmedel om de skulle utföras av den beskattningsbara återförsäljaren.

Avsnitt 4

Åtgärder för att förhindra en snedvridning av konkurrensen och skatteundandragande

Artikel 342

Medlemsstaterna får vidta åtgärder beträffande rätten att dra av mervärdesskatt, för att undvika att beskattningsbara återförsäljare som omfattas av någon av ordningarna i avsnitt 2 uppnår fördelar som de inte är berättigade till eller lider oberättigad skada.

Artikel 343

Rådet får enhälligt på förslag av kommissionen bemyndiga varje medlemsstat att i syfte att bekämpa skatteundandragande införa särskilda åtgärder genom vilka det föreskrivs att den mervärdesskatt som skall betalas vid tillämpningen av ordningen för beskattning av vinstmarginal inte får vara lägre än det skattebelopp som skulle

betalas om vinstmarginalen motsvarade en viss procentuell andel av försäljningspriset.

Den procentuella andelen av försäljningspriset skall fastställas med beaktande av de vinstmarginaler som normalt uppnås av de ekonomiska aktörerna i den berörda sektorn.

KAPITEL 5

Särskild ordning för investeringsguld

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 344

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta direktiv med *investeringsguld*

1. guld i form av en tacka eller en ”wafer” med en av guldmarknaderna godtagen vikt, med en renhet av minst 995/1 000, oavsett om det representeras av värdepapper eller inte,

2. guldmynt som har en renhet av minst 900/1 000, är präglade efter år 1800, är eller har varit lagligt betalningsmedel i ursprungslandet och normalt säljs till ett pris som inte överstiger marknadsvärdet för guldinnehållet i mynten med mer än 80 %.

2. Medlemsstaterna får utesluta små tackor eller ”wafers” med en vikt på högst 1 g från denna särskilda ordning.

3. Sådana mynt som avses i punkt 1.2 skall vid tillämpningen av detta direktiv inte anses försålda på grund av sitt numismatiska värde.

Artikel 345

Varje medlemsstat skall före den 1 juli varje år, med början år 1999, meddela kommissionen vilka mynt som uppfyller kriterierna i artikel 344.1.2 och som är föremål för handel i den medlemsstaten. Kommissionen skall före den 1 december varje år i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en fullständig förteckning över dessa mynt. De mynt som anges i den offentliggjorda förteckningen skall anses uppfylla dessa kriterier under hela det år med avseende på vilket förteckningen offentliggörs.

Avsnitt 2

Undantag från mervärdesskatt

Artikel 346

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från mervärdesskatt för leverans, gemenskapsinternt förvärv och import av investeringsguld, inbegripet investeringsguld som representeras av certifikat för specificerat eller ospecificerat guld eller som är föremål för handel på guldkonton, och inbegripet särskilt guldlån och swapaffärer som innefattar en äganderätt till eller fordran på investeringsguld samt transaktioner med investeringsguld som omfattar future- eller forwardkontrakt vilka medför överlåtelse av äganderätt till eller fordran på investeringsguld.

Artikel 347

Medlemsstaterna skall undanta tjänster utförda av ombud som handlar i en annan persons namn och på dennes vägnar när ombuden för en uppdragsgivares räkning deltar i en leverans av investeringsguld.

Avsnitt 3

Valmöjlighet i fråga om beskattning

Artikel 348

Medlemsstaterna skall ge beskattningsbara personer som framställer investeringsguld eller omvandlar guld till investeringsguld rätt att besluta om beskattning av leveranser av investeringsguld till en annan beskattningsbar person som annars skulle vara undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 346.

Artikel 349

1. Medlemsstaterna får ge beskattningsbara personer som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet normalt levererar guld för industriella syften rätt att välja att sådana leveranser av tackor eller ”wafers” av guld som avses i artikel 344.1 1 till en annan beskattningsbar person och som annars skulle vara undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 346 skall beskattas.

2. Medlemsstaterna får begränsa räckvidden av valmöjligheten i punkt 1.

Artikel 350

Om leverantören av guldet har utövat den beskattningsrätt som anges i artiklarna 348 och 349, skall medlemsstaterna ge ombudet rätt att besluta om beskattning av de tjänster som avses i artikel 347.

Artikel 351

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för utövandet av den rätt att besluta om beskattning som fastställs i detta avsnitt och underrätta kommissionen om dessa.

Avsnitt 4

Transaktioner på en reglerad guldmarknad

Artikel 352

Varje medlemsstat får, efter samråd med mervärdesskattekommittén, beskatta särskilda transaktioner med investeringsguld som äger rum i den medlemsstaten mellan beskattningsbara personer som är verksamma på en av medlemsstaten reglerad guldmarknad, eller mellan en sådan aktör och en annan beskattningsbar person som inte är verksam på denna marknad. Medlemsstaten får emellertid inte beskatta leveranser som görs på de villkor som anges i artikel 138 eller export av investeringsguld.

Artikel 353

De medlemsstater som med stöd av artikel 352 beskattar transaktioner mellan beskattningsbara personer som är verksamma på en reglerad guldmarknad skall av förenklingsskäl tillåta att skatteuppbörden suspenderas och ge de beskattningsbara personerna dispens från redovisningsskyldigheterna såvitt avser mervärdesskatt.

Avsnitt 5

Särskilda rättigheter och skyldigheter för dem som handlar med investeringsguld

Artikel 354

Om en efterföljande leverans av investeringsguld som utförs av en beskattningsbar person är undantagen från skatteplikt i enlighet med detta kapitel skall han ha rätt att göra avdrag för följande belopp:

a) Mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats för leveranser till honom av investeringsguld av en person som har utnyttjat rätten att besluta om beskattning enligt artiklarna 348 och 349 eller för leveranser till honom i enlighet med avsnitt 4.

b) Mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats för leveranser till honom, eller för gemenskapsinternt förvärv eller import som görs av honom, av annat guld än investeringsguld som därefter av honom eller för hans räkning har omvandlats till investeringsguld.

c) Mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats för tjänster som tillhandahållits honom och som innebär en förändring av guldets form, vikt eller renhet, också när det gäller investeringsguld.

Artikel 355

En beskattningsbar person som framställer investeringsguld eller omvandlar guld till investeringsguld skall ha rätt att göra avdrag för mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats av honom för leverans, gemenskapsinternt förvärv eller import av varor eller tillhandahållande av tjänster som är knutna till framställningen eller omvandlingen av guldet, som om hans efterföljande leverans av guldet, som i enlighet med artikel 346 är undantagen från skatteplikt, hade beskattats.

Artikel 356

1. Medlemsstaterna skall se till att de som handlar med investeringsguld åtminstone bokför alla betydande transaktioner med investeringsguld och bevarar handlingarna så att kunderna i dessa transaktioner skall kunna identifieras.

Handlarna skall bevara den information som avses i första stycket under minst fem år.

2. Medlemsstaterna får godta likvärdiga skyldigheter enligt bestämmelser som antagits i enlighet med annan gemenskapslagstiftning, exempelvis Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism[1], för att uppfylla kraven i punkt 1.

3. Medlemsstaterna får meddela strängare föreskrifter, särskilt när det gäller förande av särskilda register och speciella redovisningsskyldigheter.

[1] EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

KAPITEL 6

[Rubriken till kapitel 6 upphör att gälla den 1 januari 2015]

Särskild ordning för icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer tjänster på elektronisk väg

[Rubriken till kapitel 6 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Särskilda ordningar för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer *(2008/8/EG)*

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser *(2006/112/EG)*

Artikel 357 *[Artikeln upphör att gälla den 1 januari 2015 genom direktiv 2008/8/EG]*

Detta kapitel ska tillämpas till och med den 31 december 2014. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2009 hade artikel 357 följande lydelse:
Detta kapitel skall tillämpas till och med den 31 december 2008. *(2006/138/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 357 följande lydelse:
Detta kapitel skall tillämpas till och med den 31 december 2006. *(2006/112/EG)*

Artikel 358

[Artikel 358 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta kapitel med

1. *icke-etablerad beskattningsbar person*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium, och som inte måste identifieras enligt artikel 214, *(2006/112/EG)*

2. elektroniska tjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg: sådana tjänster som avses i artikel 59 första stycket k. *(2008/8/EG)*

3. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken den icke-etablerade beskattningsbara personen väljer att anmäla vilken dag han inleder sin verksamhet som beskattningsbar person inom gemenskapens territorium i enlighet med detta kapitel, *(2006/112/EG)*

4. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av de elektroniska tjänsterna anses äga rum enligt artikel 58. *(2008/8/EG)*

5. *mervärdesskattedeklaration*: en deklaration som innehåller de uppgifter som behövs för att fastställa vilket mervärdesskattebelopp som skall betalas i varje medlemsstat. *(2006/112/EG)*

[Artikel 358 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta kapitel med:

1. *telekommunikationstjänster och radio- och televisionssändningar*: sådana tjänster som avses i artikel 58 första stycket a och b.

2. *elektroniska tjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg*: sådana tjänster som avses i artikel 58 första stycket c.

3. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster anses äga rum i enlighet med artikel 58.

4. *mervärdesskattedeklaration*: en deklaration som innehåller den information som behövs för att fastställa vilket mervärdesskattebelopp som ska betalas i de enskilda medlemsstaterna. *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 358 punkterna 2 och 4 följande lydelse:
2. *elektroniska tjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg:* sådana tjänster som avses i artikel 56.1 k, *(2006/112/EG)*
4. *konsumtionsmedlemsstat:* den medlemsstat där tillhandahållandet av de elektroniska tjänsterna anses äga rum i enlighet med artikel 57, *(2006/112/EG)*

Avsnitt 2

[Rubriken till avsnitt 2 upphör att gälla den 1 januari 2015]

Särskild ordning för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg *(2006/112/EG)*

[Rubriken till avsnitt 2 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Särskild ordning för telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som tillhandahålls av skattskyldiga personer som inte är etablerade inom gemenskapen *(2008/8/EG)*

Artikel 358a [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

I detta avsnitt gäller följande definitioner, utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium, och som inte av annan anledning är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatteändamål.

2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen väljer att anmäla vilken dag han inleder sin verksamhet som beskattningsbar person inom gemenskapens territorium i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt. *(2008/8/EG)*

Artikel 359

[Artikel 359 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Medlemsstaterna skall tillåta att icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat utnyttjar denna särskilda ordning. Denna ordning skall tillämpas på alla tjänster som tillhandahålls på detta sätt i gemenskapen. *(2006/112/EG)*

[Artikel 359 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen. *(2008/8/EG)*

Artikel 360

[Artikel 360 upphör att gälla den 1 januari 2015]
En icke-etablerad beskattningsbar person skall underrätta identifieringsmedlemsstaten om tidpunkten när hans verksamhet som beskattningsbar person inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse skall lämnas på elektronisk väg.
(2006/112/EG)

[Artikel 360 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska underrätta identifieringsmedlemsstaten om tidpunkten när hans verksamhet som beskattningsbar person inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg. *(2008/8/EG)*

Artikel 361

[Artikel 361 upphör att gälla den 1 januari 2015]
1. De uppgifter som en icke-etablerade beskattningsbar person skall lämna till identifieringsmedlemsstaten när han inleder sin beskattningsbara verksamhet skall innehålla följande uppgifter:

a) Namn.

b) Postadress.

c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.

d) Nationellt skattenummer, om ett sådant finns.

e) En anmälan om att personen inte är registrerad till mervärdesskatt i gemenskapen. *(2006/112/EG)*

2. En icke-etablerad beskattningsbar person skall till identifieringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats. *(2006/112/EG)*

[Artikel 361 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
1. Den information som en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen ska lämna till identifieringsmedlemsstaten när han inleder sin beskattningsbara verksamhet ska innehålla följande uppgifter:

a) Namn.

b) Postadress.

c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.

d) Nationellt skattenummer, om ett sådant finns.

e) En anmälan om att personen inte är registrerad till mervärdesskatt inom gemenskapen. *(2008/8/EG)*

2. Den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen ska till identifieringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av den information som har lämnats. *(2008/8/EG)*

Artikel 362

[Artikel 362 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Identifieringsmedlemsstaten skall tilldela en icke-etablerad beskattningsbar person ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats. På grundval av de uppgifter som används för denna identifiering får konsumtionsmedlemsstaterna ha sina egna registreringssystem. *(2006/112/EG)*

[Artikel 362 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Identifieringsmedlemsstaten ska tilldela en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats. På grundval av de uppgifter som används för denna identifiering får konsumtionsmedlemsstaterna ha sina egna registreringssystem. *(2008/8/EG)*

Artikel 363

[Artikel 363 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Identifieringsmedlemsstaten skall stryka den icke-etablerade beskattningsbara personen ur registreringsregistret i följande fall:

a) Han underrättar identifieringsmedlemsstaten om att han inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster.

b) Det på annat sätt kan antas att hans beskattningsbara verksamheter har avslutats.

c) Han uppfyller inte längre villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning.

d) Han bryter ständigt mot reglerna i den särskilda ordningen.
(2006/112/EG)

[Artikel 363 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Identifieringsmedlemsstaten ska stryka den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ur registreringsregistret om

a) han underrättar den medlemsstaten om att han inte längre tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster,

b) det på annat sätt kan antas att hans beskattningsbara verksamheter har avslutats,

c) han inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning, eller om

d) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.
(2008/8/EG)

Artikel 364

[Artikel 364 upphör att gälla den 1 januari 2015]
De icke-etablerade beskattningsbara personerna skall på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om en elektronisk tjänst har tillhandahållits eller ej. Deklarationen skall inges inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.
(2006/112/EG)

[Artikel 364 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal oberoende av om telekommunikationstjänster, radio- eller televisionssändningar eller en elektronisk tjänst har tillhandahållits eller ej. Deklarationen ska översändas inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser. *(2008/8/EG)*

Artikel 365

[Artikel 365 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Mervärdesskattedeklarationen skall innehålla registreringsnumret och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt skall betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av elektroniska tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt. Tillämpliga mervärdeskattesatser och den totala skatt som skall betalas skall också anges i deklarationen. *(2006/112/EG)*

[Artikel 365 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla registreringsnumret och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklarationen. *(2008/8/EG)*

Artikel 366

[Artikel 366.1 upphör att gälla den 1 januari 2015]
1. Mervärdesskattedeklarationen skall upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållandet av tjänster har skett i andra valutor skall den icke-etablerade beskattningsbara personen använda den växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas. *(2006/112/EG)*

[Artikel 366.1 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållande av tjänster har skett i andra valutor, ska den skattskyldiga personen som inte är etablerad i gemenskapen använda den aktuella

växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas. *(2008/8/EG)*

2. Omräkningen skall göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. *(2006/112/EG)*

Artikel 367

[Artikel 367 upphör att gälla den 1 januari 2015]
De icke-etablerade beskattningsbara personerna skall betala mervärdesskatten samtidigt som mervärdesskattedeklarationen lämnas.

Betalningen skall göras i euro till ett bankkonto som identifieringsmedlemsstaten har angivit. De medlemsstater som inte har infört euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta. *(2006/112/EG)*

[Artikel 367 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska betala mervärdesskatten med hänvisning till den mervärdesskattedeklaration som utgör grund för betalningen samtidigt som deklarationen inges, dock senast vid utgången av tidsfristen för inlämnande av deklaration.

Betalningen ska göras i euro till ett bankkonto som har angetts av identifieringsmedlemsstaten. De medlemsstater som inte har antagit euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta. *(2008/8/EG)*

Artikel 368

[Artikel 368 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Icke-etablerade beskattningsbara personer som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdeskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG skall den beskattningsbara personen beviljas återbetalning i enlighet med det nämnda direktivet. Artikel 2.2 och 2.3 och artikel 4.2 i det direktivet skall inte tillämpas på återbetalning avseende elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning. *(2006/112/EG)*

[Artikel 368 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG ska den beskattningsbara personen beviljas återbetalning i enlighet med det nämnda

direktivet. Artikel 2.2 och 2.3 samt artikel 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning. *(2008/8/EG)*

Artikel 369

[Artikel 369.1 upphör att gälla den 1 januari 2015]
1. De icke-etablerade beskattningsbara personerna skall föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper skall vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt. *(2006/112/EG)*

[Artikel 369.1 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
1. Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt. *(2008/8/EG)*

2. De räkenskaper som avses i punkt 1 skall på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för identifieringsmedlemsstaten och för konsumtionsmedlemsstaten.

Räkenskaperna skall bevaras i tio år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes. *(2006/112/EG)*

Avsnitt 3 *[Avsnitt 3 och dess rubrik gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]*

Särskild ordning för telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten
(2008/8/EG)

Artikel 369a *[Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]*

I detta avsnitt gäller följande definitioner, utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten*: en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe inom gemenskapens territorium men som varken har etablerat sätet för sin

ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom konsumtionsmedlemsstatens territorium.

2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om han inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen, där han har ett fast etableringsställe.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.
(2008/8/EG)

Artikel 369b [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen. *(2008/8/EG)*

Artikel 369c [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg.
(2008/8/EG)

Artikel 369d [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska registreras för beskattningsbara transaktioner enligt denna ordning endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska medlemsstaten använda det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen med avseende på hans skyldigheter enligt det nationella systemet.

På grundval av de uppgifter som används för denna registrering får konsumtionsmedlemsstaterna upprätta sina egna registreringssystem. *(2008/8/EG)*

Artikel 369e [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten från denna särskilda ordning om

a) han underrättar om att han inte längre tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster,

b) det på annat sätt kan antas att hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning har avslutats,

c) han inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning, eller om

d) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen. *(2008/8/EG)*

Artikel 369f [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om telekommunikationstjänster, radio- eller televisionssändningar eller elektroniska tjänster har tillhandahållits eller ej. Deklarationen ska översändas inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser. *(2008/8/EG)*

Artikel 369g [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer som avses i artikel 369d, och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklarationen.

När en beskattningsbar person har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen, utöver den infor-

mation som avses i första stycket, också innehålla det totala värdet av sådana tillhandahållna telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat där han har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, och uppdelat på respektive konsumtionsmedlemsstat. *(2008/8/EG)*

Artikel 369h [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållandet av tjänster har skett i andra valutor ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten använda den växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas. *(2008/8/EG)*

2. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. *(2008/8/EG)*

Artikel 369i [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska betala mervärdesskatten med hänvisning till den berörda mervärdesskattedeklarationen som samtidigt ska inges, dock senast vid utgången av den tidsfrist inom vilken deklarationen ska inges.

Betalningen ska göras i euro till ett bankkonto som identifieringsmedlemsstaten har angivit. De medlemsstater som inte har infört euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta. *(2008/8/EG)*

Artikel 369j [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet avseende ingående mervärdesskatt för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.1 och artikel 3 i direktiv 2008/9/EG ska dessa beviljas återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med det direktivet.

Om den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som utnyttjar denna särskilda ordning i konsumtionsmedlemsstaten också utövar verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning för vilka han är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatt, ska denne i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250, göra avdrag för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning. *(2008/8/EG)*

Artikel 369k [Artikeln gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]

1. En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt. *(2008/8/EG)*

2. De räkenskaper som avses i enligt punkt 1 ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för identifieringsmedlemsstaten och för konsumtionsmedlemsstaten.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter den 31 december det år då transaktionen genomfördes. *(2008/8/EG)*

AVDELNING XIII

AVVIKELSER

KAPITEL 1

Avvikelser som skall gälla till dess att slutliga ordningar har antagits

Avsnitt 1

Avvikelser för de stater som ingick i gemenskapen den 1 januari 1978

Artikel 370

De medlemsstater som den 1 januari 1978 beskattade de transaktioner som anges i del A i bilaga X får fortsätta att beskatta dem.

Artikel 371

De medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade undantag från skatteplikt för de transaktioner som anges i del B i bilaga X får fortsätta att göra det, på de villkor som gällde i medlemsstaten i fråga den dagen.

Artikel 372

De medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade bestämmelser som avviker från den princip om omedelbar avdragsrätt som fastställs i artikel 179 första stycket får fortsätta att tillämpa dem.

Artikel 373

De medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade bestämmelser som avviker från artikel 28 och artikel 79 första stycket led c får fortsätta att tillämpa dem.

Artikel 373 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Artikel 374

Med avvikelse från artiklarna 169 och 309 får de medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade undantag från skatteplikt utan rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, för sådana tillhandahållanden av resebyråtjänster som avses i artikel 309 fortsätta att tillämpa detta undantag. Denna avvikelse skall även tillämpas på resebyråer som handlar i den resandes namn och för hans räkning.

Avsnitt 2

Avvikelser för de stater som anslutit sig till gemenskapen efter den 1 januari 1978

Artikel 375

Grekland får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som anges i del B punkterna 2, 8, 9, 11 och 12 i bilaga X på de villkor som gällde i den medlemsstaten den 1 januari 1987.

Artikel 376

Spanien får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de tillhandahållanden av tjänster av författare som anges i del B punkt 2 i bilaga X och de transaktioner som anges i del B punkterna 11 och

12 i bilaga X på de villkor som gällde i den medlemsstaten den 1 januari 1993.

Artikel 377

Portugal får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som anges i del B punkterna 2, 4, 7, 9, 10 och 13 i bilaga X på de villkor som gällde i den medlemsstaten den 1 januari 1989.

Artikel 378

1. Österrike får fortsätta att beskatta de transaktioner som anges i del A punkt 2 i bilaga X.

2. Så länge som samma undantag från skatteplikt tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994 får Österrike, på de villkor som gällde i den medlemsstaten på dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) De transaktioner som anges i del B punkterna 5 och 9 i bilaga X

b) Alla delsträckor vid internationella persontransporter med luftfartyg, till sjöss eller på inre vattenvägar, i andra fall än då transporten sker på Bodensjön, med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet.

Artikel 379

1. Finland får fortsätta att beskatta de transaktioner som anges i del A punkt 2 i bilaga X så länge som samma transaktioner beskattas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994.

2. Finland får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten på dagen för dess anslutning fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de tillhandahållanden av tjänster av författare, konstnärer och artister som anges i del B punkt 2 i bilaga X och de transaktioner som avses i del B punkterna 5, 9 och 10 i bilaga X, så länge som samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994.

Artikel 380

Sverige får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten på dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de tillhandahållanden av tjänster av författare, konstnärer och artister som anges i del B punkt 2 i bilaga X och de transaktioner som anges i del B punkterna 1, 9 och 10 i bilaga X, så länge som samma undantag

tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994.

Artikel 381

Tjeckien får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter, som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas av någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 382

Estland får på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas av någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 383

Cypern får på de villkor som gällde i den medlemsstaten dagen för dess anslutning fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Leverans av mark för bebyggelse som anges i del B punkt 9 i bilaga X till och med den 31 december 2007.

b) De internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 384

Så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004 får Lettland, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Tjänster som tillhandahålls av författare, konstnärer och artister som anges i del B punkt 2 i bilaga X.

b) Internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X.

Artikel 385

Litauen får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i

bilaga X, så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 386

Ungern får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 387

Så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004 får Malta på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Leverans av vatten av offentligrättsliga organ som anges i del B punkt 8 i bilaga X, utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i föregående led.

b) Leverans av byggnader och tomtmark som anges i del B punkt 9 bilaga X, utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i föregående led.

c) Persontransporter inom landet, internationella persontransporter och inhemska persontransporter mellan öar enligt del B punkt 10 i bilaga X, med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i föregående led.

Artikel 388

Polen får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 389

Slovenien får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 390

Slovakien får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 390a

Bulgarien får, i enlighet med de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som avses i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 2006. *(2009/162/EU)*

Artikel 390b

Rumänien får, i enlighet med de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som avses i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 2006. *(2009/162/EU)*

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser för avsnitten 1 och 2

Artikel 391

De medlemsstater som tillämpar undantag för skatteplikt för de transaktioner som avses i artiklarna 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390b får ge beskattningsbara personer rätt att välja att dessa transaktioner skall beskattas. *(2009/162/EU)*

> *Intill den 1 januari 2011 hade artikel 391 följande lydelse:*
> De medlemsstater som tillämpar undantag för skatteplikt för de transaktioner som avses i artiklarna 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390 får ge beskattningsbara personer rätt att välja att dessa transaktioner skall beskattas. *(2006/112/EG)*

Artikel 392

Medlemsstaterna får föreskriva att beskattningsunderlaget för leveranser av byggnader och mark för bebyggelse som inköpts för

vidareförsäljning av en beskattningsbar person som inte hade rätt att dra av skatten vid inköpet, skall utgöras av skillnaden mellan försäljningspriset och inköpspriset.

Artikel 393

1. För att underlätta övergången till den slutliga ordning som avses i artikel 402 skall rådet granska situationen med avseende på avvikelserna i avsnitten 1 och 2 på grundval av en rapport från kommissionen och besluta i enlighet med artikel 93 i fördraget, huruvida vissa eller samtliga avvikelser skall upphävas.

2. Inom ramen för den slutliga ordningen skall persontransport beskattas i avgångsmedlemsstaten för den del av resan som äger rum i gemenskapen, enligt närmare bestämmelser som skall fastställas av rådet i enlighet med artikel 93 i fördraget.

KAPITEL 2

Avvikelser som är beroende av bemyndigande

Avsnitt 1

Förenklingsåtgärder och åtgärder för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt

Artikel 394

De medlemsstater som den 1 januari 1977 tillämpade särskilda åtgärder för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt får behålla dem, om de anmälde detta till kommissionen före den 1 januari 1978 och om förenklingsåtgärderna uppfyller kriteriet i artikel 395.1 andra stycket.

Artikel 395

1. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Åtgärder avsedda att förenkla skatteuppbörden får endast i ringa utsträckning påverka medlemsstaternas totala skatteinkomster i det sista konsumtionsledet.

2. En medlemsstat som önskar genomföra de åtgärder som avses i punkt 1 skall skicka en ansökan till kommissionen och förse den med alla nödvändiga uppgifter. Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter det att ansökan mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver.

Så snart kommissionen har erhållit alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet skall den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och överlämna ansökan, på originalspråket, till de andra medlemsstaterna.

3. Kommissionen skall inom tre månader efter översändandet av den underrättelse som avses i punkt 2 andra stycket för rådet lägga fram ett förslag till lämpliga åtgärder eller, om kommissionen har invändningar mot ansökan om avvikelse, ett meddelande där den redovisar sina invändningar.

4. Förfarandet enligt punkterna 2 och 3 skall under alla omständigheter avslutas inom åtta månader efter det att kommissionen mottagit ansökan.

Avsnitt 2

Internationella avtal

Artikel 396

1. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga en medlemsstat att ingå sådana avtal med ett tredjeland eller en internationell organisation som kan innehålla avvikelser från detta direktiv.

2. En medlemsstat som önskar ingå ett avtal enligt punkt 1 skall skicka en ansökan till kommissionen och förse den med alla nödvändiga uppgifter. Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter att ansökan mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver.

Så snart kommissionen har erhållit alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet skall den underrätta den ansökande medlemsstaten om detta inom en månad och överlämna ansökan, på originalspråket, till de andra medlemsstaterna.

3. Kommissionen skall inom tre månader efter översändandet av den underrättelse som avses i punkt 2 andra stycket för rådet lägga fram ett förslag till lämpliga åtgärder eller, om kommissionen har

invändningar mot ansökan om avvikelse, ett meddelande där den redovisar sina invändningar.

4. Förfarandet enligt punkterna 2 och 3 skall under alla omständigheter avslutas inom åtta månader efter det att kommissionen mottagit ansökan.

AVDELNING XIV

DIVERSE BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Tillämpningsföreskrifter

Artikel 397

Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag besluta om nödvändiga åtgärder för tillämpningen av detta direktiv.

KAPITEL 2

Mervärdesskattekommitté

Artikel 398

1. En rådgivande kommitté för mervärdesskatt, kallad ”mervärdesskattekommittén”, inrättas härmed.

2. Mervärdesskattekommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och för kommissionen.

En företrädare för kommissionen skall vara ordförande i kommittén.

Sekretariatstjänster för kommittén skall tillhandahållas av kommissionen.

3. Mervärdesskattekommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

4. Förutom sådana angelägenheter som enligt detta direktiv skall bli föremål för samråd, skall mervärdesskattekommittén behandla frågor som dess ordförande tar upp på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för någon medlemsstat och som avser tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om mervärdesskatt.

KAPITEL 3

Omräkningskurser

Artikel 399

Utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda bestämmelser skall motsvarigheten i nationell valuta till de belopp i euro som anges i det här direktivet fastställas med användande av den omräkningskurs för euron som är tillämplig den 1 januari 1999. De medlemsstater som har anslutit sig till Europeiska unionen efter det datumet och som inte har infört euron som gemensam valuta skall dock använda den omräkningskurs för euron som var tillämplig på dagen för deras anslutning.

Artikel 400

När medlemsstaterna räknar om de belopp som avses i artikel 399 till sina nationella valutor, får de avrunda de belopp som omräkningen leder till antingen uppåt eller nedåt med högst 10 %.

KAPITEL 4

Andra skatter och avgifter

Artikel 401

Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser får detta direktiv inte hindra en medlemsstat från att behålla eller införa skatter på försäkringsavtal, skatter på vadslagning och spel, punktskatter, stämpelskatter och, mer generellt, alla skatter eller avgifter som inte kan karakteriseras som omsättningsskatter, under förutsättning att uttaget av dessa skatter eller avgifter inte leder till gränsformaliteter i handeln medlemsstater emellan.

AVDELNING XV

SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Övergångsordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna

Artikel 402

1. Den ordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna som fastställs i det här direktivet skall vara en övergångsordning och ersättas av en slutlig ordning som i princip grundar sig på att beskattning skall ske i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster har sitt ursprung.

2. Efter att ha granskat den rapport som avses i artikel 404 och efter att ha fastställt att villkoren för en övergång till den slutliga ordningen är uppfyllda, skall rådet i enlighet med artikel 93 i fördraget anta de bestämmelser som är nödvändiga för att den slutliga ordningen skall kunna träda i kraft och fungera.

Artikel 403

Rådet skall i enlighet med artikel 93 i fördraget anta lämpliga direktiv i syfte att komplettera det gemensamma systemet för mervärdesskatt, i synnerhet för att successivt inskränka eller upphäva avvikelserna från systemet.

Artikel 404

Kommissionen skall vart fjärde år från dagen för antagandet av detta direktiv, på grundval av upplysningar som inhämtats från medlemsstaterna, till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om tillämpningen av det gemensamma systemet för mervärdesskatt i de olika medlemsstaterna, särskilt om hur övergångsordningen för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna fungerar, vid behov tillsammans med förslag rörande den slutliga ordningen.

KAPITEL 2

Övergångsbestämmelser som gäller i samband med anslutning till Europeiska unionen

Artikel 405

I detta kapitel avses med

1. *gemenskapen*: gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 5.1 före nya medlemsstaters anslutning,

2. *nya medlemsstater*: territoriet i de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen efter den 1 januari 1995, enligt definitionen för var och en av dessa medlemsstater i artikel 5.2,

3. *den utvidgade gemenskapen*: gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 5.1 efter nya medlemsstaters anslutning.

Artikel 406

De bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då varan hänfördes till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller till ett av de förfaranden eller en av de situationer som avses i artikel 156 eller till liknande förfaranden eller situationer i någon av de nya medlemsstaterna skall fortsätta att tillämpas ända tills varan upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer efter anslutningsdagen när följande villkor föreligger:

a) Varan infördes före anslutningsdagen i gemenskapen eller i någon av de nya medlemsstaterna.

b) Varan har sedan den infördes i gemenskapen eller i någon av de nya medlemsstaterna hänförts till dessa förfaranden eller situationer.

c) Varan har inte upphört att omfattas av dessa förfaranden eller situationer före anslutningsdagen.

Artikel 407

De bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då varan hänfördes till ett förfarande för tulltransitering skall fortsätta att tillämpas ända tills varan upphör att omfattas av detta förfarande efter anslutningsdagen när följande villkor föreligger:

a) Varan hänfördes före anslutningsdagen till ett förfarande för tulltransitering.

b) Varan har inte upphört att omfattas av detta förfarande före anslutningsdagen.

Artikel 408

1. Följande fall skall likställas med import av en vara för vilken det har bevisats att den befann sig i fri omsättning i någon av de nya medlemsstaterna eller i gemenskapen:

a) Samtliga fall där en vara upphör att hänföras till i ett förfarande för temporär import till vilket varan har hänförts före anslutningsdagen på de villkor som avses i artikel 406.

b) Samtliga fall där en vara upphör att hänföras till något av de förfaranden eller någon av de situationer som avses i artikel 156 eller liknande förfaranden eller situationer till vilka varan har hänförts före anslutningsdagen på de villkor som anges i artikel 406.

c) Slutet på ett av de förfaranden som avses i artikel 407 och som hade påbörjats före anslutningsdagen på någon av de nya medlemsstaternas territorium för en leverans av varor mot ersättning före detta datum på denna medlemsstats territorium utförd av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap.

d) All olaglighet eller brott som begåtts under ett förfarande för tulltransitering som påbörjats på de villkor som avses i led c.

2. Förutom det fall som anges i punkt 1 skall användningen av en vara av en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar person efter anslutningsdagen inom en medlemsstats territorium, i det fall varan har levererats till denna person före anslutningsdagen inom gemenskapens eller någon av de nya medlemsstaternas territorium, likställas med import av varor när följande villkor föreligger:

a) Leveransen av dessa varor har undantagits från skatt, eller skulle förmodligen ha undantagits från skatt, antingen i enlighet med artikel 146.1 a och 146.1 b, eller i enlighet med en analog bestämmelse i de nya medlemsstaterna.

b) Varorna har inte importerats till någon av de nya medlemsstaterna eller i gemenskapen före anslutningsdagen.

Artikel 409

I de fall som avses i artikel 408.1 skall importen anses äga rum enligt artikel 61 i den medlemsstat på vars territorium varan upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som den hade hänförts till före anslutningsdagen.

Artikel 410

1. Med avvikelse från artikel 71 har importen av varan i enlighet med artikel 408 utförts utan att det har inträffat någon beskattningsgrundande händelse, när något av följande villkor är uppfyllt:

a) Den importerade varan har sänts eller transporterats utanför den utvidgade gemenskapen.

b) Den importerade varan är, i enlighet med artikel 408.1 a, enbart ett transportmedel och återsänds eller transporteras till den medlemsstat från vilken den exporterades eller till den stat som har exporterat den.

c) Den importerade varan är, i enlighet med artikel 408.1 a, ett transportmedel som har förvärvats eller importerats före anslutningsdagen enligt de vanliga skattereglerna i någon av de nya medlemsstaterna eller i någon av gemenskapens medlemsstater eller som vid exporten inte har åtnjutit undantag från eller återbetalning av mervärdesskatt.

2. Det villkor som anges i punkt 1 c sägs vara uppfyllt i följande fall:

a) När den tid som förflyter mellan den dag då transportmedlet kördes för första gången och dagen för anslutningen till Europeiska unionen överstiger åtta år.

b) När det skattebelopp som skulle ha betalats för importen är obetydligt.

KAPITEL 3

Införlivande och ikraftträdande

Artikel 411

1. Direktiv 67/227/EEG och direktiv 77/388/EEG skall upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter beträffande de tidsfrister som anges i del B i bilaga XI för genomförande och tillämpning av dessa direktiv.

2. Hänvisningarna till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XII.

Artikel 412

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2.3, artikel 44, artikel 59.1, artikel 399 och punkt 18 i bilaga III med verkan den 1 januari 2008. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen översända texten till de viktigaste bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 413

Detta direktiv träder i kraft den 1 januari 2007.

Artikel 414

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2006.

På rådets vägnar

Ordförande

E. HEINÄLUOMA

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETER SOM AVSES I ARTIKEL 13.1 TREDJE STYCKET

1. Telekommunikation.

2. Tillhandahållande av vatten, gas, elektricitet och värmeenergi.

3. Varutransport.

4. Tillhandahållande av hamn- och flygplatstjänster.

5. Persontransport.

6. Leveranser av nya varor tillverkade för försäljning.

7. Transaktioner som interventionsorgan för jordbruksprodukter genomför i enlighet med förordningar om en gemensam organisation av marknaden för dessa produkter.

8. Anordnande av handelsmässor och utställningar av kommersiell art.

9. Lagringsverksamhet.

10. Verksamhet i kommersiella reklamföretag.

11. Resebyråverksamhet.

12. Drift av personalmatsalar, personalbutiker, kooperativ och liknande inrättningar.

13. Verksamhet i radio- och televisionsföretag såvida denna inte är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 132.1 q.

BILAGA II

[Rubriken till bilaga II upphör att gälla den 1 januari 2015]

EXEMPEL PÅ TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG I ENLIGHET MED ARTIKEL 58 OCH ARTIKEL 59 FÖRSTA STYCKET K

[Rubriken till bilaga II gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
EXEMPEL PÅ TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG I ENLIGHET MED ARTIKEL 58 FÖRSTA STYCKET C *(2008/8/EG)*

Intill den 1 januari 2010 hade bilaga II följande rubrik:
VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG OCH SOM AVSES I ARTIKEL 56.1 K *(2006/112/EG)*

1. Tillhandahållande av webbplatser, webbhotell samt distansunderhåll av programvara och utrustning. *(2006/112/EG)*

2. Tillhandahållande av programvara och uppdatering av denna. *(2006/112/EG)*

3. Tillhandahållande av bilder, texter och upplysningar samt av databasåtkomst. *(2006/112/EG)*

4. Tillhandahållande av musik, av filmer och av spel, inbegripet hasardspel och spel om pengar, samt tillhandahållande av politiska, kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga eller underhållningsbetonade sändningar eller tilldragelser. *(2006/112/EG)*

5. Tillhandahållande av distansundervisningstjänster. *(2006/112/EG)*

BILAGA III

FÖRTECKNING ÖVER LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER PÅ VILKA DE REDUCERADE MERVÄRDESSKATTESATSER SOM AVSES I ARTIKEL 98 FÅR TILLÄMPAS

1. De livsmedel (inklusive drycker men exklusive alkoholhaltiga drycker) för människors och djurs konsumtion, de levande djur, fröer, plantor och ingredienser som normalt är avsedda att användas som komplement till eller ersättning för livsmedel. De produkter som normalt används för att komplettera eller ersätta livsmedel. *(2006/112/EG)*

2. Vattenförsörjning. *(2006/112/EG)*

3. De farmaceutiska produkter som normalt används för hälsovård, för förebyggande av sjukdomar och för behandling i medicinskt eller veterinärmedicinskt syfte, inbegripet produkter som används som preventivmedel eller för sanitärt skydd. *(2006/112/EG)*

4. Medicinsk utrustning, sådana hjälpmedel och andra apparater som normalt är avsedda att lindra eller behandla funktionshinder, för den funktionshindrades uteslutande personliga bruk, inbegripet reparationer av sådana varor, samt leverans av bilbarnstolar. *(2006/112/EG)*

5. Persontransporter och medfört bagage. *(2006/112/EG)*

6. Tillhandahållande, inklusive lån från bibliotek, av böcker på alla typer av fysiska bärare (inbegripet broschyrer, foldrar och liknande trycksaker, bilder-, tecknings- och målarböcker för barn, noter i tryck eller manuskript, kartor och hydrografiska och liknande förteckningar), dagstidningar och tidskrifter förutom sådana som helt eller huvudsakligen är ägnade åt reklam. *(2009/47/EG)*

7. Tillträde till föreställningar, teatrar, cirkusar, marknader, nöjesparker, konserter, museer, djurparker, biografer, utställningar och liknande kulturella evenemang och anläggningar. *(2006/112/EG)*

8. Mottagning av radio- och TV-sändningstjänster. *(2006/112/EG)*

9. Tillhandahållande av tjänster av författare, kompositörer och utövande konstnärer samt royaltyer till dessa. *(2006/112/EG)*

10. Leverans, byggande, renovering och ändring av bostäder som ett led i socialpolitiken. *(2006/112/EG)*

10a Renovering och reparation av privata bostäder, dock ej material som utgör en betydande del av den tillhandahållna tjänstens värde. *(2009/47/EG)*

10b Fönsterputsning och städning i privata hushåll. *(2009/47/EG)*

11. Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster som normalt används vid jordbruksproduktion men exklusive kapitalvaror såsom maskiner och byggnader. *(2006/112/EG)*

12. Logi som tillhandahålls av hotell och liknande anläggningar, inbegripet tillhandahållandet av semesterlogi och uthyrning av campingplatser och platser för husvagnsparkering. *(2006/112/EG)*

12a Restaurang- och cateringtjänster, varvid tillhandahållande av (alkoholhaltiga och/eller alkoholfria) drycker får undantas. *(2009/47/EG)*

13. Tillträde till sportevenemang. *(2006/112/EG)*

14. Utnyttjande av sportanläggningar. *(2006/112/EG)*

15. Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster av organ som är erkända av medlemsstaterna som organ av social karaktär och som är engagerade i hjälparbete eller socialt trygghetsarbete, i den mån dessa transaktioner inte är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135 och 136. *(2006/112/EG)*

16. Tillhandahållande av tjänster av begravningsentreprenörer och krematorietjänster samt leverans av varor med karaktär av bitransaktion till sådant tillhandahållande. *(2006/112/EG)*

17. Tillhandahållande av sjukvårds- och tandvårdstjänster liksom värmebehandling, i den mån dessa tjänster inte är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 132.1 b–e. *(2006/112/EG)*

18. Tillhandahållande av tjänster i anslutning till gaturenhållning, sophämtning och avfallshantering, andra än sådana som tillhandahålls av de organ som avses i artikel 13. *(2006/112/EG)*

19. Mindre reparationer av cyklar, skor och lädervaror, kläder och hushållslinne (inbegripet lagning och ändring). *(2009/47/EG)*

20. Hemtjänster såsom hemhjälp och vård av barn, gamla, sjuka eller personer med funktionshinder. *(2009/47/EG)*

21. Frisörverksamhet. *(2009/47/EG)*

Intill den 1 juni 2009 hade punkten 6 följande lydelse:

6. Tillhandahållande, inklusive lån från bibliotek, av böcker (inbegripet broschyrer, foldrar och liknande trycksaker, bilder-, tecknings- och målarböcker för

barn, noter i tryck eller manuskript, kartor och hydrografiska och liknande förteckningar), dagstidningar och tidskrifter förutom sådana som helt eller huvudsakligen är ägnade åt reklam. *(2006/112/EG)*

BILAGA IV *Har upphävts genom direktiv 2009/47/EG.*

Intill den 1 juni 2009 hade bilaga IV följande lydelse och rubrik:

FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 106

1. Mindre reparationer av

a) cyklar.

b) skor och lädervaror.

c) kläder och hushållslinne (inbegripet lagning och ändring).

2. Renovering och reparation av privata bostäder, dock ej material som utgör en betydande del av den tillhandahållna tjänstens värde.

3. Fönsterputsning och städning i privata hushåll.

4. Hemtjänster såsom hemhjälp och vård av barn, gamla, sjuka eller personer med funktionshinder.

5. Frisörverksamhet. *(2006/112/EG)*

BILAGA V

VARUKATEGORIER ENLIGT ARTIKEL 160.2 OMFATTAS AV ANDRA LAGERFÖRFARANDEN ÄN TULLAGERFÖRFARANDEN

	KN-nummer	Varuslag
1)	0701	Potatis
2)	0711 20	Oliver
3)	0801	Kokosnötter, paranötter och cashewnötter
4)	0802	Andra nötter
5)	0901 11 00 0901 12 00	Kaffe, orostat
6)	0902	Te
7)	1001 – 1005 1007 – 1008	Spannmål
8)	1006	Obehandlat ris
9)	1201 – 1207	Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, diverse andra frön (inbegripet sojabönor)
10)	1507 – 1515	Vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter och oljor, oraffinerade eller raffinerade men inte kemiskt modifierade
11)	1701 11 1701 12	Råsocker
12)	1801	Kakaobönor, hela eller krossade, även rostade
13)	2709 2710 2711 12 2711 13	Mineraloljor (inklusive propan och butan; också inklusive råolja erhållen ur petroleum)
14)	Kapitel 28 och kapitel 29	Kemikalier i lösvikt
15)	4001 4002	Gummi, i obearbetad form eller i form av plattor, duk eller remsor
16)	5101	Ull
17)	7106	Silver
18)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00	Platina (palladium, rodium)

	KN-nummer	Varuslag
19)	7402 7403 7405 7408	Koppar
20)	7502	Nickel
21)	7601	Aluminium
22)	7801	Bly
23)	7901	Zink
24)	8001	Tenn
25)	ex 8112 92 ex 8112 99	Indium

BILAGA VI

FÖRTECKNING ÖVER LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER ENLIGT ARTIKEL 199.1 D

1. Leveranser av järnhaltigt och icke-järnhaltigt avfall, skrot och använt material, inbegripet leveranser av halvfabrikat från bearbetning, framställning eller smältning av järnmetaller och icke-järnmetaller samt legeringar av dessa.

2. Leverans av järnhaltiga och icke-järnhaltiga halvfabrikat samt tillhandahållande av vissa därmed förbundna bearbetningstjänster.

3. Leverans av avfall och annat material för återvinning bestående av järnmetaller och icke-järnmetaller, legeringar av dessa, slagg, aska, spån och industriavfall som innehåller metaller eller metallegeringar, samt tillhandahållande av tjänster som innebär urval, tillskärning, fragmentering eller pressning av dessa produkter.

4. Leverans av och vissa bearbetningstjänster förbundna med järnhaltigt och icke-järnhaltigt avfall av järnmetaller och icke-järnmetaller samt avklipp, skrot, avfall, använt material och material för återanvändning bestående av glasavfall, glas, papper, papp och kartong, lump, ben, läder, konstläder, pergament, oberedda hudar och skinn, senor, surrningsgarn, tågvirke, gummi och plast.

5. Leverans av material som avses i denna bilaga efter bearbetning i form av rengöring, polering, urval, tillskärning, fragmentering, pressning eller gjutning till block.

6. Leveranser av skrot och avfall från bearbetning av grundmaterial.

BILAGA VII

FÖRTECKNING ÖVER SÅDANA PRODUKTIONSVERKSAMHETER I JORDBRUKET SOM AVSES I ARTIKEL 295.1 LED 4

1. Växtodling

a) Jordbruk, inbegripet vinodling

b) Odling av frukt (inbegripet oliver) och grönsaker, blommor och prydnadsväxter, även i växthus

c) Produktion av svamp, kryddor, utsäde och plantor

d) Drift av plantskolor

2. Djurhållning tillsammans med odling

a) Allmän djurhållning

b) Fjäderfäuppfödning

c) Kaninuppfödning

d) Bihållning

e) Silkesmaskodling

f) Snigelodling

3. Skogsbruk

4. Fiske

a) Sötvattensfiske

b) Fiskodling

c) Odling av musslor, ostron och andra blötdjur och kräftdjur

d) Grododling

Bilaga VII rubriken har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

BILAGA VIII

VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER SÅDANA TILLHANDAHÅLLANDEN AV JORDBRUKSTJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 295.1 LED 5

1. Jordbearbetning, skörd och slåtter, tröskning, pressning, hopsamling och bärgning, inbegripet sådd och plantering.

2. Emballering och beredning såsom torkning, rengöring, malning, desinfektion och ensilering av jordbruksprodukter.

3. Lagring av jordbruksprodukter.

4. Djurtillsyn, uppfödning och gödning.

5. Uthyrning för jordbruksändamål av utrustning som normalt används i företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske.

6. Teknisk hjälp.

7. Ogräs- och skadedjursbekämpning, bearbetning av grödor och mark genom besprutning.

8. Drift av bevattnings- och dräneringsutrustning.

9. Trädbeskärning, trädfällning och andra skogsbrukstjänster.

Bilaga VIII rubriken har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

BILAGA IX

KONSTVERK, SAMLARFÖREMÅL OCH ANTIKVITETER SOM AVSES I PUNKTERNA 2, 3 OCH 4 I ARTIKEL 311.1

DEL A

Konstverk

1. Tavlor, collage och liknande dekorativa målningar och teckningar, som är utförda helt för hand av konstnären, med undantag för planritningar, andra ritningar samt teckningar för arkitektoniskt, ingenjörstekniskt, industriellt, kommersiellt, topografiskt eller liknande ändamål, tillverkade föremål dekorerade för hand, teaterkulisser, ateljéfonder o.d. målade på textilvävnad (KN-nummer 9701).

2. Konstgrafiska originalblad, avtryck och originallitografier tryckta i begränsat antal direkt i svartvitt eller färg från en eller flera gravyrplåtar som konstnären framställt helt för hand, oavsett vilken teknik och vilket material som använts, dock med undantag för mekaniska eller fotomekaniska förfaranden (KN-nummer 9702 00 00).

3. Originalproduktioner av bildhuggarkonst eller skulpturkonst i alla material, under förutsättning att de är helt utförda av konstnären; avgjutningar av skulpturer vars upplaga är begränsad till åtta exemplar och övervakat av konstnären eller hans efterföljande rättsinnehavare (KN-nummer 9703 00 00); i undantagsfall som fastställs av medlemsstaterna får detta antal utökas för skulpturer som utförts före den 1 januari 1989.

4. Handvävda tapisserier (KN-nummer 5805 00 00) och väggbonader (KN-nummer 6304 00 00) handgjorda efter originalritningar av konstnären, under förutsättning att det finns högst åtta exemplar av varje.

5. Unika exemplar av föremål i keramik helt utförda av konstnären och signerade av honom.

6. Emaljer på koppar, utförda helt för hand, begränsade till åtta numrerade exemplar signerade av konstnären eller verkstaden, med undantag för bijouterivaror, guldsmedsarbeten och juvelerararbeten.

7. Fotografier tagna av konstnären, tryckta av honom eller under hans tillsyn, signerade och numrerade samt begränsade till 30 exemplar, oavsett storlek och underlag.

DEL B

Samlarföremål

1. Frimärken och stämpelmärken, frankeringsstämplar, förstadagsbrev samt postkort o.d. med påtryckt valörstämpel, makulerade, eller om de är omakulerade, inte gångbara och inte avsedda som lagligt betalningsmedel (KN-nummer 9704 00 00).

2. Samlingar och samlarobjekt av zoologiskt, botaniskt, mineralogiskt, anatomiskt, historiskt, arkeologiskt, paleontologiskt, etnografiskt eller numismatiskt intresse (KN-nummer 9705 00 00).

DEL C

Antikviteter

Föremål, andra än konstverk och samlarföremål, med en ålder av över 100 år (KN-nummer 9706 00 00).

BILAGA X

FÖRTECKNING ÖVER TRANSAKTIONER SOM OMFATTAS AV DE AVVIKELSER SOM AVSES I ARTIKLARNA 370 OCH 371 OCH I ARTIKLARNA 375–390b

Intill den 1 januari 2011 (2009/162/EU) hade rubriken till bilaga X följande lydelse:
Förteckning över transaktioner som omfattas av de avvikelser som avses i artiklarna 370 och 371 och i artiklarna 375–390 *(2006/112/EG)*

DEL A

Transaktioner som medlemsstaterna får fortsätta att beskatta

1. Tillhandahållande av tjänster av tandtekniker under deras yrkesutövning samt leverans av tandproteser av tandläkare och tandtekniker.

2. Verksamheter som bedrivs av icke kommersiella offentliga radio- och televisionsorgan.

3. Andra leveranser av byggnader eller delar av byggnader och den mark de står på än sådana som avses i artikel 12.1 a, när leveransen görs av beskattningsbara personer som har rätt att dra av ingående mervärdesskatt för den berörda byggnaden.

4. Sådana tillhandahållanden av tjänster av resebyråer som avses i artikel 306 samt tillhandahållande av tjänster av resebyråer som handlar i den resandes namn och för hans räkning, för resor utanför gemenskapen.

DEL B

Transaktioner för vilka medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt

1. Uttagande av inträdesavgifter till sportevenemang.

2. Tillhandahållande av tjänster av författare, konstnärer, artister, jurister och andra fria yrkesutövare utom inom medicinska och paramedicinska yrken, med undantag av följande tillhandahållanden:

a) Överlåtelse av patent, varumärken och andra liknande rättigheter, samt licensgivning rörande dessa rättigheter.

b) Andra arbeten än leverans av beställningsarbete vilka avser materiell lös egendom och utförs för en beskattningsbar person.

c) Tillhandahållande av tjänster i syfte att förbereda eller att samordna genomförandet av byggnadsarbeten, exempelvis sådana tillhandahållanden som görs av arkitekter och av kontor för övervakning av arbetet.

d) Tillhandahållande av kommersiella reklamtjänster.

e) Transport av varor och magasinering av varor samt tjänster som har samband med transport eller magasinering.

f) Uthyrning av materiell lös egendom till en beskattningsbar person.

g) Tillhandahållande av personal till en beskattningsbar person.

h) Tillhandahållande av tjänster av rådgivare, ingenjörer, planläggningskontor samt liknande tillhandahållanden av tjänster på de tekniska, ekonomiska eller vetenskapliga områdena.

i) Fullgörande av en skyldighet att vare sig helt eller delvis utöva en yrkesmässig verksamhet eller en rättighet som avses i a–h samt j.

j) Tillhandahållande av tjänster av speditörer, mäklare, handelsagenter och andra fristående förmedlare, i den mån som tillhandahållandet avser leverans eller import av varor eller tillhandahållande av sådana tjänster som avses i a–i.

3. Tillhandahållande av telekommunikationstjänster och leverans av varor som har karaktären av bitransaktioner, av offentliga postföretag.

4. Tillhandahållande av tjänster av begravningsentreprenörer och krematorietjänster samt leverans av varor med karaktär av bitransaktion till sådant tillhandahållande.

5. Transaktioner som utförs av blinda eller av verkstäder för blinda, förutsatt att undantaget från skatteplikt inte ger upphov till en betydande snedvridning av konkurrensen.

6. Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster som görs till organ som har till uppgift att anlägga, bygga och underhålla kyrkogårdar, gravar och monument av minnesplatskaraktär för krigsoffer.

7. Transaktioner som utförs av sjukhus vilka inte omfattas av artikel 132.1 b.

8. Tillhandahållande av vatten genom offentligrättsliga organ.

9. Leverans före första besittningstagande av byggnader eller delar av byggande och den mark de står på samt leverans av mark för bebyggelse som avses i artikel 12.

10. Persontransport och transport av varor, exempelvis bagage eller motorfordon, som åtföljer passagerare samt tillhandahållande av tjänster anknytande till persontransport, i den mån transporten av passagerarna själva är undantagen.

11. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av luftfartyg inklusive utrustning som ingår i eller används vid utnyttjandet av dessa, om de används av statliga institutioner.

12. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av krigsfartyg.

13. Sådana tillhandahållanden av tjänster av resebyråer som avses i artikel 306 och tillhandahållanden av tjänster av resebyråer som handlar i den resandes namn och för hans räkning, för resor inom gemenskapen.

BILAGA XI

DEL A

Upphävda direktiv med senare ändringar

1. Direktiv 67/227/EEG (EGT 71, 14.4.1967, s. 1301)

Direktiv 77/388/EEG

2. Direktiv 77/388/EEG (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1)

Direktiv 78/583/EEG (EGT L 194, 19.7.1978, s. 16)

Direktiv 80/368/EEG (EGT L 90, 3.4.1980, s. 41)

Direktiv 84/386/EEG (EGT L 208, 3.8.1984, s. 58)

Direktiv 89/465/EEG (EGT L 226, 3.8.1989, s. 21)

Direktiv 91/680/EEG (EGT L 376, 31.12.1991, s. 1) – med undantag för artikel 2

Direktiv 92/77/EEG (EGT L 316, 31.10.1992, s. 1)

Direktiv 92/111/EEG (EGT L 384, 30.12.1992, s. 47)

Direktiv 94/4/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 14) – endast artikel 2

Direktiv 94/5/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 16)

Direktiv 94/76/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 53)

Direktiv 95/7/EG (EGT L 102, 5.5.1995, s. 18)

Direktiv 96/42/EG (EGT L 170, 9.7.1996, s. 34)

Direktiv 96/95/EG (EGT L 338, 28.12.1996, s. 89)

Direktiv 98/80/EG (EGT L 281, 17.10.1998, s. 31)

Direktiv 1999/49/EG (EGT L 139, 2.6.1999, s. 27)

Direktiv 1999/59/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 63)

Direktiv 1999/85/EG (EGT L 277, 28.10.1999, s. 34)

Direktiv 2000/17/EG (EGT L 84, 5.4.2000, s. 24)

Direktiv 2000/65/EG (EGT L 269, 21.10.2000, s. 44)

Direktiv 2001/4/EG (EGT L 22, 24.1.2001, s. 17)

Direktiv 2001/115/EG (EGT L 15, 31.12.2002, s. 24)

Direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41)

Direktiv 2002/93/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27)

Direktiv 2003/92/EG (EGT L 260, 11.10.2003, s. 8)

Direktiv 2004/7/EG (EGT L 27, 30.1.2004, s. 44)

Direktiv 2004/15/EG (EGT L 52, 21.12.2004, s. 61)

Direktiv 2004/66/EG (EGT L 168, 1.5.2004, s. 35) – endast punkt V i bilagan

Direktiv 2005/92/EG (EUT L 345, 28.12.2005, s. 19)

Direktiv 2006/18/EG (EUT L 51, 21.2.2006, s. 12)

Direktiv 2006/58/EG (EUT L 174, 28.6.2006, s. 5)

Direktiv 2006/69/EG (EUT L 221, 12.8.2006, s. 9) – endast artikel 1

Direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129) (endast punkt 2 i bilagan)

Bilaga XI del A punkt 2 har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

DEL B

Tidsfrister för genomförande i nationell lagstiftning (som avses i artikel 411)

Direktiv	Tidsfrist för genomförande
Direktiv 67/227/EEG	1 januari 1970
Direktiv 77/388/EEG	1 januari 1978
Direktiv 78/583/EEG	1 januari 1979
Direktiv 80/368/EEG	1 januari 1979
Direktiv 84/386/EEG	1 juli 1985
Direktiv 89/465/EEG	1 januari 1990
	1 januari 1991
	1 januari 1992
	1 januari 1993
	1 januari 1994 för Portugal
Direktiv 91/680/EEG	1 januari 1993
Direktiv 92/77/EEG	31 december 1992
Direktiv 92/111/EEG	1 januari 1993
	1 januari 1994
	1 oktober 1993 för Tyskland
Direktiv 94/4/EG	1 april 1994
Direktiv 94/5/EG	1 januari 1995
Direktiv 94/76/EG	1 januari 1995
Direktiv 95/7/EG	1 januari 1996
	1 januari 1997 för Tyskland och Luxemburg
Direktiv 96/42/EG	1 januari 1995
Direktiv 96/95/EG	1 januari 1997
Direktiv 98/80/EG	1 januari 2000
Direktiv 1999/49/EG	1 januari 1999
Direktiv 1999/59/EG	1 januari 2000
Direktiv 1999/85/EG	–
Direktiv 2000/17/EG	–
Direktiv 2000/65/EG	31 december 2001
Direktiv 2001/4/EG	1 januari 2001

Direktiv	Tidsfrist för genomförande
Direktiv 2001/115/EG	1 januari 2004
Direktiv 2002/38/EG	1 juli 2003
Direktiv 2002/93/EG	–
Direktiv 2003/92/EG	1 januari 2005
Direktiv 2004/7/EG	30 januari 2004
Direktiv 2004/15/EG	–
Direktiv 2004/66/EG	1 maj 2004
Direktiv 2005/92/EG	1 januari 2006
Direktiv 2006/18/EG	–
Direktiv 2006/58/EG	1 juli 2006
Direktiv 2006/69/EG	1 januari 2008
Direktiv 2006/98/EG	1 januari 2007

Bilaga XI del B har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

BILAGA XII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 67/227/ EEG	**Detta direktiv**
Artikel 1 första stycket	Artikel 1.1
Artikel 1 andra och tredje styckena	–
Artikel 2 första, andra och tredje styckena	Artikel 1.2 första, andra och tredje styckena
Artikel 3, 4 och 6	–

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 1	–
Artikel 2.1	Artikel 2.1 a och c
Artikel 2.2	Artikel 2.1 d
Artikel 3.1 första strecksatsen	Artikel 5.2
Artikel 3.1 andra strecksatsen	Artikel 5.1
Artikel 3.1 tredje strecksatsen	Artikel 5.3 och 5.4
Artikel 3.2	–
Artikel 3.3 första stycket första strecksatsen	Artikel 6.2 a och b
Artikel 3.3 första stycket andra strecksatsen	Artikel 6.2 c och d
Artikel 3.3 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 6.2 e, f och g
Artikel 3.3 andra stycket första strecksatsen	Artikel 6.1 b
Artikel 3.3 andra stycket andra strecksatsen	Artikel 6.1 c
Artikel 3.3 andra stycket tredje strecksatsen	Artikel 6.1 a
Artikel 3.4 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 7.1
Artikel 3.4 andra stycket första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 7.2
Artikel 3.5	Artikel 8
Artikel 4.1 och 4.2	Artikel 9.1 första och andra styckena
Artikel 4.3 a första stycket första meningen	Artikel 12.1 a
Artikel 4.3 a första stycket andra meningen	Artikel 12.2 andra stycket
Artikel 4.3 a andra stycket	Artikel 12.2 tredje stycket
Artikel 4.3 a tredje stycket	Artikel 12.2 första stycket
Artikel 4.3 b första stycket	Artikel 12.1 b
Artikel 4.3 b andra stycket	Artikel 12.3
Artikel 4.4 första stycket	Artikel 10

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 4.4 andra och tredje styckena	Artikel 11 första och andra styckena
Artikel 4.5 första, andra och tredje styckena	Artikel 13.1 första, andra och tredje styckena
Artikel 4.5 fjärde stycket	Artikel 13.2
Artikel 5.1	Artikel 14.1
Artikel 5.2	Artikel 15.1
Artikel 5.3 a–c	Artikel 15.2 a–c
Artikel 5.4 a–c	Artikel 14.2 a–c
Artikel 5.5	Artikel 14.3
Artikel 5.6 första och andra meningarna	Artikel 16 första och andra styckena
Artikel 5.7 a–c	Artikel 18 a–c
Artikel 5.8 första meningen	Artikel 19 första stycket
Artikel 5.8 andra och tredje meningarna	Artikel 19 andra stycket
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 24.1
Artikel 6.1 andra stycket första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 25 a, b och c
Artikel 6.2 första stycket a och b	Artikel 26.1 a och b
Artikel 6.2 andra stycket	Artikel 26.2
Artikel 6.3	Artikel 27
Artikel 6.4	Artikel 28
Artikel 6.5	Artikel 29
Artikel 7.1 a och b	Artikel 30 första och andra styckena
Artikel 7.2	Artikel 60
Artikel 7.3 första och andra styckena	Artikel 61 första och andra styckena
Artikel 8.1 a första meningen	Artikel 32 första stycket
Artikel 8.1 a andra och tredje meningarna	Artikel 36 första och andra styckena
Artikel 8.1 b	Artikel 31
Artikel 8.1 c första stycket	Artikel 37.1
Artikel 8.1 c andra stycket första strecksatsen	Artikel 37.2 första stycket
Artikel 8.1 c andra stycket andra och tredje strecksatserna	Artikel 37.2 andra och tredje styckena
Artikel 8.1 c tredje stycket	Artikel 37.2 fjärde stycket
Artikel 8.1 c fjärde stycket	Artikel 37.3 första stycket
Artikel 8.1 c femte stycket	–
Artikel 8.1 c sjätte stycket	Artikel 37.3 andra stycket
Artikel 8.1 d första och andra styckena	Artikel 38.1 och 38.2
Artikel 8.1 e första meningen	Artikel 39 första stycket
Artikel 8.1 e andra och tredje meningarna	Artikel 39 andra stycket
Artikel 8.2	Artikel 32 andra stycket
Artikel 9.1	Artikel 43

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 9.2 inledande meningen	–
Artikel 9.2 a	Artikel 45
Artikel 9.2 b	Artikel 46
Artikel 9.2 c första och andra strecksatserna	Artikel 52 a och b
Artikel 9.2 c tredje och fjärde strecksatserna	Artikel 52 c
Artikel 9.2 e första till sjätte strecksatserna	Artikel 56.1 a–f
Artikel 9.2 e sjunde strecksatsen	Artikel 56.1 l
Artikel 9.2 e åttonde strecksatsen	Artikel 56.1 g
Artikel 9.2 e nionde strecksatsen	Artikel 56.1 h
Artikel 9.2 e tionde strecksatsen första meningen	Artikel 56.1 i
Artikel 9.2 e tionde strecksatsen andra meningen	Artikel 24.2
Artikel 9.2 e tionde strecksatsen tredje meningen	Artikel 56.1 i
Artikel 9.2 e elfte och tolfte strecksatserna	Artikel 56.1 j och k
Artikel 9.2 f	Artikel 57.1
Artikel 9.3	Artikel 58 första och andra styckena
Artikel 9.3 a och b	Artikel 58 första stycket leden a och b
Artikel 9.4	Artikel 59.1 och 59.2
Artikel 10.1 a och b	Artikel 62.1 och 62.2
Artikel 10.2 första stycket första meningen	Artikel 63
Artikel 10.2 första stycket andra och tredje meningarna	Artikel 64.1 och 64.2
Artikel 10.2 andra stycket	Artikel 65
Artikel 10.2 tredje stycket första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 66 a–c
Artikel 10.3 första stycket första meningen	Artikel 70
Artikel 10.3 första stycket andra meningen	Artikel 71.1 första stycket
Artikel 10.3 andra stycket	Artikel 71.1 andra stycket
Artikel 10.3 tredje stycket	Artikel 71.2
Artikel 11 A.1 a	Artikel 73
Artikel 11 A.1 b	Artikel 74
Artikel 11 A.1 c	Artikel 75
Artikel 11 A.1 d	Artikel 77
Artikel 11 A.2 a	Artikel 78 första stycket led a
Artikel 11 A.2 b första meningen	Artikel 78 första stycket led b
Artikel 11 A.2 b andra meningen	Artikel 78 andra stycket
Artikel 11 A.3 a och b	Artikel 79 första stycket leden a och b Artikel 87 a och b
Artikel 11 A.3 c första meningen	Artikel 79 första stycket led c

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 11 A.3 c andra meningen	Artikel 79 andra stycket
Artikel 11 A.4 första och andra styckena	Artikel 81 första och andra styckena
Artikel 11 A.5	Artikel 82
Artikel 11 A.6 första stycket första och andra meningarna	Artikel 80.1 första stycket
Artikel 11 A.6 första stycket tredje meningen	Artikel 80.1 andra stycket
Artikel 11 A.6 andra stycket	Artikel 80.1 första stycket
Artikel 11 A.6 tredje stycket	Artikel 80.2
Artikel 11 A.6 fjärde stycket	Artikel 80.3
Artikel 11 A.7 första och andra styckena	Artikel 72 första och andra styckena
Artikel 11 B.1	Artikel 85
Artikel 11 B.3 a	Artikel 86.1 a
Artikel 11 B.3 b första stycket	Artikel 86.1 b
Artikel 11 B.3 b andra stycket	Artikel 86.2
Artikel 11 B.3 b tredje stycket	Artikel 86.1 b
Artikel 11 B.4	Artikel 87
Artikel 11 B.5	Artikel 88
Artikel 11 B.6 första och andra styckena	Artikel 89 första och andra styckena
Artikel 11 C.1 första och andra styckena	Artikel 90.1 och 90.2
Artikel 11 C.2 första stycket	Artikel 91.1
Artikel 11 C.2 andra stycket första och andra meningarna	Artikel 91.2 första och andra styckena
Artikel 11 C.3 första och andra strecksatserna	Artikel 92 a och b
Artikel 12.1	Artikel 93 första stycket
Artikel 12.1 a	Artikel 93 andra stycket led a
Artikel 12.1 b	Artikel 93 andra stycket led c
Artikel 12.2 första och andra strecksatserna	Artikel 95 första och andra styckena
Artikel 12.3 a första stycket första meningen	Artikel 96
Artikel 12.3 a första stycket andra meningen	Artikel 97.1
Artikel 12.3 a andra stycket	Artikel 97.2
Artikel 12.3 a tredje stycket första meningen	Artikel 98.1
Artikel 12.3 a tredje stycket andra meningen	Artikel 98.2 första stycket Artikel 99.1
Artikel 12.3 a fjärde stycket	Artikel 98.2 andra stycket
Artikel 12.3 b första meningen	Artikel 102 första stycket
Artikel 12.3 b andra, tredje och fjärde meningarna	Artikel 102 andra stycket
Artikel 12.3 c första stycket	Artikel 103.1
Artikel 12.3 c andra stycket första och andra strecksatserna	Artikel 103.2 a och b

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 12.4 första stycket	Artikel 99.2
Artikel 12.4 andra stycket första och andra meningarna	Artikel 100 första och andra styckena
Artikel 12.4 tredje stycket	Artikel 101
Artikel 12.5	Artikel 94.2
Artikel 12.6	Artikel 105
Artikel 13 A.1 inledningen	Artikel 131
Artikel 13 A.1 a– n	Artikel 132.1 a–n
Artikel 13 A.1 o första meningen	Artikel 132.1 o
Artikel 13 A.1 o andra meningen	Artikel 132.2
Artikel 13 A.1 p och q	Artikel 132.1 p och q
Artikel 13 A.2 a första till fjärde strecksatserna	Artikel 133 första stycket leden a–d
Artikel 13 A.2 b första och andra strecksatserna	Artikel 134 a och b
Artikel 13 B inledningen	Artikel 131
Artikel 13 B a	Artikel 135.1 a
Artikel 13 B b första stycket	Artikel 135.1 l
Artikel 13 B b första stycket leden 1–4	Artikel 135.2 första stycket leden a–d
Artikel 13 B b andra stycket	Artikel 135.2 andra stycket
Artikel 13 B c	Artikel 136 a och b
Artikel 13 B d	–
Artikel 13 B d 1–5	Artikel 135.1 b–f
Artikel 13 B d 5 första och andra strecksatserna	Artikel 135.1 f
Artikel 13 B d 6	Artikel 135.1 g
Artikel 13 B e–h	Artikel 135.1 h–k
Artikel 13 C första stycket led a	Artikel 137.1 d
Artikel 13 C första stycket led b	Artikel 137.1 a, b och c
Artikel 13 C andra stycket	Artikel 137.2 första och andra styckena
Artikel 14.1 inledande meningen	Artikel 131
Artikel 14.1 a	Artikel 143 a
Artikel 14.1 d första och andra styckena	Artikel 143 b och c
Artikel 14.1 e	Artikel 143 e
Artikel 14.1 g första till fjärde strecksatserna	Artikel 143 f–i
Artikel 14.1 h	Artikel 143 j
Artikel 14.1 i	Artikel 144
Artikel 14.1 j	Artikel 143 k
Artikel 14.1 k	Artikel 143.l
Artikel 14.2 första stycket	Artikel 145.1
Artikel 14.2 andra stycket första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 145.2 första, andra och tredje styckena
Artikel 14.2 tredje stycket	Artikel 145.3
Artikel 15 inledande meningen	Artikel 131
Artikel 15.1	Artikel 146.1 a

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 15.2 första stycket	Artikel 146.1 b
Artikel 15.2 andra stycket första och andra strecksatserna	Artikel 147.1 första stycket leden a och b
Artikel 15.2 andra stycket tredje strecksatsen första delen av meningen	Artikel 147.1 första stycket led c
Artikel 15.2 andra stycket tredje strecksatsen andra delen av meningen	Artikel 147.1 andra stycket
Artikel 15.2 tredje stycket första och andra strecksatserna	Artikel 147.2 första och andra styckena
Artikel 15.2 fjärde stycket	Artikel 147.2 tredje stycket
Artikel 15.3	Artikel 146.1 d
Artikel 15.4 första stycket a och b	Artikel 148 a
Artikel 15.4 första stycket c	Artikel 148 b
Artikel 15.4 andra stycket första och andra meningarna	Artikel 150.1 och 150.2
Artikel 15.5	Artikel 148 c
Artikel 15.6	Artikel 148 f
Artikel 15.7	Artikel 148 e
Artikel 15.8	Artikel 148 d
Artikel 15.9	Artikel 148 g
Artikel 15.10 första stycket första till fjärde strecksatserna	Artikel 151.1 första stycket leden a–d
Artikel 15.10 andra stycket	Artikel 151.1 andra stycket
Artikel 15.10 tredje stycket	Artikel 151.2
Artikel 15.11	Artikel 152
Artikel 15.12 första meningen	Artikel 146.1 c
Artikel 15.12 andra meningen	Artikel 146.2
Artikel 15.13	Artikel 146.1 e
Artikel 15.14 första och andra styckena	Artikel 153 första och andra styckena
Artikel 15.15	Artikel 149
Artikel 16.1 [se art. 28c E led 1 första strecksatsen]	–
Artikel 16.2	Artikel 164.1
Artikel 16.3	Artikel 166
Artikel 17.1	Artikel 167
Artikel 17.2–4 [se art. 28f led 1]	–
Artikel 17.5 första och andra styckena	Artikel 173.1 första och andra styckena
Artikel 17.5 tredje stycket a–e	Artikel 173.2 a–e
Artikel 17.6	Artikel 176
Artikel 17.7 första och andra meningarna	Artikel 177 första och andra styckena
Artikel 18.1 [se art. 28f led 2]	–
Artikel 18.2 första och andra styckena	Artikel 179 första och andra styckena
Artikel 18.3	Artikel 180
Artikel 18.4 första och andra styckena	Artikel 183 första och andra styckena
Artikel 19.1 första stycket första strecksatsen	Artikel 174.1 första stycket led a
Artikel 19.1 första stycket andra strecksatsen första meningen	Artikel 174 första stycket led b

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 19.1 första stycket andra strecksatsen andra meningen	Artikel 174.1 andra stycket
Artikel 19.1 andra stycket	Artikel 175.1
Artikel 19.2 första meningen	Artikel 174.2 a
Artikel 19.2 andra meningen	Artikel 174.2 b och c
Artikel 19.2 tredje meningen	Artikel 174.3
Artikel 19.3 första stycket första och andra meningarna	Artikel 175.2 första stycket
Artikel 19.3 första stycket tredje meningen	Artikel 175.2 andra stycket
Artikel 19.3 andra stycket	Artikel 175.3
Artikel 20.1 inledningen	Artikel 186
Artikel 20.1 a	Artikel 184
Artikel 20.1 b första delen av första meningen	Artikel 185.1
Artikel 20.1 b andra delen av första meningen	Artikel 185.2 första stycket
Artikel 20.1 b andra meningen	Artikel 185.2 andra stycket
Artikel 20.2 första stycket första meningen	Artikel 187.1 första stycket
Artikel 20.2 första stycket andra och tredje meningarna	Artikel 187.2 första och andra styckena
Artikel 20.2 andra och tredje styckena	Artikel 187.1 andra och tredje styckena
Artikel 20.3 första stycket första meningen	Artikel 188.1 första stycket
Artikel 20.3 första stycket andra meningen	Artikel 188.1 andra och tredje styckena
Artikel 20.3 första stycket tredje meningen	Artikel 188.2
Artikel 20.3 andra stycket	Artikel 188.2
Artikel 20.4 första stycket första till fjärde strecksatserna	Artikel 189 a–d
Artikel 20.4 andra stycket	Artikel 190
Artikel 20.5	Artikel 191
Artikel 20.6	Artikel 192
Artikel 21 [se art. 28g]	–
Artikel 22 [se art. 28h.]	–
Artikel 22a	Artikel 249
Artikel 23 första stycket	Artikel 211 första stycket Artikel 260
Artikel 23 andra stycket	Artikel 211 andra stycket
Artikel 24.1	Artikel 281
Artikel 24.2 inledningen	Artikel 292
Artikel 24.2 a första stycket	Artikel 284.1
Artikel 24.2 a andra och tredje stycket	Artikel 284.2 första och andra styckena
Artikel 24.2 b första och andra meningarna	Artikel 285 första och andra styckena
Artikel 24.2 c	Artikel 286
Artikel 24.3 första stycket	Artikel 282
Artikel 24.3 andra stycket första meningen	Artikel 283.2
Artikel 24.3 andra stycket andra meningen	Artikel 283.1 a

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 24.4 första stycket	Artikel 288 första stycket leden 1–4
Artikel 24.4 andra stycket	Artikel 288 andra stycket
Artikel 24.5	Artikel 289
Artikel 24.6	Artikel 290
Artikel 24.7	Artikel 291
Artikel 24.8 a–c	Artikel 293 leden 1, 2 och 3
Artikel 24.9	Artikel 294
Artikel 24a första stycket första till tionde strecksatserna	Artikel 287 leden 7–16
Artikel 24a andra stycket	–
Artikel 25.1	Artikel 296.1
Artikel 25.2 första till åttonde strecksatsen	Artikel 295.1 leden 1–8
Artikel 25.3 första stycket första meningen	Artikel 297 första stycket första meningen och andra stycket
Artikel 25.3 första stycket andra meningen	Artikel 298 första stycket
Artikel 25.3 första stycket tredje meningen	Artikel 299
Artikel 25.3 första stycket fjärde och femte meningarna	Artikel 298 andra stycket
Artikel 25.3 andra stycket	Artikel 297 första stycket andra meningen
Artikel 25.4 första stycket	Artikel 272.1 första stycket led e
Artikel 25.5 och 6 [se art. 28j.2]	–
Artikel 25.7	Artikel 304
Artikel 25.8	Artikel 301.2
Artikel 25.9	Artikel 296.2
Artikel 25.10	Artikel 296.3
Artikel 25.11 och 25.12	–
Artikel 26.1 första och andra meningarna	Artikel 306.1 första och andra styckena
Artikel 26.1 tredje meningen	Artikel 306.2
Artikel 26.2 första och andra meningarna	Artikel 307 första och andra styckena
Artikel 26.2 tredje meningen	Artikel 308
Artikel 26.3 första och andra meningarna	Artikel 309 första och andra styckena
Artikel 26.4	Artikel 310
Artikel 26a A a första stycket	Artikel 311.1.2
Artikel 26a A a andra stycket	Artikel 311.2
Artikel 26a A b och c	Artikel 311.1.3 och 311.1.4
Artikel 26a A d	Artikel 311.1.1
Artikel 26a A e och f	Artikel 311.1.5 och 311.1.6
Artikel 26a A g inledande meningen	Artikel 311.1.7
Artikel 26a A g första och andra strecksatserna	Artikel 311.3
Artikel 26a B.1	Artikel 313.1
Artikel 26a B.2	Artikel 314
Artikel 26a B.2 första till fjärde strecksatserna	Artikel 314 a–d
Artikel 26a B.3 första stycket första och andra meningarna	Artikel 315 första och andra styckena

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 26a B.3 andra stycket	Artikel 312
Artikel 26a B.3 andra stycket, första och andra strecksatserna	Artikel 312.1 och 312.2
Artikel 26a B.4 första stycket	Artikel 316.1
Artikel 26a B.4 första stycket leden a, b och c	Artikel 316.1 a, b och c
Artikel 26a B.4 andra stycket	Artikel 316.2
Artikel 26a B.4 tredje stycket första och andra meningarna	Artikel 317 första och andra styckena
Artikel 26a B.5	Artikel 321
Artikel 26a B.6	Artikel 323
Artikel 26a B.7	Artikel 322
Artikel 26a B.7 a, b och c	Artikel 322 a, b och c
Artikel 26a B.8	Artikel 324
Artikel 26a B.9	Artikel 325
Artikel 26a B.10 första och andra styckena	Artikel 318.1 första och andra styckena
Artikel 26a B.10 tredje stycket första och andra strecksatserna	Artikel 318.2 a och b
Artikel 26a B.10 fjärde stycket	Artikel 318.3
Artikel 26a B.11 första stycket	Artikel 319
Artikel 26a B.11 andra stycket a	Artikel 320.1 första stycket
Artikel 26a B.11 andra stycket b och c	Artikel 320.1 andra stycket
Artikel 26a B.11 tredje stycket	Artikel 320.2
Artikel 26a C.1 inledande meningen	Artikel 333.1 Artikel 334
Artikel 26a C.1 första till fjärde strecksatserna	Artikel 334 a–d
Artikel 26a C.2 första och andra strecksatserna	Artikel 336 a och b
Artikel 26a C.3	Artikel 337
Artikel 26a C.4 första stycket första till tredje strecksatserna	Artikel 339 första stycket leden a, b och c
Artikel 26a C.4 andra stycket	Artikel 339 andra stycket
Artikel 26a C.5 första och andra styckena	Artikel 340.1 första och andra styckena
Artikel 26a C.5 tredje stycket	Artikel 340.2
Artikel 26a C.6 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 338 första stycket leden a och b
Artikel 26a C.6 andra stycket	Artikel 338 andra stycket
Artikel 26a C.7	Artikel 335
Artikel 26a D inledningen	–
Artikel 26a D a	Artikel 313.2 Artikel 333.2
Artikel 26a D b	Artikel 4 leden a och c
Artikel 26a D c	Artikel 35 Artikel 139.3 första stycket
Artikel 26b A första stycket led i första meningen	Artikel 344.1.1
Artikel 26b A första stycket led i andra meningen	Artikel 344.2
Artikel 26b A första stycket led ii första till fjärde strecksatserna	Artikel 344.1.2
Artikel 26b A andra stycket	Artikel 344.3

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 26b A tredje stycket	Artikel 345
Artikel 26b B första stycket	Artikel 346
Artikel 26b B andra stycket	Artikel 347
Artikel 26b C första stycket	Artikel 348
Artikel 26b C andra stycket första och andra meningarna	Artikel 349.1 och 349.2
Artikel 26b C tredje stycket	Artikel 350
Artikel 26b C fjärde stycket	Artikel 351
Artikel 26b D.1 a, b och c	Artikel 354 a, b och c
Artikel 26b D.2	Artikel 355
Artikel 26b E första och andra styckena	Artikel 356.1 första och andra styckena
Artikel 26b E tredje och fjärde styckena	Artikel 356.2 och 356.3
Artikel 26b F första meningen	Artikel 198.2 och 198.3
Artikel 26b F andra meningen	Artiklarna 208 och 255
Artikel 26b G.1 första stycket	Artikel 352
Artikel 26b G.1 andra stycket	–
Artikel 26b G.2 a	Artikel 353
Artikel 26b G.2 b första och andra meningarna	Artikel 198.1 och 198.3
Artikel 26c A a–e	Artikel 358.1–358.5
Artikel 26c B.1	Artikel 359
Artikel 26c B.2 första stycket	Artikel 360
Artikel 26c B.2 andra stycket första delen av första meningen	Artikel 361.1
Artikel 26c B.2 andra stycket andra delen av första meningen	Artikel 361.1 a–e
Artikel 26c B.2 andra stycket andra meningen	Artikel 361.2
Artikel 26c B.3 första och andra styckena	Artikel 362
Artikel 26c B.4 a–d	Artikel 363 a–d
Artikel 26c B.5 första stycket	Artikel 364
Artikel 26c B.5 andra stycket	Artikel 365
Artikel 26c B.6 första meningen	Artikel 366.1 första stycket
Artikel 26c B.6 andra och tredje meningarna	Artikel 366.1 andra stycket
Artikel 26c B.6 fjärde meningen	Artikel 366.2
Artikel 26c B.7 första meningen	Artikel 367 första stycket
Artikel 26c B.7 andra och tredje meningarna	Artikel 367 andra stycket
Artikel 26c B.8	Artikel 368
Artikel 26c B.9 första meningen	Artikel 369.1
Artikel 26c B.9 andra och tredje meningarna	Artikel 369.2 första och andra styckena
Artikel 26c B.10	Artikel 204.1 tredje stycket
Artikel 27.1 första och andra meningarna	Artikel 395.1 första och andra styckena
Artikel 27.2 första och andra meningarna	Artikel 395.2 första stycket
Artikel 27.2 tredje meningen	Artikel 395.2 andra stycket
Artikel 27.3 och 27.4	Artikel 395.3 och 395.4
Artikel 27.5	Artikel 394

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 28.1 och 28.1a	–
Artikel 28.2 första meningen	Artikel 109
Artikel 28.2 a första stycket	Artikel 110 första och andra styckena
Artikel 28.2 a andra stycket	–
Artikel 28.2 a tredje stycket första meningen	Artikel 112 första stycket
Artikel 28.2 a tredje stycket andra och tredje meningarna	Artikel 112 andra stycket
Artikel 28.2 b	Artikel 113
Artikel 28.2 c första och andra meningarna	Artikel 114.1 första och andra styckena
Artikel 28.2 c tredje meningen	Artikel 114.2
Artikel 28.2 d	Artikel 115
Artikel 28.2 e första och andra styckena	Artikel 118 första och andra styckena
Artikel 28.2 f	Artikel 120
Artikel 28.2 g	–
Artikel 28.2 h första och andra styckena	Artikel 121 första och andra styckena
Artikel 28.2 i	Artikel 122
Artikel 28.2 j	Artikel 117.2
Artikel 28.2 k	Artikel 116
Artikel 28.3 a	Artikel 370
Artikel 28.3 b	Artikel 371
Artikel 28.3 c	Artikel 391
Artikel 28.3 d	Artikel 372
Artikel 28.3 e	Artikel 373
Artikel 28.3 f	Artikel 392
Artikel 28.3 g	Artikel 374
Artikel 28.3a	Artikel 376
Artikel 28.4 och 28.5	Artikel 393.1 och 393.2
Artikel 28.6 första stycket första meningen	Artikel 106 första och andra styckena
Artikel 28.6 första stycket andra meningen	Artikel 106 tredje stycket
Artikel 28.6 andra stycket a, b och c	Artikel 107 första stycket leden a, b och c
Artikel 28.6 andra stycket d	Artikel 107 andra stycket
Artikel 28.6 tredje stycket	Artikel 107 andra stycket
Artikel 28.6 fjärde stycket leden a, b och c	Artikel 108 leden a, b och c
Artikel 28.6 femte och sjätte styckena	–
Artikel 28a.1 inledningen	Artikel 2.1
Artikel 28a.1 a första stycket	Artikel 2.1 b i
Artikel 28a.1 a andra stycket	Artikel 3.1
Artikel 28a.1 a tredje stycket	Artikel 3.3
Artikel 28a.1 b	Artikel 2.1 b ii
Artikel 28a.1 c	Artikel 2.1 b iii
Artikel 28a.1a a	Artikel 3.1 a
Artikel 28a.1a b första stycket första strecksatsen	Artikel 3.1 b
Artikel 28a.1a b första stycket andra och tredje strecksatserna	Artikel 3.2 första stycket leden a och b

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 28a.1a b andra stycket	Artikel 3.2 andra stycket
Artikel 28a.2 inledningen	–
Artikel 28a.2 a	Artikel 2.2 a i, ii och iii
Artikel 28a.2 b första stycket	Artikel 2.2 b
Artikel 28a.2 b första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 2.2 b i, ii och iii
Artikel 28a.2 b andra stycket	Artikel 2.2 c
Artikel 28a.3 första och andra styckena	Artikel 20 första och andra styckena
Artikel 28a.4 första stycket	Artikel 9.2
Artikel 28a.4 andra stycket första strecksatsen	Artikel 172.1 andra stycket
Artikel 28a.4 andra stycket andra strecksatsen	Artikel 172.1 första stycket
Artikel 28a.4 tredje stycket	Artikel 172.2
Artikel 28a.5 b första stycket	Artikel 17.1 första stycket
Artikel 28a.5 b andra stycket	Artikel 17.1 andra stycket och 17.2 inledande meningen
Artikel 28a.5 b andra stycket första strecksatsen	Artikel 17.2 a och b
Artikel 28a.5 b andra stycket andra strecksatsen	Artikel 17.2 c
Artikel 28a.5 b andra stycket tredje strecksatsen	Artikel 17.2 e
Artikel 28a.5 b andra stycket femte till sjunde strecksatserna	Artikel 17.2 f–h
Artikel 28a.5 b andra stycket åttonde strecksatsen	Artikel 17.2 d
Artikel 28a.5 b tredje stycket	Artikel 17.3
Artikel 28a.6 första stycket	Artikel 21
Artikel 28a.6 andra stycket	Artikel 22
Artikel 28a.7	Artikel 23
Artikel 28b A.1	Artikel 40
Artikel 28b A.2 första och andra styckena	Artikel 41 första och andra styckena
Artikel 28b A.2 tredje stycket första och andra strecksatserna	Artikel 42 a och b
Artikel 28b B.1 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 33.1 a och b
Artikel 28b B.1 andra stycket	Artikel 33.2
Artikel 28b B.2 första stycket	Artikel 34.1 a
Artikel 28b B.2 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 34.1 b och c
Artikel 28b B.2 andra stycket första och andra meningarna	Artikel 34.2 första och andra styckena
Artikel 28b B.2 tredje stycket, första meningen	Artikel 34.3
Artikel 28b B.2 tredje stycket andra och tredje meningarna	–
Artikel 28b B.3 första och andra stycket	Artikel 34.4 första och andra styckena
Artikel 28b C.1 första strecksatsen första stycket	Artikel 48 första stycket
Artikel 28b C.1 första strecksatsen andra stycket	Artikel 49

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 28b C.1 andra och tredje strecksatsen	Artikel 48 andra och tredje styckena
Artikel 28b C.2 och 3	Artikel 47 första och andra styckena
Artikel 28b C.4	Artikel 51
Artikel 28b D	Artikel 53
Artikel 28b E.1 första och andra styckena	Artikel 50 första och andra styckena
Artikel 28b E.2 första och andra styckena	Artikel 54 första och andra styckena
Artikel 28b E.3 första och andra styckena	Artikel 44 första och andra styckena
Artikel 28b F första och andra styckena	Artikel 55 första och andra styckena
Artikel 28c A inledningen	Artikel 131
Artikel 28c A a första stycket	Artikel 138.1
Artikel 28c A a andra stycket	Artikel 139.1 första och andra styckena
Artikel 28c A b	Artikel 138.2 a
Artikel 28c A c första stycket	Artikel 138.2 b
Artikel 28c A c andra stycket	Artikel 139.2
Artikel 28c A d	Artikel 138.2 c
Artikel 28c B inledningen	Artikel 131
Artikel 28c B a–c	Artikel 140 leden a, b och c
Artikel 28c C	Artikel 142
Artikel 28c D första stycket	Artikel 143 d
Artikel 28c D andra stycket	Artikel 131
Artikel 28c E led 1 första strecksatsen ersätter artikel 16.1	
– punkt 1 första stycket	Artikel 155
– punkt 1 första stycket led A	Artikel 157.1 a
– punkt 1 första stycket led B första stycket leden a, b och c	Artikel 156.1 a, b och c
– punkt 1 första stycket led B första stycket led d första och andra strecksatserna	Artikel 156.1 d och e
– punkt 1 första stycket led B första stycket led e första stycket	Artikel 157.1 b
– punkt 1 första stycket led B första stycket led e andra stycket första strecksatsen	Artikel 154
– punkt 1 första stycket led B första stycket led e andra stycket andra strecksatsen första meningen	Artikel 154
– punkt 1 första stycket led B första stycket led e andra stycket andra strecksatsen andra meningen	Artikel 157.2
– punkt 1 första stycket led B första stycket led e tredje stycket första strecksatsen	–
– punkt 1 första stycket led B första stycket led e tredje stycket andra–fjärde strecksatserna	Artikel 158.1 a–c
– punkt 1 första stycket led B andra stycket	Artikel 156.2

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
– punkt 1 första stycket led C	Artikel 159
– punkt 1 första stycket led D första stycket a och b	Artikel 160.1 a och b
– punkt 1 första stycket led D andra stycket	Artikel 160.2
– punkt 1 första stycket led E första och andra strecksatserna	Artikel 161 a och b
– punkt 1 andra stycket	Artikel 202
– punkt 1 tredje stycket	Artikel 163
Artikel 28c E led 1 andra streck-satsen som inför punkt 1a i artikel 16	
– punkt 1a	Artikel 162
Artikel 28c E led 2 första streck-satsen som kompletterar artikel 16.2	
– punkt 2 första stycket	Artikel 164.1
Artikel 28c E led 2 andra streck-satsen som inför andra och tredje styckena i artikel 16.2	
– punkt 2 andra stycket	Artikel 164.2
– punkt 2 tredje stycket	Artikel 165
Artikel 28c E led 3 första till femte strecksatserna	Artikel 141 a–e
Artikel 28d.1 första och andra meningarna	Artikel 68 första och andra styckena
Artikel 28d.2 och 3	Artikel 69.1 och 69.2
Artikel 28d.4 första och andra styckena	Artikel 67.1 och 67.2
Artikel 28e.1 första stycket	Artikel 83
Artikel 28e.1 andra stycket första och andra meningarna	Artikel 84.1 och 84.2
Artikel 28e.2	Artikel 76
Artikel 28e.3	Artikel 93 andra stycket led b
Artikel 28e.4	Artikel 94.1
Artikel 28f led 1 ersätter artikel 17.2–4	
– punkt 2 a	Artikel 168 a
– punkt 2 b	Artikel 168 e
– punkt 2 c	Artikel 168 b och d
– punkt 2 d	Artikel 168 c
– punkt 3 a–c	Artikel 169 a, b och c Artikel 170 a och b
– punkt 4 första stycket första strecksatsen	Artikel 171.1 första stycket
– punkt 4 första stycket andra strecksatsen	Artikel 171.2 första stycket
– punkt 4 andra stycket led a	Artikel 171.1 andra stycket
– punkt 4 andra stycket led b	Artikel 171.2 andra stycket
– punkt 4 andra stycket led c	Artikel 171.3
Artikel 28f led 2 ersätter artikel 18.1	
– punkt 1 a	Artikel 178 a
– punkt 1 b	Artikel 178 e
– punkt 1 c	Artikel 178 b och d
– punkt 1 d	Artikel 178 f
– punkt 1 e	Artikel 178 c

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 28f led 3 som inför punkt 3a i artikel 18	
– punkt 3a första delen av meningen	Artikel 181
– punkt 3a andra delen av meningen	Artikel 182
Artikel 28g som ersätter artikel 21	
– punkt 1 a första stycket	Artikel 193
– punkt 1 a andra stycket	Artikel 194.1 och 194.2
– punkt 1 b	Artikel 196
– punkt 1 c första stycket första till tredje strecksatserna	Artikel 197.1 a, b och c
– punkt 1 c andra stycket	Artikel 197.2
– punkt 1 d	Artikel 203
– punkt 1 e	Artikel 200
– punkt 1 f	Artikel 195
– punkt 2	–
– punkt 2 a första meningen	Artikel 204.1 första stycket
– punkt 2 a andra meningen	Artikel 204.2
– punkt 2 b	Artikel 204.1 andra stycket
– punkt 2 c första stycket	Artikel 199.1 a–g
– punkt 2 c andra, tredje och fjärde styckena	Artikel 199.2, 199.3 och 199.4
– punkt 3	Artikel 205
– punkt 4	Artikel 201
Artikel 28h ersätter artikel 22	
– punkt 1 a första och andra meningarna	Artikel 213.1 första och andra styckena
– punkt 1 b	Artikel 213.2
– punkt 1 c första strecksatsen första meningen	Artikel 214.1 a
– punkt 1 c första strecksatsen andra meningen	Artikel 214.2
– punkt 1 c andra och tredje strecksatserna	Artikel 214.1 b och c
– punkt 1 d första och andra meningarna	Artikel 215 första och andra styckena
– punkt 1 e	Artikel 216
– punkt 2 a	Artikel 242
– punkt 2 b första och andra strecksatserna	Artikel 243.1 och 243.2
– punkt 3 a första stycket första meningen	Artikel 220.1
– punkt 3 a första stycket andra meningen	Artikel 220.2 och 220.3
– punkt 3 a andra stycket	Artikel 220.4 och 220.5
– punkt 3 a tredje stycket första och andra meningarna	Artikel 221.1 första och andra styckena
– punkt 3 a fjärde stycket	Artikel 221.2
– punkt 3 a femte stycket första meningen	Artikel 219
– punkt 3 a femte stycket andra meningen	Artikel 228
– punkt 3 a sjätte stycket	Artikel 222
– punkt 3 a sjunde stycket	Artikel 223

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
– punkt 3 a åttonde stycket första och andra meningarna	Artikel 224.1 och 224.2
– punkt 3 a nionde stycket första och andra meningarna	Artikel 224.3 första stycket
– punkt 3 a nionde stycket tredje meningen	Artikel 224.3 andra stycket
– punkt 3 a tionde stycket	Artikel 225
– punkt 3 b första stycket första till tolfte styckena	Artikel 226 leden 1–12
– punkt 3 b första stycket trettonde strecksatsen	Artikel 226 leden 13 och 14
– punkt 3 b första stycket fjortonde strecksatsen	Artikel 226 led 15
– punkt 3 b andra stycket	Artikel 227
– punkt 3 b tredje stycket	Artikel 229
– punkt 3 b fjärde stycket	Artikel 230
– punkt 3 b femte stycket	Artikel 231
– punkt 3 c första stycket	Artikel 232
– punkt 3 c andra stycket inledande meningen	Artikel 233.1 första stycket
– punkt 3 c andra stycket första strecksatsen första meningen	Artikel 233.1 första stycket led a
– punkt 3 c andra stycket första strecksatsen andra meningen	Artikel 233.2
– punkt 3 c andra stycket andra strecksatsen första meningen	Artikel 233.1 första stycket led b
– punkt 3 c andra stycket andra strecksatsen andra meningen	Artikel 233.3
– punkt 3 c tredje stycket första meningen	Artikel 233.1 andra stycket
– punkt 3 c tredje stycket andra meningen	Artikel 237
– punkt 3 c fjärde stycket första och andra meningarna	Artikel 234
– punkt 3 c femte stycket	Artikel 235
– punkt 3 c sjätte stycket	Artikel 236
– punkt 3 d första stycket	Artikel 244
– punkt 3 d andra stycket första meningen	Artikel 245.1
– punkt 3 d andra stycket andra och tredje meningarna	Artikel 245.2 första och andra styckena
– punkt 3 d tredje stycket första och andra meningarna	Artikel 246 första och andra styckena
– punkt 3 d fjärde till sjätte styckena	Artikel 247.1, 247.2 och 247.3
– punkt 3 d sjunde stycket	Artikel 248
– punkt 3 e första stycket	Artiklarna 217 och 241
– punkt 3 e andra stycket	Artikel 218
– punkt 4 a första och andra meningarna	Artikel 252.1
– punkt 4 a tredje och fjärde meningarna	Artikel 252.2 första och andra styckena
– punkt 4 a femte meningen	Artikel 250.2
– punkt 4 b	Artikel 250.1
– punkt 4 c första strecksatsen första och andra styckena	Artikel 251 a och b

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
– punkt 4 c andra strecksatsen första stycket	Artikel 251 c
– punkt 4 c andra strecksatsen andra stycket	Artikel 251 d och e
– punkt 5	Artikel 206
– punkt 6 a första och andra meningarna	Artikel 261.1
– punkt 6 a tredje meningen	Artikel 261.2
– punkt 6 b första stycket	Artikel 262
– punkt 6 b andra stycket första meningen	Artikel 263.1 första stycket
– punkt 6 b andra stycket andra meningen	Artikel 263.2
– punkt 6 b tredje stycket första och andra strecksatserna	Artikel 264.1 a och b
– punkt 6 b tredje stycket tredje strecksatsen första meningen	Artikel 264.1 d
– punkt 6 b tredje stycket tredje strecksatsen andra meningen	Artikel 264.2 första stycket
– punkt 6 b fjärde stycket första strecksatsen	Artikel 264.1 c och e
– punkt 6 b fjärde stycket andra strecksatsen första meningen	Artikel 264.1 f
– punkt 6 b fjärde stycket andra strecksatsen andra meningen	Artikel 264.2 andra stycket
– punkt 6 b femte stycket första och andra strecksatserna	Artikel 265.1 a och b
– punkt 6 b femte stycket tredje strecksatsen första meningen	Artikel 265.1 c
– punkt 6 b femte stycket tredje strecksatsen andra meningen	Artikel 265.2
– punkt 6 c första strecksatsen	Artikel 263.1 andra stycket
– punkt 6 c andra strecksatsen	Artikel 266
– punkt 6 d	Artikel 254
– punkt 6 e första stycket	Artikel 268
– punkt 6 e andra stycket	Artikel 259
– punkt 7 första delen av meningen	Artikel 207 första stycket Artikel 256 Artikel 267
– punkt 7 andra delen av meningen	Artikel 207 andra stycket
– punkt 8 första och andra styckena	Artikel 273 första och andra styckena
– punkt 9 a första stycket första strecksatsen	Artikel 272.1 första stycket led c
– punkt 9 a första stycket andra strecksatsen	Artikel 272.1 första stycket leden a och d
– punkt 9 a första stycket tredje strecksatsen	Artikel 272.1 första stycket led b
– punkt 9 a andra stycket	Artikel 272.1 andra stycket
– punkt 9 b	Artikel 272.3
– punkt 9 c	Artikel 212
– punkt 9 d första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 238.1 a och b
– punkt 9 d andra stycket första till fjärde strecksatsen	Artikel 238.2 a–d

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
– punkt 9 d tredje stycket	Artikel 238.3
– punkt 9 e första stycket	Artikel 239
– punkt 9 e andra stycket första och andra strecksatserna	Artikel 240.1 och 240.2
– punkt 10	Artiklarna 209 och 257
– punkt 11	Artiklarna 210 och 258
– punkt 12 inledningen	Artikel 269
– punkt 12 a första till tredje strecksatsen	Artikel 270 a, b och c
– punkt 12 b första till tredje strecksatserna	Artikel 271 a, b och c
Artikel 28i som inför tredje stycket i artikel 24.3	
– punkt 3 tredje stycket	Artikel 283.1 b och c
Artikel 28j.1 som inför andra stycket i artikel 25.4	
– punkt 4 andra stycket	Artikel 272.2
Artikel 28j.2 ersätter artikel 25.5 och 6	
– punkt 5 första stycket leden a, b och c	Artikel 300.1, 300.2 och 300.3
– punkt 5 andra stycket	Artikel 302
– punkt 6 a första stycket första meningen	Artikel 301.1
– punkt 6 a första stycket andra meningen	Artikel 303.1
– punkt 6 a andra stycket första till tredje strecksatserna	Artikel 303.2 a, b och c
– punkt 6 a tredje stycket	Artikel 303.3
– punkt 6 b	Artikel 301.1
Artikel 28j.3 som inför andra stycket i artikel 25.9	
– punkt 9 andra stycket	Artikel 305
Artikel 28k.1 första stycket	–
Artikel 28k.1 andra stycket led a	Artikel 158.3
Artikel 28k.1 andra stycket leden b och c	–
Artikel 28k.2, 28k.3 och 28k.4	–
Artikel 28k.5	Artikel 158.2
Artikel 28l första stycket	–
Artikel 28l andra och tredje styckena	Artikel 402.1 och 402.2
Artikel 28l fjärde stycket	–
Artikel 28m	Artikel 399 första stycket
Artikel 28n	–
Artikel 28o.1 inledningen	Artikel 326 första stycket
Artikel 28o.1 a första meningen	Artikel 327.1 och 327.3
Artikel 28o.1 a andra meningen	Artikel 327.2
Artikel 28o.1 b	Artikel 328
Artikel 28o.1 c första till tredje strecksatserna	Artikel 329 a, b och c
Artikel 28o.1 d första och andra styckena	Artikel 330 första och andra styckena
Artikel 28o.1 e	Artikel 332
Artikel 28o.1 f	Artikel 331

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Artikel 28o.1 g	Artikel 4 b
Artikel 28o.1 h	Artikel 35 Artikel 139.3 andra stycket
Artikel 28o.2	Artikel 326 andra stycket
Artikel 28o.3	Artikel 341
Artikel 28o.4	–
Artikel 28p.1, första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 405.1, 405.2 och 405.3
Artikel 28p.2	Artikel 406
Artikel 28p.3 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 407 a och b
Artikel 28p.3 andra stycket	–
Artikel 28p.4 a–d	Artikel 408.1 a–d
Artikel 28p.5 första och andra strecksatserna	Artikel 408.2 a och b
Artikel 28p.6	Artikel 409
Artikel 28p.7 första stycket leden a, b och c	Artikel 410.1 a, b och c
Artikel 28p.7 andra stycket första strecksatsen	–
Artikel 28p.7 andra stycket andra och tredje strecksatserna	Artikel 410.2 a och b
Artikel 29.1–29.4	Artikel 398.1–398.4
Artikel 29a	Artikel 397
Artikel 30.1	Artikel 396.1
Artikel 30.2 första och andra meningarna	Artikel 396.2 första stycket
Artikel 30.2 tredje meningen	Artikel 396.2 andra stycket
Artikel 30.3 och 30.4	Artikel 396.3 och 396.4
Artikel 31.1	–
Artikel 31.2	Artikel 400
Artikel 33.1	Artikel 401
Artikel 33.2	Artikel 2.3
Artikel 33a.1 inledande meningen	Artikel 274
Artikel 33a.1 a	Artikel 275
Artikel 33a.1 b	Artikel 276
Artikel 33a.1 c	Artikel 277
Artikel 33a.2 inledande meningen	Artikel 278
Artikel 33a.2 a	Artikel 279
Artikel 33a.2 b	Artikel 280
Artikel 34	Artikel 404
Artikel 35	Artikel 403
Artikel 36 och 37	–
Artikel 38	Artikel 414
Bilaga A I 1 och 2	Bilaga VII punkt 1 a och b
Bilaga A I 3	Bilaga VII punkt 1 c och d
Bilaga A II 1–6	Bilaga VII punkt 2 a–f
Bilagorna A III och A IV	Bilaga VII punkterna 3 och 4
Bilaga A IV 1–4	Bilaga VII punkt 4 a–d
Bilaga A V	Artikel 295.2
Bilaga B inledande meningen	Artikel 295.1.5
Bilaga B första till nionde streck-satserna	Bilaga VIII punkterna 1–9
Bilaga C	–

Direktiv 77/388/EEG	**Detta direktiv**
Bilaga D.1–13	Bilaga I punkterna 1–13
Bilaga E.2	Bilaga X del A punkt 1
Bilaga E.7	Bilaga X del A punkt 2
Bilaga E.11	Bilaga X del A punkt 3
Bilaga E.15	Bilaga X del A punkt 4
Bilaga F.1	Bilaga X del B punkt 1
Bilaga F.2	Bilaga X del B punkt 2 a–j
Bilaga F.5–8	Bilaga X del B punkterna 3–6
Bilaga F.10	Bilaga X del B punkt 7
Bilaga F.12	Bilaga X del B punkt 8
Bilaga F.16	Bilaga X del B punkt 9
Bilaga F.17 första och andra styckena	Bilaga X del B punkt 10
Bilaga F.23	Bilaga X del B punkt 11
Bilaga F.25	Bilaga X del B punkt 12
Bilaga F.27	Bilaga X del B punkt 13
Bilaga G.1 och 2	Artikel 391
Bilaga H första stycket	Artikel 98.3
Bilaga H andra stycket inledande meningen	–
Bilaga H andra stycket 1–6	Bilaga III punkterna 1–6
Bilaga H andra stycket 7 första och andra styckena	Bilaga III punkterna 7 och 8
Bilaga H andra stycket 8–17	Bilaga III punkterna 9–18
Bilaga I inledande meningen	–
Bilaga I a första till sjunde streck-satserna	Bilaga IX del A punkterna 1–7
Bilaga I b första och andra streck-satserna	Bilaga IX del B punkterna 1 och 2
Bilaga I c	Bilaga IX del C
Bilaga J inledande meningen	Bilaga V inledande meningen
Bilaga J	Bilaga V punkterna 1–25
Bilaga K.1 första–tredje streck-satserna	Bilaga IV punkt 1 a, b och c
Bilaga K.2–5	Bilaga IV punkterna 2–5
Bilaga L första stycket punkterna 1–5	Bilaga II punkterna 1–5
Bilaga L andra stycket	Artikel 56.2
Bilaga M punkterna a–f	Bilaga VI punkterna 1–6

Ändringsdirektiv	**Detta direktiv**
Artikel 1.1 andra stycket i direktiv 89/465/EEG	Artikel 133 andra stycket
Artikel 2 i direktiv 94/5/EG	Artikel 342
Artikel 3 första och andra meningarna i direktiv 94/5/EG	Artikel 343 första och andra styckena
Artikel 4 i direktiv 2002/38/EG	Artikel 56.3 Artikel 57.2 Artikel 357
Artikel 5 i direktiv 2002/38/EG	–

Andra rättsakter	**Detta direktiv**
Bilaga VIII II punkt 2 a till anslutningsakten för Grekland	Artikel 287.1
Bilaga VIII II punkt 2 b till anslutningsakten för Grekland	Artikel 375
Bilaga XXXII IV punkt 3 a första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Spanien och Portugal	Artikel 287.2 och 287.3
Bilaga XXXII IV punkt 3 b första stycket till anslutningsakten för Spanien och Portugal	Artikel 377
Bilaga XV IX punkt 2 b första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 104
Bilaga XV IX punkt 2 c första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 287.4
Bilaga XV IX punkt 2 f första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 117.1
Bilaga XV IX punkt 2 g första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 119
Bilaga XV IX punkt 2 h första stycket första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 378.1
Bilaga XV IX punkt 2 i första stycket första strecksatsen till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	–
Bilaga XV IX punkt 2 i första stycket andra och tredje strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 378.2 a och b
Bilaga XV IX punkt 2 j till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 287.5
Bilaga XV IX punkt 2 l första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 111 a
Bilaga XV IX punkt 2 m första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 379.1
Bilaga XV IX punkt 2 n första stycket första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 379.2
Bilaga XV IX punkt 2 x första strecksatsen till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 253
Bilaga XV IX punkt 2 x andra strecksatsen till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 287.6
Bilaga XV IX punkt 2 z första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 111 b

Andra rättsakter	**Detta direktiv**
Bilaga XV IX punkt 2 aa första stycket första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 380
Protokoll nr 2 till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige om Åland	Artikel 6.1 d
Bilaga V punkt 5.1 a till 2003 års anslutningsakt för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien	Artikel 123
Bilaga V punkt 5. 1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 381
Bilaga VI punkt 7.1 a till 2003 års anslutningsakt	Artikel 124
Bilaga VI punkt 7.1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 382
Bilaga VII.7 punkt 1 första och andra styckena till 2003 års anslutningsakt	Artikel 125.1 och 125.2
Bilaga VII.7 punkt 1 tredje stycket till 2003 års anslutningsakt	–
Bilaga VII.7 punkt 1 fjärde stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 383 a
Bilaga VII.7 punkt 1 femte stycket till 2003 års anslutningsakt	–
Bilaga VII.7 punkt 1 sjätte stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 383 b
Bilaga VIII.7 punkt 1 a till 2003 års anslutningsakt	–
Bilaga VIII.7 punkt 1 b andra stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 384 a
Bilaga VIII.7 punkt 1 b tredje stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 384 b
Bilaga IX.8 punkt 1 till 2003 års anslutningsakt	Artikel 385
Bilaga X.7 punkt 1 a i och ii till 2003 års anslutningsakt	Artikel 126 a och b
Bilaga X.7 punkt 1 c till 2003 års anslutningsakt	Artikel 386
Bilaga XI.7 punkt 1 till 2003 års anslutningsakt	Artikel 127
Bilaga XI.7 punkt 2 a till 2003 års anslutningsakt	Artikel 387 c
Bilaga XI.7 punkt 2 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 387 a
Bilaga XI.7 punkt 2 c till 2003 års anslutningsakt	Artikel 387 b
Bilaga XII.9 punkt 1 a till 2003 års anslutningsakt	Artikel 128.1 och 128.2
Bilaga XII.9 punkt 1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 128.3, 128.4 och 128.5
Bilaga XII.9 punkt 2 till 2003 års anslutningsakt	Artikel 388

Andra rättsakter	**Detta direktiv**
Bilaga XIII.9 punkt 1 a till 2003 års anslutningsakt	Artikel 129.1 och 129.2
Bilaga XIII.9 punkt 1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 389
Bilaga XIV.7 första stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 130 a och b
Bilaga XIV.7 andra stycket till 2003 års anslutningsakt	–
Bilaga XIV.7 tredje stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 390

Bilaga XII har rättats genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.

Förteckning över ändringar i rådets direktiv 2006/112/EG

I rådets direktiv 2006/112/EG (mervärdesskattedirektivet) har följande direktiv inarbetats.

- 2006/138/EG (EUT L 384, 29.12.2006, s. 92)
- Rättad genom EUT L 335, 20.12.2007, s. 60.
- 2007/75/EG (EUT L 346, 29.12.2007, s. 13)
- 2008/8/EG (EUT L 44, 20.2.2008, s. 11)
- 2008/117/EG (EUT L 14, 20.1.2009, s. 7)
- 2009/47/EG (EUT L 116, 9.5.2009, s. 18)
- 2009/69/EG (EUT L 175, 4.7.2009, s. 12)
- 2009/162/EU (EUT L 10, 15.1.2010, s. 14)
- 2010/23/EU (EUT L 72, 20.3.2010 s. 1)
- 2010/45/EU (EUT L 189, 22.7.2010 s. 1)
- 2010/88/EU (EUT L 326, 10.12.2010 s. 1)

Inledningen och ikraftträdandebestämmelsen avseende nämnda ändringsdirektiv finns på efterföljande sidor.

RÅDETS DIREKTIV 2006/138/EG

av den 19 december 2006

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad beträffar tillämpningsperioden för mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

av följande skäl:

(1) Den tillfälliga mervärdesskatteordningen i direktiv 77/388/EEG[1] för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg förlängdes till och med den 31 december 2006 genom rådets direktiv 2006/58/EG av den 27 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 2002/38/EG vad gäller tillämpningsperioden för mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg[2].

(2) Det har ännu inte varit möjligt att anta bestämmelser om platsen för tillhandahållande av tjänster och om ett mer allmänt system för elektroniska tjänster. Med hänsyn till att det rättsliga läget och att de sakförhållanden som motiverade förlängningen till och med den 31 december 2006 inte har ändrats och för att undvika en tillfällig lucka i mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg bör den ordningen fortsätta att gälla fram till och med den 31 december 2008.

(3) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, som har ändrat direktiv 77/388/EEG, bör därför ändras i enlighet med detta.

(4) Med hänsyn till hur brådskande frågan är och för att undvika ett rättsligt vakuum är det absolut nödvändigt att bevilja ett undantag från den sexveckorsperiod som anges i punkt I.3 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, vilket åtföljer/utgör en bilaga till fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

[1] Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1). Direktivet upphävt genom direktiv 2006/112/EG (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).
[2] EUT L 174, 28.6.2006, s. 5.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 56.3 skall ersättas med följande: [...]

2. Artikel 57.2 skall ersättas med följande: [...]

3. Artikel 59.2 skall ersättas med följande: [...]

4. Artikel 357 skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2007. De skall genast till kommissionen överlämna texterna till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2006.

På rådets vägnar
J. KORKEAOJA
Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2007/75/EG

av den 20 december 2007

om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på tillfälliga bestämmelser om mervärdesskattesatser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) I rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[2] tillåts vissa undantag i fråga om mervärdesskattesatser. Vissa av dessa undantag löper ut ett fastställt datum, medan andra gäller fram till dess att en slutlig ordning antas.

(2) De undantag i fråga om mervärdesskattesatser som anges i direktiv 2006/112/EG i enlighet med 2003 års anslutningsakt och som gör det möjligt att på ett smidigt sätt anpassa ekonomin i vissa nya medlemsstater till den inre marknaden, har ett bestämt datum och löper ut inom kort.

(3) Några av dessa nya medlemsstater har uttryckt en önskan om att få tillämpa de undantag som de beviljats under en längre tidsperiod.

(4) Med tanke på de pågående diskussionerna om reducerade mervärdesskattesatser och det lagstiftningsförslag som kommissionen ska lägga fram bör vissa undantag förlängas fram till utgången av 2010, vilket är den tidpunkt till vilken försöket med tillämpning av en reducerad skatt på vissa arbetsintensiva tjänster har förlängts.

(5) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] Yttrande av den 11 december 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

[2] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2006/138/EG (EUT L 384, 29.12.2006, s. 92).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt med verkan från och med den 1 januari 2008:

1. Artikel 123 ska ersättas med följande: [...]

2. Artikel 124 ska utgå.

3. I artikel 125.1 och 125.2 ska orden [...] ersättas med [...]

4. Artikel 126 ska utgå.

5. I artikel 127 ska orden [...] ersättas med [...]

6. Artikel 128 ska ersättas med följande: [...]

7. I artikel 129.1 och 129.2 ska orden [...] ersättas med [...]

8. Artikel 130 ska utgå.

Artikel 2

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2007.

På rådets vägnar

F. NUNES CORREIA

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2008/8/EG

av den 12 februari 2008

om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Förverkligandet av den inre marknaden samt globaliseringen, avregleringar och den tekniska utvecklingen har tillsammans lett till mycket stora förändringar, såväl kvantitativt som strukturellt, när det gäller handeln med tjänster. Allt fler tjänster kan nu tillhandahållas på distans. Under årens lopp har åtgärder vidtagits på vissa punkter för att kunna hantera detta, och många närmare angivna tjänster beskattas i själva verket för närvarande enligt destinationsprincipen.

(2) För att den inre marknaden ska kunna fungera väl behöver rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[3] ändras med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster, i enlighet med kommissionens strategi för modernisering och förenkling av det gemensamma mervärdesskattesystemets funktion.

(3) För alla tillhandahållanden av tjänster bör platsen för beskattning i princip vara den plats där konsumtionen faktiskt sker. Även om den allmänna regeln beträffande platsen för tillhandahållande av tjänster ändras på det sättet, skulle det dock, av såväl administrativa som politiska skäl, behöva göras vissa undantag från denna regel.

(4) För tjänster som tillhandahålls beskattningsbara personer bör den allmänna regeln för platsen för tillhandahållande vara att det ska vara den plats där mottagaren är etablerad, inte den plats där tillhandahållaren är etablerad. Vid fastställande av reglerna för platsen för tillhandahållande av tjänster och för att minimera företagens bördor bör beskattningsbara personer som även bedriver icke beskattningsbar verksamhet anses som beskattningsbara vad gäller alla tjänster som levereras till dem. På samma sätt bör icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt anses vara beskatt-

ningsbara personer. Dessa bestämmelser bör i överensstämmelse med gängse regler inte gälla tillhandahållande av tjänster som tas emot av en beskattningsbar person eller av dennes personal för personligt bruk.

(5) När tjänster tillhandahålls icke beskattningsbara personer, bör den allmänna regeln också i fortsättningen vara att platsen för tillhandahållandet ska vara den plats där tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.

(6) Under vissa omständigheter är de allmänna regler beträffande platsen för tillhandahållande av tjänster som gäller både beskattningsbara och icke beskattningsbara personer inte tillämpliga, utan specifika undantag bör i stället gälla. Undantagen bör till övervägande del vara grundade på de nuvarande kriterierna och avspegla principen om beskattning på platsen för konsumtion, men får inte innebära att någon oskälig administrativ börda läggs på vissa företag.

(7) När en beskattningsbar person tar emot tjänster från en person som inte är etablerad i samma medlemsstat, bör förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i vissa fall vara obligatoriskt, vilket betyder att den beskattningsbara personen själv bör deklarera mervärdesskatten på den tjänst han köper.

(8) För att skyldigheterna för företag som bedriver verksamhet i medlemsstater där de inte är etablerade ska bli enklare, bör det inrättas en ordning som gör det möjligt för dem att ha en enda elektronisk kontaktpunkt för registrering och deklaration av mervärdesskatt. Fram till dess att en sådan ordning har inrättats, bör man använda den ordning som införts för att underlätta för beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen att uppfylla sina skattemässiga skyldigheter.

(9) För att en korrekt tillämpning av detta direktiv ska kunna främjas, bör varje beskattningsbar person som är registrerad för mervärdesskatt överlämna en sammanställning över de beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt till vilka han har tillhandahållit beskattningsbara tjänster enligt metoden för omvänd skattskyldighet.

(10) Några av de ändringar som gäller platsen för tillhandahållande av tjänster kan ha avsevärda budgetkonsekvenser för medlemsstaterna. För att övergången ska ske smidigt bör dessa ändringar genomföras stegvis.

(11) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[4] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(12) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 143 och yttrande avgivet den 16 maj 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] EUT C 117, 30.4.2004, s. 15 och EUT C 195, 18.8.2006, s. 54.
[3] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/75/EG (EUT L 346, 29.12.2007, s. 13).
[4] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2009 ändras på följande sätt:

1. Artikel 56.3 ska ersättas med följande: [...]

2. Artikel 57.2 ska ersättas med följande: [...]

3. Artikel 59.2 ska ersättas med följande: [...]

4. Artikel 357 ska ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2010 ändras på följande sätt:

1. Avdelning V kapitel 3 ska ersättas med följande: [...]

2. I artikel 98.2 ska andra stycket ersättas av följande: [...]

3. Den inledande meningen i artikel 170 ska ersättas med följande: [...]

4. Artikel 171 ska ändras på följande sätt:
a) Punkt 1 ska ersättas med följande: [...]
b) Punkt 3 ska ersättas med följande: [...]

5. Följande artikel 171a ska läggas till: [...]

6. I avdelning XI kapitel 1 avsnitt 1 ska följande artikel 192a läggas till: [...]

7. Artikel 196 ska ersättas med följande: [...]

8. I artikel 214 ska följande led läggas till: [...] [d och e]

9. Artikel 262 ska ersättas med följande: [...]

10. Artikel 264.1 ska ändras på följande sätt:
a) Leden a och b ska ha följande lydelse: [...]
b) Led d ska ersättas med följande: [...]

11. Artikel 358 ska ändras på följande sätt:
a) Punkt 2 ska ersättas med följande: [...]

b) Punkt 4 ska ersättas med följande: [...]

12. I bilaga II ska rubriken ersättas med följande: [...]

Artikel 3

Artiklarna 53 och 54 i direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2011 ändras ersättas med följande: [...]

Artikel 4

Artikel 56.2 i direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2013 ersättas med följande [...]

Artikel 5

Direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2015 ändras på följande sätt:

1. I avdelning V avsnitt 3 kapitel 3 ska underavsnitt 8 ersättas med följande: [...]

2. Artikel 59 första stycket i, j och k samt andra stycket ska utgå.

3. Artikel 59a ska ersättas med följande: [...]

4. Artikel 59b ska utgå.

5. Artikel 204.1 tredje stycket ska ersättas med följande: [...]

6. Rubriken i avdelning XII kapitel 6 ska ha följande lydelse: [...]

7. Artikel 357 ska utgå.

8. Artikel 358 ska ersättas med följande: [...]

9. Rubriken i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 ska ersättas med följande: [...]

10. I avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 ska följande artikel 358a läggas till: [...]

11. Artiklarna 359 till 365 ska ersättas med följande: [...]

12. Artikel 366.1 ska ersättas med följande: [...]

13. Artiklarna 367 och 368 ska ersättas med följande: [...]

14. Artikel 369.1 ska ersättas med följande: [...]

15. I avdelning XII kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till: [...]

16. I bilaga II ska rubriken ersättas med följande: [...]

Artikel 6

Kommissionen ska senast den 31 december 2014 lägga fram en rapport om möjligheten att effektivt tillämpa den regel som föreskrivs i artikel 5 för tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer och om frågan huruvida den regeln fortfarande överensstämmer med den allmänna policyn vid den tiden när det gäller platsen för tillhandhållandet av tjänster.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–5 i detta direktiv från och med de datum som anges i dessa bestämmelser.

De ska genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 februari 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2008/117/EG

av den 16 december 2008

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt i syfte att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Skatteundandragande inom mervärdesskatteområdet påverkar i betydande mån medlemsstaternas skatteinkomster och stör den ekonomiska verksamheten på den inre marknaden genom att skapa omotiverade varuflöden och medföra att varor blir tillgängliga på marknaden till onormalt låga priser.

(2) En av orsakerna till denna typ av bedrägeri är svagheterna i ordningen för uttag av mervärdesskatt vid gemenskapsintern handel och särskilt i systemet för utbyte av uppgifter om leveranser av varor inom gemenskapen, som fastställs i rådets direktiv 2006/112/EG[3]. Särskilt den tid som förflyter mellan tidpunkten för en transaktion och tidpunkten för informationsutbytet om denna transaktion inom ramen för systemet för utbyte av information om mervärdesskatt hindrar att dessa uppgifter kan användas effektivt i kampen mot bedrägeri.

(3) För att denna typ av bedrägeri ska kunna bekämpas effektivt är det nödvändigt att förvaltningen i den medlemsstat där mervärdesskatten är utkrävbar förfogar över uppgifter om gemenskapsinterna varuleveranser inom högst en månad.

(4) För att korsvis kontroll av uppgifter ska vara användbar i kampen mot bedrägeri bör det föreskrivas att gemenskapsinterna transaktioner ska deklareras för samma beskattningsperioder av både leverantören och förvärvaren eller köparen.

(5) Med hänsyn till utvecklingen av de ekonomiska aktörernas arbetsmiljö och arbetsverktyg bör de ha möjlighet att fullgöra sina deklarationsskyldigheter genom enkla elektroniska metoder, så att den administrativa bördan minskas i möjligaste mån.

(6) För att bevara jämvikten mellan gemenskapens mål när det gäller kampen mot skatteundandragande och minskning av de ekonomiska

aktörernas administrativa börda bör medlemsstaterna ges möjlighet att tillåta aktörerna att kvartalsvis lämna in sammanställningar angående gemenskapsinterna varuleveranser om dessa gäller belopp som är av ringa betydelse. De medlemsstater som önskar införa en stegvis tillämpning av denna möjlighet bör, som en övergångsåtgärd, kunna fastställa detta belopp till en högre nivå. Likaså bör man ge medlemsstaterna möjlighet att tillåta aktörerna att kvartalsvis lämna in uppgifter om gemenskapsinterna tillhandahållanden av tjänster.

(7) Konsekvenserna av ett påskyndat utbyte av uppgifter om medlemsstaternas förmåga att bekämpa skatteundandragande på mervärdesskatteområdet liksom alternativen bör bli föremål för en utvärdering av kommissionen efter ett års tillämpning av de nya bestämmelserna, i syfte att bestämma om man bör behålla dessa alternativ.

(8) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden för bekämpning av skatteundandragande på mervärdesskatteområdet inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vars åtgärder på området är beroende av uppgifter som insamlats av de övriga medlemsstaterna, och de därför, på grund av det engagemang som krävs från samtliga medlemsstater, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(9) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(10) I enlighet med artikel 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[4] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

[1] Yttrandet avgivet den 4 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] Yttrandet avgivet den 22 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[4] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 64.2 ska ersättas med följande: [...]

2. I artikel 66 ska följande stycke läggas till: [...]

3. Artikel 263 ska ersättas med följande: [...]

4. Artikel 264.2 ska ersättas med följande: [...]

5. Artikel 265.2 ska ersättas med följande: [...]

Artikel 2

På grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnar ska kommissionen senast den 30 juni 2011 lägga fram en rapport om konsekvenserna av artikel 263.1 i direktiv 2006/112/EG för medlemsstaternas förmåga att bekämpa skatteundandragande på mervärdesskatteområdet i samband med gemenskapsinterna leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster, liksom värdet av alternativen som föreskrivs i punkterna 1a–1c i den artikeln, tillsammans med lämpliga förslag, beroende på slutsatserna i rapporten.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2010 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2008.

På rådets vägnar

R. BACHELOT-NARQUIN

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2009/47/EG

av den 5 maj 2009

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller reducerade mervärdesskattesatser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[3] tillåter medlemsstaterna att tillämpa en eller två reducerade skattesatser som inte får understiga 5 % och som endast gäller för en begränsad förteckning över leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster.

(2) I sitt meddelande om andra mervärdesskattesatser än standardsatserna för mervärdesskatt som förelades Europaparlamentet och rådet 2007 slås det fast att reducerade mervärdesskattesatser som tillämpas på lokalt tillhandahållna tjänster inte utgör något reellt problem för en väl fungerande inre marknad, utan under vissa förutsättningar kan få positiva effekter för sysselsättningen och kampen mot den informella ekonomin. Medlemsstater bör därför ges möjlighet att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser för de arbetskraftsintensiva tjänster som omfattas av tillfälliga bestämmelser, vilka upphör att gälla i slutet av 2010, samt restaurang- och cateringtjänster.

(3) När det gäller tillhandahållande av alkoholhaltiga och/eller alkoholfria drycker i samband med restaurang- och cateringtjänster kan det vara motiverat att föreskriva en annorlunda behandling av dessa drycker än den behandling som föreskrivs i samband med tillhandahållande av livsmedel, och det är därför lämpligt att uttryckligen föreskriva att en medlemsstat får innefatta eller undanta tillhandahållande av alkoholhaltiga och/eller alkoholfria drycker när de tillämpar en reducerad skattesats för tillhandahållande av restaurang- och cateringtjänster enligt bilaga III till direktiv 2006/112/EG.

(4) Direktiv 2006/112/EG bör dessutom ändras så att reducerade skattesatser eller ett undantag kan tillämpas under vissa klart angivna omständigheter av sociala skäl eller hälsoskäl, och så att hänvis-

ningen till ”böcker” i bilaga III kan klargöras och uppdateras för att följa den tekniska utvecklingen.

(5) Innehållet i vissa bestämmelser i direktiv 2006/112/EG som rör nuvarande undantag och förteckningen i bilaga IV kommer att omfattas av förteckningen över leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster på vilka en reducerad skattesats får tillämpas på grundval av detta direktiv. Dessa bestämmelser och artikel IV till direktiv 2006/112/EG bör av tydlighetsskäl utgå.

(6) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[4] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(7) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] Yttrande av den 19 februari 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] Yttrande av den 25 februari 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[4] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas: [...]

2. Artikel 105 ska ersättas med följande: [...]

3. I avdelning VIII ska kapitel 3 utgå.

4. Följande led ska läggas till i artikel 111 med verkan från och med den 1 januari 2011: [led c]

5. I artikel 114.1 ska andra stycket ersättas med följande: [...]

6. Artikel 115 ska ersättas med följande: [...]

7. Artikel 116 ska utgå.

8. Artikel 117.1 ska utgå.

9. Artikel 125.2 ska utgå.

10. Artikel 127 ska utgå från och med den 1 januari 2011.

11. Artikel 128.2 ska utgå.

12. Artikel 129.1 ska utgå.

13. Bilaga III ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

14. Bilaga IV ska utgå.

Artikel 2

Medlemsstaterna ska till kommissionen genast översända texten till de lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den första dagen i den första månad som följer på offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 maj 2009.

På rådets vägnar

M. KALOUSEK

Ordförande

BILAGA

Bilaga III till direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 6 ska ersättas med följande: [...]

2. Följande punkter ska införas: [10a–10b]

3. Följande punkt ska införas: [12a]

4. Följande punkter ska läggas till: [19–21]

RÅDETS DIREKTIV 2009/69/EG

av den 25 juni 2009

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller skatteundandragande vid import

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) I slutsatserna från sitt möte den 28 november 2006 enades rådet (ekonomiska och finansiella frågor) om att som ett komplement till de nationella insatserna utarbeta en strategi mot skattebedrägeri på gemenskapsnivå, i synnerhet bedrägeri när det gäller indirekta skatter.

(2) Vissa åtgärder som har diskuterats i detta sammanhang kräver en ändring av direktiv 2006/112/EG[3].

(3) Import av varor är undantagen från mervärdesskatt om den följs av en leverans eller överföring av dessa varor till en beskattningsbar person i en annan medlemsstat. Medlemsstaterna fastställer villkoren för beviljande av detta undantag från skatteplikt. Erfarenheterna visar dock att skiljaktiga tillämpningar utnyttjas av ekonomiska aktörer för att undvika att betala mervärdesskatt för varor som importeras under dessa omständigheter.

(4) För att förhindra detta utnyttjande är det nödvändigt att, i fråga om vissa transaktioner, på gemenskapsnivå fastställa en uppsättning minimivillkor för tillämpningen av detta undantag.

(5) Eftersom av dessa skäl målen för detta direktiv, dvs. att ta itu med undandragande av mervärdesskatt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(6) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[4] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i

gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som såvitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivande-åtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(7) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] Yttrande av den 24 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[4] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 22 ska ersättas med följande: [...]

2. I artikel 140 ska led b ersättas med följande: [...]

3. Artikel 143 ska ändras på följande sätt: [...]
a) Inledningen ska ersättas med följande: [...]
b) Följande punkt ska läggas till: [2]

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2011. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 25 juni 2009.

På rådets vägnar
L. MIKO
Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2009/162/EU

av den 22 december 2009

om ändring av olika bestämmelser i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[3] bör ändras för att införliva vissa ändringar av huvudsakligen teknisk art.

(2) När det gäller bestämmelserna om import och platsen för beskattning av leverans av gas och el, framgår det av en ordagrann läsning av direktiv 2006/112/EG att den särskilda ordningen enligt rådets direktiv 2003/92/EG av den 7 oktober 2003 om ändring av direktiv 77/388/EEG när det gäller bestämmelserna om platsen för leverans av gas och el[4] inte är tillämplig på import och leverans av gas som transporteras genom rörledningar som inte ingår i distributionssystemet och i synnerhet inte är tillämplig på rörledningarna i det överföringssystem genom vilket många gränsöverskridande transaktioner genom rörledningar ändå utförs. Syftet med direktiv 2003/92/EG var emellertid att den särskilda ordningen även skulle gälla dessa gränsöverskridande transaktioner. För att lydelsen ska överensstämma med syftet bör det därför klargöras att den särskilda ordningen är tillämplig på import och leverans av naturgas genom varje system för naturgas beläget på gemenskapens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system.

(3) Gas som importeras med hjälp av fartyg har samma egenskaper som den gas som importeras genom rörledningar och är, efter återförgasning, avsedd att transporteras genom rörledningar. Av neutralitetsskäl bör därför skattebefrielsen tillämpas på import med hjälp av fartyg eftersom gasen förs in i ett naturgassystem eller ett rörledningsnät uppströms.

(4) De första gränsöverskridande näten för värme och kyla har redan tagits i bruk. Problematiken i samband med leverans och import av gas eller el gäller också leverans och import av värme eller kyla. Enligt nuvarande regler ska mervärdesskatt på naturgas och el uppbäras på den plats där förvärvaren faktiskt förbrukar gasen och elen. På detta sätt undviker man att konkurrensen mellan medlemsstaterna snedvrids. För värme och kyla bör följaktligen samma ordning gälla som för naturgas och el.

(5) När det gäller platsen för uppbärande av mervärdesskatt på tjänster framgår det av en ordagrann läsning av direktiv 2006/112/EG att den särskilda ordningen enligt direktiv 2003/92/EG endast ska tillämpas på tillhandahållandet av tillträde till distributionssystemen för naturgas och el, och alltså inte gäller tillhandahållanden av samma slag som rör ett överföringssystem, eller till och med ett rörledningsnät uppströms. Syftet med direktiv 2003/92/EG var emellertid att den särskilda ordningen även skulle tillämpas på dessa tillhandahållanden. För att lydelsen ska överensstämma med syftet bör det därför klargöras att den särskilda ordningen ska tillämpas på samtliga tjänster i samband med tillhandahållandet av tillträde till samtliga system eller nät för el och naturgas samt till nät för värme och kyla.

(6) Erfarenheter av genomförandet under den senaste tiden av det gällande förfarandet, enligt vilket kommissionen ska fastställa om det föreligger en risk för snedvridning av konkurrensen till följd av tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats på naturgas, el och fjärrvärme, har visat att detta förfarande är föråldrat och överflödigt. Enligt bestämmelserna för fastställande av platsen för beskattning ska mervärdesskatt uppbäras på den plats där naturgasen, elen, värmen och kylan faktiskt förbrukas av förvärvaren. På detta sätt undviker man att konkurrensen mellan medlemsstaterna snedvrids. Det är emellertid fortfarande viktigt att kommissionen och de övriga medlemsstaterna får korrekt information när en medlemsstat inför en reducerad skattesats inom denna mycket känsliga sektor. Följaktligen krävs ett förfarande för samråd i förväg i vilket mervärdesskattekommittén deltar.

(7) Protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier som rättslig grund för den befrielse, genom efterskänkande eller återbetalning, av indirekta skatter, som beviljas gemenskaperna och vissa gemenskapsorgan och andra organ vid vissa inköp för användning i officiell verksamhet är specifik och bör skiljas från den rättsliga grunden för den befrielse från mervärdesskatt på vissa transaktioner som internationella organ i allmänhet åtnjuter. Det är därför lämpligt att sörja för ökad klarhet i direktiv 2006/112/EG, och att införa en specifik skattebefrielse som kan utövas genom återbetalning av skatten, och därigenom undvika vissa svårigheter vid tillämpning av skattebefrielsen på organ som har inrättats av gemenskaperna, särskilt vissa gemensamma företag som har upprättats enligt artikel 187 i fördraget.

(8) I samband med anslutningen fick Bulgarien och Rumänien tillstånd att bevilja en befrielse för små företag och att fortsätta att tillämpa en befrielse för internationell persontransport. För klarhetens och konsekvensens skull bör dessa skattebefrielser införas i direktiv 2006/112/EG.

(9) Grundregeln för avdragsrätten är att denna rätt endast inträder i den mån varorna och tjänsterna används av en beskattningsbar person i samband med dennes yrkesverksamhet.

(10) Denna regel bör klargöras och stärkas med avseende på tillhandahållande av fast egendom och utgifter med anknytning därtill, för att säkerställa att beskattningsbara personer får samma behandling närhelst fast egendom som de använder i sin yrkesverksamhet inte uteslutande används i samband med denna.

(11) Fast egendom och utgifter med anknytning därtill utgör de mest betydelsefulla fallen där regeln bör klargöras och förstärkas, men med tanke på sådan egendoms värde och ekonomiska livslängd och det faktum att blandad användning av denna typ av egendom är vanligt förekommande uppstår också frågan avseende lös egendom av varaktig karaktär, fast i mindre utsträckning och på ett mindre enhetligt sätt. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna därför få möjlighet att vidta samma åtgärder vad avser lös egendom som ingår i rörelsetillgångarna när så är lämpligt.

(12) I syfte att garantera ett rättvist avdragssystem för beskattningsbara personer i samband med de nya reglerna bör ett justeringssystem införas i enlighet med de övriga reglerna för avdragsjustering, i vilket förändringar i den berörda egendomens användning inom och utanför rörelsen beaktas.

(13) Direktiv 2006/112/EG bör ändras i enlighet med detta.

[1] Europaparlamentets yttrande av den 8 juli 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och Europaparlamentets yttrande av den 24 november 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] EUT C 204, 9.8.2008, s. 119.
[3] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[4] EUT L 260, 11.10.2003, s. 8.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.3 ska ersättas med följande: [...]

2. Artikel 13.2 ska ersättas med följande: [...]

3. Artikel 15.1 ska ersättas med följande: [...]

4. Artikel 17.2 d ska ersättas med följande: [...]

5. Avdelning V kapitel 1 avsnitt 4 ska ersättas med följande: [...]

6. Artikel 59 h, fastställd genom direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster[1], ska ersättas med följande: [...]

[1] EUT L 44, 20.2.2008, s. 11.

7. I artikel 80.1 b ska orden ”artiklarna 380–390” ersättas med ”artiklarna 380–390b”.

8. Artikel 102 ska ersättas med följande: [...]

9. I artikel 136 a ska orden ”artiklarna 380–390” ersättas med ”artiklarna 380–390b”.

10. Artikel 143 ska ändras på följande sätt:
a) Följande led ska läggas till efter led f: [fa]
b) Led g ska ersättas med följande: [...]
c) Led l ska ersättas med följande: [...]

11. Artikel 151.1 ska ändras på följande sätt:
a) Följande led ska läggas till efter led a: [aa]
b) Led b ska ersättas med följande: [...]

12. Följande artikel ska införas i avdelning X kapitel 1: [artikel 168a]

13. I artikel 221.2 ska orden ”artiklarna 380–390” ersättas med ”artiklarna 380–390b”.

14. I artikel 287 ska följande punkter läggas till: [17–18]

15. I avdelning XIII kapitel 1 avsnitt 2 ska följande artiklar införas: [artiklarna 390a och 390b]

16. I artikel 391 ska orden ”artiklarna 380–390” ersättas med ”artiklarna 380–390b”.

17. I bilaga X ska rubriken ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2011. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2009.

På rådets vägnar

A. CARLGREN

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2010/23/EU

av den 16 mars 2010

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt beträffande frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa tjänster som är känsliga för bedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets direktiv 2006/112/EG[3] ska mervärdesskatt betalas av den beskattningsbara person som genomför transaktioner som innebär en beskattningsbar leverans av varor och tjänster. Vid gränsöverskridande transaktioner och för vissa inhemska högrisksektorer som byggnäringen eller avfallsnäringen föreskrivs det dock att skyldigheten att betala mervärdesskatt får överföras till den person åt vilken leveranserna görs.

(2) Eftersom mervärdesskattebedrägeri är en allvarlig företeelse bör medlemsstaterna få möjlighet att tillfälligt tillämpa ett förfarande där skyldigheten att betala mervärdesskatt läggs över på den person till vilken det överförs utsläppsrätter för växthusgaser enligt definitionen i artikel 3 i direktiv 2003/87/EG[4] och andra utsläppsenheter som kan användas för att följa det direktivet.

(3) Införandet av ett sådant förfarande endast för dessa tjänster, som enligt aktuella erfarenheter är särskilt känsliga för bedrägeri, i stället för att det tillämpas generellt, bör inte inverka negativt på mervärdesskattesystemets grundläggande principer, som principen om att varje aktör i kedjan betalar en del av mervärdesskatten.

(4) Medlemsstaterna bör utarbeta en utvärderingsrapport om tillämpningen av förfarandet så att dess effektivitet kan utvärderas.

(5) För att förfarandets effekter på bedrägerier ska kunna bedömas på ett öppet sätt bör medlemsstaternas utvärderingsrapporter bygga på

kriterier som medlemsstaterna har fastställt på förhand. Vid alla sådana utvärderingar bör en entydig bedömning göras av bedrägerier-nas omfattning före och efter tillämpningen av förfarandet samt av eventuella påföljande förändringar i utvecklingen av bedrägerierna, inbegripet i fråga om leveranser av andra tjänster. Rapporten bör också innehålla en utvärdering av vilka kostnader som uppstår för beskattningsbara personer när de ska följa bestämmelserna.

(6) Varje medlemsstat som har upptäckt någon förändring i utvecklingen av bedrägerierna på sitt territorium med avseende på de tjänster som omfattas av detta direktiv bör utarbeta en rapport om detta.

(7) För att alla medlemsstater ska få möjlighet att tillämpa detta förfarande är det nödvändigt med en särskild ändring av direktiv 2006/112/EG.

(8) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att komma till rätta med mervärdesskattebedrägerier genom en tillfällig åtgärd som avviker från gällande unionsregler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(9) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] Yttrande av den 10 februari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] Yttrande av den 21 januari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[4] Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EG ska följande artikel införas: [Artikel 199a]

Artikel 2

De medlemsstater som väljer att tillämpa förfarandet i artikel 199a.1 i direktiv 2006/112/EG ska underrätta kommissionen om bestämmelserna i den åtgärd som antas för att tillämpa förfarandet den dag då förfarandet inleds.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv ska tillämpas till och med den 30 juni 2015.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 6

Detta direktiv ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 mars 2010.

På rådets vägnar

E. SALGADO

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2010/45/EU

av den 13 juli 2010

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) I rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1] fastställs villkor och regler vad avser mervärdesskatt och fakturor för att säkerställa en väl fungerande inre marknad. I enlighet med artikel 237 i det direktivet har kommissionen lagt fram en rapport, där man mot bakgrund av den tekniska utvecklingen identifierar vissa svårigheter i fråga om elektronisk fakturering och där man även identifierar vissa andra områden där mervärdesskattereglerna borde förenklas, så att den inre marknaden kan fungera bättre.

(2) Med tanke på att redovisningen måste vara tillräckligt utförlig för att medlemsstaterna ska kunna kontrollera varor som flyttas temporärt från en medlemsstat till en annan, bör det klargöras att redovisningen ska innefatta uppgifter om värderingar av varor som flyttas temporärt mellan medlemsstaterna. Vidare bör överföring av varor till en annan medlemsstat i värderingssyfte, för mervärdesskatteändamål, inte betraktas som en leverans av varor.

(3) Reglerna om mervärdesskattens utkrävbarhet vid gemenskapsinterna varuleveranser och gemenskapsinterna förvärv av varor bör förtydligas för att säkerställa att de uppgifter som lämnas i sammanställningarna blir enhetliga och att informationsutbytet med hjälp av dessa sammanställningar görs så snabbt som möjligt. Vidare är det lämpligt att leveranser av varor från en medlemsstat till en annan som pågår kontinuerligt under längre tid än en kalendermånad anses äga rum vid utgången av varje kalendermånad.

(4) För att hjälpa små och medelstora företag som har svårt att betala mervärdesskatt till den behöriga myndigheten innan de har fått in betalningen från sina kunder, bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillåta att mervärdesskatt redovisas enligt kontantmetoden, vilken möjliggör för leverantören och tillhandahållaren att betala mervärdesskatt till den behöriga myndigheten när denne får betalt för en leverans eller ett tillhandahållande, vilket också medför att avdragsrätten uppstår när denne betalar för en leverans eller ett tillhandahållande. Därigenom kan medlemsstaterna införa en frivillig ordning baserad på redovisning enligt kontantmetoden som inte får negativa effekter på kassaflödet när det gäller deras intäkter av mervärdesskatt.

(5) För att skapa rättslig förutsebarhet för företag angående deras faktureringsskyldigheter bör det tydligt anges vilken medlemsstats faktureringsregler som ska gälla.

(6) För att förbättra den inre marknadens sätt att fungera måste harmoniserade tidsfrister för att utfärda fakturor införas för vissa gränsöverskridande leveranser och tillhandahållanden.

(7) Vissa krav på vilka uppgifter som ska anges på fakturor bör ändras för att möjliggöra bättre skattekontroll, införa en mer enhetlig behandling av gränsöverskridande och inhemska leveranser eller tillhandahållanden och främja elektronisk fakturering.

(8) Eftersom elektronisk fakturering kan hjälpa företagen att minska sina kostnader och bli mer konkurrenskraftiga, bör de nuvarande mervärdesskattekraven i fråga om elektronisk fakturering ses över för att undanröja befintliga bördor och hinder för att utnyttja sådan fakturering. Pappersfakturor och elektroniska fakturor bör behandlas lika, och den administrativa bördan för pappersfakturering bör inte öka.

(9) Likabehandling bör även tillämpas när det gäller skattemyndigheternas befogenheter. Deras kontrollbefogenheter och beskattningsbara personers rättigheter och skyldigheter bör gälla i samma utsträckning oavsett om den beskattningsbara personen väljer att utfärda pappersfakturor eller elektroniska fakturor.

(10) Fakturorna måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden och deras äkthet, integritet och läsbarhet bör därför säkerställas. Med hjälp av administrativa kontroller kan tillförlitliga verifieringskedjor mellan fakturor och leveranser eller tillhandahållanden upprättas, och därigenom säkerställs att alla fakturor (oavsett om det gäller pappersfakturor eller elektroniska fakturor) uppfyller dessa krav.

(11) De elektroniska fakturornas äkthet och integritet kan även säkerställas med hjälp av viss befintlig teknik såsom elektroniskt datautbyte (EDI) och avancerade elektroniska signaturer. Eftersom

det finns annan teknik bör det dock inte krävas av beskattningsbara personer att de använder en viss elektronisk faktureringsteknik.

(12) Det bör klargöras att när en beskattningsbar person lagrar fakturor som han har utfärdat eller mottagit online bör den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, förutom den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad, ha rätt till åtkomst till dessa fakturor för kontrolländamål.

(13) Eftersom målen för direktivet i fråga om förenkling, modernisering och harmonisering av reglerna om fakturor med mervärdesskatteuppgifter inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(14) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[2] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(15) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 17.2 ska led f ersättas med följande: [...]

2. I artikel 64 ska punkt 2 ersättas med följande: [...]

3. I artikel 66 ska första stycket led c och andra stycket ersättas med följande: [...]

4. Artikel 67 ska ersättas med följande: [...]

5. Artikel 69 ska ersättas med följande: [...]

6. I artikel 91.2 ska andra stycket ersättas med följande: [...]

7. Följande artikel ska införas: [Artikel 167a]

8. Artikel 178 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande: [...]
b) Led c ska ersättas med följande: [...]

9. Artikel 181 ska ersättas med följande: [...]

10. I artikel 197.1 ska led c ersättas med följande: [...]

11. Artikel 217 ska ersättas med följande: [...]

12. I avdelning XI kapitel 3 avsnitt 3 ska följande artikel införas: [Artikel 219a]

13. Artikel 220 ska ersättas med följande: [...]

14. Följande artikel ska införas: [Artikel 220a]

15. Artiklarna 221, 222, 223, 224 och 225 ska ersättas med följande: [...]

16. Artikel 226 ska ändras på följande sätt:
a) Följande led ska införas: [7a]
b) Följande led ska införas: [10a]
c) Led 11 ska ersättas med följande: [...]
d) Följande ska införas som led 11a: [...]
e) Punkterna 13 och 14 ska ersättas med följande: [...]

17. Följande artiklar ska införas: [Artikel 226a och Artikel 226b]

18. Artikel 228 ska utgå.

19. Artikel 230 ska ersättas med följande: [...]

20. Artikel 231 ska utgå.

21. Rubriken i avdelning XI kapitel 3 avsnitt 5 ska ersättas med följande: [...]

22. Artiklarna 232 och 233 ska ersättas med följande: [...]

23. Artikel 234 ska utgå.

24. Artiklarna 235, 236 och 237 ska ersättas med följande: [...]

25. Artikel 238 ska ändras på följande sätt:
a) Punkt 1 ska ersättas med följande: [...]
b) Punkt 2 ska utgå.
c) Punkt 3 ska ersättas med följande: [...]

26. Artikel 243 ska ersättas med följande: [...]

27. Artikel 246 ska utgå.

28. Artikel 247.2 och 247.3 ska ersättas med följande: [...]

29. I avdelning XI kapitel 4 avsnitt 3 ska följande artikel införas: [Artikel 248a]

30. Artikel 249 ska ersättas med följande: [...]

31. I artikel 272.1 ska andra stycket ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2012 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2013.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 juli 2010.

På rådets vägnar

D. REYNDERS

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2010/88/EU

av den 7 december 2010

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när det gäller varaktigheten för skyldigheten att efterleva miniminivån på normalskattesatsen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) I artikel 97.1 i rådets direktiv 2006/112/EG[1] föreskrivs att normalskattesatsen under perioden 1 januari 2006–31 december 2010 inte får vara lägre än 15 %.

(2) De normalskattesatser för mervärdesskatt som nu gäller i olika medlemsstaterna har, i kombination med övergångsordningens bestämmelser, säkerställt att detta system har fungerat på ett godtagbart sätt. Med de nya regler om platsen för tillhandahållande av tjänster som gynnar beskattning på konsumtionsplatsen har möjligheterna att utnyttja olika mervärdesskattesatser genom omlokalisering begränsats ytterligare och potentiell snedvridning av konkurrensen minskat.

(3) För att förhindra att ökande skillnader mellan medlemsstaternas normalskattesatser för mervärdesskatt leder till strukturella obalanser i EU och snedvridning av konkurrensen inom vissa branscher är det sedvanligt att fastställa minimiskattesatser när det gäller indirekt beskattning. Detta är fortfarande nödvändigt i fråga om mervärdesskatt.

(4) I avvaktan på resultatet av samrådet om en ny mervärdesskattestrategi som väntas behandla framtida bestämmelser och motsvarande harmoniseringsnivåer är det för tidigt att fastställa en permanent normalskattesats eller att överväga att ändra minimiskattesatsen.

(5) Följaktligen bör den gällande miniminivån för normalskattesatsen på 15 % behållas under en ytterligare period, som är tillräckligt lång för att garantera rättssäkerheten, samtidigt som ytterligare översyn blir möjlig.

(6) Detta utesluter inte att mervärdesskattelagstiftningen ändras ytterligare före den 31 december 2015 med anledning av resultatet av den nya mervärdesskattestrategin.

(7) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[2] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller

(8) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 97 i direktiv 2006/112/EG ska ersättas med följande: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2011. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2010.

På rådets vägnar
D. REYNDERS
Ordförande

RÅDETS BESLUT 2000/91/EG

av den 24 januari 2000

om tillstånd för Konungariket Danmark och Konungariket Sverige att genomföra en särskild åtgärd som avviker från artikel 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[1], särskilt artikel 27 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

och av följande skäl:

1. Enligt artikel 27.1 i direktiv 77/388/EEG får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra eller förlänga särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande.

2. Regeringarna i Konungariket Danmark och Konungariket Sverige har begärt tillstånd att genomföra en särskild åtgärd som avviker från artikel 17 i direktiv 77/388/EEG.

3. Övriga medlemsstater underrättades den 3 september 1999 om Konungariket Danmarks och Konungariket Sveriges begäran.

4. Begäran avser det mervärdesskattesystem som är tillämpligt på driften av en fast förbindelse (Öresundsförbindelsen) mellan Konungariket Danmark och Konungariket Sverige, och särskilt återbetalningen av den mervärdesskatt som hänför sig till passageavgifter för nyttjandet av förbindelsen. I enlighet med den territoriella avgränsningen skall mervärdesskatt på passageavgiften till viss del betalas i Konungariket Danmark och till viss del i Konungariket Sverige.

5. Med avvikelse från principerna i artikel 17, såsom artikeln ändrats genom artikel 28f, enligt vilka en skattskyldig person skall utnyttja sin rätt till avdrag eller återbetalning i den medlemsstat där mervärdesskatten har betalats, avser de svenska och danska myndig-

heterna att införa en särskild åtgärd som innebär att en skattskyldig person endast kommer att behöva vända sig till en myndighet för att återfå skatten.

6. Med hänsyn till att den planerade åtgärden har en begränsad räckvidd och att den är avsedd att förenkla skatteuttaget uppfyller den villkoren i artikel 27 i direktiv 77/388/EEG.

7. Kommissionen lade den 17 juni 1998 fram ett förslag till rådets direktiv[2] om ändring av direktiv 77/388/EEG vad gäller reglerna om avdragsrätt för mervärdesskatt; om detta förslag till direktiv antas medför det att de planerade särskilda åtgärderna förlorar sin betydelse i flertalet av de fall som avses, dvs. alla skattskyldiga personer som är etablerade i gemenskapen.

8. Tillståndet bör därför beviljas till den dag då det ovannämnda direktivet träder i kraft. Tillståndet bör dock inte gälla längre än till och med den 31 december 2002, för den händelse att direktivet inte har trätt i kraft vid den tidpunkten; detta skulle göra det möjligt att då utvärdera om undantaget är lämpligt med hänsyn till diskussionerna i rådet om ovannämnda förslag till direktiv.

9. Undantaget har ingen negativ inverkan på den del av Europeiska gemenskapens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

[1] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/59/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 63)

[2] EGT C 219, 15.7.1998, s. 16

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 17.2, 17.3 och 17.4 i direktiv 77/388/EEG, såsom artikeln ändrats genom artikel 28f i det direktivet, skall Konungariket Sverige och Konungariket Danmark ges tillstånd att tillämpa följande system för återbetalning av mervärdesskatt på passageavgifter för rätten att nyttja den fasta förbindelsen (Öresundsförbindelsen) mellan de båda länderna:

– En skattskyldig person som är etablerad i Konungariket Danmark kan i sin skattedeklaration som inlämnas i Danmark utnyttja sin rätt till avdrag av mervärdesskatt på nyttjandet av den del av förbindelsen som ligger på svenskt territorium.

– En skattskyldig person som är etablerad i Konungariket Sverige kan i sin skattedeklaration som inlämnas i Sverige utnyttja sin rätt till avdrag av mervärdesskatt på nyttjandet av den del av förbindelsen som ligger på danskt territorium.

– En skattskyldig person som inte är etablerad i de två ovannämnda medlemsstaterna skall i enlighet med det förfarande som föreskrivs i direktiv 79/1072/EEG eller i direktiv 86/560/EEG vända sig till de svenska myndigheterna för återbetalning av mervärdesskatt på passageavgifterna, inbegripet mervärdesskatt på nyttjandet av den del av förbindelsen som ligger på danskt territorium.

Artikel 2

Detta tillstånd skall upphöra att gälla den 31 december 2013. *(2007/132/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 2 följande lydelse:
Detta tillstånd skall gälla till den dag då gemenskapsregler i vilka de utgifter fastställs som inte skall berättiga till avdrag av mervärdesskatt, enligt artikel 17.6 första stycket i direktiv 77/388/EEG, träder i kraft, dock inte längre än till och med den 31 december 2006. *(2003/65/EG)*

Intill den 1 januari 2003 hade artikel 2 följande lydelse:
Detta tillstånd skall gälla till den dag då gemenskapsregler i vilka de utgifter fastställs som inte skall berättiga till avdrag av mervärdesskatt, enligt artikel 17.6 första stycket i direktiv 77/388/EEG, träder i kraft, dock inte längre än till och med den 31 december 2002. *(2000/91/EG)*

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Sverige och Konungariket Danmark.

Utfärdat i Bryssel den 24 januari 2000.

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

Förteckning över ändringar i rådets beslut 2000/91/EG

RÅDETS BESLUT 2003/65/EG

av den 21 januari 2003

om förlängning av tillämpning av beslut 2000/91/EG om tillstånd för Konungariket Danmark och Konungariket Sverige att genomföra en särskild åtgärd som avviker från artikel 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[1], särskilt artikel 27.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) De danska och svenska myndigheterna har i skrivelser som diarieförde hos kommissionens generalsekretariat den 25 juli 2002 respektive 28 oktober 2002 begärt att få förlänga tillämpningen av det undantag som ursprungligen beviljades genom rådets beslut 2000/91/EG[2].

(2) Övriga medlemsstater underrättades om dessa ansökningar den 6 november 2002.

(3) Den särskilda åtgärden avser det mervärdesskattesystem som är tillämpligt på driften av en fast förbindelse (Öresundsförbindelsen) mellan Danmark och Sverige, särskilt återbetalning av mervärdesskatt på passageavgifter för nyttjandet av den fasta förbindelsen. I enlighet med den territoriella avgränsningen skall mervärdesskatt på passageavgiften till viss del betalas i Danmark och till viss del i Sverige.

(4) Genom undantag från bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 77/388/EEG, ändrad genom artikel 28f i det direktivet, enligt vilka en skattskyldig person skall utnyttja sin rätt till avdrag eller återbetalning i den medlemsstat där mervärdesskatten har betalats har de danska och svenska myndigheterna fått tillstånd att tillämpa en särskild åtgärd som innebär att en skattskyldig person endast behöver vända sig till en myndighet för att återfå skatten.

(5) Detta tillstånd upphör att gälla den 31 december 2002. Eftersom de rättsliga och faktiska omständigheter som har legat till grund för tillämpningen av förenklingsåtgärden i fråga inte har förändrats och således fortfarande råder, bör ett beslut antas som är tillämpligt från och med den 1 januari 2003 och som förlänger ovannämnda tillstånd.

(6) Den 17 juni 1998 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av sjätte direktivet vad gäller reglerna om avdragsrätt för mervärdesskatt[3]. Om detta förslag till direktiv antas skulle de särskilda åtgärderna bli överflödiga i flertalet av de fall som avses, dvs. de fall där den skattskyldiga personen är etablerad i gemenskapen.

(7) Tillståndet bör följaktligen fortsätta att gälla fram till det ovannämnda direktivets ikraftträdande eller längst till och med den 31 december 2006 om direktivet inte skulle ha trätt i kraft till den dagen.

(8) Undantaget har ingen negativ inverkan på den del av gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt.

[1] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41)
[2] EGT L 28, 3.2.2000, s. 38
[3] EGT C 219, 15.7.1998, s. 16

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 2 i beslut 2000/91/EG skall datumet [...]

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Danmark och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 21 januari 2003.

På rådets vägnar

N. CHRISTODOULAKIS

Ordförande

RÅDETS BESLUT 2007/132/EG

av den 30 januari 2007

om förlängning av tillämpning av beslut 2000/91/EG om tillstånd för Konungariket Danmark och Konungariket Sverige att genomföra en särskild åtgärd som avviker från artikel 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom skrivelser som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 22 mars 2006 begärde Danmark och Sverige tillstånd att förlänga den avvikelse som beviljats genom rådets beslut 2000/91/EG av den 24 januari 2000 om tillstånd för Konungariket Danmark och Konungariket Sverige att genomföra en särskild åtgärd som avviker från artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter[2].

(2) I enlighet med artikel 27.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[3] har kommissionen underrättat övriga medlemsstater om Danmarks och Sveriges ansökan i en skrivelse av den 4 oktober 2006. Genom en skrivelse av den 5 oktober 2006 underrättade kommissionen Danmark och Sverige om att den hade alla uppgifter som den ansåg sig behöva för att kunna behandla ärendet.

(3) Tillämpningen gäller återbetalningen av mervärdesskatt som betalas för passageavgifter för användningen av den fasta förbindelsen (Öresundsförbindelsen) mellan Danmark och Sverige. Enligt mervärdesskattereglerna för platsen där den fasta egendomen finns, skall mervärdesskatt på passageavgiften för Öresundsförbindelsen till viss del betalas i Danmark och till viss del i Sverige.

(4) Genom avvikelse från bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 77/388/EEG, ändrad genom artikel 28f i det direktivet, enligt vilka en

skattskyldig person skall utnyttja sin rätt till avdrag eller återbetalning i den medlemsstat där mervärdesskatten har betalats, har Danmark och Sverige fått tillstånd att till och med den 31 december 2006 tillämpa en särskild åtgärd som innebär att en skattskyldig person endast behöver vända sig till en myndighet för att återfå skatten.

(5) Eftersom det inte var möjligt att anta regler enligt kommissionens förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG i fråga om reglerna som styr rätten att dra av mervärdesskatt mot bakgrund av artikel 17.6 första stycket i direktiv 77/388/EEG och med beaktande av att den rättsliga situationen och det faktaunderlag som låg till grund för avvikelsen som beviljades genom beslut 2000/91/EG inte har ändrats, bör tillståndet förlängas för en ny tidsperiod.

(6) Direktiv 77/388/EEG har omarbetats och upphävts genom direktiv 2006/112/EG. Hänvisningar till bestämmelser i det förra direktivet skall anses som hänvisningar till det senare direktivet.

(7) Avvikelsen har ingen negativ inverkan på den del av Europeiska gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(8) Med hänsyn till hur brådskande frågan är och för att undvika ett rättsligt vakuum är det absolut nödvändigt att bevilja ett undantag från den sexveckorsperiod som anges i punkt I.3 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2006/138/EG (EUT L 384, 29.12.2006, s. 92).

[2] EGT L 28, 3.2.2000, s. 38. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/65/EG (EUT L 25, 30.1.2003, s. 40).

[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i direktiv 2000/91/EG skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Danmark och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 30 januari 2007.

På rådets vägnar

P. STEINBRÜCK

Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT 2009/938/EU

av den 7 december 2009

om bemyndigande för Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 167 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av direktiv 2006/112/EG[1], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets beslut 2007/133/EG[2] och med avvikelse från artikel 167 i direktiv 2006/112/EG fick Konungariket Sverige (nedan kallat Sverige) och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat Förenade kungariket) tillstånd att skjuta upp avdragsrättens inträde i fråga om mervärdesskatt till den tidpunkt skatten betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster för sådana beskattningsbara personer som använder en frivillig ordning som innebär att mervärdesskatten på deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artikel 66 b i det direktivet blir utkrävbar när de mottar betalningen för varorna eller tjänsterna (ordningen med redovisning enligt kontantprincipen). För att få omfattas av denna ordning får deras årsomsättning för Sveriges del inte överskrida 3 miljoner svenska kronor och för Förenade kungarikets del 1,35 miljoner brittiska pund.

(2) I skrivelser som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 3 mars 2009 respektive den 15 januari 2009 ansökte Sverige och Förenade kungariket om tillstånd att förlänga denna särskilda avvikande åtgärd. Förenade kungariket begärde också att taket för årsomsättning enligt denna ordning skulle höjas till 1,5 miljoner brittiska pund.

(3) I skrivelser av den 9 juli 2009 överlämnade kommissionen, enligt artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG, Sveriges och Förenade kungarikets ansökningar till de övriga medlemsstaterna. I skrivelser av den 13 juli 2009 underrättade kommissionen Sverige och Förenade kungariket om att den hade alla uppgifter den ansåg vara nödvändiga för att behandla ärendet.

(4) Ordningen med redovisning enligt kontantprincipen utgör en förenklad och frivillig ordning som riktas till småföretag som inte omfattas av skattebefrielse. Enligt denna ordning kan dessa beskattningsbara personer använda en enkel regel grundad på vilka datum de betalar de utgifter som ligger till grund för ingående mervärdesskatt respektive när de får betalt för sina utgående transaktioner, för att fastställa vid vilka tidpunkter de måste utöva rätten att dra av mervärdesskatt och betala skatt till staten. Ordningen utgör således för dessa beskattningsbara personer en förenkling som dessutom kan ge dem en likviditetsfördel.

(5) Den 28 januari 2009 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG avseende faktureringsregler och en möjlighet för samtliga medlemsstater att skjuta upp tidpunkten för rätten att dra av mervärdesskatt till den tidpunkt den betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster, för sådana beskattningsbara personer vars årsomsättning inte överskrider en viss nivå – som medlemsstaterna får fastställa till högst 2 miljoner EUR – och vilka därigenom omfattas av en frivillig ordning enligt vilken mervärdesskatt på deras utgående transaktioner inte blir utkrävbar förrän de mottagit betalning för dessa transaktioner.

(6) Den särskilda avvikande åtgärden i fråga påverkar inte Sveriges och Förenade kungarikets inkomster från mervärdesskatt i det sista konsumtionsledet och har inga effekter på unionens egna medel från mervärdesskatt.

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUT L 57, 24.2.2007, s. 12.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artikel 167 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Sverige och Förenade kungariket att för sådana beskattningsbara personer som avses i andra stycket skjuta upp tidpunkten för avdragsrättens inträde i fråga om mervärdesskatt till den tidpunkt då skatten betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster.

De beskattningsbara personerna ska ha valt att omfattas av en ordning som innebär att mervärdesskatten på deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster blir utkrävbar när de mottar betalning för dessa varor och tjänster. Enligt denna ordning får deras årsomsättning inte överskrida 3 miljoner svenska kronor för Sveriges del och 1,5 miljoner brittiska pund för Förenade kungarikets del.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2010 fram till den första tillämpningsdagen för ett direktiv som ger medlemsstaterna tillstånd att skjuta upp avdragsrättens inträde i fråga om mervärdesskatt till den tidpunkt skatten betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster, för sådana beskattningsbara personer vars årsomsättning inte överskrider en viss nivå och som därigenom omfattas av en frivillig ordning som innebär att skatten på deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster blir utkrävbar när de mottar betalning för dessa varor och tjänster. I alla händelser ska detta beslut tillämpas längst till och med den 31 december 2012.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2009.

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2008/9/EG

av den 12 februari 2008

om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Avsevärda problem uppstår för såväl företag som medlemsstaternas administrativa myndigheter genom de genomförandebestämmelser som fastställs i rådets direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium[3].

(2) De förfaranden som fastställs i det direktivet bör ändras i fråga om de tidsfrister inom vilka företagen måste underrättas om beslut om ansökningar om återbetalning. Samtidigt bör det föreskrivas att även företagen måste lämna svar inom fastställda tidsperioder. Vidare bör förfarandet förenklas och moderniseras på så sätt att modern teknik får användas.

(3) Det nya förfarandet bör stärka företagens ställning eftersom medlemsstaterna ska vara skyldiga att betala ränta om återbetalningen görs för sent och företagens rätt att överklaga kommer att förstärkas.

(4) I syfte att öka klarheten och förbättra läsbarheten bör den befintliga bestämmelsen om tillämpningen av direktiv 79/1072/EEG i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[4] nu tas in i det här direktivet.

(5) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens

omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(6) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[5] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(7) För tydlighetens skull bör direktiv 79/1072/EEG därför upphävas förutsatt att nödvändiga övergångsåtgärder vidtas i fråga om återbetalningsansökningar som lämnas in före den 1 januari 2010.

[1] EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 122.]
[2] EUT C 28, 3.2.2006, s. 86.
[3] EGT L 331, 27.12.1979, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).
[4] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/75/EG (EUT L 346, 29.12.2007, s. 13).
[5] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs närmare regler för återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 170 i direktiv 2006/112/EG till beskattningsbara personer som uppfyller villkoren i artikel 3 utan att vara etablerade i den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 2

I detta direktiv avses med:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten:* en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten men som är etablerad inom en annan medlemsstats territorium.

2. *återbetalande medlemsstat:* den medlemsstat i vilken mervärdesskatten har debiterats den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten för varor som har levererats eller tjänster som har tillhandahållits till honom av en annan beskattningsbar person i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat.

3. *återbetalningsperiod:* den period enligt artikel 16 som återbetalningsansökan gäller.

4. *återbetalningsansökan:* en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt som i den återbetalande medlemsstaten har debiterats den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten för varor som har levererats eller tjänster som har tillhandahållits till honom av en annan beskattningsbar person i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat.

5. *sökande:* den beskattningsbara person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten som lämnar en återbetalningsansökan.

Artikel 3

Detta direktiv ska tillämpas på varje beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten som uppfyller följande villkor:

a) Under återbetalningsperioden har personen, inom den återbetalande medlemsstatens territorium, varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe från vilket affärstransaktioner genomförts, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, inte heller varit bosatt eller stadigvarande vistats där.

b) Under återbetalningsperioden har personen inte levererat några varor eller tillhandahållit några tjänster som anses ha levererats eller tillhandahållits i den återbetalande medlemsstaten, med undantag för följande transaktioner:

i) Tillhandahållande av transporttjänster och stödtjänster till dessa, vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 eller 160 i direktiv 2006/112/EG.

ii) Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster till en person som är skyldig att betala mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 4

Detta direktiv ska inte tillämpas på

a) mervärdesskatt som fakturerats felaktigt enligt den återbetalande medlemsstatens lagstiftning,

b) mervärdesskatt som fakturerats för sådan leverans av varor som ska eller får undantas från skatteplikt enligt artikel 138 eller artikel 146.1 b i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 5

Varje medlemsstat ska till en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten återbetala mervärdesskatt som debiterats för varor som levererats eller tjänster som tillhandahållits till honom av andra beskattningsbara personer i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat, i den mån varorna och tjänsterna används för följande transaktioner:

a) Transaktioner som avses i artikel 169 a och b i direktiv 2006/112/EG.

b) Transaktioner till en person som i enlighet med artiklarna 194–197 och 199 i direktiv 2006/112/EG, så som dessa tillämpas i den återbetalande medlemsstaten, är skyldig att betala mervärdesskatt.

Utan att det påverkar artikel 6 ska vid tillämpningen av detta direktiv rätten till en återbetalning av ingående skatt fastställas i enlighet med direktiv 2006/112/EG, så som detta tillämpas i den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 6

För att vara berättigad till en återbetalning i den återbetalande medlemsstaten måste en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten utföra transaktioner som medför rätt till avdrag i etableringsmedlemsstaten.

När en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten, i den medlemsstat där han är etablerad utför både transaktioner som medför rätt till avdrag och transaktioner som inte medför rätt till avdrag i den medlemsstaten, får bara en sådan del av den mervärdesskatt som kan återbetalas enligt artikel 5 återbetalas av den återbetalande medlemsstaten som hänför sig till de förstnämnda transaktionerna i enlighet med artikel 173 i direktiv 2006/112/EG såsom den tillämpas i etableringsmedlemsstaten.

Artikel 7

För att erhålla återbetalning av mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten på elektronisk väg rikta en återbetalningsansökan till den medlemsstaten och inkomma med denna till den medlemsstat där han är etablerad via den elektroniska portal som ska inrättas av den medlemsstaten.

Artikel 8

1. Återbetalningsansökan ska innehålla följande information:

a) Sökandens namn och fullständiga adress.

b) En adress för kontakt på elektronisk väg.

c) En beskrivning av sökandens affärsverksamhet för vilken varorna och tjänsterna förvärvats.

d) Den återbetalningsperiod ansökan avser.

e) En förklaring från sökanden om att denne inte har levererat varor eller tillhandahållit tjänster som anses ha levererats eller tillhandahållits i den återbetalande medlemsstaten under återbetalningsperioden med undantag av sådana transaktioner som avses i artikel 3 b i och ii.

f) Sökandens registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer.

g) Uppgifter om bankkonto, inbegripet IBAN- och BIC-koder.

2. Utöver den information som anges i punkt 1 ska återbetalningsansökan för varje återbetalande medlemsstat och för varje faktura eller importdokument innehålla följande uppgifter:

a) Varu- eller tjänsteleverantörens namn och fullständiga adress.

b) Utom i fråga om import, varu- eller tjänsteleverantörens registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som tilldelats av den återbetalande medlemsstaten i enlighet med artiklarna 239 och 240 i direktiv 2006/112/EG.

c) Utom i fråga om import, prefixet för den återbetalande medlemsstaten i enlighet med artikel 215 i direktiv 2006/112/EG.

d) Fakturans eller importdokumentets datum och nummer.

e) Beskattningsunderlaget och mervärdesskattebeloppet uttryckta i den återbetalande medlemsstatens valuta.

f) Det avdragsgilla mervärdesskattebeloppet beräknat i enlighet med artikel 5 och artikel 6 andra stycket, uttryckt i den återbetalande medlemsstatens valuta.

g) I förekommande fall, den avdragsgilla andel som beräknats enligt artikel 6, uttryckt i procent.

h) De förvärvade varornas och tillhandahållna tjänsternas art, beskrivna enligt koderna i artikel 9.

Artikel 9

1. I återbetalningsansökan ska de förvärvade varornas och tjänsternas art beskrivas med följande koder:

1. = Bränsle.

2. = Hyra av transportmedel.

3. = Utgifter med anknytning till transportmedel (bortsett från de varor och tjänster som hänförs till kod 1 eller 2).

4. = Vägtullar och vägavgifter.

5. = Utgifter för resor, såsom passageraravgift för taxi och kollektivtrafik.

6. = Logi.

7. = Mat, dryck och restaurangtjänster.

8. = Inträdesavgifter till mässor och utställningar.

9. = Utgifter för lyxartiklar, underhållning och representation.

10. = Övrigt.

Om kod 10 används ska de levererade varornas och tillhandahållna tjänsternas art anges.

2. Den återbetalande medlemsstaten får kräva att sökanden lämnar ytterligare elektronisk kodad information avseende var och en av koderna i punkt 1, i den utsträckning sådan information behövs på grund av begränsningar av avdragsrätten enligt direktiv 2006/112/EG så som detta tillämpas i den återbetalande medlemsstaten eller för tillämpningen av ett relevant undantag som beviljats den återbetalande medlemsstaten enligt artiklarna 395 eller 396 i det direktivet.

Artikel 10

Den återbetalande medlemsstaten får utan att det påverkar en begäran om information enligt artikel 20 begära att sökanden på elektronisk väg lämnar en kopia av fakturan eller importdokumentet tillsammans med återbetalningsansökan, om det beskattningsbara beloppet på en faktura eller ett importdokument uppgår till 1 000 EUR eller mer eller motsvarande belopp i nationell valuta. Om fakturan avser bränsle ska minimibeloppet vara 250 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Artikel 11

Den återbetalande medlemsstaten får kräva att sökanden lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av de harmoniserade

koder som fastställts i enlighet med artikel 34a.3 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1798/2003[1].

[1] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.]

[Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Artikel 12

Den återbetalande medlemsstaten får ange vilket eller vilka språk som ska användas av sökanden när denne lämnar information i ansökan om återbetalning eller eventuell ytterligare information.

Artikel 13

Om den avdragsgilla andelen justeras enligt artikel 175 i direktiv 2006/112/EG efter det att återbetalningsansökan har lämnats in ska sökanden korrigera det belopp som sökts eller som redan har återbetalats.

Korrigeringen ska göras under kalenderåret efter den ifrågavarande återbetalningsperioden i en återbetalningsansökan, eller, om sökanden inte lämnar någon återbetalningsansökan under det kalenderåret, genom inlämnande av en särskild anmälan via den elektroniska portal som inrättats av den medlemsstat där sökanden är etablerad.

Artikel 14

1. Återbetalningsansökan ska avse

a) köp av varor eller tjänster som har fakturerats under återbetalningsperioden, förutsatt att skatten har blivit utkrävbar före eller vid tidpunkten för faktureringen, eller för vilka skatten har blivit utkrävbar under återbetalningsperioden, under förutsättning att köpen har fakturerats innan skatten blivit utkrävbar,

b) import av varor under återbetalningsperioden.

2. Utöver de transaktioner som avses i punkt 1 får återbetalningsansökan även avse fakturor eller importdokument som inte omfattas av tidigare återbetalningsansökningar och som gäller transaktioner som genomförts under kalenderåret i fråga.

Artikel 15

1. Återbetalningsansökan ska lämnas in till etableringsmedlemsstaten senast den 30 september kalenderåret efter återbetalningsperioden. Återbetalningsansökan ska anses ingiven endast om sökanden har lämnat samtliga de uppgifter som krävs enligt artiklarna 8, 9 och 11. *(2008/9/EG)*

Återbetalningsansökningar som avser återbetalningsperioder under 2009 ska lämnas in till etableringsmedlemsstaten senast den 31 mars 2011. *(2010/66/EU)*

2. Etableringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål skicka en elektronisk bekräftelse till sökanden. *(2008/9/EG)*

Artikel 16

Återbetalningsperioden ska inte vara längre än ett kalenderår eller kortare än tre kalendermånader. Återbetalningsansökningar får dock avse en period som är kortare än tre månader om perioden utgör återstoden av ett kalenderår.

Artikel 17

Om återbetalningsansökan avser en återbetalningsperiod som är kortare än ett kalenderår, men inte kortare än tre månader, får det mervärdesskattebelopp för vilket ansökan görs inte vara mindre än 400 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Om återbetalningsansökan avser en återbetalningsperiod på ett kalenderår eller återstoden av ett kalenderår, får mervärdesskattebeloppet inte vara mindre än 50 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Artikel 18

1. Etableringsmedlemsstaten ska inte vidarebefordra ansökan till den återbetalande medlemsstaten om sökanden under återbetalningsperioden i etableringsmedlemsstaten

a) inte är en beskattningsbar person för mervärdesskatt,

b) endast utför leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 374–377, 378.2 a, 379.2 eller 380–390 i direktiv 2006/112/EG eller bestämmelser som medför identiska undantag från skatteplikt i 2005 års anslutningsakt är undantagna från skatteplikt utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet,

c) omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 284, 285, 286 och 287 i direktiv 2006/112/EG, eller

d) omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning för jordbrukare enligt artiklarna 296–305 i direktiv 2006/112/EG.

2. Etableringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg underrätta sökanden om det beslut den har fattat enligt punkt 1.

Artikel 19

1. Den återbetalande medlemsstaten ska på elektronisk väg utan dröjsmål underrätta sökanden om vilket datum ansökan inkom.

2. Den återbetalande medlemsstaten ska meddela sökanden sitt beslut att bifalla eller avslå ansökan inom fyra månader från det att denna inkom till den medlemsstaten.

Artikel 20

1. Om den återbetalande medlemsstaten anser att den inte har all relevant information som behövs för ett beslut i fråga om hela eller en del av återbetalningsansökan, får denna inom den fyramånadersperiod som avses i artikel 19.2 på elektronisk väg begära ytterligare information från bland annat sökanden eller etableringsmedlemsstaten. Om den ytterligare informationen begärs från en annan person än sökanden eller den behöriga myndigheten i en medlemsstat får framställningen göras på elektronisk väg endast om mottagaren av den har tillgång till sådana medel.

Den återbetalande medlemsstaten får vid behov begära in kompletterande ytterligare information.

Den information som begärs i enlighet med denna punkt får omfatta inlämnande av originalet eller en kopia av den berörda fakturan eller importdokumentet, om den återbetalande medlemsstaten hyser rimliga tvivel rörande giltigheten eller riktigheten av en viss fordran. I så fall ska tröskelbeloppen i artikel 10 inte gälla.

2. Den återbetalande medlemsstaten ska ges tillgång till den information som har begärts enligt punkt 1 inom en månad från det att begäran inkom till mottagaren.

Artikel 21

Om den återbetalande medlemsstaten begär ytterligare information ska denna meddela sökanden sitt beslut att bifalla eller avslå återbetalningsansökan inom två månader från det att den begärda informationen inkom eller, om den inte har fått svar på sin begäran, inom två månader efter det att den tidsfrist som anges i artikel 20.2 löpt ut. Den tillgängliga tidsfristen för beslutsfattandet avseende hela eller en

del av återbetalningsansökan ska dock alltid vara minst sex månader räknat från den dag återbetalningsansökan mottogs av den återbetalande medlemsstaten.

Om den återbetalande medlemsstaten begär kompletterande ytterligare information ska denna meddela sökanden sitt beslut i fråga om hela eller en del av återbetalningsansökan inom åtta månader från det att återbetalningsansökan mottogs av den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 22

1. Om återbetalningsansökan bifalls ska den återbetalande medlemsstaten betala det beviljade beloppet senast inom 10 arbetsdagar från den dag som tidsfristen i artikel 19.2 löpte ut eller, om ytterligare information eller kompletterande ytterligare information har begärts, från den dag som tidsfristerna i artikel 21 löpte ut.

2. Återbetalningen ska utbetalas i den återbetalande medlemsstaten eller, på sökandens begäran, i en annan medlemsstat. I det senare fallet ska den återbetalande medlemsstaten dra av de bankavgifter som tagits ut för överföringen från det belopp som ska utbetalas till sökanden.

Artikel 23

1. Om återbetalningsansökan avslås helt eller delvis, ska den återbetalande medlemsstaten underrätta sökanden om avslagsbeslutet åtföljt av skälen för detta.

2. Sökanden får överklaga beslutet att avslå återbetalningsansökan hos behöriga myndigheter i den återbetalande medlemsstaten på de villkor och inom de tidsfrister som gäller för överklaganden i fråga om återbetalningsansökningar från personer som är etablerade i denna medlemsstat.

Om underlåtenhet av den återbetalande medlemsstaten att inom de i detta direktiv fastställda tidsfristerna fatta ett beslut om återbetalningsansökan enligt dess lagstiftning varken betraktas som bifall eller avslag, ska de administrativa eller rättsliga förfaranden som i en sådan situation är tillgängliga för beskattningsbara personer som är etablerade i denna medlemsstat på motsvarande sätt vara tillgängliga för sökanden. Om sådana förfaranden saknas ska underlåtenhet att fatta ett beslut om återbetalningsansökan inom den fastställda tidsfristen anses som ett avslag.

Artikel 24

1. Om en återbetalning har erhållits på ett bedrägligt eller annars oriktigt sätt, ska den behöriga myndigheten i den återbetalande medlems-

staten – utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om ömsesidigt bistånd vid indrivning av mervärdesskatt – utan dröjsmål driva in de felaktigt utbetalade beloppen samt eventuella sanktionsavgifter och räntor i enlighet med det förfarande som tillämpas i den återbetalande medlemsstaten.

2. Om en administrativ sanktionsavgift eller ränta har påförts men inte betalats, får den återbetalande medlemsstaten uppskjuta ytterligare återbetalning till den berörda beskattningsbara personen med maximalt det obetalda beloppet.

Artikel 25

Den återbetalande medlemsstaten ska beakta, i form av en ökning eller minskning av det belopp som ska återbetalas, de korrigeringar som gjorts vad gäller en tidigare återbetalningsansökan enligt artikel 13 eller, om en särskild anmälan lämnas, i form av en särskild utbetalning eller indrivning.

Artikel 26

Den återbetalande medlemsstaten ska betala ränta till sökanden på det belopp som ska återbetalas till denne, om återbetalningen sker efter det sista datum för betalning enligt artikel 22.1.

Om sökanden inte lämnar in den begärda ytterligare informationen eller den kompletterande ytterligare informationen till den återbetalande medlemsstaten inom fastställda tidsfrister ska första stycket inte tillämpas. Detsamma gäller till dess att den återbetalande medlemsstaten har mottagit de dokument som enligt artikel 10 ska lämnas på elektronisk väg.

Artikel 27

1. Ränta ska beräknas från och med dagen efter den dag som är sista dagen för återbetalning enligt artikel 22.1 till den dag återbetalningen faktiskt görs.

2. Räntesatsen ska vara densamma som den nationella räntesats som tillämpas för återbetalningar av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som är etablerade i den återbetalande medlemsstaten enligt nationell lagstiftning i denna medlemsstat.

Om ingen ränta ska betalas enligt nationell rätt vad gäller återbetalningar till etablerade beskattningsbara personer, ska den ränta som ska betalas vara densamma som den ränta eller jämförlig avgift som den återbetalande medlemsstaten tillämpar för försenade betalningar av mervärdesskatt från beskattningsbara personer.

Artikel 28

1. Detta direktiv ska tillämpas på återbetalningsansökningar som lämnas in efter den 31 december 2009.

2. Direktiv 79/1072/EEG upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2010. Bestämmelserna i direktivet ska emellertid fortsätta att vara tillämpliga på återbetalningsansökningar som lämnats in före den 1 januari 2010.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv utom för återbetalningsansökningar som lämnats in före den 1 januari 2010.

Artikel 29

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2010. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 30

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 31

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 februari 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

Förteckning över ändringar i rådets direktiv 2008/9/EG

RÅDETS DIREKTIV 2010/66/EU

av den 14 oktober 2010

om ändring av direktiv 2008/9/EG om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat[3] tillämpas på återbetalningsansökningar som lämnas in efter den 31 december 2009.

(2) För att tillämpa direktiv 2008/9/EG är medlemsstaterna skyldiga att utveckla elektroniska portaler genom vilka beskattningsbara personer som är etablerade i en medlemsstat kan lämna in ansökningar om återbetalning av mervärdesskatt som uppstått i en medlemsstat där de inte är etablerade. De elektroniska portalerna borde ha varit operationella från och med den 1 januari 2010.

(3) Ett antal allvarliga förseningar och vissa tekniska problem har påverkat utvecklingen och driften av de elektroniska portalerna i ett begränsat antal medlemsstater, vilket har gjort det omöjligt att lämna in vissa återbetalningsansökningar i tid. Enligt direktiv 2008/9/EG

ska återbetalningsansökningar lämnas in till etableringsmedlemsstaten senast den 30 september kalenderåret efter återbetalningsperioden. Med tanke på den tidsfristen och på att vissa elektroniska portaler inte var operationella har flera beskattningsbara personer varit oförmögna att utnyttja sin rätt att dra av mervärdesskatt på utgifter som gjorts under 2009. Tidsfristen bör därför undantagsvis förlängas till den 31 mars 2011 för ansökningar som avser återbetalningsperioder under 2009.

(4) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[4] uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(5) För att säkerställa att beskattningsbara personer inte behöver hålla tidsfristen den 30 september 2010 för ansökningar som gäller återbetalningsperioder under 2009 bör detta direktiv tillämpas från och med den 1 oktober 2010.

(6) Direktiv 2008/9/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] Yttrandet avgivet den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] Yttrandet avgivet den 15 september 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3] EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.
[4] EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 15.1 i direktiv 2008/9/EG ska följande stycke läggas till: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 oktober 2010. De ska genast underrätta kommissionen om detta

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 oktober 2010.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 14 oktober 2010.

På rådets vägnar

J. SCHAUVLIEGE

Ordförande

RÅDETS TRETTONDE DIREKTIV 86/560/EEG

av den 17 november 1986

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR UTFÄRDAT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskaperna, särskilt artiklarna 99 och 100 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[1], särskilt artikel 17.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[2],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[3],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[4], och

med beaktande av följande:

I artikel 8 i direktiv 79/1072/EEG[5] om regler för återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga som inte är etablerade i landets territorium föreskrivs att medlemsstaterna vad gäller skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium får vägra återbetalning eller sätta särskilda villkor.

Det finns behov av att säkerställa en harmonisk utveckling av handelsrelationerna mellan gemenskapen och tredje land på grundval av direktiv 79/1072/EEG och samtidigt ta hänsyn till de varierande situationerna i olika länder utanför gemenskapen.

Vissa former av skatteflykt och skatteundandragande bör förhindras.

[1] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1
[2] EGT nr C 223, 27.8.1982, s. 5 och EGT nr C 196, 23.7.1983, s. 6
[3] EGT nr C 161, 20.6.1983, s. 111
[4] EGT nr C 176, 4.7.1983, s. 22
[5] EGT nr L 331, 27.12.1979, s. 11

HÄRMED FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv används nedanstående beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *skattskyldig person som inte är etablerad i gemenskapens territorium*: en skattskyldig person enligt artikel 4.1 i direktiv 77/388/EEG som under den tidsrymd som avses i artikel 3.1 i det här direktivet varken har haft sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast driftställe varifrån verksamheten har bedrivits i gemenskapens territorium, eller i avsaknad härav sin bosättning eller stadigvarande hemvist där och som under perioden inte har tillhandahållit några varor eller tjänster som skall anses ha tillhandahållits i den medlemsstat som avses i artikel 2, med undantag av

a) transporttjänster och anknytande tjänster som är undantagna från skatteplikt enligt artikel 14.1 i, artikel 15 eller artikel 16.1 B, C och D i direktiv 77/388/EEG,

b) tjänster i sådana fall då betalningsskyldighet för skatten uteslutande åvilar den åt vilken tjänsten tillhandahållits, i enlighet med artikel 21.1 b i direktiv 77/388/EEG.

2. *gemenskapens territorium*: de medlemsstaters territorier där direktiv 77/388/EEG är tillämpligt.

Artikel 2

1. Utan hinder av artiklarna 3 och 4 skall varje medlemsstat till skattskyldiga som inte är etablerade i gemenskapens territorium på nedan angivna villkor återbetala all mervärdeskatt som debiterats för tjänster som utförts åt honom eller lös egendom som tillhandahållits honom i landet av andra skattskyldiga personer eller som debiterats på grund av varuimport till landet, i den mån varorna eller tjänsterna används för de transaktioner som avses i artikel 17.3 a och b i direktiv 77/388/EEG eller för tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 1.1 b i det här direktivet.

2. Medlemsstaterna får göra återbetalning enligt punkt 1 beroende av att motsvarande fördelar vad gäller omsättningsskatter beviljas av tredje land.

3. Medlemsstaterna får kräva att en skatterepresentant utses.

Artikel 3

1. Återbetalning enligt artikel 2.1 görs på ansökan av den skattskyldige. Medlemsstaterna skall bestämma reglerna för att ge in sådana ansökningar, däribland tidsfrister för detta, vilken period ansökningarna skall avse, vilken myndighet som är behörig att ta emot dem och det minsta belopp en ansökan får avse. De skall bestämma reglerna för hur återbetalning skall ske, inbegripet tidsfristen för detta. De skall på den sökande lägga de skyldigheter som är nödvändiga för att man skall kunna avgöra om ansökan är berättigad och förebygga bedrägeri, särskilt skyldighet för den sökande att visa att han är näringsidkare enligt artikel 4.1 i direktiv 77/388/EEG. Den sökande måste i en skriftlig förklaring intyga att han inte har utfört någon transaktion som inte uppfyller villkoren i artikel 1.1 i detta direktiv.

2. Återbetalning får inte ske på villkor som är gynnsammare än de som gäller för skattskyldiga personer i gemenskapen.

Artikel 4

1. Rätt till återbetalning enligt detta direktiv skall bedömas i enlighet med artikel 17 i direktiv 77/388/EEG såsom detta tillämpas i den medlemsstat där återbetalning sker.

2. Medlemsstaterna får dock undanta vissa utgifter och göra återbetalning beroende av ytterligare villkor.

3. Detta direktiv skall inte gälla tillhandahållande av varor som är eller kan vara undantagna enligt artikel 15 punkt 2 i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1988. Direktivet skall gälla endast ansökningar om återbetalning av mervärdeskatt som påförts köp av varor eller tjänster som fakturerats, eller import som skett, den dagen eller senare.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de centrala bestämmelser de inför i sin lagstiftning på det område som omfattas av detta direktiv och om sitt utnyttjande av den möjlighet som anges i artikel 2.2. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 6

Inom tre år från den dag som avses i artikel 5 skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna, lämna rådet och Europaparlamentet en rapport om detta direktivs tillämpning, särskilt vad gäller artikel 2.2.

Artikel 7

Från och med den dag då detta direktiv genomförs och under alla omständigheter senast den dag som nämns i artikel 5 skall artikel 17.4 sista meningen i direktiv 77/388/EEG och artikel 8 i direktiv 79/1072/EEG upphöra att gälla i varje medlemsstat.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 17 november 1986.

På rådets vägnar

N. LAWSON

Ordförande

Upphävda författningar

I det följande finns EU-rättslig lagstiftning om mervärdesskatt som upphävts under 2004 eller senare.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 218/92

av den 27 januari 1992 ***(Upphävd den 1 januari 2004)***

om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

med beaktande av följande:

Inrättandet av den inre marknaden i enlighet med fördragets artikel 8a kräver att det skapas ett område utan inre gränser inom vilket den fria rörligheten av varor, personer, tjänster och kapital är säkerställd. Den inre marknaden kräver vidare förändringar i lagstiftningen om mervärdesskatt såsom föreskrivs i fördragets artikel 99.

För att undvika förlust av skatteintäkter för medlemsstaterna måste de åtgärder för harmonisering av skatterna som vidtas för att komplettera den inre marknaden och under övergångsperioden innefatta upprättandet av ett gemensamt system för informationsutbyte mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter om transaktioner inom gemenskapen.

För att medge avskaffandet av fiskala kontroller vid de inre gränserna i enlighet med de mål som ställs upp i fördragets artikel 8a måste det övergångssystem för mervärdesskatt som införts genom direktiv 91/680/EEG[4], om ändring av direktiv 77/388/EEG[5], genomföras effektivt utan risk för bedrägeri och annan oredlighet som skulle kunna förorsaka snedvridningar av konkurrensen.

Denna förordning föreskriver ett gemensamt system för informationsutbyte om transaktioner inom gemenskapen, ett system som kompletterar direktiv 77/799/EEG[6], senast ändrat genom direktiv 79/1070/EEG[7], och är avsett för skatteändamål.

Medlemsstaterna bör förse kommissionen med sådan information om mervärdesskatt som kan vara av intresse på gemenskapsnivå.

Upprättandet av ett gemensamt system för administrativt samarbete kan påverka enskilda personers rättsliga ställning, särskilt på grund av informationsutbytet om deras skattemässiga ställning.

Det är nödvändigt att se till att det i bestämmelserna som rör övervakningen av indirekta skatter råder balans mellan myndigheternas behov av effektiv övervakning och de administrativa bördor som läggs på skattesubjekten.

Ett sådant system kräver inrättandet av en ständig kommitté för administrativt samarbete.

Medlemsstaterna och kommissionen måste inrätta ett effektivt system för elektronisk lagring och överföring av vissa uppgifter i mervärdesskattekontrollsyfte.

För att skydda medborgares och företags grundläggande rättigheter är det nödvändigt att vidta åtgärder för att hindra att information, som överlämnas som ett led i ett sådant samarbete, röjs för obehöriga personer. Den myndighet som tar emot sådan information bör därför inte utan tillstånd från den uppgiftslämnande myndigheten använda denna för andra syften än skatteändamål eller för att underlätta rättsliga åtgärder vid underlåtelse att följa skattelagstiftningen i berörda medlemsländer. Den mottagande myndigheten måste också förse sådan information med samma grad av insynsskydd som den åtnjöt i den medlemsstat som lämnade ut den, om den senare så begär.

Medlemsstaterna och kommissionen måste samarbeta om den kontinuerliga analysen av samarbetsförfaranden och utväxla erfarenheter inom områdena i fråga, med syfte att förbättra dessa förfaranden och utforma lämpliga gemenskapsregler.

[1] EGT Nr C 187, 27.7.1990, s. 23 och EGT Nr C 131, 22.5.1991, s. 5]
[2] EGT Nr C 328, 24.12.1990, s. 265. Yttrandet avgivet den 17 januari 1992, ännu inte publicerat i EGT
[3] EGT Nr C 332, 31.12.1990, s. 124
[4] EGT Nr L 376, 31.12.1991, s. 1
[5] EGT Nr L 145, 13.6.1977, s. 1
[6] EGT Nr L 336, 27.12.1977, s. 15
[7] EGT Nr L 331, 27.12.1979, s. 8

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning fastställer villkoren under vilka de administrativa myndigheterna i medlemsstaterna, som ansvarar för tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen, skall samarbeta med varandra och med

kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning iakttas. *(EEG nr 218/92)*

I detta syfte fastställer den förfaranden för utbyte av information på elektronisk väg om mervärdesskatt vid transaktioner inom gemenskapen och vid tillhandahållanden av tjänster på elektronisk väg enligt den särskilda ordning som anges i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG samt för allt ytterligare informationsutbyte samt, när det gäller tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. *(EG nr 792/2002)*

> *Intill den 1 juli 2003 hade artikel 1 andra stycket följande lydelse:*
> I detta syfte fastställer den förfaranden för utbyte av information på elektronisk väg om mervärdesskatt vid transaktioner inom gemenskapen, liksom varje därpå följande utbyte av information mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. *(EEG nr 218/92)*

Artikel 2

1. I denna förordning avses med

- *behörig myndighet*: den myndighet som har utsetts till korrespondent enligt punkt 2,

- *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet i en medlemsstat som begär biträde,

- *tillfrågad myndighet*: den behöriga myndighet i en medlemsstat till vilken en begäran om biträde ställs,

- *person*:
  - fysisk person,
  - juridisk person,
  - där gällande lagstiftning så medger, sådan sammanslutning av personer som tillerkänns befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning

- *att medge åtkomst*: att medge åtkomst till den relevanta databasen och tillhandahålla data på elektronisk väg,

- *registreringsnummer för mervärdesskatt:* det nummer som föreskrivs i artikel 22.1 c–e i direktiv 77/388/EEG,

- *transaktioner inom gemenskapen:* tillhandahållande av varor och tjänster inom gemenskapen, såsom de definieras i denna punkt,

- *tillhandahållande av varor inom gemenskapen:* varje tillhandahållande av varor som måste uppges i den sammanställning som

föreskrivs i artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG, *(EEG nr 218/92)*

– *tillhandahållande av tjänster inom gemenskapen:* varje tillhandahållande av tjänster som omfattas av artikel 28b C, D, E eller F i direktiv 77/388/EEG. *(EG nr 792/2002)*

– *förvärv av varor inom gemenskapen:* förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över lösöre såsom detta definieras i artikel 28a.3 i direktiv 77/388/EEG. *(EEG nr 218/92)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 2.1 nionde strecksatsen följande lydelse:
- *tillhandahållande av tjänster inom gemenskapen:* varje tillhandahållande av tjänster som täcks av artikel 28b. C, D eller E i direktiv 77/388/EEG, *(EEG nr 218/92)*

2. Varje medlemsstat skall underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de behöriga myndigheter som utsetts till korrespondenter för tillämpning av denna förordning. Dessutom skall varje medlemsstat utse ett centralt kontor med huvudansvar för kontakterna med övriga medlemsstater när det gäller administrativt samarbete. *(EEG nr 218/92)*

3. Kommissionen skall offentliggöra en lista över behöriga myndigheter i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och vid behov uppdatera denna. *(EEG nr 218/92)*

AVDELNING I

Informationsutbyte – Allmänna bestämmelser

Artikel 3

1. Skyldigheten att lämna sådant biträde som föreskrivs i denna förordning omfattar inte tillhandahållandet av uppgifter eller dokument som erhållits av de administrativa myndigheter som åsyftas i artikel 1 på begäran av en dömande myndighet.

Dock skall, i fall då det görs en begäran om biträde, sådana uppgifter och dokument tillhandahållas, så snart den dömande myndighet, till vilken hänvisning måste ske, ger sitt samtycke.

2. Denna förordning inskränker inte tillämpningen av bestämmelser i andra avtal eller dokument som avser samarbete i skattefrågor.

3. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas tillämpning av reglerna om ömsesidigt bistånd vid brottsbekämpning.

AVDELNING II

Informationsutbyte beträffande mervärdesskatt i samband med transaktioner inom gemenskapen

Artikel 4

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas i vilken den lagrar och bearbetar den information som den samlar in i enlighet med artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG. För att denna information skall kunna användas i sådana förfaranden som föreskrivs i denna förordning, skall informationen lagras i minst fem år efter utgången av det kalenderår under vilket åtkomst till informationen skulle medges.

Medlemsstaterna skall säkerställa att deras databaser hålls aktuella, kompletta och korrekta. Kriterier skall definieras i enlighet med de föreskrifter som fastslås i artikel 10 för att avgöra vilka ändringar som inte är betydelsefulla, väsentliga eller nyttiga och som därför inte behöver göras.

2. På grundval av de uppgifter som insamlats i enlighet med punkt 1 skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat omgående och utan dröjsmål från varje medlemsstat införskaffa eller få direkt tillgång till följande information:

– De registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdas av de medlemsstater som mottar informationen.

– Det sammanlagda värdet av allt tillhandahållande av varor inom gemenskapen till de personer till vilka dessa nummer har utfärdats av alla aktörer som identifierats för mervärdesskatteändamål i den medlemsstat som lämnar uppgifterna. Beloppen skall uttryckas i den uppgiftslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

3. På grundval av de uppgifter som insamlats i enlighet med punkt 1 och uteslutande för att bekämpa skattefusk skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat, närhelst den så finner nödvändigt för att kontrollera förvärv av varor inom gemenskapen, omgående och utan dröjsmål införskaffa eller få direkt tillgång till följande information:

– Registreringsnummer för mervärdesskatt för alla personer som har utfört tillhandahållanden som åsyftas i andra strecksatsen i punkt 2.

– Det sammanlagda värdet av alla sådana tillhandahållanden från varje sådan person till varje person med ett sådant registreringsnummer för mervärdesskatt som åsyftas i första strecksatsen i punkt 2. Beloppen skall uttryckas i den uppgiftslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

4. Då en medlemsstats behöriga myndighet är skyldig att medge åtkomst till information enligt denna artikel skall den, vad beträffar sådana uppgifter som åsyftas i punkterna 2 och 3, göra det inom tre månader efter utgången av det kalenderkvartal till vilket uppgifterna hänför sig. Då information tillförs en databas under de omständigheter som nämns i punkt 1 skall, utan hinder av denna regel, åtkomst till sådana uppgifter medges så snart som möjligt och i varje fall inte senare än tre månader efter utgången av det kvartal under vilket de nya uppgifterna insamlats. Villkoren för åtkomst till korrigerad information skall definieras genom det förfarande som fastställs i artikel 10.

5. Då medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att tillämpa denna artikel registrerar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att artikel 9 följs.

Artikel 5

1. Då den information som lämnats enligt artikel 4 är otillräcklig, får en medlemsstats behöriga myndighet när som helst och i särskilda fall begära ytterligare information. Den tillfrågade myndigheten skall lämna informationen så snart som möjligt och i varje fall inte senare än tre månader efter att begäran mottagits.

2. Under de omständigheter som anges i punkt 1 skall den tillfrågade myndigheten förse den ansökande myndigheten med åtminstone fakturanummer, datum och belopp som identifierar enskilda transaktioner mellan personer i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 6

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas som innehåller ett register över de personer som tilldelats registreringsnummer för mervärdesskatt i denna medlemsstat. *(EEG nr 218/92)*

2. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får när som helst direkt införskaffa eller få överförd till sig, från uppgifter som insamlats enligt artikel 4.1, bekräftelse på giltigheten av det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket en person utfört eller mottagit ett tillhandahållande av varor eller tjänster inom gemenskapen. På uttrycklig begäran skall den tillfrågade myndigheten även meddela datum för utfärdandet och, i förekommande fall, datum för upphörande av registreringsnumrets giltighet. *(EEG nr 218/92)*

3. Då så begärs skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål även uppge namn och adress på den person för vilken ett nummer har utfärdats, förutsatt att sådan information inte redan lagrats hos den ansökande myndigheten i syfte att eventuellt kunna användas vid något senare tillfälle. *(EEG nr 218/92)*

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att personer som berörs av tillhandahållanden av varor eller tjänster inom gemenskapen samt personer som tillhandahåller sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e sista strecksatsen i direktiv 77/388/EEG har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person. I enlighet med förfarandet i artikel 10 skall medlemsstaterna särskilt lämna denna information på elektronisk väg. *(EG nr 792/2002)*

> *Intill den 1 juli 2003 hade artikel 6.4 följande lydelse:*
> Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att personer som berörs av tillhandahållanden av varor eller tjänster inom gemenskapen har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person. *(EEG nr 218/92)*

5. Då medlemsstaternas behöriga myndigheter i och för tillämpningen av denna artikel registrerar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att artikel 9 följs. *(EEG nr 218/92)*

AVDELNING III

Villkor för informationsutbytet

Artikel 7

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat skall förse en ansökande myndighet i en annan medlemsstat med sådan information som anges i artikel 5.2, under förutsättning att

- antalet och arten av förfrågningar som görs av den ansökande myndigheten inom en viss tidsrymd inte lägger en oproportionerlig administrativ börda på den tillfrågade myndigheten,

- den ansökande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den kan använda för att skaffa de begärda uppgifterna, utan att riskera att det önskade resultatet inte uppnås,

- den ansökande myndigheten begär hjälp endast om den skulle kunna bistå en ansökande myndighet från en annan medlemsstat på liknande sätt.

I enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 10 och med hänsyn tagen till erfarenheterna av det nya systemet för administrativt samarbete under dess första verksamhetsår skall kommissionen, före juli 1994, framlägga allmänna kriterier för att definiera dessa åtagandens räckvidd.

2. Om en ansökande myndighet inte kan följa de allmänna bestämmelserna i punkt 1 skall den utan dröjsmål underrätta den tillfrågade

myndigheten härom, med angivande av skäl. Om en tillfrågad myndighet anser att de allmänna bestämmelserna i punkt 1 inte följs och att den därför inte är skyldig att lämna ut den begärda informationen, skall den utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten härom, med angivande av skäl. Den ansökande myndigheten och den tillfrågade myndigheten skall försöka komma överens. Om de inte kan komma överens inom en månad efter anmälan får endera myndigheten begära att ärendet prövas enligt artikel 11.

3. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av direktiv 77/799/EEG vad beträffar det informationsutbyte som nämns i artikel 5.1.

Artikel 8

Vid sådant informationsutbyte som anges i artikel 5, och då den gällande inhemska lagstiftningen i en medlemsstat föreskriver att den person som informationsutbytet gäller skall delges detta, får dessa föreskrifter fortsätta att gälla såvida inte deras tillämpning skulle skada utredningen av skatteflykt i en annan medlemsstat. I det senare fallet skall, på uttrycklig begäran från den ansökande myndigheten, den tillfrågade myndigheten avhålla sig från sådan delgivning.

Artikel 9

1. All information, oavsett form, som överlämnas i kraft av denna förordning skall underkastas sekretess. Den omfattas av tystnadsplikt och skall åtnjuta samma skydd som liknande information enligt såväl nationell lag i den mottagande medlemsstaten som motsvarande bestämmelser tillämpliga på gemenskapens myndigheter.

I vart fall får sådan information

– göras tillgänglig endast för personer som direkt sysslar med taxering, skatteindrivning eller administrativ kontroll av skatter för taxeringsändamål, eller för personer anställda av gemenskapens institutioner vars tjänst kräver att de har tillgång till den,

– därutöver dock användas i samband med sådana rättsliga eller administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen.

2. Utan hinder av punkt 1 skall dock behörig myndighet i den medlemsstat som tillhandahåller informationen medge dess användning för andra ändamål i den ansökande myndighetens medlemsstat, såvida informationer enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat får användas där för liknande ändamål.

3. Då den ansökande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten sannolikt är användbar för

behörig myndighet i en tredje medlemsstat, får den överlämna informationer till den senare efter den tillfrågade myndighetens medgivande.

AVDELNING III A

Bestämmelser om den särskilda ordningen i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG *(EG nr 792/2002)*

Artikel 9a

Följande bestämmelser skall gälla för den särskilda ordning som anges i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG. Definitionerna under A i den artikeln skall också gälla för den här avdelningen. *(EG nr 792/2002)*

Artikel 9b

1. Den information från icke-etablerade skattskyldiga personer till registreringsmedlemsstaten om när deras verksamhet inleds enligt artikel 26c B.2 andra stycket i direktiv 77/388/EEG, skall lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 10. *(EG nr 792/2002)*

2. Registreringsmedlemsstaten skall överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke-etablerade skattskyldiga personen. På samma sätt skall de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information skall överföras, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 10. *(EG nr 792/2002)*

3. Registreringsmedlemsstaten skall utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke-etablerad skattskyldig person stryks ur registret. *(EG nr 792/2002)*

Artikel 9c

1. Deklarationen med de upplysningar som anges i andra stycket i artikel 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG skall inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 10. *(EG nr 792/2002)*

2. Registreringsmedlemsstaten skall överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten senast tio dagar efter utgången av den månad då deklarationen mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklarationer skall göras i en annan nationell valuta än euron skall omvandla beloppen till euro efter den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras efter de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information skall överföras skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 10. *(EG nr 792/2002)*

3. Registreringsmedlemsstaten skall på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att kvartalsvis koppla varje inbetalning till den relevanta deklarationen. *(EG nr 792/2002)*

Artikel 9d

Bestämmelserna i artikel 4.1 skall även gälla information som har samlats in av registreringsmedlemsstaten i enlighet med artikel 26c B.2 och 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG. *(EG nr 792/2002)*

Artikel 9e

Registreringsmedlemsstaten skall se till att det belopp som de icke-etablerade skattskyldiga personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som skall erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen skall göras i nationell valuta annan än euron skall omvandla beloppen till euro efter den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras efter de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen skall ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

Om den icke-etablerade skattskyldige personen inte betalar hela sin skatt, skall registreringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som skall betalas i varje medlemsstat. Registreringsmedlemsstaten skall på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta. *(EG nr 792/2002)*

Artikel 9f

1. Medlemsstaterna skall på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 9e. *(EG nr 792/2002)*

2. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av standardskattesatsen. *(EG nr 792/2002)*

AVDELNING IV

Samråds- och samordningsförfaranden

Artikel 10

1. Kommissionen bistås av en ständig kommitté för administrativt samarbete inom mervärdesskatteområdet, nedan kallad "kommittén". Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. De åtgärder som krävs för att tillämpa artiklarna 4 och 7.1 skall vidtas i enlighet med det förfarande som fastställs i punkterna 3 och 4 i denna artikel.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommitténs yttrande skall avges av majoriteten, varvid medlemsstaternas röster viktas i enlighet med fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

4. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det inte strider mot kommitténs yttrande.

   b) Om förslaget strider mot kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

   Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget framlagts skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 11

Medlemsstaterna och kommissionen skall undersöka och utvärdera funktionen av de administrativa bestämmelser som föreskrivs i denna förordning, och kommissionen skall sammanställa medlemsstaternas vunna erfarenheter, särskilt beträffande nya former av skatteundandragande och skatteflykt, med målet att förbättra dessa bestämmelser. I det syftet skall medlemsstaterna också till kommissionen överlämna alla uppgifter rörande mervärdesskatt på transaktioner inom gemenskapen som kan vara av intresse på gemenskapsnivå.

Artikel 12

1. I frågor av bilateralt intresse får medlemsstaternas behöriga myndigheter stå i direkt kontakt med varandra. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får genom avtal tillåta myndigheter som de utsett att stå i direkt kontakt med varandra i särskilda fall eller särskilda typer av fall.

2. För tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

a) tillförsäkra en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter som nämns i artikel 1,

b) upprätta direkt samarbete mellan de myndigheter som getts särskilt bemyndigande för sådan samordning,

c) vidta lämpliga åtgärder för att se till att de bestämmelser om informationsutbyte som denna förordning föreskriver fungerar på avsett sätt.

3. Kommissionen skall så fort som möjligt till varje medlemsstats behöriga myndighet överlämna alla uppgifter som den mottar och som den har möjlighet att tillhandahålla.

AVDELNING V

Slutbestämmelser

Artikel 13

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artikel 9b och 9c fungerar senast den dag som anges i artiklarna 3.1 i direktiv 2002/38/EG. Kommissionen skall ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som behövs för att denna information skall kunna utbytas mellan

medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall ansvara för den eventuella utveckling av deras system som behövs för att denna information skall kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI. *(EG nr 792/2002)*

2. Medlemsstaterna skall avstå från all ersättning för utgifter som uppstått i samband med tillämpningen av denna förordning utom, i tillämpliga fall, expertarvoden. *(EEG nr 218/92)*

Artikel 14

1. Vartannat år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningsvillkoren för denna förordning, särskilt på grundval av de övervakningsförfaranden som föreskrivs i artikel 11.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Inget informationsutbyte enligt denna författning får äga rum före den 1 januari 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 januari 1992.

På rådets vägnar

A. MARQUES DA CUNHA

Ordförande

Förordningen har upphävts den 1 januari 2004 genom rådets förordning (EG) nr 1798/2003.

Förteckning över ändringar i rådets förordning (EEG) nr 218/92

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 792/2002

av den 7 maj 2002

om ändring för en begränsad tid av förordning (EEG) nr 218/92 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt) när det gäller ytterligare åtgärder för elektronisk handel

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för en begränsad tid av direktiv 77/388/EEG när det gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg anger ramen för beskattning av tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i gemenskapen av skattskyldiga personer som varken är etablerade eller måste registreras för skatteändamål inom gemenskapen.

(2) Konsumtionsmedlemsstaten har det grundläggande ansvaret för att säkerställa att de som inte är etablerade inom gemenskapen uppfyller sina åligganden. Därför måste sådan information som är nödvändig för att den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls elektroniskt som anges i artikel 26 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt – enhetlig beräkningsgrund[4] skall fungera, överföras till dessa medlemsstater.

(3) Det är nödvändigt att föreskriva att mervärdesskatt som skall betalas för sådana tillhandahållanden skall överföras till konton som anges av konsumtionsmedlemsstaterna.

(4) Enligt bestämmelserna i direktiv 77/388/EEG skall en icke-etablerad skattskyldig person som tillhandahåller sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e sista strecksatsen i direktivet påföra en kund som är etablerad eller bosatt inom gemenskapen mervärdesskatt, såvida han inte är övertygad om att hans kund är en skattskyldig person. Den särskilda ordning som avses i artikel 26c i direktivet gäller endast tjänster som tillhandahålls icke-skattskyldiga personer som är etablerade eller bosatta inom gemenskapen. Det framgår således klart att en icke-etablerad skattskyldig person behöver vissa uppgifter om sin kund.

(5) För detta syfte är det oftast möjligt att använda de resurser som finns i medlemsstaterna i form av elektroniska databaser som innehåller ett register över de personer för vilka ett registreringsnummer för mervärdesskatt har utfärdats i medlemsstaterna i fråga.

(6) Det är således nödvändigt att utvidga det gemensamma system för utbyte av viss information om transaktioner inom gemenskapen som föreskrivs i artikel 6 i förordning (EEG) nr 218/92[5].

(7) Bestämmelserna i förordningen skall gälla för en begränsad tidsperiod på tre år som kan förlängas av praktiska skäl, och förordning (EEG) nr 218/92 bör därför ändras i enlighet därmed för en begränsad tid.

[1] EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 63.
[2] EGT C 232, 17.8.2001, s. 202 och yttrandet av den 25 april 2002.
[3] EGT C 116, 20.4.2001, s. 59.
[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG.
[5] EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 218/92 ändras för en begränsad tid på följande sätt:

1. Artikel 1 andra stycket skall ersättas med följande: [...]

2. Artikel 2.1 nionde strecksatsen skall ersättas med följande: [...]

3. Artikel 6.4 skall ersättas med följande: [...]

4. Följande avdelning skall läggas till: [AVDELNING III A, *artikel 9a–9f*]

5. I artikel 13 skall den nuvarande texten bli punkt 2, och en ny punkt 1 skall införas med följande lydelse: [...]

Artikel 2

Artikel 1 skall tillämpas under den period som anges i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG.

Det skall inte förekomma något informationsutbyte enligt denna förordning före den 1 juli 2003.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 maj 2002.

På rådets vägnar

R. DE RATO Y FIGAREDO

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1798/2003

av den 7 oktober 2003 ***(Upphävd den 1 januari 2012)***

om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) Skatteundandragande och skatteflykt som sträcker sig över medlemsstaternas gränser leder till budgetförluster och strider mot principen om rättvis beskattning och kan framkalla en snedvridning av kapitalrörelserna och av konkurrensvillkoren. De påverkar därför den inre marknadens sätt att fungera.

(2) Kampen mot skatteundandragande inom mervärdesskattens område kräver ett nära samarbete mellan de administrativa myndigheter som i varje medlemsstat ansvarar för tillämpningen av bestämmelserna inom detta område.

(3) De åtgärder för harmonisering på skatteområdet som vidtas för att fullborda den inre marknaden bör därför innefatta upprättandet av ett gemensamt system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna, med vars hjälp medlemsstaternas administrativa myndigheter bör bistå varandra och samarbeta med kommissionen, så att det säkerställs att mervärdesskatten appliceras korrekt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinterna förvärv av varor och import av varor.

(4) Elektronisk lagring och överföring av viss information för kontroll av mervärdesskatten är absolut nödvändig för att mervärdesskattesystemet skall fungera väl.

(5) Villkoren för medlemsstaternas utbyte av och direkta tillgång till elektroniskt lagrad information i varje medlemsstat bör fastställas

klart och tydligt. Aktörerna bör ha tillgång till viss sådan information, om det krävs för att de skall kunna fullgöra sina skyldigheter.

(6) Konsumtionsmedlemsstaten har det grundläggande ansvaret för att säkerställa att de som inte är etablerade inom gemenskapen uppfyller sina åligganden. För tillämpningen av den tillfälliga särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt artikel 26c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4] – krävs det därför fastställande av regler för tillhandahållande av information och för överföring av pengar mellan identifieringsmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.

(7) Genom rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)[5] inrättades i detta syfte ett system för nära samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och mellan dessa och kommissionen.

(8) Förordning (EEG) nr 218/92 kompletterar rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning[6].

(9) Dessa båda rättsakter har visat sig effektiva men motsvarar inte längre de nya behov av administrativt samarbete som har uppstått till följd av den allt närmare integrationen av ekonomierna inom den inre marknaden.

(10) Förekomsten av två olika rättsakter för samarbete i fråga om mervärdesskatt har dessutom visat sig utgöra ett hinder mot ett effektivt samarbete mellan skatteförvaltningarna.

(11) Rättigheterna och skyldigheterna för de berörda parterna är inte tillräckligt klara. Det har därför visat sig nödvändigt att fastställa tydligare och bindande regler för samarbetet mellan medlemsstaterna.

(12) Det förekommer alltför få direkta kontakter mellan lokala och nationella kontor för skattekontroll, eftersom kommunikationen normalt sker mellan centrala kontaktkontor. Detta leder till att effektiviteten begränsas, att instrumenten för det administrativa samarbetet utnyttjas i alltför liten utsträckning och att kommunikationen tar för lång tid. Det bör därför införas bestämmelser som möjliggör mer direkta kontakter mellan organen, för att samarbetet skall bli effektivare och snabbare.

(13) Vidare är intensiteten i samarbetet otillräcklig, såtillvida att automatiskt och spontant informationsutbyte utanför systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) sker i alltför liten utsträck-

ning medlemsstaterna emellan. Informationsutbytet mellan förvaltningarna och mellan dessa och kommissionen bör göras intensivare och snabbare, så att skattefusk kan bekämpas mer effektivt.

(14) Bestämmelserna om administrativt samarbete om mervärdesskatt i förordning (EEG) nr 218/92 och direktiv 77/799/EEG bör därför slås samman och skärpas. Av tydlighetsskäl bör detta göras i ett enda nytt instrument, som ersätter förordning (EEG) nr 218/92.

(15) Denna förordning bör inte påverka andra gemenskapsåtgärder som bidrar till att bekämpa mervärdesskattefusk.

(16) I denna förordning bör begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[7] övervägas, för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet.

(17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[8].

(18) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

[1] EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 87

[2] EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 121 och 191

[3] EGT C 80, 3.4.2002, s. 76

[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/9[3]/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27)

[5] EGT L 24, 1.2.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 792/2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 1)

[6] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt

[7] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31

[8] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de administrativa myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinternt förvärv av varor och import av varor, samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta all information som kan göra det möjligt för dem att korrekt fastställa mervärdesskatten.

Vidare fastställs i denna förordning regler och förfaranden för utbyte av viss information på elektronisk väg, särskilt beträffande mervärdesskatt vid gemenskapsinterna transaktioner. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 1.1 fjärde stycket upphör att gälla den 1 januari 2015]
För den period som föreskrivs i artikel 357 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1] fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 i det direktivet samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. *(EG nr 143/2008)*

[Artikel 1.1 fjärde stycket gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster i enlighet med de särskilda ordningar som avses i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av de särskilda ordningarna, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. *(EG nr 143/2008)*

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2008/8/EG (EUT L 44, 20.2.2008, s. 11).

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 1.1 fjärde stycket följande lydelse:
För den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG[2] fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls elektroniskt i enlighet med den särskilda ordning som avses i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. *(EG nr 1798/2003)*

[2] EGT L 128, 15.5.2002, s. 41

2. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 2

[Artikel 2 inledningen upphör att gälla den 1 januari 2015]
I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges: *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 2.1 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
1. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges: *(EG nr 143/2008)*

1. *en medlemsstats behöriga myndighet*:

– i Belgien:
Le Ministre des Finances.
De Minister van financiën. *(EG nr 1798/2003)*

– i Bulgarien:
Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, *(EG nr 1791/2006)*

– i Tjeckien:
Ministerstvo financí. *(EG nr 885/2004)*

– i Danmark:
Skatteministeren.

– i Tyskland:
Bundesministerium der Finanzen. *(EG nr 1798/2003)*

– i Estland:
Maksuamet, *(EG nr 885/2004)*

– i Grekland:
Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

– i Spanien:
El Secretario de Estado de Hacienda.

– i Frankrike:
Le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie.

– i Irland:
The Revenue Commissioners.

– i Italien:
Il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali. *(EG nr 1798/2003)*

– i Cypern:
Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

– i Lettland:
Valsts ieņēmumu dienests,

– i Litauen:
Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos, *(EG nr 885/2004)*

– i Luxemburg:
L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines. *(EG nr 1798/2003)*

– i Ungern:
Adó és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája.

– i Malta:
Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi, *(EG nr 885/2004)*

– i Nederländerna:
De minister van Financiën.

– i Österrike:
Bundesminister für Finanzen. *(EG nr 1798/2003)*

– i Polen:
Minister Finansów, *(EG nr 885/2004)*

– i Portugal:
O Ministro das Finanças. *(EG nr 1798/2003)*

– i Rumänien
Agenția Națională de Administrare Fiscală, *(EG nr 1791/2006)*

– i Slovenien:
Ministrstvo za finance,

– i Slovakien:
Ministerstvo financií *(EG nr 885/2004)*

– i Finland:
Valtiovarainministeriö.
Finansministeriet.

– i Sverige:
  Chefen för Finansdepartementet.

– i Förenade kungariket:
  The Commissioners of Customs and Excise. *(EG nr 1798/2003)*

2. *centralt kontaktkontor*: det kontor som har utsetts enligt artikel 3.2, med huvudansvar för kontakter med andra medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. *(EG nr 1798/2003)*

3. *kontaktorgan*: ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret med en särskild territoriell behörighet eller ett särskilt operativt ansvar, vilket har utsetts av den behöriga myndigheten enligt artikel 3.3 för att direkt utbyta information på grundval av denna förordning. *(EG nr 1798/2003)*

4. *behörig tjänsteman*: varje tjänsteman som på grundval av denna förordning direkt kan utbyta information för vilken han har behörighet enligt artikel 3.4. *(EG nr 1798/2003)*

5. *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar. *(EG nr 1798/2003)*

6. *tillfrågad myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar. *(EG nr 1798/2003)*

7. *gemenskapsinterna transaktioner*: gemenskapsintern leverans av varor och gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster. *(EG nr 1798/2003)*

8. *gemenskapsintern leverans av varor*: leverans av varor som ska tas upp i den förteckning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 2.8 följande lydelse:*
> 8. *gemenskapsintern leverans av varor*: leverans av varor som skall tas upp i den sammanställning som avses i artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG. *(EG nr 1798/2003)*

9. *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av tjänster som ska tas upp i den förteckning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 2.9 följande lydelse:*
> 9. *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 28b C–F i direktiv 77/388/EEG. *(EG nr 1798/2003)*

10. *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten, enligt artikel 20 i direktiv 2006/112/EG, att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom. *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 2.10 följande lydelse:

10. *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom i överensstämmelse med artikel 28a.3 i direktiv 77/388/EEG. *(EG nr 1798/2003)*

11. *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som anges i artiklarna 214, 215 och 216 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 2.11 följande lydelse:

11. *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som avses i artikel 22.1 c, 22.1 d och 22.1 e i direktiv 77/388/EEG. *(EG nr 1798/2003)*

12. *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen. *(EG nr 1798/2003)*

13. *automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna mellanrum. *(EG nr 1798/2003)*

14. *strukturerat automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, allteftersom denna information blir tillgänglig. *(EG nr 1798/2003)*

15. *spontant informationsutbyte*: oregelbundet tillhandahållande av information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran. *(EG nr 1798/2003)*

16. person:

a) fysisk person,

b) juridisk person, eller

c) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning. *(EG nr 1798/2003)*

17. *ge tillträde*: tillåta att den relevanta databasen görs åtkomlig och att relevant information inhämtas på elektronisk väg. *(EG nr 1798/2003)*

18. *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel. *(EG nr 1798/2003)*

19. *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (CSI), vilken gemenskapen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 2.2 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
2. Definitionerna i artiklarna 358, 358a och 369a i direktiv 2006/112/EG ska också gälla för denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

Artikel 3

1. De myndigheter i vars namn denna förordning skall tillämpas, antingen direkt eller genom bemyndigande, skall vara de behöriga myndigheter som avses i artikel 2 punkt 1.

2. Varje medlemsstat skall utse ett enda centralt kontaktkontor, som skall tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan. Det centrala kontaktkontoret skall hålla förteckningen över dessa organ aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på de villkor som den fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning. Den kan därvid begränsa räckvidden av ett sådant utseende. Det centrala kontaktkontoret skall hålla förteckningen över dessa tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

5. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 11 och 13 skall under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

6. När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om bistånd, skall de informera det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

7. Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver en åtgärd utanför det territorium som de ansvarar för eller utanför deras verksamhetsområde, skall de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta.

I sådant fall skall den tidsfrist som avses i artikel 8 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret.

Artikel 4

1. Skyldigheten att lämna bistånd enligt denna förordning skall inte omfatta tillhandahållande av information eller handlingar som erhållits av de administrativa myndigheter som avses i artikel 1, när dessa handlar med tillstånd från eller på begäran av en rättslig myndighet.

2. Om en behörig myndighet enligt nationell lagstiftning har befogenhet att tillhandahålla den information som avses i punkt 1, får emellertid denna information lämnas som ett led i det administrativa samarbetet enligt denna förordning. Innan informationen lämnas skall den rättsliga myndigheten ge tillstånd, om tillstånd krävs enligt den nationella lagstiftningen.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION PÅ BEGÄRAN

Avsnitt 1

Begäran om information och administrativa utredningar

Artikel 5

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall. *(EG nr 1798/2003)*

2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 skall den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 5.3 upphör att gälla den 1 januari 2015]
3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om medlemsstaten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, skall den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 5.3 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om medlemsstaten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Den tillfrågade myndigheten får, trots vad som sägs i första stycket och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40 i denna förordning, vägra att utföra en utredning som rör belopp som deklareras av en beskattningsbar person i samband med tillhandahållandet av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, vilka är beskattningsbara i den medlemsstat där den begärande myndigheten är belägen, och för vilka den beskattningsbara personen utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG endast om den begärande myndigheten redan har fått information om samma beskattningsbara person som erhållits i en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

När det gäller en begäran enligt andra stycket som görs av den begärande myndigheten och prövas av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om kopplingen mellan detta stycke och artikel 40.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2, ska emellertid en medlemsstat som vägrar att genomföra en administrativ utredning på grundval av artikel 40 förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och värde för alla relevanta tillhandahållanden av tjänster som gjorts under de senaste två åren av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat. *(EG nr 143/2008)*

4. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen skall den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 6

En begäran om information och administrativa utredningar enligt artikel 5 skall i möjligaste mån översändas med hjälp av ett standardformulär, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 7

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna all relevant information som den

får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.

2. Originalhandlingar skall tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

Avsnitt 2

Tidsfrist för att lämna information

Artikel 8

Den tillfrågade myndigheten skall lämna den information som avses i artiklarna 5 och 7 så snart som möjligt och senast tre månader efter det datum när begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, skall tidsfristen dock förkortas till högst en månad.

Artikel 9

För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i artikel 8.

Artikel 10

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, skall den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och om när den räknar med att kunna svara.

Avsnitt 3

Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar

Artikel 11

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1 närvara

vid de kontor där de administrativa myndigheterna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, skall tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentation som innehåller den begärda informationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som utsetts av den begärande myndigheten närvara vid de administrativa utredningarna i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1. Endast tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten skall genomföra de administrativa utredningarna. Tjänstemännen från den begärande myndigheten skall inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom dessas förmedling och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 skall alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

Avsnitt 4

Samtidiga kontroller

Artikel 12

För att utbyta sådan information som avses i artikel 1 får två eller flera medlemsstater komma överens om att, var och en på sitt eget territorium, utföra samtidiga kontroller av skattesituationen för en eller flera beskattningsbara personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse, när sådana kontroller förefaller mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

Artikel 13

1. En medlemsstat skall självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna medlemsstat skall underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den skall i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den skall ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.

2. De berörda medlemsstaterna skall sedan avgöra om de önskar delta i de samtidiga kontrollerna. När den behöriga myndigheten i medlemsstaten mottar ett förslag om en samtidig kontroll, skall myndigheten bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten.

3. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna skall utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

KAPITEL III

BEGÄRAN OM ADMINISTRATIV DELGIVNING

Artikel 14

På anmodan av den begärande myndigheten skall den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av motsvarande handlingar i den medlemsstat där den har sitt säte, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de administrativa myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

Artikel 15

I en begäran om delgivning, som skall innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som skall delges, skall namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren anges.

Artikel 16

Den tillfrågade myndigheten skall utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

KAPITEL IV

INFORMATIONSUTBYTE UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

Artikel 17

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel V och VI skall den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt eller strukturerat automatiskt informationsutbyte vidare-

befordra den information som avses i artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande fall:

1. Om beskattningen anses äga rum i destinationsmedlemsstaten och kontrollsystemets effektivitet helt och hållet är beroende av information som lämnas av ursprungsmedlemsstaten.

2. Om en medlemsstat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra medlemsstaten.

3. Om det finns en risk för skattebortfall i den andra medlemsstaten. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 17 andra stycket gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
När det gäller det första stycket ska varje etableringsmedlemsstat samarbeta med varje konsumtionsmedlemsstat på ett sådant sätt att det blir möjligt att fastställa om de beskattningsbara personer som är etablerade inom dess territorium på ett korrekt sätt deklarerar och betalar den mervärdesskatt som läggs på telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, för vilka den beskattningsbara personen utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG. Etableringsmedlemsstaten ska informera konsumtionsmedlemsstaten om eventuella avvikelser som den får kännedom om. *(EG nr 143/2008)*

Artikel 18

Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2:

1. De exakta kategorierna av information som skall utbytas.

2. Hur ofta informationsutbytet skall äga rum.

3. De praktiska formerna för informationsutbytet. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 18 andra stycket upphör att gälla den 1 januari 2015]
Varje medlemsstat skall fastställa om den skall delta i utbytet av en särskild kategori information och om den tänker göra det på ett automatiskt eller strukturerat automatiskt sätt. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 18 andra stycket gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Varje medlemsstat ska fastställa om den vill delta i utbytet av en särskild kategori information och om den tänker göra det på ett automatiskt eller strukturerat automatiskt sätt. Emellertid ska varje medlemsstat delta i utbytet av information som den förfogar över i fråga om telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg för vilka den beskatt-

ningsbara personen utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

Artikel 19

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får under alla förhållanden genom spontant informationsutbyte lämna varandra all sådan information som avses i artikel 1 som de har kännedom om.

Artikel 20

Medlemsstaterna skall vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att underlätta sådant informationsutbyte som avses i detta kapitel.

Artikel 21

Genomförande av bestämmelserna i detta kapitel kan inte förplikta en medlemsstat att, i syfte att inhämta information, införa nya åliggan-den för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller att bära oproportionerliga administrativa bördor.

KAPITEL V

LAGRING OCH UTBYTE AV INFORMATION SOM ÄR SPECIFIK FÖR GEMENSKAPSINTERNA TRANSAKTIONER

Artikel 22

1. Varje medlemsstat ska upprätthålla en elektronisk databas, i vilken den ska lagra och bearbeta den information som den inhämtar enligt avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

För att denna information skall kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, skall informationen lagras i minst fem år efter utgången av det kalenderår under vilket tillgång till informationen skall ges. *(EG nr 1798/2003)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 22.1 första stycket följande lydelse:*
> 1. Varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas, i vilken den skall lagra och bearbeta den information som den inhämtar enligt artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG, i artikelns lydelse enligt artikel 28h i nämnda direktiv. *(EG nr 1798/2003)*

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att deras databaser hålls aktuella, kompletta och korrekta.

Det skall fastställas kriterier i enlighet med förfarandet i artikel 44.2, enligt vilka det skall avgöras vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 23

På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat automatiskt och utan dröjsmål från andra medlemsstater få följande information, som den också kan ges direkt tillgång till:

1. De registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen. *(EG nr 1798/2003)*

2. Det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor och det sammanlagda värdet av allt gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen. *(EG nr 143/2008)*

Det värde som avses i punkt 2 första stycket ska anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till de perioder för inlämnande av sammanställningar som gäller för varje enskild beskattningsbar person och som fastställts i enlighet med artikel 263 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 37/2009)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 23 första stycket punkten 2 och andra stycket följande lydelse:*
> 2. Det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen. *(EG nr 1798/2003)*
> Det värde som avses i punkt 2 skall anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 24

På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 och uteslutande för att förhindra överträdelse av mervärdesskattelagstiftningen, ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när den finner detta nödvändigt för att kontrollera gemenskapsinterna förvärv av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster som är beskattningsbara på dess territorium, direkt och utan dröjsmål få följande information, till vilken myndigheten i fråga också kan ges direkt tillgång på elektronisk väg:

1. Registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har genomfört de leveranser av varor och tillhandahållit de tjänster som avses i artikel 23 första stycket punkt 2.

2. Det sammanlagda värdet av sådana leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster från varje sådan person till varje person som innehar ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 23 första stycket punkt 1. *(EG nr 143/2008)*

Det värde som avses i punkt 2 första stycket ska anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till de perioder för inlämnande av sammanställningar som gäller för varje enskild beskattningsbar person och som fastställts i enlighet med artikel 263 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 37/2009)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 24 följande lydelse:

På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 och uteslutande för att förhindra överträdelse av mervärdesskattelagstiftningen skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när den finner detta nödvändigt för att kontrollera gemenskapsinterna förvärv av varor, direkt och utan dröjsmål få följande information, till vilken myndigheten i fråga också kan ges direkt tillgång på elektronisk väg:

1. Registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har genomfört leveranser som avses i artikel 23 punkt 2.

2. Det sammanlagda värdet av sådana leveranser från varje sådan person till varje person som innehar ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 23 punkt 1. *(EG nr 1798/2003)*

Det värde som avses i punkt 2 skall anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 25

1. När en medlemsstats behöriga myndighet är skyldig att ge tillgång till information enligt artiklarna 23 och 24, ska den göra detta snarast möjligt och senast en månad efter utgången av den period som informationen avser. *(EG nr 37/2009)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 25.1 följande lydelse:

1. När en medlemsstats behöriga myndighet är skyldig att ge tillgång till information enligt artiklarna 23 och 24, skall den göra detta snarast möjligt och senast tre månader efter utgången av det kalenderkvartal som informationen avser. *(EG nr 1798/2003)*

2. Om information läggs till i en databas under de omständigheter som anges i artikel 22, ska, med avvikelse från punkt 1, tillgång till sådan tillagd information ges så snart som möjligt och senast en månad efter utgången av den period under vilken den insamlats. *(EG nr 37/2009)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 25.2 följande lydelse:

2. Om information läggs till i en databas under de omständigheter som anges i artikel 22, skall, med avvikelse från punkt 1, tillgång till sådan tillagd information ges så snart som möjligt och senast tre månader efter utgången av det kvartal under vilket den insamlats. *(EG nr 1798/2003)*

3. Villkoren för tillgång till korrigerad information skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 26

När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av artiklarna 22–25 lagrar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 41 följs.

Artikel 27

1. Varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas med ett register över de personer som tilldelats registreringsnummer för mervärdesskatt i medlemsstaten. *(EG nr 1798/2003)*

2. På grundval av den information som lagrats enligt artikel 22 kan den behöriga myndigheten i en medlemsstat när som helst direkt få eller få överförd till sig en bekräftelse på giltigheten av det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket en person har utfört eller mottagit en gemenskapsintern leverans av varor eller ett gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.

På särskild begäran skall den tillfrågade myndigheten även meddela datum för utfärdandet av registreringsnumret för mervärdesskatt och, i förekommande fall, det datum då registreringsnumret för mervärdesskatt upphör att gälla. *(EG nr 1798/2003)*

3. På begäran skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål även uppge namn på och adress till den person som tilldelats numret, förutsatt att denna information inte lagras hos den begärande myndigheten för att eventuellt användas vid något senare tillfälle. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 27.4 upphör att gälla den 1 januari 2015]
4. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt, under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG, icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till det direktivet, har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.

Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska medlemsstaterna tillhandahålla sådana bekräftelser på elektronisk väg i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.2 i denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

[Artikel 27.4 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
4. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till direktiv 2006/112/EG, har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla sådana bekräftelser på elektronisk väg i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.2 i denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 27.4 följande lydelse:*
> 4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinterna tillhandahållanden av tjänster samt, när det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, personer som tillhandahåller sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e sista strecksatsen i direktiv 77/388/EEG har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.
> När det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, skall medlemsstaterna i synnerhet lämna denna bekräftelse på elektronisk väg i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. *(EG nr 1798/2003)*

5. När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av punkterna 1–4 lagrar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 41 följs. *(EG nr 1798/2003)*

KAPITEL VI

[Rubriken till kapitel VI upphör att gälla den 1 januari 2015]

BESTÄMMELSER AVSEENDE DEN SÄRSKILDA ORDNINGEN ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG *(EG nr 143/2008)*

[Rubriken till kapitel VI gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
BESTÄMMELSER AVSEENDE DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade kapitel VI följande rubrik:
BESTÄMMELSER OM DEN SÄRSKILDA ORDNINGEN I ARTIKEL 26c I DIREKTIV 77/388/EEG *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 28

[Artikel 28 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Följande bestämmelser ska gälla för den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. Definitionerna i artikel 358 i det direktivet ska också gälla för detta kapitel. *(EG nr 143/2008)*

[Artikel 28 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Följande bestämmelser ska gälla för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 28 följande lydelse:
Följande bestämmelser skall gälla för den särskilda ordning som anges i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG. Definitionerna under A i den artikeln skall också gälla för detta kapitel. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 29

[Artikel 29 upphör att gälla den 1 januari 2015]
1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 29.1 följande lydelse:
1. Informationen från icke-etablerade beskattningsbara personer till identifieringsmedlemsstaten om när deras verksamhet inleds enligt artikel 26c B.2 andra stycket i direktiv 77/388/EEG skall lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. *(EG nr 1798/2003)*

2. Identifieringsmedlemsstaten skall överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke-etablerade beskattningsbara personen. På samma sätt skall de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade identifieringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information skall överföras, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. *(EG nr 1798/2003)*

3. Identifieringsmedlemsstaten skall utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke-etablerad beskattningsbar person stryks ur identifieringsregistret. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 29 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen lämnades in av den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen. Liknande uppgifter för identifieringen av den beskattningsbara person som tillämpar den särskilda ordningen enligt artikel 369b i direktiv 2006/112/EG ska överföras inom tio dagar från utgången av den månad då den beskattningsbara personen har förklarat att den beskattningsbara verksamheten enligt denna ordning inleds. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer.

De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen eller en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har uteslutits från den särskilda ordningen. *(EG nr 143/2008)*

Artikel 30

[Artikel 30 första och andra styckena upphör att gälla den 1 januari 2015]
Deklarationen med de uppgifter som anges i artikel 365 i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

Identifieringsmedlemsstaten skall överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten senast tio dagar efter utgången av den månad då deklarationen mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklarationer skall göras i en annan nationell valuta än euro skall omvandla beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information skall överföras skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. *(EG nr 1798/2003)*

Identifieringsmedlemsstaten skall på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att kvartalsvis koppla varje inbetalning till den relevanta deklarationen. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 30 första och andra styckena gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Deklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365 och 369g i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning.

Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken deklarationen inkom. Den information som föreskrivs i artikel 369g andra stycket i direktiv 2006/112/EG ska också skickas in till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten. De medlemsstater som begärt att skattedeklarationen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska konvertera beloppen till euro med hjälp av den växelkurs som gäller den sista dagen i rapportperioden. Omvandlingen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljer som gäller för överföringen av denna information ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning. *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 30 första stycket följande lydelse:
Deklarationen med de upplysningar som anges i artikel 26c B.5 andra stycket i direktiv 77/388/EEG skall inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 31

[Artikel 31 upphör att gälla den 1 januari 2015]
Bestämmelserna i artikel 22 i denna förordning ska även gälla information som har samlats in av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artiklarna 360, 361, 364 och 365 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

[Artikel 31 gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Bestämmelserna i artikel 22 i denna förordning ska även gälla information som har samlats in av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artiklarna 360, 361, 364, 365, 369c, 369f och 369g i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 31 följande lydelse:
Bestämmelserna i artikel 22 skall även gälla information som har samlats in av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artikel 26c B.2 och 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 32

Identifieringsmedlemsstaten skall se till att det belopp som de icke-etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som skall erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen skall göras i en annan nationell valuta än euro skall omvandla beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen skall ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

Om den icke-etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, skall identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som skall betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten skall på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 32 tredje stycket gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
När det gäller de betalningar som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG, ska iden-

tifieringsmedlemsstaten ha rätt att behålla följande andel av de belopp som avses i första och andra stycket:

a) 1 januari 2015–31 december 2016 – 30 %.

b) 1 januari 2017–31 december 2018 – 15 %.

c) från och med 1 januari 2019 – 0 %. *(EG nr 143/2008)*

Artikel 33

Medlemsstaterna skall på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 32.

Medlemsstaterna skall utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av standardskattesatsen.

Artikel 34 [Artikeln upphör att gälla den 1 januari 2015 genom förordning (EG) nr 143/2008]

Artiklarna 28–33 i denna förordning ska tillämpas under den period som avses i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG. *(EG nr 143/2008)*

Intill den 1 januari 2010 hade artikel 34 följande lydelse:
Artiklarna 28–33 skall gälla för en period som anges i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG. *(EG nr 1798/2003)*

KAPITEL VIa

BESTÄMMELSER OM UTBYTE OCH BEVARANDE AV INFORMATION INOM RAMEN FÖR DET FÖRFARANDE SOM FÖRESKRIVS I DIREKTIV 2008/9/EG *(EG nr 143/2008)*

Artikel 34a

1. När den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten tar emot en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 5 i direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat[1] ska den, om artikel 18 i det direktivet inte är tillämplig, på elektronisk väg inom 15 kalenderdagar efter det att ansökan inkommit vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna i varje berörd återbetalande medlemsstat och på så sätt bekräfta att sökanden i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2008/9/EG är en i mervärdesskatte-

hänseende beskattningsbar person samt att det registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som denna person har uppgett är giltigt för återbetalningsperioden. *(EG nr 143/2008)*

2. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg delge de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater alla uppgifter som dessa anger i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG. De närmare tekniska specifikationerna, däribland ett gängse elektroniskt meddelande, genom vilka dessa uppgifter ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. *(EG nr 143/2008)*

3. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om de önskar utnyttja den möjlighet som avses i artikel 11 i direktiv 2008/9/EG att av sökanden begära att denne lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder.

De i första stycket nämnda harmoniserade koderna ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning på grundval av den Nace-klassificering som fastställs i förordning (EEG) nr 3037/90. *(EG nr 143/2008)*

[1] EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.

KAPITEL VII

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 35

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i denna förordning fungerar. Kommissionen skall sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.

2. Medlemsstaterna skall ge kommissionen all tillgänglig information om hur de tillämpar denna förordning.

3. En förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera denna förordning skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. Medlemsstaterna skall överlämna dessa uppgifter till kommissionen i den mån de finns tillgängliga och överlämnandet inte kan anses medföra en omotiverad administrativ börda.

4. Medlemsstaterna får överlämna all annan information som avses i artikel 1 till kommissionen, för en bedömning av hur effektivt sys-

temet för administrativt samarbete är i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt.

5. Kommissionen skall vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.

KAPITEL VIII

FÖRBINDELSER MED TREDJE LAND

Artikel 36

1. När ett tredje land lämnar information till en medlemsstats behöriga myndighet, får denna vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla de medlemsstater som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredje land.

2. Under förutsättning att det berörda tredje landet har förbundit sig att ge det bistånd som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot mervärdesskattestiftningen, får information som erhållits genom tillämpning av denna förordning vidarebefordras till detta tredje land, med samtycke från de behöriga myndigheter som lämnat informationen och med iakttagande av dessas nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredje land.

KAPITEL IX

VILLKOR FÖR INFORMATIONSUTBYTET

Artikel 37

Information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning skall så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 38

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran skall endast åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndig-

heten har sitt säte, i särskilda fall när denna myndighet motiverar begäran om en sådan översättning.

Artikel 39

[Artikel 39 första stycket upphör att gälla den 1 januari 2015]
Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska kommissionen och medlemsstaterna se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artiklarna 29 och 30 i denna förordning är funktionsdugliga. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI), som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI. *(EG nr 143/2008)*

Medlemsstaterna skall avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvoden. *(EG nr 1798/2003)*

[Artikel 39 första stycket gäller med verkan fr.o.m. den 1 januari 2015]
Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artiklarna 29 och 30 är funktionsdugliga. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI. *(EG nr 143/2008)*

> *Intill den 1 januari 2010 hade artikel 39 första stycket följande lydelse:*
> När det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, skall kommissionen och medlemsstaterna se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artiklarna 29 och 30 fungerar. Kommissionen skall ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som behövs för att denna information skall kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information skall kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI. *(EG nr 1798/2003)*

Artikel 40

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat skall ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som avses i artikel 1, under förutsättning att

a) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,

b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.

2. Denna förordning skall inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information, om den medlemsstat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den berörda medlemsstaten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Kommissionen skall av den tillfrågade medlemsstaten underrättas om orsakerna till vägran.

4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot den allmänna ordningen.

5. Den tillfrågade myndigheten skall underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

6. Det minsta belopp som kan föranleda en begäran om bistånd kan fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 41

1. All information, oavsett form, som tillhandahålls vid tillämpning av denna förordning skall omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och motsvarande bestämmelser för gemenskapens organ.

Sådan information får användas i syfte att fastställa beskattningsunderlaget eller för skatteuppbörden eller för administrativ kontroll av skatter i syfte att fastställa beskattningsunderlaget.

Informationen får också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 76/308/EEG* av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder[1].

Den får dessutom användas i samband med rättsliga förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av

skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

[1] EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17)

[* Direktiv 76/308/EEG har ersatts av rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, jfr artikel 25 i direktiv 2008/55/EG. Direktiv 2008/55/EG har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Jämför artikel 29 i direktiv 2010/24/EU.]

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av Europeiska kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet.

3. Med avvikelse från punkt 1 skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

4. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna behöriga myndighet. Den tillfrågade myndigheten skall i förväg informeras om detta. Den tillfrågade får ställa upp som villkor för överlämnande av informationen till en tredje part att myndigheten har givit sitt samtycke i förväg.

5. Medlemsstaterna skall, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artikel 10 och artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13 e i det direktivet.

Artikel 42

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och överlämnat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i det egna landet.

Artikel 43

1. För tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter som avses i artikel 3,

b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som givits bemyndigande för denna samordning,

c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.

2. Kommissionen skall snarast möjligt till varje medlemsstat vidarebefordra all information som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL X

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för administrativt samarbete (nedan kallad ”kommittén”).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 45

1. Vart tredje år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 46

1. Bestämmelserna i denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfattande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

2. När medlemsstaterna träffar bilaterala överenskommelser i frågor inom de områden som omfattas av denna förordning, utom när det gäller enskilda fall, skall de så snart som möjligt underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 47

Förordning (EEG) nr 218/92 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 48

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 7 oktober 2003.

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

Förordningen har upphävts den 1 januari 2012 genom rådets förordning (EU) nr 904/2010).

Förteckning över ändringar i rådets förordning (EG) nr 1798/2003

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 885/2004

av den 26 april 2004

om anpassning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003, rådets förordningar (EG) nr 1334/2000, (EG) nr 2157/2001, (EG) nr 152/2002, (EG) nr 1499/2002, (EG) nr 1500/2003 och (EG) nr 1798/2003, Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/1999/EG, nr 1720/1999/EG, nr 253/ 2000/EG, nr 508/2000/EG, nr 1031/2000/EG, nr 163/2001/EG, nr 2235/2002/EG och nr 291/2003/EG och rådets beslut 1999/ 382/EG, 2000/821/EG, 2003/17/EG och 2003/893/EG angående fri rörlighet för varor, bolagsrätt, jordbruk, beskattning, utbildning, kultur och politik på det audiovisuella området samt yttre förbindelser, till följd av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av fördraget om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republikens Maltas, Republiken Polens, Repubiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen[1] (nedan kallat ”anslutningsfördraget”), särskilt artikel 2.3 i detta,

med beaktande av akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen[2] (nedan kallad ”anslutningsakten”), särskilt artikel 57 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) När det gäller vissa rättsakter som fortsätter att vara giltiga efter den 1 maj 2004 och som behöver anpassas inför anslutningen gjordes inte de nödvändiga anpassningarna i anslutningsakten, eller också

krävs det ytterligare anpassning. Alla dessa anpassningar behöver antas före anslutningen så att de börjar att gälla från och med anslutningen.

(2) Enligt artikel 57.2 i anslutningsakten skall sådana anpassningar antas av rådet i de fall då rådet ensamt eller tillsammans med Europaparlamentet antagit den ursprungliga rättsakten.

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003[3], rådets förordningar (EG) nr 1334/ 2000[4], (EG) nr 2157/2001[5], (EG) nr 152/2002[6], (EG) nr 1499/2002[7], (EG) nr 1500/2003[8] och (EG) nr 1798/2003[9], Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/1999/EG[10], nr 1720/1999/EG[11], nr 253/2000/EG[12], nr 508/2000/EG[13], nr 1031/2000/EG[14], nr 163/2001/EG[15], nr 2235/2002/EG[16] och nr 291/2003/EG[17] samt rådets beslut 1999/382/EG[18], 2000/821/EG[19], 2003/17/EG[20] och 2003/893/EG[21] bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EUT L 236, 23.9.2003, s. 17.
[2] EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.
[3] EUT L 304, 21.11.2003, s. 1.
[4] EGT L 159, 30.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 149/2003 (EGT L 30, 5.2.2003, s. 1).
[5] EGT L 294, 10.11.2001, s. 1.
[6] EGT L 25, 29.1.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.
[7] EGT L 227, 23.8.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1445/2003 (EGT L 206, 15.8.2003, s. 1).
[8] EUT L 216, 28.8.2003, s. 1.
[9] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.
[10] EGT L 203, 3.8.1999, s. 1. Beslutet ändrat genom beslut 2046/2002/EG (EGT L 316, 20.11.2002, s. 4).
[11] EGT L 203, 3.8.1999, s. 9. Beslutet ändrat genom beslut 2045/2002/EG (EGT L 316, 20.11.2002, s. 1).
[12] EGT L 28, 3.2.2000, s. 1. Beslutet ändrat genom beslut 451/2003/EG (EUT L 69, 13.3.2003, s. 6).
[13] EGT L 63, 10.3.2000, s. 1.
[14] EGT L 117, 18.5.2000, s. 1.
[15] EGT L 26, 27.1.2001, s. 1.
[16] EGT L 341, 17.12.2002, s. 1.
[17] EUT L 43, 18.2.2003, s. 1.
[18] EGT L 146, 11.6.1999, s. 33. Beslutet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EGT L 284, 31.10.2003, s. 1).
[19] EGT L 336, 30.12.2000, s. 82.
[20] EGT L 8, 14.1.2003, s. 10. Beslutet ändrat genom beslut 2003/403/EG (EGT L 141, 7.6.2003, s. 23).
[21] EUT L 333, 20.12.2003, s. 84.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordningarna (EG) nr 1334/2000, (EG) nr 2157/2001, (EG) nr 152/2002, (EG) nr 1499/2002, (EG) nr 1500/2003, (EG) nr 1798/2003 och (EG) nr 2003/2003, och besluten nr 1719/1999/EG, nr 1720/1999/EG, nr 253/2000/EG, nr 508/2000/EG, nr 1031/2000/EG, nr 163/2001/EG, nr 2235/2002/EG, nr 291/2003/EG, 1999/382/EG, 2000/821/EG, 2003/17/EG och 2003/893/EG skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft endast under förutsättning att anslutningsfördraget träder i kraft och då samtidigt med detta.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 april 2004.

På rådets vägnar

B. COWEN

Ordförande

BILAGA

[Här återges endast de delar som berör förordning (EG) nr 1798/2003]

IV. BESKATTNING

2. Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92.

I artikel 2.1 skall följande införas mellan ledet för Belgien och ledet för Danmark: [...]

Följande skall införas mellan ledet för Tyskland och ledet för Grekland: [...]

Följande skall införas mellan ledet för Italien och ledet för Luxemburg: [...]

Följande skall införas mellan ledet för Luxemburg och ledet för Nederländerna: [...]

Följande skall införas mellan ledet för Österrike och ledet för Portugal: [...]

Följande skall införas mellan ledet för Portugal och ledet för Finland: [...]

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1791/2006

av den 20 november 2006

om anpassning av vissa förordningar och beslut när det gäller fri rörlighet för varor, fri rörlighet för personer, bolagsrätt, konkurrenspolitik, jordbruk (även veterinär och fytosanitär lagstiftning), transportpolitik, beskattning, statistik, energi, miljö, samarbete i rättsliga och inrikes frågor, tullunion, yttre förbindelser, den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och institutioner, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 4.3,

med beaktande av anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien[1], särskilt artikel 56,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Om det med anledning av anslutningen krävs anpassningar av institutionernas rättsakter som fortsätter att gälla efter den 1 januari 2007 och dessa anpassningar inte finns med i anslutningsakten eller i dess bilagor, skall i enlighet med artikel 56 i anslutningsakten nödvändiga rättsakter antas av rådet utom i de fall där den ursprungliga rättsakten antogs av kommissionen.

(2) I slutakten från den konferens under vilken anslutningsfördraget utarbetades anges att de höga fördragsslutande parterna har nått en politisk överenskommelse om en serie anpassningar av institutionernas rättsakter som krävs på grund av anslutningen, och rådet och kommissionen uppmanas att anta dessa anpassningar före anslutningen, vid behov kompletterade och aktualiserade så att hänsyn tas till unionsrättens utveckling.

(3) Följande förordningar bör därför ändras i enlighet med detta:

[Här återges endast de delar som berör förordning (EG) nr 1798/2003.]
– när det gäller beskattning: förordning (EG) nr 1798/2003[2],

(4) Följande beslut bör därför ändras i enlighet med detta:

[Återges inte här.]

[1] EUT L 157, 21.6.2005, s. 11.
[2] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Följande förordningar skall ändras i enlighet med bilagan:

[Här återges endast de delar som berör förordning (EG) nr 1798/2003.]

– när det gäller beskattning: förordning (EG) nr 1798/2003,

2. Följande beslut skall ändras enligt bilagan:

[Återges inte här.]

Artikel 2

Denna förordning skall träda i kraft under förutsättning att anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien träder i kraft och samma dag som det fördraget.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 20 november 2006

På rådets vägnar

J. KORKEAOJA

Ordförande

BILAGA

[Här återges endast de delar som berör förordning (EG) nr 1798/2003]

7. BESKATTNING

32003 R 1798: Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdes-

skatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 (EUT L 264, 15.10.2003, s. 1), ändrad genom

– 32004 R 0885: Rådets förordning (EG) nr 885/2004 av den 26.4.2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 1).

I artikel 2.1 skall följande införas mellan uppgifterna för Belgien och för Tjeckien: [...]

Mellan uppgifterna för Portugal och Slovenien: [...]

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 143/2008

av den 12 februari 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i fråga om införande av arrangemang för administrativt samarbete och informationsutbyte vad gäller bestämmelserna i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster, de särskilda ordningarna och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) De ändringar i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster som införs genom rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster[3] medför att tjänster till beskattningsbara personer i huvudsak tillhandahålls där mottagaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Om tjänsteleverantören och kunden är etablerade i olika medlemsstater behöver man oftare än hittills tillämpa mekanismen omvänd skatteskyldighet.

(2) För att kunna säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten för tjänster som omfattas av omvänd skattskyldighet bör de uppgifter som medlemsstaten inhämtat från tillhandahållaren överlämnas till den medlemsstat där mottagaren är etablerad. I rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt[4] bör detta informationsutbyte föreskrivas.

(3) Genom rådets direktiv 2008/8/EG utvidgas även tillämpningsområdet för den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg av beskattningsbara personer som är etablerade inom gemenskapen.

(4) Genom rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat[5] förenklas förfarandet för återbetalning av mervärdes-

skatt i en medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen inte är registrerad för mervärdesskatt

(5) Utvidgningen av tillämpningsområdet för den särskilda ordningen och ändringen av återbetalningsförfarandet för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten leder till att de berörda medlemsstaterna kommer att behöva utbyta avsevärt mer information. Det nödvändiga informationsutbytet bör inte åsamka de berörda medlemsstaterna en alltför stor administrativ börda. Informationsutbytet bör därför ske elektroniskt inom ramen för de befintliga systemen för informationsutbyte.

(6) Förordning (EG) nr 1798/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] Yttrandet avgivet den 7 september 2005.
[2] Yttrandet avgivet den 12 maj 2005.
[3] Se sidan 11 i detta nummer av EUT.
[4] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).
[5] Se sidan 23 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 januari 2010 ska förordning (EG) nr 1798/2003 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 fjärde stycket ska ersättas med följande: [...]

2. Artikel 2.8–2.11 ska ersättas med följande: [...]

3. Artikel 22.1 första stycket ska ersättas med följande: [...]

4. Artikel 23 första stycket punkt 2 ska ersättas med följande: [...]

5. Artikel 24 första stycket ska ersättas med följande: [...]

6. Artikel 27.4 ska ersättas med följande: [...]

7. Rubriken till kapitel VI ska ersättas med följande: [...]

8. Artikel 28 ska ersättas med följande: [...]

9. Artikel 29.1 ska ersättas med följande: [...]

10. Artikel 30 första stycket ska ersättas med följande: [...]

11. Artikel 31 ska ersättas med följande: [...]

12. Artikel 34 ska ersättas med följande: [...]

13. Följande kapitel VIa ska läggas till: [...]

14. Artikel 39 första stycket ska ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1798/2003 ska med verkan från och med den 1 januari 2015 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 fjärde stycket ska ersättas med följande: [...]

2. I artikel 2 ska det enda stycket ges nummer ”1” och följande stycke ska läggas till: [...]

3. Artikel 5.3 ska ersättas med följande: [...]

4. I artikel 17 ska följande stycke läggas till: [...]

5. I artikel 18 ska andra stycket ersättas med följande: [...]

6. Artikel 27.4 ska ersättas med följande: [...]

7. Rubriken till kapitel VI ska ersättas med följande: [...]

8. Artikel 28 ska ersättas med följande: [...]

9. Artikel 29 ska ersättas med följande: [...]

10. Artikel 30 första och andra styckena ska ersättas med följande: [...]

11. Artikel 31 ska ersättas med följande: [...]

12. I artikel 32 ska följande stycke läggas till: [...]

13. Artikel 34 ska utgå. [...]

14. Artikel 39 första stycket ska ersättas med följande: [...]

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1 och 2 ska tillämpas från och med följande tidpunkter:

a) Artikel 1, från och med den 1 januari 2010.

b) Artikel 2, från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 37/2009

av den 16 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt i syfte att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) För att effektivt bekämpa skatteundandragande på mervärdesskatteområdet måste medlemsstaterna samla in och utbyta uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner inom kortast möjliga tidsfrister. En tidsfrist på en månad motsvarar bäst detta behov med beaktande av företagens bokförings- och budgetperioder och målet att minska företagens administrativa börda.

(2) Med tanke på de ändringar av deklarationsperioden för gemenskapsinterna transaktioner som har införts genom rådets direktiv 2008/117/EG av den 16 december 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt i syfte att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner[3] är det nödvändigt att ändra hänvisningarna till denna period i rådets förordning (EG) nr 1798/2003[4].

(3) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden för bekämpning av mervärdesskattebedrägeri inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vars åtgärder på området är beroende av uppgifter som insamlats av de övriga medlemsstaterna, och de därför, på grund av det engagemang som krävs från samtliga medlemsstater, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(4) Med tanke på att de ändringar som antas genom den här förordningen är nödvändiga för att anpassa förordning (EG) nr 1798/2003 till de åtgärder som föreskrivs i direktiv 2008/117/EG, vilka med-

lemsstaterna måste följa med verkan från och med den 1 januari 2010, måste den här förordningen träda i kraft samma dag.

(5) Förordning (EG) nr 1798/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] Yttrandet avgivet den 4 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[2] Yttrandet avgivet den 22 oktober 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
[3] Se sidan 7 i detta nummer av EUT.
[4] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1798/2003 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 23 ska andra stycket ersättas med följande: [...]

2. I artikel 24 ska andra stycket ersättas med följande: [...]

3. I artikel 25 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2008.

På rådets vägnar

R. BACHELOT-NARQUIN

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1777/2005

av den 17 oktober 2005 ***(Upphävd den 1 juli 2011)***

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 77/388/EEG rörande det gemensamma systemet för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[1], nedan kallat ”direktiv 77/388/EEG”, särskilt artikel 29a,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I direktiv 77/388/EEG anges regler för mervärdesskatt, vilka i vissa fall blir föremål för tolkning av medlemsstaterna. Antagande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för direktiv 77/388/EEG bör säkerställa en tillämpning av mervärdesskattesystemet som bättre överensstämmer med den inre marknadens syfte, om det uppstår eller riskerar att uppstå skillnader i tillämpningen som är oförenliga med en väl fungerande inre marknad. Dessa tillämpningsföreskrifter är juridiskt bindande endast från och med den dag då denna förordning träder i kraft och påverkar inte giltigheten av den lagstiftning och den tolkning som medlemsstaterna tidigare antagit.

(2) För att förverkliga det grundläggande målet med en mer enhetlig tillämpning av det nuvarande mervärdesskattesystemet är det nödvändigt att fastställa tillämpningsföreskrifter för direktiv 77/388/EEG, särskilt med avseende på skattskyldiga personer, leverans av varor och tillhandahållande av tjänster samt platsen för sådana leveranser eller tillhandahållanden. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 tredje stycket i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen. En enhetlig tillämpning säkerställs bäst av en förordning, eftersom den är bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

(3) Tillämpningsföreskrifterna omfattar specifika regler som klargör vissa tillämpningsfrågor och syftar till att få till stånd en enhetlig behandling i hela gemenskapen av de specifika omständigheterna i

fråga. De kan alltså inte överföras på andra fall och skall, med tanke på sin utformning, tillämpas restriktivt.

(4) Den fortsatta integrationen av den inre marknaden har lett till ökat behov av samarbete över gränserna mellan ekonomiska aktörer som är etablerade i olika medlemsstater och till uppkomsten av europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inrättats i enlighet med förordning (EEG) nr 2137/85[2]. Det bör därför fastställas att också sådana grupperingar är skattskyldiga personer, när de levererar varor eller tillhandahåller tjänster mot vederlag.

(5) Försäljningen av en option såsom ett finansiellt instrument bör behandlas som ett tillhandahållande av tjänster skilt från de underliggande transaktioner som optionen hänför sig till.

(6) Det bör fastställas att en transaktion som endast utgörs av montering av olika maskindelar som levererats av kunden bör betraktas som ett tillhandahållande av tjänster samt vilken platsen för nämnda tillhandahållande är.

(7) En regel om platsen för tillhandahållandet bör också fastställas i de fall då flera tjänster som tillhandahålls i samband med en begravning kan anses som delar av en enda tjänst.

(8) Vissa specifika tjänster, såsom tilldelning av tv-sändningsrättigheter för fotbollsmatcher, textöversättning, tjänster som avser framställningar om återbetalning av mervärdesskatt, vissa tjänster som handelsagent, uthyrning av transportmedel och vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, inbegriper gränsöverskridande transaktioner och ibland även deltagande av ekonomiska aktörer som är etablerade i tredjeländer. I syfte att skapa större rättssäkerhet bör platsen för tillhandahållande av sådana tjänster fastställas klart och tydligt. Det bör noteras att förteckningen över elektroniska eller andra tjänster varken är slutgiltig eller uttömmande.

(9) Under vissa bestämda omständigheter bör en betal- eller kreditkortsavgift som betalas i samband med en transaktion inte minska beskattningsunderlaget för transaktionen.

(10) Yrkesutbildning eller fortbildning bör, oavsett utbildningens längd, inkludera utbildning med direkt anknytning till ett näringsfång eller yrke samt utbildning som syftar till förvärv eller uppdatering av kunskaper för yrkesändamål.

(11) ”Platinum nobles” bör behandlas såsom uteslutna från undantaget från skatteplikt för valuta, sedlar och mynt.

(12) Varor som transporteras ut ur gemenskapen av köparen och som är avsedda för utrustning eller proviantering av transportmedel som används för icke-kommersiella syften av andra personer än fysiska

personer, såsom offentligrättsliga organ och sammanslutningar, bör uteslutas från rätten till undantag från skatteplikt för exporttransaktioner.

(13) För att säkerställa enhetlig administrativ praxis vid beräkningen av minimivärdet i samband med undantag från skatteplikt vid utförsel av varor som medförs i resenärers personliga bagage bör bestämmelserna för denna beräkning harmoniseras.

(14) Införselhandlingar som tillhandahålls på elektronisk väg bör också få användas i samband med utövande av rätten att göra avdrag, förutsatt att de uppfyller samma krav som pappersbaserade dokument.

(15) För att säkerställa att de ekonomiska aktörerna behandlas lika bör de vikter för investeringsguld som slutgiltigt godtagits av guldmarknaden anges och en gemensam dag för fastställande av värdet av guldmynt bestämmas.

(16) Vissa villkor måste uppfyllas för att den särskilda ordningen för skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapen och som tillhandahåller tjänster på elektronisk väg till icke skattskyldiga personer som är etablerade eller bosatta i gemenskapen skall få tillämpas. Om dessa villkor inte längre uppfylls bör följderna av detta tydligt klargöras.

(17) Vid ett gemenskapsinternt förvärv av varor bör inte beskattningsrätten påverkas för den medlemsstat där förvärvet ägde rum av behandlingen av transaktionen i mervärdesskattehänseende i andra medlemsstater.

(18) Det bör fastställas regler för att leveranser av varor skall behandlas enhetligt i de fall en leverantör har överskridit tröskelvärdet för distansförsäljning till en annan medlemsstat.

[1] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).
[2] EGT L 199, 31.7.1985, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE

Artikel 1

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för artiklarna 4, 6, 9, 11, 13, 15, 18, 26b, 26c, 28a och 28b i direktiv 77/388/EEG och för bilaga L till detta.

KAPITEL II

SKATTSKYLDIGA PERSONER OCH SKATTEPLIKTIGA TRANSAKTIONER

AVSNITT 1

(Artikel 4 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 2

En europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) som inrättats i enlighet med förordning (EEG) nr 2137/85, vilken levererar varor eller tillhandahåller tjänster mot vederlag till medlemmar i grupperingen eller till tredje parter, skall vara en skattskyldig person i den mening som avses i artikel 4.1 i direktiv 77/388/EEG.

AVSNITT 2

(Artikel 6 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 3

1. Försäljning av en option, i de fall en sådan försäljning omfattas av artikel 13 B d.5 i direktiv 77/388/EEG, skall vara ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artikel 6.1 i det direktivet. Ett sådant tillhandahållande av tjänster skall betraktas som skilt från de underliggande transaktioner som tjänsterna hänför sig till.

2. Om en skattskyldig person endast monterar olika maskindelar som alla har tillhandahållits honom av hans kund, skall denna transaktion vara ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 77/388/EEG.

KAPITEL III

PLATSEN FÖR SKATTEPLIKTIGA TRANSAKTIONER

AVSNITT 1

(Artikel 9.1 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 4

Tillhandahållande av tjänster inom ramen för ombesörjandet av en begravning, när begravningen utgör en enda tjänst, skall omfattas av artikel 9.1 i direktiv 77/388/EEG.

AVSNITT 2

(Artikel 9.2 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 5

Med undantag av de fall då de varor som monteras blir del i fast egendom, skall platsen för tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 3.2 i denna förordning fastställas i enlighet med artikel 9.2 c eller artikel 28b F i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 6

Tillhandahållande av tjänster i form av textöversättning skall omfattas av artikel 9.2 e i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 7

Om ett organ etablerat i ett tredjeland tilldelar skattskyldiga personer etablerade i gemenskapen rättigheterna till tv-sändningar av fotbollsmatcher, skall en sådan transaktion omfattas av artikel 9.2 e första strecksatsen i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 8

Tillhandahållande av tjänster i form av ansökan om eller mottagande av återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med direktiv 79/1072/EEG[1] skall omfattas av artikel 9.2 e tredje strecksatsen i direktiv 77/388/EEG.

[1] Rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för

återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium (EGT L 331, 27.12.1979, s. 11). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

Artikel 9

De tillhandahållanden av tjänster av handelsagenter som avses i artikel 9.2 e sjunde strecksatsen i direktiv 77/388/EEG skall omfatta både tillhandahållanden av tjänster av handelsagenter som agerar i kundens namn och för hans räkning och tillhandahållanden av tjänster av handelsagenter som agerar i leverantörens namn och för hans räkning.

Artikel 10

Släpvagnar och påhängsvagnar samt järnvägsvagnar skall vid tillämpning av artikel 9.2 e åttonde strecksatsen i direktiv 77/388/EEG anses utgöra transportmedel.

Artikel 11

1. Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt artikel 9.2 e tolfte strecksatsen och bilaga L i direktiv 77/388/EEG skall inbegripa tjänster som tillhandahålls via Internet eller ett elektroniskt nät och som till sin natur är sådana att tillhandahållandet huvudsakligen är automatiserat, kräver ett minimalt mått av mänsklig inblandning och inte kan utföras i avsaknad av informationsteknik.

2. I synnerhet följande tjänster skall omfattas av punkt 1 när de tillhandahålls via Internet eller ett elektroniskt nät:

a) Tillhandahållande av digitaliserade produkter i allmänhet, t.ex. programvara och ändringar och uppdateringar av programvara.

b) Tjänster som tillhandahåller eller stöder en kommersiell eller personlig närvaro på ett elektroniskt nät t.ex. en webbplats eller en webbsida.

c) Tjänster som genereras automatiskt från en dator via Internet eller ett elektroniskt nät, när en mottagare matar in vissa specifika uppgifter.

d) Tilldelning mot vederlag av rättigheter att utbjuda varor eller tjänster till försäljning på en webbplats på Internet, vilken fungerar som en marknadsplats online, där de potentiella köparna lägger bud via ett automatiserat förfarande och där parterna får meddelande om försäljningen genom automatiskt genererad e-post från en dator.

e) Servicepaket för Internet (ISP) i vilka telekommunikationsdelen endast är en understödjande och underordnad del (dvs. paket som omfattar mer än bara Internetanslutning och innehåller andra inslag, såsom sidor med ett innehåll som tillhandahåller nyheter, meteorolo-

gisk information eller turistinformation, spelplatser, härbärgering av webbplatser, tillträde till diskussioner on line osv.).

f) De tjänster som förtecknas i bilaga I.

Artikel 12

I synnerhet följande skall inte omfattas av artikel 9.2 e tolfte strecksatsen i direktiv 77/388/EEG:

1. Radio- och televisionssändningar enligt artikel 9.2 e elfte strecksatsen i direktiv 77/388/EEG.

2. Telekommunikationstjänster enligt artikel 9.2 e tionde strecksatsen i direktiv 77/388/EEG.

3. Tillhandahållande av följande:

a) Varor för vilka beställningen och orderhanteringen sker på elektronisk väg.

b) Cd-rom, disketter och liknande fysiska medier.

c) Trycksaker såsom böcker, nyhetsbrev, tidningar eller tidskrifter.

d) Cd-skivor och ljudkassetter.

e) Videokassetter och dvd-skivor.

f) Spel på cd-rom.

g) Tjänster av fackmän, t.ex. jurister och ekonomiska konsulter, som ger kunderna råd via e-post.

h) Undervisning, när kursens innehåll förmedlas av en utbildare över Internet eller ett annat elektroniskt nät (dvs. via fjärrförbindelse).

i) Fysisk reparation offline av datorutrustning.

j) Datalagringstjänster offline.

k) Reklam, t.ex. i tidningar, på affischer och i tv.

l) Användarstöd per telefon.

m) Undervisning som enbart tillhandahålls via korrespondens, t.ex. brevkurser.

n) Konventionella auktioner som kräver direkt medverkan av människor, oavsett hur buden läggs.

o) Telefoni med en videobildkomponent, även kallad bildtelefoni.

p) Tillgång till Internet och World Wide Web.

q) Telefoni som tillhandahålls via Internet.

KAPITEL IV

BESKATTNINGSUNDERLAG

(Artikel 11 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 13

Om en leverantör av varor eller tjänster, som villkor för att godta betalning med kredit- eller betalkort, kräver att kunden skall betala ett belopp till honom själv eller till ett annat företag och det totala pris som skall betalas av kunden inte påverkas av hur betalningen görs, skall detta belopp också ingå i beskattningsunderlaget för leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna i enlighet med artikel 11 i direktiv 77/388/EEG.

KAPITEL V

UNDANTAG FRÅN SKATTEPLIKT

AVSNITT 1

(Artikel 13 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 14

Tjänster i form av yrkesutbildning och fortbildning som tillhandahålls i enlighet med artikel 13 A.1 i i direktiv 77/388/EEG skall inbegripa utbildning med direkt anknytning till ett näringsfång eller yrke och sådan utbildning som syftar till förvärv eller uppdatering av kunskaper för yrkesändamål. Yrkesutbildningens eller fortbildningens längd skall sakna betydelse i detta sammanhang.

Artikel 15

Det undantag från skatteplikt som avses i artikel 13 B d.4 i direktiv 77/388/EEG skall inte vara tillämpligt på platinum nobles.

AVSNITT 2

(Artikel 15 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 16

Transportmedel för privat bruk enligt artikel 15.2 första stycket i direktiv 77/388/EEG skall inbegripa transportmedel som används för icke-kommersiella syften av andra personer än fysiska personer, såsom offentligrättsliga organ i den mening som avses i artikel 4.5 i det direktivet samt sammanslutningar.

Artikel 17

När det skall fastställas huruvida det tröskelvärde som fastställts av en medlemsstat i enlighet med artikel 15.2 andra stycket tredje strecksatsen i direktiv 77/388/EEG har överskridits, skall beräkningen göras på grundval av fakturabeloppet. Det sammanlagda värdet av flera varor får bara användas om alla varorna omfattas av en och samma faktura som utfärdas av en och samma skattskyldiga person, som levererar varorna till en och samma kund.

KAPITEL VI

AVDRAG

(Artikel 18 i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 18

Om den importerande medlemsstaten har infört ett elektroniskt system för fullgörande av tullformaliteterna, skall begreppet ”införselhandling” i artikel 18.1 b i direktiv 77/388/EEG omfatta elektroniska versioner av sådana handlingar, förutsatt att systemet gör det möjligt att kontrollera hur avdragsrätten utövats.

KAPITEL VII

SÄRSKILDA ORDNINGAR

(Artiklarna 26b och 26c i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 19

1. I artikel 26b A första stycket i i direktiv 77/388/EEG skall uttrycket ”en av guldmarknaderna godtagen vikt” åtminstone omfatta de omsatta enheter och vikter som anges i bilaga II till denna förordning.

2. Vid upprättandet av den förteckning som avses i artikel 26b A tredje stycket i direktiv 77/388/EEG skall uttrycken ”pris” och ”öppna marknadsvärdet” i första stycket led ii i fjärde strecksatsen avse priset respektive det öppna marknadsvärdet den 1 april varje år. Om den 1 april inte infaller på en dag då dessa värden fastställs, skall värdena den dag då de nästa gång fastställs användas.

Artikel 20

1. Om under loppet av ett kalenderkvartal en icke-etablerad skattskyldig person som utnyttjar den särskilda ordningen i artikel 26c B i direktiv 77/388/EEG uppfyller åtminstone ett av kriterierna för strykning i artikel 26c B.4, skall registreringsmedlemsstaten utesluta denna icke-etablerade skattskyldiga person från den särskilda ordningen. I sådana fall får den icke-etablerade skattskyldiga personen därefter, när som helst under samma kvartal, uteslutas från den särskilda ordningen.

För tillhandahållanden av elektroniska tjänster som gjorts före strykningen men under det kalenderkvartal under vilket strykningen inträffar skall den icke-etablerade skattskyldiga personen inge en mervärdesskattedeklaration för hela kvartalet i enlighet med artikel 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG. Kravet på ingivande av denna mervärdesskattedeklaration skall inte påverka det eventuella kravet på att registreras enligt de normala reglerna i en medlemsstat.

2. Den registreringsmedlemsstat som har mottagit ett belopp som är högre än det som följer av den mervärdesskattedeklaration som ingetts i enlighet med artikel 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG, skall återbetala det överskjutande beloppet direkt till den berörda skattskyldiga personen.

Om en registreringsmedlemsstat har mottagit ett belopp som motsvarar en mervärdesskattedeklaration som senare visar sig vara inkorrekt och den medlemsstaten redan har fördelat detta belopp

bland konsumtionsmedlemsstaterna, skall dessa återbetala det överskjutande mottagna beloppet direkt till den icke-etablerade skattskyldiga personen och underrätta registreringsmedlemsstaten om den justering som gjorts.

3. Varje rapporteringsperiod (kvartal) enligt artikel 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG skall vara en oberoende rapporteringsperiod.

När en mervärdesskattedeklaration enligt artikel 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG väl har ingetts, får uppgifterna i den ändras endast genom ändring av den deklarationen, inte genom justeringar i en senare mervärdesskattedeklaration.

Mervärdesskattebelopp som betalas enligt artikel 26c B.7 i direktiv 77/388/EEG skall vara hänförliga till en bestämd mervärdesskattedeklaration. Eventuella senare ändringar av de belopp som betalats får endast företas med hänvisning till den deklarationen och får inte tas upp i en annan deklaration eller justeras i en senare deklaration.

4. Belopp i mervärdesskattedeklarationer som upprättas inom ramen för den särskilda ordningen i artikel 26c B i direktiv 77/388/EEG skall inte avrundas uppåt eller nedåt till närmaste heltal i den berörda valutan. Det exakta mervärdesskattebeloppet skall redovisas och betalas.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

(Artiklarna 28a och 28b i direktiv 77/388/EEG)

Artikel 21

Den medlemsstat dit en försändelse eller transport av varor anländer och där ett gemenskapsinternt förvärv av varor enligt artikel 28a i direktiv 77/388/EEG äger rum skall utöva sin beskattningsrätt oavsett vilken mervärdesskattebehandling som tillämpats på transaktionen i den medlemsstat varifrån varorna skickats eller transporterats.

En eventuell begäran från leverantören av varorna om justering av den skatt som denne fakturerat och redovisat till den medlemsstat varifrån varorna skickats eller transporterats skall behandlas av denna stat i enlighet med dess egna regler.

Artikel 22

Om under ett kalenderår det tröskelvärde som tillämpas av en medlemsstat enligt artikel 28b B.2 i direktiv 77/388/EEG överskrids, skall artikel 28b B.2 i det direktivet inte medföra ändring av platsen för leveranser av andra varor än punktskattepliktiga varor, när det gäller de leveranser under samma kalenderår som gjordes innan det tröskelvärde som medlemsstaten tillämpar under innevarande kalenderår överskreds, förutsatt att leverantören

a) inte utnyttjat valmöjligheten i artikel 28b B.3 i det direktivet, och

b) inte överskridit tröskelvärdet under det föregående kalenderåret.

Artikel 28b B i direktiv 77/388/EEG skall däremot medföra ändring av platsen för följande leveranser till den medlemsstat dit försändelsen eller transporten anländer:

a) Den leverans genom vilken det tröskelvärde som medlemsstaten tillämpar under innevarande kalenderår överskrids under det kalenderåret.

b) Alla efterföljande leveranser i den medlemsstaten under samma kalenderår.

c) Leveranser i den medlemsstaten under kalenderåret efter det kalenderår under vilket den händelse som avses i a inträffade.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Artikel 13 skall tillämpas från och med den 1 januari 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 oktober 2005.

På rådets vägnar

M. BECKETT

Ordförande

BILAGA I

Artikel 11 i denna förordning

1. Punkt 1 i bilaga L till direktiv 77/388/EEG

a) Webbhotellverksamhet.

b) Automatiserat distansunderhåll online av programvara.

c) Fjärradministration av datasystem.

d) Datalagerhantering online där vissa uppgifter lagras och hämtas på elektronisk väg.

e) Tillhandahållande online av diskutrymme på begäran.

2. Punkt 2 i bilaga L till direktiv 77/388/EEG

a) Tillgång till eller nedladdning av programvara, t.ex. upphandlings-, bokförings- eller antivirusprogram, samt uppdateringar.

b) Programvara som förhindrar att det visas reklam på skärmen, även kallad ”bannerblockerare”.

c) Nedladdningsbara drivrutiner, såsom programvara som förbinder datorer med kringutrustning, t.ex. skrivare.

d) Automatisk installation online av filter på webbplatser.

e) Automatisk installation online av brandväggar.

3. Punkt 3 i bilaga L till direktiv 77/388/EEG

a) Tillgång till och nedladdning av ”skrivbordsteman”.

b) Tillgång till och nedladdning av fotografier, illustrationer eller skärmsläckare.

c) Det digitaliserade innehållet i böcker och andra elektroniska publikationer.

d) Prenumeration på nättidningar och nättidskrifter.

e) Webbloggar och webbplatsstatistik.

f) Nyheter, trafikinformation och väderrapporter online.

g) Information online som genereras automatiskt av en programvara genom att kunden för in vissa uppgifter, t.ex. rättsliga och finansiella uppgifter, inbegripet uppgifter såsom kontinuerligt uppdaterade börsuppgifter.

h) Tillhandahållande av annonsutrymme, t.ex. annonser på en webbsida eller webbplats.

i) Användning av sökverktyg och Internetkataloger.

4. Punkt 4 i bilaga L till direktiv 77/388/EEG

a) Tillgång till eller nedladdning av musik till datorer och mobiltelefoner.

b) Tillgång till eller nedladdning av jinglar, musikutdrag, ringsignaler eller andra ljud.

c) Tillgång till eller nedladdning av filmer.

d) Nedladdning av spel till datorer och mobiltelefoner.

e) Tillgång till automatiserade nätbaserade spel som inte fungerar utan Internet eller liknande elektroniska nätverk och där deltagarna befinner sig på avstånd från varandra.

5. Punkt 5 i bilaga L till direktiv 77/388/EEG

a) Automatiserad undervisning på distans som inte fungerar utan Internet eller ett liknande elektroniskt nät och som tillhandahålls med begränsad, eller utan, mänsklig medverkan, inbegripet virtuella klassrum, utom när Internet eller ett liknande elektroniskt nät används endast som ett verktyg för kommunikation mellan läraren och eleven.

b) Arbetsböcker som eleverna fyller i online och som rättas automatiskt, utan mänsklig medverkan.

Bilaga II

Artikel 19 i denna förordning

Enhet	Omsatta vikter
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uns (1 uns = 31,1035 gram)	100/10/5/1/½/¼
Tael (1 tael = 1,193 uns) [1]	10/5/1
Tola (10 tola = 3,75 uns) [2]	10

[1] Tael = en traditionell kinesisk viktenhet. Den nominella finheten i en tael-tacka från Hongkong är 990, men i Taiwan kan tackor på 5 och 10 tael ha en finhet på 999,9.

[2] Tola = en traditionell indisk viktenhet för guld. Den vanligaste storleken på en guldtacka är 10 tola med en finhet på 999.

Förordningen har upphävts den 1 juli 2011 genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1925/2004

av den 29 oktober 2004 ***(Upphävd den 21 februari 2012)***

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 angående administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92[1], särskilt artiklarna 18, 35 och 37 i denna, och

av följande skäl:

(1) Bestämmelserna om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt i förordning (EEG) nr 218/92 och i rådets direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier[2] slogs samman och skärptes genom förordning (EG) nr 1798/2003.

(2) Det är nödvändigt att specificera de exakta kategorier av information som skall utbytas utan föregående begäran, liksom hur ofta informationsutbytet skall äga rum och de praktiska formerna för det.

(3) Formerna för elektronisk överföring av den information som tillhandahålls enligt förordning (EG) nr 1798/2003 bör fastställas.

(4) Slutligen är det också nödvändigt att fastställa en förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera förordning (EG) nr 1798/2003.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för administrativt samarbete.

[1] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 885/2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 1)

[2] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/56/EG (EUT L 127, 29.4.2004, s. 70)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för artiklarna 18, 35 och 37 i förordning (EG) nr 1798/2003.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med:

1. *skenföretag*: en näringsidkare som är registrerad till mervärdesskatt och som, potentiellt i bedräglig avsikt, förvärvar eller ger sken av att förvärva varor eller tjänster utan att betala mervärdesskatt och levererar dessa varor eller tillhandahåller dessa tjänster med mervärdesskatt inräknad i fakturapriset, men som inte betalar in mervärdesskatten till den berörda statliga myndigheten (”missing trader”),

2. *att stjäla ett registreringsnummer för mervärdesskatt*: att olagligt använda en annan näringsidkares registreringsnummer för mervärdesskatt.

Artikel 3

Kategorier av information som skall utbytas utan föregående begäran

Följande kategorier av information skall utbytas genom automatiskt eller strukturerat automatiskt informationsutbyte enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1798/2003:

1. Information om icke-etablerade beskattningsbara personer.

2. Information om nya transportmedel.

3. Information om distansförsäljning som inte är föremål för mervärdesskatt i ursprungsmedlemsstaten.

4. Information om gemenskapsinterna transaktioner som förmodas vara olagliga.

5. Information om (potentiella) skenföretag.

Artikel 4

Underkategorier av information som skall utbytas utan föregående begäran

1. I fråga om icke-etablerade beskattningsbara personer skall informationsutbytet avse

a) tilldelning av registreringsnummer för mervärdesskatt till beskattningsbara personer som är etablerade i en annan medlemsstat,

b) återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i landet, enligt rådets direktiv 79/1072/EEG[1].

2. I fråga om nya transportmedel skall informationsutbytet avse

a) leveranser av nya transportmedel enligt definitionen i artikel 28a.2 i rådets direktiv 77/388/EEG[2] vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 28c A b i det direktivet och görs av personer som anses som beskattningsbara personer enligt artikel 28a.4 i det direktivet och som är registrerade till mervärdesskatt,

b) leveranser av nya fartyg eller luftfartyg enligt definitionen i artikel 28a.2 i direktiv 77/388/EEG vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 28c A b i det direktivet och görs av andra beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt än de som nämns i a, till personer som inte är registrerade till mervärdesskatt,

c) leveranser av nya motordrivna landfordon enligt definitionen i artikel 28a.2 i direktiv 77/388/EEG vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 28c A b i det direktivet och görs av andra beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt än de som nämns i a, till personer som inte är registrerade till mervärdesskatt.

3. I fråga om distansförsäljning som inte är föremål för mervärdesskatt i ursprungsmedlemsstaten skall informationsutbytet avse

a) leveranser vars värde överstiger det tröskelvärde som anges i artikel 28b B.2 i direktiv 77/388/EEG,

b) leveranser vars värde understiger det tröskelvärde som anges i artikel 28b B.2 i direktiv 77/388/EEG, om den beskattningsbara personen väljer att beskattas i destinationsmedlemsstaten i enlighet med artikel 28b B.3 i det direktivet.

4. I fråga om gemenskapsinterna transaktioner som förmodas vara olagliga skall informationsutbytet avse

a) de fall där det är uppenbart att värdet av de gemenskapsinterna leveranser som anges i systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) avviker väsentligt från det belopp som deklarerats för motsvarande gemenskapsinterna förvärv,

b) gemenskapsinterna leveranser av varor vilka inte är undantagna från mervärdesskatt enligt artikel 28c A i direktiv 77/388/EEG till en beskattningsbar person som är etablerad i en annan medlemsstat.

5. I fråga om (potentiella) skenföretag skall informationsutbytet avse

a) beskattningsbara personer vars registreringsnummer för mervärdesskatt har annullerats eller inte längre är giltigt på grund av avsaknad eller simulering av ekonomisk aktivitet och som har utfört gemenskapsinterna transaktioner,

b) beskattningsbara personer som är (potentiella) skenföretag men vars registreringsnummer för mervärdesskatt inte har annullerats,

c) beskattningsbara personer som gör gemenskapsinterna leveranser och deras kunder i andra medlemsstater, om kunderna är (potentiella) skenföretag eller har stulit ett registreringsnummer för mervärdesskatt.

[1] EGT L 331, 27.12.1979, s. 11
[2] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1

Artikel 5

Meddelande om deltagande i informationsutbytet

Varje medlemsstat skall inom tre månader efter denna förordnings ikraftträdande skriftligen till kommissionen anmäla sitt beslut enligt artikel 18 andra stycket i förordning (EG) nr 1798/2003 om huruvida den avser att delta i utbytet av information inom de kategorier eller underkategorier som avses i artiklarna 3 och 4 och, om den avser att göra det, huruvida den tänker göra det på ett automatiskt eller strukturerat automatiskt sätt. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat senare ändrar kategorierna eller underkategorierna för det informationsbyte den deltar i eller det sätt på vilket utbytet sker skall den skriftligen meddela kommissionen detta. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till de övriga medlemsstaterna.

Artikel 6

Tidsfrister för överföring av information

Om ett automatiskt informationsutbyte tillämpas skall informationen tillhandahållas

a) senast före utgången av den tredje månaden efter det kalenderår då informationen blev tillgänglig, beträffande de kategorier som avses i artikel 3 första stycket punkterna 1 och 3,

b) senast före utgången av den tredje månaden efter den tremånadersperiod då informationen blev tillgänglig, beträffande de kategorier som avses i artikel 3 första stycket punkt 2.

Information inom de kategorier som avses i artikel 3 första stycket punkterna 4 och 5 skall tillhandahållas så snart den blir tillgänglig.

Artikel 7

Överföring av information

1. All information som tillhandahålls skriftligen i enlighet med artikel 37 i förordning (EG) nr 1798/2003 skall i möjligaste mån överföras endast på elektronisk väg via CCN/CSI-nätet, med följande undantag:

a) Begäran om delgivning enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 1798/2003 och den handling eller det beslut som delgivningen avser.

b) Originalhandlingar som tillhandahålls i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1798/2003.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får besluta att avstå från överföring i pappersform av den information som avses i punkt 1 a och b.

Artikel 8

Utvärdering

Det administrativa samarbetet skall i enlighet med artikel 35.1 i förordning (EG) nr 1798/2003 utvärderas vart tredje år efter den här förordningens ikraftträdande.

Artikel 9

Statistiska uppgifter

Den förteckning över statistiska uppgifter som avses i artikel 35.3 i förordning (EG) nr 1798/2003 fastställs i bilagan.

Varje medlemsstat skall före den 30 april varje år, om möjligt på elektronisk väg, meddela kommissionen de statistiska uppgifterna med användning av förlagan i bilagan.

Artikel 10

Överlämnande av uppgifter om nationella bestämmelser

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om dessa åtgärder.

Artikel 11

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 oktober 2004.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

[Bilagan återges inte här.]

Förordningen har upphävts den 21 februari 2012 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 79/2012.

Förteckning över ändringar i kommissionens förordning (EG) nr 1925/2004

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1792/2006

av den 23 oktober 2006

om anpassning av vissa förordningar och beslut när det gäller fri rörlighet för varor, fri rörlighet för personer, konkurrenspolitik, jordbruk (veterinärlagstiftning och fytosanitär lagstiftning), fiske, transportpolitik, beskattning, statistik, socialpolitik och sysselsättning, miljö, tullunion samt yttre förbindelser, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 4.3,

med beaktande av anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 56, och

av följande skäl:

(1) Om det med anledning av anslutningen krävs anpassningar av rättsakter som fortsätter att gälla efter den 1 januari 2007 och dessa anpassningar inte finns med i anslutningsakten eller i dess bilagor, skall i enlighet med artikel 56 i anslutningsakten nödvändiga anpassningar antas av kommissionen i samtliga fall där den ursprungliga rättsakten antogs av kommissionen.

(2) I slutakten från den konferens under vilken anslutningsfördraget utarbetades anges att de höga fördragsslutande parterna har nått en politisk överenskommelse om en serie anpassningar av institutionernas rättsakter som krävs på grund av anslutningen och rådet och kommissionen uppmanas att anta dessa anpassningar före anslutningen, vid behov kompletterade och aktualiserade så att hänsyn tas till unionsrättens utveckling.

(3) Följande kommissionsförordningar bör därför ändras i enlighet med detta

[Här återges endast de delar som berör förordning (EG) nr 1925/2004.]

− när det gäller beskattning: förordningarna (EEG) nr 2719/92[1] och (EG) nr 1925/2004[2],

(4) Följande kommissionsbeslut bör därför ändras i enlighet med detta

[Återges inte här.]

[1] EGT L 276, 19.9.1992, s. 1.
[2] EUT L 331, 5.11.2004, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

1. Följande förordningar skall ändras i enlighet med bilagan

[Här återges endast de delar som berör förordning (EG) nr 1925/2004.]

− när det gäller beskattning: förordningarna (EEG) nr 2719/92 och (EG) nr 1925/2004,

2. Följande beslut skall ändras i enlighet med bilagan

[Återges inte här.]

Artikel 2

Denna förordning skall träda i kraft under förutsättning att anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien träder i kraft och då samtidigt med detta.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 oktober 2006.

På kommissionens vägnar

Olli REHN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

[Här återges endast de delar som berör förordning (EG) nr 1925/2004]

7. BESKATTNING

2. 32004 R 1925: Kommissionens förordning (EG) nr 1925/2004 av den 29 oktober 2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 angående administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt (EUT L 331, 5.11.2004, s. 13).

I bilagan skall följande införas mellan uppgifterna för Belgien och Tjeckien: [...]

Mellan uppgifterna för Portugal och Slovenien: [...]

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1174/2009

av den 30 november 2009 ***(Upphävd den 21 februari 2012)***

om tillämpningsföreskrifter för artiklarna 34a och 37 i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 när det gäller återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med rådets direktiv 2008/9/EG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92[1], särskilt artiklarna 34a och 37,

med beaktande av rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat[2], särskilt artikel 11, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG får den återbetalande medlemsstaten kräva att sökanden lämnar ytterligare elektronisk kodad information avseende var och en av koderna i artikel 9.1 i detta direktiv, i den utsträckning sådan information behövs på grund av begränsningar av avdragsrätten enligt rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[3], eller för tillämpningen av ett relevant undantag som beviljats av den återbetalande medlemsstaten enligt artiklarna 395 eller 396 i det direktivet.

(2) Enligt artikel 34a.2 i förordning (EG) nr 1798/2003 ska de behöriga myndigheterna i den återbetalande medlemsstaten på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om alla de uppgifter som de behöver enligt artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG.

(3) De tekniska detaljerna för överföring av ytterligare information som medlemsstaterna behöver i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG bör därför fastställas, särskilt de koder som bör användas för överföringen av denna information. De koder som anges i bilagan till denna förordning har utarbetats av ständiga kommittén för admi-

nistrativt samarbete på grundval av den information som medlemsstaterna behöver vid tillämpning av artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG.

(4) I enlighet med artikel 11 i direktiv 2008/9/EG kan det krävas att sökanden lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder. I detta syfte bör de använda de allmänt etablerade koder som anges i artikel 2.1 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden[4].

(5) I artikel 14 i förordning (EG) nr 1798/2003 föreskrivs att den tillfrågade myndigheten på anmodan av den begärande myndigheten ska delge mottagaren alla handlingar och beslut från de administrativa myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

(6) När en återbetalande medlemsstat begär att etableringsmedlemsstaten ska delge sökanden alla dess handlingar och beslut med avseende på tillämpningen av direktiv 2008/9/EG bör ett sådant delgivande, med tanke på dataskyddet, kunna göras via Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som det definieras i artikel 2.1.19 i förordning (EG) nr 1798/2003.

(7) I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för bland annat artikel 34a som lagts till i förordning (EG) nr 1798/2003 genom artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 143/2008 av den 12 februari 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i fråga om införande av arrangemang för administrativt samarbete och informationsutbyte vad gäller bestämmelserna i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster, de särskilda ordningarna och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt[5]. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som artikel 1 i förordning (EG) nr 143/2008 blir tillämplig.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för administrativt samarbete.

[1] EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.
[2] EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.
[3] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
[4] EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.
[5] EUT L 44, 20.2.2008, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

När en återbetalande medlemsstat meddelar andra medlemsstater att den behöver ytterligare elektronisk kodad information i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG, ska de koder som anges i bilagan till denna förordning användas för att överföra denna information.

Artikel 2

När en återbetalande medlemsstat begär en redogörelse för sökandens affärsverksamhet i enlighet med artikel 11 i direktiv 2008/9/EG, ska sådan information lämnas på den fjärde nivån av koderna i Nace Rev. 2 i enlighet med artikel 2.1 d i förordning (EG) nr 1893/2006.

Artikel 3

När en återbetalande medlemsstat begär att den medlemsstat där mottagaren har sitt säte ska delge denne alla handlingar och beslut som avser återbetalning i enlighet med direktiv 2008/9/EG, får en sådan begäran om delgivande överföras via CCN/CSI-nätet som det definieras i artikel 2.1.19 i förordning (EG) nr 1798/2003.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2009.

På kommissionens vägnar

László KOVÁCS

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Koder som ska användas för överföring av information i enlighet med artikel 34a.2 i förordning (EG) nr 1798/2003

Kod 1. Bränsle		
1.1	Bränsle för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	1.1.1	Bensin
	1.1.2	Diesel
	1.1.3	LPG
	1.1.4	Naturgas
	1.1.5	Biobränsle
1.2	Bränsle för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	1.2.1	Bensin
	1.2.2	Diesel
	1.2.3	LPG
	1.2.4	Naturgas
	1.2.5	Biobränsle
	1.2.6	Personbilar
	1.2.7	Tunga transportfordon
1.3	Bränsle för transportmedel för betalande passagerare	
	1.3.1	Bensin
	1.3.2	Diesel
	1.3.3	LPG
	1.3.4	Naturgas
	1.3.5	Biobränsle
1.4	Bränsle som särskilt används för testfordon	
1.5	Petroleumprodukter som används för smörjning av transportmedel eller motorer	
1.6	Bränsle som inköps för återförsäljning	
1.7	Bränsle för transportmedel för godstransport	
1.8	Bränsle för passagerar- och kombinationsfordon	
	1.8.1	Som endast används i affärsverksamhet
	1.8.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	1.8.3	Som delvis används för andra ändamål än de ändamål som avses i 1.8.2
1.9	Bränsle för motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mindre än 1 550 kg	
	1.9.1	Som används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	1.9.2	Som används i affärsverksamhet
1.10	Bränsle för maskiner och jordbrukstraktorer	
	1.10.1	Bensin
	1.10.2	Diesel
	1.10.3	LPG

	1.10.4	Naturgas
	1.10.5	Biobränsle
1.11	Bränsle för transportmedel för passagerartransport med färre än 9 platser eller hyrbilar	
	1.11.1	Bensin
	1.11.2	Diesel
	1.11.3	LPG
	1.11.4	Naturgas
	1.11.5	Biobränsle
1.12	Bränsle för transportmedel för passagerartransport, bortsett från de transportmedel som avses i 1.8 och 1.9	
1.13	Bränsle för transportmedel för vilka det inte finns några begränsningar av avdragsrätten	
1.14	Bränsle för transportmedel för vilka det finns en begränsning av avdragsrätten	

Kod 2. Hyra av transportmedel

2.1	Hyra av transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
2.2	Hyra av transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	2.2.1	I en oavbruten period som överstiger 6 månader
	2.2.2	I en oavbruten period på högst 6 månader
	2.2.3	Personbilar
	2.2.4	Tunga transportfordon
2.3	Hyra av transportmedel för betalande passagerare	
	2.3.1	I en oavbruten period som överstiger 6 månader
	2.3.2	I en oavbruten period på högst 6 månader
2.4	Hyra av transportmedel för godstransport	
2.5	Hyra av personbilar och kombinationsfordon	
	2.5.1	Som endast används i affärsverksamhet
	2.5.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport eller körskoleverksamhet
	2.5.3	Som delvis används för andra ändamål än de ändamål som avses i 2.5.2
2.6	Hyra av motorcyklar, husvagnar och fritids- och sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mindre än 1 550 kg	
	2.6.1	Som används för kommersiell passagerartransport eller körskoleverksamhet
	2.6.2	Som används för annan affärsverksamhet
2.7	Hyra av personbilar i M1-kategorin	
2.8	Hyra av transportmedel för passagerartransport med fler än 9 platser	
2.9	Hyra av transportmedel för passagerartransport med färre än 9 platser	
	2.9.1	Som används för kommersiella verksamheter
	2.9.2	Som används för andra ändamål än kommersiella verksamheter

2.10	Hyra av transportmedel för vilka det inte finns några begränsningar av avdragsrätten
2.11	Hyra av transportmedel för vilka det finns en begränsning av avdragsrätten
2.12	Hyra av andra transportmedel än de transportmedel som avses i 2.5 och 2.6

Kod 3. Utgifter med anknytning till transportmedel (bortsett från de varor och tjänster som hänförs till kod 1 och 2)

3.1	Utgifter för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	3.1.1	Inköp av transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.1.2	Underhåll av transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.1.3	Inköp och installation av tillbehör för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.1.4	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.1.5	Andra utgifter för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
3.2	Utgifter för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	3.2.1	Inköp av transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.2	Underhåll av transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.3	Inköp och installation av tillbehör för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.4	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.5	Andra utgifter för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare
	3.2.6	Personbilar
	3.2.7	Tunga transportfordon
3.3	Utgifter för transportmedel för betalande passagerare	
	3.3.1	Inköp av transportmedel för betalande passagerare
	3.3.2	Underhåll av transportmedel för betalande passagerare

	3.3.3	Inköp och installation av tillbehör för transportmedel för betalande passagerare
	3.3.4	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel för betalande passagerare
	3.3.5	Andra utgifter för transportmedel för betalande passagerare
3.4	Utgifter för transportmedel för godstransport	
	3.4.1	Inköp av transportmedel för godstransport
	3.4.2	Underhåll av transportmedel för godstransport
	3.4.3	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel för godstransport
	3.4.4	Andra utgifter för transportmedel för godstransport, bortsett från de utgifter som avses i 3.4.1, 3.4.2 och 3.4.3
3.5	Underhåll av personbilar och kombinationsfordon	
	3.5.1	Som endast används i affärsverksamhet
	3.5.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	3.5.3	Som delvis används i affärsverksamhet, bortsett från den affärsverksamhet som avses i 3.5.2
3.6	Underhåll av motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg	
	3.6.1	Som används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	3.6.2	Som används i annan affärsverksamhet
3.7	Andra utgifter än underhållsutgifter eller garage- och parkeringsavgifter för personbilar och kombinationsfordon	
	3.7.1	Som endast används i affärsverksamhet
	3.7.2	Som delvis används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet eller för uthyrning
	3.7.3	Som delvis används för andra ändamål än de ändamål som avses i 3.7.2
3.8	Andra utgifter än underhållsutgifter eller garage- och parkeringsavgifter för motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg	
	3.8.1	Som används för kommersiell passagerartransport, körskoleverksamhet, uthyrning eller återförsäljning
	3.8.2	Som används i andra affärsverksamheter
3.9	Inköp av personbilar i ”M1”-kategorin	
3.10	Inköp av tillbehör för personbilar i ”M1”-kategorin, inklusive montering och installation	
3.11	Utgifter för transportmedel för passagerartransport med fler än 9 platser eller transportmedel för godstransport	
3.12	Utgifter för transportmedel för passagerartransport med färre än 9 platser som används för kommersiella ändamål	
3.13	Utgifter för transportmedel för vilka det inte finns några begränsningar av avdragsrätten	
3.14	Utgifter för transportmedel för vilka det finns begränsningar av avdragsrätten	

3.15	Underhåll av transportmedel för passagerartransport, bortsett från personbilar och kombinationsfordon, motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg
3.16	Garage- eller parkeringsavgifter för transportmedel för passagerartransport
3.17	Andra utgifter än underhållsutgifter eller garage- och parkeringsavgifter för andra transportmedel än personbilar och kombinationsfordon, motorcyklar, husvagnar och fritids- eller sportbåtar, samt luftfartyg med en vikt av mer än 1 550 kg

Kod 4. Vägtullar och vägavgifter

4.1	Vägtullar för transportmedel med en vikt av mer än 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
4.2	Vägtullar för transportmedel med en vikt av högst 3 500 kg, bortsett från transportmedel för betalande passagerare	
	4.2.1	Personbilar
	4.2.2	Tunga transportfordon
4.3	Vägtullar för transportmedel för betalande passagerare	
4.4	Vägtullar för alla transportmedel över Stora Bältbron	
4.5	Vägtullar för alla transportmedel över Öresundsbron	
4.6	Vägtullar för transportmedel för betalande passagerare med fler än 9 platser	
4.7	Vägtullar för transportmedel för betalande passagerare med färre än 9 platser	
4.8	Vägtullar för transportmedel som används i anslutning till konferenser, mässor, utställningar eller kongresser	
	4.8.1	För arrangören av evenemanget
	4.8.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören

Kod 5. Utgifter för resor, såsom passageraravgift för taxi och kollektivtrafik

5.1	Utgifter för resor för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
5.2	Utgifter för resor för andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
5.3	Utgifter för resor för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer i anslutning till en konferens, mässa, utställning eller kongress	
	5.3.1	För arrangören av evenemanget
	5.3.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören

Kod 6. Logi		
6.1	Utgifter för inkvartering och logi för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
6.2	Utgifter för inkvartering och logi för andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer	
6.3	Utgifter för inkvartering och logi för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer som deltar i avdragsberättigande konferenser	
6.4	Utgifter för inkvartering och logi för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer i anslutning till en konferens, mässa, utställning eller kongress	
	6.4.1	För arrangören av evenemanget
	6.4.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören
6.5	Utgifter för inkvartering och logi för anställda till beskattningsbara personer, vilka utför leveranser av varor eller tjänster	
6.6	Utgifter för inkvartering och logi för efterföljande leveranser	
6.7	Andra utgifter för inkvartering och logi än de utgifter som avses i 6.5 eller 6.6	

Kod 7. Mat, dryck och restaurangtjänster		
7.1	Mat och dryck som tillhandahålls av hotell, barer, restauranger och pensionat, inklusive frukost	
	7.1.1	För beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer
	7.1.2	För andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer
7.2	Mat och dryck som tillhandahålls i anslutning till en konferens, mässa, utställning eller kongress	
	7.2.1	För arrangören av evenemanget
	7.2.2	För deltagare i evenemanget, när avgiften tas ut direkt av arrangören
7.3	Mat och dryck för anställda till beskattningsbara personer, vilka utför leveranser av varor eller tjänster	
7.4	Restaurangtjänster som inköps för efterföljande leveranser	
7.5	Inköp av mat, dryck eller restaurangtjänster, bortsett från de som avses i 7.2, 7.3 och 7.4.	

Kod 8. Inträdesavgifter till mässor och utställningar	
8.1	Inträdesavgifter för beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer
8.2	Inträdesavgifter för andra personer än beskattningsbara personer eller anställda till beskattningsbara personer

Kod 9. Utgifter för lyxartiklar, underhållning och representation

9.1	Inköp av alkoholhaltiga drycker	
9.2	Inköp av tillverkade tobaksprodukter	
9.3	Utgifter för mottagningar och representation	
	9.3.1	För publicitetsändamål
	9.3.2	Ej för publicitetsändamål
9.4	Utgifter för underhåll av fritidsbåtar	
9.5	Utgifter för konstverk, samlarobjekt och antikviteter	
9.6	Utgifter för lyxartiklar, underhållning eller representation i reklamsyfte	
9.7	Utgifter för andra lyxartiklar, underhållning och representation, bortsett från de som avses i 9.1, 9.2 och 9.3	

Kod 10. Övrigt

10.1	Verktyg	
10.2	Reparationer inom garantiperioden	
10.3	Tjänster kopplade till utbildning	
10.4	Arbete med egendom	
	10.4.1	Arbete med fast egendom
	10.4.2	Arbete med fast egendom som används som bostäder
	10.4.3	Arbete med lös egendom, bortsett från sådan lös egendom som avses i kod 3
10.5	Inköp eller hyra av egendom	
	10.5.1	Inköp eller hyra av fast egendom
	10.5.2	Inköp eller hyra av fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.5.3	Inköp eller hyra av lös egendom som har anknytning till eller används i fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.5.4	Inköp eller hyra av lös egendom, bortsett från sådan lös egendom som avses i kod 2
10.6	Försörjning av vatten, gas eller el genom ett distributionsnät	
10.7	Gåvor av lågt värde	
10.8	Kontorsutgifter	
10.9	Deltagande i mässor och seminarier, utbildning eller fortbildning	
	10.9.1	Mässor
	10.9.2	Seminarier
	10.9.3	Utbildning
	10.9.4	Fortbildning
10.10	Schablontillägg för boskap och jordbruksprodukter	
10.11	Utgifter för porto och brev till länder utanför EU	
10.12	Utgifter för fax och telefon i anslutning till logi	
10.13	Varor och tjänster som förvärvas av en researrangör och som kommer den resande till direkt fördel	

10.14	Andra varor som inköps för återförsäljning än de varor som avses i 1.6	
10.15	Andra tjänster som inköps för återförsäljning än de tjänster som avses i 6.6 och 7.4	
10.16	Arbete med egendom	
	10.16.1	Arbete med fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.16.2	Arbete med fast egendom, bortsett från sådan fast egendom som avses i 10.16.1
	10.16.3	Arbete med lös egendom som har anknytning till eller används i sådan fast egendom som avses i 10.16.1
	10.16.4	Arbete med lös egendom, bortsett från sådan lös egendom som avses i 10.16.3
10.17	Utgifter för egendom	
	10.17.1	Utgifter för fast egendom som används som bostad eller för rekreations- eller fritidsändamål
	10.17.2	Andra utgifter för fast egendom än de utgifter som avses i 10.17.1

Förordningen har upphävts den 21 februari 2012 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 79/2012.

RÅDETS SJÄTTE DIREKTIV 77/388/EEG

av den 17 maj 1977 ***(Upphävt den 1 januari 2007)***

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, och särskilt artiklarna 99 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2]

och med beaktande av följande:

Alla medlemsstater har infört ett mervärdeskattesystem i enlighet med första och andra rådsdirektiven av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter[3].

Beslutet av den 21 april 1970 om att byta ut de ekonomiska bidragen från medlemsstaterna mot gemenskapernas egna medel[4] föreskriver att gemenskapernas budget skall, oberoende av övriga intäkter, finansieras helt med gemenskapernas egna medel. Dessa medel skall omfatta intäkter från mervärdeskatt som erhålls genom tillämpning av en gemensam skattesats baserad på en beräkningsgrund som bestäms på ett enhetligt sätt enligt gemenskapens regler.

Ytterligare framsteg bör göras när det gäller att verksamt avlägsna restriktioner för rörligheten av personer, varor, tjänster och kapital och integrationen av de nationella ekonomierna.

Hänsyn bör tas till målsättningen att avskaffa skatt på införsel liksom återbäring vid utförsel i handeln medlemsstaterna emellan. För att en gemensam marknad som tillåter sund konkurrens och som liknar en verklig inre marknad till slut skall kunna uppnås bör det gemensamma systemet för omsättningsskatter inte göra åtskillnad beroende på ursprung av varor och tjänster.

För att förstärka skattens icke-diskriminerande karaktär måste termen ”skattskyldig person” klarläggas för att göra det möjligt för medlems-

staterna att utvidga den till att omfatta personer som tillfälligt genomför vissa transaktioner.

Termen ”skattepliktig transaktion” har lett till svårigheter, särskilt vad beträffar sådana transaktioner som likställs med skattepliktiga transaktioner.

Dessa begrepp måste klarläggas.

Fastställandet av platsen för skattepliktiga transaktioner har gett upphov till kompetenskonflikter mellan medlemsstaterna, särskilt vad beträffar leverans av varor för sammansättning och tillhandahållande av tjänster, även om platsen för tillhandahållande av tjänster i princip bör definieras som den plats där den person som tillhandahåller tjänsterna har sitt huvudsakliga driftställe, bör den ändå definieras såsom liggande i mottagarens land, särskilt vid vissa tjänster som tillhandahålls mellan skattskyldiga personer då kostnaden för tjänsterna ingår i varornas pris.

Begreppen skattskyldighetens inträde och skatteuttag måste harmoniseras, om införandet och eventuella senare ändringar av gemenskapens skattesats skall kunna träda i kraft samtidigt i alla medlemsstater.

Beskattningsunderlaget måste harmoniseras, så att tillämpningen av gemenskapens skattesats på skattepliktiga transaktioner leder till jämförbara resultat i alla medlemsstater.

De skattesatser som tillämpas av medlemsstaterna måste vara sådan att de medger normalt avdrag av den skatt som uttagits i tidigare omsättningsled.

En gemensam förteckning över undantag bör upprättas så att gemenskapernas egna medel kan uppbäras på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

Avdragsreglerna bör harmoniseras till den del de påverkar de faktiska belopp som uppbärs. Den avdragsgilla andelen bör beräknas på liknande sätt i all medlemsstater.

Det bör anges vilka personer som är skattskyldiga, särskilt vad beträffar tjänster som tillhandahålls av en person som är etablerad i ett annat land.

Skattebetalarnas skyldigheter måste i möjligaste mån harmoniseras för att säkerställa att uppbörden sker på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater. Särskilt bör skattebetalarna återkommande deklarera det sammanlagda beloppet av såväl ingående som utgående transaktioner, då detta synes nödvändigt för att fastställa och kontrollera beräkningsgrunden för den egna medlen.

De olika nu gällande systemen bör harmoniseras. Medlemsstaterna bör icke desto mindre ha möjlighet att behålla sina särskilda regler för småföretag, i enlighet med gemensamma bestämmelser, och med sikte på närmare harmonisering. Medlemsstaterna bör ha frihet att tillämpa särskilda regler som innebär att jordbrukare som inte omfattas av de vanliga reglerna tillgodoräknas ett schablonbelopp för ingående skatt. De grundläggande principerna för dessa regler bör fastställas och ett gemensamt förfarande införas för att beräkna det mervärde som dessa jordbrukare bidrar med när det gäller uppbörd av egna medel.

En enhetlig tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv bör säkerställas. För detta ändamål bör ett gemensamt samrådsförfarande skapas. Inrättandet av en mervärdeskattekommitté skulle göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att samarbeta intimt.

Medlemsstaterna bör, inom vissa begränsningar och på vissa villkor, kunna vidta eller vidmakthålla särskilda åtgärder som avviker från detta direktiv för att förenkla beskattningen eller för att undvika bedrägeri eller undandragande av skatt.

Det kan te sig lämpligt att bemyndiga medlemsstaterna att träffa avtal med icke-medlemsstater eller internationella organisationer som innehåller undantag från detta direktiv.

En övergångsperiod är av avgörande betydelse för att medge att nationell lagstiftning på angivna områden gradvis anpassas.

[1] EGT nr C 40, 8.4.1974, s. 25
[2] EGT nr C 139, 12.11.1974, s. 15
[3] EGT nr 71, 14.4.1967, s. 1301/67
[4] EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 19

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Medlemsstaterna skall ändra sina nuvarande mervärdeskattesystem i enlighet med följande artiklar.

De skall införa nödvändiga lagar och andra författningar så att de förändrade systemen kan träda i kraft så fort som möjligt och senast den 1 januari 1978. *(77/388/EEG)*

AVDELNING II

RÄCKVIDD

Artikel 2

Mervärdeskatt skall betalas för

1. leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap,

2. införsel av varor. *(77/388/EEG)*

AVDELNING III

TERRITORIELL TILLÄMPNING

Artikel 3

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

– *en medlemsstats territorium:* landets territorium såsom det definieras med avseende på varje medlemsstat i punkterna 2 och 3.

– *gemenskapen och gemenskapens territorium:* medlemsstaternas territorium såsom detta definieras med avseende på varje medlemsstat i punkterna 2 och 3.

– *tredje territorium och tredje land*: varje annat territorium än de som i punkterna 2 och 3 definieras som någon medlemsstats territorium. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 3.1 följande lydelse:
1. I detta direktiv avses med ”landets territorium” det område där Föredraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen tillämpas såsom det definieras med avseende på varje medlemsstat i artikel 227. *(77/388/EEG)*

2. I detta direktiv avses med ”landets territorium” det område där Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen tillämpas, såsom det definieras med avseende på varje medlemsstat i artikel 227*. *(91/680/EEG)*

[* Artikel 227, numera artikel 299 EG. Artiklarna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har numrerats om genom Amsterdamfördraget, vilket trädde i kraft den 1 maj 1999.]

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 3.2 följande lydelse:
2. Följande territorier i enskilda medlemsstater skall undantas från ”landets territorium”:

Tyskland: ön Helgoland, territoriet Büsingen,
Danmark: Grönland
Italien: Livigno, Campione d'Italia, de italienska delarna av Luganosjön,
Frankrike: de utomeuropeiska departementen *(80/368/EEG)*

Intill den 1 januari 1979 hade artikel 3.2 följande lydelse:
2. Följande territorier i enskilda medlemsstater skall undantas från "landets territorium":
Tyskland: ön Helgoland, territoriet Büsingen,
Danmark: Grönland
Italien: Livigno, Campione d'Italia, de italienska delarna av Luganosjön,
(77/388/EEG)

3. Följande enskilda medlemsstaters territorier skall inte inräknas i landets territorium:

– Förbundsrepubliken Tyskland: ön Helgoland, territoriet Büsingen.
– Spanien: Ceuta, Melilla,
– Italien: Livigno, Campione d'Italia, de italienska delarna av Luganosjön

Följande enskilda medlemsstaters territorier skall likaså undantas från landets territorium:

– Spanien: Kanarieöarna,
– Frankrike: de utomeuropeiska departementen,
– Grekland: Agion Oros. [Berget Athos] *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 3.3 följande lydelse:
3. Om kommissionen finner att de undantag som föreskrivs i punkt 2 inte längre har något berättigande, särskilt i fråga om sund konkurrens eller egna medel, skall den framlägga lämpliga förslag inför rådet. *(77/388/EEG)*

4. Med avvikelse från punkt 1 skall Furstendömet Monaco, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia, med hänsyn till

– de konventioner och avtal som Furstendömet Monaco och Isle of Man har ingått med Republiken Frankrike respektive Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland, och
– Fördraget om upprättandet av Republiken Cypern,

vid tillämpningen av detta direktiv inte behandlas som tredje territorium. *(Protokoll 3 till anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att transaktioner med ursprung i eller avsedda för

– Furstendömet Monaco behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Frankrike,

– Isle of Man behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland. *(92/111/EEG)*

– Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Republiken Cypern. *(Protokoll 3 till anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*

Intill den 1 maj 2004 hade artikel 3.4 första stycket följande lydelse:

Med avvikelse från punkt 1 skall Monaco och Isle of Man, med hänsyn till de konventioner och de avtal som de har ingått med Frankrike respektive Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland vid tillämpningen av detta direktiv inte behandlas som tredje territorium. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 3.4 följande lydelse:

4. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att

- transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Furstendömet Monaco behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Frankrike,
- transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för ön Man behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland. *(91/680/EEG)*

5. Om kommissionen finner att de bestämmelser som fastställs i punkterna 3 och 4 inte längre har något berättigande, särskilt i fråga om sund konkurrens eller egna medel, skall den framlägga lämpliga förslag inför rådet. *(91/680/EEG)*

AVDELNING IV

SKATTSKYLDIGA PERSONER

Artikel 4

1. Med ”skattskyldig person” avses varje person som självständigt någonstans bedriver någon form av ekonomisk verksamhet som anges i punkt 2, oberoende av syfte eller resultat. *(77/388/EEG)*

2. De former av ekonomisk verksamhet som avses i punkt 1 skall omfatta alla verksamheter av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamhet inom fria yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav skall likaså betraktas som ekonomisk verksamhet. *(77/388/EEG)*

3. Medlemsstaterna kan även anse såsom skattskyldig var och en som tillfälligtvis utför en transaktion som avser sådana verksamheter som avses i punkt 2 och särskilt någon av följande:

a) Tillhandahållande före första inflyttning av byggnader eller delar av byggnader och den mark de står på. Medlemsstaterna får bestämma villkoren för tillämpning av detta kriterium på omvandlingar av byggnader och den mark de står på.

Medlemsstaterna får tillämpa andra kriterier än villkoret om första inflyttning, såsom den tid som förflyter mellan den dag då byggnaden färdigställs och dagen för första tillhandahållande eller den tid som förflyter mellan dagen för första inflyttning och dagen för senare tillhandahållande, om dessa perioder inte överstiger fem respektive två år.

Med ”byggnad” skall avses varje anordning fäst vid eller i marken.

b) Tillhandahållande av mark för bebyggelse.

Med ”mark för bebyggelse” avses råmark eller iordningställd mark som definierats som sådan mark av medlemsstaterna. *(77/388/EEG)*

4. Användningen av uttrycket ”självständigt” i punkt 1 undantar anställda och övriga personer från skatten i den mån de är bundna till en arbetsgivare av ett anställningsavtal eller av några andra rättsliga bindningar som skapar ett anställningsförhållande vad beträffar arbetsvillkor, lön och arbetsgivaransvar.

Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29, kan varje medlemsstat anse såsom en enda skattskyldig sådana personer som är etablerade inom landets territorium och som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band. *(77/388/EEG)*

En medlemsstat, som utnyttjar den valmöjlighet som fastställs i andra stycket, får anta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande genom utnyttjande av denna bestämmelse. *(2006/69/EG)*

5. Stater, regionala och lokala myndigheter och övriga offentligrättsliga organ anses inte såsom skattskyldiga när det gäller verksamhet eller transaktioner som de utför i sin egenskap av offentliga myndigheter, även om de i samband härmed uppbär avgifter, arvoden, bidrag eller inbetalningar. När de genomför sådana verksamheter eller transaktioner, skall de dock ändå betraktas som skattskyldiga personer med avseende härpå, om det skulle leda till konkurrenssnedvridning av viss betydelse, ifall de behandlades som icke skattskyldiga personer.

Dessa organ skall i vart fall betraktas som skattskyldiga personer när det gäller de verksamheter som är förtecknade i bilaga D, såvida de inte genomförs i försumbart liten skala.

Medlemsstater kan betrakta sådana verksamheter av dessa organ som är undantagna enligt artikel 13 eller 28 såsom verksamheter som de bedriver i egenskap av myndigheter. *(77/388/EEG)*

AVDELNING V

SKATTEPLIKTIGA TRANSAKTIONER

Artikel 5

Leverans av varor

1. Med ”leverans av varor” avses överföring av rätten att såsom ägare förfoga över egendom. *(77/388/EEG)*

2. Elektrisk ström, gas, värme, kyla och liknande skall betraktas som materiell egendom. *(77/388/EEG)*

3. Medlemsstaterna kan betrakta följande som materiell egendom:

a) Vissa rättigheter i fast egendom.

b) Vissa sakrätter som ger innehavaren nyttjanderätt till fast egendom.

c) Andelar eller aktier som ger innehavaren rättsliga eller faktiska rättigheter såsom ägare eller innehavare av fast egendom eller del därav. *(77/388/EEG)*

4. Som leverans i den betydelse som avses i punkt 1 anses vidare:

a) Överföring, på order av en offentlig myndighet eller i dess namn eller i enlighet med lagstiftning, av äganderätten till egendom mot betalande av vederlag.

b) Faktiskt överlämnande av varor, i överensstämmelse med avtal om uthyrning av varor under en viss tid eller om avbetalningsköp, som föreskriver att äganderätten normalt skall övergå senast när den sista avbetalningen har erlagts.

c) Överföring av varor i enlighet med ett kommissionsavtal om köp eller försäljning. *(77/388/EEG)*

5. Medlemsstaterna får betrakta överlämnandet av vissa byggnadsarbeten som en leverans i den betydelse som begreppet har enligt punkt 1. *(95/7/EG)*

> *Intill den 1 januari 1996 hade artikel 5.5 följande lydelse:*
>
> 5. Medlemsstaterna kan betrakta följande som leverans i den betydelse som avses i punkt 1.

a) Leverans enligt beställningsuppdrag med material som kunden ställer till förfogande, dvs. leverans från en uppdragstagare till dennes kund av lös egendom som framställts eller sammansatts av uppdragstagare av material eller föremål som ställts till förfogande av kunden för ändamålet, vare sig uppdragstagare har tillhandahållit någon del av det använda materialet eller inte.
b) Överlämnande av vissa byggnadsarbeten. *(77/388/EEG)*

6. Uttag som en skattskyldig person gör av varor i rörelsen för eget eller personalens privata bruk, eller överlåtelse därav utan ersättning, eller mer generellt sådana uttag för andra ändamål än rörelsen skall, då mervärdeskatten på varorna i fråga eller dessas beståndsdelar varit helt eller delvis avdragsgill, behandlas som leverans mot vederlag. Uttag som gjorts för att ge bort varuprov eller skänka bort gåvor av ringa värde inom ramen för den skattskyldiga personens rörelse skall dock inte behandlas på det sättet. *(77/388/EEG)*

7. Medlemsstaterna kan behandla följande som leverans mot vederlag:

a) Uttag som en skattskyldig person gör inom ramen för sin rörelse av varor som producerats, konstruerats, utvunnits, bearbetats, inköpts eller importerats inom denna rörelse, då mervärdeskatten på dessa varor inte skulle ha varit helt avdragsgill om de hade förvärvats från någon annan skattskyldig person.

b) Uttag av varor som en skattskyldig person gör inom ramen för en icke skattepliktig transaktion, då mervärdeskatten på varorna var helt eller delvis avdragsgill när de anskaffades eller togs ut enligt a.

c) Varor som en skattskyldig person eller hans efterträdare, med undantag för fall som avses i punkt 8, behåller när han upphör att bedriva en skattepliktig verksamhet och mervärdeskatten på varorna var helt eller delvis avdragsgill när de anskaffades eller togs ut enligt a. *(77/388/EEG)*

8. Vid en överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav, vare sig den sker mot vederlag eller ej eller som tillskott till ett bolag, kan medlemsstaterna anse att någon leverans av varor inte har ägt rum och att mottagaren träder i överlåtarens ställe. Vid behov får medlemsstaterna, i fall där mottagaren inte till fullo är beskattningsbar, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra konkurrenssnedvridning. De får också anta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande genom utnyttjande av denna bestämmelse. *(2006/69/EG)*

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 5.8 följande lydelse:
Vid en överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav, vare sig den sker mot vederlag eller ej eller som tillskott till ett bolag, kan medlemsstaterna anse att någon leverans av varor inte har ägt rum och att mottagaren träder i överlåtarens ställe. Vid behov får medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra konkurrenssnedvridning i fall där mottagaren inte är skattskyldig fullt ut. *(77/388/EEG)*

Artikel 6

Tillhandahållande av tjänster

1. Med ”tillhandahållande av tjänster” avses varje transaktion som inte utgör leverans av varor i den betydelse som avses i artikel 5.

Sådana transaktioner kan bl.a. omfatta följande:

– Överlåtelse av immateriella tillgångar, vare sig det upprättats någon handling angående äganderätten eller ej.

– Åtagande att avstå från visst handlande eller att tolerera visst handlande eller en viss situation.

– Utförande av tjänster i enlighet med anmodan utfärdad av myndighet eller i dennas namn eller enligt lag. *(77/388/EEG)*

2. Följande skall behandlas som tillhandahållande av tjänster mot vederlag:

a) Användning av varor som ingår i en rörelses tillgångar för den skattskyldiges eget eller personalens privata bruk, eller mer generellt sådan användning för andra ändamål än hans rörelse, om mervärdeskatten på dessa varor är helt eller delvis avdragsgill.

b) Tillhandahållande av tjänster utan vederlag av den skattskyldiga personen för hans eget privata bruk eller personalens eller, mer generellt, för andra ändamål än för hans rörelse.

Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i denna punkt, om sådana undantag inte leder till snedvridning av konkurrensen. *(77/388/EEG)*

3. För att hindra snedvridning av konkurrensen och med förbehåll för det samråd som föreskrivs i artikel 29, får medlemsstaterna behandla en skattskyldigs tillhandahållande av en tjänst åt sitt företag som tillhandahållande av tjänster mot vederlag om mervärdeskatten på tjänsten inte skulle ha varit helt avdragsgill, om den hade tillhandahållits av en annan skattskyldig person. *(77/388/EEG)*

4. Då en skattskyldig person i sitt eget namn men för någon annans räkning deltar i tillhandahållande av tjänster, skall det anses att han själv har tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster. *(77/388/EEG)*

5. Artikel 5.8 skall tillämpas på enahanda sätt på tillhandahållande av tjänster. *(77/388/EEG)*

Artikel 7

Import

1. Med *varuinförsel* avses

a) införsel till gemenskapen av varor som inte uppfyller villkoren i artiklarna 9 och 10 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen eller, om varorna omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, inte får fritt omsättas, *(91/680/EEG)*

b) införsel i gemenskapen av andra varor från ett tredje territorium än de varor som omfattas av a. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 7.1b följande lydelse:
b) införsel till gemenskapen av varor från något av de territorier som anges i artikel 3.3 andra stycket eller från Kanalöarna. *(91/680/EEG)*

2. Med *importstat* skall avses den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de ankommer till gemenskapen. *(91/680/EEG)*

3. Utan hinder av punkt 2 gäller för varor enligt 1 a som vid införseln till gemenskapen omfattas av något av de regelverk som avses i artikel 16.1 B a, b, c och d eller regler för tillfällig införsel med fullständig befrielse från importtull eller av reglerna för yttre transitering, att importstaten för varorna skall vara den medlemsstat inom vars territorium de befinner sig när de upphör att omfattas av dessa regler.

På samma sätt skall, när sådana varor som avses i punkt 1 b vid införsel till gemenskapen hänförs till ett av de förfaranden som avses i artikel 33a 1 b eller c importstaten anses vara den medlemsstat inom vars territorium detta förfarande upphör att gälla. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 7.3 följande lydelse:
3. Utan hinder av punkt 2 gäller för varor enligt 1 a som vid införseln till gemenskapen omfattas av något av de regelverk som avses i artikel 16.1 B eller regler för tillfällig införsel med fullständig befrielse från importtull eller av reglerna för yttre transitering, att importstaten för varorna skall vara den medlemsstat inom vars territorium de befinner sig när de upphör att omfattas av dessa regler.
På samma sätt skall, när sådana varor som avses i punkt 1 b vid införsel till gemenskapen placeras under de gemenskapsförfaranden för inre transitering som föreskrivs i artikel 33a.1 b, importstaten anses vara den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när dessa transiteringsregler upphör att gälla. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 7 följande lydelse:
Import
Med ”införsel av varor” skall avses införsel av varor till landets territorium såsom detta definieras i artikel 3. *(77/388/EEG)*

AVDELNING VI

PLATSEN FÖR SKATTEPLIKTIGA TRANSAKTIONER

Artikel 8

Leverans av varor

1. Platsen för leverans av varor skall anses vara följande:

a) Då varor skickas eller transporteras antingen av leverantören eller av mottagaren eller av en tredje person: den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt när sändningen eller transporten till mottagaren påbörjas. Om varorna installeras eller sammansätts, med eller utan provkörning, av leverantören eller för hans räkning, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varorna installeras eller sammansätts. I fall då installationen eller sammansättningen utförs i en annan medlemsstat än leverantörens, skall den medlemsstat inom vars territorium installationen eller sammansättningen sker vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika dubbelbeskattning där. *(91/680/ EEG)*

b) Då inga varor skickas eller transporteras: den plats där varorna befinner sig när leveransen äger rum. *(77/388/EEG)*

c) när det gäller varor som tillhandahålls ombord på fartyg, flygplan eller tåg under den del av en passagerartransport som genomförs i gemenskapen: på avreseorten.

I denna föreskrift används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- *del av en passagerartransport som genomförs i gemenskapen*: den del av en passagerartransport som utan uppehåll utanför gemenskapen genomförs mellan avreseorten och ankomstorten.
- *passagerartransportens avreseort*: den första ort för påstigning av passagerare som förutses inom gemenskapen, i förekommande fall efter en etapp utanför gemenskapen.
- *passagerartransportens ankomstort*: den sista ort för avstigning av passagerare som förutses inom gemenskapen i fråga om passagerare som steg på inom gemenskapen, i förekommande fall före en etapp utanför gemenskapen.

När det gäller resa tur och retur skall återresan betraktas som en separat transport.

Kommissionen skall senast den 30 juni 1993 till rådet överlämna en rapport som om nödvändigt åtföljs av lämpliga förslag i fråga om beskattningsort för varor som tillhandahålls för förbrukning och

tjänster, inklusive restaurangtjänster, för passagerare ombord på fartyg, flyg eller tåg.

Senast den 31 december skall rådet efter att ha samrått med Europaparlamentet enhälligt besluta om kommissionens förslag.

Till och med den 31 december 1993 får medlemsstaterna undanta eller fortsätta att undanta varor som tillhandahålls för förbrukning ombord och vars beskattningsort bestäms i enlighet med ovan nämnda bestämmelser, med rätt att dra av den mervärdesskatt som har erlagts i tidigare led. *(92/111/EEG)*

d) När det gäller leveranser av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el till en beskattningsbar återförsäljare: den plats där den beskattningsbara återförsäljaren har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftställe för vilket varan levereras eller, om det inte finns någon sådan plats för rörelsen eller fast driftställe, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

För tillämpningen av denna bestämmelse avses med en beskattningsbar återförsäljare en beskattningsbar person vars huvudsakliga verksamhet i samband med köp av gas och el består i att sälja sådana produkter vidare och vars egen konsumtion av dessa produkter är försumbar. *(2003/92/EG)*

e) När det gäller sådana leveranser av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el som inte omfattas av led d: den plats där kundens egentliga användning och förbrukning av varan äger rum. Om hela eller en del av varan faktiskt inte förbrukas av denna kund, anses denna icke förbrukade vara ha använts och förbrukats på den plats där han har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftställe för vilket varan levereras. Om det inte finns någon sådan plats för rörelsen eller ett fast driftställe anses han ha använt och förbrukat varan på den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2003/92/EG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 8.1c följande lydelse:

c) När det gäller varor som tillhandahålls ombord på fartyg, flygplan eller tåg under transport, vilkas avgångs- och destinationsorter är belägna inom gemenskapens territorium: den plats där varorna befinner sig när transporten avgår. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 8.1a följande lydelse:

a) Då varor skickas eller transporteras antingen av leverantören eller av mottagaren eller av en tredje person: den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt när sändningen eller transporten till mottagaren påbörjas. Om varorna installeras eller sammansätts, med eller utan provkörning, av leverantören eller för hans räkning, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varorna installeras eller sammansätts. I de fall då installationen eller sammansättningen utförs i ett annat land än leverantörens, skall den medlemsstat till vilken varorna införs vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika dubbelbeskattning där. *(77/388/EEG)*

2. Med avsteg från punkt 1 a skall, när avgångsorten för försändelsen eller transporten av varor ligger i ett tredje territorium, platsen för importörens tillhandahållande såsom den definieras i artikel 21.4 och platsen för efterföljande tillhandahållanden anses ligga inom varornas importmedlemsstat. *(2000/65/EG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 8.2 följande lydelse:
Med avsteg från punkt 1 a skall, när avgångsorten för försändelsen eller transporten av varor ligger i ett tredje territorium, platsen för importörens tillhandahållande såsom den definieras i artikel 21.2 och platsen för efterföljande tillhandahållanden anses ligga inom varornas importmedlemsstat. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 8.2 följande lydelse:
2. Med avvikelse från punkt 1 a skall, om avgångsorten för försändelsen eller transporten av varor ligger i ett annat land än varornas införselland, platsen för en leverans som företas av en importör såsom denne definieras i artikel 21.2 och platsen för eventuella följande inköp anses ligga inom varornas införselland. *(77/388/EEG)*

Artikel 9

Tillhandahållande av tjänster

1. Platsen för tillhandahållande av en tjänst skall anses vara där leverantören har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftsställe från vilket tjänsten tillhandahålls eller, i avsaknad av sådant, den plats där leverantören är bosatt eller stadigvarande vistas. *(77/388/EEG)*

2. Emellertid gäller följande förbehåll:

a) Platsen för tillhandahållande av tjänster som har samband med fast egendom, däribland fastighetsmäklare- och experttjänster samt av tjänster för förberedelse och samordning av byggnadsarbeten, såsom tjänster av arkitekter och av inspektionsföretag, skall vara den plats där egendomen är belägen.

b) Platsen för tillhandahållande av transporttjänster skall vara den där transporten äger rum, med beaktande av de avstånd som tillryggaläggs.

c) Platsen för tillhandahållande av tjänster skall vara den där dessa fysiskt utförs om tjänsterna avser

- kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande aktiviteter, däribland verksamhet av sådana aktiviteters organisatörer och i förekommande fall tillhandahållande av dithörande tjänster,
- transportanknutna verksamheter såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamheter,
- värdering av materiell lös egendom, eller
- arbete på materiell lös egendom. *(77/388/EEG)*

d) *Har upphävts genom direktiv 84/386/EEG.*

e) Platsen för tillhandahållandet åt kunder som är etablerade utanför gemenskapen eller åt skattskyldiga personer som är etablerade i gemenskapen men inte i samma land som leverantören, skall för följande tjänster vara den där kunden har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftsställe åt vilket tjänsten tillhandahålls eller, i avsaknad av någon sådan plats, den där han är bosatt eller stadigvarande vistas:

– Hel eller delvis överlåtelse av upphovsrätter, patent, licenser, varumärken och liknande rättigheter.

– Reklamtjänster.

– Tjänster av konsulter, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databearbetning och tillhandahållande av information.

– Åtaganden att helt eller delvis avstå från att utöva en näringsverksamhet eller utöva en rättighet som avses i denna punkt (e).

– Bank-, finansierings- och försäkringstjänster, däribland återförsäkring, med undantag för uthyrning av bankfack.

– Tillhandahållande av personal.

– Tjänster av handelsagenter som agerar i annans namn och för annans räkning, när de åt sin uppdragsgivare anskaffar de tjänster som avses i denna punkt (e). *(77/388/EEG)*

– Uthyrning av materiell lös egendom med undantag för alla former av transportmedel. *(84/386/EEG)*

– Tillträde till distributionssystem för naturgas och el samt transport och överföring genom dessa system och tillhandahållande av andra direkt kopplade tjänster. *(2003/92/EG)*

– Telekommunikationstjänster. Med ”telekommunikationstjänster” avses tjänster för överföring, sändning eller mottagning av signaler, text, bilder och ljud eller information av vilket slag som helst via tråd, radio, optiska eller andra elektromagnetiska medel, inbegripet överlåtelse och upplåtelse i samband härmed av rätten att nyttja kapacitet för sådan överföring, sändning eller mottagning. Med telekommunikationstjänster enligt denna bestämmelse avses även tillhandahållande av tillgång till globala informationsnät, *(1999/59/EG)*

– radio- och televisionssändningar,

– sådana tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, *bland annat* de som beskrivs i bilaga L. *(2002/38/EG)*

f) Platsen för tillhandahållande av de tjänster som avses i punkt e sista strecksatsen när de tillhandahålls en icke-skattskyldig person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en skattskyldig person som har etablerat sin rörelse eller har ett fast

driftställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen eller, i avsaknad av en sådan plats för verksamheten eller fast driftställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen, skall vara den plats där den icke skattskyldige personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas. *(2002/38/EG)*

Intill den 1 juli 1985 hade artikel 9.2 d följande lydelse:
d) Vid uthyrning av materiell lös egendom, med undantag av alla slag av transportmedel, som av uthyraren förs ut ur en medlemsstat för att användas i en annan medlemsstat, skall platsen för tillhandahållande av tjänsten vara användningsorten. *(77/388/EEG)*

3. För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna med hänsyn till sådant tillhandahållande av tjänster som avses i punkt 2 e, med undantag av de tjänster som avses i sista strecksatsen när de tillhandahålls en icke skattskyldig person och även med hänsyn till uthyrning av transportmedel betrakta: *(2002/38/EG)*

a) platsen för tillhandahållande av tjänster som enligt denna artikel skulle ligga inom landets territorium såsom liggande utanför gemenskapen, om den egentliga användningen och utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,

b) platsen för tillhandahållande av tjänster som enligt denna artikel skulle ligga utanför gemenskapen såsom liggande inom landets territorium, om den egentliga användningen och utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom landets territorium. *(77/388/EEG)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 9.3 första stycket följande lydelse:
För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller konkurrenssnedvridning kan medlemsstaterna med hänsyn till sådant tillhandahållande av tjänster som avses i 2 e och uthyrning av transportmedel betrakta *(84/386/EEG)*

Intill den 1 juli 1985 hade artikel 9.3 första stycket följande lydelse:
3. För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller konkurrenssnedvridning kan medlemsstaterna med hänsyn till sådant tillhandahållande av tjänster som avses i 2 e och uthyrning av lös egendom betrakta *(77/388/EEG)*

4. När sådana telekommunikationstjänster och radio- och televisionssändningar som avses i punkt 2 e tillhandahålls icke skattskyldiga personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, av en skattskyldig person som har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av en sådan plats för verksamheten eller fast driftställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen, skall medlemsstaterna tillämpa punkt 3 b. *(2002/38/EG)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 9.4 följande lydelse:
Vid tillhandahållande av sådana telekommunikationstjänster som anges i punkt 2 e av en skattskyldig person som är etablerad utanför gemenskapen till icke skattskyldiga personer som är etablerade i gemenskapen skall medlemsstaterna tillämpa punkt 3 b. *(1999/59/EG)*

AVDELNING VII

SKATTSKYLDIGHETENS INTRÄDE OCH UTTAG AV SKATT

Artikel 10

1. a) Med skattskyldighetens inträde avses den omständighet som enligt lagen innebär att skatt kan tas ut.

b) Uttag av skatt kan göras när skattemyndigheten enligt lag får rätt att i ett givet ögonblick göra anspråk på skatt från den skattskyldige; detta hindrar inte att tidpunkten för betalning får skjutas upp. *(77/388/EEG)*

2. Skattskyldigheten inträder och skatt kan tas ut när varorna levereras eller tjänsterna utförs. Leveranser av andra varor än sådana som avses i artikel 5.4 b och tillhandahållande av tjänster som leder till flera successiva avräkningar eller betalningar skall anses ha genomförts vid utgången av de perioder som dessa avräkningar eller betalningar hänför sig till. Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser om att kontinuerliga leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som sker över en viss tidsperiod i vissa fall skall anses vara utförda åtminstone med ett års intervaller. *(2000/65/EG)*

Då en betalning skall ske a conto innan varorna har levererats eller tjänsterna är utförda, kan skatt tas ut vid mottagandet av betalningen och på det mottagna beloppet.

Med avsteg från ovanstående bestämmelser får medlemsstater föreskriva att skatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av skattskyldiga personer kan tas ut antingen *(77/388/EEG)*

– senast när fakturan utfärdas, *(2001/115/EG)*

– senast vid mottagandet av köpeskillingen, eller *(77/388/EEG)*

– om någon faktura inte har utfärdats, eller utfärdas för sent, inom en angiven period från dagen för skattskyldighetens inträde. *(2001/115/EG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 10.2 tredje stycket första och tredje strecksatserna följande lydelse:

- senast när fakturan eller annan jämförlig handling utfärdas, *(77/388/EEG)*
- om någon faktura eller annan jämförlig handling inte har utfärdats, eller utfärdas för sent, inom en angiven period från dagen för skattskyldighetens inträde. *(77/388/EEG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 10.2 första stycket följande lydelse:

2. Skattskyldigheten inträder och skatt kan tas ut när varorna levereras eller tjänsterna utförs. Leveranser av andra varor än sådana som avses i artikel 5.4 b och tillhandahållande av tjänster som leder till flera successiva avräkningar eller

betalningar skall anses ha genomförts vid utgången av de perioder som dessa avräkningar eller betalningar hänför sig till. *(77/388/EEG)*

3. Skattskyldigheten inträder och skatten kan tas ut när varorna införts. Om varor omfattas av något av de förfaranden som avses i artikel 7.3 vid införseln till gemenskapen, inträder skattskyldigheten och skatten kan tas ut först när varorna upphör att omfattas av dessa förfaranden.

Då de importerade varorna är föremål för tullar, jordbruksavgifter eller avgifter med likvärdig verkan som har fastställts enligt en gemensam politik, inträder emellertid skattskyldigheten och skatten kan tas ut när den skattegrundande händelsen för dessa gemenskapsavgifter inträffar och dessa tullar och avgifter blir påförbara.

Om de importerade varorna inte är föremål för någon av dessa gemenskapsavgifter, skall medlemsstaterna tillämpa gällande tullbestämmelser vad beträffar skattskyldighetens inträde och den tidpunkt då skatten kan tas ut. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 10.3 följande lydelse:
3. Vid införsel inträder skattskyldigheten och skatten kan tas ut vid den tidpunkt då varorna kommer in på landets territorium som detta fastställs i artikel 3.
Om de införda varorna är föremål för tullar, jordbruksavgifter eller avgifter med likvärdig verkan som har fastställts enligt en gemensam politik, får medlemsstaterna koppla samman skattskyldighetens inträde och skatteuttaget med de regler som gäller för dessa gemenskapsavgifter.
Om de införda varorna inte är föremål för några av dessa gemenskapsavgifter, får medlemsstaterna tillämpa gällande tullbestämmelser för att bestämma tidpunkten för skattskyldighetens inträde och uttaget av skatt.
Om varorna omfattas av något av de regelverk för införsel som anges i artikel 16.1 A eller för transitering eller tillfällig införsel, inträder skattskyldigheten och tidpunkten för skatteuttaget först när varorna upphör att omfattas av dessa regler och deklareras för inhemskt bruk. *(77/388/EEG)*

AVDELNING VIII

BESKATTNINGSUNDERLAGET

Artikel 11

A. Inom landets territorium

1. Beskattningsunderlaget skall vara följande:

a) När det gäller annat tillhandahållande av varor och andra tjänster än som avses i punkterna b, c och d nedan: Allt som utgör det vederlag som leverantören har erhållit eller kommer att erhålla från kunden

eller en tredje part för dessa inköp, inklusive subventioner som är direkt kopplade till priset på leveransen.

b) När det gäller sådana tillhandahållanden som avses i artikel 5.6 och 5.7: Varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av något inköpspris, självkostnadspriset, bestämda vid tidpunkten för tillhandahållandet.

c) När det gäller sådana tillhandahållanden som avses i artikel 6.2: Den skattskyldiges hela kostnad för att tillhandahålla tjänsterna.

d) När det gäller sådana tillhandahållanden som avses i artikel 6.3: Gängse marknadspris för de tjänster som tillhandahålls. *(77/388/EEG)*

> *Intill den 1 januari 2008 (2006/69/EG) hade artikel 11 A 1 d ett andra stycke med följande lydelse:*
> Med ”gängse marknadspris” för tjänster avses det belopp som en kund i det försäljningsled där tillhandahållandet sker under sunda konkurrensbetingelser skulle få betala till en icke närstående leverantör inom landets territorium vid tiden för tillhandahållandet för att få tjänsterna i fråga. *(77/388/EEG)*

2. Följande inräknas i beskattningsunderlaget:

a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor, med undantag för mervärdeskatten.

b) Bikostnader som provision, emballage, transport- och försäkringskostnader som leverantören debiterar kunden. Kostnader som täcks av separat avtal kan av medlemsstaterna betraktas som bikostnader. *(77/388/EEG)*

3. Beskattningsunderlaget får inte innefatta följande:

a) Prisnedsättningar i form av kassarabatt.

b) Rabatter som ges till kunden och kontoförs vid tidpunkten för tillhandahållandet.

c) Belopp som en skattskyldig person har mottagit av sin kund som ersättning för utlägg som gjorts i den senares namn och för dennes räkning och som bokförts på avräkningskonto. Den skattskyldiga personen skall visa utläggens faktiska storlek och får inte dra av någon skatt som påförts dessa transaktioner. *(77/388/EEG)*

4. Med avvikelse från punkt 1–3 får de medlemsstater som den 1 januari 1993 inte utnyttjade den valmöjlighet som anges i artikel 12.3 a tredje stycket föreskriva, om de utnyttjar valmöjligheten enligt B 6, att beskattningsunderlaget för de transaktioner som avses i artikel 12.3 c andra stycket skall motsvara en andel av det belopp som fastställs i enlighet med punkt 1–3.

Denna andel skall fastställas på så sätt att den mervärdesskatt som skall betalas i vart fall utgör minst 5 % av det belopp som fastställs i enlighet med punkt 1–3. *(94/5/EG)*

5. Medlemsstaterna skall ha valfrihet att i beskattningsunderlaget för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster ta med värdet av sådant från skatteplikt undantaget investeringsguld som avses i artikel 26b, vilket tillhandahållits av kunden för att utnyttjas som bas för bearbetning och därigenom förlorar sin status som investeringsguld som är undantaget från mervärdesskatt vid leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster. Det värde som skall användas är marknadsvärdet på investeringsguldet vid den tidpunkt då varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls. *(2006/69/EG)*

6. För att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande får medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att beskattningsunderlaget för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster motsvarar marknadsvärdet. Denna möjlighet får utnyttjas endast vid leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster där det föreligger familjeband eller andra nära personliga band, organisatoriska band, band på grund av medlemskap, äganderättsliga band, finansiella band eller juridiska band enligt medlemsstatens definition. Vid tillämpningen av denna bestämmelse får även bandet mellan arbetsgivare och arbetstagare eller mellan arbetsgivaren och arbetstagarens familj eller alla andra personer som står arbetstagaren nära betraktas som juridiska band.

Valfriheten i första stycket får tillämpas endast i följande fall:

a) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet och mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet inte har full avdragsrätt enligt artikel 17.

b) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet, leverantören eller tillhandahållaren inte har full avdragsrätt enligt artikel 17 och leveransen eller tillhandahållandet omfattas av ett undantag från skatteplikt enligt artikel 13 eller artikel 28.3 b.

c) Om ersättningen är högre än marknadsvärdet och leverantören eller tillhandahållaren inte har full avdragsrätt enligt artikel 17.

Vid tillämpningen av första och andra stycket får medlemsstaterna fastställa för vilka kategorier av leverantörer, tillhandahållare eller mottagare dessa åtgärder skall tillämpas.

Medlemsstaterna skall informera den kommitté som inrättas enligt artikel 29 i detta direktiv om alla nya nationella åtgärder som antagits i enlighet med bestämmelserna i denna punkt. *(2006/69/EG)*

7. Vid tillämpningen av detta direktiv skall med ’marknadsvärde’ avses hela det belopp som mottagaren av en vara eller tjänst, i samma försäljningsled där leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster äger rum, i fri konkurrens skulle få betala till en oberoende leverantör eller tjänsteleverantör i den medlemsstat där transaktionen beskattas för att erhålla ifrågavarande varor eller tjänster vid den tidpunkten.

Om ingen jämförbar leverans av varor eller inget tillhandahållande av tjänster kan konfronteras, skall marknadsvärdet med avseende på varor utgöra ett belopp som inte understiger inköpspriset för varorna eller för liknande varor eller, om det inte finns något inköpspris, självkostnadspriset, bestämda vid tidpunkten för transaktionen; med avseende på tjänster skall marknadsvärdet inte understiga den beskattningsbara personens kostnad för att tillhandahålla tjänsten. *(2006/69/EG)*

B. Vid införsel av varor

1. Beskattningsunderlaget skall vara tullvärdet, bestämt i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser; detta skall även tillämpas vid import av varor som avses i artikel 7.1 b. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 11 B 1 följande lydelse:

1. Beskattningsunderlaget skall vara tullvärdet, fastställt i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 11 B 1 följande lydelse:

1. Beskattningsunderlaget skall vara följande:

a) Det pris som har betalats eller skall betalas av importören, om detta är hela vederlaget enligt A 1 a.

b) Gängse marknadspris, om inget pris har betalats eller om det pris som har betalats eller kommer att betalas inte är hela vederlaget för de importerade varorna.

Med ”gängse marknadspris” på importerade varor avses det belopp som en importör i det försäljningsled där importen sker under sunda konkurrensbetingelser skulle få betala till en icke närstående leverantör i det land från vilket varorna exporteras vid den tidpunkt när skatten kan tas ut för att få varorna i fråga. *(77/388/EEG)*

2. *Har upphävts genom direktiv 91/680/EEG.*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 11 B 2 följande lydelse:

2. Medlemsstaterna får såsom beskattningsunderlag införa det värde som definieras i förordning (EEG) nr 803/68[1]. *(77/388/EEG)*

[1] EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 6.

3. Beskattningsunderlaget skall omfatta följande poster, i den mån de inte redan ingår:

a) skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor som påförs utanför importmedlemsstaten och sådana som påförs grund av införseln, med undantag för den mervärdesskatt som skall utgå,

b) bikostnader såsom provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader, som uppstår fram till den första destinationsorten inom importmedlemsstatens territorium.

Med *första destinationsort* skall avses den ort som nämns på fraktsedeln eller någon annan handling med vars hjälp varorna införs till importmedlemsstaten. Om ingen sådan anvisning finns, skall den första destinationsorten anses vara platsen för första omlastningen i importmedlemsstaten. *(91/680/EEG)*

De bikostnader som avses ovan skall också inkluderas i det beskattningsunderlaget på de härrör från transport till en annan bestämmelseort inom gemenskapens territorium om denna är känd när skattskyldigheten inträder. *(95/7/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 11 B.3 b tredje stycket följande lydelse:
Likaså får medlemsstaterna i beskattningsunderlaget inräkna sådana bikostnader som avses ovan då de beror på transport till en annan destinationsort inom importmedlemsstatens territorium, om denna plats är känd när skattskyldigheten inträder. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 11 B 3 följande lydelse:
3. Beskattningsunderlaget skall omfatta följande poster, i den mån de inte redan ingår:
a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor som påförs utanför importlandet och sådana som påförs på grund av införseln, med undantag för den mervärdeskatt som skall utgå.
b) Bikostnader såsom provision, emballage, transport- och försäkringskostnader, som uppstår framtill första destinationsorten inom importmedlemsstatens territorium.
Med *första destinationsort* skall avses den ort som nämns på fraktsedeln eller någon annan transporthandling med vars hjälp varorna införs till importlandet. Om ingen sådan anvisning finns, skall första destinationsorten anses vara den ort där första omlastningen sker i det landet.
Likaså får medlemsstaterna i beskattningsunderlaget inräkna sådana bikostnader som avses ovan då de beror på transport till en annan destinationsort, om denna är känd när skattskyldigheten inträder. *(77/388/EEG)*

4. Beskattningsunderlaget skall inte omfatta de faktorer som avses i A 3 a och b. *(77/388/EEG)*

5. När varor som har varit tillfälligt utförda från gemenskapen återinförs efter att utanför gemenskapen ha genomgått reparation, bearbetning eller anpassning eller efter att ha blivit iståndsatta eller omarbetade utomlands, skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att de för mervärdesskatteändamål behandlas på samma sätt som om den nämnda behandlingen av dem hade skett inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 11 B 5 följande lydelse:

5. När varor som har varit tillfälligt utförda återinförs efter att utomlands ha genomgått reparation, bearbetning eller anpassning eller efter att ha blivit iståndsatta eller omarbetade utomlands och återinförseln inte är undantagen enligt bestämmelserna i artikel 14.1 f, skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att de för mervärdeskatteändamål behandlas på samma sätt som om den nämnda behandlingen av dem hade skett inom landets territorium. *(77/388/ EEG)*

6. Med avvikelse från punkt 1–4 får de medlemsstater som den 1 januari 1993 inte utnyttjade den valmöjlighet som anges i artikel 12.3 a tredje stycket föreskriva att beskattningsunderlaget för import av konstverk, samlarföremål och antikviteter som definieras i artikel 26a A a–c skall motsvara en andel av det belopp som fastställs i enlighet med punkt 1–4.

Denna andel skall fastställas på så sätt att den mervärdesskatt som skall betalas i vart fall utgör minst 5 % av det belopp som fastställs i enlighet med punkt 1–4. *(94/5/EG)*

C. Diverse bestämmelser

1. Om varor eller tjänster avbeställs eller inte godkänns eller om betalning helt eller delvis uteblir eller om priset har nedsatts efter det att tillhandahållandet ägt rum, skall beskattningsunderlaget nedsättas i överensstämmelse därmed på de villkor som medlemsstaterna bestämmer.

För de fall att betalning helt eller delvis uteblir får medlemsstaterna dock göra undantag från denna bestämmelse. *(77/388/EEG)*

2. Då uppgifter till ledning för bestämning av skatteunderlaget vid införsel uttrycks i en annan valuta än den medlemsstats i vilken bestämningen sker, skall valutakursen bestämmas i enlighet med de gemenskapsbestämmelser som reglerar beräkning av värdet för tulländamål.

Då uppgifter till ledning för bestämning av skatteunderlaget för någon annan transaktion än införsel uttrycks i en annan valuta än den medlemsstats där bestämningen sker, skall tillämplig valutakurs vara den senaste säljkurs som vid den tidpunkt då skatten kan tas ut har registrerats på den eller de mest representativa valutamarknaderna i medlemsstaten i fråga, eller en kurs som bestäms genom hänvisning till denna eller dessa i enlighet med de bestämmelser som fastställts av den medlemsstaten. På vissa transaktioner eller vissa kategorier av skattskyldiga får dock medlemsstaterna fortsätta att tillämpa den valutakurs som fastställts i enlighet med gemenskapens gällande bestämmelser för beräkningen av värdet för tulländamål. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 11 C 2 följande lydelse:

2. Om uppgifter till ledning för bestämning av beskattningsunderlaget uttrycks i en annan valuta än den medlemsstats i vilken bestämningen sker, skall valuta-

kursen bestämmas i enlighet med artikel 12 i förordning (EEG) nr 803/68. *(77/388/EEG)*

3. Vad beträffar kostnader för returemballage får medlemsstaterna antingen

– undanta dessa från beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att detta belopp justeras om emballaget inte återsänds, eller

– låta dem ingå i beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att detta belopp justeras om emballaget i själva verket återsänds. *(77/388/EEG)*

AVDELNING IX

SKATTESATSER

Artikel 12

1. Den skattesats som är tillämplig på skattepliktiga transaktioner skall vara den som är i kraft vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Dock gäller följande undantag:

a) I de fall som föreskrivs i artikel 10.2 andra och tredje styckena skall den skattesats som är tillämplig vara den som är i kraft när skatten kan tas ut. *(77/388/EEG)*

b) I de fall som avses i artikel 10.3 andra och tredje stycket skall den tillämpliga skattesatsen vara den som är i kraft vid det tillfälle då skatten tas ut. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 12.1 b följande lydelse:
b) I de fall som föreskrivs i artikel 10.3 andra och tredje styckena skall den tillämpliga skattesatsen vara den som är i kraft vid den tidpunkt då ansökan görs om att varorna skall frigöras för inhemskt bruk. *(77/388/EEG)*

2. Vid förändringar i skattesatserna får medlemsstaterna

– genomföra justeringar i de fall som anges i punkt 1 a för att ta hänsyn till den skattesats som var tillämplig vid den tidpunkt då varorna eller tjänsterna tillhandahölls, och

– införa alla lämpliga övergångsåtgärder. *(77/388/EEG)*

3. a) Normalskattesatsen för mervärdesskatt skall fastställas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster. Från och med den 1 januari 2006 till och med den 31 december 2010 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %.

Rådet skall, i enlighet med artikel 93 i fördraget, besluta om nivån på den normalskattesats som skall tillämpas efter den 31 december 2010. *(2005/92/EG)*

Medlemsstaterna får dessutom tillämpa en eller två reducerade skattesatser. Dessa skall fastställas som en procentsats av beskattningsunderlaget, vilken inte får vara lägre än 5 %, och de skall endast tillämpas på tillhandahållande av sådana varor och tjänster som anges i bilaga H. *(1999/49/EG)*

Tredje stycket skall inte tillämpas på de tjänster som avses i sista strecksatsen i artikel 9.2 e. *(2002/38/EG)*

b) Medlemsstaterna får tillämpa en reducerad skattesats på tillhandahållande av naturgas, elektricitet och fjärrvärme, under förutsättning att ingen risk för snedvridande verkningar på konkurrensen föreligger. En medlemsstat som avser att tillämpa en sådan skattesats skall underrätta kommissionen innan så sker. Kommissionen skall fatta beslut beträffande förekomsten av risk för snedvridning av konkurrensen. Om kommissionen inte har gjort detta inom tre månader efter mottagandet av sådan underrättelse, anses någon risk för snedvridning av konkurrensen inte föreligga. *(2006/18/EG)*

c) Medlemsstaterna får föreskriva att den reducerade skattesatsen, eller en av de reducerade skattesatserna, som de tillämpar i enlighet med tredje stycket i a också skall tillämpas vid import av sådana konstverk, samlarföremål och antikviteter som avses i artikel 26a A a–c.

När de utnyttjar denna valmöjlighet får medlemsstaterna även tillämpa den reducerade skattesatsen för leveranser av konstverk enligt definitionen i artikel 26a A a

– som företas av upphovsmannen eller hans efterföljande rättsinnehavare,
– som tillfälligt företas av en skattskyldig person som inte är en skattskyldig återförsäljare, när dessa konstverk har importerats av den skattskyldiga personen själv eller när de har levererats till honom av upphovsmannen eller hans efterföljande rättsinnehavare eller när de har gett honom rätt till fullt avdrag av mervärdesskatten. *(94/5/EG)*

d) *Har upphävts genom direktiv 96/42/EG.*

e) *Har upphävts genom direktiv 98/80/EG.*

Intill den 1 januari 2006 hade artikel 12.3 b följande lydelse:
b) Medlemsstaterna får tillämpa en reducerad skattesats på tillhandahållande av naturgas och elektricitet, under förutsättning att ingen risk för snedvridande verkningar på konkurrensen föreligger. En medlemsstat som avser att tillämpa en sådan skattesats skall underrätta kommissionen innan så sker. Kommissionen skall fatta beslut beträffande förekomsten av risk för snedvridning av konkur-

rensen. Om kommissionen inte har gjort detta inom tre månader efter mottagandet av sådan underrättelse, anses någon risk för snedvridning av konkurrensen inte föreligga. *(92/77/EEG)*

Intill den 1 januari 2006 hade artikel 12.3 a första och andra styckena följande lydelse:

Grundskattesatsen för mervärdeskatt skall fastställas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster. Från och med den 1 januari 2001 till och med den 31 december 2005 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %.

På förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén skall rådet enhälligt besluta om nivån på den grundskattesats som skall tillämpas efter den 31 december 2005. *(2001/4/EG)*

Intill den 1 januari 2001 hade artikel 12.3 a första och andra styckena följande lydelse:

Grundskattesatsen för mervärdesskatt skall fastställas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för tillhandahållande av varor och tjänster. Från och med den 1 januari 1999 till och med den 31 december 2000 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %.

På förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén skall rådet enhälligt besluta om nivån på den grundskattesats som skall tillämpas efter den 31 december 2000. *(1999/49/EG)*

Intill den 1 januari 1999 hade artikel 12.3 a följande lydelse:

3. a) Grundskattesatsen för mervärdesskatt skall fastställas av varje medlemsstat som en procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för omsättning av varor och tjänster. Från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 1998 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %.

På förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén skall rådet enhälligt besluta om den nivå på grundskattesatsen som skall tillämpas efter den 31 december 1998.

Medlemsstaterna får dessutom tillämpa en eller två reducerade skattesatser. Dessa skall fastställas som en procentsats av beskattningsunderlaget vilken inte får vara lägre än 5 % och skall enbart tillämpas på omsättning av de slag av varor och tjänster som anges i bilaga H. *(96/95/EG)*

Intill den 1 januari 2000 hade artikel 12.3 e följande lydelse:

e) De regler och skattesatser som skall tillämpas på guld skall fastställas genom ett direktiv med specialbestämmelser om guld. Kommissionen skall lägga fram ett förslag härom i sådan tid att det kan enhälligt antagas av rådet före den 31 december 1992.

Medlemsstaterna kommer från och med den 1 januari 1993 att vidta alla nödvändiga åtgärder för att bekämpa bedrägeri och annan oredlighet på detta område. Dessa åtgärder får inbegripa införandet av ett system för redovisning av mervärdesskatt på tillhandahållande av guld mellan skattskyldiga personer inom samma medlemsstat, vilket låter köparen betala skatt för säljarens räkning och samtidigt ger köparen rätt till avdrag med samma belopp som ingående skatt. *(92/77/EEG)*

Intill den 1 januari 1997 hade artikel 12.3 a följande lydelse:

3. a) Grundskattesatsen för mervärdesskatt skall fastställas av varje medlemsstat som en procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för varor och tjänster. Från och med den 1 januari 1993 till och med den 31 december 1996 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %. På grundval av rapporten om hur övergångsreglerna har fungerat och de förslag till slutgiltiga

regler som kommissionen skall överlämna i överensstämmelse med artikel 28 l skall rådet före den 31 december 1995 enhälligt fatta beslut om den miniminivå för grundskattesatsen som skall tillämpas efter den 31 december 1996.
Medlemsstaterna får dessutom använda en eller två reducerade skattesatser. Dessa skall fastställas som en procentsats av beskattningsunderlaget vilken inte får vara lägre än 5 % och skall tillämpas bara på det slags varor och tjänster som anges i bilaga H. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1995 hade artikel 12.3 d följande lydelse:
d) Regler om beskattningen av andra jordbruksprodukter än sådana som tillhör kategori 1 i bilaga H skall enhälligt antas av rådet före den 31 december 1994 på grundval av kommissionens förslag.
Intill dess kan de medlemsstater som för närvarande tillämpar reducerad skattesats fortsätta att göra det; de som för närvarande tillämpar normalskattesats kan däremot inte tillämpa reducerad skattesats. Detta medger ett tvåårigt uppskov med införandet av normalskattesatsen. *(92/77/EEG)*

Intill den 1 januari 1995 hade artikel 12.3 c följande lydelse:
c) Reglerna om vilka skattesatser som skall tillämpas på konstverk, antikviteter och samlarföremål fastställs genom direktivet med specialbestämmelser för begagnade varor, konstverk, antikviteter och samlarföremål. Rådet skall anta detta direktiv före den 31 december 1992. *(92/77/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 12.3 a följande lydelse:
3. a) Från och med den 1 januari 1993 skall medlemsstaterna tillämpa en normalskattesats, vilken till och med den 31 december 1996 inte får vara lägre än 15 %.
På grundval av den rapport om hur övergångsbestämmelserna har fungerat och de förslag till slutgiltiga bestämmelser som kommissionen skall lägga fram i överensstämmelse med artikel 28l, skall rådet före den 31 december 1995 enhälligt beslut om den lägsta skattesats nivå som efter den 31 december 1996 skall tillämpas såsom normalskattesats.
Medlemsstaterna får även tillämpa en eller två reducerade skattesatser. Dessa får inte vara lägre än 5 % och får endast avse tillhandahållande av sådana varor och tjänster som anges i bilaga H. *(92/77/EEG)*

Intill den 31 december 1992 hade artikel 12.3 följande lydelse:
3. Grundskattesatsen för mervärdeskatt skall bestämmas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara lika för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster. *(77/388/EEG)*

4. Varje reducerad skattesats skall bestämmas på sådant sätt att från det belopp av mervärdesskatt som följer av dess tillämpning på normalt sätt skall kunna dras hela den mervärdesskatt som är avdragsgill enligt bestämmelserna i artikel 17.

På grundval av kommissionens rapport skall rådet vartannat år, med början 1994, granska omfattningen av de reducerade skattesatserna. Rådet kan på kommissionens förslag enhälligt besluta att ändra i förteckningen över varor och tjänster i bilaga H. *(92/77/EEG)*

Senast den 30 juni 2007 skall kommissionen på grundval av en undersökning som skall genomföras av en oberoende ekonomisk tankesmedja förelägga Europaparlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport om effekterna av reducerade skattesatser som tillämpas på

tjänster som tillhandahålls lokalt, inbegripet restaurangtjänster, särskilt när det gäller nya arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt och en väl fungerande inre marknad. *(2006/18/EG)*

Intill den 31 december 1992 hade artikel 12.4 följande lydelse:

4. I vissa fall får tillhandahållande av varor och tjänster beskattas med förhöjda eller reducerade skattesatser. Varje reducerad skattesats skall bestämmas på sådant sätt att från det belopp av mervärdeskatt som följer av dess tillämpning på normalt sätt skall kunna dras hela den mervärdeskatt som är avdragsgill enligt bestämmelserna i artikel 17. *(77/388/EEG)*

5. Om inte annat följer av punkt 3 c, skall den skattesats som tillämpas på import av varor vara den som tillämpas på leverans av liknande varor inom det landets territorium. *(94/5/EG)*

Intill den 1 januari 1995 hade artikel 12.5 följande lydelse:

5. Den skattesats som är tillämplig vid införsel av varor skall vara den som tillämpas på leverans av liknande varor inom landets territorium. *(77/388/EEG)*

6. The Portuguese Republic may apply to transactions carried out in the autonomous regions of the Azores and Madeira and to direct imports to those regions, reduced rates in comparison to those applying on the mainland. *(Anslutningsakten för Spanien och Portugal)*

AVDELNING X

UNDANTAG FRÅN SKATTEPLIKT

Artikel 13

Undantag inom landets territorium

A. Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset

1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

a) Tjänster och därmed förenade varuleveranser som tillhandahålls av det offentliga postväsendet med undantag för passagerarbefordran och telekommunikationstjänster.

b) Sjukhusvård, sjukvård och närbesläktade verksamheter som bedrivs av offentligrättsliga organ eller under jämförbara sociala betingelser av sjukhus, centra för medicinsk behandling eller diagnos och andra i vederbörlig ordning erkända inrättningar av liknande natur.

c) Sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare såsom dessa definieras av medlemsstaten i fråga.

d) Tillhandahållande av organ, blod och mjölk från människor.

e) Tjänster som tandtekniker tillhandahåller under sin yrkesutövning samt tandproteser som tillhandahålls av tandläkare och tandtekniker.

f) Tjänster som tillhandahålls av fristående grupper av personer vars verksamheter är undantagna från skatteplikt eller som inte är skattepliktiga och som syftar till att förse medlemmarna med tjänster som är direkt nödvändiga för dessas verksamhet, om grupperna endast begär ersättning av varje medlem för dennes andel av gemensamma utgifter, förutsatt att dessa undantag inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

g) Tillhandahållande av tjänster och varor som är nära kopplade till socialt bistånd eller socialförsäkring däribland sådant som tillhandahålls av ålderdomshem, offentligrättsliga organ eller andra organisationer som är erkända som välgörenhetsorganisationer av medlemsstaten i fråga.

h) Tjänster och varor som är nära kopplade till skydd av barn och ungdomar och som tillhandahålls av offentligrättsliga organ eller av andra organisationer som är erkända som välgörenhetsorganisationer av medlemsstaten i fråga.

i) Undervisning och fostran av barn och ungdomar, skolundervisning, universitetsutbildning, yrkesutbildning och fortbildning, däribland tillhandahållande av tjänster och varor som är nära besläktade därmed, som tillhandahålls av offentligrättsliga organ med detta som mål eller av andra organisationer definierade av medlemsstaten i fråga såsom organ med liknande syften.

j) Undervisning som ges privat av lärare och omfattar skolundervisning eller universitetsutbildning.

k) Visst tillhandahållande av personal från religiösa eller filosofiska institutioner för de syften som omfattas av b, g, h och i ovan och som syftar till själavård.

l) Tjänster och varor med nära anknytning därtill som en organisation som utan vinstintresse verkar i politiskt, fackligt, religiöst, patriotiskt, filosofiskt, filantropiskt eller medborgarrättsligt syfte tillhandahåller i sina medlemmars intresse i utbyte mot en medlemsavgift som bestäms i enlighet med organisationens stadgar, om undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

m) Vissa tjänster som är nära kopplade till idrottslig eller fysisk träning som tillhandahålls av organisationer utan vinstsyfte till personer som ägnar sig åt idrott eller fysisk träning.

n) Vissa kulturella tjänster och varor med nära anknytning därtill som tillhandahålls av offentligrättsliga organ eller andra kulturella organ som är erkända av medlemsstaten i fråga.

o) Tillhandahållande av tjänster och varor av organisationer vars verksamheter är undantagna från skatteplikt enligt b, g, h, i, l, m och n ovan, i samband med penninginsamlingsevenemang som anordnas uteslutande till förmån för organisationen själv, om undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen. Medlemsstaterna får införa nödvändiga restriktioner, i synnerhet vad beträffar antalet evenemang eller de intäktsbelopp som kan undantas.

p) Tillhandahållande av transporttjänster för sjuka eller skadade personer i fordon som är särskilt utformade för ändamålet och som utförs av organ med vederbörligt tillstånd.

q) Verksamheter av icke kommersiella offentliga radio- och televisionsorgan. *(77/388/EEG)*

2. a) För att undantagen enligt punkt 1 b, g, h, i, l, m och n i denna artikel skall gälla ett icke offentligrättsligt organ får medlemsstaterna i varje enskilt fall uppställa ett eller flera av följande villkor:

- De får inte systematiskt sträva efter att uppnå vinst, och vinster som ändå uppstår får inte delas ut utan skall avsättas för bibehållande eller förbättring av de tjänster som tillhandahålls.
- De skall ledas och förvaltas på huvudsakligen frivillig basis av personer som inte har något direkt eller indirekt intresse, vare sig själva eller genom mellanhänder, av verksamheternas resultat.
- Deras priser skall vara godkända av det allmänna eller inte överstiga sådana priser eller, när det gäller tjänster som inte är föremål för godkännande, vara lägre än de priser som debiteras för liknande tjänster av kommersiella företag som måste betala mervärdeskatt.
- Undantagen får inte riskera att skapa sådana konkurrenssnedvridningar som skulle kunna försätta kommersiella företag som måste betala mervärdeskatt i underläge.

b) Tillhandahållandet av tjänster eller varor får inte undantas enligt punkt 1 b, g, h, i, l, m och n ovan, om

- det inte är väsentligt för de undantagna verksamheterna,
- det grundläggande syftet är att vinna ytterligare intäkter åt organisationen genom att driva verksamheter som direkt konkurrerar med kommersiella företag som måste betala mervärdeskatt. *(77/388/EEG)*

B. Övriga undantag från skatteplikt

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

a) Försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, däribland närstående tjänster som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter.

b) Utarrendering och uthyrning av fast egendom dock icke för

1. tillhandahållande av logi, såsom detta definieras i medlemsstaternas lagstiftning, inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion, däribland tillhandahållande av logi i semesterbyar eller på område som iordningställts för användning som campingplatser,

2. uthyrning av lokaler och platser för parkering av fordon,

3. uthyrning av varaktigt installerad utrustning och maskiner,

4. uthyrning av boxar.

Medlemsstaterna kan besluta om ytterligare begränsningar av detta undantag.

c) Leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt enligt denna artikel eller enligt artikel 28.3 b då dessa varor inte har gett upphov till avdragsrätt, eller av varor vars anskaffning eller tillverkning, enligt vad som sägs i artikel 17.6, inte berättigar till avdrag för mervärdeskatt.

d) Följande transaktioner:

1. Beviljande av och förhandlingar om krediter och förvaltning av krediter av den person som beviljat kredit.

2. Förhandlingar om och annan befattning med kreditgarantier eller andra säkerheter och förvaltning härav av den som beviljat kredit.

3. Transaktioner och förhandlingar rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av inkasso och factoring.

4. Transaktioner och förhandlingar rörande valuta, sedlar och mynt använda som lagligt betalningsmedel, med undantag av samlarföremål. Med ”samlarföremål” skall avses guld-, silver- eller andra metallmynt eller sedlar som normalt inte används som lagligt betalningsmedel samt mynt av numismatiskt intresse.

5. Transaktioner och förhandlingar med undantag av förvaltning och förvar rörande aktier, andelar i bolag eller andra sammanslutningar, obligationer och andra värdepapper, dock med uteslutande av följande:

– Handlingar som representerar äganderätt till varor.

– Sådana rättigheter eller värdepapper som avses i artikel 5.3.

6. Förvaltning av särskilda investeringsfonder såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

e) Tillhandahållande till nominella värdet av frimärken giltiga för postala tjänster inom landets territorium, skattemärken och andra liknande märken.

f) Vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel, om inte annat följer av de villkor och begränsningar som fastställs av varje medlemsstat.

g) Tillhandahållande av byggnader eller delar därav och den mark på vilken de står, utom sådant som beskrivs i artikel 4.3 a.

h) Tillhandahållande av annan obebyggd mark än sådan mark för bebyggelse som anges i artikel 4.3 b. *(77/388/EEG)*

C. Valfrihet

Medlemsstaterna får medge skattskyldiga en rätt till valfrihet för beskattning i följande fall:

a) Utarrendering och uthyrning av fast egendom.

b) Tjänster som omfattas av B d, g och h ovan.

Medlemsstaterna får inskränka denna rätt till valfrihet och skall närmare bestämma om dess användning. *(77/388/EEG)*

Artikel 14

Undantag för införsel

1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

a) Slutlig införsel av varor vars tillhandahållande av en skattskyldig person under alla förhållanden skulle vara undantaget från skatteplikt inom landet. *(77/388/EEG)*

b) *Har upphävts genom direktiv 91/680/EEG.*

c) *Har upphävts genom direktiv 92/111/EEG.*

d) Slutlig införsel av varor som berättigar till annan tullbefrielse än som föreskrivs i Gemensamma tulltaxan. Medlemsstaterna skall dock ha möjlighet att välja att inte medge undantag om detta skulle vara ägnat att allvarligt inverka på konkurrensbetingelserna. *(91/680/EEG)*

Detta undantag skall också tillämpas på sådan import av varor som anges i artikel 7.1 b vilka skulle kunna komma i åtnjutande av den befrielse som ovan fastställs om de hade importerats i den mening som anges i artikel 7.1 a. *(92/111/EEG)*

e) Återinförsel av varor i samma tillstånd som det i vilket de exporterades av den som utfört dem, om de omfattas av tullbefrielse. *(91/680/EEG)*

f) *Har upphävts genom direktiv 91/680/EEG.*

g) Varuinförsel:

- inom ramen för diplomatiska eller konsulära förbindelser, som berättigar till befrielse från tullar. *(91/680/EEG)*
- av internationella organisationer erkända som sådana av myndigheterna i värdlandet, och av medlemmar i sådana organisationer, inom ramen för och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller av avtal om deras säte. *(77/388/EEG)*
- till en medlemsstat som är medlem i Atlantpakten som görs av väpnade styrkor tillhörande andra anslutna länder och som är avsedda att användas av dessa styrkor eller den civilpersonal som åtföljer dem eller deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor utgör en del i det gemensamma försvaret. *(77/388/EEG)*
- de undantag som anges i tredje strecksatsen skall även omfatta importer genom, samt leveranser av varor och tjänster till, Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade på ön Cypern i enlighet med Fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, om varorna eller tjänsterna är avsedda för de väpnade styrkorna eller den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier. *(Protokoll 3 till anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*

h) Havsfiskeföretags införsel till hamnar av sina fångster, antingen obearbetade eller efter att de genomgått konservering för saluföring men innan de levereras. *(77/388/EEG)*

i) Tillhandahållande av tjänster i samband med varuinförsel, där värdet av dessa tjänster är inräknat i beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 11 B 3. *(77/388/EEG)*

j) Centralbankers införsel av guld. *(77/388/EEG)*

k) Import av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el. *(2003/92/EG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 14.1 c följande lydelse:

c) Varor importerade för eventuell försäljning enligt artikel 29 i direktiv 85/362/EEG[1], senast ändrat genom direktiv 90/237/EEG[2]. *(91/680/EEG)*

[1] EGT nr L 192, 24.7.1985, s. 20

[2] EGT nr L 133, 24.5.1990, s. 91

Intill den 1 januari 1993 hade artiklarna 14.1 b–f och 14.1 g första strecksatsen följande lydelse:

b) Införsel av varor som omfattas av transiteringsförfarande.

c) Varuinförsel som deklarerats enligt ett tillfälligt införselförfarande och som därigenom har rätt till befrielse från tullar, eller som skulle ha det om varorna vore importerade från ett tredje land.

d) Slutlig införsel av varor som berättigar till annan tullbefrielse än som föreskrivs i Gemensamma tulltaxan eller som skulle berättiga härtill om de vore importerade från ett tredje land.

Medlemsstaterna skall dock ha möjlighet att välja att inte medge undantag om detta skulle vara ägnat att allvarligt inverka på konkurrensbetingelserna på hemmamarknaden.

e) Återinförsel av varor i samma tillstånd som det i vilket de exporterades av den som utfört dem, om de omfattas av tullbefrielse eller skulle ha gjort det om de vore importerade från tredje land.

f) Återinförsel av materiell lös egendom av den som utfört den, eller av någon annan för hans räkning, om egendomen medan den befann sig i en annan medlemsstat har undergått arbete som har beskattats utan rätt till avdrag eller återbetalning.

g) – inom ramen för diplomatiska eller konsulära förbindelser, som berättigar till befrielse från tullar eller som skulle berättiga härtill om de vore importerade från ett tredje land. *(77/388/EEG)*

2. Kommissionen skall till rådet vid första möjliga tillfälle lämna förslag utformade för att fastställa gemenskapsregler om skatter som klargör räckvidden av de undantag som avses i punkt 1 och närmare anger reglerna för deras genomförande.

Till dess att dessa regler träder i kraft får medlemsstaterna

– behålla gällande bestämmelser rörande frågor som sammanhänger med ovanstående bestämmelser,

- anpassa sina nationella bestämmelser för att nedbringa snedvridningen av konkurrensen till ett minimum och särskilt risken för att mervärdeskatt inte tas ut eller tas ut dubbelt inom gemenskapen,
- använda de administrativa förfaranden som de anser mest lämpliga för att åstadkomma skatteundantag.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen, som i sin tur skall underrätta övriga medlemsstater, om de åtgärder de har vidtagit eller vidtar i överensstämmelse med föregående bestämmelser. *(77/388/EEG)*

Artikel 15

Undantag för export från gemenskapen och liknande transaktioner och internationell transport *(91/680/EEG)*

> *Intill den 1 januari 1993 hade rubriken till artikel 15 följande lydelse:*
> Undantag för export och liknande transaktioner samt internationella transporter *(77/388/EEG)*

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk: *(77/388/EEG)*

1. Leverans av varor som av säljaren eller för hans räkning skickas eller transporteras till en destination utanför gemenskapen. *(91/680/EEG)*

> *Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.1 följande lydelse:*
> 1. Leverans av varor som av säljaren eller för hans räkning skickas eller transporteras till en destination utanför landets territorium såsom det definieras i artikel 3. *(77/388/EEG)*

2. Leverans av varor som av en kund som inte är etablerad inom landet eller för hans räkning, skickas eller transporteras till en destination utanför gemenskapen med undantag av varor som transporteras av kunden själv för utrustning, bunkring och proviantering av nöjesbåtar och privatflygplan eller andra transportmedel för privat bruk. *(91/680/EEG)*

I fall leveransen avser varor som medförs i resenärers personliga bagage skall detta undantag tillämpas förutsatt att:

- resenären inte är etablerad inom gemenskapen,
- varorna transporteras ut ur gemenskapen före utgången av den tredje månaden efter den månad då leveransen genomförs,

– leveransen sammanlagda värde inklusive mervärdeskatt överstiger motvärdet i nationell valuta av 175 ecu, fastställt i enlighet med artikel 7.2 i direktiv 69/169/EEG[1]. Medlemsstaterna får emellertid undanta en leverans vars sammanlagda värde är lägre än detta belopp. *(95/7/EG)*

För tillämpningen av andra stycket gäller följande:

– med en resenär som inte är etablerad inom gemenskapen avses en resenär vars hemvist eller stadigvarande vistelseort inte är belägen inom gemenskapen. I denna bestämmelse avses med ”hemvist eller stadigvarande vistelseort” den plats som anges som sådan i pass, identitetskort eller någon annan identitetshandling som den medlemsstat, inom vilken leveransen äger rum, godkänner som identitetshandling,

– bevis om utförsel skall framläggas i form av fakturan eller jämförbar handling som skall vara påtecknad av det tullkontor där varorna lämnade gemenskapen.

Varje medlemsstat skall till kommissionen översända prov på de stämplar som den använder för det påtecknande som anges i tredje stycket andra strecksatsen. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till skattemyndigheterna i de övriga medlemsstaterna. *(95/7/EG)*

[1] EGT nr L 133, 4.6.1969, s. 6, senast ändrat genom direktiv 94/4/EG (EGT nr L 60, 3.3.1994, s. 14)

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 15.2 andra–tredje styckena följande lydelse:
Kommissionen skall snarast möjligt föreslå rådet skatteregler för gemenskapen och precisera räckvidden och de praktiska åtgärderna för att genomföra detta undantag för leveranser i detaljhandelsledet av varor som medförs i resandes personliga bagage. Till dess sådana bestämmelser träder i kraft

- skall för beviljande av detta undantag krävas att faktura eller likvärdig handling företes, som har bestyrkts av det tullkontor där varorna lämnade gemenskapen,
- får medlemsstaterna fastställa gränser för tillämpningen av detta undantag, vägra att undanta leveranser till resande med bosättning eller stadigvarande hemvist i gemenskapen samt utvidga undantaget för sina invånare. *(92/111/EEG)*

I andra stycket avses med ”bosättning eller stadigvarande hemvist” den ort som anges såsom sådan i ett pass, identitetskort eller andra identifikationshandlingar som erkänns som giltiga av den medlemsstat inom vars territorium leveransen äger rum. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.2 följande lydelse:
2. Leverans av varor som av en kund som inte är etablerad inom landet eller för hans räkning, skickas eller transporteras till en destination utanför landets territorium såsom det definieras i artikel 3 med undantag av varor som transporteras av kunden själv för utrustning, bunkring och proviantering av nöjesbåtar och privatflygplan eller andra transportmedel för privat bruk. *(77/388/EEG)*

3. Tillhandahållande av tjänster bestående av arbete på lös egendom som förvärvats eller införts för att undergå sådant arbete inom gemenskapens territorium och som skickats eller transporterats ut från gemenskapen av den som tillhandahåller tjänsterna eller av kunden, om denne inte är etablerad inom landets territorium, eller för någonderas räkning. *(92/111/EEG)*

> *Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.3 följande lydelse:*
> 3. Tillhandahållande av tjänster bestående av arbete på lös egendom som förvärvats eller införts för att undergå sådant arbete inom gemenskapens territorium och som skickats eller transporterats ut från gemenskapen av den som tillhandahåller tjänsterna eller av kunden, om denne är etablerad i ett tredje land, eller för någonderas räkning. *(91/680/EEG)*
>
> *Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.3 följande lydelse:*
> 3. Tillhandahållande av tjänster bestående av arbete på lös egendom som förvärvats eller importerats i syfte att genomgå sådant arbete i landets territorium så som det definierats i artikel 3 och som skickats eller transporterats ut ur det landets territorium av den som tillhandahåller tjänsterna eller av kunden, som inte är etablerad inom landets territorium, eller för någonderas räkning. *(77/388/EEG)*

4. Leverans av varor för bunkring och proviantering av fartyg i följande fall:

a) Fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning eller används för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet.

b) Fartyg som används för sjöräddning eller assistans eller för fiske inomskärs, i det senare fallet med undantag för fartygsproviant.

c) Krigsfartyg, såsom de definieras i undernummer 89.01 A i Gemensamma tulltaxan, som lämnar landet och är destinerade till utländska hamnar eller ankarplatser. *(77/388/EEG)*

Kommissionen skall snarast möjligt föreslå rådet skatteregler för gemenskapen och precisera räckvidden och de praktiska åtgärderna för att genomföra detta undantag liksom de undantag som avses i punkt 5–9. Till dess att dessa regler träder i kraft får medlemsstaterna begränsa omfattningen av det undantag som avses i den här punkten. *(92/111/EEG)*

> *Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.4 andra stycket följande lydelse:*
> Medlemsstaterna får dock inskränka detta undantag till dess att gemenskapsskatteregler på detta område har genomförts. *(77/388/EEG)*

5. Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av sådana havsgående fartyg som avses i punkt 4 a och b samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning – däribland fiskeriutrustning – som ingår som en del i eller används i dem. *(77/388/EEG)*

6. Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av flygplan som används av företag som driver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer, samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning som ingår som en del i eller används i dem. *(77/388/EEG)*

7. Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av sådana flygplan som avses i punkt 6. *(77/388/EEG)*

8. Tillhandahållande av andra tjänster än sådana som avses i punkt 5 för att täcka direkta behov för sådana havsgående fartyg som avses i den punkten eller deras laster. *(77/388/EEG)*

9. Tillhandahållande av andra tjänster än sådana som avses i punkt 6, för att täcka direkta behov för sådana flygplan som avses i den punkten eller deras laster. *(77/388/EEG)*

10. Tillhandahållande av varor och tjänster i följande fall:

– Tillhandahållandet sker inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser.

– Tillhandahållandet sker till internationella organisationer erkända som sådana av myndigheterna i värdlandet, och till medlemmar av sådana organisationer, med de begränsningar och på de villkor som fastställs av de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal om deras säte.

– Tillhandahållandet sker i en medlemsstat som är medlem i Atlantpakten till väpnade styrkor tillhörande andra anslutna länder och är avsett för dessa styrkor eller den civilpersonal som åtföljer dem eller för deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor utgör en del i det gemensamma försvaret. *(77/388/EEG)*

– Tillhandahållandet sker till en annan medlemsstat och är avsett för de väpnade styrkorna i en medlemsstat som är medlem i Atlantpakten, bortsett från destinationsmedlemsstaten, eller för den civilpersonal som medföljer dem eller för deras mässar och marketenterier, när dessa styrkor deltar i gemensamma försvarsansträngningar. *(91/680/EEG)*

Detta undantag skall gälla om inte annat sägs i de begränsningar som fastställs av värdmedlemsstaten till dess att gemenskapsskatteregler är införda. *(92/111/EEG)*

När det gäller varor som inte skickas eller transporteras ut ur landet, och när det gäller tjänster, får befrielsen ges i form av återbetalning av skatten. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.10 andra och tredje stycket följande lydelse:

Detta undantag skall gälla om inte annat sägs i de villkor och begränsningar som fastställs av värdmedlemsstaten till dess att gemenskapsskatteregler är införda. *(91/680/EEG)*

Undantaget kan införas som en rätt till återbetalning av skatten. *(77/388/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.10 andra stycket följande lydelse:

Detta undantag skall gälla om inte annat sägs i de villkor och begränsningar som fastställs av medlemsstaterna till dess att gemenskapsskatteregler är införda. *(77/388/EEG)*

11. Leverans av guld till centralbanker. *(77/388/EEG)*

12. Varor som levereras till godkända organ som exporterar dem från gemenskapen som ett led i sina humanitära, välgörenhets- eller undervisande verksamheter utanför gemenskapen. Detta undantag får införas som en rätt till återbetalning av skatten. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.12 följande lydelse:

12. Varor som levereras till godkända organ som exporterar dem som ett led i sina humanitära, välgörenhets- eller undervisande verksamheter utomlands. Detta undantag får införas som en rätt till återbetalning av skatten. *(77/388/ EEG)*

13. Tillhandahållande av tjänster, inbegripet transporter och anknytande verksamhet men med undantag av tillhandahållande av tjänster som är undantagna i enlighet med artikel 13, om de är direkt förbundna med utförsel eller införsel av varor som omfattas av bestämmelserna i artikel 7.3 eller artikel 16.1 A. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.13 följande lydelse:

13. Tillhandahållande av tjänster, inklusive transport och dithörande transaktioner men exklusive tillhandahållande av tjänster som är undantagna i kraft av artikel 13, när de är direkt kopplade till

- extern transitering eller export av varor från gemenskapen eller till import av varor som kan omfattas av artiklarna 14.1 c eller 16.1 A,
- varor som avses i artikel 7.1 b som omfattas av gemenskapsreglerna för inre transitering enligt artikel 33a.1 b. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.13 följande lydelse:

13. Tillhandahållande av tjänster, inklusive transport och dithörande transaktioner men exklusive tillhandahållande av tjänster som är undantagna enligt artikel 13 som är direkt kopplade till transitering eller export av varor eller till import av varor som kan komma i fråga enligt artiklarna 14.1 b och c och 16.1. *(77/388/EEG)*

14. Tjänster som tillhandahålls av mäklare och övriga mellanhänder, i någon annan persons namn och för dennes räkning, då de utgör en del av sådana transaktioner som anges i denna artikel eller av transaktioner som utförs utanför gemenskapen. *(91/680/EEG)*

Detta undantag gäller inte för resebyråer som i den resandes namn och för dennes räkning tillhandahåller tjänster som utnyttjas i andra medlemsstater. *(77/388/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 15.14 första stycket följande lydelse:
14. Tjänster som tillhandahålls av mäklare och övriga mellanhänder, i någon annan persons namn och för dennes räkning, då de utgör en del av sådana transaktioner som anges i denna artikel eller av transaktioner som utförs utanför landets territorium såsom detta definieras i artikel 3. *(77/388/EEG)*

15. The Portuguese Republic may treat sea and air transport between the islands making up the autonomous regions of the Azores and Madeira and between those regions and the mainland in the same way as international transport. *(Anslutningsakten för Spanien och Portugal)*

Artikel 16 *[Gällande lydelse av artikel 16 enligt övergångsordningen i artikel 28c]*

Undantag kopplade till internationella varutransporter

1.Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens övriga skattebestämmelser får medlemsstaterna efter det samråd som föreskrivs i artikel 29 vidta särskilda åtgärder i syfte att undanta alla eller några av följande transaktioner, om de inte syftar till slutlig användning och/eller konsumtion och att summan av den mervärdeskatt som förfaller till betalning när varorna lämnar de i A och E uppräknade förfarandena eller ordningarna motsvarar det skattebelopp som skulle ha betalats om var och en av dessa transaktioner skulle ha beskattats inom landets territorium: *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 16.1 följande lydelse:
1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapens bestämmelser, får medlemsstaterna efter det samråd som föreskrivs i artikel 29 vidta särskilda åtgärder i syfte att från mervärdeskatt undanta alla eller några av följande transaktioner, om de inte syftar till slutlig användning eller konsumtion och om det belopp av mervärdeskatt som tas ut vid övergång till konsumtion svarar mot det skattebelopp som borde ha tagits ut om var och en av dessa transaktioner hade beskattats vid införsel eller inom landets territorium: *(77/388/EEG)*

A. Införsel av varor som är avsedda att placeras i andra lager än tullager. *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 16.1 A följande lydelse:
A. Införsel av varor som skall placeras under andra lagerförfaranden än tullager. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 16.1 A följande lydelse:
A. Införsel av varor som är avsedda att
a) tullbehandlas och i tillämpliga fall placeras i tillfälligt lager i den betydelse som avses i direktiv 68/312/EEG (EGT nr L 194, 6.8.1968, s. 13),
b) placeras enligt frizonsregler i den betydelse som avses i direktiv 69/75/EEG (EGT nr L 58, 8.3.1969 s. 11),
c) placeras enligt tullagerförfarande i den betydelse som avses i direktiv 69/74/EEG (EGT nr L 58, 8.3.1969 s. 7),
d) släpps in i de farvatten och inre vatten som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1496/68. (EGT nr L 238, 28.9.1968, s. 1),

e) placeras i annat lager än tullager enligt reglerna om aktiv förädling. *(77/388/EEG)*

B. Leverans av varor som är avsedda att:

a) visas upp för tullen och, i tillämpliga fall, placeras i tillfällig förvaring,

b) placeras i en frizon eller ett frilager,

c) placeras i tullagerförfarande eller aktivt förädlingsförfarande,

d) släppas in i territorialvattnen:

– för att införlivas i borrnings- eller produktionsplattformar i avsikt att konstruera, reparera, underhålla, ändra eller utrusta sådana plattformar, eller för att förbinda sådana borrnings- eller produktionsplattformar med fastlandet,

– för bunkring och proviantering för borrnings- eller produktionsplattformar,

e) inom landets territorium behandlas enligt annat lagringsförfarande än tullagring.

Vid tillämpningen av denna artikel avses med andra lager än tullager:

– för punktskattepliktiga varor, de platser som definieras skatteupplag i artikel 4b) i rådets direktiv 92/12/EEG,

– för andra varor än punktskattepliktiga varor, de platser som av medlemsstaterna definieras som sådana. Medlemsstaterna får emellertid inte föreskriva om något annat lagringsförfarande än tullagring när de ifrågavarande varorna är avsedda att levereras till detaljhandelsledet.

Medlemsstaterna får ändå föreskriva om ett sådant förfarande för varor som är avsedda för:

– skattskyldiga personer med avseende på leveranser som genomförs enligt de villkor som anges i artikel 28k.

– butiker för skattefri försäljning i den betydelse som begreppet har enligt artikel 28k, och som är avsedda för tillhandahållande till resenärer som med flyg eller sjövägen beger sig till ett tredje land, och som är undantagna enligt artikel 15,

– skattskyldiga personer med avseende på leverans av varorna ombord på flygplan eller fartyg under en flygning eller överfart till en ankomstort som är belägen utanför gemenskapen,

– skattskyldiga personer såvitt avser skattefria leveranser som genomförs i enlighet med artikel 15.10.

De platser som avses i a), b), c) och d) skall vara de som definieras i gemenskapens gällande tullbestämmelser. *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 16.1 B följande lydelse:

B. Leverans av varor som avses att

a) uppvisas för tullen och, i tillämpliga fall, placeras i tillfälligt lager,

b) placeras i en frizon eller i ett frilager,

c) hänföras till förfarandet för tullager eller aktiv förädling,

d) släppas in i territorialvattnen

- för att ingå som en del i borr- eller produktionsplattformar, för byggnads-, reparations-, underhålls-, ändrings- eller utrustningsarbeten på sådana plattformar, eller för att förbinda sådana borr- eller produktionsplattformar med fastlandet,
- för bunkring och proviantering av borr- eller produktionsplattformar,

e) placeras under andra lagerförfaranden än tullager.

De platser som avses i punkterna a–d skall vara de som definieras genom gemenskapens gällande tullbestämmelser. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 16.1 B följande lydelse:

B. Leverans av varor som skeppas eller fraktas till sådana orter som anges i A ovan samt tillhandahållande av dithörande tjänster. *(77/388/EEG)*

C. Tillhandahållande av tjänster som hänför sig till de leveranser av varor som avses i B. *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 16.1 C följande lydelse:

C. Tillhandahållande av tjänster i samband med leverans av varor som avses i B. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 16.1 C följande lydelse:

C. Tillhandahållande av varor och tjänster som utförs på de orter som nämns i A ovan och som fortfarande omfattas av någon av de regler som där anges. *(77/388/EEG)*

D. Leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som utförs:

a) på de platser som anges i B a), b), c) och d) som fortfarande omfattas av en av de situationer som anges där,

b) på de platser som anges i B e), inom landets territorium, omfattas av den situation som anges däri.

I den mån som de använder den möjlighet som anges i a) för transaktioner som genomförs i tullager skall medlemsstaterna vidta de nödvändiga åtgärderna för att säkerställa att de har definierat begreppet annat lagringsförfarande än tullagring på ett sätt som för det möjligt att tillämpa bestämmelserna i b) på samma transaktioner avseende de varor som räknas upp i bilaga J och som genomförs i sådana lager som inte är tullager. *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 16.1 D följande lydelse:

D. Tillhandahållande av varor och av tjänster som utförs på de platser som är förtecknade i B och som fortfarande omfattas av något av de förfaranden som anges där. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 16.1 D följande lydelse:
D. Leverans av varor som fortfarande omfattas av regler för transitering eller tillfällig införsel enligt artikel 14.1 b och c liksom också tillhandahållande av dithörande tjänster. *(77/388/EEG)*

E. Leveranser:

– av varor som avses i artikel 7.1a) som även i fortsättningen omfattas av förfaranden för tillfällig införsel med total befrielse från importtull eller av externt transiteringsförfarande,

– av varor som avses i artikel 7.1b) som fortfarande omfattas av gemenskapens interna transiteringsförfarande som anges i artikel 33a,

samt tillhandahållande av tjänster som hänför sig till sådana leveranser.

Genom undantag från artikel 21.1.a), första stycket, skall den person som är betalningsskyldig för den skatt som skall erläggas i enlighet med första stycket vara den person som är ansvarig för att varorna upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som anges i denna punkt.

När det förhållandet att varor upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i denna punkt medför att import enligt artikel 7.3 föreligger, skall importmedlemsstaten vidta de nödvändiga åtgärderna för att undvika dubbelbeskattning inom landets territorium. *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 16.1 E följande lydelse:
E. Leverans av
- sådana varor som avses i artikel 7.1 a som fortfarande omfattas av regler om tillfällig införsel med fullständig befrielse från importtullar eller externt transiteringsförfarande.
- sådana varor som avses i artikel 7.1 b som fortfarande omfattas av gemenskapsreglerna för inre transitering enligt artikel 33a,
- liksom också tillhandahållande av tjänster i samband med sådana inköp. *(91/680/EEG)*

1a. I den mån som de använder den möjlighet som anges i punkt 1 skall medlemsstaterna vidta de nödvändiga åtgärderna för att säkerställa att gemenskapsinterna förvärv av varor som är avsedda att omfattas av ett av de förfaranden eller en av de situationer som avses i punkt 1 B omfattas av samma bestämmelser som leveranser av varor som genomförs inom landet under motsvarande villkor. *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 16.1a följande lydelse
1a. När medlemsstaterna använder det alternativ som avses i punkt 1 skall de vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att förvärv mellan medlemsstaterna av varor som är avsedda att hänföras till något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 16.1 B omfattas av samma bestämmelser som leverans av varor verkställda inom landets territorium under samma förhållanden. *(92/111/EEG)*

2. Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29 kan medlemsstaterna välja att undanta varuförvärv inom gemenskapen gjort av en skattskyldig person och import åt och leverans av varor till en skattskyldig person som har för avsikt att exportera dem utanför gemenskapen som de är eller efter bearbetning, liksom tillhandahållande av tjänster som är kopplade till hans exportrörelse, dock med ett högsta belopp som är lika med värdet av hans export under de närmast föregående tolv månaderna.

När medlemsstaterna använder detta alternativ skall de, med förbehåll för det samråd som regleras i artikel 29, utvidga detta undantag till varuförvärv inom gemenskapen av en skattskyldig person, import och leverans av varor till en skattskyldig person som avser att tillhandahålla dem – i det skick de är eller efter bearbetning – på de villkor som fastställs i artikel 28c A samt därmed sammanhängande tjänster, intill värdet på dennes varuleveranser under de närmast föregående tolv månaderna på de villkor som fastställs i artikel 28c A.

Medlemsstaterna får fastställa ett gemensamt högsta belopp för transaktioner som de undantar enligt första och andra stycket. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 16.2 följande lydelse:

2. Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29, får medlemsstaterna bevilja undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Förvärv inom gemenskapen av varor av en skattskyldig person, liksom import och leverans av varor till en skattskyldig person i exportsyfte, som de är eller efter bearbetning, till tredje territorier samt tillhandahållande av tjänster som avser hans exportverksamheter, dock högst motsvarande värdet av hans export under de senaste tolv månaderna.

b) Förvärv inom gemenskapen av varor av en skattskyldig person, liksom import och leverans av varor till en skattskyldig person i syfte att leverera dem till en annan medlemsstat på de villkor som fastställs i artikel 28c.A, samt tillhandahållande av tjänster som avser sådan leverans till en annan medlemsstat, dock högst motsvarande värdet av hans leverans av varor på de villkor som fastställs i artikel 28c.A, under de senaste tolv månaderna.

Medlemsstaterna får tillsammans fastställa ett högsta värde för transaktioner som de undantar från skatteplikt enligt punkterna a och b. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 16.2 följande lydelse:

2. Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29 kan medlemsstaterna välja att undanta import åt och leverans av varor till en skattskyldig person som har för avsikt att exportera dem som de är eller efter bearbetning, liksom tillhandahållande av tjänster som är kopplade till hans exportrörelse, dock med ett högsta belopp som är lika med värdet av hans export under de närmast föregående tolv månaderna. *(77/388/EEG)*

3. Kommissionen skall vid första lämpliga tillfälle lämna förslag till rådet om gemensamma regler för tillämpning av mervärdeskatt på de transaktioner som avses i punkterna 1 och 2. *(77/388/EEG)*

AVDELNING XI

AVDRAG

Artikel 17 *[Gällande lydelse av artikel 17 enligt övergångsordningen i artikel 28f]*

Avdragsrättens inträde och räckvidd

1. Avdragsrätten inträder samtidigt som skattskyldigheten för avdragsbeloppet. *(77/388/EEG)*

2. I den mån varorna och tjänsterna används för den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner, skall denne ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av följande: *(91/680/EEG)*

a) mervärdeskatt som förfaller till betalning eller betalats inom landets territorium avseende varor eller tjänster som tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas, till honom av en annan skattskyldig person. *(95/7/EG)*

b) Mervärdesskatt som är förfallen eller erlagd med avseende på importerade varor inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

c) Mervärdesskatt som är förfallen i enlighet med artiklarna 5.7 a, 6.3 och 28a.6. *(91/680/EEG)*

d) Mervärdesskatt som är förfallen i enlighet med artikel 28a. 1 a. *(91/680/EEG)*

> *Intill den 1 januari 1996 hade artikel 17.2 a följande lydelse:*
> a) Mervärdesskatt som är förfallen eller erlagd med avseende på varor eller tjänster som tillhandahållits eller som kommer att tillhandahållas honom av någon annan skattskyldig person som är skyldig att betala denna skatt inom landets territorium. *(91/680/EEG)*
>
> *Intill den 1 januari 1993 hade artikel 17.2 följande lydelse:*
> 2. I den mån varorna och tjänsterna används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner, skall han ha rätt att dra av följande från den skatt som han är skyldig att betala:
> a) Mervärdeskatt som skall betalas eller har betalats med avseende på varor eller tjänster som har tillhandahållits eller kommer att tillhandahållas honom av någon annan skattskyldig person.
> b) Mervärdeskatt som skall betalas eller har betalats med avseende på importerade varor.
> c) Mervärdeskatt som kan tas ut enligt artiklarna 5.7 a och 6.3. *(77/388/EEG)*

3. Medlemsstaterna skall också bevilja varje skattskyldig person rätt till avdrag eller återbetalning av den mervärdesskatt som avses i punkt 2 i den mån varorna eller tjänsterna används för följande ändamål:

a) Transaktioner som avser de näringsgrenar som anges i artikel 4.2 som utförs i ett annat land, och som skulle vara avdragsgilla om de hade utförts inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

b) Transaktioner som är undantagna från skatt enligt artiklarna 14.1 g och i, 15, 16.1 B–E, 16.2 eller 28c A och C. *(2004/66/EG)*

c.) Transaktioner som är undantagna från skatt i enlighet med artikel 13 B a och 13 B d 1–5, om kunden är etablerad utanför gemenskapen eller om dessa transaktioner är direkt kopplade till varor som skall exporteras till ett land utanför gemenskapen. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 maj 2004 hade 17.3 b följande lydelse:

Transaktioner som är undantagna enligt artiklarna 14.1 i, 15, 16.1 B–E, 16.2 eller 28c. A och C. (*92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 17.3 b följande lydelse:

b) Transaktioner som är undantagna från skatt enligt artiklarna 14.1 i, 15, 16.1 B–E, 16.2 eller 28c. A. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 17.3 följande lydelse:

3. Medlemsstaterna skall också medge varje skattskyldig person rätt till avdrag eller återbetalning av den mervärdeskatt som avses i punkt 2 i den mån varorna och tjänsterna används för:

a) Transaktioner som avser de näringsgrenar som anges i artikel 4.2 och som bedrivs i något annat land och som skulle uppfylla villkoren för avdrag av skatt om de hade ägt rum inom landets territorium.

b) Transaktioner som är undantagna enligt artiklarna 14.1 i, 15 och 16.1 B–D eller enligt punkt 2.

c) Någon av de transaktioner som är undantagna enligt artikel 13 B a och 13 B d punkterna 1–5, då kunden är etablerad utanför gemenskapen eller då dessa transaktioner är direkt kopplade till varor avsedda att exporteras till ett land utanför gemenskapen. *(77/388/EEG)*

4. Den återbetalning av mervärdesskatt som avses i punkt 3 skall ske

– till skattskyldiga personer som inte är etablerade inom landets territorium men som är etablerade i en annan medlemsstat, i enlighet med de genomföranderegler som fastställs i direktiv 79/1072/EEG[1],

– till skattskyldiga personer som inte är etablerade inom gemenskapens territorium, i enlighet med de genomföranderegler som fastställs i direktiv 86/560/EEG[2]. *(91/680/EEG).*

Vid tillämpningen av ovanstående skall

a) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i landet när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a, 21.1 c eller 21.1 f eller 21.2 c är betalningsskyldiga för mervärdesskatt,

b) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 86/560/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapen när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a eller 21.1 f eller 21.2 c är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(2006/69/EG)*

c) direktiv 79/1072/EEG och 86/560/EEG inte tillämpas på tillhandahållanden av varor som är eller kan bli undantagna enligt artikel 28c A när varorna skickas eller transporteras av kunden eller för dennes räkning. *(92/111/EEG)*

[1] EGT nr L 331, 27.12. 1979, s. 11
[2] EGT nr L 326, 21.11. 1986, s. 40

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 17.4 andra stycket a–b följande lydelse:
a) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i landet när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a och c är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(2000/65/EG)*
b) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 86/560/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapen när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(92/111/EEG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 17.4 andra stycket a följande lydelse:
a) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i landet när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(92/111/EG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 17.4 följande lydelse:
4. Rådet skall sträva efter att, på grundval av ett förslag från kommissionen och enhälligt, före den 31 december 1977 införa gemenskapsregler om fastställelse av de regler enligt vilka återbetalningar skall göras i enlighet med punkt 3 till skattskyldiga personer som inte är etablerade inom landets territorium. Till dess att dessa gemenskapsregler träder i kraft, skall medlemsstaterna själva bestämma metoden för återbetalningen i fråga. Då den skattskyldiga personen inte har sin hemvist i gemenskapens territorium, får medlemsstaterna vägra återbetalning eller införa tilläggsvillkor. *(77/388/EEG)*

5. När varor och tjänster är avsedda att användas av en skattskyldig person såväl för transaktioner som omfattas av punkterna 2 och 3 och med avseende på vilka mervärdeskatten är avdragsgill, som för transaktioner med avseende på vilka mervärdeskatten inte är avdragsgill, skall bara den andel av mervärdeskatten vara avdragsgill som kan hänföras till de förstnämnda transaktionerna.

Denna andel skall bestämmas i enlighet med artikel 19 för alla transaktioner som genomförs av den skattskyldiga personen.

Medlemsstaterna får dock

a) tillåta den skattskyldiga personen att bestämma en andel för varje gren av sin rörelse, om han för separata räkenskaper för varje rörelsegren,

b) ålägga den skattskyldiga personen att bestämma en andel för varje rörelsegren och att föra separata räkenskaper för varje rörelsegren,

c) tillåta eller ålägga den skattskyldiga personen att göra avdraget på grundval av användningen av alla eller en del av varorna och tjänsterna,

d) tillåta eller ålägga den skattskyldiga personen att göra avdraget i enlighet med bestämmelsen i första stycket, med avseende på alla varor och tjänster som används för alla transaktioner som avses där,

e) föreskriva att man vid bestämning av en skattskyldig persons avdrag skall bortse från det icke avdragsgilla beloppet om detta är ringa. *(77/388/EEG)*

6. Inom fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft skall rådet enhälligt på kommissionens förslag besluta vilka utgifter som inte skall berättiga till avdrag av mervärdeskatt. Mervärdeskatt skall under inga förhållanden vara avdragsgill på utgifter som inte strikt är rörelseutgifter, t.ex. sådana som hänför sig till lyxartiklar, nöjen eller underhållning.

Till dess att ovanstående regler träder i kraft får medlemsstaterna behålla alla de undantag som föreskrivs i deras nationella lagstiftning när detta direktiv träder i kraft. *(77/388/EEG)*

7. Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29 får varje medlemsstat av konjunkturskäl helt eller delvis undanta alla eller vissa anläggningstillgångar eller övriga varor från avdragssystemet. För att bibehålla identiska konkurrensbetingelser, får medlemsstaterna i stället för att vägra avdrag beskatta de varor som är tillverkade av den skattskyldiga personen själv eller som han har inköpt i landet eller importerat, på ett sådant sätt att skatten inte överstiger den mervärdeskatt som skulle ha tagits ut på förvärv av liknande varor. *(77/388/EEG)*

Artikel 18 *[Gällande lydelse av artikel 18 enligt övergångsordningen i artikel 28f]*

Regler om utnyttjande av avdragsrätten

1. För att kunna utnyttja sin rätt till avdrag, skall en skattskyldig person:

a) för avdrag enligt artikel 17.2 a inneha en faktura, som utställts i enlighet med artikel 22.3,

b) för avdrag enligt artikel 17.2 b inneha en införselhandling som uppger honom som mottagare eller importör och anger eller medger beräkning av det förfallna skattebeloppet,

c) för avdrag enligt artikel 17.2 c iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat, *(91/680/EEG)*

d) när han skall betala skatt såsom kund eller köpare enligt artikel 21.1 eller artikel 21.2 c iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat. *(2006/69/EG)*

e) för avdrag enligt artikel 17.2 d i den deklaration som föreskrivs i artikel 22.4 ange alla uppgifter som behövs för att beräkna skatten på hans förvärv av varor inom gemenskapen samt inneha en faktura i enlighet med artikel 22.3. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 18.1 d följande lydelse:

d) när han skall betala skatt såsom kund eller köpare enligt artikel 21.1 iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 18.1 följande lydelse:

1. För att utnyttja sin avdragsrätt skall den skattskyldiga personen:

a) för avdrag enligt artikel 17.2 a inneha en faktura, upprättad i enlighet med artikel 22.3,

b) för avdrag enligt artikel 17.2 b inneha en importhandling som anger att han är mottagare eller importör och som anger, eller medger beräkning av, skatteuttaget,

c) för avdrag enligt artikel 17.2 c iaktta de regler och förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat,

d) iaktta de regler och förfaranden som fastställts av varje medlemsstat när han som kund skall betala skatt i enlighet med artikel 21.1. *(77/388/EEG)*

2. Den skattskyldiga personen skall göra avdraget genom att från det totala mervärdeskattebeloppet för en given skatteperiod subtrahera det totala skattebelopp för vilket avdragsrätt har inträtt under samma period och som kan utnyttjas enligt bestämmelserna i punkt 1.

Medlemsstaterna får dock, vad beträffar skattskyldiga personer som genomför sådana tillfälliga transaktioner som definieras i artikel 4.3, kräva att avdragsrätten utnyttjas endast vid tidpunkten för tillhandahållandet. *(77/388/EEG)*

3. Medlemsstaterna skall fastställa regler som kan ge rätt till avdrag som inte gjorts i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1 och 2. *(77/388/EEG)*

3a. Medlemsstaterna får tillåta en skattskyldig person som inte innehar någon faktura i enlighet med artikel 22.3 att göra det avdrag som avses i artikel 17.2 d; staterna skall bestämma villkoren och reglerna för att tillämpa denna bestämmelse. *(91/680/EEG)*

4. Om tillåtna avdrag för en viss period överstiger skatt att betala kan medlemsstaterna antingen göra en återbetalning eller föra över det

överskjutande beloppet till nästa period enligt villkor som de skall bestämma.

Om det överskjutande beloppet är ringa, kan medlemsstaterna dock vägra att återbetala det eller föra över det till nästa period. *(77/388/EEG)*

Artikel 19

Beräkning av avdragsgill andel

1. Den avdragsgilla andelen enligt artikel 17.5 första stycket skall bestå av ett allmänt bråk där

– täljaren är det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdeskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner för vilka mervärdeskatt är avdragsgill enligt artikel 17.2 och 17.3,

– nämnaren är det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdeskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner som ingår i täljaren och till transaktioner för vilka mervärdeskatt inte är avdragsgill. Medlemsstaterna får i nämnaren också inräkna beloppet av andra subventioner än de som anges i artikel 11.B.1 a [artikel 11.A.1 a].

Andelen skall bestämmas varje år och omräknas till ett procenttal, avrundat uppåt till nästa heltal. *(77/388/EEG)*

2. Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1, skall från beräkningen av den avdragsgilla andelen undantas den omsättning som kan hänföras till tillhandahållande av anläggningstillgångar som används av den skattskyldiga personen i hans rörelse. Vidare undantas vad som kan hänföras till kringtjänster antingen i samband med fastighets- och finansiella transaktioner eller transaktioner som anges i artikel 13 B d. Då medlemsstater utnyttjar valmöjligheten enligt artikel 20.5 att inte kräva jämkning med avseende på anläggningstillgångar, kan de låta köpeskillingen vid avyttring av anläggningstillgångar ingå i den avdragsgilla andelen. *(77/388/EEG)*

3. Den andel som skall gälla preliminärt för ett år skall vara den som beräknas på grundval av föregående års transaktioner. I avsaknad av sådana transaktioner att jämföra med, eller om de uppgick till obetydliga belopp, skall den skattskyldiga personen under skattemyndigheternas överinseende uppskatta den avdragsgilla andelen med utgångspunkt från sina prognoser. Medlemsstaterna får dock behålla sina nuvarande regler.

Avdrag som görs på grundval av en sådan preliminär andel skall justeras när den slutliga andelen är bestämd under påföljande år. *(77/388/EEG)*

Artikel 20

Jämkning av avdrag

1. Det ursprungliga avdraget skall jämkas enligt de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna, särskilt

a) när det ursprungliga avdraget var högre eller lägre än vad den skattskyldiga personen hade rätt till,

b) när det efter det att deklarationen är gjord, inträffar någon förändring i de faktorer som använts för att bestämma avdragsbeloppet, i synnerhet att köp hävs eller prisnedsättningar erhålls. Jämkning skall dock inte ske i fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda eller då det har visats eller bekräftats att egendom förstörts, gått förlorad eller stulits, ej heller vid uttag i syfte att skänka bort gåvor av ringa värde eller att ge bort sådana varuprov som anges i artikel 5.6. Medlemsstaterna kan dock kräva jämkning i fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda och vid stöld. *(77/388/EEG)*

2. När det gäller anläggningstillgångar, skall jämkningen fördelas över fem år inklusive det år då varorna förvärvades eller tillverkades. Den årliga jämkningen skall endast ske med avseende på en femtedel av den skatt som belastar varorna. Jämkningen skall göras på grundval av variationerna i avdragsrätt under de följande åren jämfört med den som gällde det år då varorna förvärvades eller tillverkades.

Utan hinder av föregående stycke kan medlemsstaterna grunda jämkningen på en period av fem hela år med början från den tidpunkt då varorna först används. *(77/388/EEG)*

När det gäller fast egendom förvärvad som anläggningstillgångar kan jämkningsperioden förlängas till högst 20 år. *(95/7/EG)*

> *Intill den 1 januari 1996 hade artikel 20.2 tredje stycket följande lydelse:*
> När det gäller fast egendom förvärvad som anläggningstillgångar kan jämkningsperioden förlängas till högst 10 år. *(77/388/EEG)*

3. Vid tillhandahållande under jämkningsperioden skall anläggningstillgångar betraktas som om de fortfarande användes i den skattskyldiga personens rörelse till utgången av jämkningsperioden. Sådan affärsverksamhet antas vara helt skattepliktig om leveransen av de nämnda varorna är skattepliktig; den antas vara helt undantagen om leveransen är undantagen. Jämkningen skall ske endast en gång för hela den jämkningsperiod som återstår.

I det senare fallet kan medlemsstaterna emellertid avstå från kravet på jämkning i den mån kunden är en skattskyldig person som använder anläggningstillgångarna i fråga uteslutande för transaktioner för vilka mervärdeskatten är avdragsgill. *(77/388/EEG)*

4. Vid tillämpning av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 får medlemsstaterna

– definiera begreppet anläggningstillgångar,

– ange det belopp av skatten som skall beaktas vid jämkningen,

– införa lämpliga åtgärder i syfte att säkerställa att jämkningen inte innebär några omotiverade fördelar,

– tillåta administrativa förenklingar. *(77/388/EEG)*

Medlemsstaterna får även tillämpa punkterna 2 och 3 på tjänster med egenskaper liknande dem som normalt tillskrivs kapitalvaror. *(2006/69/EG)*

5. Om verkan i praktiken av att tillämpa punkterna 2 och 3 i någon medlemsstat skulle vara ringa, får den medlemsstaten med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29 avstå från att tillämpa dessa punkter med beaktande av behovet att undvika snedvridning av konkurrensen, skatteeffekten i stort i medlemsstaten i fråga och behovet av en effektiv administration. *(77/388/EEG)*

6. Då den skattskyldige personen övergår från att beskattas på normalt sätt till särskilda regler eller omvänt, får medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att den skattskyldige personen inte skall gynnas eller missgynnas orättvist. *(77/388/EEG)*

AVDELNING XII

PERSONER SOM ÄR ANSVARIGA FÖR SKATTEINBETALNING

Artikel 21 *[Gällande lydelse av artikel 21 enligt övergångsordningen i artikel 28g]*

Personer som är skyldiga att betala in skatt till myndigheterna

1. Följande personer skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt enligt det inhemska systemet. *(2000/65/EG)*

a) Den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster, utom i de fall som avses i leden b, c och f. När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landets territorium, får medlemsstaterna, på villkor som de själva skall fastställa, föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den åt vilken den beskattningsbara leveransen av varan eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänsten utförs. *(2003/92/EG)*

b) Skattskyldiga personer som tillhandahålles sådana tjänster som anges i artikel 9.2 e eller personer som mottar sådana tjänster som omfattas av punkterna C, D, E och F i artikel 28b och som är registrerade för mervärdesskatt inom landet, om tjänsterna tillhandahålls av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet. *(2000/65/EG)*

c) Den person till vilken varor levereras när följande villkor är uppfyllda:

– Den skattepliktiga transaktionen utgörs av en varuleverans som utförs enligt de villkor som anges i artikel 28c E.3.

– Den person till vilken varorna levereras är en annan skattskyldig person eller en icke skattskyldig juridisk person som är registrerad för mervärdesskatt inom landet.

– Den faktura som har utställts av den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landet överensstämmer med artikel 22.3.

Medlemsstaterna får emellertid bevilja undantag från denna skyldighet om den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landet har utsett ett skatteombud i det landet. *(2000/65/EG)*

d) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura. *(2001/115/EG)*

e) Varje person som genomför ett skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv av varor. *(2000/65/EG)*

f) Personer som är registrerade för mervärdesskatt inom landets territorium och till vilka varor levereras enligt villkoren i artikel 8.1 d eller e, om leveransen genomförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landets territorium. *(2003/92/EG)*

Intill den 1 januari 2005 hade artikel 21.1 a följande lydelse:

a) Skattskyldiga personer som genomför ett skattepliktigt tillhandahållande av varor och tjänster, med undantag av sådana tillhandahållanden som avses i b och c.

När det beskattningsbara tillhandahållandet av varor eller tjänster utförs av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet, får medlemsstaterna, på villkor som de själva skall fastställa, föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den åt vilken det beskattningsbara tillhandahållandet av varan eller tjänsten genomförs. *(2000/65/EG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 21.1 d följande lydelse:

d) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura eller annan jämförlig handling. *(2000/65/EG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 21.1 följande lydelse och rubrik:

Personer som är ansvariga för betalning av skatten till myndigheterna *(91/680/EEG)*

Följande personer skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt: *(91/680/EEG)*

1. Vid omsättning inom landets territorium: *(91/680/EEG)*

a) Den skattskyldiga person som verkställer det skattepliktiga tillhandahållandet av andra varor eller tjänster än sådan tjänster som avses i b.

När det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster verkställs av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landets territorium, får medlemsstaterna införa regler varigenom skatten betalas av någon annan. Bland andra får ett skatteombud eller den för vars räkning det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster verkställs utses att vara denna andra person.

Dock skall skatten betalas av den till vilken varorna levereras när följande omständigheter föreligger:

- Den skattepliktiga verksamheten utgörs av varuleveranser enligt artikel 28c E3.
- Den till vilken varorna levereras är en annan skattskyldig person eller en icke skattskyldig juridisk person som har registrerats för mervärdesskatt inom landets territorium.
- Den faktura som har utställts av den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landets territorium överensstämmer med artikel 22.3.

Medlemsstaterna får dock göra undantag från denna skyldighet när den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landets territorium har utsett ett skatteombud i det landet.

Medlemsstaterna får föreskriva att någon annan än den skattskyldiga personen solidariskt med denne skall svara för betalning av skatten. *(92/111/EEG)*

b) Skattskyldiga personer som tillhandahålles sådana tjänster som anges i artikel 9.2 e eller personer som tillhandahålles sådana tjänster som anges i punkterna C, D, E och F i artikel 28 b och som är registrerade för mervärdesskatt inom landets territorium, om tjänsten tillhandahålls av en skattskyldig person etablerad utomlands. Medlemsstaterna kan dock kräva att den som tillhandahåller tjänsterna skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten. *(1999/59/ EG)*

c) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura eller annan jämförlig handling. *(91/680/EEG)*

d) Varje person som inom gemenskapen genomför ett skattepliktigt förvärv av varor. Medlemsstaterna får införa regler varigenom skatten skall betalas av en annan person, då varor förvärvas inom gemenskapen av en person som är etablerad utomlands. Bl.a. får ett skatteombud utses såsom denna andra person. Medlemsstaterna får även föreskriva att någon annan än den person som inom gemenskapen genomför förvärvet av varor skall vara solidariskt ansvarig för betalning av skatten. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 2000 hade artikel 21.1 b följande lydelse:

b) personer till vilka tjänster som avses i artikel 9.2 e) tillhandahålls eller personer som är registrerade för mervärdeskatt inom landets territorium till vilka tjänster som avses i artikel 28 b, C, D, E och F tillhandahålls, om tjänsterna utförs av en skattskyldig person som är etablerad utomlands. Medlemsstaterna får emellertid kräva att den som tillhandahåller tjänsten skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten. *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 21.1 b följande lydelse:

b) Köpare av sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e eller personer, momsskatteregistrerade inom landets territorium som köper tjänster som avse i artikel 28b C, D eller E, när tjänsten utförs av en skattskyldig person etablerad utomlands; medlemsstaterna får dock kräva att den som tillhandahåller tjänsten solidariskt skall svara för skattens betalning. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 21.1 a–b följande lydelse:

a) Den skattskyldiga person som utför ett skattepliktigt tillhandahållande av varor eller av andra tjänster än de som avses i punkt b.

Om det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller av tjänster utförs av en skattskyldig person som är etablerad utomlands, får medlemsstaterna införa reg-

ler varigenom skatten skall betalas av en annan person. Bl.a. får ett skatteombud eller den person åt vilken det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster utförs utses såsom denna andra person. Medlemsstaterna får även föreskriva att någon annan än den skattskyldige skall vara solidariskt ansvarig för betalning av skatten. *(91/680/EEG)*

b) Köparen av en sådan tjänst som avses i artikel 9.2 e eller artikel 28b. C–E som utförs av en skattskyldig person som är etablerad utomlands.

Medlemsstaterna får dock kräva att leverantören av tjänsterna skall vara solidariskt ansvarig för betalning av skatten. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 21 första meningen och punkten 1 följande lydelse och rubrik:

Personer som är skyldiga att betala in skatt till myndigheterna

Följande skall vara betalningsskyldiga för mervärdeskatt:

1. Enligt det inhemska systemet:

a) Skattskyldiga personer som genomför andra skattepliktiga transaktioner än sådana som anges i artikel 9.2 e och som genomförs av en skattskyldig person bosatt utomlands. När den skattepliktiga transaktionen genomförs av en skattskyldig person bosatt utomlands får medlemsstaterna införa regler varigenom skatt skall betalas av någon annan än denne. Bl.a. får ett skatteombud eller den person åt vilken den skattepliktiga transaktionen utförs utses såsom denna andra person. Medlemsstaterna får även föreskriva att någon annan än den skattskyldiga personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten.

b) Personer som tillhandahålles sådana tjänster som anges i artikel 9.2 e av en skattskyldig person bosatt utomlands. Medlemsstaterna kan dock kräva att leverantören av tjänsterna skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten.

c) Varje person som anger mervärdeskatten på en faktura eller jämförlig handling. *(77/388/EEG)*

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 gäller följande:

a) Om den person som är skyldig att betala skatt är en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet enligt bestämmelserna i punkt 1, kan medlemsstaterna tillåta honom att utse ett skatteombud som blir betalningsskyldigt. Varje medlemsstat skall fastställa villkoren och de närmare föreskrifterna för detta alternativ.

b) När den skattepliktiga verksamheten genomförs av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet och det inte finns något rättsligt instrument med det land i vilket den skattskyldige har sitt huvudkontor eller är etablerad, vilket instrument hänför sig till ömsesidigt bistånd vid indrivning och har en räckvidd som liknar den räckvidd som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG[1] och 77/799/EEG[2] och i rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)[3], får medlemsstaterna införa bestämmelser enligt vilka den person som är skyldig att betala in skatt skall vara ett skatteombud som utsetts av den icke-etablerade skattskyldiga personen. *(2000/65/EG)*

c) För följande leveranser av varor och tjänster får medlemsstaterna föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person åt vilken dessa leveranser eller tillhandahållanden görs:

i) Tillhandahållande av bygg-, reparations-, rengörings-, underhålls-, ombyggnads- och rivningstjänster avseende fast egendom, samt överlämnande av byggnadsarbeten som anses som leverans av varor i enlighet med artikel 5.5.

ii) Tillhandahållande av personal för verksamhet enligt i.

iii) Leverans av fast egendom enligt artikel 13 B g och h, om leverantören har valt beskattning av leveransen enligt artikel 13 C b.

iv) Leverans av använt material, använt material som inte kan återanvändas i befintligt tillstånd, skrot, industriavfall och annat avfall, avfall som kan återvinnas och delvis bearbetat avfall samt leverans av vissa varor och tjänster, enligt förteckningen i bilaga M.

v) Leverans av varor som av en beskattningsbar person ställts som säkerhet till en annan beskattningsbar person, när denna säkerhet tas i anspråk.

vi) Leverans av varor efter det att egendomsförbehåll överlåtits till en rättsinnehavare som utövar denna rätt.

vii) Leverans av fast egendom som av gäldenären sålts inom ramen för ett tvångsauktionsförfarande.

Vid tillämpningen av detta led får medlemsstaterna kräva att en beskattningsbar person som även bedriver verksamhet eller utför transaktioner som inte anses vara beskattningsbar leverans av varor eller beskattningsbart tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 2 skall anses vara beskattningsbar person med avseende på leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som denne erhållit enligt första stycket. Ett icke beskattningsbart offentligrättsligt organ kan med avseende på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster enligt v, vi och vii anses vara en beskattningsbar person.

Vid tillämpningen av detta led får medlemsstaterna närmare ange för vilka leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster och för vilka kategorier av leverantörer eller mottagare dessa åtgärder får tillämpas. De får även begränsa tillämpningen av denna åtgärd till vissa av de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som anges i bilaga M.

Medlemsstaterna skall informera den kommitté som inrättats enligt artikel 29 om alla nya nationella åtgärder som antagits i enlighet med bestämmelserna i detta led. *(2006/69/EG)*

[1] EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt

[2] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt

[3] EGT L 24, 1.2.1992, s. 1

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 21.2 följande lydelse:

2. Vid import:

Den eller de personer som har utsetts till eller har godtagits såsom varande ansvariga av den medlemsstat till vilken varorna importeras. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 21.2 följande lydelse:

2. Vid import: Den eller de personer som är utsedda till eller har godtagits såsom varande ansvariga av de medlemsstater till vilka varorna importeras. *(77/388/EEG)*

3. I de fall som avses i punkt 1 och punkt 2 får medlemsstaterna föreskriva att en annan person än den betalningsskyldiga personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten. *(2000/65/ EG)*

4. Vid import skall den eller de personer som har utsetts till eller har godtagits som betalningsskyldiga av den medlemsstat till vilken varorna importeras betala mervärdesskatten. *(2000/65/EG)*

AVDELNING XIII

SKYLDIGHETER FÖR PERSONER SOM ÄR ANSVARIGA FÖR BETALNING

Artikel 22 *[Gällande lydelse av artikel 22 enligt övergångsordningen i artikel 28h]*

Skyldigheter enligt det interna systemet *(91/680/EEG)*

1. a) Varje skattskyldig person skall uppge när hans verksamhet som skattskyldig person inleds, förändras eller upphör. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer lämnar sådana anmälningar på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

b) Utan att det påverkar tillämpningen av a) skall varje skattskyldig person som avses i artikel 28a.1 a andra stycket uppge att han genomför förvärv av varor inom gemenskapen när villkoren för tillämpning av det undantag som föreskrivs i den artikeln inte är uppfyllda.

c) Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att med hjälp av ett registreringsnummer identifiera följande personer: *(91/680/ EEG)*

– Varje beskattningsbar person, med undantag av dem som avses i artikel 28a.4, som inom landets territorium levererar varor eller tillhandahåller tjänster som medför rätt till avdrag, med undantag för leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunden eller mottagaren i enlighet med artikel 21.1 a, b, c eller f. Medlemsstaterna får dock

underlåta att registrera vissa beskattningsbara personer som avses i artikel 4.3. *(2003/92/EG)*

– Varje skattskyldig person som avses i punkt 1 b och varje skattskyldig person som utnyttjar den valmöjlighet som föreskrivs i artikel 28a.1 a tredje stycket. *(91/680/EEG)*

– Varje skattskyldig person som inom landets territorium genomför varuförvärv inom gemenskapen för sin verksamhet som har samband med ekonomisk verksamhet enligt artikel 4.2 och som utförs utomlands. *(92/111/EEG)*

d) Varje registreringsnummer skall ha ett prefix i enlighet med internationell standard nr ISO 3166 – alpha 2 – genom vilket den utfärdande medlemsstaten kan identifieras. Republiken Grekland skall dock tillåtas att använda landskoden 'EL'. *(2001/115/EG)*

e) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att deras registreringssystem särskiljer de skattskyldiga personer som avses i punkt c och för att övergångsbestämmelserna för beskattning av transaktioner inom gemenskapen skall tillämpas korrekt såsom de fastställs i denna avdelning. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 2005 hade artikel 22.1 c första strecksatsen följande lydelse:

- Varje skattskyldig person, med undantag av dem som avses i artikel 28a 4, som inom landets territorium tillhandahåller varor eller tjänster som medför rätt till avdrag, med undantag för varor eller tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av köparen eller mottagaren i enlighet med artikel 21.1 a, b eller c. Medlemsstaterna får dock underlåta att registrera vissa skattskyldiga personer som avses i artikel 4.3. *(2000/65/EG)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 22.1 a följande lydelse:

a) Varje skattskyldig person skall uppge när hans verksamhet som skattskyldig person inleds, förändras eller upphör. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 22 1 d följande lydelse:

d) Varje registreringsnummer skall ha ett prefix i enlighet med internationell standard nr ISO 3166 – alpha 2 – genom vilket den utfärdande medlemsstaten kan identifieras. *(91/680/EEG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 22.1 c första strecksatsen följande lydelse:

- Varje skattskyldig person, med undantag av dem som avses i artikel 28a.4, som inom landets territorium tillhandahåller varor eller tjänster som medför rätt till avdrag men som inte är tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunden i enlighet med artikel 21.1 b eller andra tillhandahållanden av varor eller tjänster än till en person som har angetts som betalningsskyldig för skatten i enlighet med artikel 21.1 a tredje punkten. Medlemsstaterna kan dock underlåta att registrera vissa skattskyldiga personer som avses i artikel 4.3. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.1 c första strecksatsen följande lydelse:

- Varje skattskyldig person, med undantag av dem som avses i artikel 28a.4, som inom landets territorium tillhandahåller varor eller tjänster som medför rätt till avdrag men som inte är tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av

kunden i enlighet med artikel 21.1 b. Medlemsstaterna kan dock underlåta att registrera vissa skattskyldiga personer som avses i artikel 4.3. *(91/680/ EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.1 följande lydelse och rubrik:
Skyldigheter enligt det inhemska systemet *(77/388/EEG)*
1. Varje skattskyldig person skall uppge när hans verksamhet som skattskyldig person inleds, förändras eller upphör. *(77/388/EEG)*

2. a) Varje skattskyldig person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kontrolleras av skattemyndigheten. *(91/680/EEG)*

b) Varje skattskyldig person skall föra register över de varor som denna har avsänt eller transporterat eller som har avsänts eller transporterats för dennes räkning ut ur det territorium som anges i artikel 3 men inom gemenskapen med avseende på de transaktioner som avses i femte, sjätte och sjunde strecksatserna i artikel 28a.5 b).

Varje skattskyldig person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att göra det möjligt att identifiera varor som avsänts till honom från en annan medlemsstat av en skattskyldig person eller på en skattskyldig persons vägnar, som är registrerad för mervärdeskatt i den andra medlemsstaten, i samband med tillhandahållande av en tjänst som avses i den tredje eller fjärde strecksatsen i artikel 9.2 c). *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 22.2 b följande lydelse:
b) Varje skattskyldig person skall föra ett register över de varor han har skickat eller transporterat eller som för hans räkning har blivit skickade eller transporterade ut ur det territorium som definieras i artikel 3 men inom gemenskapen för sådana transaktioner som avses i artikel 28a.5 b fjärde, femte, sjätte och sjunde strecksatserna.
Varje skattskyldig person skall föra ett register över material som skickats till honom från någon annan medlemsstat av en skattskyldig person som är registrerad för mervärdesskatt i den medlemsstaten, eller för dennes räkning, i avsikt att tillhandahålla denne beställningsarbete. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.2 följande lydelse:
2. Varje skattskyldig person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdeskatt skall kunna tillämpas och kontrolleras av skattemyndigheten. *(77/388/EEG)*

3. a) Varje skattskyldig person skall säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som han har utfört åt någon annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person. Varje skattskyldig person skall dessutom säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för sådan leverans av varor som avses i artikel 28b.B.1 och för leverans av varor som utförts på de villkor som anges i artikel 28c.A.

Varje skattskyldig person skall dessutom säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för alla betalningar a conto som har

gjorts till honom före sådan leverans av varor som avses i första stycket och för de betalningar a conto som har gjorts till honom av en annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person innan tjänsten har tillhandahållits.

Medlemsstaterna får ålägga skattskyldiga personer en skyldighet att utfärda en faktura för andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster än de som anges i ovanstående stycken som de utför på deras territorium. När de gör detta, får medlemsstaterna införa färre skyldigheter beträffande dessa fakturor än de som förtecknas under b, c och d.

Medlemsstaterna får befria skattskyldiga personer från skyldigheten att utfärda en faktura för de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som de utfört på deras territorium och som är befriade från skatt, med eller utan återbetalning av den skatt som i enlighet med artikel 13 samt artikel 28.2 a och 28.3 b har erlagts i ett tidigare skede.

Varje handling eller meddelande med en särskild och otvetydig ändring av och hänvisning till den ursprungliga fakturan skall likställas med en faktura. Medlemsstaterna på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum får befria från skyldigheten att lämna vissa obligatoriska uppgifter i dessa handlingar eller meddelanden.

Medlemsstaterna får ålägga de skattskyldiga personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium en tidsfrist för utfärdande av fakturor.

På villkor som skall fastställas av medlemsstaterna på vars territorium leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster äger rum kan en samlingsfaktura utfärdas för flera särskilda leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster.

Fakturor får utfärdas av den skattskyldiga personens kund för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som den skattskyldiga personen har levererat till honom eller tillhandahållit honom, under förutsättning att det finns ett i förväg träffat avtal mellan de båda parterna och på villkor att det finns ett förfarande för godkännande av varje faktura av den skattskyldige som utför leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster. Medlemsstaterna, på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna har ägt rum, skall bestämma villkoren och bestämmelserna för det på förhand träffade avtalet och förfarandet mellan den skattskyldige och kunden för godkännandet.

Medlemsstaterna får införa ytterligare krav när fakturan utfärdas av kunden till en skattskyldig person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium. De får bland annat kräva att sådana fakturor skall utfärdas i den skattskyldiges namn och för hans

räkning. Dessa krav skall under alla förhållanden vara desamma oavsett var kunden är etablerad.

Medlemsstaterna får dessutom införa specifika krav för den skattskyldiga person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium i de fall en tredje person eller den kund som utfärdar fakturan är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder[1], rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning[2] och i rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)[3]. *(2001/115/EG)*

b) Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som anges i detta direktiv, skall endast följande uppgifter vara obligatoriska för mervärdesskatteändamål på fakturor som utfärdas i enlighet med punkt a första, andra och tredje stycket.

- Datum för utfärdandet
- Ett löpnummer baserat på en eller flera serier, som ensamt identifierar fakturan.
- Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i punkt 1 c, under vilket den skattskyldiga personen har levererat varor eller tillhandahållit tjänster.
- Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i punkt 1 c, under vilket varorna levererats eller tjänsterna tillhandahållits kunden, om kunden är skyldig att betala skatt på levererade varor eller tillhandahållna tjänster eller varor har levererats till honom enligt artikel 28c A.
- Fullständigt namn och adress för den skattskyldiga personen och hans kund.
- De levererade varornas mängd och art eller de tillhandahållna tjänsternas omfattning och art.
- Datum då leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster utförts eller slutförts eller det datum då den a contobetalning som avses i punkt a andra stycket erlagts, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datum för fakturans utfärdande.
- Beskattningsunderlaget för varje skattesats eller undantag, enhetspriset exklusive skatt, samt eventuell prisnedsättning eller rabatt om dessa inte är inkluderade i enhetspriset.
- Tillämpad mervärdesskattesats.

- Den mervärdesskatt som skall betalas, såvida inte en särskild ordning tillämpas, för vilken detta direktiv utesluter en sådan uppgift.
- Vid befrielse från skatt eller när kunden är skyldig att betala skatt, hänvisning till den relevanta bestämmelsen i detta direktiv, till motsvarande nationella bestämmelse eller till en annan uppgift om att leveransen är skattebefriad eller föremål för förfarandet för omvänd skattskyldighet.
- Vid leverans av ett nytt transportmedel inom gemenskapen, de uppgifter som anges i artikel 28a.2.
- Vid tillämpning av vinstmarginalsystemet, hänvisning till artikel 26 eller 26a eller motsvarande nationella bestämmelser eller till en annan uppgift om att vinstmarginalsystemet tillämpas.
- Om den som är skyldig att betala skatt är ett skatteombud i den mening som avses i artikel 21.2, skatteombudets registreringsnummer för mervärdesskatt enligt punkt 1 c tillsammans med dennes fullständiga namn och adress.

Medlemsstaterna får kräva att skattskyldiga personer som är etablerade på deras territorium och som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium anger kundernas registreringsnummer som avses i punkt 1 c för mervärdesskatt i andra fall än de som anges i första stycket fjärde strecksatsen.

Medlemsstaterna får inte föreskriva att fakturorna skall undertecknas.

Beloppen i fakturorna kan uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det skattebelopp som skall betalas anges i den nationella valutan i den medlemsstat där leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna sker, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 11 C 2.

Medlemsstaterna får när så är nödvändigt för kontrolländamål kräva en översättning till det egna nationella språket av fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium samt fakturor som mottas av skattskyldiga personer inom deras territorium. *(2001/115/EG)*

c) Fakturor som utfärdas i enlighet med bestämmelserna i punkt a får skickas i pappersform eller, under förutsättning att mottagaren godkänner det, överföras på elektronisk väg.

Fakturor som överförs på elektronisk väg skall godkännas av medlemsstaterna på villkor att äktheten och innehållets integritet säkerställs

- antingen genom en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv

1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer[4]; medlemsstaterna får dock begära att den avancerade elektroniska signaturen baseras på ett kvalificerat certifikat och skapas av en säker anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i det ovannämnda direktivet,

– eller genom ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994[5] om det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden för att säkerställa uppgifternas äkthet och integritet; medlemsstaterna får dock, på villkor som de själva fastställer, kräva ett ytterligare sammanfattande dokument i pappersform.

Fakturorna får dock sändas på elektronisk väg enligt andra metoder under förutsättning att den/de berörda medlemsstaten/medlemsstaterna godkänner detta. Kommissionen kommer senast den 31 december 2008 att lägga fram en rapport, om det är lämpligt med ett förslag om ändring av villkoren för elektronisk fakturering för att eventuell framtida teknisk utveckling på området skall beaktas.

Medlemsstaterna får inte införa några andra krav eller formaliteter för de skattskyldiga personer som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium när det gäller användandet av ett system för överföring av fakturor på elektronisk väg. Medlemsstaterna får dock till och med den 31 december 2005 föreskriva att en förhandsanmälan skall göras vid användning av ett sådant system.

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för utfärdande av fakturor på elektronisk väg i fråga om leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som äger rum på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i direktiven 76/308/EEG och 77/799/EEG och i förordning (EEG) nr 218/92.

I de fall då flera fakturor sänds samlat på elektronisk väg till samma mottagare, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, i den mån all information är åtkomlig för varje faktura. *(2001/115/EG)*

d) Varje skattskyldig person skall se till att kopior av de fakturor lagras som har utfärdats av honom själv, av kunden eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, liksom alla fakturor som han har mottagit.

I enlighet med detta direktiv får den skattskyldiga personen bestämma lagringsplats, förutsatt att han utan otillbörligt dröjsmål kan ställa alla lagrade fakturor eller uppgifter till de behöriga myndigheternas förfogande på deras begäran. Medlemsstaterna kan dock ålägga en

skattskyldig person som är etablerad på deras territorium att meddela dem lagringsplatsen, då denna är belägen utanför medlemsstaternas territorium. Medlemsstaterna kan dessutom ålägga en skattskyldig person som är etablerad på deras territorium att inom landet lagra de fakturor som utfärdats av honom själv, av hans kund eller, i hans namn eller för hans räkning, av en tredje person, samt alla fakturor som de har mottagit, när denna lagring inte sker på sådan elektronisk väg som säkerställer en fullständig åtkomst on-line av berörda uppgifter.

Fakturornas äkthet och innehållets integritet samt deras läsbarhet måste säkerställas under hela lagringsperioden. Uppgifterna i de fakturor som avses i led c tredje stycket får inte ändras och måste vara läsbara under hela denna period.

Medlemsstaterna skall fastställa hur lång tid skattskyldiga personer skall lagra fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium och fakturor som mottas av skattskyldiga personer som är etablerade på deras territorium skall lagras.

För att säkerställa att de villkor som anges i tredje stycket respekteras får de medlemsstater som avses i fjärde stycket kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen sändes i, antingen i pappersform eller elektroniskt. Medlemsstaterna får också kräva att när fakturorna lagras elektroniskt även de uppgifter som säkerställer varje fakturas äkthet och innehållets integritet skall lagras.

De medlemsstater som avses i fjärde stycket får ställa upp särskilda villkor som förbjuder eller begränsar lagring av fakturor i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i direktiven 76/308/EEG och 77/799/EEG och förordning (EEG) nr 218/92 och om den rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning som avses i artikel 22a.

Medlemsstaterna får på villkor som de själva fastställer föreskriva en skyldighet att lagra fakturor som mottas av icke skattskyldiga personer. *(2001/115/EG)*

e) I c och d skall med överföring och lagring av fakturor ’på elektronisk väg’ avses överföring eller ett ställande till mottagarens förfogande och lagring som sker med användning av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

Enligt detta direktiv skall medlemsstaterna godta som fakturor alla dokument eller meddelanden i pappersform eller i elektronisk form som uppfyller villkoren i denna punkt. *(2001/115/EG)*

[1] EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17).
[2] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.
[3]EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.
[4] EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.
[5] EGT L 338, 28.12.1994, s. 98.

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 22.3 följande lydelse:

3. a) Varje skattskyldig person skall utställa en faktura eller annan jämförlig handling beträffande varor och tjänster som han har tillhandahållit eller utfört åt någon annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person. Varje skattskyldig person skall även utfärda en faktura eller annan jämförlig handling beträffande sådan leverans av varor som avses i artikel 28b.B 1 och beträffande varor som levererats på de villkor som fastställs i artikel 28c.A. Den skattskyldige skall behålla ett exemplar av varje handling som utfärdats.

Varje skattskyldig person skall likaledes utställa en faktura beträffande varje betalning a conto som har gjorts till honom före leverans av varor som avses i första stycket har levererats och beträffande varje betalning a conto som gjorts till honom av någon annan skattskyldig person eller av en icke skattskyldig juridisk person innan tillhandahållandet av tjänsten har genomförts. *(91/680/ EEG)*

b) Fakturan skall tydligt ange priset exklusive skatt samt skatten för varje skattesats liksom också alla eventuella skattebefrielser.

Fakturan skall också innehålla följande: *(91/680/EEG)*

- Vad gäller de transaktioner som avses i artikel 28b, C, D, E och F, det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad inom landets territorium och det nummer under vilket kunden är registrerad och under vilket tjänsten har överlämnats till denne. *(95/7/EG)*
- Vid sådana transaktioner som avses i artikel 28c.A a: det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad inom landet territorium och det nummer under vilket den kund som förvärvar varorna är registrerad i en annan medlemsstat. *(91/680/EEG)*
- Vid tillhandahållande av nya transportmedel: de uppgifter som anges i artikel 28a.2. *(91/680/EEG)*
- När bestämmelserna i artikel 28c. E 3 tillämpas: en uttrycklig hänvisning till den bestämmelsen och det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket den skattskyldiga personen har gjort förvärvet inom gemenskapen samt den därpå följande varuleveransen samt kundens momsregistreringsnummer. (*92/111/EEG)*

c) Medlemsstaterna skall fastställa de kriterier som avgör huruvida ett dokument kan betraktas som faktura. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 22.3 b andra stycket första strecksatsen följande lydelse:

- Vid sådana transaktioner som avses i artikel 28b, C–E: det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad inom landets territorium och det nummer under vilket kunden är registrerad och under vilket tjänsten har utförts åt honom. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.3 a–c följande lydelse:

a) Varje skattskyldig person skall utfärda en faktura eller jämförlig handling beträffande alla varor och tjänster som han har tillhandahållit någon annan skattskyldig person och behålla ett exemplar. Varje skattskyldig person skall

likaledes utfärda en faktura beträffande betalningar a conto som gjorts till honom av någon annan skattskyldig person innan varor eller tjänster tillhandahållits. *(77/388/EEG)*

b) Fakturan skall tydligt ange priset exklusive skatt och däremot svarande skatt vid varje skattesats liksom också alla eventuella undantag. *(77/388/EEG)*

c) Medlemsstaterna skall fastställa kriterier för att bedöma huruvida en handling kan anses motsvara en faktura. *(77/388/EEG)*

4. a) Varje skattskyldig person skall inge en deklaration inom en av medlemsstaterna fastställd tidsperiod. Denna får inte vara längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod. Beskattningsperioden skall av medlemsstaterna bestämmas till en månad, två månader eller tre månader. Medlemsstaterna får dock fastställa andra perioder, så länge dessa inte överstiger ett år. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer lämnar sådana deklarationer på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

b) Deklarationen skall innehålla alla uppgifter som behövs för att beräkna den skatt som skall tas ut och de avdrag som skall göras, däribland i förekommande fall och i den mån det anses nödvändigt för att fastställa beräkningsgrunden, det sammanlagda värdet av de transaktioner som hänför sig till ifrågavarande skatt och avdrag samt värdet av skattefria transaktioner. *(91/680/EEG)*

c) Deklarationen skall också innehålla

– dels det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de varuleveranser som avses i artikel 28c.A för vilka skatt skall tas ut under perioden,

  därutöver skall också anges det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de varuleveranser som avses i artikel 8.1 a i andra meningen och i artikel 28b.B 1 som skett inom en annan medlemsstats territorium och för vilka skatt skall tas ut under deklarationsperioden samt avgångsplatsen för varuförsändelsen eller varutransporten ligger inom landets territorium, *(91/680/ EEG)*

– dels det sammanlagda beloppet exklusive mervärdesskatt för de varuförvärv inom gemenskapen som avses i artikel 28a.1 och 28a.6, som har genomförts inom landets territorium och för vilka skatt har påförts.

  Följande skall även läggas till: det sammanlagda värdet exklusive mervärdesskatt för de varuleveranser som avses i artikel 8.1 a andra meningen och i artikel 28b B 1 som har genomförts i landets territorium och för vilka skattskyldighet har inträtt under deklarationsperioden i de fall då avgångsorten för varuförsändelsen eller varutransporten ligger inom en annan medlemsstats territorium samt det sammanlagda beloppet exklusive mervärdesskatt för de varuleveranser inom landets territorium för vilka den skattskyldiga personen har angetts som betalningsskyldig i

enlighet med artikel 28c E 3 och för vilka skattskyldighet har inträtt under den period deklarationen omfattar. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 juli 2003 hade 22.4 a följande lydelse:

a) Varje skattskyldig person skall inge en deklaration inom en av medlemsstaterna fastställd tidsperiod. Denna får inte vara längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod. Beskattningsperioden skall av medlemsstaterna bestämmas till en månad, två månader eller tre månader. Medlemsstaterna kan dock fastställa andra perioder, så länge dessa inte överskrider ett år. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.4 c andra strecksatsen följande lydelse:

- dels det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de förvärv inom gemenskapen av varor som avses i artikel 28a.1 och 28a.6 på vilka skatt skall tas ut.

Härutöver skall anges det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de leveranser som avses i artikel 8.1 a andra meningen och i artikel 28b.B 1, som skett inom landets territorium och för vilka skatt skall tas ut under deklarationsperioden, samt där avgångsplatsen ligger inom en annan medlemsstats territorium. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.4 följande lydelse:

4. Varje skattskyldig person skall lämna en deklaration inom en tidsperiod som skall bestämmas av varje medlemsstat. Denna tidsperiod får inte överskrida två månader efter utgången av varje skatteperiod. Skatteperioden får av medlemsstaterna fastställas till en månad, två månader eller ett kvartal. Medlemsstaterna får dock fastställa olika perioder, så länge dessa inte överskrider ett år.

Deklarationen skall innehålla alla uppgifter som behövs för att beräkna den utgående skatten och de avdrag som skall göras, däribland i förekommande fall och i den mån det anses nödvändigt för att fastställa beräkningsunderlaget, det sammanlagda beloppet av de transaktioner som hänför sig till denna skatt och dessa avdrag samt det sammanlagda beloppet av undantagna transaktioner. *(77/388/EEG)*

5. Varje skattskyldig person skall betala nettobeloppet av mervärdesskatten när deklarationen för perioden inlämnas. Medlemsstaterna kan dock fastställa ett annat datum för betalning av detta belopp eller begära interimsbetalning. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.5 följande lydelse:

5. Varje skattskyldig person skall betala nettobeloppet av mervärdeskatten samtidigt med ingivandet av deklarationen. Medlemsstaterna får dock fastställa en annan dag för betalning av detta belopp eller begära a contobetalning. *(77/388/EEG)*

6. a) Medlemsstaterna får kräva att en skattskyldig person inger en sammanställning, som inbegriper alla de uppgifter som anges i punkt 4, rörande samtliga transaktioner som har utförts under föregående år. Denna sammanställning skall även innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer

lämnar sådana sammanställningar på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

b) Varje skattskyldig person som är registrerad för mervärdeskatt skall också överlämna en sammanställning över de köpare som är registrerade för mervärdeskatt till vilka han har levererat varor enligt de villkor som anges i artikel 28c.A a) och d) och över varumottagare som är registrerade för mervärdeskatt för de transaktioner som avses i femte stycket. *(95/7/EG)*

Förteckningen skall upprättas för varje kvartal inom en tidsperiod och i enlighet med de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna, som skall vidta nödvändiga åtgärder för att de bestämmelser som gäller administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning skall respekteras fullt ut. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer lämnar sådana förteckningar på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

Förteckningen skall innehålla följande:

– Det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt inom landets territorium och under vilket han har tillhandahållit varor på de villkor som anges i artikel 28c A a. *(92/111/EEG)*

– Det nummer under vilket varje person som förvärvar varor registreras för mervärdeskatt i en annan medlemsstat och under vilket varorna levererades till honom, *(95/7/EG)*

– För varje person som förvärvar varor, det sammanlagda värdet av de leveranser som utförts av den skattskyldiga personen. Dessa belopp skall deklareras det kalenderkvartal under vilket skatten skall tas ut. *(91/680/EEG)*

Förteckningen skall även innehålla följande:

– För de leveranser som omfattas av artikel 28c.A, det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt i landets territorium, det nummer under vilken han är registrerad i ankomstmedlemsstaten och det sammanlagda värdet av varorna beräknat i enlighet med artikel 28e 2. *(92/111/EEG)*

– Beloppen av de korrigeringar som gjorts i enlighet med artikel 11 C 1. Dessa belopp skall anges för det kvartal under vilket den som förvärvar varorna underrättas om korrigeringen. *(91/680/ EEG)*

I de fall som avses i artikel 28b A 2 tredje stycket skall den skattskyldiga personen som registrerats för mervärdesskatt i landets territorium tydligt och klart i sin redogörelse ange följande:

– Det nummer under vilket han har registrerats för mervärdesskatt inom landets territorium och under vilket han genomförde förvärvet inom gemenskapen och den efterföljande leveransen.

– Det nummer under vilket mottagaren av den skattskyldiga personens efterföljande leverans registrerats inom den medlemsstats territorium där mottagandet av försändelsen eller transporten ägde rum.

– För varje mottagare det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för de leveranser som gjorts av den skattskyldiga personen inom den medlemsstats territorium där mottagandet av försändelsen eller transporten ägde rum. Dessa belopp skall deklareras för det kvartal varunder skattskyldigheten inträdde. *(92/111/EEG)*

c) Med undantag från punkt b kan medlemsstaterna kräva

– att förteckningarna inlämnas månadsvis,

– att förteckningarna innehåller ytterligare uppgifter. *(91/680/ EEG)*

d) För leverans av nya transportmedel enligt villkoren i artikel 28c.A b av en skattskyldig person som är registrerad till mervärdesskatt till en köpare som inte är registrerad till mervärdesskatt eller av en skattskyldig person enligt definitionen i artikel 28a.4, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att säljaren meddelar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och övervakas av skattemyndigheten.

e) Medlemsstaterna kan kräva att skattskyldiga personer som inom landets territorium förvärvar varor inom gemenskapen enligt definitionen i artikel 28a. 1 a och 28a.6 lämnar in sammanställningar som anger detaljerna angående dessa förvärv. Sådana sammanställningar får dock inte krävas för en kortare period än en månad.

Medlemsstaterna kan även kräva att personer som inom gemenskapen förvärvar nya transportmedel enligt artikel 28a1 b lämnar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och övervakas av skattemyndigheten när de lämnar in den deklaration som avses i punkt 4. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 22.6 a och 22.6 b andra stycket följande lydelse:

a) Medlemsstaterna kan kräva att en skattskyldig person inger en sammanställning, med alla de uppgifter som anges i punkt 4, rörande samtliga transaktioner som har utförts under föregående år. Denna sammanställning skall även innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar. *(91/680/EEG)*

b)

Förteckningen skall upprättas för varje kvartal inom en tidsperiod och i enlighet med de förfaranden, som fastställs av medlemsstaterna, som skall vidta nödvändiga åtgärder för att de bestämmelser som gäller administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning skall respekteras fullt ut. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 22.6 b första stycket, tredje stycket andra strecksatsen och femte stycket följande lydelse:

b) Varje skattskyldig person som har registrerats för mervärdesskatt skall också lämna en sammanfattande redogörelse över de mervärdesskatteregistrerade kunder till vilka han har levererat varor under de förutsättningar som anges i artikel 28c A a och d liksom de mervärdesskatteregistrerade mottagare i de förfarande som avses i femte och sjätte stycket. *(92/111/EEG)*

- Det nummer under vilket varje person som förvärvat varor är registrerad för mervärdesskatt i en annan medlemsstat och under vilket varorna levererats till honom liksom, i förekommande fall, uppgift om att leverans av varor som definieras i artikel 28a.5 a har skett. *(91/680/EEG)*

Om varor skickas eller transporteras av den skattskyldiga personen eller för dennes räkning ut från det territorium som definieras i artikel 3 men inom gemenskapen, i syfte att tillhandahålla beställningsarbete åt den skattskyldiga personen på de villkor som anges i artikel 28a.5 a, skall den förteckning som upprättas för det kvartal under vilket varorna skickades eller transporterades innehålla följande:

- Det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avgår.
- Det nummer under vilket den skattskyldiga person till vilken varorna har skickats för beställningsarbete är registrerad för mervärdesskatt i den medlemsstat dit försändelsen eller transporten av varorna anländer.
- Upplysning om att varorna har skickats eller transporterats på ovannämnda villkor för att ingå i beställningsarbete som utförs i den medlemsstat dit försändelsen eller transporten anländer *(91/680/EEG) [Femte stycket har upphävts genom direktiv 95/7/EG.]*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.6 b första stycket, tredje stycket första strecksatsen och fjärde stycket första strecksatsen följande lydelse:

b) Varje skattskyldig person som är registrerad för mervärdesskatt skall även lämna in en förteckning över alla de mervärdesskatteregistrerade personer åt vilka han har levererat varor på de villkor som anges i artikel 28c.A. *(91/680/EEG)*

- Det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt inom landets territorium och under vilket han har tillhandahållit varor på de villkor som anges i artikel 28c.A. *(91/680/EEG)*
- För de leveranser som omfattas av artikel 28c.A c, det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt i landets territorium, det nummer under vilken han är registrerad i ankomstmedlemsstaten samt värdet av varorna, beräknat i enlighet med artikel 28e.1. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.6 följande lydelse:

6. Medlemsstaterna får kräva att den skattskyldiga personen lämnar in en redogörelse, innefattande de uppgifter som anges i punkt 4, och rörande alla transaktioner som har utförts föregående år. Denna redogörelse skall innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar. *(77/388/EEG)*

7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet med artikel 21.1 och 21.2 anses betalningsskyldiga i stället för någon skattskyldig person som inte är etablerad inom landet och som fullgör de skyldigheter som avses i denna artikel vad gäller deklaration och betalning. De skall därutöver vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet

med artikel 21.3 skall anses vara solidariskt ansvariga för betalningen av skatten fullgör de betalningsskyldigheter som avses i denna artikel. *(2000/65/EG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 22.7 följande lydelse:

7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de som i enlighet med artikel 21.1 a och b anses skyldiga att betala skatten i stället för någon skattskyldig person som är etablerad utomlands eller som är solidariskt betalningsskyldiga skall uppfylla ovanstående skyldigheter vad gäller deklaration och betalning. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.7 följande lydelse:

7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de personer som i enlighet med artikel 21.1 a och b är att anse som betalningsskyldiga för skatten i stället för en skattskyldig person som är etablerad i något annat land, eller som är solidariskt ansvarig för betalningen, skall uppfylla sina skyldigheter enligt ovanstående avseende deklaration och betalning. *(77/388/EEG)*

8. Medlemsstaterna kan införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för en riktig uppbörd av skatten och för förebyggande av undandragande av skatt, med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som genomförs mellan medlemsstater av skattskyldiga personer och på villkor att dessa skyldigheter i handeln mellan medlemsstater inte leder till formaliteter i samband med gränspassage. *(91/680/EEG)*

Den möjlighet som anges i första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav utöver dem som anges i punkt 3. *(2001/115/ EG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.8 följande lydelse:

8. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som skall införas i överensstämmelse med artikel 17. 4, får medlemsstaterna ålägga andra skyldigheter som de finner nödvändiga för riktig debitering och uppbörd av skatt och till förebyggande av fusk. *(77/388/EEG)*

9. a) Medlemsstaterna kan befria följande från vissa eller alla skyldigheter:

- Skattskyldiga personer som endast utför tillhandahållande av varor eller tjänster som är undantagna enligt artiklarna 13 och 15.
- Skattskyldiga personer som har rätt till befrielse från skatt enligt artikel 24 och omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 28a.1 a andra stycket.
- Skattskyldiga personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i artikel 4 c. *(91/680/EEG)*

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i d får medlemsstaterna emellertid inte när det gäller skattskyldiga personer som avses i tredje strecksatsen lämna befrielse från skyldigheterna i punkt 3. *(2001/115/EG)*

b) Medlemsstaterna kan befria andra skattskyldiga personer än sådana som avses i punkt a från vissa av de skyldigheter som avses i punkt 2 a. *(91/680/EEG)*

c) Medlemsstaterna kan befria skattskyldiga personer från betalning av resterande del av den skatt som är förfallen när beloppet är ringa. *(91/680/EEG)*

d) Med förbehåll för att samråd sker med den kommitté som avses i artikel 29 och på de villkor som de kan komma att fastställa får medlemsstaterna angående fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som har ägt rum på deras territorium bevilja befrielse från vissa av de krav som fastställs i punkt 3 b i följande fall:

– Då fakturan är på mindre belopp.

– Då handelsbruket inom den berörda verksamhetssektorn, administrativ praxis eller de tekniska förutsättningarna för utställande av dessa fakturor gör det svårt att iaktta alla de krav som anges i punkt 3 b.

Fakturorna skall under alla omständigheter innehålla följande uppgifter:

– Datum för utfärdandet.

– Identifiering av den skattskyldige.

– Identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits.

– Den skatt som skall betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna denna.

Den förenkling som avses i denna punkt får emellertid inte tillämpas på sådana transaktioner som avses i punkt 4 c. *(2001/115/EG)*

e) Om medlemsstaterna använder den möjlighet som föreskrivs i a tredje strecksatsen att inte tilldela det nummer som avses i punkt 1 c till sådana skattskyldiga personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i punkt 4 c och leverantören eller kunden inte har tilldelats ett registreringsnummer av denna typ bör på fakturan i stället anges ett annat nummer kallat skatteregistreringsnummer, som de berörda medlemsstaterna fastställer.

De medlemsstater som avses i första stycket kan, då det nummer som avses i punkt 1 c har tilldelats den skattskyldige, kräva att också följande uppgifter skall finnas med på fakturan:

– Det nummer som avses i punkt 1 c samt leverantörens skatteregistreringsnummer när det gäller tillhandahållande av sådana tjänster som avses i artikel 28b C, D, E och F och för sådana varor som avses i artikel 28c A samt 28c E 3.

– Endast leverantörens skatteregistreringsnummer eller endast det nummer som avses i punkt 1 c när det gäller andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster. *(2001/115/EG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.9 följande lydelse:

9. Medlemsstaterna får befria skattskyldiga personer från
- vissa skyldigheter,
- alla skyldigheter då dessa skattskyldiga personer endast genomför transaktioner, som är undantagna från mervärdeskatt,
- skyldigheten att betala förfallen skatt när beloppet är ringa. *(77/388/EEG)*

10. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att icke skattskyldiga juridiska personer, som är ansvariga för den skatt som skall betalas beträffande förvärv inom gemenskapen av varor som omfattas av artikel 28a.1 a första stycket, iakttar ovanstående villkor avseende deklaration och betalning och att de tilldelas ett registreringsnummer såsom anges i punkt 1 c–e. *(91/680/EEG)*

11. Vid förvärv inom gemenskapen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i artikel 28a. 1 c liksom vid förvärv inom gemenskapen av nya transportmedel som omfattas av artikel 28a.1 b skall medlemsstaterna införa regler för deklaration och betalning. *(92/111/ EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 22.11 följande lydelse:

11. Vid förvärv inom gemenskapen av nya transportmedel som omfattas av artikel 28a.1 b skall medlemsstaterna införa regler för deklaration och betalning. *(91/680/EEG)*

12. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga en medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder för att förenkla de skyldigheter som fastställs i punkt 6 b. Sådana förenklingsåtgärder, som inte får äventyra den behöriga övervakningen av transaktioner inom gemenskapen, kan omfatta följande åtgärder:

a) Medlemsstaterna får tillåta skattskyldiga personer som uppfyller följande tre villkor att ge in årliga förteckningar innehållande registreringsnummer på de skattskyldiga personer i andra medlemsstater till vilka de har levererat varor enligt artikel 28c.A:

– Det sammanlagda årsvärdet exklusive mervärdesskatt av deras tillhandahållande av varor eller tjänster, såsom detta definieras i artiklarna 5, 6 och 28a.5, får inte med mer än 35 000 ecu överstiga den årsomsättning som används som referensnivå vid tillämpningen av befrielse från skatt enligt artikel 24.

– Det sammanlagda årsvärdet exklusive mervärdesskatt av varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c.A får inte överstiga motvärdet i nationell valuta till 15 000 ecu.

– De varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c.A avser andra varor än nya transportmedel. *(91/680/EEG)*

b) Medlemsstater som fastställer den skatteperiod för vilken skattskyldiga personer skall lämna de deklarationer som föreskrivs i punkt 4 till längre tid än tre månader kan tillåta dessa personer att lämna förteckningarna för samma period om de skattskyldiga personerna uppfyller följande tre villkor:

– Det sammanlagda årsvärdet, exklusive mervärdesskatt, av de varor och tjänster de tillhandahåller enligt definitionerna i artiklarna 5,6 och 28a.5 får inte överstiga motvärdet i nationell valuta till 200 000 ecu.

– Det sammanlagda årsvärdet, exklusive mervärdesskatt, av varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c A får inte överstiga motvärdet i nationell valuta till 15 000 ecu.

– De varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c A avser andra varor än nya transportmedel. *(91/680/EEG)*

Artikel 22a

Rätt till åtkomst av elektroniskt lagrade fakturor i en annan medlemsstat

När en skattskyldig person lagrar de fakturor som han utfärdar eller mottar på sådan elektronisk väg som säkerställer åtkomst on-line av uppgifterna och lagringsplatsen ligger i en annan medlemsstat än den där han är etablerad, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den skattskyldiga personen är etablerad i enlighet med detta direktiv ha rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning av sådana fakturor med de begränsningar som fastställs i föreskrifter i den medlemsstat där den skattskyldiga personen är etablerad och i den mån detta är nödvändigt för medlemsstatens kontrolländamål. *(2001/115/EG)*

Artikel 23

Skyldigheter vid införsel av varor

Vad beträffar importerade varor, skall medlemsstaterna fastställa närmare regler för upprättande av deklaration och betalning.

Medlemsstaterna kan bl.a. föreskriva att den mervärdeskatt som utgår på införsel av varor som görs av skattskyldiga personer eller personer som är betalningsansvariga för skatt eller vissa kategorier av dessa båda inte behöver betalas vid tiden för införseln, under förutsättning att skatten anges som sådan i den deklaration som skall lämnas enligt artikel 22.4. *(77/388/EEG)*

AVDELNING XIV

SÄRSKILDA REGLER

Artikel 24 *[Gällande lydelse av artikel 24 enligt övergångsordningen i artikel 28i]*

Särskilda regler för småföretag

1. Medlemsstater som kan tänkas stöta på svårigheter vid tillämpningen av de normala skattereglerna på små företag på grund av dessas verksamhet eller struktur skall ha möjlighet att, på de villkor och inom de gränser som de bestämmer, med förbehåll för samråd enligt artikel 29, tillämpa förenklade förfaranden såsom schablonregler för påförande och uppbörd av skatten, förutsatt att dessa inte leder till någon minskning av denna. *(77/388/EEG)*

2. Intill den dag som skall fastställas av rådet enhälligt på kommissionens förslag men som inte får vara senare än den dag då skatt på import och skatterestitution på export i handeln medlemsstaterna emellan upphävs, gäller följande:

a) Medlemsstater som har utnyttjat valmöjligheten enligt artikel 14 i rådets andra direktiv av den 11 april 1967 för att införa undantag från skatteplikt eller graderade skattelättnader får behålla dessa och reglerna för deras tillämpning om de är förenliga med mervärdeskattesystemet.

De medlemsstater som tillämpar befrielse från skatt för skattskyldiga personer vilkas årsomsättning är mindre än motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gäller den dag då detta direktiv införs, får höja denna gräns till 5 000 europeiska beräkningsenheter.

Medlemsstater som tillämpar graderad skattelättnad får varken höja den övre gränsen för denna eller göra villkoren för beviljande härav gynnsammare.

b) Medlemsstater som inte har utnyttjat denna valmöjlighet får medge befrielse från skatt för skattskyldiga personer vilkas årsomsättning är högst lika med motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gäller den dag då detta direktiv införs; vid behov får de medge graderad skattelättnad till skattskyldiga personer vars årsomsättning överskrider den övre gräns som har fastställts av medlemsstaterna för undantag.

c) Medlemsstater som tillämpar undantag från skatt för skattskyldiga personer vars årsomsättning är lika med eller högre än motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den

omräkningskurs som gäller den dag då detta direktiv införs, får höja den för att bibehålla dess reala värde. *(77/388/EEG)*

3. Begreppen undantag från skatteplikt och graderad skattelättnad skall tillämpas på tillhandahållandet av varor och tjänster av små företag.

Medlemsstater får undanta vissa transaktioner från de regler som föreskrivs i punkt 2. Bestämmelserna i punkt 2 skall inte i något fall tillämpas på de transaktioner som avses i artikel 4.3. *(77/388/EEG)*

Under alla förhållanden skall inte leveranser av nya transportmedel gjorda under de förhållanden som fastställs i artikel 28c.A eller tillhandahållanden av varor och tjänster gjorda av en skattskyldig person som inte är etablerad i landets territorium omfattas av undantagen under punkt 2. *(92/111/EEG)*

> *Intill den 1 januari 1993 hade artikel 24.3 tredje stycket följande lydelse:*
> Leveranser av nya transportmedel som sker på de villkor som fastställs i artikel 28c.A, kan inte under några omständigheter omfattas av skattebefrielsen enligt punkt 2. *(91/680/EEG)*

4. Den omsättning som skall utgöra referensnivå vid tolkning av bestämmelserna i punkt 2 skall bestå av beloppet, exklusive mervärdeskatt, av tillhandahållande av varor och tjänster såsom detta definieras i artiklarna 5 och 6, i den mån som de beskattas, däribland transaktioner som är undantagna med återbetalning av tidigare erlagd skatt i enlighet med artikel 28.2, och beloppet av de transaktioner som är undantagna enligt artikel 15, beloppet av fastighetstransaktioner, de finansiella transaktioner som avses i artikel 13 B d, och försäkringstjänster, med mindre dessa transaktioner har karaktär av bitransaktioner.

Köpeskillingen vid avyttring av ett företags materiella eller immateriella anläggningstillgångar skall inte räknas med vid beräkning av omsättningen. *(77/388/EEG)*

5. Skattskyldiga personer som är undantagna från skatt skall inte ha rätt att dra av skatt i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 och inte heller att ange skatten på sina fakturor. *(2001/115/EG)*

> *Intill den 1 januari 2004 hade artikel 24.5 följande lydelse*
> Skattskyldiga personer som är undantagna från skatt skall inte ha rätt att dra av skatt i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 och inte heller att ange skatten på sina fakturor eller därmed jämförliga handlingar. *(77/388/EEG)*

6. Skattskyldiga personer som är undantagna från skatt får välja antingen de normala mervärdeskattereglerna eller de förenklade förfaranden som avses i punkt 1. I detta fall skall de ha rätt till varje graderad skattelättnad som kan ha fastställts genom inhemsk lagstiftning. *(77/388/EEG)*

7. Skattskyldiga personer som åtnjuter graderad skattelättnad skall behandlas som skattskyldiga personer underkastade de normala reglerna om mervärdeskatt med förbehåll för tillämpningen av punkt 1. *(77/388/EEG)*

8. Med fyra års mellanrum, första gången den 1 januari 1982, och efter samråd med medlemsstaterna, skall kommissionen lämna en rapport till rådet om tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel. Den skall, i den mån det är nödvändigt och med beaktande av nödvändigheter av att på sikt uppnå överensstämmelse mellan de nationella lagstiftningarna, till denna rapport foga förslag rörande:

a) förbättringar som bör göras i de särskilda reglerna för småföretag,

b) anpassningen av de nationella regelsystemen vad beträffar undantag och graderad skattelättnad,

c) anpassningen av den gräns på 5 000 europeiska beräkningsenheter som nämns i punkt 2. *(77/388/EEG)*

9. Rådet kommer att vid lämplig tidpunkt besluta huruvida förverkligandet av det mål som nämns i artikel 4 i rådets första direktiv av den 11 april 1967 kräver att särskilda regler införs för småföretag och kommer, om så är lämpligt, att besluta om gränserna och de gemensamma genomförandevillkoren för dessa regler. Till dess att sådana regler införs, får medlemsstaterna behålla sina egna specialregler som de skall tillämpa i enlighet med bestämmelserna i denna artikel och rådets senare rättsakter. *(77/388/EEG)*

Artikel 24a

Vid genomförande av artikel 24.2–24.6 får följande medlemsstater bevilja undantag från mervärdesskatt för skattskyldiga personer vars årsomsättning är mindre än motvärdet i nationell valuta av följande belopp, enligt den omräkningskurs som gällde dagen för deras anslutning: *(2004/66/EG)*

- I Bulgarien: 25 600 EUR *(Anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien)*
- I Tjeckien: 35 000 euro.
- I Estland: 16 000 euro.
- I Cypern: 15 600 euro.
- I Lettland: 17 200 euro.
- I Litauen: 29 000 euro.
- I Ungern: 35 000 euro.

– I Malta: 37 000 euro om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i leverans av varor, 24 300 euro om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i tillhandahållande av tjänster med lågt mervärde (hög ingående skatt) och 14 600 euro i övriga fall, nämligen tjänsteleverantörer med högt mervärde (låg ingående skatt).

– I Polen: 10 000 euro. *(2004/66/EG)*

– I Rumänien: 35 000 EUR *(Anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien)*

– I Slovenien: 25 000 euro.

– I Slovakien: 35 000 euro. *(2004/66/EG)*

Intill den 1 maj 2004 hade artikel 24a följande lydelse:

Vid genomförande av artikel 24.2–24.6 får följande medlemsstater bevilja undantag från mervärdesskatt för skattskyldiga personer vars årsomsättning är mindre än motvärdet i nationell valuta av följande belopp:

- I Tjeckien: 35 000 euro.
- I Estland: 16 000 euro.
- I Cypern: 15 600 euro.
- I Lettland: 17 200 euro.
- I Litauen: 29 000 euro.
- I Ungern: 35 000 euro.
- I Malta: 37 000 euro om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i leverans av varor, 24 300 euro om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i tillhandahållande av tjänster med lågt mervärde (hög ingående skatt) och 14 600 euro i övriga fall, nämligen tjänsteleverantörer med högt mervärde (låg ingående skatt).
- I Polen: 10 000 euro.
- I Slovenien: 25 000 euro.
- I Slovakien: 35 000 euro.

Sådana undantag skall inte återverka på egna medel för vilka beräkningsgrunden skall åter fastställas enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt[1]. *(Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*

[1] EGT L 155, 7.5.1989, s. 9 Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 1026/1999 (EGT L 126, 20.5.1999, s. 1)

Artikel 25 *[Gällande lydelse av artikel 25 enligt övergångsordningen i artikel 28j]*

Gemensamma regler om schablonbeskattning av jordbrukare *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 25 följande rubrik:
Särskilt beskattningssystem för jordbrukare *(77/388/EEG)*

1. Om tillämpningen av de normala mervärdeskattereglerna på jordbrukare, eller de förenklade regler som föreskrivs i artikel 24, skulle leda till svårigheter, får medlemsstaterna tillämpa ett system med schablonregler enligt denna artikel för att kompensera jordbrukarna för den mervärdeskatt de betalar på inköp av varor och tjänster. *(77/388/EEG)*

2. I denna artikel används följande uttryck i den betydelse som här anges:

– *jordbrukare*: skattskyldig person som bedriver sin verksamhet i företag av något av de slag som definieras nedan,

– *företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske*: företag som betraktas som sådant av varje medlemsstat inom ramen för de produktionsverksamheter som är förtecknade i bilaga A,

– *schablonbeskattad jordbrukare*: jordbrukare som omfattas av reglerna om schablonbeskattning enligt punkterna 3 och följande,

– *jordbruksprodukter*: varor producerade av ett företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske i varje medlemsstat genom de verksamheter som är förtecknade i bilaga A,

– *jordbrukstjänst*: tjänst av något av de slag som anges i bilaga B och som en jordbrukare tillhandahåller med hjälp av arbetskraft och/eller med hjälp av sådan utrustning som normalt är tillgänglig i det företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske som bedrivs av honom,

– *ingående mervärdeskatt*: beloppet av den sammanlagda mervärdeskatt som utgår på de varor och tjänster som inköps av alla jordbruks-, skogsbruks- och fiskeriföretag i varje medlemsstat som tillämpar schablonbeskattning om skatten skulle vara avdragsgill enligt artikel 17 för en jordbrukare som omfattas av de normala mervärdeskattereglerna,

– *schablonberäknat kompensationstal*: det procenttal som bestäms av medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 och tillämpas av dem i de fall som anges i punkt 5 för att göra det möjligt för jordbrukare med schablonbeskattning att få kompensation för ingående skatt,

– *schablonberäknad kompensation*: belopp som erhålls genom att tillämpa det kompensationstal som föreskrivs i punkt 3 på jordbrukarens omsättning i de fall som avses i punkt 5. *(77/388/EEG)*

3. Medlemsstaterna skall bestämma schablonberäknade kompensationstal då så är nödvändigt och skall underrätta kommissionen innan de tillämpar dem. Dessa procenttal skall bygga på makroekonomiska statistiska uppgifter enbart för jordbrukare med schablonberäknad kompensation under de föregående tre åren. De får inte användas för att ge jordbrukarna i fråga återbetalningar som är större än den ingående mervärdeskatten. Medlemsstaterna kan välja att minska dessa procenttal till noll. Procenttalet får avrundas uppåt eller nedåt till närmaste halva procentenhet.

Medlemsstaterna får bestämma olika kompensationstal för skogsbruk, för de olika underavdelningarna av jordbruk och för fiske. *(77/388/EEG)*

4. Medlemsstaterna får befria jordbrukare med schablonbeskattning från de skyldigheter som åläggs skattskyldiga personer genom artikel 22. *(77/388/EEG)*

När de utnyttjar denna möjlighet skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att övergångsbestämmelserna för beskattningen av transaktioner inom gemenskapen enligt avdelning XVIa skall tillämpas riktigt. *(91/680/EEG)*

5. De kompensationstal som föreskrivs i punkt 3 skall tillämpas på priserna, exklusive skatt, på följande varor:

a) Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare tillhandahålls andra skattskyldiga personer än sådana som inom landets territorium omfattas av reglerna om schablonbeskattning i denna artikel.

b) Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare på de villkor som fastställs i artikel 28c A tillhandahålls icke skattskyldiga juridiska personer som i den medlemsstat dit jordbruksprodukterna sänds eller transporteras inte omfattas av undantaget i artikel 28a.1 a andra stycket.

c) Jordbrukstjänster som av schablonbeskattade jordbrukare tillhandahålls andra skattskyldiga personer än sådana som inom landets territorium omfattas av reglerna om schablonbeskattning i denna artikel.

Denna kompensation skall utesluta alla övriga former av avdrag. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 25.5 följande lydelse:

5. De kompensationstal som föreskrivs i punkt 3 skall tillämpas på priset, exklusive skatt, på de jordbruksprodukter och jordbrukstjänster som jordbrukarna i fråga tillhandahåller andra skattskyldiga personer än jordbrukare med schablonbeskattning. Denna kompensation skall utesluta alla övriga former av avdrag. *(77/388/EEG)*

6. Vid sådant tillhandahållande av jordbruksprodukter och jordbrukstjänster som avses i punkt 5, skall medlemsstaterna föreskriva att kompensationen betalas av någon av de följande:

a) Köparen eller kunden. I detta fall äger den skattskyldiga köparen eller kunden rätt att, såsom föreskrivs i artikel 17 och i enlighet med de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna, från den skatt för vilken han är ansvarig inom landet territorium dra av den kompensation som han har betalat till jordbrukarna.

Medlemsstaterna skall till köparen eller kunden återbetala den kompensation som han har betalat till jordbrukarna när det gäller någon av följande transaktioner:

- Leverans av jordbruksprodukter som skett på de villkor som fastställs i artikel 28c.A till skattskyldiga personer eller till icke skattskyldiga juridiska personer i denna egenskap i en annan medlemsstat där de inte omfattas av undantaget i artikel 28a. 1 a andra stycket.
- Leverans av jordbruksprodukter som skett på de villkor som fastställs i artikel 15 och i artikel 16.1 B–E till skattskyldiga köpare som är etablerade utanför gemenskapen, om produkterna används av dessa köpare för transaktioner som avses i artikel 17.3 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållna inom landets territorium och för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunderna enligt artikel 21.1 b.
- Tillhandahållande av jordbrukstjänster till skattskyldiga kunder som är etablerade inom gemenskapen men i andra medlemsstater eller till skattskyldiga kunder som är etablerade utanför gemenskapen, om tjänsterna används av dessa kunder för de transaktioner som avses i artikel 17.3 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom landets territorium och för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunderna enligt artikel 21.1 b.

Medlemsstaterna skall bestämma det förfarande genom vilket återbetalningarna skall göras; de kan därvid tillämpa artikel 17.4.

b) Av myndigheterna. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 25.6 följande lydelse:

6. Medlemsstaterna får föreskriva att kompensationen skall betalas

a) av den skattskyldiga köparen eller mottagaren av varorna eller tjänsterna. Denna är i detta fall berättigad att enligt det förfarande som fastställs av med-

lemsstaterna, från den mervärdeskatt som han är skyldig att betala dra av den schablonberäknade mervärdeskattekompensation som han har betalat till jordbrukarna, eller

b) av myndigheterna. *(77/388/EEG)*

7. Medlemsstaterna skall införa alla nödvändiga regler för att effektivt kontrollera betalningen av kompensationen till jordbrukarna. *(77/388/EEG)*

8. Vad beträffar alla andra inköp av jordbruksprodukter och jordbrukstjänster än sådana som omfattas av punkt 5, skall kunden anses betalningsskyldig för kompensationen. *(77/388/EEG)*

9. Varje medlemsstat får från systemet med schablonberäknad kompensation undanta vissa kategorier av jordbrukare och jordbrukare för vilka tillämpningen av de normala mervärdeskattereglerna, eller de förenklade regler som föreskrivs i artikel 24.1, inte skulle vålla administrativa svårigheter. *(77/388/EEG)*

Närhelst medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i denna artikel, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att samma metod för beskattning skall tillämpas på tillhandahållande av jordbruksprodukter som skett på de villkor som fastställs i artikel 28b B 1, vare sig tillhandahållandet görs av en schablonbeskattad eller icke schablonbeskattad jordbrukare. *(91/680/EEG)*

10. Varje jordbrukare med schablonbeskattning får enligt de regler och villkor som skall fastställas av varje medlemsstat begära att de normala mervärdeskattereglerna eller, i förekommande fall, de förenklade reglerna enligt artikel 24.1, tillämpas på honom. *(77/388/EEG)*

11. Kommissionen skall inom fem år efter det att detta direktiv har trätt ikraft inför rådet lägga fram nya förslag om tillämpningen av mervärdeskatt på transaktioner som avser produkter och tjänster inom jordbruksområdet. *(77/388/EEG)*

12. Då medlemsstaterna väljer det alternativ som beskrivs i denna artikel, skall de fastställa den enhetliga beräkningsgrunden för mervärdeskatt så att systemet med egna medel kan tillämpas med användning av den gemensamma beräkningsmetoden i bilaga C. *(77/388/EEG)*

Artikel 26

Särskilda regler för resebyråer

1. Medlemsstaterna skall tillämpa mervärdeskatt på resebyråers verksamhet i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, när resebyråerna betjänar kunder i eget namn och använder andra skattskyl-

diga personers leveranser och tjänster för att tillhandahålla reseprestationer. Denna artikel skall inte tillämpas på resebyråer som enbart fungerar som mellanhänder och redovisar skatt i enlighet med artikel 11 A 3 c. I denna artikel innefattar begreppet resebyråer också skattskyldiga som arrangerar turistresor. *(77/388/EEG)*

2. Alla transaktioner som genomförs av en resebyrå i samband med en resa skall behandlas som en enda tjänst som resebyrån tillhandahåller den resande. Denna tjänst beskattas i den medlemsstat där resebyrån har sin rörelse etablerad eller har ett fast driftsställe från vilket den har tillhandahållit tjänsten. Med avseende på denna tjänst anses beskattningsunderlaget och priset exklusive skatt, i den betydelse som avses i artikel 22.3 b, vara resebyråns marginal, dvs. skillnaden mellan det totala belopp som skall betalas av den resande, exklusive mervärdeskatt, och resebyråns faktiska kostnad för varor och tjänster som tillhandahålls av andra skattskyldiga personer och som är till direkt nytta för den resande. *(77/388/EEG)*

3. Om transaktioner som av resebyrån har anförtrotts till andra skattskyldiga personer utförs av sådana personer utanför gemenskapen, skall resebyråns tjänst behandlas som en förmedlingsverksamhet som är undantagen från skatteplikt enligt artikel 15.14. Om dessa transaktioner genomförs både inom och utanför gemenskapen, får endast den del av resebyråns tjänst som avser transaktioner utanför gemenskapen undantas från skatt. *(77/388/EEG)*

4. Skatt som debiteras resebyrån av andra skattskyldiga personer på sådana transaktioner som beskrivs i punkt 2 och som är till direkt nytta för den resande skall inte berättiga till avdrag eller återbetalning i någon medlemsstat. *(77/388/EEG)*

Artikel 26a

Särskilda bestämmelser för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter

A. Definitioner

Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i denna artikel med

a) *konstverk*: de föremål som anges i bilaga I punkt a.

Medlemsstaterna har emellertid möjlighet att underlåta att anse de föremål som anges i de tre sista strecksatserna i bilaga I punkt a som ”konstverk”.

b) *samlarföremål*: de föremål som anges i bilaga I punkt b.

c) *antikviteter*: de föremål som anges i bilaga I punkt c.

d) *begagnade varor*: lös egendom som är lämplig för vidare användning i befintligt skick eller efter reparation, med undantag av konstverk, samlarföremål eller antikviteter och med undantag för ädla metaller eller ädelstenar enligt medlemsstaternas definition.

e) *skattskyldig återförsäljare*: en skattskyldig person som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet köper eller förvärvar för sitt företag, eller importerar i syfte att sälja vidare, begagnade varor eller konstverk, samlarföremål eller antikviteter, vare sig denna skattskyldiga person handlar i eget namn eller för en annan persons räkning inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid köp eller försäljning.

f) *auktionsförrättare*: varje skattskyldig person som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet erbjuder varor till försäljning vid en offentlig auktion i syfte att överlåta dem till högstbjudande.

g) *uppdragsgivare*: varje person som överlämnar varor till en auktionsförrättare som ett led i ett avtal enligt vilket provision skall betalas på följande villkor:

– Auktionsförrättaren erbjuder varorna till försäljning i eget namn men för uppdragsgivarens räkning.

– Auktionsförrättaren överlåter varorna i eget namn men för uppdragsgivarens räkning till den högstbjudande vid den offentliga auktionen. *(94/5/EG)*

B. Särskilda bestämmelser för skattskyldiga återförsäljare

1. För leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter som görs av skattskyldiga återförsäljare skall medlemsstaterna tillämpa särskilda bestämmelser för uttag av skatt på den skattskyldiga återförsäljarens vinstmarginal enligt reglerna nedan. *(94/5/EG)*

2. De leveranser av varor som avses i punkt 1 skall vara leveranser gjorda av en skattskyldig återförsäljare av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter som levereras till honom inom gemenskapen

– av en icke skattskyldig person, eller

– av en annan skattskyldig person, om den personens varuleverans är undantagna från skatt enligt artikel 13 B c, eller

– av en annan skattskyldig person om den personens varuleverans omfattas av det undantag från beskattning som anges i artikel 24 och gäller anläggningstillgångar, eller

– av en annan skattskyldig återförsäljare, till den del dennes varuleverans beskattats enligt dessa särskilda bestämmelser. *(94/5/EG)*

3. Beskattningsunderlaget för de varuleveranser som avses i punkt 2 skall utgöras av den skattskyldiga återförsäljarens vinstmarginal efter avdrag för den mervärdesskatt som belöper på själva vinstmarginalen. Denna vinstmarginal skall motsvara skillnaden mellan försäljningspriset som återförsäljaren tar ut för varorna och inköpspriset.

I denna punkt avses med:

– *försäljningspris*: hela den ersättning som återförsäljaren har erhållit eller kommer att erhålla från köparen eller tredje man, inbegripet subventioner direkt kopplade till transaktionen, skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor samt bikostnader som t.ex. provisions-, emballage-, frakt- och försäkringskostnader som den skattskyldiga återförsäljaren debiterar köparen, men med undantag av de belopp som avses i artikel 11 A 3.

– *inköpspris*: hela den ersättning som anges i första strecksatsen, som leverantören har erhållit eller skall erhålla av den skattskyldiga återförsäljaren. *(94/5/EG)*

4. Medlemsstaterna skall ge skattskyldiga återförsäljare rätt att välja att tillämpa de särskilda bestämmelserna för leveranser av följande föremål:

a) Konstverk, samlarföremål eller antikviteter som de själva importerar.

b) Konstverk som levereras till dem av upphovsmännen till dessa eller av deras efterföljande rättsinnehavare.

c) Konstverk som levereras till dem av en skattskyldig person som inte är en skattskyldig återförsäljare i fall där leveransen omfattas av reducerad skattesats enligt artikel 12.3 c.

Medlemsstaterna skall fastställa närmare bestämmelser angående utnyttjandet av denna valmöjlighet som under alla omständigheter skall omfatta en tid på minst två kalenderår.

Om denna valmöjlighet utnyttjas skall beskattningsunderlaget fastställas i enlighet med punkt 3. För leveranser av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som den skattskyldiga återförsäljaren själv importerar, skall det inköpspris som skall beaktas för beräkning av vinstmarginalen motsvara beskattningsunderlaget vid importen, fastställt enligt artikel 11 B, med tillägg av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats vid importen. *(94/5/EG)*

5. Leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter som företas under de förhållanden som avses i artikel 15 och omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen, skall vara undantagna. *(94/5/EG)*

6. Skattskyldiga personer skall inte ha rätt att från den skatt som de är skyldiga dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för varor som har levererats eller kommer att levereras till dem av en skattskyldig leverantör, om leveransen av dessa varor från den skattskyldiga leverantören omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen. *(94/5/EG)*

7. Om varorna används för den skattskyldiga återförsäljarens leveranser och omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen, skall den skattskyldiga återförsäljaren inte ha rätt att från den skatt som han är skyldig dra av

a) den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk, samlarföremål eller antikviteter vilka han själv importerat,

b) den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk som har levererats eller skall levereras till honom av upphovsmännen eller av deras efterföljande rättsinnehavare,

c) den mervärdesskatt som har betalats eller skall betalas för konstverk som har levererats eller skall levereras till honom av en annan skattskyldig person än en skattskyldig återförsäljare. *(94/5/EG)*

8. Om den skattskyldiga återförsäljaren är tvungen att tillämpa både vanliga mervärdesskatteregler och de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen, skall han, enligt de regler som fastställs av medlemsstaterna, föra separata räkenskaper för transaktioner som omfattas av vart och ett av dessa system. *(94/5/EG)*

9. Den skattskyldiga återförsäljaren får inte på de fakturor han utfärdar särskilt ange den skatt som gäller de leveranser av varor som omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen. *(2001/115/EG)*

> *Intill den 1 januari 2004 hade artikel 26a B 9 följande lydelse:*
> 9. Den skattskyldiga återförsäljaren får inte på de fakturor eller andra jämförliga handlingar han utfärdar särskilt ange den skatt som gäller de leveranser av varor som omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen. *(94/5/EG)*

10. För att förenkla förfarandet med uttag av skatt och med förbehåll för det samråd som föreskrivs i artikel 29, får medlemsstaterna för vissa transaktioner eller vissa kategorier av skattskyldiga återförsäljare föreskriva att beskattningsunderlaget för leveranser av varor som omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen, skall fastställas för varje skatteperiod för vilken den skattskyldiga återförsäljaren skall lämna in sådan deklaration som avses i artikel 22.4.

I sådant fall skall beskattningsunderlaget för leveranser av varor, för vilka samma mervärdesskattesats tillämpas, vara den skattskyldiga

återförsäljarens sammanlagda vinstmarginal efter avdrag för den mervärdesskatt som belöper på denna vinstmarginal.

Den sammanlagda vinstmarginalen utgörs av skillnaden mellan

– det sammanlagda beloppet av varuleveranser enligt de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen som den skattskyldiga återförsäljaren har gjort under den perioden; detta belopp skall motsvara det sammanlagda försäljningspriset, fastställt i enlighet med punkt 3,

och

– det sammanlagda beloppet av inköp av varor som avses i punkt 2 och som under den perioden gjorts av den skattskyldiga återförsäljaren; detta belopp skall motsvara det sammanlagda inköpspriset, fastställt i enlighet med punkt 3.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda skattskyldiga personerna inte uppnår fördelar som de inte är berättigade till eller lider oberättigade förluster. *(94/5/EG)*

11. Den skattskyldiga återförsäljaren får tillämpa gängse mervärdesskatteregler för alla leveranser som omfattas av de särskilda bestämmelserna enligt punkt 2 eller 4.

Om den skattskyldiga återförsäljaren tillämpar gängse mervärdesskatteregler för

a) leverans av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som han själv importerat, skall han ha rätt att från den skatt som han är skyldig dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för importen av dessa varor,

b) leverans av ett konstverk som levererats till honom av upphovsmannen eller dennes efterföljande rättsinnehavare, skall han ha rätt att från den skatt som han är skyldig dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för det konstverk som har levererats till honom,

c) leverans av ett konstverk som levererats till honom av en annan skattskyldig person än en skattskyldig återförsäljare, skall han ha rätt att från den skatt som han är skyldig dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för det konstverk som har levererats till honom.

Denna rätt till avdrag inträder när skatten skall betalas för den leverans för vilken den skattskyldiga återförsäljaren väljer att tillämpa gängse mervärdesskatteregler. *(94/5/EG)*

C. Särskilda bestämmelser för offentlig auktion

1. Med avvikelse från B får medlemsstaterna, enligt följande bestämmelser, fastställa det beskattningsunderlag för leverans av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter som görs av en auktionsförrättare som handlar i eget namn inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning av varor på offentlig auktion, på uppdrag av

– en icke skattskyldig person

eller

– en annan skattskyldig person, om sådan leverans av varor som avses i artikel 5.4 c från denna skattskyldiga person är undantagen enligt artikel 13 B c

eller

– en annan skattskyldig person, om sådan leverans av varor som avses i artikel 5.4 c från denna skattskyldiga person omfattas av den befrielse från skatt som anges i artikel 24 och avser anläggningstillgångar

eller

– en skattskyldig återförsäljare om sådan leverans av varor som avses i artikel 5.4 c från denna skattskyldiga återförsäljare beskattas enligt de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen som föreskrivs i B. *(94/5/EG)*

2. Beskattningsunderlaget för de varuleveranser som avses i punkt 1 skall vara det sammanlagda beloppet som auktionsförrättaren fakturerar köparen i enlighet med punkt 4, med avdrag för

– det nettobelopp, fastställt enligt punkt 3, som har betalats eller skall betalas av auktionsförrättaren till hans uppdragsgivare,

samt

– den skatt som auktionsförrättaren skall betala för sin leverans. *(94/5/EG)*

3. Det nettobelopp som har betalats eller skall betalas av auktionsförrättaren till hans uppdragsgivare skall utgöras av skillnaden mellan

– varans klubbade pris vid offentlig auktion

samt

– det provisionsbelopp som auktionsförrättaren erhållit eller skall erhålla från sin uppdragsgivare enligt det avtal som föreskriver att provision skall betalas för försäljningen. *(94/5/EG)*

4. Auktionsförrättaren skall utfärda en faktura till köparen som anger

– det klubbade priset för varorna,

– skatter, tullar, importavgifter och andra avgifter

– bikostnader som t.ex. provisions-, emballerings-, frakt- och försäkringskostnader som auktionsförrättaren debiterar köparen av varorna.

I fakturan får inte mervärdesskatten specificeras. *(2001/115/EG)*

Intill den 1 januari 2004 hade 26a C 4 följande lydelse:

4. Auktionsförrättaren skall utfärda en faktura eller annan jämförlig handling till köparen som anger

- det klubbade priset för varorna,
- skatter, tullar, importavgifter och andra avgifter
- bikostnader som t.ex. provisions-, emballerings-, frakt- och försäkringskostnader som auktionsförrättaren debiterar köparen av varorna.

I fakturan får inte mervärdesskatten specificeras. *(94/5/EG)*

5. En auktionsförrättare som fått varorna inom ramen för ett avtal som föreskriver att provision skall betalas för försäljning vid offentlig auktion, skall upprätta en redogörelse till sin uppdragsgivare.

I denna redogörelse skall beloppet för transaktionen anges, dvs. det klubbade priset för varorna, med avdrag för provisionsbeloppet som har erhållits eller skall erhållas från uppdragsgivaren.

En sådan redogörelse skall tjäna som den faktura vilken uppdragsgivaren, om han är en skattskyldig person, skall utfärda till auktionsförrättaren i enlighet med artikel 22.3. *(94/5/EG)*

6. De auktionsförrättare som levererar varor under de förhållanden som anges i punkt 1 skall i sin bokföring ange på ett interimskonto

– belopp som de erhållit eller skall erhålla från köparen av varorna,

– belopp som återbetalats eller skall återbetalas till säljaren av varorna.

Dessa belopp skall kunna redogöras för på ett tillförlitligt sätt. *(94/5/EG)*

7. Leverans av varor till en skattskyldig auktionsförrättare skall anses vara genomförd när själva försäljningen av dessa varor på offentlig auktion är genomförd. *(94/5/EG)*

D. Övergångsbestämmelser för beskattning av handel mellan medlemsstaterna

Under den tid som avses i artikel 28 l skall medlemsstaterna tillämpa följande föreskrifter:

a) Leveranser av nya transportmedel enligt artikel 28a.2, som genomförs under de villkor som föreskrivs i artikel 28c A, skall inte omfattas av de särskilda bestämmelser som anges under B och C.

b) Med avvikelse från artikel 28a.1 a skall inköp inom gemenskapen av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter inte beskattas i de fall försäljningen görs av en skattskyldig återförsäljare som agerar i den egenskapen och varorna har påförts skatt i den medlemsstat där försändelsen eller transporten påbörjas enligt de särskilda bestämmelserna under B för beskattning av vinstmarginal, eller när säljaren är auktionsförrättare som agerar i den egenskapen och de inköpta varorna har påförts skatt i den medlemsstat där försändelsen eller transporten påbörjas enligt de särskilda bestämmelserna under C.

c) Artiklarna 28b B samt 28c A a, 28c A c och 28c A d skall inte gälla för leveranser av varor som beskattas enligt de särskilda bestämmelserna under B eller C. *(94/5/EG)*

Artikel 26b

Särskilda regler för investeringsguld

A. Definition

I detta direktiv och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser skall med *investeringsguld* avses

i) guld i form av en tacka eller en ”wafer” med en av guldmarknaderna godtagen vikt, med en renhet av minst 995/1 000, oavsett om det representeras av värdepapper eller inte. Medlemsstaterna får utesluta små tackor eller ”wafers” med en vikt på 1 g eller mindre från de särskilda reglerna,

ii) guldmynt som

- har en renhet av minst 900/1 000
- är präglade efter år 1800
- är eller har varit lagligt betalningsmedel i ursprungslandet, och
- normalt säljs till ett pris som inte överstiger det öppna marknadsvärdet för guldinnehållet i mynten med mer än 80 %.

Sådana mynt skall inte enligt detta direktiv anses vara föremål för försäljning på grund av det numismatiska värdet.

Varje medlemsstat skall före den 1 juli varje år, med början år 1999, underrätta kommissionen om vilka mynt som uppfyller dessa kriterier och som är föremål för handel i den medlemsstaten. Kommissionen skall före den 1 december varje år i C-serien av *Europeiska gemen-*

skapernas officiella tidning offentliggöra en fullständig förteckning över dessa mynt. De mynt som omfattas av den offentliggjorda förteckningen skall anses uppfylla dessa kriterier under hela det år med avseende på vilket förteckningen offentliggörs. *(98/80/EG)*

B. Särskild ordning för transaktioner med investeringsguld

Medlemsstaterna skall från mervärdesskatt undanta omsättning, gemenskapsinterna förvärv och gemenskapsintern import av investeringsguld, inbegripet investeringsguld som representeras av certifikat för specificerat eller ospecificerat guld eller som är föremål för handel på guldkonton, och inbegripet särskilt guldlån och swapaffärer som innefattar en äganderätt till eller fordran på investeringsguld samt transaktioner med investeringsguld som omfattar future- eller forwardkontrakt vilka medför överlåtelse av äganderätt till eller fordran på investeringsguld.

Medlemsstaterna skall även undanta tjänster utförda av ombud som handlar i en annan persons namn och på dennes vägnar när de för uppdragsgivarens räkning deltar i omsättning av investeringsguld. *(98/80/EG)*

C. Valmöjlighet i fråga om beskattning

Medlemsstaterna skall till beskattningsbara personer som framställer investeringsguld eller omvandlar annat guld till investeringsguld enligt definitionen i A ge en möjlighet att välja att bli beskattade för omsättningar av investeringsguld till en annan beskattningsbar person vilka annars skulle vara undantagna enligt B.

Medlemsstaterna får till beskattningsbara personer som i sin yrkesverksamhet normalt omsätter guld för industriella syften ge en möjlighet att välja att bli beskattade för omsättningar av investeringsguld enligt definitionen i A till en annan beskattningsbar person vilka annars skulle vara undantagna enligt B. Medlemsstaterna får begränsa omfattningen av denna valmöjlighet.

Om den person som omsätter guldet har utnyttjat sin möjlighet att välja att bli beskattad enligt första eller andra stycket skall medlemsstaterna ge ombudet en möjlighet att välja att bli beskattad för de tjänster som anges i punkt B andra stycket.

Medlemsstaterna skall anta närmare bestämmelser om användningen av dessa valmöjligheter samt underrätta kommissionen om tillämpningsföreskrifterna för utnyttjandet av dessa valmöjligheter i den egna medlemsstaten. *(98/80/EG)*

D. Avdragsrätt

1. Beskattningsbara personer skall ha rätt att göra avdrag för

a) skatt som skall betalas eller som har betalats för investeringsguld som omsatts till dem av en person som har utnyttjat valmöjligheten enligt C eller som omsatts till dem enligt förfarandet i G,

b) skatt som skall betalas eller som har betalats för omsättning till dem, eller gemenskapsinternt förvärv eller gemenskapsintern import som görs av dem, av annat guld än investeringsguld som därefter av dem eller för deras räkning har omvandlats till investeringsguld,

c) skatt som skall betalas eller som har betalats för tjänster som tillhandahållits dem och som innebär en förändring av guldets form, vikt eller renhet, också när det gäller investeringsguld,

om deras efterföljande omsättning av detta guld är befriad från skatt enligt denna artikel. *(98/80/EG)*

2. Beskattningsbara personer som framställer investeringsguld eller omvandlar annat guld till investeringsguld skall ha rätt att göra avdrag för skatt som skall betalas eller som har betalats av dem för omsättning, gemenskapsinternt förvärv eller import av varor eller tjänster som är knutna till framställningen eller omvandlingen av guldet, som om deras efterföljande omsättning av guldet, vilken enligt denna artikel är befriad från skatt, hade varit beskattningsbar. *(98/80/EG)*

E. Särskilda skyldigheter för dem som handlar med investeringsguld

Medlemsstaterna skall åtminstone säkerställa att de som handlar med investeringsguld bokför alla betydande transaktioner med investeringsguld och bevarar handlingarna så att kunden i dessa transaktioner skall kunna identifieras.

Handlarna skall bevara denna information under minst fem år.

Medlemsstaterna får godta likvärdiga skyldigheter enligt bestämmelser som antagits i enlighet med annan gemenskapslagstiftning, såsom exempelvis rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar[1], för att uppfylla kraven i första stycket.

Medlemsstaterna får meddela strängare föreskrifter, särskilt när det gäller speciella skyldigheter i fråga om bevarande av handlingar och bokföring. *(98/80/EG)*

F. ”Reverse charge”-förfarande

Med avvikelse från artikel 21.1 a, ändrad genom artikel 28 g, får medlemsstaterna, i fråga om omsättning av guldmaterial eller halv-

färdiga produkter med en renhet av minst 325/1 000, eller omsättning av investeringsguld i de fall en sådan valmöjlighet som avses i C i den här artikeln har utnyttjats, utpeka köparen som skattskyldig i enlighet med de förfaranden och villkor som medlemsstaterna fastställer. När medlemsstaterna utnyttjar denna valmöjlighet skall de vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den person som utpekas som skattskyldig uppfyller skyldigheten att lämna en deklaration och att betala skatten i enlighet med artikel 22. *(98/80/EG)*

G. Förfarande för transaktioner på en reglerad guldmarknad

1. En medlemsstat får, med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29, underlåta att tillämpa det undantag för investeringsguld som framgår av dessa särskilda regler i fråga om andra särskilda transaktioner med investeringsguld än gemenskapsinterna omsättningar eller export som äger rum i den medlemsstaten

a) mellan beskattningsbara personer som är medlemmar av en guldmarknad som regleras av den berörda medlemsstaten, och

b) i de fall transaktionen görs mellan en medlem av en guldmarknad som regleras av den berörda medlemsstaten och en annan beskattningsbar person som inte är medlem av den marknaden. *(98/80/EG)*

Under dessa omständigheter skall dessa transaktioner vara beskattningsbara, och följande skall gälla:

2. a) För transaktioner enligt punkt 1 a skall medlemsstaterna av förenklingsskäl tillåta uppskov med skatteuppbörden och även ge dispens från registreringskraven såvitt avser mervärdesskatt.

b) För transaktioner enligt punkt 1 b skall ”reverse charge”-förfarandet enligt F tillämpas. I de fall en icke-medlem av guldmarknaden inte skulle vara skyldig att vara registrerad för mervärdesskatt i den berörda medlemsstaten annat än för dessa transaktioner skall medlemmen uppfylla de skattemässiga skyldigheterna på icke-medlemmens vägnar, i enlighet med den medlemsstatens bestämmelser. *(98/80/EG)*

[1] EGT L 166, 28.6.1991, s. 77

Artikel 26c

Särskild ordning för icke-etablerade skattskyldiga personer som tillhandahåller elektroniska tjänster till icke skattskyldiga personer

A. Definitioner

I denna artikel används följande beteckningar med de betydelser som här anges, utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser:

a) *icke-etablerad skattskyldig person:* en skattskyldig person som varken har etablerat sin rörelse eller har något fast driftställe inom gemenskapens territorium, och som inte på annat sätt måste registreras för skatteändamål enligt artikel 22.

b) *elektroniska tjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg:* sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e sista strecksatsen.

c) *registreringsmedlemsstat:* den medlemsstat som den icke-etablerade skattskyldiga personen väljer att kontakta för att anmäla när dennes verksamhet i egenskap av skattskyldig person inom gemenskapens territorium inleds i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

d) *konsumtionsmedlemsstat:* den medlemsstat där tillhandahållandet av de elektroniska tjänsterna anses äga rum enligt artikel 9.2 f.

e) *mervärdesskattedeklaration:* en redogörelse som innehåller den information som behövs för att fastställa vilket skattebelopp som skall betalas i varje medlemsstat. *(2002/38/EG)*

B. Särskild ordning för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg

1. Medlemsstaterna skall tillåta att icke-etablerade skattskyldiga personer som tillhandahåller elektroniska tjänster till icke skattskyldiga personer, som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, utnyttjar en särskild ordning i enlighet med följande bestämmelser. Den särskilda ordningen skall tillämpas för alla sådana tillhandahållanden inom gemenskapen. *(2002/38/EG)*

2. Icke-etablerade skattskyldiga personer skall anmäla till registreringsmedlemsstaten när deras verksamhet som skattskyldiga personer inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att de inte längre omfattas av den särskilda ordningen. Denna anmälan skall göras på elektronisk väg.

Informationen från icke-etablerade skattskyldiga personer till registreringsmedlemsstaten om när deras skattepliktiga verksamhet börjar skall

innehålla följande detaljer för registreringen: namn, postadress, elektroniska adresser, inbegripet webbplatser, nationellt skattenummer, om ett sådant finns, och en anmälan om att personen inte är registrerad för mervärdesskatteändamål inom gemenskapen. Icke-etablerade skattskyldiga personer skall till registreringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av den information som har lämnats. *(2002/38/EG)*

3. Registreringsmedlemsstaten skall registrera de icke-etablerade skattskyldiga personerna med hjälp av ett individuellt nummer. På grundval av den information som används för denna registrering får konsumtionsmedlemsstaterna upprätta sina egna registreringssystem.

Registreringsmedlemsstaten skall på elektronisk väg underrätta de icke-etablerade skattskyldiga personerna om tilldelade registreringsnummer. *(2002/38/EG)*

4. Registreringsmedlemsstaten skall stryka den icke-etablerade skattskyldiga personen ur registret om

a) han anmäler att han inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster eller

b) det på annat sätt kan antas att hans skattepliktiga verksamhet har avslutats eller

c) han inte längre uppfyller de nödvändiga kraven för att få använda den särskilda ordningen eller

d) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen. *(2002/38/EG)*

5. De icke-etablerade skattskyldiga personerna skall på elektronisk väg till registreringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal oberoende av om en elektronisk tjänst har tillhandahållits eller ej. Deklarationen skall inges inom 20 dagar efter utgången av den rapporteringsperiod som deklarationen avser.

Mervärdesskattedeklarationen skall innehålla registreringsnumret och, för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt skall betalas, det totala värdet, minus mervärdesskatt, på de tillhandahållna elektroniska tjänsterna under rapporteringsperioden och det totala beloppet på motsvarande skatt. Tillämpliga skattesatser och den totala skatten skall också anges. *(2002/38/EG)*

6. Mervärdesskattedeklarationen skall göras i euro. De medlemsstater som inte har antagit euron får begära att deklarationen görs i deras nationella valuta. Om tillhandahållandena har skett i andra valutor skall växelkursen för den sista dagen i rapporteringsperioden användas, när mervärdesskattedeklarationen upprättas. Växlingen skall göras efter de växelkurser som offentliggörs av Europeiska central-

banken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. *(2002/38/EG)*

7. De icke-etablerade skattskyldiga personerna skall betala mervärdesskatten samtidigt som deklarationen inges. Betalningen skall göras till ett bankkonto i euro, som har angetts av registreringsmedlemsstaten. De medlemsstater som inte har antagit euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta. *(2002/38/EG)*

8. Trots vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG skall de icke-etablerade skattskyldiga personer som utnyttjar denna särskilda ordning, i stället för att göra avdrag i enlighet med artikel 17.2 i det här direktivet, beviljas återbetalning i enlighet med direktiv 86/560/EEG. Artikel 2.2 och 2.3 samt artikel 4.2 i direktiv 86/560/EEG gäller inte återbetalning avseende de elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning. *(2002/38/EG)*

9. De icke-etablerade skattskyldiga personerna skall föra så detaljerade räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning att konsumtionsmedlemsstatens skatteförvaltning kan avgöra om den mervärdesskattedeklaration som avses i punkt 5 är korrekt. Dessa räkenskaper skall på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för registreringsmedlemsstaten och för konsumtionsmedlemsstaten. Räkenskaperna skall bevaras i tio år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes. *(2002/38/EG)*

10. Artikel 21.2 b skall inte tillämpas på en icke-etablerad skattskyldig person som har valt att följa den särskilda ordningen. *(2002/38/EG)*

AVDELNING XV

FÖRENKLINGSFÖRFARANDEN

Artikel 27

1. Rådet får enhälligt på förslag av kommissionen bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande. Åtgärder avsedda att förenkla skatteuttaget får inte mer än i ringa utsträckning påverka medlemsstatens totala skatteinkomster som uppbärs i det sista konsumtionsledet. *(2004/7/EG)*

Intill den 19 februari 2004 hade artikel 27.1 följande lydelse:

1. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande. Åtgärder avsedda att förenkla skatteuttaget får inte

mer än i ringa utsträckning påverka det skattebelopp som skall betalas i sista konsumtionsledet. *(77/388/EEG)*

2. En medlemsstat som önskar genomföra de åtgärder som avses i punkt 1 skall skicka en ansökan till kommissionen och förse den med alla nödvändiga uppgifter. Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter det att ansökan mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver. Så snart kommissionen har erhållit alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet skall den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och överlämna ansökan, på originalspråket, till de andra medlemsstaterna. *(2004/7/EG)*

Intill den 19 februari 2004 hade artikel 27.2 följande lydelse:

2. En medlemsstat som önskar genomföra de åtgärder som avses i punkt 1 skall underrätta kommissionen om dem och förse kommissionen med alla nödvändiga upplysningar. *(77/388/EEG)*

3. Kommissionen skall inom tre månader efter översändandet av den underrättelse som avses i sista meningen i punkt 2 för rådet lägga fram ett förslag till lämpliga åtgärder eller, om kommissionen har invändningar mot ansökan om avvikelse, ett meddelande där den redovisar sina invändningar. *(2004/7/EG)*

Intill den 19 februari 2004 hade artikel 27.3 följande lydelse:

3. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater om de föreslagna åtgärderna inom en månad. *(77/388/EEG)*

4. Under alla omständigheter skall förfarandet enligt punkterna 2 och 3 avslutas inom åtta månader efter det att kommissionen mottagit ansökan. *(2004/7/EG)*

Intill den 19 februari 2004 hade artikel 27.4 följande lydelse:

4. Rådet skall anses ha fattat beslut om varken kommissionen eller någon medlemsstat inom två månader från den underrättelse som anges i föregående punkt har begärt att frågan skall tas upp av rådet. *(77/388/EEG)*

5. De medlemsstater som den 1 januari 1977 tillämpar särskilda åtgärder av det slag som avses i punkt 1 ovan får behålla dem, om de underrättar kommissionen härom före den 1 januari 1978 och om undantagen har till syfte att förenkla skatteuttaget och är förenliga med kraven i den punkten. *(77/388/EEG)*

AVDELNING XVI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 28

1. Alla bestämmelser som någon medlemsstat har satt i kraft enligt bestämmelserna i de första fyra strecksatserna i artikel 17 i rådets andra direktiv av den 11 april 1967 skall upphöra att gälla från och med den dag då de bestämmelser som avses i artikel 1 andra stycket i detta direktiv träder i kraft i den medlemsstaten. *(77/388/EEG)*

1a. Till och med den 30 juni 1999 får Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland för import av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som var berättigade till undantag den 1 januari 1993 tillämpa artikel 11 B 6 på så sätt att mervärdesskatten vid import under alla omständigheter utgör 2,5 % av det belopp som fastställs i enlighet med artikel 11 B 1–4. *(94/5/EG)*

2. Utan hinder av artikel 12.3 skall följande bestämmelser gälla under den övergångsperiod som nämns i artikel 28l:

a) Undantag med återbetalning av skatt som erlagts i föregående led, och reducerade skattesatser som är lägre än den minimiskattesats som lagts fast i artikel 12.3 vad gäller de reducerade skattesatser som var i kraft den 1 januari 1991 och som står i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen och uppfyller de villkor som stadgas i artikel 17 sista strecksatsen i rådets andra direktiv av den 11 april 1967, får bibehållas.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa bestämningen av egna resurser i samband med dessa operationer.

I händelse av att bestämmelserna i denna punkt för Irlands del skulle skapa snedvridning av konkurrensen när det gäller tillhandahållande av energiprodukter för uppvärmning och belysning, kan kommissionen på särskild begäran ge Irland rätt att tillämpa en reducerade skattesats på sådant tillhandahållande, i enlighet med artikel 12.3. I sådant fall skall Irland inlämna sin begäran till kommissionen tillsammans med alla nödvändiga upplysningar. Om kommissionen inte har fattat något beslut inom tre månader efter mottagandet av denna begäran, skall Irland anses ha fått rätt att tillämpa den föreslagna reducerade skattesatsen. *(92/77/EEG)*

b) Medlemsstater som den 1 januari 1991 på andra varor och tjänster än sådana som anges i bilaga H i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen tillämpade regler om undantag med återbetalning av skatt som erlagts i föregående led eller reducerade skattesatser som var lägre än det minimum som lagts fast i artikel 12.3 vad gäller

reducerade skattesatser får tillämpa den reducerade skattesatsen eller den ena av de två reducerade skattesatser som nämns i artikel 12.3 på sådana varor eller tjänster. *(92/77/EEG)*

c) Medlemsstater som enligt villkoren i artikel 12.3 måste höja den normalskattesats som gällde den 1 januari 1991 med mer än 2 %, får tillämpa en reducerad skattesats som är lägre än det minimum som fastlagts i artikel 12.3 vad gäller den reducerade skattesatsen på sådana kategorier av varor och tjänster som specificeras i bilaga H. Vidare får dessa medlemsstater tillämpa en sådan skattesats på restaurangtjänster, barnkläder, barnskor och bostäder. Medlemsstaterna får inte med stöd av detta stycke införa regler om undantag med återbetalning av skatten i föregående led. *(92/77/EEG)*

d) Medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade en reducerad skattesats på restaurangtjänster, barnkläder, barnskor och bostäder får fortsätta att tillämpa denna på dessa områden. *(92/77/EEG)*

e) Medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade en reducerad skattesats på andra varor och tjänster än sådana som specificeras i bilaga H får tillämpa denna reducerade skattesats eller en av de två reducerade skattesatser som nämns i artikel 12.3 på dessa områden, förutsatt att skattesatsen inte understiger 12 %. *(92/77/EEG)*

Denna föreskrift gäller inte leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter som beskattas enligt någon av de särskilda bestämmelser som anges i artikel 26a B och 26a C. *(94/5/EEG)*

f) Grekland får tillämpa mervärdesskattesatser som är intill 30 % lägre än motsvarande skattesatser på det grekiska fastlandet i departementen Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserna och Cykladerna, liksom på följande öar i Egeiska havet: Thasos, Norra Sporaderna, Samothrake och Skiros. *(92/77/EEG)*

g) Rådet skall på grundval av en rapport från kommissionen före den 31 december 1994 på nytt granska bestämmelserna i a–f ovan med särskild hänsyn till den inre marknadens riktiga funktion. I den händelse betydande snedvridning av konkurrensen uppstår, skall rådet på kommissionens förslag enhälligt besluta om lämpliga åtgärder. *(92/77/EEG)*

h) Medlemsstaterna som den 1 januari 1993 använde sig av den i artikel 5.5a) i dess dåvarande lydelse angivna möjligheten får på leveranser enligt avtal om beställningsarbete tillämpa den skattesats som är tillämplig på den vara som frambringas genom beställningsarbetet.

För tillämpningen av denna bestämmelse avses med leveranser enligt ett avtal leverans av beställningsarbete att den som har åtagit sig arbetet till sin kund levererar lös egendom som han har gjort färdigt

eller satt samman med hjälp av material eller föremål som kunden i detta syfte har ställt till hans förfogande, oavsett om den som har åtagit sig arbetet har levererat en del av det använda materialet eller inte. *(95/7/EG)*

i) Medlemsstaterna får tillämpa en reducerad skattesats för tillhandahållande av levande växter och andra produkter från blomsterodling (inklusive lökar, rötter och liknande produkter, snittblommor och prydnadsbladväxter) liksom för tillhandahållande av vedbränsle. *(96/42/EG)*

j) Republiken Österrike får på uthyrning av fast egendom avsedd som bostad tillämpa en av de två reducerade skattesatser som anges i artikel 12.3 a tredje stycket, förutsatt att denna skattesats inte är lägre än 10 %. *(2000/17/EG)*

k) Portugisiska republiken får på restaurangtjänster tillämpa en av de två reducerade skattesatser som anges i artikel 12.3 a tredje stycket, förutsatt att denna skattesats inte är lägre än 12 %. *(2000/17/EG)*

Intill den 31 december 1992 hade artikel 28.2 följande lydelse:

2. De regler om nedsatta skattesatser och om undantag med återbetalning av skatt i föregående led som var i kraft den 31 december 1975 och som uppfyller villkoren i den sista strecksatsen i artikel 17 i rådets andra direktiv av den 11 april 1967, får vidmakthållas fram till en dag som rådet enhälligt på kommissionens förslag skall fastställa men som inte får vara senare än den dag då påförandet av skatt vid införsel och restitution av skatt på utförseln i handeln mellan medlemsstaterna avskaffas. Medlemsstaterna skall besluta om åtgärder som är nödvändiga för att skattskyldiga personer skall deklarera de uppgifter som behövs för att bestämma egna intäkter som avse dessa verksamheter.

På grundval av en rapport från kommissionen, skall rådet vart femte år granska ovannämnda nedsatta skattesatser och undantag och vid behov enhälligt på kommissionens förslag besluta om åtgärder som behövs för att se till att dessa successivt upphävs. *(77/388/EEG)*

3. Under den övergångsperiod som avses i punkt 4 får medlemsstaterna

a) fortsätta att beskatta sådana transaktioner som undantas enligt artikel 13 eller 15 och som anges i bilaga E till detta direktiv, *(77/388/EEG)*

b) fortsätta att undanta de verksamheter som anges i bilaga F enligt befintliga villkor i medlemsstaten i fråga, *(77/388/EEG)*

c) medge skattskyldiga personer valfrihet för beskattning av undantagna transaktioner på de villkor som anges i bilaga G, *(77/388/EEG)*

d) fortsätta att tillämpa bestämmelser som avviker från principen om omedelbar avdragsrätt som fastställs i artikel 18.2 första stycket, *(77/388/EEG)*

e) fortsätta att tillämpa åtgärder som avviker från bestämmelserna i artiklarna 6.4 och 11 A 3 c, *(94/5/EG)*

f) föreskriva att vid försäljning av byggnader och mark för bebyggelse som inköpts för vidareförsäljning av en skattskyldig person för vilken skatten vid inköpet inte var avdragsgill, skall beskattningsunderlaget utgöras av skillnaden mellan försäljningspris och inköpspris, *(77/388/EEG)*

g) med avvikelse från artiklarna 17.3 och 26.3, fortsätta att undanta sådana resebyråtjänster som avses i artikel 26.3 utan restitution av ingående skatt; detta undantag skall även tillämpas på resebyråer som handlar i den resandes namn och för dennes räkning. *(77/388/EEG)*

Intill den 1 januari 1995 hade artikel 28.3 e följande lydelse:

e) fortsätta att tillämpa åtgärder som avviker från bestämmelserna i artiklarna 5.4 c, 6.4 och 11 A 3 c, *(77/388/EEG)*

3a. I avvaktan på ett beslut av rådet, som, enligt artikel 3 i direktiv 89/465/EEG[1], har att verka för upphävande av de övergångsundantag som föreskrivs i punkt 3, skall Spanien ges rätt att undanta de transaktioner som avses i punkt 2 i bilaga F avseende tjänster som utförs av författare och de transaktioner som avses i punkterna 23 och 25 i bilaga F. *(91/680/EEG)*

[1] EGT nr L 226, 3.8.1989, s. 21.

4. Övergångsperioden skall från början vara fem år från och med den 1 januari 1978. Senast sex månader före utgången av denna period, och därefter vid behov, skall rådet granska tillämpningen av undantagsreglerna i punkt 3 på grundval av en rapport från kommissionen och skall enhälligt på grundval av ett förslag från kommissionen bestämma huruvida vissa eller samtliga undantag skall upphävas. *(77/388/EEG)*

5. Efter övergångsperiodens slut skall passagerarbefordran beskattas i utreselandet för den del av resan som äger rum inom gemenskapen enligt närmare angivna bestämmelser som skall fastställas av rådet enhälligt på kommissionens förslag. *(77/388/EEG)*

6. Rådet får genom enhälligt beslut på kommissionens förslag tillåta en medlemsstat att, senast till och med den 31 december 2010, tillämpa reducerade skattesatser enligt artikel 12.3 a tredje stycket på tjänster som är förtecknade i högst två av de kategorier som anges i bilaga K. I undantagsfall får en medlemsstat tillåtas att tillämpa de reducerade skattesatserna på tjänster inom tre av de ovan nämnda kategorierna. *(2006/18/EG)*

De berörda tjänsterna skall uppfylla följande villkor:

a) De skall vara arbetsintensiva.

b) De skall till stor del tillhandahållas slutkonsumenten direkt.

c) De skall i huvudsak vara lokala och inte kunna leda till att konkurrensen snedvrids.

d) Det måste finnas ett nära samband mellan de lägre priser som den reducerade skattesatsen leder till och den ökning av efterfrågan och sysselsättning som kan förutses.

Tillämpningen av en reducerad skattesats får inte inverka menligt på en samtidigt fungerande inre marknad. *(1999/85/EG)*

En medlemsstat som, i enlighet med denna bestämmelse, för första gången efter den 31 december 2005 önskar tillämpa en reducerad skattesats på en eller flera av de tjänster som avses i första stycket skall underrätta kommissionen om detta senast den 31 mars 2006. Medlemsstaten skall före detta datum till kommissionen överlämna alla relevanta uppgifter om de nya åtgärder som den önskar införa, särskilt följande:

a) Åtgärdens räckvidd och en noggrann beskrivning av de berörda tjänsterna.

b) Uppgifter som visar att villkoren i andra och tredje styckena är uppfyllda.

c) Uppgifter som visar budgetkostnaden för den planerade åtgärden. *(2006/18/EG)*

De medlemsstater som tillåts tillämpa den reducerade skattesats som avses i första stycket skall före den 1 oktober 2002 utarbeta en detaljerad rapport med en övergripande bedömning av åtgärdens effektivitet när det gäller skapandet av sysselsättning och verkningsfullhet.

Före den 31 december 2002 skall kommissionen lägga fram en övergripande utvärdering för rådet och Europaparlamentet, vilken vid behov skall åtföljas av ett förslag till lämpliga åtgärder för ett slutgiltigt beslut om den mervärdesskattesats som skall tillämpas på arbetsintensiva tjänster. *(1999/85/EG)*

> *Intill den 1 januari 2006 hade artikel 28.6 första och fjärde styckena följande lydelse:*
> Rådet får genom enhälligt beslut på kommissionens förslag tillåta en medlemsstat att, för en period på högst sex år från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2005, tillämpa reducerade skattesatser enligt artikel 12.3 a tredje stycket på tjänster som är förtecknade i högst två av de kategorier som anges i bilaga K. I undantagsfall får en medlemsstat tillåtas att tillämpa de reducerade skattesatserna på tjänster inom tre av de ovan nämnda kategorierna. *(2004/15/EG)*

En medlemsstat som önskar införa den åtgärd som föreskrivs i första stycket skall underrätta kommissionen om detta före den 1 november 1999 och före detta datum lämna till kommissionen alla relevanta uppgifter, särskilt följande:
a) Åtgärdens räckvidd och en noggrann beskrivning av de berörda tjänsterna.
b) Uppgifter som visar att villkoren i andra och tredje stycket är uppfyllda.
c) Uppgifter som visar budgetkostnaden för den planerade åtgärden. *(1999/85/EG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 28.6 första stycket följande lydelse:
Rådet får genom enhälligt beslut på kommissionens förslag tillåta en medlemsstat att, för en period på högst fyra år mellan den 1 januari 2000 och den 31 december 2003, tillämpa reducerade skattesatser enligt artikel 12.3 a tredje stycket på tjänster som är förtecknade i högst två av de kategorier som anges i bilaga K. I undantagsfall får en medlemsstat tillåtas att tillämpa de reducerade skattesatserna på tjänster inom tre av de ovan nämnda kategorierna. *(2002/93/EG)*

Intill den 7 december 2002 hade artikel 28.6 första stycket följande lydelse:
Rådet får genom enhälligt beslut på kommissionens förslag tillåta en medlemsstat att, för en period på högst tre år mellan den 1 januari 2000 och den 31 december 2002, tillämpa reducerade skattesatser enligt artikel 12.3 a tredje stycket på tjänster som är förtecknade i högst två av de kategorier som anges i bilaga K. I undantagsfall får en medlemsstat tillåtas att tillämpa de reducerade skattesatserna på tjänster inom tre av de ovan nämnda kategorierna. *(1999/85/EG)*

AVDELNING XVIa

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER FÖR BESKATTNING AV HANDELN MELLAN MEDLEMSSTATERNA

Artikel 28a

Räckvidd

1. Följande skall också beläggas med mervärdesskatt:

a) Förvärv inom gemenskapen av varor mot ersättning inom landets territorium av en skattskyldig person som agerar i denna egenskap eller av en icke skattskyldig juridisk person, om säljaren är en skattskyldig person som agerar i denna egenskap och som inte omfattas av undantag enligt artikel 24 eller av reglerna i artikel 8.1 a andra meningen eller i artikel 28b.B 1. *(91/680/EEG)*

Trots första stycket skall ett varuförvärv inom gemenskapen som sker på de villkor som fastställs i punkt 1 a av en skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person inte vara föremål för mervärdesskatt. *(92/111/EEG)*

Medlemsstaterna skall ge skattskyldiga personer och icke skattskyldiga juridiska personer som kan omfattas av bestämmelserna i andra stycket rätt att välja det allmänna regelsystem som anges i första

stycket. Medlemsstaterna skall bestämma de närmare reglerna för att utöva denna valmöjlighet, vilka skall gälla under två kalenderår. *(91/680/EEG)*

b) Förvärv inom gemenskapen av nya transportmedel som sker mot vederlag inom landet av skattskyldiga personer eller icke skattskyldiga juridiska personer som kan komma i fråga för det undantag som föreskrivs i andra stycket punkt a eller av någon annan icke skattskyldig person. *(91/680/EEG)*

c) Förvärv inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor vilket görs mot ersättning inom landets territorium av en skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person som kan komma ifråga för det undantag som avses i punkt a andra stycket och för vilka varor punktskatten blir påförbar inom landets territorium i kraft av direktiv 92/12/EEG[1]. *(92/111/EEG)*

[1] EGT nr L 76, 23.3.1992, s. 1.

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28a 1 a andra stycket följande lydelse:
Med avvikelse från första stycket skall mervärdesskatt inte tas ut på förvärv inom gemenskapen av andra varor än nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor som gjorts

- av en skattskyldig person som schablonbeskattas enligt artikel 25, av en skattskyldig person som endast tillhandahåller varor eller tjänster som inte är avdragsgilla, eller av en icke skattskyldig juridisk person,
- för ett sammanlagt belopp, exklusive förfallen eller erlagd mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken varorna skickas eller transporteras, som under det aktuella kalenderåret inte överstiger ett tröskelvärde som medlemsstaterna skall bestämma men som inte får vara mindre än motvärdet i nationell valuta till 10 000 ecu, och
- om det sammanlagda beloppet, exklusive förfallen eller erlagd mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken varorna skickas eller transporteras, av förvärv inom gemenskapen av andra varor än nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor under föregående kalenderår inte överskridit det tröskelvärde som avses i andra strecksatsen. *(91/680/EEG)*

1a. Följande förvärv skall åtnjuta det undantag som fastställs i punkt 1.a andra stycket:

a) Förvärv inom gemenskapen av varor vars tillhandahållande inom landets territorium skulle vara undantaget enligt artikel 15.4–15.10.

b) Förvärv inom gemenskapen av andra varor än dem som avses i a och som görs

– av en skattskyldig person för dennes jordbruks-, skogsbruks- eller fiskeriföretag enligt schablonreglerna i artikel 25, av en skattskyldig person som enbart tillhandahåller varor eller tjänster för vilka mervärdesskatt inte är avdragsgill eller av en icke skattskyldig juridisk person,

– till ett sammanlagt belopp som under kalenderåret inte överstiger ett tröskelvärde som medlemsstaterna skall fastställa men som inte får vara lägre än motvärdet i nationell valuta till 10 000 ecu, och

– förutsatt att det sammanlagda beloppet för varuförvärv inom gemenskapen inte under närmast föregående kalenderår översteg det tröskelvärde som avses i andra strecksatsen.

Det tröskelvärde som tjänar som referens för tillämpningen av ovanstående skall bestå av det sammanlagda beloppet – undantaget mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i den medlemsstat från vilken varorna har skickats eller transporterats – av förvärv inom gemenskapen av andra varor än nya transportmedel och icke punktskattepliktiga varor. *(92/111/EEG)*

2. I denna avdelning används följande beteckningar i de betydelser som här anges:

a) *transportmedel*: fartyg som är längre än 7,5 meter, flygplan vars startvikt överstiger 1 550 kg och motordrivna landfordon vars cylindervolym överstiger 48 kubikcentimeter eller vars effekt är större än 7,2 kilowatt och som är avsedda för transport av personer eller gods, utom de fartyg och flygplan som avses i artikel 15.5 och 15.6. *(91/680/EEG)*

b) de transportmedel som avses i a skall inte anses vara ”nya” om de samtidigt uppfyller båda villkoren nedan:

– De har levererats mer än tre månader efter det att de först togs i bruk. Denna tid skall emellertid vara sex månader för de motordrivna landfordon som avses i a.

– De har körts mer än 6 000 km i fråga om landfordon, seglats mer än 100 timmar i fråga om fartyg, eller flugits mer än 40 timmar i fråga om flygplan.

Medlemsstaterna skall fastställa de betingelser under vilka ovanstående omständigheter kan anses vara uppfyllda. *(94/5/EG)*

Intill den 1 januari 1995 hade artikel 28a 2 b följande lydelse:

b) De transportmedel som avses i punkt a skall inte betraktas som *nya* om följande villkor båda är uppfyllda:

- de tillhandahölls mer än tre månader efter det att de först tagits i bruk,
- de har körts mer än 3 000 kilometer i fråga om landfordon, seglats mer än 1 000 timmar i fråga om fartyg eller flugits mer än 40 timmar i fråga om flygplan.

Medlemsstaterna skall fastställa de betingelser under vilka ovanstående omständigheter kan anses vara fastställda. *(91/680/EEG)*

3. Med *förvärv av varor inom gemenskapen* avses förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom som av säljaren eller för säljarens räkning har skickats eller transporterats till en

annan medlemsstat än den från vilken varorna utgick till förvärvaren. *(91/680/EEG)*

Då varor som förvärvats av en icke skattskyldig juridisk person skickas eller transporteras från ett tredje territorium och av denne införs i en annan medlemsstat än den dit varorna skickats eller transporterats, skall varorna anses ha skickats eller transporterats från importmedlemsstaten. Denna medlemsstat skall bevilja importören enligt definitionen i artikel 21.4 återbetalning av den mervärdesskatt som har erlagts i samband med varuinförseln, i den mån importören kan visa att hans förvärv var belagt med mervärdesskatt i den medlemsstat dit de skickats eller transporterats. *(2000/65/EG)*

> *Intill den 31 december 2001 hade artikel 28a.3 andra stycket följande lydelse:*
> Då varor som förvärvats av en icke skattskyldig juridisk person skickas eller transporteras från ett tredje territorium och av denne införs i en annan medlemsstat än den dit varorna skickats eller transporterats, skall varorna anses ha skickats eller transporterats från importmedlemsstaten. Denna medlemsstat skall bevilja importören enligt definitionen i artikel 21.2 återbetalning av den mervärdesskatt som har erlagts i samband med varuinförseln, i den mån importören kan visa att hans förvärv var belagt med mervärdesskatt i den medlemsstat dit de skickats eller transporterats. *(91/680/EEG)*

4. Var och en som tillfälligtvis levererar ett nytt transportmedel på de villkor som fastställs i artikel 28c.A skall också anses som skattskyldig person.

Den medlemsstat inom vars territorium leveransen sker skall bevilja den skattskyldiga personen rätt till avdrag på grundval av följande bestämmelser:

– Avdragsrätten skall uppstå och får endast utövas vid tidpunkten för leveransen.

– Den skattskyldiga personen kan dra av den mervärdesskatt som ingår i inköpspriset eller som erlagts vid införseln eller förvärvet av transportmedlet inom gemenskapen, dock högst med det belopp han skulle vara skyldig att erlägga om leveransen inte vore undantagen från skatt.

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för genomförandet av dessa bestämmelser. *(91/680/EEG)*

5. Följande skall betraktas som leverans av varor mot vederlag: *(95/7/EG)*

a) *Har upphävts genom direktiv 95/7/EG.*

b) En skattskyldig persons överföring av varor från hans företag till en annan medlemsstat.

Följande skall anses ha överförts till en annan medlemsstat: lös egendom som för hans företags räkning har skickats eller transporterats av den skattskyldiga personen eller för dennes räkning ut ur det territorium som definieras i artikel 3 men inom gemenskapen, såvida det inte gäller någon av följande transaktioner:

– Leverans av varorna av den skattskyldiga person till vars medlemsstats territorium försändelsen eller transporten anländer på de villkor som fastställs i andra meningen i artikel 8.1 a och i artikel 28b B 1,

– Leverans av varorna av den skattskyldiga personen på de villkor som fastställs i artikel 8.1 c,

– Leverans av varorna av den skattskyldiga personen inom landets territorium på de villkor som fastställs i artikel 15 eller artikel 28c A, *(91/680/EEG)*

– *Har upphävts genom direktiv 95/7/EG.*

– Tillhandahållande av en tjänst som utförts åt den skattskyldiga personen och som innebär att arbete på varorna faktiskt har utförts i den medlemsstat dit de skickats eller transporterats förutsatt att varorna sedan arbetet utförts återsänds till den skattskyldige i den medlemsstat från vilken de ursprungligen avsändes eller transporterades. *(95/7/EG)*

– Tillfälligt bruk av varorna inom den medlemsstats territorium dit varorna skickats eller transporterats för tillhandahållande av tjänster av den skattskyldiga person som är etablerad inom den medlemsstats territorium varifrån varorna skickats eller transporterats, *(91/680/EEG)*

– Tillfälligt bruk av varorna under högst 24 månader, inom en annan medlemsstats territorium i vilken samma varor vid införsel från ett tredje land för tillfällig användning enligt reglerna om temporär införsel skulle vara helt undantagna från importtullar. *(91/680/EEG)*

– leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el enligt de villkor som anges i artikel 8.1 d eller e. *(2003/92/EG)*

När ett av villkoren för ovanstående undantag inte längre uppfylls, skall varorna emellertid anses ha överförts till en destinationsort i en annan medlemsstat. I detta fall äger överföringen rum i det ögonblick då villkoren inte längre är uppfyllda. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artiklarna 28a.5 den inledande meningen, 28a.5 a och 28a.5 b andra stycket fjärde och femte strecksatserna följande lydelse:
Följande skall behandlas som leverans av varor mot vederlag: *(91/680/EEG)*
a) Leverans till en annan skattskyldig person av beställningsarbete, såsom detta definieras i artikel 5.5 a, som faktiskt utförs inom en annan medlemsstat än den inom vars territorium kunden är registrerad för mervärdesskatt, om följande villkor är uppfyllda:

- Det material som används av den som har åtagit sig arbetet har skickats eller transporterats av kunden eller för dennes räkning från den medlemsstat där kunden är registrerad för mervärdesskatt.
- Det arbete som är färdiggjort eller sammansatt av den person som har åtagit sig arbetet transporteras eller skickas till kunden i den medlemsstat där kunden är registrerad för mervärdesskatt. *(91/680/EEG)*

b)

- Leverans till den skattskyldiga personen, på de villkor som angivits i punkt a, av beställningsarbete som utförts i den medlemsstat dit varorna skickats eller transporterats, *(91/680/EEG)*
- Tillhandahållande av en tjänst som utförts åt den skattskyldiga personen och som innebär att arbete på varorna faktiskt har utförts i den medlemsstat dit de skickats eller transporterats, *(91/680/EEG)*

6. Förvärv inom gemenskapen av varor mot vederlag skall omfatta en skattskyldig persons användning för hans företag av varor som skickats eller transporterats av honom eller för hans räkning från en annan medlemsstat inom vars territorium varorna producerats, utvunnits, bearbetats, inköpts, förvärvats enligt definitionen i punkt 1 eller importerats av den beskattningsbara personen inom ramen för hans företag till den andra medlemsstaten. *(91/680/EEG)*

Anskaffning av varor som inte skett enligt de vanliga skattereglerna i en medlemsstat, avsedda för de väpnade styrkorna i en stat som är medlem i Atlantpakten eller för den civilpersonal som åtföljer dem skall även anses vara förvärv av varor inom gemenskapen mot ersättning när införsel av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget i artikel 14.1 g. *(92/111/EEG)*

7. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att säkerställa att transaktioner som skulle ha klassats som ”leverans av varor” såsom detta definierats i punkt 5 eller artikel 5 om de hade genomförts inom landets territorium av en skattskyldig person som agerar i denna egenskap klassas som ”förvärv av varor inom gemenskapen”. *(91/680/ EEG)*

Artikel 28b

Transaktionsplats

A. Platsen för förvärv av varor inom gemenskapen

1. Platsen för förvärv av varor inom gemenskapen skall anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt när transporten till den person som förvärvar dem slutar. *(91/680/EEG)*

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, skall dock platsen för förvärv inom gemenskapen av varor som avses i artikel 28a.1 a anses ligga inom den medlemsstats territorium som utfärdade det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket den person som

förvärvat varorna gjorde förvärvet, om inte den person som förvärvat varorna visar att detta förvärv har beskattats i enlighet med punkt 1.

Om förvärvet har beskattats i enlighet med punkt 1 i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna anländer efter att ha beskattats i enlighet med första stycket, skall beskattningsunderlaget minskas i motsvarande mån i den medlemsstat som utfärdade det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket personen förvärvade varorna. *(91/680/EEG)*

Vid tillämpningen av första stycket skall varuförvärvet inom gemenskapen anses ha varit föremål för beskattning i enlighet med punkt 1 när följande villkor är uppfyllda:

– Förvärvaren styrker att han har gjort detta förvärv inom gemenskapen för en följande leverans i den medlemsstat som avses i punkt 1 och för vilken mottagaren har angivits som skattskyldig enligt artikel 28c E 3.

– De deklarationsskyldigheter som är angivna i artikel 22.6 b sista stycket har uppfyllts av kunden. *(92/111/EEG)*

B. Platsen för tillhandahållande av varor

1. Med avvikelse från artikel 8.1 a och 8.2, skall platsen för tillhandahållande av varor som skickas eller transporteras av leverantören eller för dennes räkning från en annan medlemsstat än den dit försändelsen eller transporten anländer anses vara den där varorna befinner sig när transporten till köparen slutar, om följande villkor är uppfyllda:

– Varorna tillhandahålls en skattskyldig person som kan komma i fråga för det undantag som föreskrivs i artikel 28a.1 a andra stycket, en icke skattskyldig juridisk person som kan komma i fråga för samma undantag eller någon annan icke skattskyldig person.

– Tillhandahållandet avser andra varor än nya transportmedel eller varor som med eller utan provkörning tillhandahålls efter sammansättning eller installation, av leverantören eller för hans räkning.

Då varor som på så sätt tillhandahållits skickas eller transporteras från ett tredje territorium och importeras av leverantören till en annan medlemsstat än den medlemsstat dit varorna skickats eller transporterats, skall de anses ha skickats eller transporterats från importmedlemsstaten. *(91/680/EEG)*

2. Om leveransen av varor avser annat än punktskattepliktiga varor, skall punkt 1 dock inte tillämpas på leverans av varor som skickats eller transporterats till samma medlemsstat dit försändelsen eller transporten ankommer,

- om det sammanlagda värdet av sådana leveranser, utan mervärdesskatt, under ett kalenderår inte överstiger motvärdet i nationell valuta till 100 000 ecu och
- om det sammanlagda värdet, före mervärdesskatt, av inköpen av annat än punktskattebelagda varor som skett på de villkor som fastställs i punkt 1 under föregående kalenderår inte översteg motvärdet i nationell valuta till 100 000 ecu.

Den medlemsstat där varorna befinner sig när transporten till köparen slutar får sänka de tröskelvärden som avses ovan till motvärdet i nationell valuta till 35 000 ecu, om medlemsstaten befarar att ett tröskelvärde om 100 000 ecu skulle leda till allvarlig snedvridning av konkurrensbetingelserna. De medlemsstater som utnyttjar denna valmöjlighet skall vidta nödvändiga åtgärder för att underrätta de berörda myndigheterna i den medlemsstat varifrån varorna avsänts eller transporterats.

Före den 31 december 1994 skall kommissionen rapportera till rådet om hur de särskilda tröskelvärdena på 35 000 ecu som föreskrivs i föregående stycke fungerar. I den rapporten får kommissionen underrätta rådet om att upphävandet av de särskilda tröskelvärdena inte kommer att leda till allvarlig snedvridning av konkurrensbetingelserna. Till dess att rådet fattar ett enhälligt beslut på grundval av ett förslag från kommissionen skall föregående stycke gälla. *(91/680/EEG)*

3. Den medlemsstat där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår skall bevilja sådana skattskyldiga personer som tillhandahåller varor som kan komma i fråga enligt punkt 2 rätt att välja att platsen för sådana inköp skall bestämmas i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna i fråga skall bestämma de närmare reglerna beträffande utövandet av denna valmöjlighet, som under alla förhållanden skall gälla i två kalenderår. *(91/680/EEG)*

C. Platsen för tillhandahållande av tjänster vid transport av varor inom gemenskapen

1. Med avvikelse från artikel 9.2 b skall platsen för tillhandahållandet av tjänster vid transport av varor inom gemenskapen bestämmas i enlighet med punkt 2–4. I denna avdelning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- *transport av varor inom gemenskapen*: transport där avgångs- och ankomstort är belägna inom två olika medlemsstaters territorier. *(91/680/EEG)*

  Transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom landets territorium skall jämställas med transport av varor inom gemenskapen när sådan transport är direkt förbunden med

en transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier. *(95/7/EG)*

– *avgångsort*: den ort där transporten av varor faktiskt börjar, utan hänsyn till det avstånd som faktiskt tillryggalagts till den plats där varorna befinner sig. *(91/680/EEG)*

– *ankomstort*: den ort där varutransporten faktiskt slutar. *(91/680/EEG)*

2. Platsen för tillhandahållande av tjänster vid transport av varor inom gemenskapen skall vara avgångsorten. *(91/680/EEG)*

3. Med avvikelse från punkt 2 skall dock platsen för tillhandahållande av tjänster vid transport inom gemenskapen av varor som överlämnats till kunder som är registrerade för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken transporten avgår, anses ligga inom den medlemsstats territorium som försett kunden med det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom. *(91/680/EEG)*

4. Medlemsstaterna behöver inte beskatta den del av transporten som görs över farvatten som inte utgör någon del av gemenskapens territorium enligt artikel 3. *(91/680/EEG)*

D. Platsen för tillhandahållande av tjänster med anknytning till transport av varor inom gemenskapen

Med avvikelse från artikel 9.2 c skall platsen för tillhandahållande av tjänster som innefattar verksamheter som anknyter till transport inom gemenskapen av varor som överlämnas till kunder som är registrerade för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den inom vars territorium tjänsterna faktiskt utförs, anses ligga inom den medlemsstats territorium som har försett kunden med det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten utfördes åt honom. *(91/680/EEG)*

E. Platsen för mellanhänders tillhandahållande av tjänster

1. Med avvikelse från artikel 9.1 skall platsen för tillhandahållande av tjänster, som utförs av mellanhänder i andra personers namn och för deras räkning, om de utgör en del av tillhandahållandet av tjänster vid varutransport inom gemenskapen, vara avgångsorten.

Om mottagaren av de tjänster som mellanhanden utför är registrerad för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där transporten avgår, skall dock platsen för tillhandahållandet av tjänster som utförs av en mellanhand anses ligga inom den medlemsstat som utfärdade det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten utfördes åt kunden. *(91/680/EEG)*

2. Med avsteg från artikel 9.1 skall platsen för tillhandahållandet av tjänster som utförs av mellanhänder i andra personers namn och för deras räkning, vara den plats där de anknytande tjänsterna fysiskt utförs, då dessa tjänster utgör en del av ett tillhandahållande av tjänster som syftar till verksamheter som anknyter till varutransport inom gemenskapen.

Om mottagaren av de tjänster som mellanhanden utför är registrerad för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den inom vars territorium den anknytande tjänsten faktiskt utförs, skall dock platsen för mellanhandens tillhandahållande anses ligga inom den medlemsstat som utfärdade det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket mellanhanden utförde tjänsten åt kunden. *(91/680/EEG)*

3. Med avvikelse från artikel 9.1 skall platsen för tillhandahållandet av tjänster som utförs av mellanhänder i andra personers namn och för deras räkning, då dessa tjänster utgör en del av andra transaktioner än de som avses i punkt 1 eller 2 eller i artikel 9.2 e vara den plats där dessa transaktioner sker.

Om kunden är registrerad för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den inom vars territorium transaktionerna genomförs, skall dock platsen för mellanhandens tillhandahållande av tjänster anses ligga inom den medlemsstat som för kunden utfärdade det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket mellanhanden utförde tjänsten åt honom. *(91/680/EEG)*

F. Platsen för utförande av tjänster i fråga om värderingar av eller arbete på lös egendom

Genom undantag från artikel 9.2c) skall platsen för utförande av tjänster som innefattar värderingar eller arbete på lös egendom som tillhandahålls kunder som är registrerade för mervärdeskatt i en annan medlemsstat än den där dessa tjänster faktiskt utförs vara belägen i den medlemsstat som till kunden utfärdade det registreringsnummer för mervärdeskatt under vilket tjänsterna utfördes för denne.

Detta undantag skall inte tillämpas när varorna inte sänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där tjänsterna utfördes. *(95/7/EEG)*

Artikel 28c

Undantag från skatteplikt

A. Undantag för leverans av varor

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser och om inte annat följer av de villkor som medlemsstaterna

skall fastställa för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av de undantag som föreskrivs nedan och för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, skall medlemsstaterna undanta följande från skatteplikt: *(91/680/EEG)*

a) Leverans av varor, som skickas eller transporteras av säljaren eller för dennes räkning eller av den som förvärvar varorna ut ur det territorium som avses i artikel 3 men inom gemenskapen, åt en annan skattskyldig person eller en icke skattskyldig juridisk person i denna egenskap i en annan medlemsstat än den varifrån försändelsen eller transporten av varorna avgår. *(95/7/EEG)*

Detta undantag skall inte tillämpas på leverans av varor av skattskyldiga personer som är befriade från skatt enligt artikel 24 eller på leverans av varor åt skattskyldiga personer eller icke skattskyldiga juridiska personer som omfattas av undantaget i artikel 28a.1 a andra stycket. *(91/680/EEG)*

b) Leverans av nya transportmedel, som skickas eller transporteras till köparen av säljaren eller för dennes räkning eller av köparen ut ur det territorium som avses i artikel 3 men inom gemenskapen, åt skattskyldiga personer eller icke skattskyldiga juridiska personer som omfattas av undantaget i artikel 28a.1 a andra stycket eller åt någon annan ickeskattskyldig person. *(91/680/EEG)*

c) Leverans av punktskattepliktiga varor som av säljaren, eller köparen eller för deras räkning skickats eller transporterats till köparen ut ur det territorium som avses i artikel 3 men inom gemenskapen, vilket verkställts för skattskyldiga personer eller icke skattskyldiga juridiska personer som uppfyller villkoren för det undantag som fastställs i artikel 28a.1 a andra stycket när sändningen eller transporten av varorna verkställs i enlighet med artikel 7.4 och 7.5 eller artikel 16 i direktiv 92/12/EEG.

Detta undantag skall inte gälla för leverans av punktskattepliktiga varor som verkställs av skattskyldiga personer som åtnjuter skattelättnad enligt artikel 24. *(92/111/EEG)*

d) Leverans av varor i den mening som avses i artikel 28a.5 b som skulle omfattas av de skattelättnader som fastställs ovan om de hade gjorts för en annan skattskyldig persons räkning. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 28c A a första stycket följande lydelse:

a) Leverans av varor, såsom det definieras i artiklarna 5 och 28a.5 a, som skickas eller transporteras av säljaren eller för dennes räkning eller av den som förvärvar varorna ut ur det territorium som avses i artikel 3 men inom gemenskapen, åt en annan skattskyldig person eller en icke skattskyldig juridisk person i denna egenskap i en annan medlemsstat än den varifrån försändelsen eller transporten av varorna avgår. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28c A c följande lydelse:
c) Leverans av varor som avses i artikel 28a.5 b som skulle omfattas av undantaget enligt a om den utförts åt någon annan skattskyldig person. *(91/680/EEG)*

B. Undantagna förvärv av varor inom gemenskapen

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser och om inte annat följer av de villkor som staterna skall fastställa för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av de undantag som föreskrivs nedan och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, skall medlemsstaterna undanta följande:

a) Förvärv inom gemenskapen av varor när leverans av sådana varor av skattskyldiga personer under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt inom landets territorium.

b) Förvärv inom gemenskapen av varor vilkas införsel under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt enligt artikel 14.1.

c) Förvärv inom gemenskapen av varor då den som förvärvar varorna under alla förhållanden, i enlighet med artikel 17.3 och 17.4, skulle ha rätt till full återbetalning av den mervärdesskatt som är påförd enligt artikel 28a.1. *(91/680/EEG)*

C. Undantagna transporttjänster

Medlemsstaterna skall undanta transport av varor inom gemenskapen till och från de öar som utgör de självständiga regionerna Azorerna och Madeira, liksom också transport av varor mellan dessa öar. *(91/680/EEG)*

D. Undantagen varuinförsel

Om varor som skickas eller transporteras från ett tredje territorium införs till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, skall medlemsstaterna undanta denna införsel om leverans av varor av importören, såsom denne definieras i artikel 21.4, är undantagen i enlighet med punkt A. *(2000/65/EG)*

Medlemsstaterna skall fastställa de villkor som reglerar detta undantag i syfte att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. *(91/680/ EEG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 28c D första stycket följande lydelse:
Om varor som skickas eller transporteras från ett tredje territorium införs till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, skall medlemsstaterna undanta denna införsel om leverans av varor av importören, såsom denne definieras i artikel 21.2, är undantagen i enlighet med punkt A. *(91/680/EEG)*

E. Övriga undantag

1) I artikel 16,

– skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens övriga skattebestämmelser får medlemsstaterna efter det samråd som föreskrivs i artikel 29 vidta särskilda åtgärder i syfte att undanta alla eller några av följande transaktioner, om de inte syftar till slutlig användning och/eller konsumtion och att summan av den mervärdeskatt som förfaller till betalning när varorna lämnar de i A och E uppräknade förfarandena eller ordningarna motsvarar det skattebelopp som skulle ha betalats om var och en av dessa transaktioner skulle ha beskattats inom landets territorium:

A. Införsel av varor som är avsedda att placeras i andra lager än tullager,

B. Leveranser av varor som är avsedda att:

a) visas upp för tullen och, i tillämpliga fall, placeras i tillfällig förvaring,

b) placeras i en frizon eller ett frilager,

c) placeras i tullagerförfarande eller aktivt förädlingsförfarande,

d) släppas in i territorialvattnen:

– för att införlivas i borrnings- eller produktionsplattformar i avsikt att konstruera, reparera, underhålla, ändra eller utrusta sådana plattformar, eller för att förbinda sådana borrnings- eller produktionsplattformar med fastlandet,

– för bunkring eller proviantering för borrnings- eller produktionsplattformar,

e) inom landets territorium behandlas enligt annat lagringsförfarande än tullagring.

Vid tillämpningen av denna artikel avses med andra lager än tullager:

– för punktskattepliktiga varor, de platser som definieras skatteupplag i artikel 4b) i rådets direktiv 92/12/EEG,

– för andra varor än punktskattepliktiga varor, de platser som av medlemsstaterna definieras som sådana. Medlemsstaterna får emellertid inte föreskriva om något annat lagringsförfarande än tullagring när de ifrågavarande varorna är avsedda att levereras till detaljhandelsledet.

Medlemsstaterna får ändå föreskriva om ett sådant förfarande för varor som är avsedda för:

– skattskyldiga personer med avseende på leveranser som genomförs enligt de villkor som anges i artikel 28k,

– butiker för skattefri försäljning i den betydelse som begreppet har enligt artikel 28k, och som är avsedda för tillhandahållande till resenärer som med flyg eller sjövägen beger sig till ett tredje land, och som är undantagna enligt artikel 15,

– skattskyldiga personer med avseende på leverans av varorna ombord på flygplan eller fartyg under en flygning eller överfart till en ankomstort som är belägen utanför gemenskapen,

– skattskyldiga personer såvitt avser skattefria leveranser som genomförs i enlighet med artikel 15.10.

De platser som avses i a), b), c) och d) skall vara de som definieras i gemenskapens gällande tullbestämmelser.

C. Tillhandahållande av tjänster som hänför sig till de leveranser av varor som avses i B,

D. leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som utförs:

a) på de platser som anges i B a), b), c) och d) som fortfarande omfattas av en av de situationer som anges där,

b) på de platser som anges i B e), inom landets territorium, omfattas av den situation som anges däri.

I den mån som de använder den möjlighet som anges i a) för transaktioner som genomförs i tullager skall medlemsstaterna vidta de nödvändiga åtgärderna för att säkerställa att de har definierat begreppet annat lagringsförfarande än tullagring på ett sätt som gör det möjligt att tillämpa bestämmelserna i b) på samma transaktioner avseende de varor som räknas upp i bilaga J och som genomförs i sådana lager som inte är tullager.

E. leveranser:

– av varor som avses i artikel 7.1a) som även i fortsättningen omfattas av förfaranden för tillfällig införsel med total befrielse från importtull eller av externt transiteringsförfarande,

– av varor som avses i artikel 7.1b) som fortfarande omfattas av gemenskapens interna transiteringsförfarande som anges i artikel 33a,

samt tillhandahållande av tjänster som hänför sig till sådana leveranser.

Genom undantag från artikel 21.1.a), första stycket, skall den person som är betalningsskyldig för den skatt som skall erläggas i enlighet med första stycket vara den person som är ansvarig för att varorna upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som anges i denna punkt.

När det förhållandet att varor upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i denna punkt medför att import enligt artikel 7.3 föreligger, skall importmedlemsstaten vidta de nödvändiga åtgärderna för att undvika dubbelbeskattning inom landets territorium.”

– följande punkt skall tilläggas:

’1a. I den mån som de använder den möjlighet som anges i punkt 1 skall medlemsstaterna vidta de nödvändiga åtgärderna för att säkerställa att gemenskapsinterna förvärv av varor som är avsedda att omfattas av ett av de förfaranden eller en av de situationer som avses i punkt 1 B omfattas av samma bestämmelser som leveranser av varor som genomförs inom landet under motsvarande villkor.’” *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 28c E 1 (artikel 16.1a) följande lydelse:

E. Övriga undantag

1. Följande punkt skall läggas till artikel 16:

”1a. När medlemsstaterna använder det alternativ som avses i punkt 1 skall de vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att förvärv mellan medlemsstaterna av varor som är avsedda att hänföras till något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 16.1 B omfattas av samma bestämmelser som leverans av varor verkställda inom landets territorium under samma förhållanden.” *(92/111/EEG)*

2. I artikel 16.2 skall

– orden ”varuförvärv inom gemenskapen gjort av en skattskyldig person och” läggas till efter ”välja att undanta” och orden ”utanför gemenskapen” läggas till efter ”exportera dem”,

– följande stycken läggas till:

”När medlemsstaterna använder detta alternativ skall de, med förbehåll för det samråd som regleras i artikel 29, utvidga detta undantag till varuförvärv inom gemenskapen av en skattskyldig person, import och leverans av varor till en skattskyldig person som avser att tillhandahålla dem – i det skick de är eller efter bearbetning – på de villkor som fastställs i artikel 28c A samt därmed sammanhängande tjänster, intill värdet på dennes varuleveranser under de närmast föregående tolv månaderna på de villkor som fastställs i artikel 28c A.

Medlemsstaterna får fastställa ett gemensamt högsta belopp för transaktioner som de undantar enligt första och andra stycket.” *(92/111/ EEG)*

3. Medlemsstaterna skall vidta särskilda åtgärder för att se till att mervärdesskatt inte tas ut på varuförvärv inom gemenskapen – gjorda i den mening som avses i artikel 28b A 1 – inom respektive stats territorium när följande villkor är uppfyllda:

– varuförvärvet inom gemenskapen görs av en skattskyldig person som inte är etablerad i landets territorium men som har registrerats för mervärdesskatt i en annan medlemsstat,

– varuförvärvet inom gemenskapen görs för vidare leverans av varor av en skattskyldig person inom landets territorium,

– de varor som sålunda har förvärvats av denna skattskyldiga person skickas eller transporteras direkt från en annan medlemsstat

än den där han har registrerats för mervärdesskatt och är adresserade till den för vars räkning han gör den påföljande leveransen,

– den person till vilken den påföljande leveransen görs är en skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person som har registrerats för mervärdesskatt inom landets territorium, *(92/111/EEG)*

– den person för vars räkning den påföljande leveransen görs har i enlighet med artikel 21.1 c angivits som den person som skall betala skatten för de leveranser som har gjorts av den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landets territorium. *(2000/65/EG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 28c E.3 femte strecksatsen följande lydelse:

den person för vars räkning den påföljande leveransen görs har i enlighet med artikel 21.1 a tredje stycket angivits som den person som skall betala skatten för de leveranser som har gjorts av den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landets territorium. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28c E följande lydelse:

E. Övriga undantag

a) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att förvärv inom gemenskapen av varor som hänförs till något av de förfaranden som avses i artikel 16.1 B omfattas av samma bestämmelser som leveranser enligt samma villkor inom landets territorium.

b) Artikel 16.2 skall ersättas med följande:

”2. Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29, får medlemsstaterna bevilja undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Förvärv inom gemenskapen av varor av en skattskyldig person, liksom import och leverans av varor till en skattskyldig person i exportsyfte, som de är eller efter bearbetning, till tredje territorier samt tillhandahållande av tjänster som avser hans exportverksamheter, dock högst motsvarande värdet av hans export under de senaste tolv månaderna.

b) Förvärv inom gemenskapen av varor av en skattskyldig person, liksom import och leverans av varor till en skattskyldig person i syfte att leverera dem till en annan medlemsstat på de villkor som fastställs i artikel 28c.A, samt tillhandahållande av tjänster som avser sådan leverans till en annan medlemsstat, dock högst motsvarande värdet av hans leverans av varor på de villkor som fastställs i artikel 28c.A, under de senaste tolv månaderna.

Medlemsstaterna får tillsammans fastställa ett högsta värde för transaktioner som de undantar från skatteplikt enligt punkterna a och b.” *(91/680/EEG)*

Artikel 28d

Skattskyldighetens inträde och uttag av skatt

1. Skyldigheten att betala skatt inträder då varor förvärvas inom gemenskapen. Detta skall anses ske vid den tidpunkt då leverans av liknande varor anses ske inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

2. Då varor förvärvas inom gemenskapen skall skatt tas ut den femtonde dagen i den månad som följer på den under vilken skattskyldigheten inträder. *(91/680/EEG)*

3. Trots punkt 2 skall skatt tas ut vid utställandet av den faktura som avses i artikel 22.3 a första stycket, då denna utställs på köparen före den femtonde dagen i den månad som följer efter den månad då skattskyldigheten inträdde. *(2001/115/EG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 28d 3 följande lydelse:
3. Trots punkt 2 skall skatt tas ut vid utställandet av den faktura eller jämförlig handling som avses i artikel 22.3 a första stycket, då denna utställs på köparen före den femtonde dagen i den månad som följer efter den månad då skattskyldigheten inträdde. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28d 3 följande lydelse:
3. Om faktura till köparen utställs före den i punkt 2 angivna tidpunkten skall skatten med avvikelse från punkt 2, tas ut när fakturan utställs. *(91/680/EEG)*

4. Med avvikelse från artikel 10.2 skall skatten för leverans av varor enligt artikel 28c.A betalas den femtonde dagen i den månad som följer på den under vilken skattskyldigheten inträtt. *(91/680/EEG)*

Skatt skall dock påföras vid utställandet av den faktura som avses i artikel 22.3 a första stycket då denna utställs före den femtonde dagen i den månad som följer efter den månad då skattskyldigheten inträdde. *(2001/115/EG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 28d 4 andra stycket följande lydelse:
Skatt skall dock påföras vid utställandet av den faktura eller jämförlig handling som avses i artikel 22.3 a första stycket då denna utställs före den femtonde dagen i den månad som följer efter den månad då skattskyldigheten inträdde. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28d 4 andra stycket följande lydelse:
Skatten skall dock betalas då fakturan utställs, om detta sker före den femtonde dagen i den månad som följer på den under vilken skattskyldigheten inträtt. *(91/680/EEG)*

Artikel 28e

Beskattningsunderlag och tillämplig skattesats

1. Vid förvärv av varor inom gemenskapen skall beskattningsunderlaget fastställas på grundval av samma faktorer som används i enlighet med artikel 11 A för att bestämma beskattningsunderlaget för leverans av samma varor inom landets territorium. Särskilt skall, när det gäller förvärv inom gemenskapen av varor som avses i artikel 28a.6, det skattepliktiga beloppet fastställas i enlighet med artikel 11.A 1 b och punkterna 2 och 3.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att punktskatt, som är förfallen eller erlagd av den som inom gemenskapen förvärvar en punktskattepliktig vara, inräknas i beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 11 A 2 a. När kunden så snart varuförvärvet inom gemenskapen har genomförts, erhåller återbetalning av de punktskatter som erlagts i den medlemsstat varifrån varorna skickades eller transporterades, skall det skattepliktiga beloppet nedsättas i motsvarande mån i den medlemsstat där varuförvärvet inom gemenskapen ägde rum. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 artikel 28e 1 följande lydelse:

1. Vid förvärv av varor inom gemenskapen skall beskattningsunderlaget fastställas på grundval av samma faktorer som används i enlighet med artikel 11 A för att bestämma beskattningsunderlaget för leverans av samma varor inom landets territorium. Därvid skall för sådant förvärv som avses i artikel 28a.6 beskattningsunderlaget bestämmas i enlighet med artikel 11.A 1 b.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att punktskatt, som är förfallen eller erlagd av den som inom gemenskapen förvärvar en punktskattepliktig vara, inräknas i beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 11 A 2 a. *(91/680/EEG)*

2. För varuleveranser som avses i artikel 28c A d skall det skattepliktiga beloppet fastställas i enlighet med artikel 11.A 1 b och punkterna 2 och 3. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28e 2 följande lydelse:

2. Den skattesats som är tillämplig på förvärv av varor inom gemenskapen skall vara den som är i kraft när skatten kan tas ut. *(91/680/EEG)*

3. Den skattesats som är tillämplig på förvärv av varor inom gemenskapen skall vara den som är i kraft när skatten kan tas ut. *(92/111/ EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28e 3 följande lydelse:

3. Den skattesats som är tillämplig på förvärv av varor inom gemenskapen skall vara den som tillämpas på tillhandahållande av motsvarande varor inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

4. Den skattesats som är tillämplig på förvärv av varor inom gemenskapen skall vara den som tillämpas på tillhandahållande av motsvarande varor inom landets territorium. *(92/111/EEG)*

Artikel 28f

Avdragsrätt

1. Artikel 17.2, 17.3 och 17.4 skall ersättas med följande:

”2. I den mån varorna och tjänsterna används för den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner, skall denne ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av följande: *(91/680/EEG)*

a) Mervärdeskatt som förfaller till betalning eller betalats inom landets territorium avseende varor eller tjänster som tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas, till honom av en annan skattskyldig person. *(95/7/EG)*

b) Mervärdesskatt som är förfallen eller erlagd med avseende på importerade varor inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

c) Mervärdesskatt som är förfallen i enlighet med artiklarna 5.7 a, 6.3 och 28a.6. *(91/680/EEG)*

d) Mervärdesskatt som är förfallen i enlighet med artikel 28a.1 a. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 28f 1 (artikel 17.2a) följande lydelse
a) Mervärdesskatt som är förfallen eller erlagd med avseende på varor eller tjänster som tillhandahållits eller som kommer att tillhandahållas honom av någon annan skattskyldig person som är skyldig att betala denna skatt inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

3. Medlemsstaterna skall också bevilja varje skattskyldig person rätt till avdrag eller återbetalning av den mervärdesskatt som avses i punkt 2 i den mån varorna eller tjänsterna används för följande ändamål: *(91/680/EEG)*

a) Transaktioner som avser de näringsgrenar som anges i artikel 4.2, som utförs i ett annat land, och som skulle vara avdragsgilla om de hade utförts inom landets territorium. *(91/680/EEG)*

b) Transaktioner som är undantagna från skatt enligt artiklarna 14.1 g och i, 15, 16.1 B–E, 16.2 eller 28c A och C. *(2004/66/EG)*

c) Transaktioner som är undantagna från skatt i enlighet med artikel 13 B a och 13 B d 1–5, om kunden är etablerad utanför gemenskapen eller om dessa transaktioner är direkt kopplade till varor som skall exporteras till ett land utanför gemenskapen. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 maj 2004 hade artikel 28f.1 (artikel 17.3 b) följande lydelse:
b) Transaktioner som är undantagna från skatt enligt artiklarna 14.1 i, 15, 16.1 B–E, 16.2 eller 28c A och C. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28f.1 (artikel 17.3 b) följande lydelse:
b) Transaktioner som är undantagna från skatt enligt artiklarna 14.1 i, 15, 16.1 B–E, 16.2 eller 28c A. *(91/680/EEG)*

4. Den återbetalning av mervärdesskatt som avses i punkt 3 skall ske

– till skattskyldiga personer som inte är etablerade inom landets territorium men som är etablerade i en annan medlemsstat, i enlighet med de genomföranderegler som fastställs i direktiv 79/1072/EEG[1],

– till skattskyldiga personer som inte är etablerade inom gemenskapens territorium, i enlighet med de genomföranderegler som fastställs i direktiv 86/560/EEG[2]. *(91/680/EEG)*

Vid tillämpningen av ovanstående skall

a) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i landet när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a, 21.1 c eller 21.1 f eller 21.2 c är betalningsskyldiga för mervärdesskatt,

b) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 86/560/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapen när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a eller 21.1 f eller 21.2 c är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(2006/69/EG)*

c) direktiv 79/1072/EEG och 86/560/EEG inte tillämpas på tillhandahållanden av varor som är eller kan bli undantagna enligt artikel 28c A när varorna skickas eller transporteras av kunden eller för dennes räkning.” *(92/111/EEG)*

[1] EGT nr L 331, 27.12.1979, s. 11
[2] EGT nr L 326, 21.11.1986, s. 40

Intill den 1 januari 2008 hade artikel 28f.1 (artikel 17.4 a–b) följande lydelse:
a) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i landet när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a och c är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(2000/65/EG)*
b) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 86/560/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapen när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(92/111/EEG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 28 f 1 (artikel 17.4 a) följande lydelse:
a) de skattskyldiga personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG även vid tillämpningen av nämnda direktiv anses vara skattskyldiga personer som inte är etablerade i landet när de inom landets territorium endast har tillhandahållit varor och tjänster till personer som enligt artikel 21.1 a är betalningsskyldiga för mervärdesskatt, *(92/111/EEG)*

2. Artikel 18.1 skall ersättas med följande:

”1. För att kunna utnyttja sin rätt till avdrag, skall en skattskyldig person

a) för avdrag enligt artikel 17.2 a inneha en faktura som utställts i enlighet med artikel 22.3,

b) för avdrag enligt artikel 17.2 b inneha en införselhandling som uppger honom som mottagare eller importör och anger eller medger beräkning av det förfallna skattebeloppet,

c) för avdrag enligt artikel 17.2 c iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat, *(91/680/EEG)*

d) när han skall betala skatt såsom kund eller köpare enligt artikel 21.1 eller artikel 21.2 c iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat, *(2006/69/EG)*

e) för avdrag enligt artikel 17.2 d i den deklaration som föreskrivs i artikel 22.4 ange alla uppgifter som behövs för att beräkna skatten på hans förvärv av varor inom gemenskapen samt inneha en faktura i enlighet med artikel 22.3.” *(91/680/EEG)*

> *Intill den 1 januari 2008 hade artikel 28f 2 (artikel 18.1 d) följande lydelse:*
> d) när han skall betala skatt såsom kund eller köpare enligt artikel 21.1 iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat, *(91/680/EEG)*

3. Följande punkt skall införas i artikel 18:

”3a. Medlemsstaterna får tillåta en skattskyldig person som inte innehar någon faktura i enlighet med artikel 22.3 att göra det avdrag som avses i artikel 17.2 d; staterna skall bestämma villkoren och reglerna för att tillämpa denna bestämmelse.” *(91/680/EEG)*

Artikel 28g

Personer som är ansvariga för betalning av skatten

Artikel 21 skall ersättas med följande:

”*Artikel 21*

Personer som är skyldiga att betala in skatt till myndigheterna

1. Följande personer skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt enligt det inhemska systemet. *(2000/65/EG)*

a) Den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster, utom i de fall som avses i leden b, c och f. När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landets territorium, får medlemsstaterna, på villkor som de själva skall fastställa, föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den åt vilken den beskattningsbara leveransen av varan eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänsten utförs. *(2003/92/EG)*

b) Skattskyldiga personer som tillhandahålles sådana tjänster som anges i artikel 9.2 e eller personer som mottar sådana tjänster som omfattas av punkterna C, D, E och F i artikel 28b och som är registrerade för mervärdesskatt inom landet, om tjänsterna tillhandahålls av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet. *(2000/65/ EG)*

c) Den person till vilken varor levereras när följande villkor är uppfyllda:

– Den skattepliktiga transaktionen utgörs av en varuleverans som utförs enligt de villkor som anges i artikel 28c E.3.

– Den person till vilken varorna levereras är en annan skattskyldig person eller en icke skattskyldig juridisk person som är registrerad för mervärdesskatt inom landet.

– Den faktura som har utställts av den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landet överensstämmer med artikel 22.3.

Medlemsstaterna får emellertid bevilja undantag från denna skyldighet om den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landet har utsett ett skatteombud i det landet. *(2000/65/EG)*

d) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura. *(2001/115/EG)*

e) Varje person som genomför ett skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv av varor. *(2000/65/EG)*

f) Personer som är registrerade för mervärdesskatt inom landets territorium och till vilka varor levereras enligt villkoren i artikel 8.1 d eller e, om leveransen genomförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landets territorium. *(2003/92/EG)*

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 gäller följande:

a) Om den person som är skyldig att betala skatt är en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet enligt bestämmelserna i punkt 1, kan medlemsstaterna tillåta honom att utse ett skatteombud som blir betalningsskyldigt. Varje medlemsstat skall fastställa villkoren och de närmare föreskrifterna för detta alternativ. *(2000/65/EG)*

b) När den skattepliktiga verksamheten genomförs av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet och det inte finns något rättsligt instrument med det land i vilket den skattskyldige har sitt huvudkontor eller är etablerad, vilket instrument hänför sig till ömsesidigt bistånd vid indrivning och har en räckvidd som liknar den räckvidd som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG[1] och 77/799/EEG[2] och i rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)[3], får medlemsstaterna införa bestämmelser enligt vilka den person som är skyldig att betala in skatt skall vara ett skatteombud som utsetts av den icke-etablerade skattskyldiga personen. *(2000/65/EG)*

c) För följande leveranser av varor och tjänster får medlemsstaterna föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person åt vilken dessa leveranser eller tillhandahållanden görs:

i) Tillhandahållande av bygg-, reparations-, rengörings-, underhålls-, ombyggnads- och rivningstjänster avseende fast egendom, samt överlämnande av byggnadsarbeten som anses som leverans av varor i enlighet med artikel 5.5.

ii) Tillhandahållande av personal för verksamhet enligt i.

iii) Leverans av fast egendom enligt artikel 13 B g och h, om leverantören har valt beskattning av leveransen enligt artikel 13 C b.

iv) Leverans av använt material, använt material som inte kan återanvändas i befintligt tillstånd, skrot, industriavfall och annat avfall, avfall som kan återvinnas och delvis bearbetat avfall samt leverans av vissa varor och tjänster, enligt förteckningen i bilaga M.

v) Leverans av varor som av en beskattningsbar person ställts som säkerhet till en annan beskattningsbar person, när denna säkerhet tas i anspråk.

vi) Leverans av varor efter det att egendomsförbehåll överlåtits till en rättsinnehavare som utövar denna rätt.

vii) Leverans av fast egendom som av gäldenären sålts inom ramen för ett tvångsauktionsförfarande.

Vid tillämpningen av detta led får medlemsstaterna kräva att en beskattningsbar person som även bedriver verksamhet eller utför transaktioner som inte anses vara beskattningsbar leverans av varor eller beskattningsbart tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 2 skall anses vara beskattningsbar person med avseende på leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som denne erhållit enligt första stycket. Ett icke beskattningsbart offentligrättsligt organ kan med avseende på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster enligt v, vi och vii anses vara en beskattningsbar person.

Vid tillämpningen av detta led får medlemsstaterna närmare ange för vilka leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster och för vilka kategorier av leverantörer eller mottagare dessa åtgärder får tillämpas. De får även begränsa tillämpningen av denna åtgärd till vissa av de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som anges i bilaga M.

Medlemsstaterna skall informera den kommitté som inrättats enligt artikel 29 om alla nya nationella åtgärder som antagits i enlighet med bestämmelserna i detta led. *(2006/69/EG)*

3. I de fall som avses i punkt 1 och punkt 2 får medlemsstaterna föreskriva att en annan person än den betalningsskyldiga personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten. *(2000/65/EG)*

4. Vid import skall den eller de personer som har utsetts till eller har godtagits som betalningsskyldiga av den medlemsstat till vilken varorna importeras betala mervärdesskatten.” *(2000/65/EG)*

[1] EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt

[2] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt

[3] EGT L 24, 1.2.1992, s. 1

Intill den 1 januari 2005 hade artikel 28g (artikel 21.1 a) följande lydelse:
a) Skattskyldiga personer som genomför ett skattepliktigt tillhandahållande av varor och tjänster, med undantag av sådana tillhandahållanden som avses i b och c.
När det beskattningsbara tillhandahållandet av varor eller tjänster utförs av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landet, får medlemsstaterna, på villkor som de själva skall fastställa, föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den åt vilken det beskattningsbara tillhandahållandet av varan eller tjänsten genomförs. *(2000/65/EG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 28g (artikel 21.1 d) följande lydelse:
d) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura eller annan jämförlig handling. *(2000/65/EG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 28g (artikel 21) följande lydelse:

”Artikel 21

Personer som är ansvariga för betalning av skatten till myndigheterna

Följande personer skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt:

1. Vid omsättning inom landets territorium:
a) Den skattskyldiga person som verkställer det skattepliktiga tillhandahållandet av andra varor eller tjänster än sådana tjänster som avses i b.
När det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster verkställs av en skattskyldig person som inte är etablerad inom landets territorium, får medlemsstaterna införa regler varigenom skatten betalas av någon annan. Bland andra får ett skatteombud eller den för vars räkning det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster verkställs utses att vara denna andra person.
Dock skall skatten betalas av den till vilken varorna levereras när följande omständigheter föreligger:
- Den skattepliktiga verksamheten utgörs av varuleveranser enligt artikel 28c E 3.
- Den till vilken varorna levereras är en annan skattskyldig person eller en icke skattskyldig juridisk person som har registrerats för mervärdesskatt inom landets territorium.
- Den faktura som har utställts av den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landets territorium överensstämmer med artikel 22.3.

Medlemsstaterna får dock göra undantag från denna skyldighet när den skattskyldiga person som inte är etablerad inom landets territorium har utsett ett skatteombud i det landet.
Medlemsstaterna får föreskriva att någon annan än den skattskyldiga personen solidariskt med denne skall svara för betalning av skatten. *(92/111/EEG)*
b) Personer till vilka tjänster som avses i artikel 9.2 e) tillhandahålls eller personer som är registrerade för mervärdeskatt inom landets territorium till vilka tjänster som avses i artikel 28 b, C, D, E och F tillhandahålls, om tjänsterna utförs av en skattskyldig person som är etablerad utomlands.
Medlemsstaterna får emellertid kräva att den som tillhandahåller tjänsten skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten. *(95/7/EG)*
c) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura eller annan jämförlig handling. *(91/680/EEG)*
d) Varje person som inom gemenskapen genomför ett skattepliktigt förvärv av varor. Medlemsstaterna får införa regler varigenom skatten skall betalas av en annan person, då varor förvärvas inom gemenskapen av en person som är etablerad utomlands. Bl.a. får ett skatteombud utses såsom denna andra person.

Medlemsstaterna får även föreskriva att någon annan än den person som inom gemenskapen genomför förvärvet av varor skall vara solidariskt ansvarig för betalning av skatten. *(91/680/EEG)*

2. Vid import:
Den eller de personer som har utsetts till eller har godtagits såsom varande ansvariga av den medlemsstat till vilken varorna importeras." *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 28g (artikel 21.1 b) följande lydelse:
b) Köpare av sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e eller personer, momsskatteregistrerade inom landets territorium som köper tjänster som avses i artikel 28b C, D eller E, när tjänsten utförs av en skattskyldig person etablerad utomlands; medlemsstaterna får dock kräva att den som tillhandahåller tjänsten solidariskt skall svara för skattens betalning. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28g (artiklarna 21.1 a och b) följande lydelse:
a) Den skattskyldiga person som utför ett skattepliktigt tillhandahållande av varor eller av andra tjänster än de som avses i punkt b.
Om det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller av tjänster utförs av en skattskyldig person som är etablerad utomlands, får medlemsstaterna införa regler varigenom skatten skall betalas av en annan person. Bl.a. får ett skatteombud eller den person åt vilken det skattepliktiga tillhandahållandet av varor eller tjänster utförs utses såsom denna andra person. Medlemsstaterna får även föreskriva att någon annan än den skattskyldige skall vara solidariskt ansvarig för betalning av skatten. *(91/680/EEG)*
b) Köparen av en sådan tjänst som avses i artikel 9.2 e eller artikel 28b. C–E som utförs av en skattskyldig person som är etablerad utomlands.
Medlemsstaterna får dock kräva att leverantören av tjänsterna skall vara solidariskt ansvarig för betalning av skatten. *(91/680/EEG)*

Artikel 28h

Skyldigheter för personer som är ansvariga för betalning

Artikel 22 skall ersättas med följande:

"Artikel 22

Skyldigheter enligt det interna systemet:

1. a) Varje skattskyldig person skall uppge när hans verksamhet som skattskyldig person inleds, förändras eller upphör. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer lämnar sådana anmälningar på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

b) Utan att det påverkar tillämpningen av a skall varje skattskyldig person som avses i artikel 28a.1 a andra stycket uppge att han genomför förvärv av varor inom gemenskapen när villkoren för tillämpning av det undantag som föreskrivs i den artikeln inte är uppfyllda. *(91/680/EEG)*

c) Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att med hjälp av ett registreringsnummer identifiera följande personer: *(91/680/EEG)*

– Varje beskattningsbar person, med undantag av dem som avses i artikel 28a.4, som inom landets territorium levererar varor eller tillhandahåller tjänster som medför rätt till avdrag, med undantag för leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunden eller mottagaren i enlighet med artikel 21.1 a, b, c eller f. Medlemsstaterna får dock underlåta att registrera vissa beskattningsbara personer som avses i artikel 4.3. *(2003/92/EG)*

– Varje skattskyldig person som avses i punkt 1 b och varje skattskyldig person som utnyttjar den valmöjlighet som föreskrivs i artikel 28a.1 a tredje stycket. *(91/680/EEG)*

– Varje skattskyldig person som inom landets territorium genomför varuförvärv inom gemenskapen för sin verksamhet som har samband med ekonomisk verksamhet enligt artikel 4.2 och som utförs utomlands. *(92/111/EEG)*

d) Varje registreringsnummer skall ha ett prefix i enlighet med internationell standard nr ISO 3166 alpha 2 genom vilket den utfärdande medlemsstaten kan identifieras. Republiken Grekland skall dock tillåtas att använda landskoden 'EL'. *(2001/115/EG*)

e) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att deras registreringssystem särskiljer de skattskyldiga personer som avses i punkt c och för att övergångsbestämmelserna för beskattning av transaktioner inom gemenskapen skall tillämpas korrekt såsom de fastställs i denna avdelning. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 2005 hade artikel 28h (artikel 22.1 c första strecksatsen) följande lydelse:

- Varje skattskyldig person, med undantag av dem som avses i artikel 28a 4, som inom landets territorium tillhandahåller varor eller tjänster som medför rätt till avdrag, med undantag för varor eller tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av köparen eller mottagaren i enlighet med artikel 21.1 a, b eller c. Medlemsstaterna får dock underlåta att registrera vissa skattskyldiga personer som avses i artikel 4.3. *(2000/65/EG)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 28h (artikel 22.1 a) följande lydelse:

a) Varje skattskyldig person skall uppge när hans verksamhet som skattskyldig person inleds, förändras eller upphör. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 28h (artikel 22.1 d) följande lydelse:

d) Varje registreringsnummer skall ha ett prefix i enlighet med internationell standard nr ISO 3166 alpha 2 genom vilket den utfärdande medlemsstaten kan identifieras. *(91/680/EEG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 28h (artikel 22.1 c första strecksatsen) följande lydelse:

- Varje skattskyldig person, med undantag av dem som avses i artikel 28a.4, som inom landets territorium tillhandahåller varor eller tjänster som medför rätt till avdrag men som inte är tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunden i enlighet med artikel 21.1 b eller andra tillhandahållanden av

varor eller tjänster än till en person som har angetts som betalningsskyldig för skatten i enlighet med artikel 21.1 a tredje punkten. Medlemsstaterna kan dock underlåta att registrera vissa skattskyldiga personer som avses i artikel 4.3. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28h (artikel 22.1 c första strecksatsen) följande lydelse:

- Varje skattskyldig person, med undantag av dem som avses i artikel 28a.4, som inom landets territorium tillhandahåller varor eller tjänster som medför rätt till avdrag men som inte är tjänster för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunden i enlighet med artikel 21.1 b. Medlemsstaterna kan dock underlåta att registrera vissa skattskyldiga personer som avses i artikel 4.3. *(91/680/ EEG)*

2. a) Varje skattskyldig person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kontrolleras av skattemyndigheten. *(91/680/EEG)*

b) Varje skattskyldig person skall föra register över de varor som denne har avsänt eller transporterat eller som har avsänts eller transporterats för dennes räkning ut ur det territorium som anges i artikel 3 men inom gemenskapen med avseende på de transaktioner som avses i femte, sjätte och sjunde strecksatserna i artikel 28a.5 b).

Varje skattskyldig person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att göra det möjligt att identifiera varor som avsänts till honom från en annan medlemsstat av en skattskyldig person eller på en skattskyldig persons vägnar, som är registrerad för mervärdeskatt i den andra medlemsstaten, i samband med tillhandahållande av en tjänst som avses i den tredje eller fjärde strecksatsen i artikel 9.2 c). *(95/7/EG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 28h (artikel 22.2 b) följande lydelse:

b) Varje skattskyldig person skall föra ett register över de varor han har skickat eller transporterat eller som för hans räkning har blivit skickade eller transporterade ut ur det territorium som definieras i artikel 3 men inom gemenskapen för sådana transaktioner som avses i artikel 28a.5 b fjärde, femte, sjätte och sjunde strecksatserna.

Varje skattskyldig person skall föra ett register över material som skickas till honom från någon annan medlemsstat av en skattskyldig person som är registrerad för mervärdesskatt i den medlemsstaten, eller för dennes räkning, i avsikt att tillhandahålla denne beställningsarbete. *(91/680/EEG)*

3. a) Varje skattskyldig person skall säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som han har utfört åt någon annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person. Varje skattskyldig person skall dessutom säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för sådan leverans av varor som avses i artikel 28b.B.1 och för leverans av varor som utförts på de villkor som anges i artikel 28c.A.

Varje skattskyldig person skall dessutom säkerställa att en faktura utfärdas av honom själv, av hans kund eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, för alla betalningar a conto som har

gjorts till honom före sådan leverans av varor som avses i första stycket och för de betalningar a conto som har gjorts till honom av en annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person innan tjänsten har tillhandahållits.

Medlemsstaterna får ålägga skattskyldiga personer en skyldighet att utfärda en faktura för andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster än de som anges i ovanstående stycken som de utför på deras territorium. När de gör detta, får medlemsstaterna införa färre skyldigheter beträffande dessa fakturor än de som förtecknas under b, c och d.

Medlemsstaterna får befria skattskyldiga personer från skyldigheten att utfärda en faktura för de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som de utfört på deras territorium och som är befriade från skatt, med eller utan återbetalning av den skatt som i enlighet med artikel 13 samt artikel 28.2 a och 28.3 b har erlagts i ett tidigare skede.

Varje handling eller meddelande med en särskild och otvetydig ändring av och hänvisning till den ursprungliga fakturan skall likställas med en faktura. Medlemsstaterna på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum får befria från skyldigheten att lämna vissa obligatoriska uppgifter i dessa handlingar eller meddelanden.

Medlemsstaterna får ålägga de skattskyldiga personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium en tidsfrist för utfärdande av fakturor.

På villkor som skall fastställas av medlemsstaterna på vars territorium leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster äger rum kan en samlingsfaktura utfärdas för flera särskilda leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster.

Fakturor får utfärdas av den skattskyldiga personens kund för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som den skattskyldiga personen har levererat till honom eller tillhandahållit honom, under förutsättning att det finns ett i förväg träffat avtal mellan de båda parterna och på villkor att det finns ett förfarande för godkännande av varje faktura av den skattskyldige som utför leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster. Medlemsstaterna, på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna har ägt rum, skall bestämma villkoren och bestämmelserna för det på förhand träffade avtalet och förfarandet mellan den skattskyldige och kunden för godkännandet.

Medlemsstaterna får införa ytterligare krav när fakturan utfärdas av kunden till en skattskyldig person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium. De får bland annat kräva att sådana fakturor skall utfärdas i den skattskyldiges namn och för hans räkning. Dessa krav skall under alla förhållanden vara desamma oavsett var kunden är etablerad.

Medlemsstaterna får dessutom införa specifika krav för den skattskyldiga person som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras

territorium i de fall en tredje person eller den kund som utfärdar fakturan är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder[1], rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning[2] och i rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)[3]. *(2001/115/EG)*

b) Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som anges i detta direktiv, skall endast följande uppgifter vara obligatoriska för mervärdesskatteändamål på fakturor som utfärdas i enlighet med punkt a första, andra och tredje stycket.

– Datum för utfärdandet.

– Ett löpnummer baserat på en eller flera serier, som ensamt identifierar fakturan.

– Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i punkt 1 c, under vilket den skattskyldiga personen har levererat varor eller tillhandahållit tjänster.

– Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i punkt 1 c, under vilket varorna levererats eller tjänsterna tillhandahållits kunden, om kunden är skyldig att betala skatt på levererade varor eller tillhandahållna tjänster eller varor har levererats till honom enligt artikel 28c A.

– Fullständigt namn och adress för den skattskyldiga personen och hans kund.

– De levererade varornas mängd och art eller de tillhandahållna tjänsternas omfattning och art.

– Datum då leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster utförts eller slutförts eller det datum då den a contobetalning som avses i punkt a andra stycket erlagts, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datum för fakturans utfärdande.

– Beskattningsunderlaget för varje skattesats eller undantag, enhetspriset exklusive skatt, samt eventuell prisnedsättning eller rabatt om dessa inte är inkluderade i enhetspriset.

– Tillämpad mervärdesskattesats.

– Den mervärdesskatt som skall betalas, såvida inte en särskild ordning tillämpas, för vilken detta direktiv utesluter en sådan uppgift.

– Vid befrielse från skatt eller när kunden är skyldig att betala skatt, hänvisning till den relevanta bestämmelsen i detta direktiv, till motsvarande nationella bestämmelse eller till en annan upp-

gift om att leveransen är skattebefriad eller föremål för förfarandet för omvänd skattskyldighet.

– Vid leverans av ett nytt transportmedel inom gemenskapen, de uppgifter som anges i artikel 28a.2.

– Vid tillämpning av vinstmarginalsystemet, hänvisning till artikel 26 eller 26a eller motsvarande nationella bestämmelser eller till en annan uppgift om att vinstmarginalsystemet tillämpas.

– Om den som är skyldig att betala skatt är ett skatteombud i den mening som avses i artikel 21.2, skatteombudets registreringsnummer för mervärdesskatt enligt punkt 1 c tillsammans med dennes fullständiga namn och adress.

Medlemsstaterna får kräva att skattskyldiga personer som är etablerade på deras territorium och som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium anger kundernas registreringsnummer som avses i punkt 1 c för mervärdesskatt i andra fall än de som anges i första stycket fjärde strecksatsen.

Medlemsstaterna får inte föreskriva att fakturorna skall undertecknas.

Beloppen i fakturorna kan uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det skattebelopp som skall betalas anges i den nationella valutan i den medlemsstat där leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna sker, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 11 C 2.

Medlemsstaterna får när så är nödvändigt för kontrolländamål kräva en översättning till det egna nationella språket av fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium samt fakturor som mottas av skattskyldiga personer inom deras territorium. *(2001/115/EG)*

c) Fakturor som utfärdas i enlighet med bestämmelserna i punkt a får skickas i pappersform eller, under förutsättning att mottagaren godkänner det, överföras på elektronisk väg.

Fakturor som överförs på elektronisk väg skall godkännas av medlemsstaterna på villkor att äktheten och innehållets integritet säkerställs

– antingen genom en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer[4]; medlemsstaterna får dock begära att den avancerade elektroniska signaturen baseras på ett kvalificerat certifikat och skapas av en säker anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i det ovannämnda direktivet,

– eller genom ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994[5] om det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden för att säkerställa uppgifternas äkthet och integritet; medlemsstaterna får dock, på villkor som

de själva fastställer, kräva ett ytterligare sammanfattande dokument i pappersform.

Fakturorna får dock sändas på elektronisk väg enligt andra metoder under förutsättning att den/de berörda medlemsstaten/medlemsstaterna godkänner detta. Kommissionen kommer senast den 31 december 2008 att lägga fram en rapport, om det är lämpligt med ett förslag om ändring av villkoren för elektronisk fakturering för att eventuell framtida teknisk utveckling på området skall beaktas.

Medlemsstaterna får inte införa några andra krav eller formaliteter för de skattskyldiga personer som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium när det gäller användandet av ett system för överföring av fakturor på elektronisk väg. Medlemsstaterna får dock till och med den 31 december 2005 föreskriva att en förhandsanmälan skall göras vid användning av ett sådant system.

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för utfärdande av fakturor på elektronisk väg i fråga om leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som äger rum på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i direktiven 76/308/EEG och 77/799/EEG och i förordning (EEG) nr 218/92.

I de fall då flera fakturor sänds samlat på elektronisk väg till samma mottagare, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, i den mån all information är åtkomlig för varje faktura. *(2001/115/EG)*

d) Varje skattskyldig person skall se till att kopior av de fakturor lagras som har utfärdats av honom själv, av kunden eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, liksom alla fakturor som han har mottagit.

I enlighet med detta direktiv får den skattskyldiga personen bestämma lagringsplats, förutsatt att han utan otillbörligt dröjsmål kan ställa alla lagrade fakturor eller uppgifter till de behöriga myndigheternas förfogande på deras begäran. Medlemsstaterna kan dock ålägga en skattskyldig person som är etablerad på deras territorium att meddela dem lagringsplatsen, då denna är belägen utanför medlemsstaternas territorium. Medlemsstaterna kan dessutom ålägga en skattskyldig person som är etablerad på deras territorium att inom landet lagra de fakturor som utfärdats av honom själv, av hans kund eller, i hans namn eller för hans räkning, av en tredje person, samt alla fakturor som de har mottagit, när denna lagring inte sker på sådan elektronisk väg som säkerställer en fullständig åtkomst on-line av berörda uppgifter.

Fakturornas äkthet och innehållets integritet samt deras läsbarhet måste säkerställas under hela lagringsperioden. Uppgifterna i de fakturor som avses i led c tredje stycket får inte ändras och måste vara läsbara under hela denna period.

Medlemsstaterna skall fastställa hur lång tid skattskyldiga personer skall lagra fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållande av

tjänster på deras territorium och fakturor som mottas av skattskyldiga personer som är etablerade på deras territorium skall lagras.

För att säkerställa att de villkor som anges i tredje stycket respekteras får de medlemsstater som avses i fjärde stycket kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen sändes i, antingen i pappersform eller elektroniskt. Medlemsstaterna får också kräva att när fakturorna lagras elektroniskt även de uppgifter som säkerställer varje fakturas äkthet och innehållets integritet skall lagras.

De medlemsstater som avses i fjärde stycket får ställa upp särskilda villkor som förbjuder eller begränsar lagring av fakturor i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i direktiven 76/308/EEG och 77/799/EEG och förordning (EEG) nr 218/92 och om den rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning som avses i artikel 22a.

Medlemsstaterna får på villkor som de själva fastställer föreskriva en skyldighet att lagra fakturor som mottas av icke skattskyldiga personer. *(2001/115/EG)*

e) I c och d skall med överföring och lagring av fakturor ’på elektronisk väg’ avses överföring eller ett ställande till mottagarens förfogande och lagring som sker med användning av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

Enligt detta direktiv skall medlemsstaterna godta som fakturor alla dokument eller meddelanden i pappersform eller i elektronisk form som uppfyller villkoren i denna punkt. *(2001/115/EG)*

[1] EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17).

[2] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

[3] EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.

[4] EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

[5] EGT L 338, 28.12.1994, s. 98.

Intill den 1 januari 2004 hade artikel 28h (artikel 22.3) följande lydelse:

3. a) Varje skattskyldig person skall utställa en faktura eller annan jämförlig handling beträffande varor och tjänster som han har tillhandahållit eller utfört åt någon annan skattskyldig person eller icke skattskyldig juridisk person. Varje skattskyldig person skall även utfärda en faktura eller annan jämförlig handling beträffande sådan leverans av varor som avses i artikel 28b.B 1 och beträffande varor som levererats på de villkor som fastställs i artikel 28c.A. Den skattskyldige skall behålla ett exemplar av varje handling som utfärdats.

Varje skattskyldig person skall likaledes utställa en faktura beträffande varje betalning a conto som har gjorts till honom före leverans av varor som avses i första stycket har levererats och beträffande varje betalning a conto som gjorts till honom av någon annan skattskyldig person eller av en icke skattskyldig juridisk person innan tillhandahållandet av tjänsten har genomförts. *(91/680/ EEG)*

b) Fakturan skall tydligt ange priset exklusive skatt samt skatten för varje skattesats liksom också alla eventuella skattebefrielser.

Fakturan skall också innehålla följande: *(91/680/EEG)*

- Vad gäller de transaktioner som avses i artikel 28b,C, D, E och F, det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad inom landets territorium och det nummer under vilket kunden är registrerad och under vilket tjänsten har överlämnats till denne. *(95/7/EG)*
- Vid sådana transaktioner som avses i artikel 28c.A a: det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad inom landets territorium och det nummer under vilket den kund som förvärvar varorna är registrerad i en annan medlemsstat. *(91/680/EEG)*
- Vid tillhandahållande av nya transportmedel: de uppgifter som anges i artikel 28a.2. *(91/680/EEG)*
- När bestämmelserna i artikel 28c E 3 tillämpas: en uttrycklig hänvisning till den bestämmelsen och det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket den skattskyldiga personen har gjort förvärvet inom gemenskapen samt den därpå följande varuleveransen samt kundens momsregistreringsnummer. *(92/111/EEG)*

c) Medlemsstaterna skall fastställa de kriterier som avgör huruvida ett dokument kan betraktas som faktura. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 28h (artikel 22.3 b andra stycket första strecksatsen) följande lydelse:

- Vid sådana transaktioner som avses i artikel 28b,C–E: det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad inom landets territorium och det nummer under vilket kunden är registrerad och under vilket tjänsten har utförts åt honom. *(91/680/EEG)*

4. a) Varje skattskyldig person skall inge en deklaration inom en av medlemsstaterna fastställd tidsperiod. Denna får inte vara längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod. Beskattningsperioden skall av medlemsstaterna bestämmas till en månad, två månader eller tre månader. Medlemsstaterna får dock fastställa andra perioder, så länge dessa inte överstiger ett år. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer lämnar sådana deklarationer på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

b) Deklarationen skall innehålla alla uppgifter som behövs för att beräkna den skatt som skall tas ut och de avdrag som skall göras, däribland i förekommande fall och i den mån det anses nödvändigt för att fastställa beräkningsgrunden det sammanlagda värdet av de transaktioner som hänför sig till ifrågavarande skatt och avdrag samt värdet av skattefria transaktioner. *(91/680/EEG)*

c) Deklarationen skall också innehålla

– dels det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de varuleveranser som avses i artikel 28c.A för vilka skatt skall tas ut under perioden,

därutöver skall också anges det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de varuleveranser som avses i artikel 8.1 a andra meningen och i artikel 28b.B 1 som skett inom en annan medlemsstats

territorium och för vilka skatt skall tas ut under deklarationsperioden samt avgångsplatsen för varuförsändelsen eller varutransporten ligger inom landets territorium, *(91/680/EEG)*

– dels det sammanlagda beloppet exklusive mervärdesskatt för de varuförvärv inom gemenskapen som avses i artikel 28a.1 och 28a.6, som har genomförts inom landets territorium och för vilka skatt har påförts.

Följande skall även läggas till: det sammanlagda värdet exklusive mervärdesskatt för de varuleveranser som avses i artikel 8.1 a andra meningen och i artikel 28b B 1 som har genomförts i landets territorium och för vilka skattskyldighet har inträtt under deklarationsperioden i de fall då avgångsorten för varuförsändelsen eller varutransporten ligger inom en annan medlemsstats territorium samt det sammanlagda beloppet exklusive mervärdesskatt för de varuleveranser inom landets territorium för vilka den skattskyldiga personen har angetts som betalningsskyldig i enlighet med artikel 28c E 3 och för vilka skattskyldighet har inträtt under den period deklarationen omfattar. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 28h (artikel 22.4 a) följande lydelse:
a) Varje skattskyldig person skall inge en deklaration inom en av medlemsstaterna fastställd tidsperiod. Denna får inte vara längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod. Beskattningsperioden skall av medlemsstaterna bestämmas till en månad, två månader eller tre månader. Medlemsstaterna kan dock fastställa andra perioder, så länge dessa inte överskrider ett år. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28h (artikel 22.4 c andra strecksatsen) följande lydelse:
- dels det sammanlagda värdet exklusive mervärdesskatt, av de förvärv inom gemenskapen av varor som avses i artikel 28a.1 och 28a.6 på vilka skatt skall tas ut.
- Härutöver skall anges det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de leveranser som avses i artikel 8.1 a andra meningen och i artikel 28b B 1, som skett inom landets territorium och för vilka skatt skall tas ut under deklarationsperioden, samt där avgångsplatsen ligger inom en annan medlemsstats territorium. *(91/680/EEG)*

5. Varje skattskyldig person skall betala nettobeloppet av mervärdesskatten när deklarationen för perioden inlämnas. Medlemsstaterna kan dock fastställa ett annat datum för betalning av detta belopp eller begära interimsbetalning. *(91/680/EEG)*

6. a) Medlemsstaterna får kräva att en skattskyldig person inger en sammanställning, som inbegriper alla de uppgifter som anges i punkt 4, rörande samtliga transaktioner som har utförts under föregående år. Denna sammanställning skall även innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer lämnar sådana sammanställningar på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

b) Varje skattskyldig person som är registrerad för mervärdeskatt skall också överlämna en sammanställning över de köpare som är registrerade för mervärdeskatt till vilka han har levererat varor enligt de villkor som anges i artikel 28c.A a) och d) och över varumottagare som är registrerade för mervärdeskatt för de transaktioner som avses i femte stycket. *(95/7/EG)*

Förteckningen skall upprättas för varje kvartal inom en tidsperiod och i enlighet med de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna, som skall vidta nödvändiga åtgärder för att de bestämmelser som gäller administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning skall respekteras fullt ut. Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkor som de själva fastställer, tillåta att skattskyldiga personer lämnar sådana förteckningar på elektronisk väg och får också kräva att elektroniska medel används. *(2002/38/EG)*

Förteckningen skall innehålla följande: *(91/680/EEG)*

– Det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt inom landets territorium och under vilket han har tillhandahållit varor på de villkor som anges i artikel 28c A a. *(92/111/EEG)*

– Det nummer under vilket varje person som förvärvar varor registreras för mervärdeskatt i en annan medlemsstat och under vilket varorna levererades till honom. *(95/7/EG)*

– För varje person som förvärvar varor, det sammanlagda värdet av de leveranser som utförts av den skattskyldiga personen. Dessa belopp skall deklareras det kalenderkvartal under vilket skatten skall tas ut. *(91/680/EEG)*

Förteckningen skall även innehålla följande:

– För de leveranser som omfattas av artikel 28c A d, det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt i landets territorium, det nummer under vilken han är registrerad i ankomstmedlemsstaten och det sammanlagda värdet av varorna beräknat i enlighet med artikel 28e 2. *(92/111/EEG)*

– Beloppen av de korrigeringar som gjorts i enlighet med artikel 11 C 1. Dessa belopp skall anges för det kvartal under vilket den som förvärvar varorna underrättas om korrigeringen. *(91/680/EEG)*

I de fall som avses i artikel 28b A 2 tredje stycket skall den skattskyldiga personen som registrerats för mervärdesskatt i landets territorium tydligt och klart i sin redogörelse ange följande:

– Det nummer under vilket han har registrerats för mervärdesskatt inom landets territorium och under vilket han genomförde förvärvet inom gemenskapen och den efterföljande leveransen.

– Det nummer under vilket mottagaren av den skattskyldiga personens efterföljande leverans registrerats inom den medlemsstats

territorium där mottagandet av försändelsen eller transporten ägde rum.

– För varje mottagare det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för de leveranser som gjorts av den skattskyldiga personen inom den medlemsstats territorium där mottagandet av försändelsen eller transporten ägde rum. Dessa belopp skall deklareras för det kvartal varunder skattskyldigheten inträdde. *(92/111/EEG)*

c) Med undantag från punkt b kan medlemsstaterna kräva

– att förteckningarna inlämnas månadsvis,

– att förteckningarna innehåller ytterligare uppgifter. *(91/680/ EEG)*

d) För leverans av nya transportmedel enligt villkoren i artikel 28c A b av en skattskyldig person som är registrerad till mervärdesskatt till en köpare som inte är registrerad till mervärdesskatt eller av en skattskyldig person enligt definitionen i artikel 28a.4, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att säljaren meddelar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och övervakas av skattemyndigheten. *(91/680/EEG)*

e) Medlemsstaterna kan kräva att skattskyldiga personer som inom landets territorium förvärvar varor inom gemenskapen enligt definitionen i artikel 28a.1 a och 28a.6 lämnar in sammanställningar som anger detaljerna angående dessa förvärv. Sådana sammanställningar får dock inte krävas för en kortare period än en månad.

Medlemsstaterna kan även kräva att personer som inom gemenskapen förvärvar nya transportmedel enligt artikel 28a.1 b lämnar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och övervakas av skattemyndigheten när de lämnar in den deklaration som avses i punkt 4. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 juli 2003 hade artikel 28h (artikel 22.6 a och 22.6 b andra stycket) följande lydelse:

a) Medlemsstaterna kan kräva att en skattskyldig person inger en sammanställning, med alla de uppgifter som anges i punkt 4, rörande samtliga transaktioner som har utförts under föregående år. Denna sammanställning skall även innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar. *(91/680/EEG)*

b)

Förteckningen skall upprättas för varje kvartal inom en tidsperiod och i enlighet med de förfaranden, som fastställs av medlemsstaterna, som skall vidta nödvändiga åtgärder för att de bestämmelser som gäller administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning skall respekteras fullt ut. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1996 hade artikel 28h (artikel 22.6 b första stycket, tredje stycket andra strecksatsen och femte stycket) följande lydelse:

b) Varje skattskyldig person som har registrerats för mervärdesskatt skall också lämna en sammanfattande redogörelse över de mervärdesskatteregistrerade kunder till vilka han har levererat varor under de förutsättningar som anges i artikel 28c.A a och d liksom de mervärdesskatteregistrerade mottagare i de förfarande som avses i femte och sjätte stycket. *(92/111/EEG)*

- Det nummer under vilket varje person som förvärvat varor är registrerad för mervärdesskatt i en annan medlemsstat och under vilket varorna levererats till honom liksom, i förekommande fall, uppgift om att leverans av varor som definieras i artikel 28a.5 a har skett. *(91/680/EEG)*

Om varor skickas eller transporteras av den skattskyldiga personen eller för dennes räkning ut från det territorium som definieras i artikel 3 men inom gemenskapen, i syfte att tillhandahålla beställningsarbete åt den skattskyldiga personen på de villkor som anges i artikel 28 a.5 a, skall den förteckning som upprättas för det kvartal under vilket varorna skickades eller transporterades innehålla följande:

- Det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdeskatt i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avgår.
- Det nummer under vilket den skattskyldiga person till vilken varorna har skickats för beställningsarbete är registrerad för mervärdeskatt i den medlemsstat dit försändelsen eller transporten av varorna anländer.
- Upplysning om att varorna har skickats eller transporterats på ovannämnda villkor för att ingå i beställningsarbete som utförs i den medlemsstat dit försändelsen eller transporten anländer. *(91/680/EEG) Stycket har upphävts genom direktiv 95/7/EG.*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28h (artikel 22.6 b första stycket, tredje stycket första strecksatsen och fjärde stycket första strecksatsen) följande lydelse:

b) Varje skattskyldig person som är registrerad för mervärdesskatt skall även lämna in en förteckning över alla de mervärdesskatteregistrerade personer åt vilka han har levererat varor på de villkor som anges i artikel 28c.A. *(91/680/EEG)*

- Det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt inom landets territorium och under vilket han har tillhandahållit varor på de villkor som anges i artikel 28c A. *(91/680/EEG)*
- För de leveranser som omfattas av artikel 28c A c, det nummer under vilket den skattskyldiga personen är registrerad för mervärdesskatt i landets territorium, det nummer under vilken han är registrerad i ankomstmedlemsstaten samt värdet av varorna, beräknat i enlighet med artikel 28e 1. *(91/680/EEG)*

7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet med artikel 21.1 och 21.2 anses betalningsskyldiga i stället för någon skattskyldig person som inte är etablerad inom landet och som fullgör de skyldigheter som avses i denna artikel vad gäller deklaration och betalning. De skall därutöver vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet med artikel 21.3 skall anses vara solidariskt ansvariga för betalningen av skatten fullgör de betalningsskyldigheter som avses i denna artikel. *(2000/65/EG)*

Intill den 31 december 2001 hade artikel 28h (artikel 22.7) följande lydelse:

7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de som i enlighet med artikel 21 1 a och b anses skyldiga att betala skatten i stället för någon skattskyldig person som är etablerad utomlands eller som är solidariskt betalningsskyldiga skall uppfylla ovanstående skyldigheter vad gäller deklaration och betalning. *(91/680/EEG)*

8. Medlemsstaterna kan införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för en riktig uppbörd av skatten och för förebyggande av undandragande av skatt, med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som genomförs mellan medlemsstater av skattskyldiga personer och på villkor att dessa skyldigheter i handeln mellan medlemsstater inte leder till formaliteter i samband med gränspassage. *(91/680/EEG)*

Den möjlighet som anges i första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav utöver dem som anges i punkt 3. *(2001/115/ EG)*

9. a) Medlemsstaterna kan befria följande från vissa eller alla skyldigheter:

– Skattskyldiga personer som endast utför tillhandahållande av varor eller tjänster som är undantagna enligt artiklarna 13 och 15.

– Skattskyldiga personer som har rätt till befrielse från skatt enligt artikel 24 och omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 28a.1 a andra stycket.

– Skattskyldiga personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i artikel 4 c. *(91/680/EEG)*

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i d får medlemsstaterna emellertid inte när det gäller skattskyldiga personer som avses i tredje strecksatsen lämna befrielse från skyldigheterna i punkt 3. *(2001/115/EG)*

b) Medlemsstaterna kan befria andra skattskyldiga personer än sådana som avses i punkt a från vissa av de skyldigheter som avses i punkt 2 a. *(91/680/EEG)*

c) Medlemsstaterna kan befria skattskyldiga personer från betalning av resterande del av den skatt som är förfallen när beloppet är ringa. *(91/680/EEG)*

d) Med förbehåll för att samråd sker med den kommitté som avses i artikel 29 och på de villkor som de kan komma att fastställa får medlemsstaterna angående fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som har ägt rum på deras territorium bevilja befrielse från vissa av de krav som fastställs i punkt 3 b i följande fall:

– Då fakturan är på mindre belopp.

– Då handelsbruket inom den berörda verksamhetssektorn, administrativ praxis eller de tekniska förutsättningarna för utställande av dessa fakturor gör det svårt att iaktta alla de krav som anges i punkt 3 b.

Fakturorna skall under alla omständigheter innehålla följande uppgifter:

– Datum för utfärdandet.

– Identifiering av den skattskyldige.

– Identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits.

– Den skatt som skall betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna denna.

Den förenkling som avses i denna punkt får emellertid inte tillämpas på sådana transaktioner som avses i punkt 4 c. *(2001/115/EG)*

e) Om medlemsstaterna använder den möjlighet som föreskrivs i a tredje strecksatsen att inte tilldela det nummer som avses i punkt 1 c till sådana skattskyldiga personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i punkt 4 c och leverantören eller kunden inte har tilldelats ett registreringsnummer av denna typ bör på fakturan i stället anges ett annat nummer kallat skatteregistreringsnummer, som de berörda medlemsstaterna fastställer.

De medlemsstater som avses i första stycket kan, då det nummer som avses i punkt 1 c har tilldelats den skattskyldige, kräva att också följande uppgifter skall finnas med på fakturan:

– Det nummer som avses i punkt 1 c samt leverantörens skatteregistreringsnummer när det gäller tillhandahållande av sådana tjänster som avses i artikel 28b C, D, E och F och för sådana varor som avses i artikel 28c A samt 28c E 3.

– Endast leverantörens skatteregistreringsnummer eller endast det nummer som avses i punkt 1 c när det gäller andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster. *(2001/115/EG)*

10. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att icke skattskyldiga juridiska personer, som är ansvariga för den skatt som skall betalas beträffande förvärv inom gemenskapen av varor som omfattas av artikel 28a.1 a första stycket, iakttar ovanstående villkor avseende deklaration och betalning och att de tilldelas ett registreringsnummer såsom anges i punkt 1 c–e. *(91/680/EEG)*

11. Vid förvärv inom gemenskapen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i artikel 28a.1 c liksom vid förvärv inom gemenskapen av nya transportmedel som omfattas av artikel 28a.1 b skall medlemsstaterna införa regler för deklaration och betalning. *(92/111/ EEG)*

> *Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28h (artikel 22.11) följande lydelse:*
> 11. Vid förvärv inom gemenskapen av nya transportmedel som omfattas av artikel 28a.1 b skall medlemsstaterna införa regler för deklaration och betalning. *(91/680/EEG)*

12. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga en medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder för att förenkla de skyldigheter som fastställs i punkt 6 b. Sådana förenklingsåtgärder, som inte får äventyra den behöriga övervakningen av transaktioner inom gemenskapen, kan omfatta följande åtgärder:

a) Medlemsstaterna får tillåta skattskyldiga personer som uppfyller följande tre villkor att ge in årliga förteckningar innehållande regi-

streringsnummer på de skattskyldiga personer i andra medlemsstater till vilka de har levererat varor enligt artikel 28c A:

– Det sammanlagda årsvärdet exklusive mervärdesskatt av deras tillhandahållande av varor eller tjänster, såsom detta definieras i artiklarna 5, 6 och 28a.5, får inte med mer än 35 000 ecu överstiga den årsomsättning som används som referensnivå vid tillämpningen av befrielse från skatt enligt artikel 24.

– Det sammanlagda årsvärdet exklusive mervärdesskatt av varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c.A får inte överstiga motvärdet i nationell valuta till 15 000 ecu.

– De varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c A avser andra varor än nya transportmedel. *(91/680/EEG)*

b) Medlemsstater som fastställer den skatteperiod för vilken skattskyldiga personer skall lämna de deklarationer som föreskrivs i punkt 4 till längre tid än tre månader kan tillåta dessa personer att lämna förteckningarna för samma period om de skattskyldiga personerna uppfyller följande tre villkor:

– Det sammanlagda årsvärdet, exklusive mervärdesskatt, av de varor och tjänster de tillhandahåller enligt definitionerna i artiklarna 5, 6 och 28a.5 får inte överstiga motvärdet i nationell valuta till 200 000 ecu.

– Det sammanlagda årsvärdet, exklusive mervärdesskatt, av varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c A får inte överstiga motvärdet i nationell valuta till 15 000 ecu.

– De varuleveranser som utförts av dem på de villkor som fastställs i artikel 28c A avser andra varor än nya transportmedel. *(91/680/EEG)*

Artikel 28i

Särskilda regler för småföretag

Följande stycke skall läggas till i artikel 24.3:

”Under alla förhållanden skall inte leveranser av nya transportmedel gjorda under de förhållanden som fastställs i artikel 28c A eller tillhandahållanden av varor och tjänster gjorda av en skattskyldig person som inte är etablerad i landets territorium omfattas av undantagen under punkt 2.” *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 28i (artikel 24.3) följande lydelse:

Artikel 28i

Särskilda regler för småföretag

Följande stycke skall läggas till i artikel 24.3:

”Leveranser av nya transportmedel som sker på de villkor som fastställs i artikel 28c A, kan inte under några omständigheter omfattas av skattebefrielsen enligt punkt 2.” *(91/680/EEG)*

Artikel 28j

Gemensamma regler om schablonbeskattning av jordbrukare

1. Följande stycke skall läggas till i artikel 25.4:

”När de utnyttjar denna möjlighet skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att övergångsbestämmelserna för beskattningen av transaktioner inom gemenskapen enligt avdelning XVIa skall tillämpas riktigt.” *(91/680/EEG)*

2. Artikel 25.5 och 25.6 skall ersättas med följande:

”5. De kompensationstal som föreskrivs i punkt 3 skall tillämpas på priserna, exklusive skatt, på följande varor:

a) Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare tillhandahålls andra skattskyldiga personer än sådana som inom landets territorium omfattas av reglerna om schablonbeskattning i denna artikel.

b) Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare på de villkor som fastställs i artikel 28c A tillhandahålls icke skattskyldiga juridiska personer som i den medlemsstat dit jordbruksprodukterna sänds eller transporteras inte omfattas av undantaget i artikel 28a.1 a andra stycket.

c) Jordbrukstjänster som av schablonbeskattade jordbrukare tillhandahålls andra skattskyldiga personer än sådana som inom landets territorium omfattas av reglerna om schablonbeskattning i denna artikel.

Denna kompensation skall utesluta alla övriga former av avdrag.

6. Vid sådant tillhandahållande av jordbruksprodukter och jordbrukstjänster som avses i punkt 5, skall medlemsstaterna föreskriva att kompensationen betalas av någon av de följande:

a) Köparen eller kunden. I detta fall äger den skattskyldiga köparen eller kunden rätt att, såsom föreskrivs i artikel 17 och i enlighet med de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna, från den skatt för vilken han är ansvarig inom landets territorium dra av den kompensation som han har betalat till jordbrukarna.

Medlemsstaterna skall till köparen eller kunden återbetala den kompensation som han har betalat till jordbrukarna när det gäller någon av följande transaktioner:

– Leverans av jordbruksprodukter som skett på de villkor som fastställs i artikel 28c A till skattskyldiga personer eller till icke skattskyldiga juridiska personer i denna egenskap i en annan

medlemsstat där de inte omfattas av undantaget i artikel 28a.1 a andra stycket.

– Leverans av jordbruksprodukter som skett på de villkor som fastställs i artikel 15 och i artikel 16.1 B–E till skattskyldiga köpare som är etablerade utanför gemenskapen, om produkterna används av dessa köpare för transaktioner som avses i artikel 17.3 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållna inom landets territorium och för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunderna enligt artikel 21.1 b.

– Tillhandahållande av jordbrukstjänster till skattskyldiga kunder som är etablerade inom gemenskapen men i andra medlemsstater eller till skattskyldiga kunder som är etablerade utanför gemenskapen, om tjänsterna används av dessa kunder för de transaktioner som avses i artikel 17.3 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom landets territorium och för vilka skatt skall betalas uteslutande av kunderna enligt artikel 21.1 b.

Medlemsstaterna skall bestämma det förfarande genom vilket återbetalningarna skall göras; de kan därvid tillämpa artikel 17.4.

b) Av myndigheterna.” *(91/680/EEG)*

3. Följande stycke skall läggas till i artikel 25.9:

”Närhelst medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i denna artikel, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att samma metod för beskattning skall tillämpas på tillhandahållande av jordbruksprodukter som skett på de villkor som fastställs i artikel 28b B 1, vare sig tillhandahållandet görs av en schablonbeskattad eller icke schablonbeskattad jordbrukare.” *(91/680/EEG)*

Artikel 28k

Diverse bestämmelser

Följande bestämmelser skall tillämpas till och med den 30 juni 1999:

1. Medlemsstaterna får skattebefria tillhandahållande i butiker för skattefri försäljning av varor avsedda att utföras i det personliga bagaget av resande med flyg eller båt till andra medlemsstater.

I denna artikel används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *butik för skattefri försäljning*: Inrättning belägen inom en flygplats eller hamn som uppfyller de villkor som fastställs av behöriga myndigheter, särskilt i enlighet med punkt 5.

b) *resande till annan medlemsstat*: passagerare som har en resehandling för flyg- eller sjöresa som utvisar att den omedelbara destinationen är en flygplats eller hamn i någon annan medlemsstat.

c) *flyg- eller båtresa inom gemenskapen*: transport med flyg eller till sjöss som börjar inom landets territorium såsom detta definieras i artikel 3 och vars faktiska ankomstort är belägen inom en annan medlemsstat.

Med tillhandahållande av varor som utförs av butiker för skattefri försäljning skall jämställas tillhandahållande av varor som sker ombord på flygplan eller fartyg under passagerarbefordran inom gemenskapen.

Denna befrielse skall även tillämpas på tillhandahållande av varor som sker av butiker för skattefri försäljning i någon av de båda Kanaltunnelterminalerna till passagerare med giltig biljett för resan mellan de båda terminalerna. *(91/680/EEG)*

2. Befrielse enligt punkt 1 kan endast omfatta:

a) Varor vars sammanlagda värde per person och resa inte överskrider 90 ecu.

Trots artikel 28m skall medlemsstaterna bestämma motsvarigheterna i nationell valuta till de ovannämnda beloppen i enlighet med artikel 7.2 i direktiv 69/169/EEG. *(94/4/EG)*

Om det sammanlagda värdet av flera artiklar eller av flera tillhandahållanden av varor per person och resa överskrider dessa begränsningar, skall befrielse beviljas upp till dessa belopp, med förbehåll att värdet av en vara inte får delas. *(91/680/EEG)*

b) Sådana kvantiteter per person och resa som inte överskrider de gränser som fastställs av gemenskapens gällande bestämmelser om passagerartrafik mellan tredje land och gemenskapen.

Vid tillämpningen av punkt a skall hänsyn inte tas till värdet av sådant tillhandahållande av varor som sker inom de kvantitativa begränsningar som fastställs i föregående stycke. *(91/680/EEG)*

> *Intill den 1 april 1994 hade artikel 28k 2 a första stycket följande lydelse:*
> a) Varor vars sammanlagda värde per person och resa inte överskrider de begränsningar som fastställs av gemenskapens gällande bestämmelser om passagerartrafik mellan tredje land och gemenskapen. *(91/680/EEG)*

3. Medlemsstaterna skall ge varje skattskyldig person rätt till avdrag eller återbetalning av den mervärdesskatt som avses i artikel 17.2, i den mån varorna och tjänsterna används för hans leverans av varor som är skattebefriade enligt denna artikel. *(91/680/EEG)*

4. Medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i artikel 16.2 skall även tillämpa den bestämmelsen på import, förvärv och tillhandahållande inom gemenskapen av varor till en skattskyldig person för hans leverans av varor som är skattebefriade i överensstämmelse med denna artikel. *(91/680/EEG)*

5. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de befrielser som föreskrivs i denna artikel skall tillämpas riktigt och enkelt och för att skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk skall förhindras. *(91/680/EEG)*

Artikel 28l

Tillämpningsperiod

De övergångsbestämmelser som föreskrivs i denna avdelning träder i kraft den 1 januari 1993. Kommissionen skall senast den 31 december 1994 rapportera till rådet om hur övergångsbestämmelserna fungerar och lägga fram förslag till ett slutligt system.

Övergångsbestämmelserna skall ersättas av ett slutligt system för beskattning av handeln medlemsstater emellan i princip grundat på beskattning i den medlemsstat där de varor eller tjänster som tillhandahålls har sitt ursprung.

För detta ändamål skall rådet, när det efter att ha gjort en utförlig granskning av rapporten anser att villkoren för en övergång till det slutliga systemet är tillfredsställande uppfyllda, enhälligt på kommissionens förslag och efter samråd med Europaparlamentet, före den 31 december 1995 besluta om de regler som är nödvändiga för att det slutliga systemet skall träda i kraft och fungera.

Övergångsreglerna skall gälla i fyra år och skall följaktligen tillämpas till och med den 31 december 1996. Perioden för tillämpning av övergångsbestämmelserna skall förlängas automatiskt fram till tidpunkten för det slutliga systemets ikraftträdande och i vart fall till dess att rådet har beslutat om det slutliga systemet. *(91/680/EEG)*

Artikel 28m

Omräkningskurs

För att bestämma motsvarigheterna i nationell valuta till belopp uttryckta i ecu i denna avdelning skall medlemsstaterna använda den växelkurs som är tillämplig den 16 december 1991. Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien skall dock använda den växelkurs som är tillämplig dagen för deras anslutning. *(2006/98/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 28m följande lydelse:
För att bestämma motsvarigheterna i nationell valuta till belopp uttryckta i ecu i denna avdelning skall medlemsstaterna använda den växelkurs som är tillämplig den 16 december 1991[1]. Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien skall dock använda den växelkurs som är tillämplig dagen för deras anslutning. *(2004/66/EG)*

[1] EGT nr C 328, 17.12.1991, s. 4.

Intill den 1 maj 2004 hade artikel 28m följande lydelse:
För att bestämma motsvarigheterna i nationell valuta till belopp uttryckta i ecu i denna avdelning skall medlemsstaterna använda den växelkurs som är tillämplig den 16 december 1991[1]. *(91/680/EEG)*

[1] EGT nr C 328, 17.12.1991, s. 4.

Artikel 28n

Övergångsbestämmelser

1. När varor

– före den 1 januari 1993 kom in i landets territorium i den mening som avses i artikel 3,

och

– vid ankomsten till det landets territorium hänfördes till något av de förfarande som avses i artikel 14.1 b eller c eller artikel 16.1 A,

och

– inte har lämnat detta förfarande före den 1 januari 1993 skall de bestämmelser som gällde när varorna härfördes till detta förfarande fortsätta att vara tillämpliga under den tid, fastställd enligt de bestämmelserna, då varorna omfattas av detta förfarande. *(92/111/EEG)*

2. Följande skall anses vara import av varor i den mening som avses i artikel 7.1:

a) Uttag, inklusive otillåtet uttag, av varor från det förfarande som avses i artikel 14.1 c till vilket varorna hänfördes före den 1 januari 1993 och under de förhållanden som beskrivs i punkt 1.

b) Uttag, inklusive otillåtet uttag, av varor från det förfarande som avses i artikel 16.1 A till vilket varorna hänfördes före den 1 januari 1993 och under de förhållanden som beskrivs i punkt 1.

c) Avbrytande av en transitering inom gemenskapen påbörjad före den 1 januari 1993 i gemenskapen i syfte att leverera varor mot ersättning före den 1 januari 1993 i gemenskapen av en skattskyldig person i denna egenskap.

d) Avbrytande av en yttre transitering som påbörjats före den 1 januari 1993.

e) Varje oegentlighet eller överträdelse som begåtts under en extern transitering som påbörjats under de förhållanden som beskrivs i c eller under en extern transitering av det slag som avses i d.

f) En skattskyldig eller icke skattskyldig persons bruk inom landet av varor som har levererats till honom före den 1 januari 1993 inom en annan medlemsstat, då följande förutsättningar är uppfyllda:

– Leveransen har blivit skattebefriad eller skulle sannolikt ha blivit skattebefriad enligt artikel 15.1 och 15.2.

– Varorna importerades inte till landet före den 1 januari 1993.

Vid tillämpningen av c avses med transitering inom gemenskapen avsändandet eller transporten av varor enligt gemenskapens interna transitordning, eller med användning av ett T 2 L dokument eller gemenskapens flyttningsdokument. *(92/111/EEG)*

3. I de fall som avses i punkt 2.a–e skall importstaten i den mening som avses i artikel 7.2 vara den medlemsstat inom vars territorium varorna upphör att omfattas av det förfarande till vilket de hänfördes före den 1 januari 1993. *(92/111/EEG)*

4. Med avvikelse från artikel 10.3 skall importen av varor i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln upphöra utan att någon skattegrundande händelse inträffar när

a) de importerade varorna skickas eller transporteras utanför gemenskapen i den mening som avses i artikel 3,

eller

b) de importerade varorna i den mening som avses i punkt 2.a är andra än transportmedel och skickas eller transporteras till den medlemsstat varifrån de exporterades och till den person som exporterade dem,

eller

c) de importerade varorna i den mening som avses i punkt 2.a är transportmedel vilka förvärvades eller importerades före den 1 januari 1993 i enlighet med de allmänna beskattningsvillkor som gällde på den inhemska marknaden i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 3 eller på grund av utförseln inte blivit föremål för något undantag från eller återbetalning av mervärdesskatt.

Detta villkor skall anses vara uppfyllt när dagen för transportmedlets första användning inföll före den 1 januari 1985 eller när beloppet för skatten på grund av importen är ringa. *(92/111/EEG)*

AVDELNING XVIb

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER FÖR BEGAGNADE VAROR, KONSTVERK, SAMLARFÖREMÅL OCH ANTIKVITETER

Artikel 28o

1. De medlemsstater som den 31 december 1992 tillämpade andra särskilda skattebestämmelser än de som föreskrivs i artikel 26a B för leveranser av begagnade transportmedel som utförs av skattskyldiga återförsäljare, får i fortsättningen tillämpa dessa bestämmelser under den tid som avses i artikel 28l om dessa motsvarar eller anpassas för att motsvara följande villkor:

a) De särskilda bestämmelserna skall endast tillämpas för leveranser av de transportmedel som avses i artikel 28a.2 a och som betraktas som begagnade varor enligt artikel 26a A d, och som utförs av skattskyldiga återförsäljare enligt artikel 26a A e och omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen enligt vad som föreskrivs i artikel 26a B 1 och 26a B 2. Leveranser av nya transportmedel enligt artikel 28a.2 b som utförs under de förhållanden som anges i artikel 28c A skall inte omfattas av dessa särskilda bestämmelser.

b) Skatten för varje leverans som avses i a motsvarar den skatt som skulle ha betalats om den leveransen hade omfattats av gängse mervärdesskatteregler, med avdrag för den mervärdesskatt som anses ingå i den skattskyldiga återförsäljarens inköpspris för transportmedlet.

c) Den skatt som anses ingå i den skattskyldiga återförsäljarens inköpspris för transportmedlet skall beräknas på följande sätt:

- Det inköpspris som skall användas skall vara det inköpspris som avses i artikel 26a B 3.
- Det inköpspris som betalas av den skattskyldiga återförsäljaren skall anses omfatta den skatt som skulle ha betalats om den skattskyldiga återförsäljarens leverantör hade låtit leveransen omfattas av gängse mervärdesskatteregler.
- Den skattesats som skall användas skall vara den som tillämpas enligt artikel 12.1 i den medlemsstat inom vars område platsen för leveransen till den skattskyldiga återförsäljaren anses vara belägen enligt artikel 8.

d) Den skatt som skall betalas för varje leverans som avses i a och som är beräknad i enlighet med föreskrifterna i b, får inte vara lägre än den skatt som skulle ha betalats om leveransen hade omfattats av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen enligt artikel 26a B 3.

För tillämpningen av bestämmelserna ovan får medlemsstaterna föreskriva att om leveransen hade omfattats av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen, skulle den marginalen inte ha varit lägre än 10 % av försäljningspriset enligt B 3. *(94/5/EG)*

e) Den skattskyldiga återförsäljaren skall inte ha rätt att på de fakturor han utfärdar särskilt ange skatten för de leveranser som omfattas av de särskilda bestämmelserna. *(2001/115/EG)*

f) Skattskyldiga personer skall inte ha rätt att från den skatt som de är skyldiga dra av den skatt som skall betalas eller har betalats för begagnade transportmedel som levererats till dem av en skattskyldig återförsäljare, om den skattskyldiga återförsäljarens leverans av dessa varor omfattas av de skattebestämmelser som avses i a.

g) Med avvikelse från artikel 28a.1 a skall inköp av transportmedel mellan medlemsstater inte beskattas om de säljs av en skattskyldig återförsäljare som agerar i den egenskapen, och det begagnade transportmedlet har beskattats i den medlemsstat där försändelsen eller transporten påbörjades enligt a.

h) Artiklarna 28b B och 28c A a samt 28c A d skall inte tillämpas för leveranser av begagnade transportmedel som beskattas enligt a. *(94/5/EG)*

> *Intill den 1 januari 2004 hade artikel 28o 1 e följande lydelse:*
> e) Den skattskyldiga återförsäljaren skall inte ha rätt att på de fakturor eller andra jämförliga handlingar han utfärdar särskilt ange skatten för de leveranser som omfattas av de särskilda bestämmelserna. *(94/5/EG)*

2. Med avvikelse från första meningen i punkt 1 skall Danmark ha rätt att tillämpa de särskilda skattebestämmelser som föreskrivs i punkt 1 a–1 h under den tid som avses i artikel 28l. *(94/5/EG)*

3. I de fall där medlemsstaterna tillämpar de särskilda bestämmelserna för försäljning vid offentlig auktion som föreskrivs i artikel 26a C, skall de också tillämpa dessa särskilda bestämmelser vid leveranser av begagnade transportmedel som utförs av en auktionsförrättare som handlar i eget namn, inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning av dessa varor vid offentlig auktion, för den skattskyldiga återförsäljarens räkning, om leveransen av det begagnade transportmedlet enligt artikel 5.4 c som utförs av denna skattskyldiga återförsäljare omfattas av skatt i enlighet med punkterna 1 och 2. *(94/5/EG)*

4. För de leveranser som görs av en skattskyldig återförsäljare av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som har levererats till honom under de villkor som föreskrivs i artikel 26a B 2, skall Tyskland till och med den 30 juni 1999 ha rätt att tillåta skattskyldiga återförsäljare att antingen tillämpa särskilda bestämmelserna för skatt-

skyldiga återförsäljare eller gängse mervärdesskattebestämmelser, enligt följande regler:

a) Om de särskilda bestämmelserna tillämpas av skattskyldiga återförsäljare för dessa leveranser av varor, skall beskattningsunderlaget fastställas i enlighet med artikel 11 A 1–3.

b) Till den del varorna används i samband med transaktioner som beskattas enligt a skall den skattskyldiga återförsäljaren ha rätt att från den skatt han skall betala dra av

– den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk, samlarföremål eller antikviteter som har levererats eller skall levereras till honom av en annan skattskyldig återförsäljare, om denna skattskyldiga återförsäljares leverans har beskattats enligt a,

– den mervärdesskatt som anses ingå i inköpspriset för de konstverk, samlarföremål eller antikviteter som har levererats eller skall levereras till honom av en annan skattskyldig återförsäljare, om denna skattskyldiga återförsäljares leverans har beskattats i enlighet med de särskilda bestämmelser för beskattning av vinstmarginalen som föreskrivs i artikel 26a B, i den medlemsstat inom vars område platsen för leveransen, fastställd i enlighet med artikel 8, anses vara belägen.

Rätten till avdrag uppstår vid den tidpunkt när skatten för den leverans som beskattas i enlighet med a kan tas ut.

c) För tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs i b andra strecksatsen skall inköpspriset för konstverk, samlarföremål eller antikviteter som vid leverans av en skattskyldig återförsäljare beskattas enligt a, fastställas i enlighet med artikel 26a B 3 och den skatt som anses ingå i detta inköpspris skall beräknas enligt följande:

– Inköpspriset skall anses inbegripa den mervärdesskatt som skulle ha betalats om leverantörens skattepliktiga marginal hade motsvarat 20 % av inköpspriset.

– Den skattesats som skall användas skall vara den som enligt artikel 12.1 tillämpas i den medlemsstat inom vars område platsen för den leverans som omfattas av de särskilda bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen, enligt artikel 8, anses vara belägen.

d) Om den skattskyldiga återförsäljaren tillämpar gängse mervärdesskatteregler för leveranser av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som har levererats till honom av en annan skattskyldig återförsäljare och om varorna har beskattas enligt a, får han från den skatt han är skyldig dra av den mervärdesskatt som avses i b.

e) De skattesatser som är tillämpliga för dessa leveranser av varor skall vara de som gällde den 1 januari 1993.

f) Vid tillämpning av artikel 26a B 2 fjärde strecksatsen, artikel 26a C 1 fjärde strecksatsen och artikel 26a D b och 26a D c, skall leveranser av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som beskattas enligt a betraktas av medlemsstaterna som leveranser som beskattas i enlighet med de särskilda bestämmelser för beskattning av vinstmarginalen som föreskrivs i artikel 26a B.

g) Om leveranser av konstverk, samlarföremål eller antikviteter, beskattade enligt a, genomförs under de förhållanden som föreskrivs i artikel 28c A, skall den faktura som utfärdas enligt artikel 22.3 innehålla en anteckning om att de särskilda bestämmelser för beskattning av vinstmarginalen som föreskrivs i artikel 28o.4 har tillämpats. *(94/5/EG)*

AVDELNING XVIc

Övergångsbestämmelser i samband med Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen den 1 januari 1995, Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning den 1 maj 2004 samt Bulgariens och Rumäniens anslutning den 1 januari 2007 *(2006/98/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade rubriken till avdelning XVIc följande lydelse:
Övergångsbestämmelser i samband med Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen den 1 januari 1995 och Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning den 1 maj 2004 *(Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*

Intill den 1 maj 2004 hade rubriken till avdelning XVIc följande lydelse:
ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER I SAMBAND MED FINLANDS, SVERIGES OCH ÖSTERRIKES ANSLUTNING TILL EUROPEISKA UNIONEN *(94/76/EG)*

Artikel 28p

1. Vid tillämpningen av denna artikel avses med

– *gemenskapen*: gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 3 före anslutningen, *(94/76/EG)*

– *nya medlemsstater:* territoriet i Europeiska unionens medlemsstater med anslutningsdatum den 1 januari 1995, den 1 maj 2004 och den 1 januari 2007, enligt definitionen för var och en av dessa medlemsstater i artikel 3 i detta direktiv, *(2006/98/EG)*

– *den utvidgade gemenskapen*: gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 3 efter anslutningen. *(94/76/EG)*

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 28p.1 andra strecksatsen följande lydelse:
nya medlemsstater: territoriet i Europeiska unionens medlemsstater med anslutningsdatum den 1 januari 1995 och den 1 maj 2004, enligt definitionen för var och en av dessa medlemsstater i artikel 3 i detta direktiv, *(Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*

Intill den 1 maj 2004 hade artikel 28p.1 andra strecksatsen följande lydelse:
- *de nya medlemsstaterna*: territoriet i de nya medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen genom det fördrag som undertecknades den 24 juni 1994, enligt definitionen för var och en av dessa medlemsstater enligt artikel 3 i detta direktiv, *(94/76/EG)*

2. När varor

– förts in i gemenskapen eller i en av de nya medlemsstaterna före anslutningsdagen, och

– vid införseln till gemenskapens territorium eller till en av de nya medlemsstaternas territorium hänförts till ett tillfälligt införselförfarande med fullständig befrielse från importavgifter, till ett förfarande som avses i artikel 16.1 B a–d eller till ett liknande förfarande i en av de nya medlemsstaterna, och

– inte har lämnat detta förfarande före anslutningsdagen

skall de bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då varorna hänfördes till detta förfarande fortsätta att gälla till dess varorna lämnar förfarandet efter anslutningsdagen. *(94/76/EG)*

3. När varor

– före anslutningsdagen hänförts till det gemensamma transitförfarandet eller till något annat tulltransiteringsförfarande, och

– de inte har lämnat detta förfarande före anslutningsdagen

skall de bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då varorna hänfördes till detta förfarande fortsätta att gälla till dess varorna har lämnat förfarandet efter anslutningsdagen.

Vid tillämpningen av första strecksatsen avses med *gemensamt transiteringsförfarande*: de åtgärder för transport av varor i transit mellan gemenskapen och länderna i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) och mellan EFTA-länderna inbördes, i enlighet med konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande[1]. *(94/76/EG)*

4. Följande skall anses vara införsel av varor enligt artikel 7.1 om det visas att varorna var i fri omsättning i en av de nya medlemsstaterna eller inom gemenskapen:

a) Upphörande, inklusive otillåtna åtgärder, före anslutningsdagen i enlighet med villkoren i punkt 2.

b) Upphörande, inklusive otillåtna åtgärder, av något av de förfaranden som avses i artikel 16.1 B a–d eller från ett liknande förfarande till vilket varorna hänfördes före anslutningsdagen i enlighet med villkoren i punkt 2.

c) Avbrytande av ett förfarande som avses i punkt 3 och som påbörjats före anslutningsdagen i en av de nya medlemsstaterna i samband med en leverans av varor mot betalning, som företogs före den dagen i den medlemsstaten av en skattskyldig person i denna egenskap.

d) Varje oegentlighet eller överträdelse som begås i samband med något av de förfaranden som avses i punkt 3 och som inletts enligt villkoren i c. *(94/76/EG)*

5. En skattskyldig eller icke skattskyldig persons bruk inom en medlemsstat efter anslutningsdagen av varor som levererats till honom inom gemenskapen eller i en av de nya medlemsstaterna före anslutningsdagen skall också betraktas som införsel av varor enligt artikel 7.1 om följande villkor är uppfyllda:

– Leveransen av varor är skattefri eller skulle troligen ha blivit skattebefriad, antingen enligt artikel 15.1 eller 15.2 eller enligt en liknande bestämmelse i den nya medlemsstaten.

– Varorna infördes inte till några av de nya medlemsstaterna eller gemenskapen före anslutningsdagen. *(94/76/EG)*

6. I de fall som avses i punkt 4 skall införseln enligt artikel 7.3 anses ha skett i den medlemsstat inom vars territorium varorna upphör att omfattas av det förfarande till vilket de hänfördes före anslutningsdagen. *(94/76/EG)*

7. Med undantag från bestämmelserna i artikel 10.3 skall införsel av varor i den mening som avses i punkterna 4 och 5 anses ske utan att någon skattskyldighet inträder om

a) de införda varorna skickas eller transporteras till platser utanför den utvidgade gemenskapen, eller

b) de införda varorna i den mening som avses i punkt 4 a är andra varor än transportmedel och skickas eller transporteras till den medlemsstat från vilken utförseln skedde och till den person som verkställde utförseln, eller

c) de införda varorna i den mening som avses i punkt 4 a är transportmedel som anskaffats eller införts före anslutningsdagen i enlighet med de allmänna beskattningsbestämmelserna på den inhemska marknaden i en av de nya medlemsstaterna eller i en av gemenskapens medlemsstater och/eller inte har omfattats av någon befrielse från eller återbetalning av mervärdesskatt till följd av utförseln. *(94/76/EG)*

Detta villkor skall anses vara uppfyllt i följande fall:

– I fråga om Österrike, Finland och Sverige, när dagen för det första ibruktagandet av transportmedlen inföll före den 1 januari 1987.

– I fråga om Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, när dagen för det första ibruktagandet av transportmedlen inföll före den 1 maj 1996.

– I fråga om Bulgarien och Rumänien, när dagen för det första ibruktagandet av transportmedlen inföll före den 1 januari 1999.

– När det skattebelopp som skulle ha betalats vid införseln är ringa. *(2006/98/EG)*

[1] EGT nr L 226, 13.8.1987, s. 2.

Intill den 1 januari 2007 hade artikel 28p.7 sista stycket följande lydelse:
Detta villkor skall anses vara uppfyllt i följande fall:
- I fråga om Österrike, Finland och Sverige, när dagen för det första ibruktagandet av transportmedlen inföll före den 1 januari 1987.
- I fråga om Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, när dagen för det första ibruktagandet av transportmedlen inföll före den 1 maj 1996.
- När det skattebelopp som skulle ha betalats vid införseln är ringa. *(Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*

Intill den 19 februari 2004 hade artikel 28p.7 sista stycket följande lydelse:
Detta villkor skall anses vara uppfyllt när dagen för det första ibruktagandet av transportmedlen inföll före den 1 januari 1987 eller när det skattebelopp som skulle ha betalats vid införseln är ringa. *(94/76/EG)*

AVDELNING XVII

MERVÄRDESKATTEKOMMITTÉ

Artikel 29

1. En rådgivande kommitté för mervärdeskatt, nedan kallad ”kommitté”, inrättas härmed. *(77/388/EEG)*

2. Kommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och för kommissionen.

Kommitténs ordförande skall vara en företrädare för kommissionen.

Sekretariatstjänster för kommittén skall tillhandahållas av kommissionen. *(77/388/EEG)*

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning. *(77/388/EEG)*

4. Förutom sådana angelägenheter som omfattas av föreskrifter om samråd i detta direktiv, skall kommittén behandla frågor som dess ordförande på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för någon medlemsstat tar upp och som avser tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om mervärdeskatt. *(77/388/EEG)*

Artikel 29a

Genomförandeåtgärder *(2004/7/EG)*

Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen besluta om nödvändiga åtgärder för genomförandet av detta direktiv. *(2004/7/EG)*

AVDELNING XVIII

DIVERSE

Artikel 30

Internationella avtal

1. Rådet får enhälligt på förslag av kommissionen bemyndiga varje medlemsstat att ingå avtal med ett tredje land eller en internationell organisation vilket kan innehålla avvikelser från detta direktiv. *(2004/7/EG)*

2. En medlemsstat som önskar ingå ett sådant avtal skall skicka en ansökan till kommissionen och förse den med alla nödvändiga uppgifter. Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter att ansökan mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver. Så snart kommissionen har erhållit alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet skall den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och överlämna ansökan, på originalspråket, till de andra medlemsstaterna. *(2004/7/EG)*

3. Kommissionen skall inom tre månader efter översändandet av den underrättelse som avses i sista meningen i punkt 2 för rådet lägga fram ett förslag till lämpliga åtgärder eller, om kommissionen har invändningar mot ansökan om avvikelse, ett meddelande där den redovisar sina invändningar. *(2004/7/EG)*

4. Under alla omständigheter skall förfarandet enligt punkterna 2 och 3 avslutas inom åtta månader efter det att kommissionen mottagit ansökan. *(2004/7/EG)*

Intill den 19 februari 2004 hade artikel 30 följande lydelse:

Rådet får enhälligt på kommissionens förslag tillåta varje medlemsstat att med ett land som inte är medlemsstat eller en internationell organisation träffa avtal som innehåller undantag från detta direktiv. En stat som önskar träffa ett sådant avtal skall framlägga saken för kommissionen och lämna alla uppgifter som krävs för att ärendet skall kunna behandlas. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater inom en månad.

Rådets skall anses ha fattat beslut om inte frågan har väckts inför rådet inom två månader efter det att övriga medlemsstater underrättades såsom fastställs i föregående stycke. *(77/388/EEG)*

Artikel 31

Beräkningsenhet

1. Den beräkningsenhet som används i detta direktiv skall vara den europeiska beräkningsenhet som är definierad genom beslut 75/250/EEG[1]. *(77/388/EEG)*

2. När medlemsstaterna omvandlar denna beräkningsenhet till sina nationella valutor, skall de ha frihet att avrunda de belopp som omräkningen leder till antingen uppåt eller nedåt med högst 10 %. *(77/388/EEG)*

[1] EGT nr L 104, 24.4.1975, s. 35

Artikel 32 Har upphävts genom direktiv 94/5/EEG.

Intill den 1 januari 1995 hade artikel 32 följande lydelse:

Begagnade varor

Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag före den 31 december 1977 införa ett gemenskapens beskattningssystem för begagnade varor, konstverk, antikviteter och samlarföremål.

Till dess att detta gemenskapssystem blir tillämpligt, får medlemsstater som tillämpar särskilda regler för dessa föremål vid den tidpunkt när detta direktiv träder i kraft behålla dessa regler. *(77/388/EEG)*

Artikel 33

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, särskilt dem som fastställs i gällande allmänna gemenskapsbestämmelser om innehav, flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor, får detta direktiv inte hindra en medlemsstat från att behålla eller införa skatter på försäkringsavtal, skatter på vadslagning och spel, punktskatter, stämpelskatter och, mer generellt, alla skatter, tullar eller avgifter som inte kan karakteriseras som omsättningsskatter, under förutsättning att dessa skatter, tullar eller avgifter inte leder till gränsformaliteter i handeln medlemsstater emellan. *(91/680/EEG)*

2. Alla hänvisningar i detta direktiv till punktskattepliktiga varor gäller för följande varor, såsom de definieras av aktuella gemenskapsbestämmelser:

– Mineraloljor.

– Alkohol och alkoholdrycker.

– Tobaksvaror. *(91/680/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 33 följande lydelse:
Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapens bestämmelser, får bestämmelserna i detta direktiv inte hindra en medlemsstat från att bibehålla eller införa skatter på försäkringsavtal, skatter på vadslagning och hasardspel, punktskatter, stämpelskatter och, mer generellt, sådana skatter, tullar eller avgifter som inte kan karakteriseras som omsättningsskatter. *(77/388/EEG)*

Artikel 33a

1. Varor av det slag som avses i artikel 7.1 b vilka införs i gemenskapen från ett territorium som utgör en del av gemenskapens tullterritorium men som när det gäller det här direktivet anses som tredje territorium skall omfattas av följande bestämmelser:

a) De formaliteter som berör införseln av sådana varor till gemenskapen skall vara desamma som de som har fastställts i gemenskapens tullbestämmelser för import av varor till gemenskapens tullterritorium.

b) När ankomstplatsen för sändningen eller transporten av dessa varor är belägen utanför den medlemsstat där de förs in i gemenskapen, skall de förflyttas i gemenskapen under gemenskapens interna transitförfarande, fastställt i gemenskapens gällande tullbestämmelser, om de blivit föremål för en deklaration som hänför dem till detta förfarande när varorna fördes in i gemenskapen.

c) När varorna vid tiden för införseln i gemenskapen befinns vara i någon av de situationer som, om de importerades i den mening som avses i artikel 7.1 a, skulle omfattas av något av de förfaranden som avses i artikel 16.1 B a, b, c och d, eller vara hänförliga till reglerna om tillfällig införsel som ger full befrielse från importavgifter, skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att varorna kan vara kvar i gemenskapen på samma villkor som de som har fastställts för tillämpningen av sådana regelverk. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 33a 1 följande lydelse:
1. För varor som kommer in till gemenskapen från något av de territorier som anges i andra stycket i artikel 3.3 eller från Kanalöarna gäller följande bestämmelser:
a) De formaliteter som avser införandet av sådana varor till gemenskapen skall genomföras i enlighet med förordning (EEG) nr 717/91[1].
b) Gemenskapens regler för inre transitering skall tillämpas när dessa varor vid införandet till gemenskapen

- är avsedda för en annan medlemsstat än den inom vars territorium de befinner sig vid tidpunkten för införandet till gemenskapen,
- är avsedda för återutförsel från gemenskapen efter reparation, ändring, justering, beställningsarbete eller bearbetning inom gemenskapen,
- placeras under regler om tillfällig införsel i den betydelse som avses i direktiv 85/362/EEG. *(91/680/EEG)*

[1] EGT nr L 78, 26.3.1991, s. 1

2. Varor som inte avses i artikel 7.1 a och som har skickats eller transporterats från en medlemsstat till en destinationsort i ett territorium som utgör del av gemenskapens tullterritorium men som vid tillämpningen av det här direktivet betraktas som tredje territorium, skall omfattas av följande bestämmelser:

a) De bestämmelser som gäller export av dessa varor utanför gemenskapens territorium skall vara desamma som gemenskapens gällande tullbestämmelser för export av varor utanför gemenskapens tullterritorium.

b) För varor som tillfälligt exporteras utanför gemenskapen för att åter importeras skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sådana varor vid återimporten till gemenskapen kan åtnjuta samma villkor som om de tillfälligt hade exporterats utanför gemenskapens tullterritorium. *(92/111/EEG)*

Intill den 1 januari 1993 hade artikel 33a 2 följande lydelse:

2. Följande bestämmelser skall gälla för varor som har sitt ursprung i gemenskapen och som skickas eller transporterats till något av de territorier som anges i artikel 3.3 andra stycket eller till Kanalöarna:

a) De formaliteter som avser utförsel av sådana varor från gemenskapen skall genomföras i enlighet med förordning (EEG) nr 717/91.

b) Gemenskapens regler om inre transitering skall tillämpas när dessa varor tillhandahålls för utförsel i en annan medlemsstat än den från vilken de lämnar gemenskapen. *(91/680/EEG)*

AVDELNING XIX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 34

För första gången den 1 januari 1982 och därefter vartannat år skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna, till rådet inkomma med en rapport om tillämpningen av det gemensamma systemet för mervärdeskatt i de olika medlemsstaterna. Denna rapport skall rådet överlämna till Europaparlamentet. *(77/388/EEG)*

Artikel 35

Vid lämplig tidpunkt skall rådet enhälligt på kommissionens förslag och efter att ha mottagit Europaparlamentets och Ekonomiska och sociala kommitténs yttranden och i den gemensamma marknadens intresse anta ytterligare direktiv om det gemensamma systemet för mervärdeskatt, i synnerhet för att successivt inskränka eller för att upphäva åtgärder som medlemsstater vidtagit med avvikelse från systemet, i syfte att uppnå fullständig parallellitet mellan de nationella mervärdeskattesystemen och sålunda förbereda genomförandet av det mål som anges i artikel 4 i rådets första direktiv av den 11 april 1967. *(77/388/EEG)*

Artikel 36

Artikel 2 fjärde stycket och artikel 5 i rådets första direktiv av den 11 april 1967 upphävs härmed. *(77/388/EEG)*

Artikel 37

Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om mervärdeskatt skall upphöra att gälla i varje medlemsstat från och med den dag då bestämmelserna i detta direktiv börjar tillämpas där. *(77/388/EEG)*

Artikel 38

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna. *(77/388/EEG)*

Utfärdat i Bryssel den 17 maj 1977.

På rådets vägnar

J. SILKIN

Ordförande

BILAGA A

FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTIONSVERKSAMHET I JORDBRUKET

I. VÄXTODLING

1. Allmänt jordbruk, inbegripet vinodling
2. Odling av frukt (inbegripet oliver) och grönsaker, blommor och prydnadsväxter, såväl frilandsodling som i växthus
3. Produktion av svamp, kryddor, fröer och förökningsmaterial; växtskolor

II. DJURHÅLLNING TILLSAMMANS MED ODLING

1. Allmän djurhållning
2. Fjäderfäuppfödning
3. Kaninuppfödning
4. Bihållning
5. Silkesmaskodling
6. Snigelodling

III. SKOGSBRUK

IV. FISKE

1. Sötvattensfiske
2. Fiskodling
3. Odling av musslor, ostron och andra blötdjur och kräftdjur
4. Grododling

V. Om en jordbrukare med de tillgångar som normalt utnyttjas i ett jordbruks-, skogsbruks- eller fiskeföretag bearbetar varor som väsentligen härrör från hans jordbruksproduktion skall denna bearbetning också anses utgöra jordbruksproduktion
(77/388/EEG)

BILAGA B

FÖRTECKNING ÖVER JORDBRUKSTJÄNSTER

Tillhandahållandet av jordbrukstjänster som normalt utgör en del av jordbruksproduktionen skall anses utgöra tillhandahållande av jordbrukstjänster och särskilt inbegripa följande:

- Markarbete, skörd och slåtter, tröskning, balning, hopsamling, inkörning, sådd och plantering.
- Förpackning och beredning såsom torkning, rensning, malning, desinfektion och ensilering av jordbruksprodukter.
- Lagring av jordbruksprodukter.
- Djurtillsyn, uppfödning och gödning.
- Uthyrning för jordbruksändamål av utrustning som normalt används i jordbruks- skogsbruks- eller fiskeföretag.
- Teknisk hjälp.
- Ogräs- och ohyrebekämpning, spridning av pulver på och besprutning av grödor och mark.
- Drift av bevattnings- och dräneringsutrustning.
- Beskärning, trädfällning och andra skogsbrukstjänster.

(77/388/EEG)

BILAGA C

[Den fördelning som används i denna bilaga är samma som används i ekonomiska räkenskaper för jordbruk vid Europeiska gemenskapernas statistikkontor (SOEC).]

GEMENSAM BERÄKNINGSMETOD

I. Vid beräkning av mervärdet i alla jordbruks-, skogsbruks- och fiskeföretag skall följande poster beräknas exklusive mervärdeskatt:

1. Värdet av den sammanlagda slutliga produktionen inberäknat ägarens egen förbrukning i grupperna ”jordbruksprodukter och vilt” och ”obearbetat trä” som anges i punkterna IV och V nedan med tillägg för avkastningen för bearbetningsverksamhet som avses i punkt V i bilaga A.

2. Värdet av den sammanlagda förbrukning som behövs för att erhålla den avkastning som avses i 1.

3. Bruttovärdet av de fasta tillgångar som bildats i samband med de verksamheter som förtecknas i bilagorna A och B.

II. För att bestämma ingående avdragsgill mervärdeskatt och utgående skatt för jordbrukare med schablonberäkning skall ingående och utgående mervärdeskatt för jordbrukare som beskattas enligt normala mervärdeskatteregler avräknas från nationalräkenskaperna med beaktande av samma faktorer som anges i punkt 1.

III. Mervärdet för schablontaxerade jordbrukare är lika med skillnaden mellan värdet av den sammanlagda slutgiltiga produktionen exklusive mervärdeskatt såsom anges i punkt 1.1 och den sammanlagda förbrukningen som avses i punkt 1.2 jämte bruttovärdet av de fasta tillgångar som bildats och som avses i punkt 1.3. Alla dessa faktorer avser endast jordbrukare med schablonberäkning.

IV. JORDBRUKSPRODUKTER OCH VILT

	Statistiskt varunummer	
Spannmål (utom ris)		
Vete och spält	10.01.11	1
	10.01.19	1
Vintervete och spält	–	
Vårvete	–	
Durumvete	10.01.51	
	10.01.59	
Vintervete	–	
Vårvete	–	

	Statistiskt varunummer	
Råg och blandsäd av vete och råg		
Råg	10.02.00	
Vinterråg	–	
Vårråg	–	
Blandsäd av vete och råg	10.01.11	2
	10.01.19	2
Korn	10.03.10	
	10.03.90	
Vårkorn		
Vinterkorn		
Havre och blandsäd av sommarvete och sommarråg		
Havre	10.04.10	
	10.04.90	
Blandsäd av sommarvete och sommarråg		
Majs	10.05.10	
	10.05.92	
Annan spannmål (dock inte ris)		
Bovete	10.07.10	
Hirs	10.07.91	
Sorghum	10.07.95	
Kanariefrö	10.07.96	
Spannmål, inte nämnd någon annanstans (dock inte ris)	10.07.99	
Ris (med ytterskal, paddy)	10.06.11	
Baljfrukter		
Torkade ärter och foderärter	07.05.11	
Torkade ärter (dock inte foderärter)		
Torkade ärter (dock inte kikärter)		
Kikärter		
Foderärter		
Haricots verts, bondbönor och åkerbönor		
Haricots verts	07.05.15	
Bondbönor och åkerbönor	07.05.95	
Andra baljfrukter		
Linser	07.05.91	
Vicker	12.03.31	2
Lupiner	12.03.49	2
Torkade baljfrukter, inte nämnda någon annanstans, blandningar av baljfrukter och blandningar av spannmål och baljfrukter	07.05.97	
Rotfrukter (foderkålväxter)		
Potatis		
Potatis (dock inte utsädespotatis)		
Nyskördad potatis	07.01.13	
	07.01.15	

	Statistiskt varunummer	
Potatis från huvudskörden	07.01.17	
	07.01.19	
Utsädespotatis	07.01.11	
Sockerbetor	12.04.11	
Foderbetor; kålrötter, fodermorötter och foderrovor; andra rotfrukter och foderkålväxter		
Foderbetor	12.10.10	
Kålrötter, fodermorötter, foderrovor	12.10.10	
Kålrötter	12.10.10	
Fodermorötter, foderrovor	12.10.10	
Foderkål	12.10.99	2
Andra rotfrukter och foderkålväxter		
Jordärtskockor	07.06.10	
Batater (sötpotatis)	07.06.50	
Rotfrukter och foderkålväxter, inte	07.06.30	
nämnda någon annanstans	12.10.99	3
Industrigrödor		
Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter (dock inte oliver)		
Raps- och rybsfrön	12.01.91	
Vinterrybs		
Sommarrybs		
Raps		
Solrosfrön	12.01.95	
Sojabönor	12.01.40	
Ricinusfrön	12.01.50	
Linfrön	12.01.61	
	12.01.69	
Sesam-, hamp-, senaps- och vallmofrö		
Sesamfrön	12.01.97	
Hampfrön	12.01.94	
Senapsfrön	12.01.92	
Oljevallmo och vallmofrön	12.01.93	
Fiberväxter		
Spånadslin	54.01.10	
Hampa	57.01.10	
Råtobak (inbegripet torkad tobak)	24.01.10	
	24.01.90	
Humle	12.06.00	
Andra industrigrödor		
Cikoriarot	12.05.00	
Medicinalväxter, aromer, kryddor och växter som används för parfymframställning		
Saffran	09.10.31	
Kummin	07.01.82	

	Statistiskt varunummer	
Medicinalväxter, aromer, kryddor och växter som används för parfymframställning, inte nämnda någon annanstans	09.09 (11-13-15-17-18) 09.(0 (11-20-51-55-71) 12.07 (10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)	
Färska grönsaker		
Kål, avsedd till människoföda		
Blomkål	07.01.21	
	07.01.22	
Annan kål		
Brysselkål	07.01.26	
Vitkål	07.01.23	
Rödkål	07.01.23	
Savojkål	07.01.27	1
Grönkål	07.01.27	1
Kål, inte nämnd någon annanstans	07.01.27	1
Blad- och stjälkgrönsaker, dock inte kål		
Bladselleri och rotselleri	07.01.51	
	07.01.53	
	07.01.97	2
Purjolök	07.01.68	
Huvudsallad	07.01.31	
	07.01.33	
Endiver	07.01.36	1
Vanlig spenat	07.01.29	
Sparris	07.01.71	
Witloofcikoria	07 01.34	
Kronärtskockor	07.01.73	
Andra blad- och stjälkgrönsaker		
Vårklynne	07.01.36	2
Kardon och ätliga tistlar	07.01.37	
Fänkål	07.01.91	
Rabarber	07.01.97	1
Kryddkrasse	07.01.97	1
Persilja	07.01.97	1
Broccoli	07.01.97	1
Blad- och stjälkgrönsaker, inte nämnda någon annanstans	07.01.97	1
Fruktgrönsaker		
Tomater	07.01.75	
	07.01.77	
Slanggurkor och druvgurkor	07.01.83	
	07.01.85	
Meloner	08.09.10	
Auberginer, märgpumpor och pumpor, zucchini	07.01.95	
Paprika	07.01.93	
Andra fruktgrönsaker	07.01.97	3
Rotfrukter		
Kålrabbi	07.01.27	2
Rovor	07.01.54	

	Statistiskt varunummer	
Morötter	07.01.54	
Vitlök	07.01.67	
Kepalök (vanlig lök) och schalottenlök	07.01 (62-63-66)	
Rötbetor	07.01.56 07.01.59	
Havrerot (salsifi) och svartrot	07.01.56 07.01.59	
Andra rotfrukter (gräslök, rädisor, franska rovor, pepparrot)	07.01.56 07.01.59	
Baljväxter		
Gröna ärter	07.01.41 07.01.43	
Bönor	07.01.45 07.01.47	
Andra baljväxter	07.01.49	
Odlade svampar	07.01.87	
Färsk frukt, inbegripet citrusfrukter (dock inte druvor och oliver)		
Äpplen och päron		
Äpplen	08.06 1(3-15-17)	
Päron	08.06 (36-38)	
Äpplen och päron för framställning av cider eller saft		
Äpplen för framställning av cider eller saft	08.06.11	
Päron för framställning av cider eller saft	08.06.32	
Stenfrukter		
Persikor	08.07.32	
Aprikoser	08.07.10	
Körsbär	08.07 (51-55)	
Plommon (inbegripet renklo, mirabellplommon och quetsch)	08.07 (71-75)	
Andra stenfrukter	08.07.90	
Nötter		
Valnötter	08.05.31	
Hasselnötter	08.05.91	
Mandel	08.05.11 08.05.19	
Kastanjer	08.05.50	
Andra nötter (dock inte tropiska nötter)		
Pistagemandel	08.05.70	
Nötter, inte nämnda någon annanstans	08.05.97	1
Andra trädfrukter		
Fikon	08.03.10	
Kvittenfrukter	08.06.50	
Andra trädfrukter, inte nämnda någon annanstans (dock inte tropiska frukter)	08.09.90	1
Jordgubbar	08.08 (11-15)	

	Statistiskt varunummer	
Bär		
Svarta vinbär och röda vinbär		
Svarta vinbär	08.08.41	
	08.08.49	1
	08.08.90	1
	08.09.90	2
Röda vinbär	08.08.41	
	08.08.49	1
	08.08.90	1
	08.09.90	2
Hallon	08.08.41	
	08.08.49	1
	08.08.90	1
	08.09.90	2
Krusbär	08.08.41	
	08.08.49	1
	08.08.90	1
	08.09.90	2
Andra bär (t.ex. odlade björnbär)	08.08.41	
	08.08.49	1
	08.08.90	1
	08.09.90	2
Citrusfrukter		
Apelsiner	08.02 (21-22-24-27)	
Mandariner och klementiner	08.02 (32-36)	
Citroner	08.02.50	
Grapefrukter	08.02.70	
Andra citrusfrukter	08.02.90	
Citroner		
Limefrukter		
Bergamottcitroner		
Citrusfrukter, inte nämnda någon annanstans		
Druvor och oliver		
Druvor		
Bordsdruvor	08.04 (21-23)	
Andra druvor (för framställning av vin, saft och russin)	08.04 (25-27)	
Oliver		
Bordsoliver	07.01.78	
Andra oliver (för framställning av olivolja)	07.01.79 07.03.13	
Andra växtprodukter		
Fodergrödor [T.ex. hö, klöver (dock inte kålarter)]	12.10.99	1
Produkter från plantskolor		
Fruktträd och bärbuskar	06.02 (19-40-51-55)	
Ympkvistar av vin	06.02 (10-30)	
Prydnadsträd och -buskar	06.02 (71-75-79-98)	

	Statistiskt varunummer
Skogsplantor och sticklingar	06.02.60
Vegetabiliska material som främst används för flätning	
Vide, säv, rotting	14.01 (11-19-51-59)
Vass, bambu	14.01 (31-39)
Andra vegetabiliska material som främst används för flätning	14.01.90
Blommor, prydnadsväxter och julgranar	
Blomlökar, stam- och rotknölar	06.01.10
Prydnadsväxter	06.01 (31-39)
Snittblommor, kvistar och snittgrönt	06.03 (11-15-90) 06.04 (20-40-50)
Julgranar	06.04.90
Perenna växter	06.02.92
Utsäde	
Utsäde för jordbruksändamål [Dock inte utsäde av spannmål eller ris och inte heller utsädespotatis]	06.02.95 12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89) 12.03.31 1 12.03.49 1
Blomsterfrön	12.03.81
Produkter som samlats i naturen [T.ex. vild svamp, tranbär, blåbär, björnbär, vildhallon och liknande]	07.01 (88-89) 08.05.97 2 08.08.31 08.08.35 08.08.49 2 08.08.902 23.06.10 1
Biprodukter från odling [T.ex. halm, bet- och kålblast, ärt- och bönskidor] av följande:	
Spannmål (dock inte ris)	12.08 (10-31) 12 08 90 12.09.00 13.03.12 14.02 (10-21-23-25-29) 14.03.00 14.04.00 14.05 (11-19) 15.16.10 23.06.10 2 23.06.30 13.01.00

	Statistiskt varunummer
Ris	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00
Baljfrukter	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00
Rotfrukter	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00
Industrigrödor	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00

	Statistiskt varunummer
Färska grönsaker	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00
Frukt och citrusfrukter	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00
Druvor och oliver	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00
Andra grödor	12.08 (10-31)
	12 08 90
	12.09.00
	13.03.12
	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
	14.05 (11-19)
	15.16.10
	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00

	Statistiskt varunummer
Odlingsprodukter, inte nämnda någon annanstans	12.08 (10-31) 12 08 90 12.09.00 13.03.12 14.02 (10-21-23-25-29) 14.03.00 14.04.00 14.05 (11-19) 15.16.10 23.06.10 2 23.06.30 13.01.00
Druvmust och vin	
Druvmust	22.04.00
Vin	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)
Biprodukter till vinproduktion [T.ex. vindruvor, rå vinsten och liknande]	23.05.00
Olivolja	
Ren olivolja [Skillnaden mellan dessa två varor grundas på bearbetningsmetoden snarare än på skillnader i produktionsstadier]	15.07.06
Olivolja, oraffinerad [Skillnaden mellan dessa två varor grundas på bearbetningsmetoden snarare än på skillnader i produktionsstadier]	15.07 (07-08)
Biprodukter av olivoljeutvinning [T.ex. olivoljekakor och andra restprodukter från olivoljeutvinning]	23.04.05
Nötkreatur	
Tamboskap	01.02 (11-13-14-15-17)
Kalvar	
Andra nötkreatur, mindre än ett år gamla	
Kvigor	
Kor	
Handjur för avel	
Ett till två år gamla	
Mer än två år gamla	
Nötkreatur för slakt och gödning	
Ett till två år gamla	
Mer än två år gamla	
Svin	
Tamsvin	01.03 (11-15-17)
Smågrisar	
Ungsvin	

	Statistiskt varunummer	
Slaktsvin		
Hongrisar för avel		
Avelsgaltar		
Hästdjur		
Hästar	01.01 (11-15-19)	
Åsnor	01.01.31	
Mulor och mulåsnor	01.01.50	
Får och getter		
Tamfår	01.04 (11-13)	
Tamgetter	01.04.15	
Fjäderfä, kaniner, duvor och andra djur		
Hönor, tuppar, ungtuppar, unghöns, kycklingar	01.05 (10-91)	
Ankor	01.05.93	
Gäss	01.05.95	
Kalkoner	01.05.97	
Pärlhöns	01.05.98	
Tamkaniner	01.06.10	
Tamduvor	01.06.30	
Andra djur		
Bin		
Silkesmaskar		
Pälsdjur		
Sniglar (dock inte havssniglar)	03.03.66	
Djur, inte nämnda någon annanstans	01.06.99	
	02.04.99	1
Vilt och kött av vilt		
Vilt [Levande vilt inbegriper endast särskilt uppfött vilt och annat vilt i fångenskap]	01.01.39 01.02.90 01.03.90 01.04.90 01.06.91	
Kött av vilt	02.04.30	
Mjölk, obehandlad		
Komjölk		
Fårmjölk		
Getmjölk		
Buffelmjölk		
Ägg		
Hönsägg		
Ägg för kläckning	04.05.12	1
Andra	04.05.14	
Andra ägg		
Ägg för kläckning	04.05.12	2
Andra	04.05.16	
	04.05.18	

	Statistiskt varunummer
Andra animalieprodukter	
Råull (inbegripet djurhår [Om det är huvudprodukt]	53.01 (10-20) 53.02 (93-95)
Honung	04.06.00
Silkeskokonger	50.01.00
Biprodukter från animalieproduktion [T.ex. skinn och djurhår samt hudar från slaktat vilt, vax, gödsel, flytgödsel]	15.15.10
Animalieprodukter, inte nämnda någon annanstans	43.01.(10-20-30-90) 53.02.97
Jordbrukstjänster [Dvs. tjänster som jordbruksföretag normalt utför själva, t.ex. plöjning, slåtter, skörd, tröskning, tobaks-torkning, ullklippning, djurskötsel]	
Jordbruksprodukter som nästan enbart är importerade	
Tropiska oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter	
Jordnötter	12.01.11 12.01.15
Kopra	12.01.20
Palmnötter och palmkärnor	12.01.30
Bomullsfrön	12.01.96
Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, inte nämnda någon annanstans	12.01.99
Tropiska fiberväxter	
Bomull	55.01.00
Andra fiberväxter	
Manillahampa	57.02.00
Jute	57.03.10
Sisal	57.04.10
Kokosfibrer	57.04.30
Rami	54.02.00
Fiberväxter, inte nämnda någon annan-stans	57.04.50
Andra tropiska växter för industriändamål	
Kaffe	09.01.11
Kakao	18.01.00
Sockerrör	12.04.30
Tropiska frukter	
Tropiska nötter	
Kokosnötter	08.01.75
Kasjunötter	08.01.77
Paranötter	08.01.80
Pekannötter	08.05.80
Andra tropiska frukter	
Dadlar	08.01.10
Bananer	08.01 (31-35)
Ananas	08.01.50

	Statistiskt varunummer
Papayafrukter	08.08.50
Tropiska frukter, inte nämnda någon annanstans	08.01 (60-99)
Elfenben, ej polerat	05.10.00

V. VIRKE, OBEARBETAT

Timmer av barrträ för industriändamål
Långa stockar av barrträ
- 1 stockar
  1. ädelgran, gran, douglasgran
  2. furu, lärk
- 2 props
  1. ädelgran, gran, douglasgran
  2. furu, lärk
- 3 andra långa stockar
  1. ädelgran, gran, douglasgran
  2. furu, lärk

Kryssfaner (plywood) av barrträ
- 1 ädelgran, gran, douglasgran
- 2 furu, lärk

Brännved av barrträ
Ädelgran, gran, douglasgran
Furu, lärk

Lövträ för industriändamål
Långa stockar (lövträ)

- 1 stockar
  1. ek
  2. bok
  3. poppel
  4. andra

- 2 props
  1. ek
  2. andra

- 3 andra långa stockar
  1. ek
  2. bok
  3. poppel
  4. andra

Kryssfaner (plywood) (lövträ)
- 1 ek
- 2 bok
- 3 poppel
- 4 andra

Brännved (lövträ)
ek
bok
poppel
andra

Skogsbrukstjänster [T.ex. tjänster som skogsföretag vanligen utför själva (t.ex. timmeravverkning]
Andra produkter (t.ex. bark, kork, harts) *(77/388/EEG)*

BILAGA D

FÖRTECKNING AV VERKSAMHETER SOM AVSES I TREDJE STYCKET I ARTIKEL 4.5

1. Telekommunikation
2. Tillhandahållande av vatten, gas, elektricitet och ånga
3. Varutransport
4. Hamn- och flygplatstjänster
5. Passagerartransport
6. Tillhandahållande av nya varor tillverkade för försäljning
7. Verksamhet som stödorgan för jordbruket bedriver i enlighet med förordningar om en gemensam organisation av marknaden för dessa varor
8. Drift av handelsmässor och utställningar
9. Lagringsverksamhet
10. Verksamhet i kommersiella reklamföretag
11. Verksamhet i resebyråer
12. Drift av personalbutiker, kooperativ och industrimatsalar och liknande enheter
13. Annan verksamhet än som avses i artikel 13A 1 q i radio- och televisionsföretag

(77/388/EEG)

BILAGA E

VERKSAMHETER SOM AVSES I ARTIKEL 28.3.A

1. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 1 följande lydelse:
   Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 a till den del den avser paketposttjänster (*77/388/EEG)*

2. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 c *(77/388/EEG)*

3. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 3 följande lydelse:
   Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 f utom sådana som utförs av grupper av medicinsk eller paramedicinsk karaktär *(77/388/EEG)*

4. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 4 följande lydelse:
   Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 m *(77/388/EEG)*

5. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 5 följande lydelse:
   Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 n *(77/388/EEG)*

6. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 6 följande lydelse:
   Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 p *(77/388/EEG)*

7. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 q *(77/388/EEG)*

8. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 8 följande lydelse:
   Verksamhet som avses i artikel 13 B d 2 till den del den avser mäklartjänster *(77/388/EEG)*

9. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 9 följande lydelse:
   Verksamhet som avses i artikel 13 B d 5 till den del den avser mäklartjänster (77/388/EEG)

10. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

    Intill den 1 januari 1990 hade punkten 10 följande lydelse:
    Verksamhet som avses i artikel 13 B d 6 *(77/388/EEG)*

11. Leveranser som omfattas av artikel 13 B g till den del de görs av skattskyldiga personer som är berättigade till avdrag för ingående skatt för den berörda byggnaden *(77/388/EEG)*

12. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 12 följande lydelse:
Leverans av varor som avses i artikel 15.2 *(77/388/EEG)*

13. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 13 följande lydelse:
Verksamhet som avses i artikel 15.6 och 15.9 *(77/388/EEG)*

14. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 14 följande lydelse:
Leverans av varor som avses i artikel 15.12 *(77/388/EEG)*

15. Resebyråtjänster som avses i artikel 26 och sådana som utför i den resandes namn och för dennes räkning för resor utanför gemenskapen *(77/388/EEG)*

De medlemsstater som den 1 januari 1989 belade de transaktioner som är förtecknade i bilaga E, punkterna 4 och 5, med mervärdeskatt bemyndigas att tillämpa villkoren i artikel 13A 2 a sista strecksatsen även på utförda tjänster och levererade varor på det sätt som avses i artikel 13A 1 punkterna m och n, då dessa verksamheter utförs av offentligrättsliga organ.

BILAGA F

VERKSAMHET SOM AVSES I ARTIKEL 28.3.B

1. Tillträde till sportevenemang. *(77/388/EEG)*

2. Tjänster som tillhandahålls av författare, konstnärer, artister, jurister och andra fria yrkesutövare utom inom medicinska och paramedicinska yrken till den del dessa inte är sådana tjänster som anges i bilaga B i rådets andra direktiv den 11 april 1967. *(77/388/EEG)*

3. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1990 hade punkten 3 följande lydelse:
   Tillhandahållande av tjänster med hjälp av jordbruksmaskiner till enskilda eller sammanslutningar av jordbruksföretag. *(77/388/EEG)*

4. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1991 hade punkten 4 följande lydelse:
   Tillhandahållande av vinthundar och fullblodshästar. *(77/388/EEG)*

5. Telekommunikationstjänster som tillhandahålls av offentliga postföretag och tillhandahållande av varor med anknytning därtill. *(77/388/EEG)*

6. Tjänster som tillhandahålls av begravningsentreprenörer och kremeringsföretag tillsammans med varor som anknyter därtill. *(77/388/EEG)*

7. Verksamhet som utförs av blinda eller verkstäder för blinda under förutsättning av dessa undantag inte ger upphov till en avsevärd konkurrensstörning. *(77/388/EEG)*

8. Tillhandahållande av varor och tjänster till offentliga organ som har till uppgift att anlägga, bygga och underhålla kyrkogårdar, gravar och monument över dem som avlidit i krig. *(77/388/EEG)*

9. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

   Intill den 1 januari 1992 hade punkten 9 följande lydelse:
   Veterinärers behandling av djur. *(77/388/EEG)*

10. Sjukhusverksamhet som inte omfattas av artikel 13A 1 b. *(77/388/EEG)*

11. *Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.*

    Intill den 1 januari 1993 hade punkten 11 följande lydelse:
    Experttjänster i samband med värdering av försäkringsanspråk. *(77/388/EEG)*

12. Tillhandahållande av vatten genom offentliga organ. *(77/388/EEG)*

13. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1991 hade punkten 13 följande lydelse:
Förvaltning av krediter och kreditgarantier av enskild eller organ bortsett från dem som beviljat krediten. *(77/388/EEG)*

14. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 14 följande lydelse:
Inkassoverksamhet. *(77/388/EEG)*

15. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1991 hade punkten 15 följande lydelse:
Deponering och förvaltning av aktier, andelar i företag och föreningar, obligationer och andra värdepapper utom handlingar varigenom rättigheter till varor eller värdepapper som avses i artikel 5.3 fastställs. *(77/388/EEG)*

16. Tillhandahållande av sådana byggnader och sådan mark som avses i artikel 4.3. *(77/388/EEG)*

17. Passagerartransport.

Transport av varor i form av bagage eller motorfordon som åtföljer passagerare och tillhandahållande av tjänster anknytande till passagerartransport skall endast undantas till den del transporten av passagerarna själva är undantagen. *(77/388/EEG)*

18. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 18 följande lydelse:
Tillhandahållande, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av fartyg för kommersiell användning på inre vattenvägar och leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning som ingår i eller används på dessa. *(77/388/EEG)*

19. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 19 följande lydelse:
Leverans av vissa anläggningstillgångar efter utgången av anpassningsperioden för avdrag. *(77/388/EEG)*

20. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 20 följande lydelse:
Leverans av återvinningsbart material och nytt industriavfall. *(77/388/EEG)*

21. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 21 följande lydelse:
Varor för drift och furnering av privatbåtar som lämnar sitt nationella territorium. *(77/388/EEG)*

22. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1990 hade punkten 22 följande lydelse:

Varor för drift och furnering av flygplan för privat användning som lämnar sitt nationella territorium. *(77/388/EEG)*

23. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av flygplan inklusive utrustning som ingår i eller används på dessa om de används av statliga institutioner. *(77/388/ EEG)*

24. Har upphävts genom direktiv 89/465/EEG.

Intill den 1 januari 1991 hade punkten 24 följande lydelse:

Transport av varor på Rhen eller Mosels kanaldelar och verksamhet som ansluter därtill. *(77/388/EEG)*

25. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av krigsfartyg. *(77/388/EEG)*

26. Har upphävts genom direktiv 98/80/EEG.

Intill den 1 januari 2000 hade punkten 26 följande lydelse:

Affärer avseende guld utom guld för industriändamål. *(77/388/EEG)*

27. Resebyråtjänster som avses i artikel 26 och sådana som utförs av resebyråer som handlar i resenärens namn och för dennes räkning för resor inom gemenskapen. *(77/388/EEG)*

BILAGA G

VALMÖJLIGHET

1. Den valmöjlighet som avses i artikel 28.1 c får beviljas under följande omständigheter:

a) I fråga om verksamhet som anges i bilaga E:

Medlemsstater som redan undantar sådana varor men också ger möjlighet att välja beskattning får bibehålla denna valmöjlighet.

b) I fråga om verksamhet som anges i bilaga F:

Medlemsstaterna som tillfälligt bibehåller rätten att undanta sådan verksamhet får medge skattskyldiga personer rätten att välja beskattning

2. Medlemsstater som redan ger valmöjlighet som inte omfattas av bestämmelserna i första stycket ovan får medge skattebetalare som utövar denna rätt att bibehålla den, längst intill utgången av tre år från det datum då detta direktiv träder i kraft. *(77/388/EEG)*

BILAGA H

FÖRTECKNING ÖVER OMSÄTTNING AV VAROR OCH TJÄNSTER PÅ VILKA REDUCERADE MERVÄRDES-SKATTESATSER KAN TILLÄMPAS

När medlemsstaterna överför nedanstående varukategorier till inhemsk lagstiftning får de använda Kombinerade tull- och statistiknomenklaturen för att fastställa den exakta täckningen av respektive kategori.

Kategori	Beskrivning
1	Livsmedel (inklusive drycker men exklusive alkoholhaltiga drycker) för människor och djur; levande djur, fröer, plantor och ingredienser som normalt är avsedda för framställningen av matvaror; varor som normalt är avsedda att användas som komplement till eller ersättning för livsmedel.
2	Vattenförsörjning.
3	Farmaceutiska varor av de slag som normalt används för hälsovård, förebyggande av sjukdomar och för behandling i medicinskt eller veterinärmedicinskt syfte, inbegripet varor som används som preventivmedel eller för sanitärt skydd.
4	Medicinsk utrustning, hjälpmedel och andra apparater som normalt är avsedda att lindra eller behandla invaliditet, för den handikappades uteslutande personliga bruk, inbegripet reparationer av sådana varor, samt barnbilsäten.
5	Transport av passagerare och medfört bagage.
6	Tillhandahållande, inklusive lån från bibliotek, av böcker (inbegripet broschyrer, cirkulär och liknande trycksaker, bilder-, tecknings- och målarböcker för barn, noter i tryck eller manuskript, sjökort och hydrografiska eller liknande diagram), dagstidningar och tidskrifter förutom sådana som helt eller huvudsakligen är ägnade åt reklam.
7	Tillträde till föreställningar, teatrar, cirkusar, marknader, nöjesparker, konserter, museer, djurparker, biografer, utställningar och liknande kulturella evenemang och anordningar.
	Mottagning av radio- och TV-sändningar.

Kategori	Beskrivning
8	Tjänster som tillhandahålls av eller royalties till författare, kompositörer och utövande konstnärer.
9	Tillhandahållande, byggande, renovering och ändring av bostäder såsom ett led i socialpolitiken.
10	Tillhandahållande av varor och tjänster av de slag som normalt är avsedda för jordbruksproduktion men exklusive kapitalvaror såsom maskiner och byggnader.
11	Logi som tillhandahålls av hotell och liknande företag, inbegripet tillhandahållandet av semesterlogi och uthyrning av campingplatser och husvagnsparkering.
12	Tillträde till sportevenemang.
13	Utnyttjande av sportanläggningar.
14	Tillhandahållande av varor och tjänster av välgörenhetsorganisationer som är erkända av medlemsstaterna och som är engagerade i socialvård eller socialt trygghetsarbete, i den mån detta inte är undantaget enligt artikel 13.
15	Tjänster som tillhandahålls av begravningsentreprenörer och krematorietjänster, jämte därmed sammanhängande varor.
16	Sjukvårds- och tandvårdstjänster liksom värmebehandling, i den mån dessa tjänster inte är undantagna enligt artikel 13.
17	Tjänster som tillhandahålls i anslutning till gaturenhållning, sophämtning och avfallshantering, utom tillhandahållandet av sådana tjänster av organ som nämns i artikel 4.5.

(92/77/EEG)

BILAGA I

KONSTVERK, SAMLARFÖREMÅL OCH ANTIKVITETER

I detta direktiv avses med

a) *konstverk*:

- tavlor, collage och liknande dekorativa målningar och teckningar, som är utförda helt för hand av konstnären, med undantag för planritningar, andra ritningar samt teckningar för arkitektoniskt, ingenjörstekniskt, industriellt, kommersiellt topografiskt eller liknande ändamål, föremål dekorerade för hand, teaterkulisser, ateljéfonder o.d. målade på textilvävnad (KN-nummer 9701),
- konstgrafiska originalblad, avtryck och litografier, tryckta i begränsat antal direkt i svartvitt eller färg från en eller flera tryckformar som konstnären framställt helt för hand, oavsett vilken teknik och vilket material som använts, dock med undantag för mekaniska eller fotomekaniska förfaranden (KN-nummer 9702 00 00),
- originalskulpturer oavsett materialet, under förutsättning att de är helt utförda av konstnären; avgjutningar vars utförande är begränsat till åtta stycken och övervakat av konstnären eller hans efterföljande rättsinnehavare (KN-nummer 9703 00 00), i undantagsfall som fastställs av medlemsstaterna får detta antal utökas för skulpturer som utförts före den 1 januari 1989,
- handvävda tapisserier (KN-nummer 5805 00 00) och väggbonader (KN-nummer 6304 00 00) handgjorda efter originalritningar av konstnären, under förutsättning att det finns högst åtta exemplar av varje,
- unika exemplar av föremål i keramik helt utförda av konstnären och signerade av honom,
- emaljer på koppar, utförda helt för hand, begränsade till åtta numrerade exemplar signerade av konstnären eller verkstaden, med undantag för smycken samt guld- och silverföremål,
- fotografier tagna av konstnären, tryckta av honom eller under hans tillsyn, signerade och numrerade samt begränsade till 30 exemplar, oavsett storlek och underlag,

b) *samlarföremål*:

– frimärken och beläggningsstämplar, frankeringsstämplar, förstadagsbrev, kuvert, brevkort, kortbrev o.d. försedda med frimärke, makulerade, eller om de är omakulerade, inte gångbara och inte avsedda som lagligt betalningsmedel (KN-nummer 9704 00 00),

– samlingar och föremål för samlingar av zoologiskt, botaniskt, mineralogiskt, anatomiskt, historiskt, arkeologiskt, paleontologiskt, etnografiskt eller numismatiskt intresse (KN-nummer 9705 00 00),

c) *antikviteter*:

föremål, andra än konstverk, med en ålder av mer än 100 år (KN-nummer 9706 00 00).

(94/5/EG)

BILAGA J

Beskrivning av varan	**KN-nummer**
Tenn	8001
Koppar	7402 7403 7405 7408
Zink	7901
Nickel	7502
Aluminium	7601
Bly	7801
Indium	ex 8112 91 ex 8112 99
Spannmål	1001 till 1005 1006: endast obehandlat ris 1007 till 1008
Oljeväxter och oljehaltiga frukter	1201 till 1207
Kokosnöt, brasiliansk nöt och cashewnöt	0801
Andra nötter	0802
Oliver	0711 20
Spannmål och utsäde (inklusive sojabönor)	1201 till 1207
Kaffe, inte rostat	0901 11 00 0901 12 00
Te	0902
Kakaobönor, hela eller sönder-slagna, råa eller rostade	1801
Råsocker	1701 11 1701 12
Gummi, i ursprungliga former eller som plattor, ark eller remsor	4001 4002
Ull	5101
Kemikalier i bulk	Kapitel 28 och 29
Mineraloljor (inklusive propan och butan; också inklusive råpetro-leumoljor)	2709 2710 2711 12 2711 13

Beskrivning av varan	**KN-nummer**
Silver	7106
Platina (Palladium, Rhodium)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
Potatis	0701
Vegetabiliska oljor och fetter och deras fraktioner, oavsett om de är raffinerade eller ej, men inte kemiskt modifierade	1507 till 1515

(95/7/EEG)

BILAGA K

FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 28.6

1. Små reparationstjänster:
   - Cyklar
   - Skor och lädervaror
   - Kläder och hushållslinne (inbegripet lagning och ändring)
2. Renovering och reparation av privata bostäder, dock ej material som utgör en betydande del av tjänstens värde
3. Fönsterputsning och städning i privata hushåll
4. Hemtjänster (t.ex. hemhjälp och vård av barn, gamla, sjuka eller personer med funktionshinder)
5. Frisörverksamhet

(1999/85/EG)

BILAGA L

EXEMPEL PÅ TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG I ENLIGHET MED ARTIKEL 9.2 e

1. Tillhandahållande och härbärgering av webbplatser samt distansunderhåll av programvara och utrustning.

2. Tillhandahållande av programvara och uppdatering av denna.

3. Tillhandahållande av bilder, texter och uppgifter samt av databasåtkomst.

4. Tillhandahållande av musik, filmer och spel, inbegripet hasardspel och spel om pengar, samt av politiska, kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga eller underhållningsbetonade sändningar eller tilldragelser.

5. Tillhandahållande av distansundervisning.

Om en person som tillhandahåller en tjänst och hans kund kommunicerar via e-post skall detta inte i sig betyda att den utförda tjänsten är en elektronisk tjänst i den mening som avses i sista strecksatsen i artikel 9.2 e.

(2002/38/EG)

BILAGA M

Förteckning enligt artikel 21.2 c iv över leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster

a) Leveranser av järnhaltigt och icke-järnhaltigt avfall, skrot och använt material, inbegripet leveranser av halvfabrikat från bearbetning, framställning eller smältning av järnmetaller och icke-järnmetaller samt legeringar av dessa.

b) Leverans av järnhaltiga och icke-järnhaltiga halvfabrikat samt tillhandahållande av vissa därmed förbundna bearbetningstjänster.

c) Leverans av avfall och annat material för återvinning bestående av järnmetaller och icke-järnmetaller, legeringar av dessa, slagg, aska, spån och industriavfall som innehåller metaller eller metallegeringar, samt tillhandahållande av tjänster som innebär urval, tillskärning, fragmentering eller pressning av dessa produkter.

d) Leverans av och vissa bearbetningstjänster förbundna med järnhaltigt och icke-järnhaltigt avfall av järnmetaller och icke-järnmetaller samt avklipp, skrot, avfall, använt material och material för återanvändning bestående av glasavfall, glas, papper, papp och kartong, lump, ben, läder, konstläder, pergament, oberedda hudar och skinn, senor, surrningsgarn, tågvirke, gummi och plast.

e) Leverans av material som avses i denna bilaga efter bearbetning i form av rengöring, polering, urval, tillskärning, fragmentering, pressning eller gjutning till block.

f) Leveranser av skrot och avfall från bearbetning av grundmaterial. *(2006/69/EG)*

Direktivet har upphävts den 1 januari 2007 genom rådets direktiv 2006/112/EG.

Förteckning över ändringar i sjätte direktivet (77/388/EEG)

I sjätte direktivet har följande direktiv m.m. inarbetats.

- 80/368/EEG (EGT L 90, 3.4.1980, s. 41)
- 84/386/EEG (EGT L 208, 3.8.1984, s. 58)
- Anslutningsakten för Spanien och Portugal (EGT L 302, 15.11.1985, s. 23)
- 89/465/EEG (EGT L 226, 3.8.1989, s. 21)
- 91/680/EEG (EGT L 376, 31.12.1991, s. 1)
- 92/77/EEG (EGT L 316, 31.10.1992, s. 1)
- 92/111/EEG (EGT L 384, 30.12.1992, s. 47)
- 94/4/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 14)
- 94/5/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 16)
- 94/76/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 53)
- 95/7/EG (EGT L 102, 5.5.1995, s. 18)
- 96/42/EG (EGT L 170, 9.7.1996, s. 34)
- 96/95/EG (EGT L 338, 28.12.1996, s. 89)
- 98/80/EG (EGT L 281, 17.10.1998, s. 31)
- 99/49/EG (EGT L 139, 2.6.1999, s. 27)
- 99/59/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 63)
- 99/85/EG (EGT L 277, 28.10.1999, s. 34)
- 2000/17/EG (EGT L 84, 5.4.2000, s. 24)
- 2000/65/EG (EGT L 269, 21.10.2000, s. 44)
- 2001/4/EG (EGT L 22, 24.1.2001, s. 17, rättelse i EGT L 26, 27.1.2001, s. 40)
- 2001/115/EG (EGT L 15, 17.1.2002, s. 15)
- 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41)
- 2002/93/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27, rättelse i EGT L 18, 23.1.2003, s. 55)
- Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater (EUT L 236, 23.9.2003, s. 33)
- 2003/92/EG (EUT L 260, 11.10.2003, s. 8)
- 2004/7/EG (EUT L 27, 30.1.2004, s. 44)
- 2004/15/EG (EUT L 52, 21.2.2004, s 61)
- 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35)
- 2005/92/EG (EUT L 345, 28.12.2005, s. 19)
- 2006/18/EG (EUT L 51, 22.2.2006, s. 12)
- 2006/58/EG (EUT L 174, 28.6.2006, s. 5)
- 2006/69/EG (EUT L 221, 12.8.2006, s 9)
- 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s 129
- Anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien (EUT L 157, 21.6.2005, s. 203)

Inledningarna och ikraftträdandebestämmelserna avseende nämnda ändringsdirektiv finns på efterföljande sidor.

RÅDETS ELFTE DIREKTIV 80/368/EEG

av den 26 mars 1980

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatt – uteslutning av de franska utomeuropeiska departementen från tillämpningsområdet för direktiv

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 99 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 227.2 tredje stycket i fördraget skall gemenskapens institutioner inom ramen för den ordning som anges i fördraget sörja för att den ekonomiska och sociala utvecklingen i de franska utomeuropeiska departementen möjliggörs.

I överensstämmelse med domstolens dom av den 10 oktober 1978 i mål 148/77 tillämpas fördraget och härledd lagstiftning på de franska utomeuropeiska departementen, såvida inte gemenskapens institutioner beslutar om särskilda åtgärder som är anpassade till de ekonomiska och sociala villkoren i dessa departement.

Av hänsyn till de geografiska, ekonomiska och sociala förhållandena i dessa departement bör de uteslutas från tillämpningsområdet för det gemensamma system för mervärdeskatt som fastställs i rådets direktiv 77/388/EEG[1].

Genomförandet av detta direktiv medför inga ändringar i medlemsstaternas lagstiftning.

[1] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande strecksats skall läggas till i artikel 3.2 i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 2

Detta direktiv skall tillämpas från och med den 1 januari 1979.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 mars 1980.

På rådets vägnar
G. MARCORA
Ordförande

RÅDETS TIONDE DIREKTIV 84/386/EEG

av den 31 juli 1984

om harmonisering av medlemsstaternas lagar rörande omsättningsskatter, med ändring av direktiv 77/388/EEG – Tillämpning av mervärdeskatt på uthyrning av materiell lös egendom

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 99 och 100 i detta,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[1],

med beaktande av kommissionens förslag[2],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[3],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[4], och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 4.2 i nyssnämnda direktiv kan uthyrning av materiell lös egendom utgöra näringsverksamhet som är underkastad mervärdeskatt.

Tillämpning av artikel 9.1 i nyssnämnda direktiv på uthyrning av materiell lös egendom kan leda till väsentliga konkurrenssnedvridningar då uthyraren och hyresmannen är etablerade i olika medlemsstater och skattesatserna i dessa stater skiljer sig åt.

Det är därför nödvändigt att fastställa att platsen där en tjänst tillhandahålls är den där kunden har etablerat sin verksamhet eller har ett fast driftsställe för vilket tjänsten har blivit tillhandahållen eller, i avsaknad av detta, den ort där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

Dock bör artikel 9.1 av övervakningsskäl tillämpas strikt på uthyrning av transportmedel och den plats där leverantören har etablerat sin verksamhet behandlas som platsen för tillhandahållande av sådana tjänster.

[1] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1
[2] EGT nr C 116, 9.5.1979, s. 4
[3] EGT nr C 4, 7.1.1980, s. 63
[4] EGT nr C 297, 28.11.1979, s. 16

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 9.2 d utgår.

2. I artikel 9.2 e tillfogas följande strecksats: [...]

3. I artikel 9.3 [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1985.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser som de inför i syfte att tillämpa detta direktiv. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater om detta.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 31 juli 1984.

På rådets vägnar

J. O'KEEFE

Ordförande

RÅDETS ARTONDE DIREKTIV 89/465/EEG

av den 18 juli 1989

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning avseende omsättningsskatter – Upphävande av vissa undantag som föreskrivs i artikel 28.3 i rådets sjätte direktiv, 77/388/EEG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3],

och med beaktande av följande:

Artikel 28.3 i rådets sjätte direktiv, 77/388/EEG, av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning avseende omsättningsskatter Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4], senast ändrat genom Spaniens och Portugals anslutningsakt, tillåter medlemsstaterna att under en övergångsperiod vidta åtgärder som avviker från de normala reglerna i det gemensamma systemet för mervärdesskatt. Denna period var ursprungligen bestämd till fem år. Rådet åtog sig, på kommissionens förslag, att före utgången av denna period vid behov verka för upphävandet av en del av eller alla dessa undantag.

Många av dessa undantag leder i gemenskapernas eget inkomstsystem till svårigheter vid beräkningen av ersättning enligt rådets förordning (EEC, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt[5]. För att se till att detta system fungerar effektivare finns det anledning att avskaffa dessa undantag.

Upphävandet av dessa undantag kommer även att bidra till bättre neutralitet i mervärdesskattesystemet på gemenskapsnivå.

En del av de nämnda undantagen bör upphävas från och med den 1 januari 1990, andra den 1 januari 1991, den 1 januari 1992 och den 1 januari 1993.

Med beaktande av bestämmelserna i Portugals anslutningsakt, får Portugal fram till senast den 1 januari 1994 uppskjuta upphävandet av undantagen beträffande de transaktioner som avses i punkterna 3 och 9 i bilaga F till direktiv 77/338/EEG.

Det är lämpligt att rådet före den 1 januari 1991 på grundval av en rapport från kommissionen granskar läget med hänsyn till de övriga undantag som föreskrivs i artikel 28.3 i direktiv 77/388/EEG, däribland det som avses i artikel 1 punkt 1 andra stycket i det här direktivet, och att det på grundval av ett förslag från kommissionen fattar beslut om upphävande av dessa undantag, med beaktande av all snedvridning av konkurrensen som kan ha blivit följden av deras tillämpning eller som kan uppstå i samband med att den inre marknaden i en framtid genomförs.

[1] EGT nr C 347, 29.12.1984, s. 3, EGT nr C 183, 11.7.1987, s. 9
[2] EGT nr C 125, 11.5.1987, s. 27
[3] EGT nr C 218, 29.8.1985, s. 11
[4] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1
[5] EGT nr L 155, 7.6.1989, s. 9

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Med verkan från och med den 1 januari 1990 skall de transaktioner som avses i punkterna 1, 3–6, 8, 9, 10, 12, 13 och 14 i bilaga E upphävas.

De medlemsstater som den 1 januari 1989 belade de transaktioner som är förtecknade i bilaga E, punkterna 4 och 5, med mervärdesskatt bemyndigas att tillämpa villkoren i artikel 13A 2 a sista strecksatsen även på utförda tjänster och levererade varor på det sätt som avses i artikel 13A 1 punkterna m och n, då dessa verksamheter utförs av offentligrättsliga organ.

2. I bilaga F görs följande ändringar:

a) De transaktioner som avses i punkt 3, 14 och 18–22 skall upphävas med verkan från och med den 1 januari 1990.

b) De transaktioner som avses i punkt 4, 13, 15 och 24 skall upphävas med verkan från och med den 1 januari 1991.

c) Den transaktion som avses i punkt 9 skall upphävas med verkan från och med den 1 januari 1992.

d) Den transaktion som avses i punkt 11 skall upphävas med verkan från och med den 1 januari 1993.

Artikel 2

Portugal får längst till den 1 januari 1994 uppskjuta de datum som avses i artikel 1 punkterna 2 a och 2 c beträffande slopande av punkt 3 respektive 9 i bilaga F.

Artikel 3

Före den 1 januari 1991 skall rådet, på grundval av en rapport från kommissionen, granska läget med hänsyn till de övriga undantag som fastställs i artikel 28.3 i direktiv 77/388/EEG, däribland det som avses i artikel 1 punkt 1 andra stycket i det här direktivet, och, på grundval av ett förslag från kommissionen, besluta huruvida dessa undantag skall upphävas, med beaktande av konkurrenssnedvridningar som kan ha blivit följden av att de har tillämpats eller som skulle kunna uppstå till följd av åtgärder för att fullfölja den inre marknaden.

Artikel 4

Med avseende på de transaktioner som avses i artiklarna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna vidta åtgärder beträffande avdrag av mervärdesskatt för att helt eller delvis hindra skattskyldiga från att skaffa sig omotiverade fördelar eller drabbas av omotiverade nackdelar.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast de datum som fastställs i artiklarna 1 och 2.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 1989.

På rådets vägnar

R. DUMAS

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 91/680/EEG

av den 16 december 1991

med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv77/388/EEG med sikte på avskaffandet av fiskala gränser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3],

och med beaktande av följande:

Artikel 8a i fördraget definierar den inre marknaden som ett område utan interna gränser inom vilket den fria rörligheten av varor, personer, tjänster och kapital är säkerställd i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

Genomförandet av den inre marknaden kräver att alla fiskal gränser mellan medlemsstaterna undanröjs och att för den sakens skull påförande av skatt på import och restitution av skatt vid export i handeln mellan medlemsstater slutgiltigt avskaffas.

Alla fiskal kontroller vid inre gränser kommer att vara slutgiltigt avskaffade från och med den 1 januari 1993 för alla transaktioner mellan medlemsstater.

Införande av skatt på import och restitution av skatt vid export skall följaktligen tillämpas endast på transaktioner som berör territorier som inte omfattas av det gemensamma systemet för mervärdesskatt.

Med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på Monaco och ön Man, skall emellertid transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för dessa behandlas som transaktioner som har sitt ursprung i eller är avsedda för Frankrike respektive Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland.

Upphävandet av principen om påförande av skatt på import i relationerna mellan medlemsstater kommer att göra bestämmelser om skattebefrielse och tull- och skattefri tilldelning överflödiga i relationerna mellan medlemsstater. Följaktligen bör dessa bestämmelser upphör

att gälla och de relevanta direktiven anpassas i överensstämmelse därmed.

För att uppnå det mål som avses i artikel 4 i rådets första direktiv av den 11 april 1967[4], senast ändrat genom rådets sjätte direktiv 77/388/EEG[5], måste beskattningen av handel mellan medlemsstater bygga på principen att tillhandahållna varor och tjänster beskattas i sin ursprungsmedlemsstat utan att detta, vad beträffar gemenskapshandel mellan skattskyldiga personer, påverkar principen att skatt som påförs i konsumtionsledet bör tillfalla den medlemsstat där den slutliga förbrukningen sker.

Utformningen av det slutliga system som kommer att uppfylla syftena med det gemensamma systemet för mervärdesskatt på varor och tjänster som tillhandahålls mellan medlemsstater kräver dock betingelser som inte kan åstadkommas helt och hållet före den 31 december 1992.

Åtgärder bör därför vidtas för en övergångsfas, som börjar den 1 januari 1993 och varar en begränsad tid, under vilken bestämmelser införs som underlättar övergången till det slutliga system för beskattning av handel mellan medlemsstater som fortfarande är målet på medellång sikt.

Under övergångsperioden bör transaktioner inom gemenskapen, utförda av skattskyldiga personer som inte är skattebefriade, beskattas i destinationsmedlemsstaterna, med dessas skattesatser och på dessas villkor.

Skattebefriade personers förvärv inom gemenskapen av varor intill ett visst värde eller icke skattskyldiga juridiska personers förvärv och viss distansförsäljning och tillhandahållande inom gemenskapen av nya transportmedel till enskilda personer eller skattebefriade eller icke skattskyldiga personer bör under övergångsperioden likaså beskattas i destinationsmedlemsstaterna, med dessa medlemsstaters skattesatser och på dessas villkor, i den mån transaktionerna eljest skulle kunna befaras vålla betydande konkurrenssnedvridningar mellan medlemsstater.

Den nödvändiga strävan att minska administrativa och statistiska formaliteter för i synnerhet små och medelstora företag måste förenas med genomförandet av verksamma kontrollåtgärder och hänsyn till behovet att, av såväl ekonomiska som skattemässiga skäl, upprätthålla kvaliteten på gemenskapens statistiska instrument.

Övergångsperioden för beskattningen av handel mellan medlemsstater måste utnyttjas för att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hantera både sociala återverkningar i berörda branscher och regionala svårigheter som särskilt i gränsregioner skulle kunna följa på upphävandet av beskattningen av import och av restitution av skatt på

export i handeln mellan medlemsstater. Medlemsstaterna bör därför, fram till den 30 juni 1999, tillåtas att inom vissa gränser skattebefria tillhandahållandet av varor i butiker för skattefri försäljning i samband med flyg- och båtresande mellan medlemsstater.

Övergångsbestämmelserna kommer att vara i kraft i fyra år och kommer följaktligen att tillämpas till och med den 31 december 1996. De kommer att ersättas av ett slutligt system för beskattning av handel mellan medlemsstater som bygger på principen att beskatta tillhandahållandet av varor och tjänster i ursprungsmedlemsstaten, så att den målsättning som avses i artikel 4 i rådets första direktiv av den 11 april 1967 uppnås.

I detta syfte kommer kommissionen att avge en rapport till rådet före den 31 december 1994 om hur övergångsbestämmelserna fungerar och lämna förslag om detaljerna i det slutliga systemet för beskattning av handel mellan medlemsstater. Om rådet finner att villkoren för en övergång till det slutliga systemet är tillfredsställande uppfyllda, kommer rådet att före den 31 december 1995 besluta om de regler som är nödvändiga för det slutliga systemets ikraftträdande och funktion, varvid övergångsbestämmelserna automatiskt fortsätter att gälla till dess att det slutliga systemet har trätt i kraft och i varje fall till dess att rådet har fattat beslut om det slutliga systemet.

Direktiv 77/388/EEG, senast ändrat genom direktiv 89/465/EEG[6], bör ändras i överensstämmelse härmed.

[1] EGT nr C 252, 22.9.1987, s. 2, EGT nr C 176, 17.7.1990, s. 8 och EGT nr C 131, 22.5.1991, s. 3
[2] EGT nr C 324, 24.12.1990, s. 97
[3] EGT nr C 237, 31.12.1990, s. 121
[4] EGT nr 71, 14.4.1967, s. 1301/67
[5] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1
[6] EGT nr L 226, 3.8.1989, s. 21

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ersättas med följande: [...]

2. Artikel 7 skall ersättas med följande: [...]

3. I artikel 8.1 a [...]

4. Följande stycke skall läggas till i artikel 8.1: [...]

5. Artikel 8.2 skall ersättas med följande: [...]

6. Artikel 10.3 skall ersättas med följande: [...]

7. I artikel 11 B görs följande ändringar: [...]

8. Artikel 11 B 3 skall ersättas med följande: [...]

9. I artikel 11 B 5[...]

10. Artikel 11 C 2 skall ersättas med följande: [...]

11. I artikel 14.1 görs följande ändringar: [...]

12. Rubriken till artikel 15 skall ersättas med följande: [...]

13. I artikel 15.1 och 15.2 [...]

14. Artikel 15.3 skall ersättas med följande: [...]

15. Följande strecksats skall läggas till i artikel 15.10 första stycket: [...]

16. I artikel 15.10 andra stycket [...]

17. I artikel 15.12 [...]

18. Artikel 15.13 skall ersättas med följande: [...]

19. I artikel 15.14

20. I artikel 16.1 görs följande ändringar: [...]

21. Följande punkt skall införas i artikel 28: [...]

22. Följande avdelning XVIa samt artiklarna 28a–28m skall införas: ...

23. Artikel 33 skall ersättas med följande: [...]

24. Följande artikel skall införas: [...]

Artikel 2

1. Följande direktiv skall upphöra att gälla den 31 december 1992 vad beträffar relationerna mellan medlemsstater:

– Direktiv 83/181/EEG[1], senast ändrat genom direktiv 89/219/EEG[2]

– Direktiv 85/362/EEG.

2. De bestämmelser om mervärdesskatt som intagits i följande direktiv skall upphöra att gälla den 31 december 1992.

– Direktiv 74/651/EEG[3], senast ändrat genom direktiv 88/663/EEG[4].

– Direktiv 83/182/EEG[5].

– Direktiv 83/183/EEG[6], ändrat genom direktiv 89/604/EEG[7].

De bestämmelser i direktiv 69/169/EEG[8], senast ändrat genom direktiv 91/191/EEG[9], som avser mervärdesskatt skall upphöra att gälla den 31 december 1992 vad beträffar relationerna mellan medlemsstater.

[1] EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 38

[2] EGT nr L 92, 3.4.1989, s. 13

[3] EGT nr L 354, 30.12.1974, s. 6

[4] EGT nr L 382, 31.12.1988, s. 40
[5] EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 59
[6] EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 64
[7] EGT nr L 348, 29.11.1989, s. 28
[8] EGT nr L 133, 4.6.1969, s. 6
[9] EGT nr L 94, 16.4.1991, s. 24

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall anpassa sina nuvarande mervärdesskattesystem efter detta direktiv.

   De skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att deras regler, anpassade efter artikel 1.1–20 och 1.22–24 samt artikel 2 i detta direktiv, skall kunna träda i kraft den 1 januari 1993.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser som de antar för att tillämpa detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

4. När en medlemsstat antar sådana bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning då de offentliggörs. Varje medlemsstat får själv bestämma på vilket sätt sådana hänvisningar skall göras.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 1991.

På rådets vägnar

W. KOK

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 92/77/EEG

av den 19 oktober 1992

med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv 77/388/EEG (harmonisering av mervärdesskattesatser)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

med beaktande av följande:

Fullbordandet av den inre marknaden, vilket är ett av de grundläggande målen för gemenskapen, kräver som ett första steg att tull- och skattekontrollerna vid gränserna avskaffas.

För att snedvridningar skall undvikas förutsätter avskaffandet av dessa kontroller vad gäller mervärdesskatt inte endast en enhetlig skattebas utan även att ett flertal skattesatser och skattenivåer ligger tillräckligt nära varandra mellan medlemsstaterna. Det är därför nödvändigt att ändra direktiv 77/388/EEG[4].

Under övergångstiden bör vissa undantag från reglerna beträffande skatternas antal och nivå vara möjliga.

[1] EGT nr C 176, 17.7.1990, s. 8
[2] EGT nr C 324, 24.12.1990, s. 104
[3] EGT nr C 332, 31.12.1990, s. 1
[4] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1 senast ändrat genom direktiv 91/680/EEG (EGT nr L 376, 31.12.1991, s. 1)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 12.3 skall ersättas med följande: [...]

2. Första meningen i artikel 12.4 skall utgå.

3. Följande stycke läggs till i artikel 12.4: [...]

4. Artikel 28.2 ersätts med följande: [...]

5. Bilaga H i bilagan till detta direktiv skall bifogas.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1992. De skall genast underrätta kommissionen härom.

När medlemsstaterna antar dessa åtgärder, skall besluten innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 19 oktober 1992.

På rådets vägnar

J. COPE

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 92/111/EEG

av den 14 december 1992

om ändring av direktiv 77/388/EEG och införande av förenklande åtgärder för mervärdesskatt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

med beaktande av följande:

Artikel 3 i rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991, som kompletterar det gemensamma systemet för mervärdesskatt och ändrar direktiv 77/388/EEG i syfte att avskaffa fiskala gränser[3], sätter den 1 januari 1993 som det datum då dessa bestämmelser skall träda i kraft i alla medlemsstater.

För att förenkla användningen av de bestämmelserna och införa nödvändiga förenklingar är det nödvändigt att komplettera det gemensamma system för mervärdesskatt som börjar gälla den 1 januari 1993, detta för att klargöra hur skatten skall tillämpas på vissa transaktioner som genomförs med territorier utanför gemenskapen och vissa transaktioner som genomförs inom gemenskapen samt för att definiera åtgärder för övergången mellan de bestämmelser som är i kraft den 31 december 1992 och dem som kommer att träda i kraft den 1 januari 1993.

För att säkerställa opartiskheten i det gemensamma systemet för omsättningsskatt vad gäller varornas ursprung måste begreppet tredje territorium och definitionen av varuimport kompletteras.

Vissa territorier som utgör en del av gemenskapens tullterritorium betraktas som tredje territorier när det gäller att tillämpa det gemensamma systemet för mervärdesskatt; uttag av mervärdesskatt görs därför vid handel mellan medlemsstaterna och dessa territorier i enlighet med samma principer som tillämpas vid varje transaktion mellan gemenskapen och tredje land. Det är nödvändigt att se till att sådan handel är underkastad tull- och skattebestämmelser som är likvärdiga med dem som skulle tillämpas vid transaktioner som genomförs under samma förutsättningar med territorier som inte är en del av gemenskapens tullterritorium. Som en följd av dessa bestäm-

melser förlorar rådets sjuttonde direktiv 85/362/EEG av den 16 juli 1985 om harmonisering av medlemsstaternas lagar om omsättningsskatter befrielse från mervärdesskatt vid tillfällig införsel av andra varor än transportmedel[4] sin giltighet.

Det är nödvändigt att exakt ange hur de skattebefrielser som hänför sig till vissa exporttransaktioner eller likvärdiga transaktioner skall genomföras. Det är nödvändigt att anpassa de andra berörda direktiven på motsvarande sätt.

Det är nödvändigt att klargöra definitionen av orten för beskattningen av vissa transaktioner som genomförs ombord på fartyg, flygplan eller tåg som transporterar passagerare inom gemenskapen.

Övergångsreglerna för beskattning av handeln medlemsstaterna emellan måste kompletteras för att ta hänsyn till såväl gemenskapens bestämmelser om punktskatter som behovet av att klargöra och förenkla de närmare reglerna för beskattning av vissa av de transaktioner mellan medlemsstaterna som kommer att genomföras från och med den 1 januari 1993.

I rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattebelagda varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor[5] fastställs särskilda förfaranden och skyldigheter rörande deklarationer då sådana varor sänds till en annan medlemsstat. Som en följd härav kan metoderna för att beskatta vissa tillhandahållanden och förvärv inom gemenskapen av varor som skall punktbeskattas förenklas till fördel för både de skattskyldiga och de behöriga myndigheterna.

Det är nödvändigt att definiera räckvidden av de undantag som nämns i artikel 28 c i direktiv 77/388/EEG[6]. Det är också nödvändigt att komplettera bestämmelserna om skattepliktens inträde och metoderna för att bestämma beskattningsunderlaget vid vissa transaktioner inom gemenskapen.

För skattepliktiga transaktioner på hemmamarknaden med anknytning till den varuhandel inom gemenskapen som genomförs under den tid som fastställs i artikel 28 l i direktiv 77/388/EEG av skattskyldiga personer som inte har etablerat sig i den medlemsstat som nämns i artikel 28 b A 1 i nämnda direktiv är det nödvändigt att vidta förenklande åtgärder som säkerställer likvärdig behandling i alla medlemsstater. För den skull måste bestämmelserna för beskattningssystemet och de skattskyldiga harmoniseras med avseende på sådana transaktioner.

För att ta hänsyn till de bestämmelser som gäller den som är skyldig att betala skatt på hemmamarknaden och för att undvika vissa former av skatteflykt eller skatteundandragande är det nödvändigt att beträffande skattskyldiga som inte är etablerade i det land där mervärdes-

skatt tas ut klargöra gemenskapens regler om återbetalning enligt artikel 17.3 i direktiv 77/388/EEG i dess lydelse enligt artikel 28 f i samma direktiv.

Avskaffandet från och med den 1 januari 1993 av skatt på import och skattelättnad på export för handel medlemsstaterna emellan gör det nödvändigt att ha övergångsregler för att säkerställa neutraliteten i det gemensamma systemet för mervärdesskatt och för att undvika situationer med dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.

Det är därför nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser för de fall då ett gemenskapsförfarande, inlett före den 1 januari 1993 för ett tillhandahållande som verkställs före den dagen av en skattskyldig person som handlar i egenskap av sådan vad gäller varor som har skickats eller transporterats till en annan medlemsstat, inte fullbordas förrän efter den 31 december 1992.

Sådana bestämmelser bör också gälla skattepliktiga transaktioner genomförda före den 1 januari 1993 där beskattningen uppskjutits till följd av särskilda regler om undantag.

Det är också nödvändigt att fastställa särskilda regler för transportmedel som utan att ha förvärvats eller importerats enligt de allmänna inhemska beskattningsvillkoren i en medlemsstat har undantagits från skatt enligt nationella regler på grund av att de har importerats tillfälligt från en annan medlemsstat.

Tillämpningen av dessa övergångsregler både vid handel medlemsstaterna emellan och för transaktioner med tredje territorier förutsätter en komplettering av definitionen av de transaktioner som skall beskattas från och med den 1 januari 1993 samt ett klargörande i sådana fall av platsen för skattepliktiga transaktioner, skattskyldighetens inträde och uttag av skatt.

På grund av rådande ekonomiska läge har Spanien och Italien begärt att som övergångsåtgärd få tillämpa bestämmelser som gör undantag från den princip om omedelbart avdrag som fastställs i artikel 18.2 första stycket i direktiv 77/388/EEG; denna begäran bör beviljas under en tidrymd av två år vilken inte får förlängas.

Detta direktiv fastställer gemensamma bestämmelser för att förenkla behandlingen av vissa transaktioner inom gemenskapen; i flera fall kommer det an på medlemsstaterna att avgöra hur dessa bestämmelser skall tillämpas. Vissa medlemsstater kommer inte att kunna fullborda den lagstiftningsprocedur som behövs för att anpassa sin lagstiftning om mervärdesskatt inom den fastställda tiden; extra tid bör därför tillåtas för genomförandet av detta direktiv; en längsta tid om tolv månader är tillräckligt för detta ändamål.

Det är därför nödvändigt att ändra direktiv 77/388/EEG.

[1] EGT nr C 337, 21.12.1992
[2] Yttrande avgett den 24 november 1992 (ännu inte publicerat i Europeiska gemenskapernas officiella tidning)
[3] EGT nr L 376, 31.12.1991, s. 1
[4] EGT nr L 192, 24.7.1985, s. 20, senast ändrat genom direktiv 90/237/EEG (EGT nr L 133, 24.5.1990, s. 91)
[5] EGT nr L 76, 23.3.1992, s. 1
[6] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 92/77/EEG (EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 1)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.4 skall ersättas med följande: [...]

2. Artikel 7.1 b skall ersättas med följande: [...]

3. i artikel 7.3 [...]
– i första stycket [...]
– andra stycket ersättas med följande: [...]

4. Artikel 8.1 c skall ersättas med följande: [...]

5. Artikel 11 B 1 skall ersättas med följande: [...]

6. Artikel 12.1 b skall ersättas med följande: [...]

7. Artikel 12.3 a skall ersättas med följande: [...]

8. I artikel 14.1 [...]
– punkt c utgå,
följande läggas till efter d: [...]

9. I artikel 15 [...]
– följande stycken läggas till efter punkt 2: [...]
– i punkt 3 [...]
– i punkt 4 andra stycket ersättas med följande: [...]
– i punkt 10 andra stycket [...]
– i punkt 10 tredje stycket ersättas med följande: [...]
– punkt 13 ersättas med följande: [...]

10. I artikel 28a [...]
– punkt 1 a andra stycket ersättas med följande: [...]
– ett nytt led läggas till i punkt 1 med följande lydelse: [...]
– följande stycke läggas till: [...]
– följande stycke läggas till punkt 5 b: [...]
– följande stycke läggas till punkt 6: [...]

11. I artikel 28b A 2 skall följande stycke läggas till: [...]

12. I artikel 28c A [...]

– punkt c ersättas med följande: [...]
– följande läggas till: [...]

13. Artikel 28c E skall ersättas med följande: [...]

14. Artikel 28d.3 skall ersättas med följande: [...]

15. Artikel 28d.4 andra stycket skall ersättas med följande: [...]

16. I artikel 28e 1 [...]
– första styckets andra mening ersättas med: [...]
– i andra stycket följande mening läggas till: [...]

17. I artikel 28e skall punkt 2 och 3 omnumreras till 3 och 4, och en ny punkt 2 skall inskjutas enligt följande: [...]

18. I artikel 28f [...]
– i artikel 17.3 b, [...]
– följande stycke läggas till artikel 17.4: [...]

19. I artikel 28g [...]
– Artikel 21.1 a ersättas med följande: [...]
– Artikel 21.1 b ersättas med följande: [...]

20. I artikel 28 h [...]
– i artikel 22.1 c första strecksatsen [...]
– i artikel 22.1 följande strecksats läggas till efter andra strecksatsen:..
– följande strecksats läggas till i artikel 22.3 b: [...]
– andra strecksatsen i artikel 22.4 c ersättas med följande: [...]
– första stycket i artikel 22.6 b ersättas med följande: [...]
– i artikel 22.6 b fjärde stycket första strecksatsen [...]
– i artikel 22.6 b följande stycke tilläggas: [...]
– i artikel 22.11 följande läggas till i punktens början: [...]

21. artikel 28i ersättas med följande: [...]

22. följande artikel läggas till: [...]

23. Artikel 33a.1 och 33a.2 skall ersättas med följande: [...]

24. Direktiv 85/362/EEG[1] skall upphöra att gälla den 31 december 1992.

25. Artikel 6 i direktiv 69/169/EEG[2] skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 1993.

[1] EGT nr L 192, 24.7.1985, s. 20. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/237/EEG (EGT nr L 133, 24.5.1990, s. 91)

[2] EGT nr L 133, 4.6.1969, s. 6. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/680/EEG (EGT nr L 376, 31.12.1991, s. 1)

Artikel 2

1. Från och med den 1 januari 1993 och under en tid av två år, som inte får förlängas, skall Spanien och Italien ha rätt att tillämpa

bestämmelser som avviker från den princip om omedelbart avdrag som fastslås i artikel 18.2 första stycket. Dessa bestämmelser får inte med mer än en månad fördröja den tid under vilken rätten till avdrag, om den har uppstått, får utövas enligt artikel 18.1.

För skattskyldiga personer som lämnar de deklarationer som föreskrivs i artikel 22.4 för kvartalsskatteperioder skall Spanien och Italien ha rätt att föreskriva att den rätt till avdrag som har uppstått och som under artikel 18.1 skulle kunna utnyttjas under ett visst kvartal inte får utnyttjas förrän under kvartalet därefter. Denna bestämmelse skall bara tillämpas om Spanien eller Italien ger sådana skattskyldiga personer rätt att välja att lämna in månadsvisa redovisningar.

2. Med avvikelse från artikel 15.10 tredje stycket skall Portugal, Frankrike, Nederländerna och Tyskland ha rätt att senast den 1 oktober 1993 upphäva återbetalningsförfarandet för kontrakt ingångna efter den 31 december 1992 där det är förbjudet enligt detta direktiv.

Artikel 3

Rådet skall på förslag av kommissionen och före den 30 juni 1993 enhälligt fatta beslut om antagande av närmare regler för beskattning av kedjetransaktioner mellan skattskyldiga personer, så att sådana regler kan träda i kraft den 1 januari 1994.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall anpassa sina nuvarande mervärdesskattesystem till bestämmelserna i detta direktiv.

De skall anta nödvändiga lagar och andra författningar för sina anpassade system så att de träder i kraft den 1 januari 1993.

En medlemsstat får dock föreskriva att uppgifter som rör transaktioner som avses i artikel 22.6 b sista stycket för vilka skatten skall betalas under de tre första kalendermånaderna 1993 måste tas med senast i den sammanfattning som undertecknas för andra kvartalet 1993.

2. Med avvikelse från punkt 1 andra stycket skall medlemsstaterna ha rätt att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att senast den 1 januari 1994 tillämpa de bestämmelser som fastställs i följande punkter i artikel 1

– punkt 11,

– punkt 13 i den mån den hänför sig till artikel 28c.E 3,

- punkt 19 i den mån den hänför sig till artikel 21.1 a tredje stycket, och
- punkt 20 i den mån den hänför sig till skyldigheter beträffande de transaktioner som avses i föregående strecksatser.

Medlemsstater som den 1 januari 1993 tillämpar åtgärder som är likvärdiga med de ovan nämnda skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de principer som fastställs i artikel 22.6 och i gällande gemenskapsbestämmelser för administrativt samarbete inom området indirekt beskattning obetingat följs från och med den 1 januari 1993.

3. Med avvikelse från punkt 1 andra stycket skall Tyskland ha rätt att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att senast den 1 oktober 1993 tillämpa de bestämmelser som fastställs i artikel 1.10 vad gäller artikel 28a.1a a.

4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser som de antar för att tillämpa detta direktiv.

5. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i inhemsk lag som de antar på det område som omfattas av detta direktiv.

6. När medlemsstaterna antar dessa bestämmelserna skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 december 1992.

På rådets vägnar

N. LAMONT

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 94/4/EG

av den 14 februari 1994

om ändring av direktiv 69/169/EEG och 77/388/EEG och om höjning av värdegränserna för skattebefrielse för resande från tredje land samt för skattefria inköp vid resor inom gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

med beaktande av följande:

I artikel 1.1 i rådets direktiv 69/169/EEG av den 28 maj 1969 om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från omsättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande[4] fastställs värdegränsen för skattebefrielse vad gäller varor i det personliga bagaget för resande som kommer från tredje land när införseln inte har kommersiell karaktär.

Det totala värdet av de varor som befrias från skatter får inte överstiga 45 ecu per person. I enlighet med artikel 1.2 i direktiv 69/169/EEG kan medlemsstaterna sänka värdegränsen till 23 ecu för resande under 15 års ålder.

Hänsyn måste tas till de bestämmelser till fördel för resande som rekommenderas av specialiserade internationella organisationer, särskilt bestämmelserna i bilaga F.3 till internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden.

Dessa mål kan nås genom en höjning av värdegränserna för skattebefrielse.

Det är nödvändigt att under en begränsad tid tillåta ett undantag för Tyskland, mot bakgrund av de ekonomiska svårigheter som skulle kunna orsakas av värdegränsernas storlek, särskilt vad gäller resande som reser in på denna medlemsstats territorium via landsgränserna mellan Tyskland och andra länder som inte är medlemsstater eller EFTA-stater, eller som anländer i fartyg i kusttrafik från sådan länder.

Det finns särskilda band mellan Spaniens kontinentala territorium och Kanarieöarna, Ceuta och Melilla.

Under den tid då försäljning i butiker för skattefri försäljning till resande med flyg eller båt inom gemenskapen är tillåten i enlighet med bestämmelserna i artikel 28k i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[5], bör det säkerställas att det reala värdet av de varor som kan förväntas säljas på detta sätt bibehålls.

[1] EGT nr C 102, 14.4.1984, s. 10 och EGT nr C 78, 26.3.1985, s. 9

[2] EGT nr C 46, 18.2.1985, s. 75 och yttrande avgivet den 20 januari 1994, ännu inte offentliggjort i EGT

[3] EGT nr C 248, 17.9.1984, s. 26

[4] EGT nr L 133, 4.6.1969, s. 6. Direktivet är senast ändrat genom direktiv 92/111/EEG (EGT nr L 384, 30.12.1992, s. 47)

[5] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet är senast ändrat genom direktiv 92/111/EEG (EGT nr L 384, 30.12.1992, 2. s. 47)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 69/169/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1. [...]

2. I artikel 1.2 [...]

3. Artikel 7b skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Artikel 28k punkt 2 a första stycket i direktiv 77/388/EEG skall ersättas med följande:

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 april 1994. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter för hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Trots punkt 1 får Tyskland sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1998 vad gäller varor som förs in av resande som reser in på tyskt territorium via en landsgräns mellan Tyskland och andra länder som inte är

medlemsstater eller EFTA-stater, eller som anländer i fartyg i kusttrafik från sådana länder.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 februari 1994

På rådets vägnar

Y. PAPANTONIOU

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 94/5/EG

av den 14 februari 1994

med tillägg till det gemensamma mervärdesskattesystemet och om ändring av direktiv77/388/EEG Särskilda föreskrifter för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 32 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[3], skall rådet införa ett system för hela gemenskapen för beskattning av begagnade varor, konstverk, antikviteter och samlarföremål.

Den nuvarande situationen, där det inte finns någon gemenskapslagstiftning, kännetecknas fortfarande av tillämpningen av olika vitt skilda system, som orsakar snedvridning av konkurrensen och störning i handeln både internt och medlemsstaterna emellan, i dessa skillnader ingår också en brist på harmonisering i avgiftsuttaget av gemenskapens egna resurser. Följaktligen är det nödvändigt att så snart som möjligt få ett slut på denna situation.

Domstolen har i ett antal domar noterat behovet av en harmonisering varigenom dubbelbeskattning i handeln mellan medlemsstaterna skulle undvikas.

Det är nödvändigt att inom bestämda områden föreskriva övergångsbestämmelser som gör det möjligt att gradvisa anpassa lagstiftningen.

Inom den inre marknaden krävs gemenskapsregler som har till syfte att undvika dubbelbeskattning och snedvridning av konkurrensen mellan skattskyldiga personer för att mervärdesskattesystemet skall fungera tillfredsställande.

Därför är det nödvändigt att ändra direktiv 77/388/EEG.

[1] EGT nr C 323, 27.12.1989, s. 120

[2] EGT nr C 201, 7.8.1989, s. 6
[3] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/111/EEG (EGT nr L 384, 30.12.1992, s. 47)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 11 [...]
a) följande punkt läggas till under A: [...]
b) följande punkt läggas till under B: [...]

2. I artikel 12 [...]
a) punkt 3 c ersättas med följande: [...]
b) punkt 5 ersättas med följande: [...]

3. Följande artikel skall läggas till: [...]
[*Artikel 26 a*]

4. Följande punkt skall läggas till artikel 28: [...]

5. Följande stycke skall läggas till artikel 28.2 e: [...]

6. Artikel 28a 2 b skall ändras på följande sätt: [...]

7. Följande avdelning och artikel skall läggas till: [...]
[AVDELNING XVIb
ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER FÖR BEGAGNADE VAROR, KONSTVERK, SAMLARFÖREMÅL OCH ANTIKVITETER
Artikel 28o]

8. Det undantag som föreskrivs i artikel 28.3 e vad gäller artikel 5.4 c skall utgå.

9. Artikel 32 skall utgå.

10. Bilagan till detta direktiv skall bifogas som bilaga I.

Artikel 2

Medlemsstaterna får vidta åtgärder beträffande rätten att dra av mervärdesskatt för att undvika att de skattskyldiga återförsäljarna uppnår fördelar som de inte är berättigade till eller lider oberättigade förluster.

Artikel 3

Rådet kan enhälligt, på förslag av kommissionen, tillåta att en medlemsstat inför särskilda åtgärder i syfte att bekämpa bedrägeri, genom att föreskriva att den skatt som skall betalas vid tillämpning av

bestämmelserna för beskattning av vinstmarginalen enligt artikel 26a B inte kan vara lägre än det skattebelopp som skulle betalas om vinstmarginalen motsvarade en viss procent av försäljningspriset. Detta procenttal skall fastställas med hänsyn till de vinstmarginaler som normalt uppnås i den berörda sektorn.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall anpassa sitt nuvarande mervärdesskattesystem till detta direktiv.

De skall sätta i kraft sådan lagar och andra författningar som är nödvändiga för att deras system, anpassade på detta sätt, skall träda i kraft senast den 1 januari 1995.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser som de antar för att följa detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de bestämmelser inom sin nationella lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

4. När en medlemsstat antar sådana bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om dessa hänvisningar skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 februari 1994.

På rådets vägnar

Y. PAPANTONIU

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 94/76/EG

av den 22 december 1994

om ändring av direktiv 77/388/EEG genom införande av övergångsbestämmelser rörande mervärdesskatt i samband med utvidgningen av Europeiska unionen den 1 januari 1995

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av 1994 års anslutningsfördrag, särskilt artiklarna 2 och 3 i detta, och 1994 års anslutningsakt, särskilt artikel 169 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna i kapitel IX i bilaga XV till anslutningsakten skall det gemensamma systemet för mervärdesskatt tillämpas på de nya medlemsstaterna från och med den dag då anslutningsfördraget träder i kraft.

Till följd av avskaffandet den dagen av skatt vid införsel och återbetalning vid utförsel i handeln mellan gemenskapen i dess nuvarande sammansättning och de nya medlemsstaterna och mellan de nya medlemsstaterna inbördes är övergångsbestämmelser nödvändiga för att säkerställa neutraliteten i det gemensamma systemet för mervärdesskatt och förhindra situationer med dubbelbeskattning eller ingen beskattning.

Sådana bestämmelser måste i detta avseende ta hänsyn till liknande omständigheter som ledde fram till de bestämmelser som antogs vid genomförandet av den inre marknaden den 1 januari 1993, särskilt bestämmelserna i artikel 28n i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[1].

På tullområdet anses varor befinna sig i fri omsättning i den utvidgade gemenskapen om det kan visas att de var i fri omsättning i gemenskapen i dess nuvarande sammansättning eller i en av de nya medlemsstaterna vid tidpunkten för anslutningen. Slutsatser bör dras av detta, särskilt i fråga om artikel 7.1 och 7.3 och artikel 10.3 i direktiv 77/388/EEG.

Det är särskilt nödvändigt att de situationer omfattas då varor före anslutningen har hänförts till ett förfarande som anges i artikel 16.1 B a–d, till ett tillfälligt införselförfarande med fullständig befrielse från importavgifter eller till ett liknande förfarande i de nya medlemsstaterna.

Det är också nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser för de fall då ett särskilt export- eller transiteringsförfarande har påbörjats i samband med en leverans från en avgiftsskyldig person, inom ramen för handeln mellan gemenskapen i dess nuvarande sammansättning och de nya medlemsstaterna och mellan dessa inbördes, före anslutningsfördragets ikraftträdande men inte avslutas förrän efter anslutningsdagen.

[1] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/5/EG (EGT nr L 60, 3.3.1994, s. 16)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I direktiv 77/388/EEG skall följande avdelning och artikel införas:

[AVDELNING XVIc
Övergångsbestämmelser i samband med Finlands, Sveriges och Österrikes anslutning till Europeiska union
Artikel 28p.]

Artikel 2

1. Om inte annat följer av ikraftträdandet av 1994 års anslutningsfördrag skall medlemsstaterna sätta ikraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den dag då det träder i kraft. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelserna skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som 1994 års anslutningsfördrag.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 1994

På rådets vägnar
H. SEEHOFER
Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 95/7/EG

av den 10 april 1995

om ändring av direktiv 77/388/EEG och om införande av nya förenklingsåtgärder avseende mervärdeskatt – tillämpningsområde för vissa undantag från beskattning och praktiska åtgärder för genomförandet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Den inre marknadens effektivitet kan förbättras genom att gemensamma regler införs som klargör tillämpningsområdet och de närmare reglerna för genomförandet av några av de undantag från beskattning som behandlas i artiklarna 14.1, 15.2 och 16.1 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[1]. Fastställandet av sådana gemensamma regler föreskrivs i direktivet, särskilt i artiklarna 14.2 och 16.3.

Enligt artikel 3 i rådets direktiv 92/111/EEG av den 14 december 1992 om ändring av direktiv 77/388/EEG och om vidtagande av åtgärder för att förenkla mervärdeskatten[2], skall särskilda regler för beskattning av kedjetransaktioner mellan skattskyldiga antas. Dessa regler skall garantera såväl att principen om det allmänna mervärdeskattesystemets neutralitet med avseende på varors och tjänsters ursprung respekteras som att de principer som valts för mervärdeskatten och kontrollsystemet under övergångsperioden respekteras.

Alla omkostnader som avser transport av varor till destinationsorten inom gemenskapen, i de fall då orten är känd vid den tidpunkt då importen görs, bör inkluderas i skatteunderlaget avseende import. Dessa tjänster skall därför undantas från beskattning enligt vad som föreskrivs i artikel 14.1 i) i direktiv 77/388/EEG.

I artikel 15.2 i det nämnda direktivet föreskrivs att kommissionen skall lägga fram förslag för rådet att fastställa gemensamma skatteregler som klart anger tillämpningsområdet och de praktiska åtgärderna vid genomförandet av de undantag från beskattning vid export

som är tillämpliga på leveranser av varor som medförs med resandes personliga bagage.

Den period som ligger till grund för den beräkning av jämkningen som anges i artikel 20.2 i nämnda direktiv bör av medlemsstaterna kunna förlängas till 20 år när det gäller fasta anläggningstillgångar, med hänsyn till dessas ekonomiska livslängd.

Medlemsstater som den 1 januari 1993 tillämpade den skattesats som gäller för varor som framställs genom beställningsarbete bör få fortsätta att göra det.

Reglerna om leveransort och beskattning på området för tillhandahållande av transporttjänster inom gemenskapen fungerar smidigt och tillfredsställande både för företagarna och myndigheterna i medlemsländerna.

Om transporter av varor inom ett medlemsland, som är direkt anknutna till transporter mellan medlemsländerna jämställs med transporter inom gemenskapen, blir det möjligt att förenkla principerna och reglerna för beskattning inte bara av dessa inre transporttjänster utan också för andra tjänster som är knutna till dessa, liksom för de tjänster som utförs av mellanhänder.

Förfarandet att anse vissa arbeten på lös egendom som beställningsarbeten har givit upphov till vissa svårigheter, varför det bör upphöra.

För att underlätta handeln inom gemenskapen på området för arbete på lös egendom bör beskattningsformerna för dessa arbeten ändras när de utförs för kunder som är registrerade för mervärdeskatt i en annan medlemsstat än den där arbetet faktiskt utförs.

Bestämmelserna i artikel 16.1 punkterna B–E i direktivet jämförda med bestämmelserna i artikel 22.9, som rör viss skattebefrielse, gör det möjligt att lösa de problem som företagare möter när de deltar i kedjetransaktioner som avser egendom som har placerats och lagrats i enlighet med ett upplagsförfarande.

I detta sammanhang är det nödvändigt att säkerställa att den skattemässiga behandling som tillämpas på leveranser av varor och på till vissa varor knutna tillhandahållanden av tjänster, som kan hänföras till ett tullupplagsförfarande, också kan gälla för transaktioner rörande varor som är föremål för annat upplagsförfarande än tullupplagsförfarande.

Eftersom dessa transaktioner framför allt avser råvaror och andra varor som inköpts på de internationella terminsmarknaderna bör det upprättas en förteckning över alla varor som omfattas av dessa bestämmelser.

Förutsatt att samrådsförfarandet med Rådgivande kommittén för mervärdeskatt iakttas, ankommer det på medlemsstaterna att ange vilka dessa andra lagringsförfaranden är. Icke desto mindre är det nödvändigt att utesluta varor, som är avsedda för leverans i detaljhandelsledet, från sådana förfaranden.

Det är nödvändigt att närmare ange vissa beskattningsregler enligt de i artikel 16.1 punkterna B–E i direktivet nämnda förfarandena, särskilt såvitt avser beräkningen av avgiftsbeloppen.

Det är nödvändigt att närmare ange innebörden av bestämmelserna i artikel 17.2 a) i direktivet om vilka åtgärder som kan användas under den i artikel 28 l nämnda övergångsperioden.

Följaktligen bör direktiv 77/388/EEG ändras.

[1] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1, senast ändrat genom direktiv 94/76/EG (EGT nr L 365, 31.12.1994, s. 53)
[2] EGT nr L 384, 31.12.1992, s. 47

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1) Artikel 5.5 skall ersättas med följande text: [...]

2) Artikel 11B.3b), tredje stycket, skall ersättas med följande: [...]

3) Artikel 15.2, andra och tredje styckena, skall ersättas med följande tre stycken: [...]

4) I artikel 20.2 skall det sista stycket ersättas med följande text: [...]

5) I artikel 28.2h) skall följande led läggas till: [...]

6) Artikel 28a.5 skall ändras på följande sätt: [...]

7) Artikel 28b skall ändras på följande sätt: [...]

8) I artikel 28c.Aa) första punkten [...]

9) Artikel 28c.E första stycket skall ersättas med följande: [...]

10) I artikel 28f.1 skall artikel 17.2 a) ersättas med följande: [...]

11) I artikel 28g skall artikel 21.1 b) ersättas med följande text: [...]

12) Artikel 28h skall ändras på följande sätt: [...]

13) Bilaga J som finns som bilaga till detta direktiv skall läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 januari 1996. De skall genast underrätta kommissionen om dessa.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Utan hinder av punkt 1 första stycket får medlemsstater vidta åtgärder genom lagar, förordningar och bestämmelser för att sätta i kraft bestämmelserna i artikel 1.3, 1.4 och 1.9 senast den 1 januari 1996.

Tyskland och Luxemburg är emellertid berättigade att vidta åtgärder genom lagar, förordningar och andra bestämmelser för att tillämpa bestämmelserna i artikel 1.9 senast den 1 januari 1997.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 10 april 1995.

På rådets vägnar

A. JUPPÉ

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 96/42/EG

av den 25 juni 1996

om ändring av direktiv 77/388/EEG om ett gemensamt system för mervärdeskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

med beaktande av följande:

I artikel 12.3 d i direktiv 77/388/EEG[3], anges att de regler som gäller beskattningen av andra jordbruksprodukter än dem som tillhör kategori 1 i bilaga H enhälligt skall antas av rådet på kommissionens förslag senast den 31 december 1994. Till och med denna dag tilläts de medlemsstater som redan tillämpade en reducerad skattesats behålla denna medan de som tillämpade normalskattesatsen inte fick använda en reducerad skattesats. Denna bestämmelse tillät en senareläggning av tillämpningen av normalskattesatsen med två år.

Erfarenheten visar att det har förekommit fall av bedräglig verksamhet på grund av den strukturella obalansen mellan de mervärdeskattesatser som medlemsstaterna tillämpar för jordbruksprodukter från blomster- och trädgårdsodling. Eftersom den strukturella obalansen direkt kan hänföras till tillämpningen av artikel 12.3 d bör detta ändras.

Den bästa lösningen består i att tillåta alla medlemsstater att provisoriskt tillämpa en reducerad skattesats för tillhandahållande av jordbruksprodukter från blomster- och trädgårdsodling samt av vedbränsle.

[1] EGT nr C 17, 22.1.1996, s. 26

[2] EGT nr C 236, 11.9.1995, s. 10

[3] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/7/EG (EGT nr L 102, 5.5.1995, s. 18)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 12.3 skall punkt d utgå.

2. Följande punkt skall införas i artikel 28.2: [...]

Artikel 2

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv gäller från och med den 1 januari 1995.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 25 juni 1996.

På rådets vägnar

M. PINTO

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 96/95/EG

av den 20 december 1996

om ändring, med avseende på grundskattesatsen för mervärdesskatt, direktiv 77/388/EEG gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

med beaktande av följande:

I artikel 12.3 a i direktiv 77/388/EEG[3] fastställs att på grundval av rapporten om hur övergångsreglerna har fungerat och de förslag till slutgiltiga regler som kommissionen skall överlämna i överensstämmelse med artikel 28l i detta skall rådet före den 31 december 1995 enhälligt fatta beslut om den miniminivå på mervärdesskatt för grundskattesatsen som skall tillämpas efter den 31 december 1996. Grundskattesatsen skall fastställas av varje medlemsstat som en procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för varor och tjänster. Från och med den 1 januari 1993 till och med den 31 december 1996 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %.

Erfarenheten har visat att under det nuvarande beskattningssystemet har de grundskattesatser för mervärdesskatt som för närvarande gäller i de olika medlemsstaterna i kombination med de skyddsåtgärder som arbetats in i det skattesystemet säkerställt att övergångssystemet för mervärdesskatt fungerat tillfredsställande. Det verkar därför lämpligt att, med beaktande av grundskattesatsen, behålla den nuvarande miniminivån för ytterligare en period av två år.

Övergångsbestämmelserna till det gemensamma systemet för mervärdesskatt bör inte äventyra efterkommande nya regler. Införandet av nya sådana bestämmelser, vilka enligt artikel 28l i direktiv 77/388/EEG i princip skall grunda sig på en beskattning i den medlemsstat där de varor eller tjänster som tillhandahålls har sitt ursprung kan komma att kräva en ungefärlig nivå på grundskattesatsen för mervärdesskatt i gemenskapen. Följaktligen bör nivån på grundskattesatsen som skall tillämpas efter tvåårsperioden beslutas enhälligt av rådet på förslag av kommissionen och efter hörande av Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

[1] EGT nr C 277, 23.9.1996, s. 25

[2] EGT nr C 204, 15.7.1996, s. 94

[3] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/42/EG (EGT nr L 170, 9.7.1996, s. 34)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG artikel 12.3 a skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat vidtar dessa åtgärder skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den 1 januari 1997.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 1996.

På rådets vägnar

S. BARRETT

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 98/80/EG

av den 12 oktober 1998

om komplettering av det gemensamma systemet för mervärdeskatt och om ändring av direktiv 77/388/EEG – särskilda regler för investeringsguld

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

med beaktande av följande:

Enligt rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[4] är transaktioner som rör guld i princip beskattningsbara även om medlemsstaterna på grundval av det övergångsvisa undantaget i artikel 28.3 jämförd med punkt 26 i bilaga F till nämnda direktiv får fortsätta att undanta transaktioner som rör annat guld än guld för industriell användning. Några medlemsstater tillämpar det övergångsvisa undantaget på ett sätt som ger upphov till viss snedvridning av konkurrensen.

Guld används inte bara som insatsvara i produktionen utan förvärvas även i investeringssyfte. Tillämpningen av normala skatteregler utgör ett stort hinder för användningen av guld som en finansiell investering och motiverar därför tillämpningen av särskilda regler för investeringsguld. Sådana regler bör dessutom öka den internationella konkurrenskraften hos gemenskapens guldmarknad.

Omsättning av guld för investeringsändamål liknar till sin natur andra finansiella investeringar, som ofta är befriade från skatt enligt gällande regler i sjätte direktivet och befrielse från skatt förefaller därför vara den lämpligaste skattemässiga behandlingen för omsättning av investeringsguld.

Definitionen av investeringsguld bör endast inbegripa guld av former och vikter med mycket hög renhet som säljs på guldmarknaderna och guldmynt vilkas värde huvudsakligen speglar guldpriset. När det gäller guldmynt bör det för öppenhetens skull göras upp en årlig förteckning över godkända mynt för att skapa säkerhet för de aktörer som handlar med sådana mynt. Rättssäkerheten för handlarna kräver att de mynt

som omfattas av förteckningen skall anses uppfylla detta direktivs kriterier för undantag under hela det år då förteckningen är giltig. En sådan förteckning skall inte påverka möjligheten att från fall till fall bevilja undantag för mynt, inbegripet nypräglade mynt, som inte omfattas av förteckningen men som uppfyller detta direktivs kriterier.

Skattebefrielse innebär i princip inte tillstånd att dra av ingående skatt medan däremot skatt på guldvärdet kan krävas för tidigare transaktioner men avdrag av sådan ingående skatt bör dock tillåtas för att säkerställa fördelarna med de särskilda reglerna och undvika snedvridning av konkurrensen när det gäller importerat investeringsguld.

Möjligheten att använda guld både för industriella syften och i investeringssyfte innebär att det måste vara möjligt för aktörerna att välja normal beskattning när deras verksamhet består i att antingen framställa investeringsguld eller omvandla guld till investeringsguld eller i grossisthandel med sådant guld när de i sin normala handelsverksamhet omsätter guld för industriella syften.

Den dubbla användningen av guld kan öppna nya möjligheter till skattebedrägeri och skatteflykt som kommer att kräva att medlemsstaterna vidtar effektivare kontrollåtgärder. En gemensam standard avseende minimikrav på aktörernas bokföring och dokumentation är därför önskvärd även om en medlemsstat får anse att dessa krav är uppfyllda om denna information redan finns till följd av annan gemenskapslagstiftning.

Erfarenheten visar att tillämpningen av ”reverse charge”-mekanismen vid de flesta fall av omsättning av guld vars renhet överstiger en viss grad kan bidra till att hindra skattebedrägerier och samtidigt lindra den ekonomiska bördan för transaktionen. Det är därför berättigat att tillåta medlemsstaterna att använda en sådan mekanism. När det gäller import av guld tillåter artikel 23 i sjätte direktivet på liknande sätt att skatt inte betalas vid importtidpunkten förutsatt att detta anges i deklarationen enligt artikel 22.4 i det direktivet.

I fråga om transaktioner på en guldmarknad som regleras av en medlemsstat krävs det ytterligare förenklingar i den skattemässiga behandlingen av dessa på grund av det utomordentligt stora antalet av dylika transaktioner och den snabbhet med vilken de äger rum. Medlemsstaterna tillåts därför att avstå från att tillämpa de särskilda reglerna, att uppskjuta skatteuppbörden och att ge dispens från registreringskraven.

Eftersom de nya skattereglerna kommer att ersätta de befintliga bestämmelserna i artikel 12.3 e och punkt 26 i bilaga F till sjätte direktivet bör dessa bestämmelser utgå.

[1] EGT C 302, 19.11.1992, s. 9
[2] EGT C 91, 28.3.1994, s. 91
[3] EGT C 161, 14.6.1993, s. 25

[4] EGT L 145, 13.5.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 96/95/EG (EGT L 338, 28.12.1996, s. 89)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artikel 26 b skall läggas till i direktiv 77/388/EEG: [...]

Artikel 2

Artikel 12.3 e och punkt 26 i bilaga F till direktiv 77/388/EEG skall utgå.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 januari 2000. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall medlemsstaten själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 12 oktober 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 1999/49/EG

av den 25 maj 1999

om att ändra direktiv 77/388/EEG, – gemensamt system för mervärdesskatt med avseende på grundskattesatsen för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

1. Genom artikel 12.3 a i direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4], skall rådet fatta beslut om den nivå för grundskattesatsen som skall tillämpas efter den 31 december 1998. Grundskattesatsen för mervärdesskatt skall fastställas av varje medlemsstat som en procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för varor och tjänster. Från och med den 1 januari 1993 till och med den 31 december 1998 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %.

2. Det har visat sig att de grundskattesatser för mervärdesskatt som för närvarande gäller i medlemsstaterna i kombination med mekanismerna för övergångsbestämmelserna säkerställer att dessa övergångsbestämmelser fungerar tillfredsställande. Med avseende på grundskattesatsen verkar det därför lämpligt att behålla den nuvarande lägsta procentsatsen ytterligare en tid.

3. Av kommissionens rapport om mervärdesskattesatser framgår det emellertid att det fortfarande förekommer snedvridningar av konkurrensen och att dessa skulle kunna öka till följd av införandet av den gemensamma valutan. Därför bör tiden för tillämpning av grundskattesatsen inskränkas till två år så att rådet därefter kan fatta beslut om nivån på grundskattesatsen och den eller de reducerade skattesatserna.

[1] EGT C 409, 30.12.1998, s. 13

[2] Yttrande av den 23 mars 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT)

[3] EGT C 101, 12.4.1999, s. 73

[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/80/EG (EGT L 281, 17.10.1998, s. 31)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 12.3 a i direktiv 77/388/EG skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 1999 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 maj 1999.

På rådets vägnar

H. EICHEL

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 1999/59/EG

av den 17 juni 1999

om ändring av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för telekommunikationstjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

1. Enligt definitionen i artikel 14 i fördraget omfattar den inre marknaden ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

2. De nuvarande mervärdesskattereglerna för telekommunikationstjänster i artikel 9 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4] är otillräckliga både för att beskatta alla de telekommunikationstjänster som utnyttjas inom gemenskapen och för att förhindra snedvridning av konkurrensen på detta område.

3. För att den inre marknaden skall fungera väl bör en sådan snedvridning av konkurrensen avlägsnas och nya harmoniserade regler för denna typ av verksamhet införas.

4. Det bör särskilt vidtas åtgärder för att säkerställa att telekommunikationstjänster, som används av kunder som är etablerade i gemenskapen, beskattas i gemenskapen.

5. För att uppnå detta mål bör telekommunikationstjänster som tillhandahålls skattskyldiga personer som är etablerade i gemenskapen eller kunder som är etablerade i tredje land i princip beskattas där kunden befinner sig.

6. För att säkerställa en enhetlig beskattning av telekommunikationstjänster som tillhandahålls icke skattskyldiga personer etablerade inom gemenskapen av skattskyldiga personer etablerade i tredje land och som faktiskt används eller åtnjuts inom gemenskapen, bör medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna i artikel 9.3 b i direktiv

77/388/EEG om ändring av platsen för tillhandahållandet. För motsvarande telekommunikationstjänster till andra kunder i gemenskapen kan dock alltjämt artikel 9.3 i det direktivet tillämpas.

7. Införandet av särskilda regler om bestämning av platsen för tillhandahållande av telekommunikationstjänster kräver att en definition av dessa tjänster fastställs. En sådan definition bör utgå från de definitioner som redan beslutats på internationell nivå och som omfattar tjänster för dirigering och anslutning av internationella telefonsamtal samt tillgången till globala informationsnät.

8. Beskattning på den plats där kunden befinner sig medför även att de skattskyldiga inte behöver tillgripa förfarandena i direktiv 79/1072/EEG[5] och 86/560/EEG[6]. De nya reglerna om bestämning av platsen för tillhandahållande av tjänster bör inte innebära att utländska skattskyldiga personer skall behöva registreras för mervärdesskatt i en annan stat. Detta kommer att uppnås genom att göra det obligatoriskt att låta kunden bli ansvarig för skatten, om denne är skattskyldig.

9. Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras.

[1] EGT C 78, 12.3.1997, s. 22
[2] Yttrandet avgett den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT)
[3] EGT C 287, 22.9.1997, s. 28
[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/49/EG (EGT L 139, 2.6.1999, s. 27)
[5] EGT L 331, 27.12.1979, s. 11. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt
[6] EGT L 326, 21.11.1986, s. 40

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1) I slutet av artikel 9.2 e skall följande nya strecksats läggas till: [...]

2) Efter artikel 9.3 skall följande punkt 4 läggas till: [...]

3) Artikel 21.1 b skall ha följande lydelse: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 17 juni 1999.

På rådets vägnar

F. MÜNTEFERING

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 1999/85/EG

av den 22 oktober 1999

om ändring av direktiv 77/388/EEG beträffande möjlighet att på försök tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på arbetsintensiva tjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

1. I artikel 12.3 a i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4] anges att medlemsstaterna får tillämpa en eller två reducerade skattesatser, som endast får avse tillhandahållande av sådana varor och tjänster som anges i bilaga H i direktiv 77/388/EEG.

2. Arbetslösheten är dock ett så allvarligt problem att de medlemsstater som så önskar bör få göra ett försök med en reducerad mervärdesskattesats på arbetsintensiva tjänster som för närvarande inte anges i bilaga H för att se hur en sådan nedsättning skulle fungera och vilka effekter på skapandet av sysselsättning den skulle få.

3. En reducerad mervärdesskattesats kan också göra de berörda företagen mindre benägna att ansluta sig till eller stanna kvar i den svarta ekonomin.

4. Införandet av en sådan reducerad skattesats skulle emellertid kunna leda till negativa konsekvenser för skatteneutraliteten och en väl fungerande inre marknad. Det är därför nödvändigt att införa ett tillståndsförfarande för en väl avgränsad treårsperiod och att väl avgränsa räckvidden för denna åtgärd, så att den förblir kontrollerbar och begränsad.

5. Eftersom det är fråga om ett försök är det nödvändigt att de deltagande medlemsstaterna och kommissionen noggrant utvärderar åtgärdens sysselsättningseffekt och verkningsfullhet.

6. Åtgärden bör vara tydligt tidsbegränsad och avslutas senast den 31 december 2002.

7. Genomförandet av detta direktiv medför inga ändringar i medlemsstaternas lagstiftning.

[1] EGT C 102, 13.4.1999, s. 10
[2] EGT C 279, 1.10.1999, s. 105
[3] EGT C 209, 22.7.1999, s. 20
[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/59/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 63)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Följande punkt 6 skall läggas till i artikel 28: [...]

2. En ny bilaga K skall läggas till i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 oktober 1999.

På rådets vägnar

S. MÖNKÄRE

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2000/17/EG

av den 30 mars 2000

om att ändra direktiv 77/388/EEG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt – övergångsbestämmelser för Republiken Österrike och Portugisiska republiken

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

1. I punkt 2 e del IX ”Beskattning” i bilaga XV till 1994 års anslutningsakt beviljades Österrike tillstånd att avvika från artikel 28.2 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[3], (nedan kallat sjätte momsdirektivet), och att till och med den 31 december 1998 tillämpa en reducerad skattesats på uthyrning av fast egendom avsedd som bostad, förutsatt att skattesatsen inte var lägre än 10 %.

2. I enlighet med artikel 13 B b i sjätte momsdirektivet har uthyrning av fast egendom avsedd som bostad i Österrike varit undantagen från mervärdesskatt sedan den 1 januari 1999 utan avdragsrätt för den ingående mervärdesskatten. Österrike får dock, i enlighet med artikel 13 C a i det direktivet, medge skattskyldiga en rätt till valfrihet för beskattning. I detta fall skall den normala mervärdesskattesatsen samt de normala reglerna om avdragsrätt tillämpas.

3. Republiken Österrike anser att åtgärden fortfarande är nödvändig, särskilt eftersom övergångsordningen för mervärdesskatt fortfarande är i kraft och situationen faktiskt inte har ändrats sedan förhandlingen om 1994 års anslutningsakt.

4. Republiken Österrike anser dessutom att avskaffandet av den reducerade skattesatsen på 10 % oundvikligen skulle medföra högre priser för slutkonsumenterna när det gäller uthyrning av fast egendom.

5. Portugisiska republiken tillämpade en reducerad skattesats på 8 % på restaurangtjänster den 1 januari 1991. I enlighet med artikel 28.2 d i sjätte momsdirektivet, har Portugal kunnat fortsätta att tillämpa denna skattesats. Sedan 1992 omfattas emellertid restaurangtjänster

dock av den normala skattesatsen efter en omfattande ändring av skattesatserna och av politiska och budgetära skäl.

6. Portugisiska republiken önskar återinföra en reducerad skattesats för dessa tjänster, eftersom bibehållandet av den normala skattesatsen hade skadliga konsekvenser, särskilt förlust av arbetstillfällen och ökning av svart arbete och att tillämpningen av den normala skattesatsen ökade priserna för slutkonsumenterna av restaurangtjänster.

7. Eftersom de aktuella undantagen rör tjänster inom en enda medlemsstat kan risken för snedvridning av konkurrensen betraktas som obefintlig.

8. Under dessa förhållanden kan en återgång till den tidigare situationen övervägas både för Republiken Österrike och Portugisiska republiken, för så vitt tillämpningen av undantagen begränsas till den övergångsperiod som anges i artikel 28 l i sjätte momsdirektivet. Det är dock nödvändigt att Republiken Österrike vidtar de åtgärder som krävs för att den reducerade skattesatsen inte skall få skadliga konsekvenser på gemenskapens egna medel som härrör från mervärdesskatt, vars underlag skall fastställas i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89[4].

[1] Yttrandet avgivet den 15 mars 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT)

[2] EGT C 75, 15.3.2000, s. 21

[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/85/EG (EGT L 277, 28.10.1999, s. 34)]

[4] EGT L 155, 7.6.1989, s. 9]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande punkter skall läggas till i artikel 28.2 i sjätte momsdirektivet:

j) [...]

k) [...]

Artikel 2

1. De medlemsstater som anges i artikel 1 skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. De medlemsstater som anges i artikel 1 skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 1999 och fram till utgången av den övergångsperiod som anges i artikel 28 l i sjätte momsdirektivet.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 mars 2000.

På rådets vägnar

J. SÓCRATES

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2000/65/EG

av den 17 oktober 2000

om ändring av direktiv 77/388/EEG vad gäller bestämning av vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

1. De nuvarande reglerna i artikel 21 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4], vilka regler avser bestämning av vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt, medför stora problem för näringsidkarna, särskilt för småföretagarna.

2. Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt[5] och rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område[6] och rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)[7] reglerar ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna vad gäller det korrekta påförandet av mervärdesskatt och indrivningen av denna.

3. I kommissionens rapport om den andra etappen av SLIM-initiativet (enklare lagstiftning för den inre marknaden) rekommenderas en undersökning av möjligheterna och sätten att reformera det system med skatteombud som anges i artikel 21 i direktiv 77/388/EEG.

4. Den enda förändring som faktiskt skulle kunna bidra till en betydande förenkling av det gemensamma mervärdesskattesystemet i allmänhet och av bestämningen av vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt i synnerhet består i att avskaffa

möjligheten för medlemsstaterna att göra det obligatoriskt att utse ett skatteombud.

5. I framtiden bör följaktligen icke-etablerade skattskyldiga personer kunna välja om de vill utse ett skatteombud.

6. Enligt artikel 22 i direktiv 77/388/EEG får medlemsstaterna direkt ålägga icke-etablerade skattskyldiga personer samma skyldigheter som åligger etablerade skattskyldiga personer, däribland de skyldigheter som kan åläggas enligt artikel 22.8.

7. Medlemsstaterna bör fortfarande kunna kräva att icke-etablerade skattskyldiga som är bosatta i länder, med vilka det inte finns något rättsligt instrument som reglerar ömsesidigt bistånd på motsvarande sätt som inom gemenskapen, utser ett skatteombud som är betalningsskyldigt i den icke-etablerade skattskyldiga personens ställe eller en agent.

8. Medlemsstaterna bör bevara sin fulla valfrihet när det gäller att bestämma vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatten vid import.

9. Medlemsstaterna bör även i fortsättningen få föreskriva att någon annan än den betalningsskyldiga personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten.

10. Det har visat sig vara lämpligt att förtydliga artikel 10 i direktiv 77/388/EEG för att undvika vissa fall av skatteflykt när det gäller löpande tillhandahållanden.

11. Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras.

[1] EGT C 409, 30.12.1998, s. 10
[2] EGT C 219, 30.7.1999, s. 91
[3] EGT C 116, 28.4.1999, s. 14
[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/17/EG (EGT L 84, 5.4.2000, s. 24)
[5] EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt
[6] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt
[7] EGT L 24, 1.2.1992, s. 1

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras härmed enligt följande:

1. I artikel 10.2, efter andra meningen i första stycket, skall följande mening infogas: [...]

2. I artikel 28f 1 (genom vilken artikel 17.2–17.4 ändras) skall, med avseende på artikel 17.4 a i samma direktiv, [...]

3. I artikel 28c E.3 (övriga undantag) femte strecksatsen [...]

4. I artikel 28g (som ersätter artikel 21 i samma direktiv) skall artikel 21 ersättas med följande: [...]

5. I artikel 28h (som ersätter artikel 22 i samma direktiv) skall artikel 22 ändras på följande sätt: [...]
a) I punkt 1c skall den första strecksatsen ersättas med följande: [...]
b) Punkt 7 skall ersättas med följande: [...]

6. I hela direktivet skall, utan hinder av punkterna 2, 3 och 5 i denna artikel, uttrycket ”artikel 21.2” ersättas med uttrycket ”artikel 21.4”.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv och en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de antagna nationella bestämmelserna.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 17 oktober 2000.

På rådets vägnar
L. FABIUS
Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2001/4/EG

av den 19 januari 2001

om ändring, vad gäller den tidsperiod som grundskattesatsen för mervärdeskatt skall tillämpas, av sjätte direktivet (77/388/EEG) beträffande det gemensamma systemet för mervärdeskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 12.3 a i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[3], nedan kallat sjätte direktivet, skall rådet besluta om den nivå på grundskattesatsen som skall tillämpas efter den 31 december 2000.

(2) Den grundskattesats för mervärdeskatt som nu gäller i medlemsstaterna säkerställer, i förening med bestämmelserna om övergångssystemet, att detta system fungerar på ett acceptabelt sätt. Det bör dock undvikas att en allt större skillnad mellan medlemsstaternas grundskattesatser leder till strukturell ojämlikhet inom gemenskapen och snedvridning av konkurrensen mellan vissa näringsgrenar, åtminstone under den tid då den nya strategi för förenkling och modernisering av den nu gällande gemenskapslagstiftningen om mervärdeskatt som framgår av kommissionens meddelande av den 7 juni 2000 genomförs.

(3) Det är därför lämpligt att bibehålla den nuvarande lägsta grundskattesatsen på 15 % under ytterligare en period som är tillräckligt lång för att denna förenklings- och moderniseringsstrategi skall kunna genomföras.

[1] Yttrandet avgivet den 14 december 2000

[2] Yttrandet avgivet den 29 november 2000

[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/65/EG (EGT L 269, 21.10.2000, s. 44)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 12.3 a första och andra styckena i sjätte direktivet skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 januari 2001.

På rådets vägnar

B. RINGHOLM

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2001/115/EG

av den 20 december 2001

om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla, modernisera och harmonisera kraven på fakturering när det gäller mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) De gällande kraven på fakturering, vilka anges i artikel 22.3 i dess lydelse enligt artikel 28h i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4], är relativt få, och på så sätt lämnas uppgiften att fastställa de viktigaste kraven till medlemsstaterna. Dessutom är dessa krav numera inte anpassade till de nya teknikerna och metoderna för fakturering.

(2) I kommissionens rapport om den andra etappen av initiativet SLIM (enklare lagstiftning på den inre marknaden) rekommenderas att en undersökning skall göras för att avgöra vilka uppgifter som är nödvändiga på en faktura för mervärdesskatteändamål och av vilka rättsliga och tekniska krav som bör ställas i fråga om elektronisk fakturering.

(3) I slutsatserna från Ekofinrådets möte i juni 1998 underströks det att det med hänsyn till den elektroniska handelns utveckling är nödvändigt att upprätta en rättslig ram för användning av elektronisk fakturering, som säkrar skattemyndigheternas möjligheter till kontroll.

(4) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, är det följaktligen nödvändigt att på gemenskapsnivå för mervärdesskatteändamål fastlägga en harmoniserad förteckning över vilka uppgifter som fakturorna måste innehålla och ett antal gemensamma bestämmelser för användning av elektronisk fakturering och elektronisk lagring av fakturor samt för självfakturering och utläggning av fakturering.

(5) Slutligen bör lagringen av fakturor uppfylla villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995

om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[5].

(6) Sedan övergångsbestämmelserna om mervärdesskatt infördes år 1993 har Grekland använt landskoden EL i stället för GR som fastställs i den internationella standarden ISO alfa 2-koden (ISO3166), som det hänvisas till i artikel 22.1 d. Med tanke på de konsekvenser som en ändring av landskoden skulle få i samtliga medlemsstater är det viktigt att föreskriva ett undantag för Grekland som innebär att ISO-standard inte är tillämplig i Grekland.

(7) Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 145.
[2] Yttrandet avgivet den 13 juni 2001
[3] EGT C 193, 10.7.2001, s. 53.
[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/4/EG (EGT L 22, 24.1.2001, s. 17).
[5] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras härmed i enlighet med följande artiklar.

Artikel 2

I artikel 28h (som ersätter artikel 22 i samma direktiv) skall artikel 22 ändras enligt följande:

1. Punkt 1 d skall kompletteras med följande mening: [...]

2. Punkt 3 skall ersättas med följande: [...]

3. I punkt 8 skall följande stycke läggas till: [...]

4. I punkt 9 a skall följande stycke läggas till: [...]

5. Följande led skall läggas till i punkt 9: [...]

6. Följande led skall läggas till i punkt 9: [...]

Artikel 3

Följande artikel skall införas: [...]
[Artikel 22a]

Artikel 4

1. I artikel 10.2 tredje stycket, första och tredje strecksatsen [...]

2. I artikel 24.5 [...], och i artikel 26a B 9[...]

3. I artikel 26a C 4 [...]

4. I artikel 28d 3 och 28d 4 andra stycket [...]

5. I artikel 28g (som ersätter artikel 21 i samma direktiv), skall artikel 21 ändras enligt följande: [...]

6. I artikel 28o 1 e [...]

Artikel 5

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från den 1 januari 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2001.

På rådets vägnar

C. PICQUÉ

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2002/38/EG

av den 7 maj 2002

om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) De bestämmelser som för närvarande är tillämpliga på mervärdesskatt på radio- och televisionssändningar samt tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt artikel 9 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4] är otillräckliga när det gäller att beskatta sådana tjänster i de fall de konsumeras inom gemenskapen och för att förhindra snedvridning av konkurrensen på detta område.

(2) För att den inre marknaden skall fungera väl bör en sådan snedvridning undanröjas och nya harmoniserade bestämmelser införas för denna typ av verksamhet. Åtgärder bör vidtas för att särskilt sörja för att ovannämnda typ av tjänster som utförs mot ersättning och konsumeras av kunder som är etablerade i gemenskapen beskattas i gemenskapen och att de inte beskattas om de konsumeras utanför gemenskapen.

(3) Radio- och televisionssändningar samt tjänster som på elektronisk väg tillhandahålls personer som är etablerade i gemenskapen från tredje land eller mottagare som är etablerade i tredje land från gemenskapen bör beskattas på den plats där mottagaren av tjänsterna befinner sig.

(4) För att definiera tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg bör exempel på sådana tjänster tas upp i en bilaga till direktivet.

(5) För att göra det lättare för aktörer som tillhandahåller tjänster på elektronisk väg och som varken är etablerade eller måste registreras

för skatteändamål inom gemenskapen, att fullgöra sina skattemässiga skyldigheter bör en särskild ordning inrättas. Genom att tillämpa denna ordning får varje aktör som tillhandahåller icke skattskyldiga personer inom gemenskapen sådana tjänster på elektronisk väg, välja att registreras i en enda medlemsstat, om han inte på annat sätt har registrerats för skatteändamål inom gemenskapen.

(6) Icke-etablerade aktörer som vill omfattas av den särskilda ordningen bör uppfylla dess krav och varje relevant befintlig bestämmelse i den medlemsstat där tjänsterna konsumeras.

(7) Registreringsmedlemsstaten måste under vissa omständigheter kunna utesluta en icke-etablerad aktör från den särskilda ordningen.

(8) Om den icke-etablerade aktören väljer den särskilda ordningen, bör all ingående mervärdesskatt som han har betalt för varor och tjänster som han använder i sin beskattade verksamhet och som omfattas av den särskilda ordningen, återbetalas av den medlemsstat där den ingående mervärdesskatten har betalts i enlighet med bestämmelserna i rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium[5]. De frivilliga restriktionerna för återbetalning i artikel 2.2 och 2.3 samt artikel 4.2 i samma direktiv bör inte tillämpas.

(9) Medlemsstaterna bör, på av dem fastställda villkor, tillåta att vissa redovisningar och deklarationer görs på elektronisk väg och kan också begära att elektroniska medel används.

(10) De bestämmelser som gäller införande av deklarationer och redovisningar på elektronisk väg bör slutgiltigt antas. Alla övriga bestämmelser bör antas för en begränsad tid av tre år som kan förlängas av praktiska skäl men vilka under alla omständigheter utifrån vunna erfarenheter bör ses över inom tre år från och med den 1 juli 2003.

(11) Direktiv 77/388/EEG bör ändras i enlighet med ovanstående.

[1] EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 65.
[2] EGT C 232, 17.8.2001, s. 202.
[3] EGT C 116, 20.4.2001, s. 59.
[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2001/115/EG (EGT L 15, 17.1.2002, s. 24)
[5] EGT L 326, 21.11.1986, s. 40.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras för en begränsad tid på följande sätt:

1. I artikel 9:
a) I punkt 2 e skall ett kommatecken ersätta den sista punkten och följande strecksatser läggas till: [...]
b) I punkt 2 skall följande led läggas till: [...]
c) I punkt 3 skall den inledande meningen ersättas med följande: [...]
d) Punkt 4 skall ändras på följande sätt: [...]

2. I artikel 12.3 a skall följande fjärde stycke läggas till: [...]

3. Följande artikel skall läggas till: [Artikel 26c]

Artikel 2

Artikel 22 som finns i artikel 28 h i direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. Punkt 1 a skall ersättas med följande: [...]

2. Punkt 4 a skall ersättas med följande: [...]

3. Punkt 6 a skall ersättas med följande: [...]

4. Punkt 6 b andra stycket skall ersättas med följande: [...]

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv från och med den 1 juli 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Artikel 1 skall tillämpas till och med den 31 december 2006. *(2006/58/EG)*

Intill den 1 juli 2006 hade artikel 4 följande lydelse:
Artikel 1 skall tillämpas under en period på tre år från och med den 1 juli 2003.
(2002/38/EG)

Artikel 5

Rådet skall på grundval av en rapport från kommissionen se över bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv före den 30 juni 2006 och skall antingen i enlighet med artikel 93 i fördraget besluta om åtgärder för en lämplig elektronisk mekanism på icke-diskriminerande grund för att påföra, deklarera, uppbära och fördela skatteintäkter på elektroniska tjänster med beskattning på konsumtionsplatsen, eller om så anses nödvändigt av praktiska skäl, på grundval av ett förslag från kommissionen genom enhälligt beslut förlänga den period som nämns i artikel 4.

Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 maj 2002.

På rådets vägnar

R. DE RATO Y FIGAREDO

Ordförande

BILAGA
[*BILAGA L*]

RÅDETS DIREKTIV 2002/93/EG

av den 3 december 2002

om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förlänga möjligheten att tillåta medlemsstaterna att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på vissa arbetsintensiva tjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 28.6 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[3], får reducerade mervärdesskattesatser enligt artikel 12.3 a tredje stycket även tillämpas på de arbetsintensiva tjänster som räknas upp i de kategorier som återfinns i bilaga K till det direktivet under en period på högst tre år från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2002.

(2) Genom rådets beslut 2000/185/EG av den 28 februari 2000 om att tillåta medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på vissa arbetsintensiva tjänster i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 28.6 i direktiv 77/388/EEG[4] tillåts vissa medlemsstater att till och med den 31 december 2002 tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på de arbetsintensiva tjänster för vilka de lämnat in en ansökan.

(3) Kommissionen skall, på grundval av de rapporter som de medlemsstater som tillämpar dessa reducerade skattesatser skall upprätta före den 1 oktober 2002, för Europaparlamentet och rådet lägga fram en övergripande utvärdering före den 31 december 2002, vilken vid behov skall åtföljas av ett förslag till ett slutgiltigt beslut om vilken skattesats som skall tillämpas på arbetsintensiva tjänster.

(4) Med tanke på den tid som krävs för en övergripande och ingående utvärdering av de nationella rapporterna, är det nödvändigt att förlänga den maximala tillämpningsperiod som för den berörda åtgärden fastställs i direktiv 77/388/EEG.

(5) Direktiv 77/388/EEG bör ändras i enlighet härmed.

[1] Yttrande avgivet den 20.11.2002
[2] Yttrande avgivet den 20.10.2002
[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41)
[4] EGT L 59, 4.3.2000, s. 10

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 28.6 första stycket [...]

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 december 2002.

På rådets vägnar

T. PEDERSEN

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2003/92/EG

av den 7 oktober 2003

om ändring av direktiv 77/388/EEG när det gäller bestämmelserna om platsen för leverans av gas och el

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[2],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) Den ökade liberaliseringen av marknaderna för gas och el, vilken har till syfte att fullborda den inre marknaden för el och naturgas, har visat det vara nödvändigt med en översyn av de gällande mervärdesskattebestämmelserna rörande platsen för leverans av dessa varor, vilka anges i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[4], i syfte att modernisera och förenkla mervärdesbeskattningen på den inre marknaden, vilket är i enlighet med kommissionens strategi.

(2) El och gas anses som varor ur mervärdesskattesynpunkt och följaktligen bör platsen för leverans av dessa varor i samband med gränsöverskridande transaktioner fastställas i enlighet med artikel 8 i direktiv 77/388/EEG. Det faktum att det är svårt att följa flödena av el och gas rent fysiskt gör det emellertid särskilt svårt att fastställa platsen för leverans enligt gällande regler.

(3) I syfte att åstadkomma en fungerande inre marknad för el och gas där mervärdesskatten inte utgör ett hinder bör det fastställas att platsen för leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas och av el, före det sista omsättningsledet, skall vara den plats där kunden har etablerat sin rörelse.

(4) Leveranser av el och gas i det sista omsättningsledet, dvs. från leverantörer och distributörer till slutkonsumenten, bör beskattas på den plats där kundens egentliga användning och förbrukning av varan äger rum i syfte att säkerställa att varan beskattas i det land där den faktiska förbrukningen sker. Detta är normalt den plats där kundens mätare är belägen.

(5) El och gas levereras genom distributionsnät och tillträde till dessa ges genom systemansvariga. För att undvika dubbelbeskattning eller utebliven beskattning bör reglerna om platsen för tillhandahållande när det gäller överförings- och transporttjänster harmoniseras. Tillträde till och användning av distributionssystem och tillhandahållandet av andra tjänster som är direkt kopplade till dessa tjänster bör därför läggas till i förteckningen över förbehåll i artikel 9.2 e i direktiv 77/388/EEG.

(6) Import av gas genom distributionssystemet för naturgas och av el bör undantas från mervärdesskatt i syfte att undvika dubbelbeskattning.

(7) Ändringarna av bestämmelserna om platsen för leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas och av el bör kombineras med en obligatorisk omvänd betalningsskyldighet om kunden är en person som är registrerad för mervärdesskatt.

(8) Direktiv 77/388/EEG bör följaktligen ändras i enlighet härmed.

[1]Förslag av den 5 december 2002
[2] Yttrandet avgivet den 13 maj 2003
[3] Yttrandet avgivet den 26 mars 2003
[4] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/93/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras härmed på följande sätt:

1. I artikel 8.1 skall följande led läggas till:
d) [...]
e) [...]

2. I artikel 9.2 e skall följande strecksats införas efter den åttonde strecksatsen: [...]

3. I artikel 14.1 skall följande led läggas till:
k) [...]

4. Artikel 21.1 a, i dess lydelse enligt artikel 28g, skall ersättas med följande: [...]

5. I artikel 21.1, i dess lydelse enligt artikel 28g, skall följande led läggas till:
f) [...]

6. I artikel 22.1 c, i dess lydelse enligt artikel 28h, skall första strecksatsen ersättas med följande: [...]

7. I artikel 28a.5 b skall följande strecksats läggas till: [...]

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv den 1 januari 2005. De skall genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 7 oktober 2003.

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2004/7/EG

av den 20 januari 2004

om ändring av direktiv 77/388/EEG om ett gemensamt system för mervärdesskatt beträffande förfarandet för antagande av avvikelser samt tilldelning av genomförandebefogenheter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Artiklarna 27 och 30 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[3], innehåller bestämmelser om förfaranden som kan leda till rådets tysta godkännande av avvikelser.

(2) Det bör av öppenhetsskäl och i rättssäkerhetens intresse tillses att varje avvikelse som bemyndigas med stöd av artikel 27 eller 30 i direktiv 77/388/EEG blir föremål för ett uttryckligt beslut som rådet antar på förslag från kommissionen.

(3) Möjligheten att rådet ger sitt godkännande i tysthet efter en viss tidsfrist bör således utgå.

(4) I syfte att undvika att en medlemsstat hamnar i ovisshet om hur kommissionen avser att ställa sig till medlemsstatens ansökan om avvikelse bör en tidsfrist införas inom vilken kommissionen för rådet skall lägga fram antingen ett förslag om tillstånd eller ett meddelande där eventuella invändningar redovisas.

(5) I syfte att göra det möjligt för den ansökande medlemsstaten att bättre följa handläggningen av ansökan bör det införas en skyldighet för kommissionen att meddela den ansökande medlemsstaten när kommissionen har alla nödvändiga uppgifter för behandling av ärendet och att överlämna ansökan, på originalspråket, till de andra medlemsstaterna.

(6) I den andra meningen i artikel 27.1 i direktiv 77/388/EEG understryks det att den ringa utsträckning i vilken förenklingsåtgär-

den påverkar det skattebelopp som skall betalas i sista konsumtionsledet beräknas på ett övergripande sätt genom hänvisning till makroekonomiska prognoser för åtgärdens troliga inverkan på gemenskapens egna resurser som härrör från mervärdesskatten.

(7) Eftersom det inte finns något förfarande för antagande av tvingande åtgärder för genomförandet av direktiv 77/388/EEG tillämpar medlemsstaterna bestämmelserna i direktivet på olika sätt.

(8) För att den inre marknaden skall fungera bättre krävs att det gällande mervärdesskattesystemet tillämpas mer enhetligt. Införande av ett förfarande genom vilket det blir möjligt att anta åtgärder i syfte att se till att de gällande bestämmelserna genomförs korrekt skulle utgöra ett stort framsteg i detta avseende.

(9) Dessa åtgärder bör i synnerhet åtgärda problemet med dubbelbeskattning av gränsöverskridande transaktioner, vilken kan ske till följd av att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna om platsen för tillhandahållande i direktiv 77/388/EEG på olika sätt.

(10) Tillämpningsområdet för varje genomförandeåtgärd bör emellertid fortsätta att vara begränsat, och syftet med sådana åtgärder skulle vara att klargöra innehållet i en bestämmelse i direktiv 77/388/EEG utan möjlighet att besluta om avvikelser från detta.

(11) Även om tillämpningsområdet för en genomförandeåtgärd kommer att vara begränsat, kommer en sådan åtgärd att ha budgetkonsekvenser som för en eller flera medlemsstater kan vara betydande.

(12) Budgetkonsekvenserna av sådana åtgärder för medlemsstaterna utgör skäl för att rådet förbehåller sig rätten att utöva genomförandebefogenheterna avseende direktiv 77/388/EEG.

(13) Med tanke på det begränsade tillämpningsområdet bör det fastställas att genomförandeåtgärderna för direktiv 77/388/EEG skall antas av rådet, som skall fatta sitt beslut enhälligt på förslag från kommissionen.

(14) Eftersom målen för detta direktiv av ovan nämnda skäl inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(15) Följaktligen bör direktiv 77/388/EEG ändras.

[1] Yttrande avgivet den 16 december 2003

[2] Yttrande avgivet den 30 oktober 2003

[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/92/EG (EUT L 260, 11.10.2003, s. 8)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 27 skall punkterna 1, 2, 3 och 4 ersättas med följande: [...]

2. I avdelning XVII skall följande artikel läggas till:
”Artikel 29a [...]

3. Artikel 30 skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 januari 2004.

På rådets vägnar

C. McCREEVY

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2004/15/EG

av den 10 februari 2004

om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förlänga möjligheten att tillåta medlemsstaterna att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på vissa arbetsintensiva tjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 28.6 i rådets direktiv 77/388/EG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[3] får de reducerade skattesatser som anges i artikel 12.3 a tredje stycket även tillämpas på de arbetsintensiva tjänster som anges i bilaga K till det direktivet under en period av högst fyra år från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2003.

(2) Genom rådets beslut 2000/185/EG av den 28 februari 2000 om att tillåta medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på vissa arbetsintensiva tjänster i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 28.6 i direktiv 77/388/EEG[4] tillåts vissa medlemsstater tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på de arbetsintensiva tjänster för vilka de lämnat in en ansökan senast den 31 december 2003.

(3) På grundval av de bedömningsrapporter som upprättats av de medlemsstater som deltagit i försöket framlade kommissionen den 2 juni 2003 en rapport med en övergripande bedömning av försöket.

(4) I enlighet med sitt meddelande om en strategi för förbättring av mervärdesskattesystemets funktion inom ramen för den inre marknaden har kommissionen antagit ett förslag rörande en övergripande översyn av de reducerade mervärdesskattesatserna i syfte att förenkla och rationalisera dessa.

(5) Rådet har inte enats om innehållet i detta förslag, och för att undvika ett oklart rättsligt läge från och med den 1 januari 2004 bör

rådet ges tillräcklig tid för att fatta beslut om förslaget till en övergripande översyn av de reducerade mervärdesskattesatserna. Den maximala tillämpningsperiod som fastställs för åtgärden i direktiv 77/388/EEG bör således förlängas.

(6) För att säkerställa en kontinuerlig tillämpning av de tillstånd som avses i det nämnda direktivet bör det föreskrivas om retroaktiv tillämpning av det här direktivet.

(7) Verkställigheten av detta direktiv medför inte någon ändring i bestämmelserna i medlemsstaternas lagstiftning.

(8) Följaktligen bör direktiv 77/388/EEG ändras i enlighet härmed.

[1] Yttrandet avgivet den 15 januari 2004

[2] Yttrandet avgivet den 28 januari 2004

[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/7/EG (EUT L 27, 30.1.2004, s. 44)

[4] EGT L 59, 4.3.2000, s. 10. Beslutet ändrat genom beslut 2002/954/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 28)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 28.6 första stycket i direktiv 77/388/EEG [...]

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det antas.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 2004.

På rådets vägnar

C. McCREEVY

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2004/66/EG

av den 26 april 2004

om anpassning av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/ EG, 2002/83/EG, 2003/37/EG och 2003/59/EG och av rådets direktiv 77/388/EEG, 91/414/EEG, 96/26/EG, 2003/48/EG och 2003/49/EG angående fri rörlighet för varor, frihet att tillhandahålla tjänster, jordbruk, transportpolitik och beskattning, till följd av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av fördraget om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen[1] (nedan kallat anslutningsfördraget), särskilt artikel 2.3 i detta,

med beaktande av akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen[2] (nedan kallad anslutningsakten), särskilt artikel 57 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) När det gäller vissa rättsakter som fortsätter att vara giltiga efter den 1 maj 2004 och som behöver anpassas inför anslutningen gjordes inte de nödvändiga anpassningarna i anslutningsakten, eller också krävs det ytterligare anpassning. Alla dessa anpassningar behöver antas före anslutningen så att de börjar att gälla från och med anslutningen.

(2) Enligt artikel 57.2 i anslutningsakten skall sådana anpassningar antas av rådet i de fall då rådet ensamt eller tillsammans med Europaparlamentet antagit den ursprungliga rättsakten.

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG[3], 2002/83/EG[4], 2003/37/EG[5] och 2003/ 59/EG[6] och rådets direktiv 77/388/EEG[7], 91/414/EEG[8], 96/26/EG[9], 2003/48/EG[10] och 2003/49/EG[11] bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EUT L 236, 23.9.2003, s. 17
[2] EUT L 236, 23.9.2003, s. 33
[3] EGT L 200, 30.7.1999, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EGT L 284, 31.10.2003, s. 1)
[4] EGT L 345, 19.12.2002, s. 1
[5] EUT L 171, 9.7.2003, s. 1
[6] EUT L 226, 10.9.2003, s. 4
[7] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/7/EG (EUT L 27, 30.1.2004, s. 44)
[8] EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1)
[9] EGT L 124, 23.5.1996, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt
[10] EUT L 157, 26.6.2003, s. 38
[11] EUT L 157, 26.6.2003, s. 49

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiven 1999/45/EG, 2002/83/EG, 2003/37/EG, 2003/59/EG, 77/388/EEG, 91/414/EEG, 96/26/EG, 2003/48/EG och 2003/49/EG skall ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast dagen för anslutningsfördragets ikraftträdande. När det gäller bestämmelserna i detta direktiv om anpassning av direktiv 91/414/EG i dess ändrade lydelse samt direktiven 2002/83/EG, 2003/37/EG och 2003/59/EG skall tidpunkten för införlivandet fastställas i detta. Medlemsstaterna skall genast överlämna bestämmelserna om införlivande av detta direktiv till kommissionen tillsammans med en tabell som visar en jämförelse med de specifika bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft endast under förutsättning att anslutningsfördraget träder i kraft och då samtidigt med detta.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 april 2004.

På rådets vägnar

B. COWEN

Ordförande

BILAGA

I. FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR [...]
II. FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER [...]
III. JORDBRUK [...]
IV. TRANSPORTPOLITIK [...]
V. BESKATTNING

1. Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund.

a) Artikel 24a skall ersättas med följande: [...]

b) Artikel 28m skall ersättas med följande: [...]

c) I artikel 17.3, i den version som anges i artikel 28f.1 [Sjätte direktivet innehåller två versioner av artikel 17.3 b. Artikel 28f.1 i det direktivet innehåller den bestämmelse som för närvarande är tillämplig. Denna situation beaktas inte fullt ut i protokoll 3 till anslutningsakten där den version av artikel 17.3 b som för närvarande inte är tillämplig ändrades av misstag. Den version som för närvarande är tillämplig måste därför också ändras], skall b ersättas med följande: [...]

2. Rådets direktiv 2003/48/EG [...]

3. Rådets direktiv 2003/49/EG [...]

RÅDETS DIREKTIV 2005/92/EG

av den 12 december 2005

om ändring av direktiv 77/388/EEG, med avseende på tillämpningsperioden för miniminivån på normalskattesatsen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 12.3 a andra stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[1] skall rådet besluta om den nivå på normalskattesatsen som skall tillämpas efter den 31 december 2005.

(2) Med de normalskattesatser för mervärdesskatt som för närvarande gäller i medlemsstaterna, i kombination med övergångsordningens bestämmelser, fungerar de gällande reglerna på ett godtagbart sätt. Tilltagande skillnader mellan medlemsstaternas normalskattesatser för mervärdesskatt bör dock inte få leda till strukturella obalanser i unionen eller snedvridning av konkurrensen inom vissa verksamhetssektorer.

(3) Miniminivån på 15 % för normalskattesatsen bör därför behållas under ytterligare en period, som bör vara tillräckligt lång tid för att den strategi för förenkling och modernisering av gällande gemenskapslagstiftning på mervärdesskatteområdet skall kunna fullföljas.

(4) Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 12.3 a första och andra styckena i direktiv 77/388/EEG skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 2005.

På rådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2006/18/EG

av den 14 februari 2006

om ändring av direktiv 77/388/EEG med avseende på reducerade mervärdesskattesatser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) Möjligheten att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats bör medges för leveranser av fjärrvärme liksom för leveranser av naturgas och elektricitet, för vilka det redan föreskrivs en möjlighet att tillämpa en reducerad skattesats i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[3].

(2) För att klarlägga effekterna av reducerade skattesatser är det nödvändigt att kommissionen lägger fram en utvärderingsrapport om effekterna av de reducerade skattesatser som tillämpas på tjänster som tillhandahålls lokalt, särskilt när det gäller nya arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt och en väl fungerande inre marknad.

(3) Försöket med reducerade skattesatser för arbetsintensiva tjänster bör därför förlängas till och med den 31 december 2010 och alla medlemsstater bör ges möjlighet att delta i det på samma villkor.

(4) Medlemsstater som för första gången vill utnyttja den möjlighet som fastställs i artikel 28.6 i direktiv 77/388/EEG och medlemsstater som vill ändra förteckningen över tjänster för vilka de tidigare har tillämpat denna bestämmelse bör därför lämna en begäran till kommissionen tillsammans med relevanta uppgifter för en bedömning. Det förefaller inte nödvändigt att kommissionen gör en sådan förhandsbedömning om medlemsstaterna tidigare har omfattats av en tillåtelse och överlämnat en rapport om detta till kommissionen.

(5) För att garantera den rättsliga kontinuiteten bör detta direktiv vara tillämpligt från och med den 1 januari 2006.

(6) Genomförandet av detta direktiv medför inte någon ändring av medlemsstaternas lagstiftning.

[1] EUT C 89 E, 14.4.2004, s. 138.
[2] EUT C 32, 5.2.2004, s. 113.
[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/92/EG (EUT L 345, 28.12.2005, s. 19).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 12 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 skall led b ersättas med följande: [...]

b) I punkt 4 skall följande stycke läggas till: [...]

2. Artikel 28.6 skall ändras på följande sätt:

a) Första stycket skall ersättas med följande: [...]

b) Fjärde stycket skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2006.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 februari 2006.

På rådets vägnar

K.-H. GRASSER

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2006/58/EG

av den 27 juni 2006

om ändring av rådets direktiv 2002/38/EG vad gäller tillämpningsperioden för mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg[1], särskilt artikel 5,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den översyn som föreskrivs i artikel 5 i direktiv 2002/38/EG har genomförts.

(2) Av översynen framgår att bestämmelserna i artikel 1 i direktiv 2002/38/EG har fungerat på ett tillfredsställande sätt och att deras mål har uppnåtts.

(3) Den 29 december 2003 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv om platsen för tillhandahållande av tjänster mellan beskattningsbara personer, vilket ändrades genom kommissionens förslag av den 22 juli 2005 för att inbegripa tillhandahållande från beskattningsbara personer till icke-beskattningsbara kunder. Enligt det ändrade förslaget skall alla radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg beskattas på konsumtionsorten.

(4) Den 4 november 2004 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv om förenkling av skyldigheterna på mervärdesskatteområdet som kommer att sörja för en mer allmän elektronisk mekanism än vad som föreskrivs i direktiv 2002/38/EG i syfte att underlätta uppfyllandet av skatteskyldigheterna vid gränsöverskridande tjänster.

(5) Även om betydande framsteg har gjorts inför antagandet, på grundval av ovan nämnda lagstiftningsförslag, av de nödvändiga mer omfattande bestämmelser som skall ersätta bestämmelserna i artikel 1 i direktiv 2002/38/EG, har det inte varit möjligt att anta de först-

nämnda bestämmelserna innan de sistnämnda bestämmelserna löper ut den 30 juni 2006.

(6) Mot bakgrund av antagandet av sådana mer omfattande bestämmelser på kort eller medellång sikt och med beaktande av resultaten av ovan nämnda översynsförfarande är det lämpligt, med hänsyn till att den inre marknaden skall fungera väl och i syfte att garantera att snedvridning även i fortsättningen elimineras, att de bestämmelser som tillämpas på radio- och televisionssändningar och vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med artikel 1 i direktiv 2002/38/EG fortsätter att gälla till och med den 31 december 2006.

(7) I artikel 5 i direktiv 2002/38/EG föreskrivs en sådan förlängning av praktiska skäl, som skall beslutas enhälligt av rådet på grundval av ett förslag från kommissionen.

(8) Direktiv 2002/38/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(9) Med hänsyn till hur brådskande frågan är och för att undvika ett rättsligt vakuum är det absolut nödvändigt att bevilja ett undantag från den sexveckorsperiod som anges i punkt I.3 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

[1] EGT L 128, 15.5.2002, s. 41.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4 i direktiv 2002/38/EG skall ersättas med följande: [...]

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 juli 2006. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 27 juni 2006.

På rådets vägnar

J. PRÖLL

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2006/69/EG

av den 24 juli 2006

om ändring av direktiv 77/388/EEG när det gäller vissa åtgärder för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och för att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande samt om upphävande av vissa beslut om tillstånd till avvikelser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2], och

av följande skäl:

(1) I syfte att bekämpa skatteflykt eller skatteundandragande samt förenkla förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt har enskilda medlemsstater på olika villkor beviljats vissa avvikelser som rör likartade problem, i enlighet med artikel 27.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[3]. En lösning på dessa problem bör bli tillgänglig för alla medlemsstater genom att lämpliga åtgärder införs i detta direktiv. Åtgärderna i fråga bör vara proportionella och begränsas till vad som är nödvändigt för att råda bot på det aktuella problemet. Eftersom behoven är olika i olika medlemsstater bör införlivandet av bestämmelserna i direktivet begränsas till att samtliga medlemsstater ges möjlighet att anta de berörda bestämmelserna när behov uppstår.

(2) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att vidta åtgärder för att se till att de i direktiv 77/388/EEG föreskrivna åtgärderna i fråga om fastställande av beskattningsbar person och överlåtelse av en rörelse enligt fortlevnadsprincipen inte utnyttjas för skatteflykt och skatteundandragande.

(3) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att under vissa klart angivna omständigheter ingripa med avseende på värdet av leveranser, tillhandahållanden och förvärv i syfte att förhindra skattebortfall genom att förbundna parter utnyttjas för att uppnå skattefördelar.

(4) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att i beskattningsunderlaget för en transaktion som innebär arbete utfört på investeringsguld som

tillhandahållits av en kund inbegripa värdet av detta investeringsguld, om guldet bearbetats på ett sådant sätt att det upphör att vara investeringsguld.

(5) Det bör tydligt understrykas att vissa tjänster med egenskaper liknande kapitalvaror får omfattas av den ordning som medger justering av avdrag för kapitalvaror, under tillgångens hela livslängd och på grundval av dess faktiska användning.

(6) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att i vissa bestämda fall fastställa att mottagaren av varor eller tjänster skall vara skyldig att betala och redovisa mervärdesskatt. Detta bör hjälpa medlemsstaterna att förenkla reglerna och förhindra skatteflykt och skatteundandragande inom vissa sektorer och för vissa typer av transaktioner.

(7) Direktiv 77/388/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

(8) Följaktligen bör medlemsstaterna inte längre kunna tillämpa enskilda avvikelser som de har beviljats genom vissa rådsbeslut som antagits i enlighet med artikel 27.1 i direktiv 77/388/EEG och som omfattas av bestämmelserna i det här direktivet. De berörda besluten bör därför uttryckligen upphävas. Det här direktivet bör inte påverka de åtgärder som tillämpas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 27.5 i direktiv 77/388/EEG. Det bör inte heller påverka avvikelser som beviljats i enlighet med artikel 27.1 i det direktivet och som inte har upphävts genom det här direktivet.

(9) Tillämpningen av vissa bestämmelser i detta direktiv bör vara frivillig, och de bör ge medlemsstaterna ett visst handlingsutrymme. När det är lämpligt av öppenhetsskäl bör det fastställas att medlemsstaterna skall informera de övriga medlemsstaterna genom den rådgivande kommitté för mervärdesskatt som inrättats genom artikel 29 i direktiv 77/388/EEG om nationell lagstiftning som antagits i enlighet med dessa bestämmelser. Denna information bör inte vara nödvändig när det gäller nationella åtgärder som antagits i enlighet med ett beslut som upphävs genom det här direktivet eller som upphör att gälla den dag som det här direktivet träder i kraft, men som en medlemsstat fortsätter att tillämpa i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet.

[1] Yttrandet avgivet den 6 juli 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

[2] EUT C 65, 17.3.2006, s. 103.

[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/18/EG (EUT L 51, 22.2.2006, s. 12).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/388/EEG skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.4 skall följande stycke läggas till: [...]

2. I artikel 5.8 skall andra meningen ersättas med följande: [...]

3. Artikel 11 A skall ändras på följande sätt:
a) I punkt 1 d skall andra stycket utgå.
b) Följande punkter skall läggas till: [...]

4. Artikel 17.4, i dess lydelse enligt artikel 28f.1, skall ändras på följande sätt:
a) I andra stycket a [...]
b) I andra stycket b [...]

5. I artikel 18.1 d, i dess lydelse enligt artikel 28f.2 [...]

6. I artikel 20.4 skall följande stycke läggas till: [...]

7. I artikel 21.2, i dess lydelse enligt artikel 28g, skall följande läggas till: [...]

8. Bilaga M, som återfinns i bilaga I till det här direktivet, skall läggas till.

Artikel 2

Beslut som finns förtecknade i bilaga II till detta direktiv skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2008.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

De skall tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 1.3 vad avser en ny artikel 11A.7 i direktiv 77/388/EEG och artikel 1.4 vad avser referensen i artikel 17.4 a och b i direktiv 77/388/EEG i dess lydelse enligt artikel 28f.1 till artikel 21.1 f i det direktivet senast från och med den 1 januari 2008.

När en medlemsstat antar bestämmelser enligt detta direktiv skall de genast till kommissionen överlämna texten till dessa bestämmelser, som skall innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 2006.

På rådets vägnar

K. RAJAMÄKI

Ordförande

BILAGA I

[*BILAGA M]*

BILAGA II

Förteckning över beslut enligt artikel 27 i direktiv 77/388/EEG som upphävs genom detta direktiv

Rådets beslut som anses antaget den 15 april 1984 om bemyndigande för Förenade kungariket att med avvikelse från det sjätte direktivet införa en åtgärd, vars syfte är att genom införandet av ett särskilt system för skatteuppbörd förhindra vissa bedrägerier eller skatte-undandragande bland skattskyldiga personer vid leveranser av guld, guldmynt eller guldrester[1].

Rådets beslut som anses antaget den 11 april 1987, om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 11 i direktiv 77/388/EEG[2].

Rådets beslut 88/498/EEG[3] om rätt för Nederländerna att tillämpa en åtgärd som innebär avsteg från artikel 21.1 a i direktiv 77/388/EEG.

Rådets beslut, som anses antaget den 18 februari 1997, enligt förfarandet i artikel 27.4 i direktiv 77/388/EEG, i dess lydelse den 17 maj 1977, om bemyndigande för Frankrike att tillämpa en åtgärd

som avviker från artiklarna 2 och 10 i direktiv 77/388/EEG. Detta beslut fattades efter det att medlemsstaterna underrättats om ansökan den 18 december 1996.

Rådets beslut 98/23/EG[4] om bemyndigande för Förenade kungariket att utsträcka tiden för tillämpning av ett undantag från artikel 28e.1 i det sjätte direktivet 77/388/EEG.

Rådets beslut 2002/439/EG[5] om tillåtelse för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG.

Rådets beslut 2002/880/EG[6] om bemyndigande för Republiken Österrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG.

Rådets beslut 2004/290/EG[7] om bemyndigande för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i det sjätte direktivet 77/388/EEG.

Rådets beslut 2004/736/EG[8] om bemyndigande för Förenade kungariket att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 11 i sjätte direktivet 77/388/EEG.

Rådets beslut 2004/758/EG[9] om bemyndigande för Österrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i det sjätte direktivet 77/388/EEG.

[1] EGT L 264, 5.10.1984, s. 27.
[2] EGT L 132, 21.5.1987, s. 22.
[3] EGT L 269, 29.9.1988, s. 54.
[4] EGT L 8, 14.1.1998, s. 24. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/909/EG (EUT L 342, 30.12.2003, s. 49).
[5] EGT L 151, 11.6.2002, s. 12.
[6] EGT L 306, 8.11.2002, s. 24.
[7] EUT L 94, 31.3.2004, s. 59.
[8] EUT L 325, 28.10.2004, s. 58.
[9] EUT L 336, 12.11.2004, s. 38.]

RÅDETS DIREKTIV 2006/98/EG

av den 20 november 2006

om anpassning av vissa direktiv rörande beskattning, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien[1], särskilt artikel 4.3,

med beaktande av anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 56,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Om det med anledning av anslutningen krävs anpassningar av institutionernas rättsakter som fortsätter att gälla efter den 1 januari 2007 och dessa anpassningar inte finns med i anslutningsakten eller i dess bilagor, skall i enlighet med artikel 56 i anslutningsakten nödvändiga rättsakter antas av rådet utom i de fall där den ursprungliga rättsakten antogs av kommissionen.

(2) I slutakten från den konferens under vilken anslutningsfördraget utarbetades anges att de höga fördragsslutande parterna har nått en politisk överenskommelse om en serie anpassningar av institutionernas rättsakter som krävs på grund av anslutningen, och rådet och kommissionen uppmanas att anta dessa anpassningar före anslutningen, vid behov kompletterade och aktualiserade så att hänsyn tas till unionsrättens utveckling.

(3) Direktiven 69/335/EEG[2], 77/388/EEG[3], 77/799/EEG[4], 79/1072/EEG[5], 83/182/EEG[6], 90/434/EEG[7], 90/435/EEG[8], 2003/48/EG[9] och 2003/49/EG[10] bör därför ändras i enlighet med detta.

[1] EUT L 157, 21.6.2005, s. 11.
[2] EGT L 249, 3.10.1969, s. 25.
[3] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.
[4] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.
[5] EGT L 331, 27.12.1979, s. 11.
[6] EGT L 105, 23.4.1983, s. 59.
[7] EGT L 225, 20.8.1990, s. 1.
[8] EGT L 225, 20.8.1990, s. 6.
[9] EUT L 157, 26.6.2003, s. 38.
[10] EUT L 157, 26.6.2003, s. 49.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiven 69/335/EEG, 77/388/EEG, 77/799/EEG, 79/1072/EEG, 83/182/EEG, 90/434/EEG, 90/435/EEG, 2003/48/EG och 2003/49/EG skall ändras i enlighet med bilagan.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast dagen för Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft under förutsättning att anslutningsfördraget för Bulgarien och Rumänien träder i kraft och samma dag som det fördraget.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 november 2006

På rådets vägnar

J. KORKEAOJA

Ordförande

BILAGA

[Här återges endast de delar som berör rådets sjätte direktiv (77/388/EG)]

2. 31977 L 0388: Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1), ändrat genom

– 11979 H: Anslutningsakten för Grekland (EGT L 291, 19.11.1979, s. 95),

– 31980 L 0368: Rådets direktiv 80/368/EEG av den 26.3.1980 (EGT L 90, 3.4.1980, s. 41),

– 31984 L 0386: Rådets direktiv 84/386/EEG av den 31.7.1984 (EGT L 208, 3.8.1984, s. 58),

– 11985 I: Anslutningsakten för Spanien och Portugal (EGT L 302, 15.11.1985, s. 167),

– 31989 L 0465: Rådets direktiv 89/465/EEG av den 18.7.1989 (EGT L 226, 3.8.1989, s. 21),

– 31991 L 0680: Rådets direktiv 91/680/EEG av den 16.12.1991 (EGT L 376, 31.12.1991, s. 1),

– 31992 L 0077: Rådets direktiv 92/77/EEG av den 19.10.1992 (EGT L 316, 31.10.1992, s 1),

– 31992 L 0111: Rådets direktiv 92/111/EEG av den 14.12.1992 (EGT L 384, 30.12.1992, s. 47),

– 31994 L 0004: Rådets direktiv 94/4/EG av den 14.2.1994 (EGT L 60, 3.3.1994, s. 14),

– 31994 L 0005: Rådets direktiv 94/5/EG av den 14.2.1994 (EGT L 60, 3.3.1994, s 16),

– 31994 L 0076: Rådets direktiv 94/76/EG av den 22.12.1994 (EGT L 365, 31.12.1994, s. 53),

– 31995 L 0007: Rådets direktiv 95/7/EG av den 10.4.1995 (EGT L 102, 5.5.1995, s. 18),

– 31996 L 0042: Rådets direktiv 96/42/EG av den 25.6.1996 (EGT L 170, 9.7.1996, s. 34),

– 31996 L 0095: Rådets direktiv 96/95/EG av den 20.12.1996 (EGT L 338, 28.12.1996, s. 89),

– 31998 L 0080: Rådets direktiv 98/80/EG av den 12.10.1998 (EGT L 281, 17.10.1998, s. 31),

– 31999 L 0049: Rådets direktiv 1999/49/EG av den 25.5.1999 (EGT L 139, 2.6.1999, s. 27),

– 31999 L 0059: Rådets direktiv 1999/59/EG av den 17.6.1999 (EGT L 162, 26.6.1999, s. 63),

– 31999 L 0085: Rådets direktiv 1999/85/EG av den 22.10.1999 (EGT L 277, 28.10.1999, s. 34),

– 32000 L 0017: Rådets direktiv 2000/17/EG av den 30.3.2000 (EGT L 84, 5.4.2000, s. 24),

– 32000 L 0065: Rådets direktiv 2000/65/EG av den 17.10.2000 (EGT L 269, 21.10.2000, s. 44),

– 32001 L 0004: Rådets direktiv 2001/4/EG av den 19.1.2001 (EGT L 22, 24.1.2001, s. 17),

– 32001 L 0115: Rådets direktiv 2001/115/EG av den 20.12.2001 (EGT L 15, 17.1.2002, s. 24),

– 32002 L 0038: Rådets direktiv 2002/38/EG av den 7.5.2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41),

– 32002 L 0093: Rådets direktiv 2002/93/EG av den 3.12.2002 (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27),

– 12003 T: Anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien (EUT L 236, 23.9.2003, s. 33),

– 32003 L 0092: Rådets direktiv 2003/92/EG av den 7.10.2003 (EUT L 260, 11.10.2003, s. 8),

– 32004 L 0007: Rådets direktiv 2004/7/EG av den 20.1.2004 (EUT L 27, 30.1.2004, s. 44),

– 32004 L 0015: Rådets direktiv 2004/15/EG av den 10.2.2004 (EUT L 52, 21.2.2004, s. 61),

– 32004 L 0066: Rådets direktiv 2004/66/EG av den 26.4.2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35),

– 32005 L 0092: Rådets direktiv 2005/92/EG av den 12.12.2005 (EUT L 345, 28.12.2005, s. 19),

– 32006 L 0018: Rådets direktiv 2006/18/EG av den 14.2.2006 (EUT L 51, 22.2.2006, s. 12).

a) Artikel 28m skall ersättas med följande: [...]

b) Rubriken till AVDELNING XVIc skall ersättas med följande: [...]

c) I AVDELNING XVIc skall artikel 28p.1 andra strecksatsen ersättas med följande: [...]

d) I AVDELNING XVIc skall artikel 28p.7 sista stycket ersättas med följande: [...]

RÅDETS ÅTTONDE DIREKTIV 79/1072/EEG

av den 6 december 1979 ***(Upphävt den 1 januari 2010)***

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund[1], särskilt artikel 17.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[2],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[3],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[4], och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 17.4 i direktiv 77/388/EEG skall rådet anta gemenskapsregler om den i punkt 3 i samma artikel avsedda återbetalningen av mervärdeskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium.

För att undvika dubbelbeskattning krävs regler som möjliggör att skattskyldiga som är etablerade inom ett medlemslands territorium kan begära återbetalning av skatt som har debiterats i samband med tillhandahållande av varor eller tjänster i en annan medlemsstat eller som har erlagts i samband med import till denna andra medlemsstat.

Skillnaderna mellan de regler som nu gäller i olika medlemsstater, och som i vissa fall leder till att handeln och konkurrensen snedvrids, bör undanröjas.

Införandet av gemenskapsregler på detta område innebär framsteg mot en verksam liberalisering av rörligheten för personer, varor och tjänster och bidrar därigenom till att fullborda processen mot ekonomisk integration.

Reglerna får inte leda till olika behandling av skattskyldiga personer beroende på vilken medlemsstats territorium de är etablerade inom.

Olika former av skatteflykt eller skatteundandragande bör förhindras.

Enligt artikel 17.4 i direktiv 77/388/EEG får medlemsstater vägra återbetalning eller ställa upp tilläggsvillkor när det gäller skattskyldiga personer som inte är etablerade inom gemenskapens territorium. Åtgärder bör emellertid också vidtas för att säkerställa att sådana skattskyldiga inte ges rätt till återbetalning på gynnsammare villkor än dem som föreskrivs för gemenskapens skattskyldiga.

Från början bör endast de gemenskapsregler som ingår i detta direktiv införas. Dessa regler föreskriver särskilt att beslut om ansökningar om återbetalning bör meddelas inom sex månader från den dag då ansökningarna inlämnades. Återbetalning bör ske inom samma tid. Italien bör medges rätt att under en period av ett år från det slutdatum som fastställs för genomförandet av dessa regler meddela sina behöriga myndigheters beslut om ansökningar gjorda av skattskyldiga personer som inte är etablerade inom dess territorium och göra motsvarande återbetalningar inom nio månader, detta för att ge Italien möjlighet att omorganisera det system som för närvarande gäller i syfte att tillämpa gemenskapens system.

Ytterligare regler kommer att behöva införas av rådet för att komplettera gemenskapens system. Till dess att dessa senare regler träder i kraft skall medlemsstaterna återbetala skatt på de tjänster och inköp av varor som inte omfattas av detta direktiv i enlighet med de regler som de antar i enlighet med artikel 17.4 i direktiv 77/388/EEG.

[1] EGT nr L 145, 13.6.1977, s. 1
[2] EGT nr C 26, 1.2.1978, s. 5
[3] EGT nr C 39, 12.2.1979, s. 14
[4] EGT nr C 269, 13.11.1978, s. 51

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv avses med skattskyldig som inte är etablerad inom landets territorium en sådan skattskyldig som avses i artikel 4.1 i direktiv 77/388/EEG som under den period som avses i artikel 7.1 första stycket första och andra meningarna i det landet varken har haft sin näringsverksamhets säte eller ett fast driftsställe från vilket affärstransaktioner genomförs och inte heller, om säte eller fast driftsställe saknas, sin bosättning eller stadigvarande hemvist och som under samma period inte har tillhandahållit några varor eller tjänster som anses ha tillhandahållits i det landet, med undantag av:

a) transporttjänster och därtill anknytande tjänster som är skattebefriade i enlighet med artikel 14.1 i, artikel 15 eller artikel 16.1 B, C och D i direktiv 77/388/EEG,

b) tjänster som tillhandahålls i fall där skatten skall betalas uteslutande av den person åt vilken de tillhandahålls, i överensstämmelse med artikel 21.1 b i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 2

Varje medlemsstat skall till varje skattskyldig som inte är etablerad i dess territorium men som är etablerad i en annan medlemsstat, på de villkor som fastställs nedan, återbetala all mervärdeskatt som debiterats avseende tjänster eller lös egendom som tillhandahållits honom av andra skattskyldiga personer inom landets territorium eller som debiterats med anledning av import till landet, i den mån dessa varor och tjänster används för de transaktioner som avses i artikel 17.3 a och b i direktiv 77/388/EEG eller för tillhandahållande av sådana tjänster som avses i artikel 1 b.

Artikel 3

För att komma i fråga för återbetalning skall varje skattskyldig person som avses i artikel 2 och som inte har tillhandahållit några varor eller tjänster som anses tillhandahållna i det landets territorium göra följande:

a) Till den behöriga myndighet som avses i artikel 9 första stycket lämna en ansökan utformad enligt den förlaga som ingår i bilaga A samt bifoga fakturor eller importhandlingar i original. Medlemsstaterna skall tillhandahålla sökandena skriftliga upplysningar som i vart fall skall innehålla de uppgifter som anges i bilaga C.

b) Förete bevis, i form av ett intyg utfärdat av behörig myndighet i den stat i vilken han är etablerad, om att han betraktas som skattskyldig vad gäller mervärdeskatt i den staten. Då den behöriga myndighet som avses i artikel 9 första stycket redan innehar sådant intyg, skall den skattskyldiga personen inte vara tvungen att förete nytt intyg under en tid av ett år från den dag då det första intyget utfärdades av myndigheten i den stat i vilken han är etablerad. Medlemsstaterna får inte utfärda sådana intyg till skattskyldiga personer som åtnjuter skattebefrielse i enlighet med artikel 24.2 i direktiv 77/388/EEG.

c) Skriftligen intyga att han inte har tillhandahållit några varor eller tjänster som anses ha tillhandahållits i landets territorium under den period som avses i artikel 7.1 första stycket första och andra meningarna.

d) Åta sig att återbetala varje belopp som felaktigt utbetalats.

Artikel 4

För att kunna komma i fråga för återbetalning skall varje skattskyldig person som avses i artikel 2 som inte inom landets territorium har tillhandahållit några andra varor eller tjänster som anses ha tillhandahållits i det landet än sådana tjänster som avses i artikel 1 a och b

a) uppfylla de krav som fastställs i artikel 3a, b och d,

b) skriftligen intyga att han under den period som avses i artikel 7.1 första stycket första och andra meningarna, inte har tillhandahållit några andra varor eller tjänster som anses ha tillhandahållits i landets territorium än de tjänster som avses i artikel 1 a och b.

Artikel 5

Vid tillämpningen av detta direktiv skall rätten till återbetalning bedömas i enlighet med artikel 17 i direktiv 77/388/EEG såsom denna artikel tillämpas i återbetalningsstaten.

Detta direktiv skall inte tillämpas på leverans av varor som är eller kan vara undantagna enligt artikel 15 punkt 2 i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 6

Medlemsstaterna får inte ålägga de skattskyldiga personer som avses i artikel 2 någon annan förpliktelse, förutom dem som avses i artiklarna 3 och 4, än att i särskilda fall lämna de uppgifter som är nödvändiga för att bestämma huruvida ansökan om återbetalning är berättigad.

Artikel 7

1. Den ansökan om återbetalning som föreskrivs i artiklarna 3 och 4 skall hänföra sig till inköp av varor eller tjänster som fakturerats eller till import som genomförts under en period av minst tre månader och högst ett kalenderår. Ansökningarna får dock hänföra sig till en kortare period än tre månader, om denna period utgör återstoden av ett kalenderår. Sådana ansökningar får även hänföra sig till fakturor eller importhandlingar som inte omfattas av tidigare ansökningar och som gäller transaktioner som genomförts under kalenderåret i fråga. Ansökningarna skall lämnas till den behöriga myndighet som avses i artikel 9 första stycket inom sex månader efter utgången av det kalenderår då skatt togs ut.

Om ansökan hänför sig till en kortare period än ett kalenderår men inte kortare än tre månader, får det belopp för vilket ansökan görs inte vara mindre än motvärdet i nationell valuta till 200 europeiska beräkningsenheter; om ansökan hänför sig till en period av ett kalenderår eller återstoden av ett kalenderår, får beloppet inte vara mindre än motvärdet i nationell valuta till 25 europeiska beräkningsenheter.

2. Den europeiska beräkningsenhet som används skall vara den som definieras i finansförordningen av den 21 december 1977[1] och som bestäms den 1 januari det år som omfattar den period som avses i punkt 1 första stycket första och andra meningarna. Medlemsstaterna får med högst 10 %, uppåt eller nedåt, avrunda de belopp som blir resultatet av denna omvandling till nationell valuta.

3. Den behöriga myndighet som avses i första punkten i artikel 9 skall stämpla varje faktura eller införselhandling för att förhindra att de används för ytterligare ansökan och skall återlämna dem inom en månad.

4. Beslut i anledning av ansökan om återbetalning skall meddelas inom sex månader från den dag då ansökan, åtföljd av alla nödvändiga handlingar som krävs enligt detta direktiv för behandling av ansökan, lämnats till den behöriga myndighet som avses i punkt 3. Återbetalning skall göras före slutet av den ovannämnda perioden, på sökandens begäran antingen i den återbetalande medlemsstaten eller den stat i vilken han är etablerad. I det senare fallet skall de avgifter banken begär för överföringen betalas av den sökande.

Skälen för att avslå en ansökan skall anges. Överklagande av beslut som innebär avslag får ske till behöriga myndigheter i medlemsstaten i fråga, på samma sätt och inom samma tidsfrister som gäller för motsvarande överklagande av skattskyldiga personer som är etablerade i denna stat.

5. Om en återbetalning har erhållits på bedrägligt eller annars otillåtet sätt, skall den behöriga myndighet som avses i punkt 3 genast vidta åtgärder för att återkräva de belopp som felaktigt utbetalats jämte eventuella straffavgifter, i enlighet med det förfarande som är tillämpligt i medlemsstaten i fråga, utan att detta påverkar tillämpningen av de bestämmelser som hänför sig till ömsesidigt bistånd vid indrivning av mervärdeskatt.

Vid bedrägliga ansökningar, som i enlighet med inhemsk lagstiftning inte kan göras till föremål för administrativ påföljd, får medlemsstaten i fråga under en tid av högst två år från den dag då den bedrägliga ansökan inlämnades vägra ytterligare återbetalning till den skattskyldiga personen i fråga. Om en administrativ straffavgift har påförts men inte erlagts, får medlemsstaten i fråga uppskjuta ytterligare återbetalningar till den skattskyldiga personen i fråga till dess att avgiften har erlagts.

[1] EGT nr L 356, 31.12.1977, s. 1

Artikel 8 Har upphävts genom direktiv 86/560/EEG.

Intill den 1 januari 1988 hade artikel 8 följande lydelse:

När det gäller skattskyldiga personer som inte är etablerade inom gemenskapens territorium får medlemsstaterna vägra återbetalning eller ställa särskilda villkor.

Återbetalning får inte beviljas på mer gynnsamma villkor än dem som tillämpas avseende personer som är etablerade inom gemenskapens territorium. *(77/388/EEG)*

Artikel 9

Medlemsstaterna skall på lämpligt sätt tillkännage till vilken behörig myndighet ansökan som avses i artikel 3 a och i artikel 4 a skall lämnas.

De intyg som avses i artikel 3 b och i artikel 4 a rörande skattestatus skall utformas enligt förlagan i bilaga B.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1981. Detta direktiv skall endast tillämpas på de ansökningar om återbetalning som gäller mervärdeskatt på inköp av varor eller tjänster som fakturerats eller import som genomförts från och med detta datum.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 11

Utan hinder av artikel 7.4 får Italien till och med den 1 januari 1982 förlänga den period som anges där från sex till nio månader.

Artikel 12

Tre år efter det datum som anges i artikel 10 skall kommissionen efter samråd med medlemsstaterna framlägga en rapport för rådet om tillämpningen av detta direktiv, i synnerhet artiklarna 3, 4 och 7.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 december 1979.

På rådets vägnar

L. PRETI

Ordförande

BILAGA A [...]

[Bilagan innehåller förlaga för ansökningsblankett. Bilagan återges inte här.]

BILAGA B [...]

[Bilagan innehåller förlaga för blankett avseende intyg om skattestatus. Bilagan återges inte här.]

BILAGA C

Förteckning över de uppgifter som anvisningarna under alla förhållanden skall innehålla

A. Ansökan skall göras på en blankett tryckt på något av Europeiska gemenskapens officiella språk men blanketten skall fyllas i på något av återbetalningslandets språk.

B. Ansökan skall fyllas i med tryckbokstäver och senast den 30 juni året efter det år som ansökan avser inlämnas till den behöriga myndigheten i den stat till vilken ansökan riktas (se D nedan).

C. Momsregistreringsnumret i återbetalningslandet skall anges, om det är känt för sökanden. *(79/1072/EEG)*

D. Ansökan skall göras hos den behöriga myndigheten i fråga, nämligen i
- Belgien: .....
- Danmark: .....
- Tyskland: .....
- Grekland: .....
- Spanien: .....
- Frankrike: .....
- Irland: .....
- Italien: .....
- Luxemburg: .....
- Nederländerna: .....
- Österrike: .....
- Portugal: .....
- Finland: .....
- Sverige: .....

- Förenade kungariket: ..... *(Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige)*
- Tjeckien: .....
- Estland: .....
- Cypern: .....
- Lettland: .....
- Litauen: .....
- Ungern: .....
- Malta: .....
- Polen: .....
- Slovenien: .....
- Slovakien: ..... *(Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*
- Bulgarien: .....
- Rumänien: ..... *(2006/98/EG)*

E. Ansökan skall avse inköp av varor eller tjänster som fakturerats eller import som skett under en period av minst tre månader eller högst ett kalenderår. Den får dock avse en kortare period än tre månader, om denna period utgör återstoden av ett kalenderår. En sådan ansökan får också avse fakturor eller importhandlingar som inte omfattas av tidigare ansökningar och som gäller transaktioner som genomförts under kalenderåret i fråga.

F. I 9 a skall sökanden beskriva arten av de verksamheter för vilka han har anskaffat de varor eller mottagit de tjänster som ansökan om återbetalning av skatt avser (t.ex. deltagande i Internationella … mässan, som hölls från … till …, monter nr ..., eller internationell varutransport från ... till ... den ...).

G. Ansökan skall åtföljas av ett intyg utfärdat av myndigheten i den stat i vilken sökanden är etablerad som visar att han är skattskyldig till mervärdeskatt i den staten. Om den behöriga myndighet som avses i D ovan redan innehar ett sådant intyg behöver sökanden inte förete ett nytt under en period av ett år från dagen för det första intygets utfärdande.

H. Ansökan skall åtföljas av originalen till fakturorna eller de importhandlingar som visar det mervärdeskattebelopp som sökanden erlagt. *(79/1072/EEG)*

I. En ansökan kan omfatta flera fakturor eller importdokument men det sammanlagda skattebelopp som begärs återbetalat för år 19.. får inte vara lägre än
BEF/LUF .....
DKK .....
DEM .....
GRD .....
PTE .....
FRF .....

IEP .....
ITL .....
NLG .....
ATS .....
ESP .....
FIM .....
SEK .....
GBP ..... *(Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige)*
CZK .....
EEK .....
CYP .....
LVL .....
LTL .....
HUF .....
MTL .....
PLN .....
SIT .....
SKK ..... *(Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*
BGN .....
RON ..... *(2006/98/EG)*

i fall då ansökan avser en tid som är kortare än ett kalenderår men inte kortare än tre månader, eller

BEF/LUF .....
DKK .....
DEM .....
GRD .....
PTE .....
FRF .....
IEP .....
ITL .....
NLG .....
ATS .....
ESP .....
FIM .....
SEK .....
GBP ..... *(Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige)*
CZK .....
EEK .....
CYP .....
LVL .....
LTL .....
HUF .....
MTL .....
PLN .....
SIT .....
SKK ..... *(Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater)*
BGN .....
RON ..... *(2006/98/EG)*

i fall då ansökan avser en tid av minst ett kalenderår eller en kortare tid än tre månader. *(Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige)*

J. Skattefria tranporttjänster är sådana som utförs i samband med internationell godstransport, däribland – på vissa villkor – transport som har samband med transitering, export eller import av varor.

K. Orättmätigt erhållen återbetalning kan leda till böter eller annan påföljd som fastställs av den stat som gjort återbetalningen.

L. Myndigheten i återbetalningslandet förbehåller sig rätten att göra återbetalning per check eller postanvisning utställd på sökanden. *(79/1072/EEG)*

Direktivet har ändrats genom

- Anslutningsakten för Spanien och Portugal, EGT L 302, 15.11.1985, s. 23 (ändringen avser bilaga).
- Rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17.11.1986, EGT L 326, 21.11.1986, s. 40.
- Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, EGT C 241, 29.8.1994, s. 21, anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG, EGT L 1, 1.1.1995, s. 1 (ändringen avser bilaga).
- Anslutningsakten för Tjeckien m.fl. stater, EGT L 236, 23.9.2003, s. 33 (ändringen avser bilaga).
- Direktiv 2006/98/EG, EUT L 363, 20.12.2006, s 129 (ändringen avser bilaga).

Direktivet har upphävts den 1 januari 2010 genom rådets direktiv 2008/9/EG.

RÅDETS BESLUT 2007/133/EG

av den 30 januari 2007 ***(Upphävt den 1 januari 2010)***

om bemyndigande för Estland, Slovenien, Sverige och Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 167 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 27 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund[2] bemyndigades Förenade kungariket genom beslut 97/375/EG[3], med avvikelse från artikel 17.1 i nämnda direktiv och i syfte att använda en fakultativ ordning där skatteredovisningen baseras på företags kontanta in- och utbetalningar (kontantprincipen), att skjuta upp rätten att dra av ingående mervärdesskatt tills denna har betalats till leverantören, vilket gäller skattskyldiga personer som redovisar utgående mervärdesskatt för sina leveranser när de har mottagit betalningen av kunderna, enligt artikel 10.2 tredje stycket andra strecksatsen i direktivet.

(2) Genom en skrivelse som registrerades på kommissionens generalsekretariat den 26 januari 2006 begärde Förenade kungariket en förlängning av denna avvikelse med tre år. Förenade kungariket begärde också att få höja omsättningstaket för den förenklade ordningen baserad på kontantprincipen från 660 000 GBP till 1 350 000 GBP.

(3) Genom en skrivelse som registrerades på kommissionens generalsekretariat den 31 augusti 2006 begärde Estland en avvikelse från artikel 17.1 i direktiv 77/388/EEG som skulle innebära att skattskyldiga personer får dra av mervärdesskatt när leverantören betalats. Att avdraget skjuts upp kommer bara att gälla den förenklade ordningen baserad på kontantprincipen enligt vilken skattskyldiga

personer redovisar utgående mervärdesskatt för sina leveranser när de mottagit betalning av sina kunder, enligt artikel 10.2 tredje stycket andra strecksatsen i direktivet. Estland begärde att ordningen skall begränsas till skattskyldiga personer som enligt estländsk lag räknas som enskild firma.

(4) Genom en skrivelse som registrerades på kommissionens generalsekretariat den 27 juni 2006 begärde Slovenien ett undantag från artikel 17.1 i direktiv 77/388/EEG som skulle innebära att skattskyldiga personer får dra av mervärdesskatt när leverantören betalats. Att avdraget skjuts upp kommer bara att gälla den förenklade ordningen baserad på kontantprincipen enligt vilken skattskyldiga personer redovisar utgående mervärdesskatt för sina leveranser när de mottagit betalning av sina kunder, enligt artikel 10.2 tredje stycket andra strecksatsen i direktivet. Slovenien begärde att omsättningstaket för den förenklade ordningen fastställs till 208 646 EUR.

(5) Genom en skrivelse som registrerades på kommissionens generalsekretariat den 6 april 2006 begärde Sverige en avvikelse från artikel 17.1 i direktiv 77/388/EEG som skulle innebära att skattskyldiga personer får dra av mervärdesskatt när leverantören betalats. Att avdraget skjuts upp kommer bara att gälla den förenklade ordningen baserad på kontantprincipen enligt vilken skattskyldiga personer redovisar utgående mervärdesskatt för sina leveranser när de mottagit betalning av sina kunder, enligt artikel 10.2 tredje stycket andra strecksatsen i direktivet. Sverige begärde att omsättningstaket för den förenklade ordningen fastställs till 3 000 000 SEK.

(6) I enlighet med artikel 27.2 i direktiv 77/388/EEG informerade kommissionen övriga medlemsstater, vilket skedde genom en skrivelse av den 6 oktober 2006 om Estlands begäran, en skrivelse av den 6 oktober 2006 om Sloveniens begäran, en skrivelse av den 4 oktober 2006 om Sveriges begäran och en skrivelse av den 6 oktober 2006 om Förenade kungarikets begäran. Genom en skrivelse av den 6 oktober 2006 meddelade kommissionen Sverige och genom skrivelser av den 9 oktober 2006 Estland, Slovenien och Förenade kungariket att den hade alla upplysningar som behövdes för att kunna bedöma deras begäran.

(7) Direktiv 77/388/EEG har omarbetats och upphävts genom direktiv 2006/112/EG. Hänvisningar till bestämmelser i det förra direktivet skall anses som hänvisningar till det senare direktivet.

(8) Ordningen baserad på kontantprincipen är en förenklingsåtgärd för små och medelstora företag. I Förenade kungarikets fall kommer fler företag att kunna välja den förenklade ordningen, om taket höjs. Genom en höjning av omsättningstaket kunde ytterligare 57 000 företag omfattas av den. Genom det av Estland begärda undantaget skulle 5 700 företag kunna använda ordningen. I Sloveniens fall kan

62 000 företag välja att använda ordningen. I Sverige kommer 630 000 företag att kunna använda ordningen.

(9) De estländska, slovenska, svenska och brittiska avvikelserna kan godtas, mot bakgrund av den andel företag som skulle kunna välja den förenklade ordningen och dennas begränsade varaktighet.

(10) Eftersom skattskyldiga personer som tidigare har tillämpat den fakultativa ordningen bör kunna fortsätta att tillämpa den utan avbrott, bör det tillstånd som beviljats Förenade kungariket tillämpas från och med den dag då beslut 97/375/EG upphör att gälla. Eftersom detta även skulle innebära att fler skattskyldiga personer tilläts anta ordningen från och med början av deras bokföringsår, bör de berörda medlemsstaterna tillåtas att göra den fakultativa ordningen tillgänglig från och med den 1 januari 2007.

(11) Avvikelsen i fråga inverkar inte på medlemsstaternas totala skatteintäkter i ledet slutlig konsumtion och har därför inga negativa effekter på de europeiska gemenskapernas egna medel från mervärdesskatt.

(12) Med hänsyn till hur brådskande frågan är och för att undvika ett rättsligt vakuum är det absolut nödvändigt att bevilja ett undantag från den sexveckorsperiod som anges i punkt I.3 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

[1] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2006/138/EG (EUT L 384, 29.12.2006, s. 92).

[2] EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

[3] EGT L 158, 17.6.1997, s. 43. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/909/EG. (EUT L 342, 30.12.2003, s. 49).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artikel 167 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Estland, Slovenien, Sverige och Förenade kungariket tillåta att rätten för beskattningsbara personer enligt andra stycket att dra av ingående mervärdesskatt skjuts upp tills ingående mervärdesskatt betalats till deras leverantörer.

Berörda beskattningsbara personer skall tillämpa en ordning, där de redovisar utgående mervärdesskatt för sina leveranser när de mottagit betalning av sina kunder. De skall ha en årsomsättning som inte överstiger 208 646 EUR i Sloveniens fall, 3 000 000 SEK i Sveriges fall

och 1 350 000 GBP i Förenade kungarikets fall eller skall i Estlands fall vara registrerade som enskild firma.

Artikel 2

Beslut 97/375/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2009.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Estland, Republiken Slovenien, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 30 januari 2007.

På rådets vägnar

P. STEINBRÜCK

Ordförande

Beslutet har upphävts den 1 januari 2010 och ersatts av rådets genomförandebeslut 2009/938/EU.